Expositio Dñi Egidii Romani Super Libros Priorum Analeticorum Aristotelis cum textu eiusdem.

Guidi Posthumi Pisaurensis philosophie cultoris accuratissimi Dialogus.

Dic sophie qua parte places? quibus erigis oris
cervicem? patria qua trahis urbe genus?
Fida stragirei descripsi tela magistri.
orbe legor toto. Martia Roma tulit
Sed tua cur minio tibi cornua cedrus obumbrat?
Nec est pro reditu pompa parata meo.
Que facies tibi prima fuit? qua ue aduena mundi
parte uenis? longum quo duce carpis iter?
Sordebam: emersi e tenebris: Scoto duce: per quem
In tenebris virtus nulla iacere potest.

Joannes Antonius Scotius Parthenopeus Magnifico Domino Antonio Justiniano Patricio Veneto Artiū doctori clarissimo ac senatori bñmerito felicitatē.

¶ Antiqua consuetudo ꝛ pene cū litteris ipsis orta Ad nostraq; usq; tempora deducta; ut quequiq; conscripsissent: regibus ꝛ principibus: veluti terrestribus diis sacrarēt; ut ab illis ꝛ auctoritatem ꝛ ornamētum scripta sumerent. Idq; Jouis seculo maxime fuisse in usu apud Rumitius legimus. Nam quō Juppiter: eiecto de regno patre Saturno: maiorem vite partem in Olympo monte degeret: Quicūq; quidpiam noui inuenissent; ad eum ueniebant. Eiq; suas inuētiones dedicabāt: Sic ꝛ Esopus fabulator egregius fabularum opusculum Creso Lydorum regi sacrauit. Et Oppianus Cilix poeta sui temporis non obscurus: opus suum de piscium natura: Comodo imperatori dicauit. Sic ꝛ grauissimus vir ille Plinius: Vespasiano naturalem ascripsit historiam. Et ceteri posteri eundem morem ad nostra usq; tempora seruarunt. Presentem itaq; disputationem tibi deuoui Generose Antoni. non regi aut principi. tum quia nō minus illustrari illam: ac ornari nomine tuo speramus. tum etiam ꝙ grauissimo tuo ac doctissimo examine iudicari illam maluimus. ut abs te castigata quō fuerit: in lucem prodire non dubitet: Vale.

Questio.

Uestio est. An potissima demõstratio reperiat uel illa nullo pacto sit dãda? Que pfecto admodũ utilis nimiũq3 difficilis q̃ õ est. utilis q̃dē tũ ppterea q̄ demr̃atiua disciplina finis est tot° logice ut p̄° poster p̄° et 5° capite dixit Aristoteles. Demr̃atiue aũt disciplie finis et pfectio ulria est potissima demr̃atio. Tũ ēt qi quõ scire sit per demr̃atione ītelligē maxima et potissima scia erit p maximã et potissimã demr̃atione. Quare qcqd maximarũ sciarũ munē sorti ri sum°a potissima demr̃atione sūpsisse originē fateri necesse est. Difficilis v̄o cũ nullis eã ãtea disputarit. Maximũ aũt p̄ncipiũ oium ut dixit Ar̄s. in calce libri Elechorũ. q̄re et difficillimũ. Quãto eni optimũ ptãte tãto puissimũ magnitudie° difficillimũ est aũt videri. Hoc aũt inuēto facile ē addē et augē reliquũ. Quare cũ ea q̃ ex p̄ncipio iueniunt pazi p̄mis augmētũ sumē soleãt ut ibidē Ar̄s. Erit oiuz qui hãc q̄õnē legerint/que audierit/ omissis in ea facile idulgē. De iuētis aũt Aristoteli reliq̄sq3 pipatheticis (quoz doctrinã imitati sum°) mltas hīe grãs.

Ad cuius q̄õnis negatiuã ptē arguimus p̄mo supponētes q̄ mediũ s̄m Ar̄s. in potissima demr̃atione est definitio. ut pz ab ipso in pluribus locis p̄mi et scd̄i posterioz et p̄° de aïa tex. cõmētarij. xj. 4° ph. te. cõmētarij. 34. ac 7° me°ce te. cõmētarij. 59. Tũc sic nõ daṫ definitio potissima ergo nec demr̃atio potissima. Enthimema pz. nã cũ deficiēte cã pre et imediata deficiat effect°. Mediũ aũt sit demr̃atiõis huiusmodi cã deficiēte medio deficiet utiq3 demr̃atio. Sed p̄cedēs enthimematis pbaṫ/ qr ut dixit Ar̄s. 6° thopicoz. Quelibet definitio ex gñe q̄stat et dr̄ia. Sed in q̄libet definitiõe ultia dr̄ia apponi dz/ cũ illa sit cõplenua q̄dditatis. At ultima dr̄ia nobis ignota est/ cũ illã circũloq̄mur pluribus differētijs/ ut pz experimēto. Quare nulla daṫ uera et potissima definitio. cũ definitio circũlocuta non sit potissima.

Amplius si de quo magis videṫ icē/ et nõ inesti nec de quo min°/ sed magis videṫ/ q̄ demr̃atiões mathematice sint potissime/ et nõ sint q3 nulla daṫ demr̃atio potissima. Maior est manifesta. et mior pro p̄ma pte est cõmētatoris Auerrois/ 2° me°ce. tex. cõmētarij. 16. ubi/ et nõ opz (inq̄t) hoiez querē/ ut idē sit modus fidei in nãlib° et mathematicis. demr̃ationes enim mathematice sũt in p̄mo ordie certitudinis/ et reliq̄. Q̄ð ēt ex 2° cõmētario p̄¹ ph. hēri põt/ ubi hēt q̄ in mathematicis pcedim° ab hijs que sũt nota et nobis et nãe. Ex q̄ cõcludi põt mathematicas demr̃atiões dicere eē et cãm. Q̄d aũt ille nõ sint potissime/ pbaṫ. Nam p̄mo posteriorũ habeṫ/ q̄ cã que demr̃ationis est mediũ nõ soluz est altero mõ cã effectus in cognoscēdo scilicet/ sed etiaz in eēndo q̄m est. Tũc sic arguimus. Mediũ in mathematicis non est cã in eēndo: ergo demr̃ationes mathe°ce non sunt potissime/ q̄ñtia patet ex dictis: sed p̄cedēs pbaṫ per 2rem/ p̄° phisicoz cõmētario p̄°. ubi nõ oēs (inq̄t) artes cõsiderãt oēs cãs. Sed quedã formales tñ/ ut mathe°ce. que forma s̄m oēs nõ est forma/ que est altera pars compositi: sed est forma declarãs q̄dditatē. ergo mediuz per istã formã/ nõ erit potissimũ: quare nec demõstratio.

Amplius perfectior demr̃atio/ que põt dari/ est demr̃atio/ per genus cãe finalis/ per Ar̄s. 2° post°z. cũ ibi stet resolutio totius demr̃ationis s3 illa nõ est potissima eo q̄ cã finalis nõ est cã in essendo/ sed in mouēdo s̄m Ar̄s. 2° ph. et etiã effectus magis hēt eē per cãs itrinsecas q̃ extrinsecas. Cã aũt finalis est extrinseca: g̃ per ipsam nõ erit demr̃atio potissima et p q̄ñs nec p alias cãs erũt potissime demr̃atiões cũ demr̃atio p cãz finalē sit ceteris alijs potior ut an°te Ar̄s. ē declaratũ. Cõfirmãt p̄terea hãc q̄õnis ptē Epicurus athenīēsis: ac ei° sectatores oēs/ q nedũ potissimã demr̃atione negarũt. s3 oēm logicã ut deuiã agũt/ ip̄robãq3 repudiãt. At ptē oppositã celebrioz phantiũ turba ueriorē ostēdit. Nã ut ceteros antiq̄oris phie pies p̄tercam°/ acutissimus vir ille Chrisipp°/ per. 40. ferme annos logice studijs itēt°/ tum ceteras logice pies/ tũ uel maxime eã que de demr̃atiõe laboriosissime scripsit. Plato diuina mētis abũdãtia instruct°/ binarie eaten°phie/ phisice v3 et ethice/ tertiã logicã addidit/ et q̄sumato trinario phie opi/ extremã manũ imposuit. Cui° auditor Aristoteles phoz oiuz facile p̄nceps qui dialecticã p̄m° iuenit (ut ipse de se in calce libri elenchoz testaṫ) Judicatiuã logicã q uã p̄us Plato p̄m° achademicoz/ ac ēt Stoici sufficiēter psecuti erãt/ ita in artez redegit/ psecu/ ac cõpleuit/ ut nunq̃ ampli° in ipsa q̄d ptã desideratũ fuerit. Est aũt iudicatiua ars oĩs pp demr̃ationē potissimã. Theophrast° ēt Aristotelē imitat°/ septez de demr̃atione libros cõposuit. Themisti° p̄terea. Jo. grãmatic°: Eudem°/ et alij ex antiq̄s pipatheticis in cõmētarijs suis in Ar̄s. hãc artē sufficiēter sũt psecuti: Et (ut grecos obmittã) Gallen° arabs/ duos ēt de demr̃atiõe edidit libros. Laborauit et Auic. in demr̃atiue artis uestigatione/ ut in ei° sufficiētia facile mõstrat. Alferabi° p̄terea et alij cõplures/ et Auerroes potissimũ q iudicatiuã oēm Aristotelis logicã adamussim est cõmētat°. Quãta v̄o latinoz fuerit cura in hui° artis iuestigatiõe oib° q̄stat. Nã q̄ p illã doctissim° q3 vir ille Boeci° librũ diuisionũ cõposuit. Hij itaq3 tot tãtiq3 nõ memorarenṫ nisi ars demr̃atiua dareṫ/ et maxie potissima demõstratio que totius artis est finis et perfectio ultima.

Horũ itaq3 mīaz ueluti pblematis nr̄i ueriorē ptē terminare cupiētes/ Cũ potissima demr̃atio q̄libet definitionē accipiat mediũ/ vidēdũ erit p̄°/ Quotuplex definitio/ et quõ ab iuicē distinguanṫ definitiões: Et s3 quã cãlitatē demr̃ationē igrediant. 2° cũ demr̃atio sit sill°s sciaz faciēs: declarabim°/ Cui° ne cognitionē/ quãue sciam in diũsis doctrinis faciat demr̃atio: ut i de facile possim° cognoscē/ quenam demr̃ationũ alteri p̄stet. Illa nãq3 p̄stabit/ que maiorē sciaz certiorēq3 demr̃ati cognitionē pariet. Scrutabimur 3° quenã p̄ferēda sit demr̃atio īter illas/ que cãm i eēndo demr̃ate q̄clonis accipiũt. 4° pblema terminabiṫ. 5° soluenṫ adducta.

Propter p̄mũ breui a nobis est p̄mo repetēda definitiõis vulgata illa distinctio/ Q̄ duplex sit definitio idētica. s. et cãlis. Idētica illa que idē īportat q̄ð definitũ. ut hõ est aïal rõnale/ Lz adhc īter definitionē et definitũ distictio quedã v̄iaṫ ut subtilis doctor Scot° in p̄n° 2° distinctiõis p̄mi apte declarat/ quã distinctionē eiusdē doctoris imitatores ex natura rei dicerēt. Causalis v̄o que causam dicit intrinsecã uel extrinsecaz definiti ut domus est ligna lateres et c̃.

Attēdēdũ 2° q̄ definitiones que sũt mediũ in demr̃atiõe sec°se hñt in sciētijs realib°/ et sec° in logica que scia rõnalis est/ Definitiones enī logice ex gñe et dr̃ia cõponunṫ/ et loq̄mur de definitionib° entiũ logicaliũ et nõ entiũ alteri° q̄siderationis/ l3 logic° possit definire entia ad ei° q̄siderationē ptinētia per gen° et dr̃iam/ utpote sill°m/ enũciationē et c̃. et possit definire pet gen° et dr̃iaz entia ptinētia ad q̄siderationē aliarũ sciarũ/ utpote hoiem/ equũ/ et c̃. Et q̄r gen° et dr̃ia sunt forma rei/ forma saltē declarãs q̄dditatē/ nõ dicim° logicũ definire p formam. Et hec est ītentio Ar̄s. et q̄°tis Auerrois p̄° de aïa tex. et cõmētario. 16. ubi Ar̄s. dialecticum (inq̄t) in definiēdo assignare sp̄ēm et rõnē. et Cõmētator/ Disputatores (inq̄t) dãt definitiões s̄m formã. Q̄d aũt logic° p gen° et dr̃iaz definiat/ pbaṫ. Nã cũ logic° sit artifex rõnis et cois/ hēt q̄siderare definiētia eois et rõnis/ genus aũt q̄d cõe est respectu definite sp̄ēi/ ut sciētib° porphiriũ late appet. S3 cuipiã tũc forte videreṫ/ q̄ si logice definitiões ex coib° tñ pcesserint in demr̃atione aliq̄/ medis

Nõ

eē nõ possint: cū talis quelibet pcedat ex ppriis: ut ṗ° posterioꝝ tex. cōmētary. 5. declarauit Arist. nisi eēt: q̄ lz talis demr̄atio cōe principiū sumat. s. genus: qḋ qdē coius est spe. Est tñ tota pncipiū ppriū respectu passionis demr̄abilis seu iherētie passiōis ad sbm. Et lz tales logicas definitiōes Arist. ṗ° de aia tex. cōmētary. xj. negocio demr̄atiuo ieptas appellet. Quare (ingens) ſm q̄scūqz diffinitiones: nõ ɔtingit accñtia cognoscē: nec de illis imaginari aliqḋ facile. Manifestū est q̄ dialetice sūt ⁊ uane oēs. Nõ tñ debem° logicas definitiones ad demōstrādū inutiles opinari: nā uult Arist. q̄ definitiones que nõ faciunt cognoscē accñtia ppa definiti sūt uane: ⁊ dicunt dialectice pp filitudinē: qr ficut dialectica est ex coib° ⁊ pbabilr pcedit: ita iste definitiōes que nõ faciūt scire accñtia propria definiti: ⁊ ficut dialetrica nõ agñat sciam: ita ex illis definitioib° scia agñari nõ pōt. Ex quo tñ nõ sequit: q̄ oēs definitiones logice fint uane: sz alique tñ: que nõ declarāt accñtia ppa definiti: lz oēs uane dici possint: si ad phisicū negociū compent: ut ifra mōstrabimus. Logice igit definitiōes: ut dictū ē: dant p gen° ⁊ drīaz que lz fint cāe formales: tñ nõ ut sic ɔsiderant a logico cū per ea definit ⁊ demr̄at. Sz ɔsiderant ut gen° ⁊ drīa: qr genus ut gen° est coius spe. Sed realiū sciarū definitiōes dant p cās pprias rei: que nullo mō sūt sibi cōes: q̄ de nāli hēt cōmētator Auerroes 2° de aia cōmētario. 12. Sermo (inquiēs) nālis definiēs nõ demōstrat gen° sz cām rei ppriam ppinquā existē in re. Et magn° Albert° ṗ° phisicorū capite ṗ°. Si definitiōes (inqt) nāles darent p itētionē cōem generū ⁊ drīarū que abstracte in uli ſm rōnez simplicē accipiunt. Manifestū est q̄ tūc eēnt logice. Et sō quo ad phisicū negociū eēnt uane oēs: qm ex talib° nõ ɔstituit eē rei sensibilis sz poti° ex mā ⁊ forma sensibilibus. Et ficut de nālibus definitionibus dictū est ita suo mō de alijs ceterarū sciētiarū dicendum esset.

Attēdēdū 3° q̄ nõ opz q̄ cā que demr̄at fit itrinseca rei de qua est demr̄atio. sz sufficit q̄ illa cā fit cā iherētie passionis ad sbm. Si demr̄atio ppōnē ɔcludat: quā de 3° adiacēte logici dicūt: aut fit cā q̄re fit sbm. si demr̄atio fuerit ppōnis de adiacēte 2°. Naz per demr̄atione sciam itēdim° que qōnē tollat an demōstratione ṗposita. Ois aūt qō per demr̄atione scibilis ē de adiacētib° ppōnis cathegorice. An. s. sit sbz ul' an passio aliq̄ sbo iherent: ⁊ pp quā cām: qō eni de qdditate nõ p demr̄atione: sed p definitionē terminat. q̄re q̄cūqz demōstratio p cām pcesserit. Ad lz q̄ optima fit demr̄atio sufficit q̄ cām accipiat: pp quā fit sbm: aut pp quā aliqḋ sbo iherent. Nā fic qōnē an ṗposita terminabit: ⁊ si cā illa nõ fit itrīseca rei: de q̄ est demr̄atio. Etsō lz entia ma^ca nõ fint cōposita p cās itrīsecas: cū ipsa fint simplices forme: lz ṗterea ſm cōem opinionē ⁊ ūitatē forma: per quā demr̄at mathematic°: nõ fit forma que ē altera ps cōpositi sz forma declarās qdditatē. Ma^ce tñ scie potissime demōstrabūt cū cā: p quā pcedūt: que est forma qdditatez declarās: fit cā iherētie passionis in sbo: in eēndo ⁊ cognoscēdo: ficut dicim° figurā planā trib° lineis rectis ɔtētā: ac hūtē angulū extrīsecū ⁊c. eē cām in eēndo hñdi tres angulos duob° rectis eq̄les. Cui° fīle ē t idē appet: de cā efficiēte ⁊ finali: que nõ sūt itrīsece rei: de q̄ fit demr̄atio: ⁊ tñ demr̄ant potissime: eo q̄ dictū est q̄ cā que est mediū nõ est necīū q̄ fit itrīseca: demr̄atio eni p ultimū finē ē potissima ⁊ irresolubil': sic 2° posterioꝝ Arist. sogiuseulo pcessu declarat: ⁊ tñ finis est extrīseca cā ut late apparet. Exēplo ṗterea idē ostēdim° iterpositiōis terre: q̄ cā est q̄re eclipsis lune iherent: ⁊ tñ illā lune cāz nõ dicim°. Mediū igit potissime demr̄ationis qōnē pp qḋ terminātis: qḋ est definitio: est cā in cognoscēdo: ⁊ in eēndo: nõ qdē rei de qua est demōstratio: sed iherētie passionis ad sbz: ita q̄ definitio pro tāto potissime demr̄ationis est mediū: pro quāto cām importat inherētie dicte: nõ rōne idē-

titatis: si qua fit simul idētica definitio ⁊ causalis.

Ut aūt 2^m ṗmissoꝝ absoluam° attēdi uolunt° ṗmo q̄ ut dicit Arist. 2° ph. tex. cōmētary. 18. Mathematicus nõ mētit abstrahēdo. ⁊ ut oēs sbi expouēdo ɔueniūt nõ mētit abstrahēdo a mā sensibili: que posterior ē quātitate nõ aūt a mā itelligibili nam mētiret utiqz si ab illa abstraheret. Per hāc aūt māam itelligibilē nõ itelligim° māam que est altera ps cōpositi: uā si ab ipsa nõ abstraheret tūc ɔsideraret ipsaz ⁊ p ɔñs oēs cās: qr sic in cōmētario. 70. 2^i ph. hēt 2^or. q cōsiderat maam ɔsiderat oēs cās: cui° rō est qr ēt ɔsiderat formam: cū correlatiue dicant ⁊ vnū correlatiuoꝝ nõ possit cōsiderari sine reliq̄. Et qr nl' la forma est ppetuo in mā: qr ſm cōmētatorē in corpib° celestib° nõ est mā: Seqt q̄ ista forma fuit iducta in mā ab aliq̄ agēte: ⁊ ex ɔñti hēt cōsiderare cāz agētē. Et qr oē agēs agit pp finē: similr hēbit considerare finē. Et sic oēs cās. nõ possum° q̄ dicē q̄ mā a q̄ mathematic° nõ abstrahit fit mā que est altera ps cōpositi. Nec p māam itelligibilē possum° itelligē sbam: ut diu° Agnas dicē vi. quez qdā latinoꝝ modernoꝝ imitant. Nā si ab illa mathematic° nõ abstraheret: ɔsideraret utiqz illā: ⁊ in entiū mathematicoꝝ definitionib° poneret: siue ut qdditatis ptē siue ut aliqḋ ad qdditatē necīū. qḋ qdē eē falsuz lausiime cōstat. Mathematic° eni nõ hēt entiū mathematicoꝝ distinctā cognitionē. sed cū res de qb° mathematic° cōsiderat puta quātitas ɔtinua ⁊ discreta fint in reb° nālib°: earuz termini ⁊ effect°. uel in mā exñtes uel fine mā: ut dimēsiones celestes: nectio quātū ad ppas qdditates a nāli ɔsiderabunt: ut ab Arist. 2° phisicoꝝ tex. cōmētary. 18. accipi pōt. Nā cū eacū qdditates fine reb° nālib° eē nõ possint nectio res nāles distictas earū definitiōes igrediunt uel ut qdditatis ptes: uel saltē ut aliqḋ nectio reqsitū ad qdditatē: eo mō quo dicerem° ēt māam igredi definitionez rerū nāliū tenēdo q̄ sola forma fit qdditas ut tenet Auerroes 7° ṗme phie cōmētario. 21. ⁊ 34. ⁊ ṗ° de aia cōmētario. 16. Jnquātū ſo entia uel inq̄tū aliqd entis aut sbe a me^co cōsiderant q oia cognoscit ut ɔtingit. i. in uli ṗ° me^ce. Mathematic° ḡ nõ ɔsiderās distincte entia ma^ca nõ cōsiderabit sbam nec māam que est altera ps cōpositi ⁊ hinc est q̄ abstractio math^ci a mā est uera. Nā lz mā ut mā fit ṗor quātitate: ⁊ quātitas imediate vniat ipsi tanq̄ sbo nõ adeq̄to pp corp° celeste. Tñ mathe^co uere pōt abstrahē nedū a mā sensibili que posterior est q̄ntitate (cuz q̄litates sensibiles isint mãe ⁊ sbe mediāte quātitate.) sz ēt a mā ut mā ⁊ sba. qr math^co nõ ɔsiderat q̄ntitatē distincte: nec q̄ntū ad pprīā qdditatē: nec ut aliqḋ entis: cū ista ɔsideratio fit nālis ⁊ diuina. sz cōsiderat tm̄ math^co entia ista cōfuse. Nā ultima math^ci resolutio inq̄tū math^co est nõ induēs altioris artificis hītū. stat ad pncipia pse nota ex cōfusa rōne terminoꝝ ut pz de ista linea est lōgitudo: que ex cōfusa rōne terminoꝝ est euidēs nõ cognito q̄ linea fit quātitas ɔtinua uel q̄ fit ps entis. aut que. ⁊ q̄ fit termin° corpis nālis. Tales eni ppōnes pse note in mathe^ca apte nate sūt eē pse note: ex terminis ɔfuse cognitis ut sūt ēt ppōnes pse note ad sensum ut ista nix ē alba hic coru° est niger. Per māam itaqz itelligibilē a q̄ math^co nõ abstrahit (saluo semp iudicio meli° sentētiū) itelligim° ṗñti q̄ntitatē ɔtinuā ⁊ discretā: Cui snie ɔsētire vident v̄ba diui Alberti ṗ° phisicoꝝ capite ṗ°. Ad quē ēt sensum itelligi posset v̄ba Arist. 7° ṗ^e phie tex. cōmētarij. 3°. q̄ ibi fit cū Auerrois expōne videbis. Nā quō de q̄ntitate ɔtinua ⁊ discreta mltas passiōes ɔsideret mathe^co ⁊ demr̄et Sbz aūt fit ppa mā saltē n q̄ suaꝝ passionū ⁊ nõ sēsibilis ut pz: sz itelligibilis tm̄. Seqt q̄ math^co passiōes illas ɔsiderās: nullo pacto a mā itelligibili abstrahet. Quō ṗterea de figuris circuloꝝ ⁊ spheracū ⁊ reliqs math^co tractet hec aūt in q̄ntitate fiut: sic in ppa mā imagiabili ⁊ itelligibili math^ci ɔsideratio itelligibilē māz oino ɔcernet. Nec opz ṗpterea q̄ q̄cūqz math^co cōsiderat fint in q̄ntitate ɔti-

nua aut discreta sicꝰ i ꝓpo sbo.qꝛ q̄ntitas ꝯtinua nō est in q̄ntitate ꝯtinua ꝫ sufficit ꝙ aliq̄ a mathᶜᵒ cōsideratai quātitate ꝯtinua siut aut discreta/ad hoc ut eius ꝯsideratio a materia intelligibili nō dicat̃ esse abstracta.

Attendendū 2° ꝙ cū demr̃atiōes mathᶜᵉ ab strahāt a mā sēsibili ut declaratū ē/Effectꝰ mathᶜⁱ ꝛ iherētie ꝓpriarū passionū ad ꝓpa sba p sēsuz cognosci nō poterūt. Quare quō i cuiuslibet effectꝰ cognitionē uīi bifariā manuduci possimꝰ utpote p sensuz vel per cām/cū mathᶜᵃ nō sint sensibilia ad ea cognoscēda tātū per cām deueniemus. Qui qdē cognitionis modus/ꝑ pp qd effectꝰ/ꝛ q̄ est/simul aperiet/cum nullā añ de eē effectꝰ cognitionē ꝓhabuerimus. ꝛ hanc mathematice demr̃atiōes simul eē ꝛ cām effectꝰ dare dicūtur. Et ab Auerroe nr̃o 2° celi cōmētario.35.nedū pp quid sed absolute demr̃atiōes uocant̃/q̄e idē 2° ph̄.cōmētario 23.ꝛ 2° cōmētario pmi.pp qd simplr̃ solūꝰ est appellare/ vñ patet error Gualtery anglici 2° phisicoꝝ.ꝛ pauli heremite 2° posterioꝝ. Aliter hec noīa qbꝰ Auerroes utitur interꝑtātū. In nālibꝰ aūt qꝛ ut ꝑl'm ab eē effectus sensu noto ad cām iuestigādā ꝑcedimus. Qua cā cognita regredimur iterū ad effectū pp qd demōstrādū.(nam ut nūc supponimus regredi in demōstrationibꝰ licet.)per demr̃atione effectū eē nullo pacto cognoscimꝰ.cum añ demr̃atione sensu ꝑcognitū fuerit.ꝫ cām q̄re sit effectus bñ dignoscimus. Qd ut exēplo manifestū fiat.vulgatāz illā demr̃atione ꝑtim nālē ꝑtim mathematicā sbicemꝰ/ qua:cognito eē eclipsis ꝓm sensuz ad positione terre iter solē ꝛ lunā facile deducimur. hac ṽo per intellectus uestigatione ꝑfectꝰ nota iterū ad demōstrādā eclipsim regredimur.ipāz per ꝓpriā cām notificādo. Quare in nālibꝰ ut ꝑl'm nō fient demr̃atiōes absolute ꝛ simplr̃. Sed hec solū que ab Auerroe pp qd tm̄ demr̃atiōes dr̃. Sīle et accidit in methaphisica. Nā cum ipa via doctrine ceterarū phie ꝑtiū ultima fuerit.ad ipamq̄ꝫ resoluendo manu ducamur.esūt demōstrabiles effectꝰ fere oēs per alias scias antea cogniti:ꝑus q̄z in methaphisicā sciam ascendamus. Quare nec in ipa plerūq̄ꝫ absolute demr̃anōes fieri poterūt. Ex qbꝰ appet ꝙ lꝫ demr̃ationi pp qd q̄ntū est ex pte sui/eq̄lr̄ cōpetat mathematicis diuinis ꝛ nālibꝰ sciētijs applicari/ꝛ q̄ntū est ex se equalē in oībꝰ hys doctrinis cognitionē agenerare. Tñ ob diūsos uestigationū modos qbꝰ in diūsis sciētijs utimur pp diūsitatez entiū de qbꝰ ille ꝯsiderāt ita demr̃atiōes pp qd in diuersis doctrinis ab inicē distiguunt̃ ut altera fiat potior altera. Nā quō in nālibꝰ ut dictū est entia sensibilia ꝯsiderent̃/ eoꝝ eē sensu ꝑcipimus/ꝛ ex ł° ad qꝛ est cause ꝑcedimus. q̄re quō regredimur ad effectū per demr̃atione pp qd. quare sit effectus tātūmō cognoscemus. In meᶜᵃ aūt tū ut dictū est ceterarū sit ultima ꝛ dicat pp qd reliquarum sciaꝝ. Signū pp qd demr̃atiōez formabimus creberrime cām tm̄ effectꝰ ꝛ nō eꝰ eē notificabit. Sed in mathaᶜⁱˢ qꝛ nō possumꝰ effectꝰ eē ꝑus cognoscē q̄z eoꝝ cognoscamꝰ cām.cū a motu ꝛ sensu entia mathematica abstrahāt.demr̃atio pp qd effectū eē ꝛ eiꝰ cām sil' cognoscē faciet/q̄re eis/que in nālibꝰ ꝛ in methaphisica creberrime fiūt/longe ꝑstabit cū maiorē sciam certiorēq̄ꝫ demr̃ati cognitionē ꝑturiat. Et licet methaphisica sicut ꝛ matheᶜᵃ a sensu ꝛ motu abstrahat/nō tñ ꝓpterea methaᶜᵉ demr̃anōes dicēt esse ꝛ cās.cuꝫ ille plerūq̄ꝫ sint ad demr̃andas q̄ōnes per nālē ꝛ mathematicā qꝛ sunt notas. Attamē accidet interdū ut in meᶜᵃ pp qd simplr̃ demr̃atiōes forment̃ siq̄s ꝯclones ibi mōstrabimus que qꝛ sunt per aliq̄s sciētias nō inotuerit.ut forte ille in qbꝰ passiōes entis de spālibꝰ entibꝰ per ꝑmū pp qd qō est ens ꝯcluderemꝰ. Sicut accidet ēt in nālibꝰ dari iterdū pp qd simplr̃ demr̃ationes licet lꝫ sit rarissime. Sed qꝛ mathᶜᵉ scie a sēsu ꝛ motu abstrahūt/nec pp qd dicūt earū sciaꝝ que sensuz ꝛ motū cōcernūt/demr̃ationibꝰ absolutis fere semꝑ utunt̃. Quare demōstrationes maᶜᵉ ut plurimum ceteras fere oēs cognitionis certitudine superabunt.

Et quoniā demr̃atiōes ꝑ cām ad inuicē cōparādo/eā ondē polliciti sumus/que ceteras ꝑstet.demr̃atione dicemus cām finalē sumētem pro medio/oībꝰ alijs potiorē eē que in eadē scia per alias cās ꝑcesserit/quia per cām finalē nedū effectū/sed alias cās demr̃amus/nā cum finis sit cā cārū 2° phisicoꝝ tex. cōmētary.31.totꝰ q̄ōnis ultima solo stabit ad cām finalē qua hita amplꝰ nō queremus/sed oīno pausabimꝰ/ut si querer̃/pp qd hō risibilis/rñdebit̃/qꝛ admiratiuus de visis/ꝛ licet sit ꝑfecta reditio cāe.imediate tñ ꝯtingit ulterius querē:pp qd admiratiuus/ꝛ rñdebit̃ qꝛ disciplinabilis. At ulteriꝰ querer̃:pp qd disciplinabilis/ꝙ si dicat̃ qꝛ cōpositꝰ ex corpe ꝛ aīa itellectiua/Iteruꝫ huiꝰ cāe queremus cām.ut pp qd sit cōpositꝰ/ꝛ dicemus qꝛ beatificabilis. Et tūc hēbimus finē ultimū.nec amplꝰ dubitare cōtinget/imo oēs q̄ōnes cessabūt. Quare cām finalez pro medio accipiētes potissime demōstrabimꝰ/ꝛ inherēnaz passiōis ad sbm irresolubilr̃ ꝯcludemꝰ. Nā licet finis nō sit imediata cā effectꝰ/est tñ cā actionis aliaꝝ cārū ita ꝙ agēs nō ageret nisi motū a fine nec ꝑ ꝯñs forma iformaret mām. Scrutari aūt que sit cāsitas finis ꝛ pro q̄ eē finis sit cā ꝛ lōgissimū eēt ꝛ a nra disputatione nimiū alienū. Diximus aūt cōparasse nos demr̃atiōes ꝑ diūsa genera cārū ꝑcedētes in eadē scia ꝛ nō diūsis.nā secus eēt in diūsis ut paulo ifra mōstrabimus/cū ob diūsos uestigationū modos/qbꝰ in diūsis sciētijs utimur. Accidat demr̃atione cām formalē accipientē in una scia potiorez eē ea demōstratione que in alijs sciētijs/nedum cām finalem tm̄.sed simul ipsam ꝛ alias mediū ad demōstrāduz accipet mō pp qd tm̄ cōclusionis notificet ꝛ nō simul qꝛ ꝛ ꝓpter quid conclusionis aperiat.

Veritatē aūt iductē q̄ōnis oñsuri ꝑmittimꝰ ꝙ ut Robertꝰ linconiēsis in posteriorū cōmētarijs ab Arꝭ.textu accepit ꝛ diuus Albertꝰ eorūdē posterioꝝ ꝑmo retulit libro. Potior demr̃atio illa est que reliq̄s oēs bonitate excedit dignitate ꝛ certitudine. Per bonitatē itelligētes ṽtutē.i.ultimū ꝑtātis cōparate ad actū meliorē eo mō quo meliorē diceremus homis opatione q̄z bruti.quia ad rōcinari ordinat̃.qd est ꝑfectior opatio eēntiali opatiōe bruti. Per dignitatē ṽo uolumus ꝑfectione opatiōis respectu eiusdē actꝰ.ut illa dignior dicat̃ domus que magis ꝛ ꝑfectꝰ attingit finē suum. utpote que magis ꝛ ꝑfectiꝰ tegit ab ibribꝰ.qd est opatio ultima eꝰ. Per certitudinē aūt nr̃e mētis illustrationez itelligimꝰ.ut id certꝰ sit qd clarꝰ itelligimꝰ ꝛ firmꝰ. Prima cōpatio in rebꝰ est diūsaꝝ spēꝝ.2ᵃ in rebꝰ eiusdē spēi. 3ᵃ ꝛ i rebꝰ eiusdē spēi ꝛ diūsis. Demr̃atione itaq̄ꝫ alterā altera potiorē dicimꝰ que ꝑfectiorē agenerat sciaꝫ utpote que pp qd ea q̄ est qꝛ ꝛ ꝯsilēz agñantiū sciaꝫ q̄ magis ꝛ ꝑfectiꝰ id faciat ꝛ que nr̃e mētis oculū magis illustret.

Quare q̄ōnē soluimꝰ dari utiq̄ꝫ asserētes potissimā demr̃onē qd qdez ypothetice ꝓbabit̃/lux ypotheticoꝝ silloꝝ modū quez ꝑmo ꝑoꝝ capite.28.nos Auer̃.docuit/Lꝫ eniz poᵗⁱᵃ demr̃atio sit ꝑs ꝑnˡⁱˢ demōnis qd est sbm libri posterioꝝ. Talis autē demr̃ari non possit in ea scia q̄ de eo sbo determīat cuiꝰ tal' est ꝑs ꝑnˡⁱˢ ut Auer̃.27.ꝯʳᵗᵒ 2ⁱ de aīa dixit ꝛ apte ēt oñdit in lite quā de sbis sepatis cū Auicᵃ i pluribꝰ cōmētarys se hūisse cōmēorat/tñ ꝛ sic ꝛ de cuiuslꝫ sbi ꝑnˡⁱ pte ifra ꝛ ipūnaꝝ de demōne poᵗⁱᵃ licē id nob oñdimus. Cū illā eē nō p demōnē ꝫ p ypotheticū sillꝫ ꝯcludēus.ꝛ si p hūū ēt libri posterioꝝ sillꝫ talē formemꝰ.nā p talē ea q̄ pſe nō sūt ꝓbare possumꝰ.si modicꝭ inutiōe itlgeāt ut dic Auer̃.2° phiᶻ ꝯʳᵗᵒ 3° ꝛ ꝑꝰꝑoꝝ capite.28.ita ꝙ nedū de ꝑnˡⁱ pte/ꝫ ṽ ipo sbo siqñ an sit igniotū fuerit/p ypotheticū sillꝫ oñdi poterit.qd tñ eē añ demōnes inscia tormādas ꝑcogsci/si est eni qd est ꝑcognitō de sbo ꝑꝰ scie añ demōnē est qū per

sillz ypotheticũ terminabilis: Si est itaqz sills demr̃atiu⁹ affirmatiuus pp gd uñis z oñsiuus/ eo q optimus iste sit z ceteroꝝ dignissimus z certissimus/ est demr̃atio potissima. Sed est sills demr̃atiuus in p̃ma figura affirmatiuus pp gd uñis z oñsiuus ceteroꝝ optimus dignissim⁹ z certissimus. ḡ est demr̃atio potissima. Cõclusio manifesta est per totũ ꝓcessuz p̃mi posterioꝝ z per ea que diximus rõnẽ formalẽ potissime demõstrationis assignãtes. p⁹ eteni posterioꝝ oñdit Ar̃s. demr̃atione in p⁹ fig̃ affirmatiuã/ uñem ꝓpter quid/ z ostẽsiuã/ esse ceteris alijs potiorem. Positum aũt inductiue ostendit tam in rõnalibus sciẽtijs q̃z in realib⁹. In rõnalib⁹ qdẽ sciẽtijs eorũ demr̃atiões tñ ꝯsiderãdo/ alterãqz alteri cõparando/ dicimus dari sillm demr̃atiuũ affirmatiuũ pp gd uñem zc. q sit eiusdẽ ꝯsideratiõis melioꝝ dignioꝝ z certioꝝ. z lz hee demr̃ationes in logica ꝑsepe formenꝭ. Libuit tñ eas uel maxime in p̃nti adducẽ qb⁹ p⁹ poꝝ capite. 20. z. 22. Ar̃s. utiꝭ. ubi ꝓbat oẽm sillm oñsiuũ eẽ in aliq̃ triũ figuraruz pp oẽm talẽ accipe aliqd mediũ cõe utriqz extremoruz. Qd mediũ tripl̃r uariari ꝯtingit. Ex q̃ ulteri⁹ vult h̃re q ois sills tã oñsiuus q̃z ex ypothesi sit in aliq̃ triũ figuraꝝ. Et q tñ tres sunt figure sillogistice pp qd ẽt ibidem demõstraꝭ oẽm sillm eẽ ex trib⁹ termis ꝓpterea q vna cõclusio per vnicũ mediũ ꝯcludi debeat/ Q₂ ẽt sills ois tñ ex duab⁹ ꝓpõnib⁹ ꝯstet per hoc demr̃aꝭ tanq̃z per causã Quia scilz ois sills est ex trib⁹ terminis/ Quare in rõnalis scia demr̃ationes dabunꝭ pp qd uñes zc. que pleriſqz alijs in logica potiores erũt/ Si qua aũt in logica sit demr̃atio/ que per cãm finalẽ ꝓcedat adhuc erit his potioꝝ ut si demr̃ationẽ ex ꝓprijs z ueris eẽ demõstrarem⁹/ pp ip̃az eẽ sillm facientẽ scire. At v̇o/ si qua eẽt que z finalez z ceteras cãs quas logica ꝯsiderat simul accipet/ adhuc ceteris oib⁹ eiusdẽ ꝯsiderationis eẽt potioꝝ z hec stãdo itra eiusdẽ ꝯsideratõis limites potissima diceref/ eo q ista meliorẽ sciam faceret/ z magis z certius illã generaret. In realib⁹ etiã oib⁹ sciẽtijs idẽ facile patet. Et p̃mo i nãlib⁹ in qb⁹ ꝑsepe demr̃atiui silli. pp qd adducunꝭ affirmatiui uñes z oñsiui zc. Exẽpli aũt loco sufficiat hic adduxisse illũ quo Ar̃s. 8. phisicoꝝ textu cõmẽtarij. 73. motuz circularẽ eternũ eẽ oñdit per ꝓpriã z necessariã cãm ut sibi ꝯ^{tor} asseruit. ꝓpter terminũ. s. a quo mot⁹ non esse actu z ꝑse distinctũ ab eiusdẽ termino ad quẽ. Adhuc ãt hijs potiores erũt in nãlib⁹ hij qui per cãm finalẽ ꝓcesserint: sicut ille scd̃i de aĩa quo demr̃aꝭ aĩam eẽ actũ organici corpis. pp ip̃am eẽ p̃ncipiũ uegetãdi sentiendi s̃m locum mouẽdi z itelligẽdi. demr̃atio eni illa pp qd est (dicant qd uelint alij) nedum q mediũ est definitio ꝓpria sic ut dixit Auerroes. Sed ẽt q: est cã finalis p̃me definitionis. Et tandẽ si qua sit que z finalẽ z reliquas ẽt cãs simul accipiat nãliũ oiuz potissima erit. eo q meliorem sciaz faciet z magis z certi⁹ illã generabit. Sũt ẽt ꝑsepe in methaphisica huiusmodi silli demr̃atiui in p̃ma figura pp qd uñes z oñsiui ut in. 7. eiusdez tex. cõmẽtarij. 15. ubi Ar̃s. ꝓbat ex mã z forma fieri vnũ ꝑse q: hoc actus illud potẽtia. Que aũt per cãm finalẽ ꝓcesserit reliquis erit potioꝝ. z que per oẽs cãs quas methaphisicus ꝯsiderat oium adhuc potissima. Cõsiderat eni methaphisic⁹ finẽ efficientẽ formã z forte m ãm. ut diuus Albert⁹ ꝯ⁹ methaᶜᵉ retulit. Efficientẽ qdẽ ut a motu abstrahit z ut rõnẽ tñ dantis ẽt ipottat cũ rõ dantis eẽ poꝭ sit rõue mouẽtis. Finẽ v̇o qui est in p̃mo motore vniuersi eẽ imobili/ qui est in eo sicut in duce exercit⁹/ qui nullũ motuz s̃m se includit: mãm etiã fortassis nõ ut s̃bm mot⁹/ sed poti⁹ ut substans ens z ꝑse ei⁹ qd qdẽ est an motũ cuz nihil mouetur nisi p̃us sit ens indiuiduũ z subsistẽs. In mathematicis p̃terea hos demr̃atiuos sillos fere semp adduct latissime ꝯstat ut Euclidis libros legẽtib⁹ apte patebit. in q̃z p̃ma ꝓpõne/ sup datã lineã triãgulũ collocari oñdiꝭ/ pp lineas ductas a cẽtro circuli ad circũferẽtias eẽ equales/ z in. 30. p̃mi triãgulũ h̃re tres angulos demõstraꝭ pp h̃re angulũ extrinsecũ duob⁹ oppositis itrinsecis equiualentẽ/ tanq̃z pp ꝓpriã z imediatam cãm/ que cã est formalis cuz illã tñ ꝯsideret mathematicus. ut cõmẽtario p⁹ mathematicis erũt potissime. nec istis in ea scia potiores dabunꝭ/ cũ ut diximus aliq̃s cãs a formali mathematicus nõ ꝯsiderat. Cõcludimus itaqz in q̃libet scia dari demõstrationes ceteraꝝ oiuz potissimas que in eadẽ scia fiant. Si v̇o sciarũ oium demr̃ationes ꝓtundem us: illasqz ad inuicẽ cõparemus solũ mathematicas p̃re oẽs dicemus potissimas. eo q nedũ per cãs ꝓcedãt z oñsiue ac affirmatiue ulrqz in p⁹ figura ordinari possint. Sed q: semp meliorẽ fere ceteris oib⁹ aliarũ ẽt sciaꝝ sciaz faciãt z magis z certi⁹ illã generẽt/ cum cãm z eẽ effect⁹ fere semp simul notificẽt/ pp qd certi⁹ effectũ cognoscẽ faciũt q̃z relique fere oẽs que in alijs sciẽtijs per cãz finalẽ tñ aut p ip̃am z alias ẽt cãs ꝓcedũt. Et iõ cum is certitudinis modus fere oib⁹ mathematicis demr̃ationib⁹ competat ab Auerroe. ꝯ⁹ p̃me ph̃ie cõmẽtario. 16. in p⁹ ordine certitudinis demr̃atiões mathematice collocanꝭ easqz demonstrationes/ absolutas/ aut pp qd simpl̃r semper appellat. Quo tñ nõ repugnãte hijs oib⁹ eã potiorẽ afferem⁹ que in scia oẽs cãs ꝯsiderãte simul in medio oẽs cãrũ generaagregaret z sil eẽ z cãm effect⁹ cognoscẽ faceret. l hãcqz simpl̃r potissimã diceremus. uerũ dari illã admodũ erit difficile/ Cũ in scia oẽs cãs ꝯsiderãte/ difficile sit effect⁹ causas omnes cognoscere. nisi ad earum cognitionem sensu z motu manuducamur.

Ex quibus correlarie ꝯcludim⁹/ logicã eẽ de re sciam. Nã quõ i ea (ut dictũ est) potissime demr̃atiões formenꝭ. Demõstrationes aũt uerissimã sciam generẽt. Erit utiqz logica uere scia. qd quidem liber ulteri⁹ paululum declarare. Nã nec nimiuz a p̃nti negocio aliena disceptatio est. z s̃m ſenſum admodũ qdẽ utilis. q̃ z si vulgata sit. z iter disputatiũ ora sepe uersata/ Tñ difficilis adeo/ ut creberrime illos in errores detrudat innumeros.

Attentione itaqz dignum dt diuus Aquinas 4⁹ meᶜᵉ capite 4⁹. Et doctor sb̃tilis in p⁹ q̃one uñiuz/ Bifariã logicã accipi posse. Uno mõ ut docẽs/ Alio mõ ut ea utemur i alijs sciẽtijs. Primo mõ ip̃am sciam dicimus/ cuz per ꝓpria z necc̃ia p̃n^a necessarias z ꝓprias passiões de ꝓprijs subiectis demonstret/ quẽadmodũ p̃us declaratũ fuit de scia in libro priori tradita. Qd ẽt mõ notitiã libri posterioꝝ sciam ꝯcludere possumus. qd in eo libro pleriqz sint cõclones in qb⁹ ꝓprie passiões demr̃ationis de demr̃atione demõstranꝭ per demr̃atiõis definitionẽ. Et sic a pari de cognitione libri elenchoꝝ z thopicoꝝ sdo mõ dicẽdũ erit. Si aũt ꝯ⁹ mõ logicã accipiamus sic ut p̃teriti doctores dixerũt/ ex coibus tñ ꝓcedit. Quare dt sic nõ erit scia. Sed ut intelligamus qd sibi vult logica utens seu logica qua utimur/ quã nõ eẽ sciam diximus v̇ba Auerrois adducemus/ qui p⁹ phisicoꝝ cõmẽtario. 35. logica (inqt) duob⁹ modis usitaꝭ in alijs sciẽtijs. p̃mo ut est istrumẽtũ discernẽdi uerũ a falso/ z iste modus est ꝓp̃us. Alio mõ s̃m q illa que sunt declarata in logica accipiunꝭ pro maximis in ꝯstruẽdo uł destruẽdo aliqd z ista ꝯsideratio cuz usitaꝭ in actib⁹ p̃ticularib⁹ est nõ ꝓpria. In arte ẽo usi. i. in p̃ma ph̃ia est ꝓpa. Hec Auerroes. Quã ẽt sniam h̃et 7⁹ p̃me ph̃ie cõmẽtario ꝯ⁹. Sciendũ (ingens) q ista declaratio est logica/ z plures demr̃atiões in hac scia sũt logice/ scilz/ qm̃ ꝓpõnes ei⁹ sunt accepte a dialectica. Dialectica eniz usitaꝭ duob⁹ modis. vno modo s̃m q est instrumẽtũ z sic usitaꝭ in scientijs alijs. Alio mõ s̃m q accipiꝭ illud qd declaratuz est in illa in aliq̃ scia speculatiua z s̃m q accipiꝭ est cum ista ꝯsideret de ente simpl̃r. z ꝓpõnes dialectice sunt entis simpl̃r ut descriptiões z definitiones. z alia dicta in eis. Hec idem Auerroes logice

tas q3 distinctionẽ ponẽtes in docentẽ ꝛ utensilẽ/docẽtez
asserẽtes sciam/utensilẽ vo minime. Per utensilẽ/p̄mũ
distinctionis Auerrois mẽbrũ nõ p̄nt accipe: ut.s.sit logi
ca utẽsilis que scia dici nõ põt logicũ instr̄m. Tum quia
istr̄m tale nõ est logica. nã demõ nõ est logica/nec tho/
picus sill's aut elenchus: Sed cognitio de istis est logica
sicut ẽt nec sarrulũ est agricultura/qõ m̃ est instr̄m agri/
cole. Tum ẽt q: Scotus ꝛ reliq qui hac distinctiõe utun
tur utensilẽ logicã dicũt ex coibus ꝓcedẽ: Sed si istr̄m
logice/utpote demr̄ationẽ alicui scie applicemus/non
cois sed ꝓp̄is accipiet p̄n^a/ut idẽ Scotus in p^a elẽchoꝝ
qõne asseruit. Et ut hẽt Auerroes/iste modus est ꝓp̄us
applicare scil3 instr̄m logicũ scientijs p̄ticularib^o est mo
dus ꝓp̄i^o sciẽtijs p̄ticularib^o: q: tunc in eis per ꝓp̄a pro
cedemus p̄n^a/Quare nõ erit utensilis logica logicũ in/
strumẽtũ. Ex qbus p3 Gualteriũ Burlrũ male itellexis/
se/Auerroẽ/p̄mo ph̃.com̃.35. qui per v̄ba hec Auerrois
iste modus est ꝓp̄us. Exponit iste modus est ꝓp̄i^o lo
gice/cũ soli logice peculiare sit per sua instr̄a uerũ a falso
discernẽ. Patet p̄terea error anglici exponẽtis Scotuz/
per utẽsilẽ logicã istr̄a logice itellexisse. Sed quo nã pa/
cto logica istra dicẽda erũt scia ne/an modus sciẽdi: Di
cim^o q modus sciẽdi/cũ per demr̄ationẽ acqrat scia. p
thopicuz v̄o sill'm opio. Que via est in sciam/dicẽte Ari/
stotele p̄^o thopicoꝝ capite 2°. Potẽtes dubitare ad utrã/
q3 p̄tẽ p̄dicũdis/facile qd uerũ/ꝛ qd falsum in vno quo/
q3 enũciare posse. Per sill'm ẽt litigiosum/falsigraphũ/
ꝛ tẽtatiuũ/ignorãtia acqrit ꝛ deceptio. qua cognita ipaz
sciem^o in sciẽtijs vitare. Uerũ l3 talia istr̄a dicant modus
sciẽdi. nõ t̃n sunt modus sciẽdi/q: de logica que est scia
m̃alĩter p̄dicet/q: logica que scia est. est hit^o ꝯclõnis/de
mõstrate. De quo hitu/nõ dicit talis modus sciẽdi/cum
nulli^o ꝯclõnis in logica demr̄ate/hit^o: sit vna p̄ticularis
demr̄atio. aut vn^o sill's thopic^o uel elẽchus. Attñ uerum
est q logica que est scia hit^o scilicet ꝯclõnis demr̄ate est
modus sciẽdi m̃aliter: ita scilicet ut ista sit p̄dicatio m̃alis.
Logica est modus sciẽdi ꝛ nõ formalis. Nã cũ logica (ut
dictũ est) sit scia/de nullo aũt ente suus modus formalr
p̄dicet/cũ modus nõ sit de q̃ditate ei^o/cui^o est modus.
nõ erit ista formalis p̄dicatio/logica est modus sciendi.
Sed q: modus sciẽdi cõpetit scie logice/ut q̃si passio sbo
suo ul m̃ae/p̄dicationẽ modi sciẽdi de logica dicim^o m̃a/
lem/Ita q sicut ista p̄dicatio est m̃alis hõ est risibilis/ita
ista logica est modus sciẽdi. Nõ t̃n sicut p̄ma est scd̃i mo
di dicẽdi per se. Ita ꝛ scd̃a/q: nõ est satis manifestũ/quo
pacto modus p̄dicet de sbo rulus est modus cũ modus
nõ sit de q̃ditate/ꝛ q̃ditati sit magis itrinsec^o q̃z queli/
bet passio. Sed ista logica est scia est formalis p̄dicatio/
ꝛ p̄mi modi. Tã igit istr̄a logica/q̃z habit^o cõclõnũ in lo
gica demr̄atarũ dici p̄nt/modus sciẽdi. Instr̄a qdẽ ime/
diate/cũ per ipsa scia imediate acqrat. habit^o v̄o media/
te/cũ hitib^o ipm istr̄a talia formare possim^o. Habit^o eni
ꝯclõnis cõcludẽtis demr̄ationẽ eẽ ex p̄mis ꝛc̃. per h̃ q
est sill's faciẽs scire est formalr scia/ꝛ in p̄ma spẽ qualita
tis/q̃litas scilicet realis/l3 denoĩatione extrinseca ab ob/
iecto dicat rõnalis/ꝛ est ista p̄dicatio formalis ꝛ p̄mi mo
di. Talis hit^o est scia/Eidẽ ẽt cõclõni tanq̃z ꝓp̄e m̃ae cõ
petet modus sciẽdi/nõ mĩn^o q̃z enti creato cõpetit finitas
apd theologos. Nã p talẽ hitũ demõnes formare ualem^o

Cum itaq3 logica utẽsilis nõ accipiat a Scoto ꝛ reli/
quis/pro p̄mo mẽbro distinctionis Auerrois:
scilicet pro logicis istr̄is/remanet ut pro 2° mẽbro sumat
scilicet pro ꝓpõnib^o declaratis in logica q̃s p̄ eisd ut i lo/
gica sunt declarate. In alijs sciẽtijs accipim^o/ut in 2° cõ/
mẽtario 7^i p̄ me ph̃ie dicebat Auerroes/Et l3 usus iste a
quo logica utẽsilis dicit/plerisq3 p̄tib^o logice cõpetẽ pos
sit/Quia multe ꝓpõnes in li^o posterioꝝ declarant/que i
p̄ticularib^o sciẽtijs accipi p̄nt. Proprius t̃n dialectice ꝯue/
nit/cũ ipsa de oĩ q̃dã methodo sit seu de qbusdã coibus

ꝓpõnib^o/q̃s in oib^o p̄ticularib^o sciẽtijs accipe possum^o.
ut Scot^o ẽt in p̄ma qõne elẽchoꝝ asseruit. Uñ p3 q si di
alecticã h̃ mõ sumam^o ꝛ logicã accipiam^o/ut est hitus cõ
clusionis demr̄ate p̄dicatio ista dialectica est logica non
erit formalis ꝛ p̄mi modi. S3 si ut sumimus logicã/pariter
ẽt dialecticã accipiam^o/pro hitu cõclõnis demõstratis ꝓ
prias passiones sill'i dialectici de eodem dialectico sill'o/
sic p̄dicatio ista eẽntialis erit ꝛ p̄mi modi. Et q: utensilis
logica ꝓp̄e est dialectica/dixit Arĩ. p̄^o thopicorũ. Ipsam
hẽre viã ad oĩum methodoꝝ p̄ncipia. Hoc itaq3 mõ ac/
ceptã utẽsilẽ logicã patet nõ eẽ sciam cũ cognitio aggñs
ta in p̄ticularib^o sciẽtijs per ꝓpõnes acceptas in logica
s̃m q in logica accipiunt/scia aliquo pacto dici nõ pos/
sit. Nã talis ex coib^o aggñat. Et diximus in p̄ticularibus
sciẽtijs q̃m in p̄ma ph̃ia per utẽsilẽ logicã scia aggñat: cũ
ꝓpões logice accepte in p̄ma ph̃ia ꝓp̄e sint ph̃ie p̄me/
ut Auerroes in adducto cõmentario 7^i p̄me ph̃ie plane
dicebat. Et iõ cognitio me^ca hita per tales ꝓpões põt
dici scia. imo m̃lte methaphisice demr̄ationes huiusmo
di logicas demr̄ationes accipiũt. ut ibidẽ Auerroes. De
mõstrationes aũt sciam generãt ut ex earũ definitiõe ap
paret. In p̄ticularib^o v̄o sciẽtijs secus est. Nã in nãlibus
ut in p̄mo libro de ascultatiõe phisica textu cõmẽtarij. 35
Aristoteles ꝯtra Anaxagorã ꝛ alios arguẽs/rõnes ad/
ducit logicas ꝓpões sumẽtes que nõ faciũt sciã ꝓp̄e.
Ad ꝓbãdũ enĩ3 q res nãles nõ cõponunt ex p̄ncipijs i
finitis sumit hãc ꝓpõnẽ logicã. Infinitũ s̃m q infinitũ/
est ignotũ que declarata est p̄^o posterioꝝ tex. cõmẽtarij
6.2.34. ꝛ vide ꝓbationẽ i forma ab Auerroe faciẽte ibi
tres sill'os. Cõstat aũt q talis rõ nõ facit scire cũ ꝓpõnẽ
accipiat que nõ ꝓp̄a est h̃ cois. Nã sicut dictã cõclõnem
in logica ꝓbat/ita in alijs sciẽtijs plerasq3 alias cõclude/
re posset. Illa itaq3 ꝓpõ ut ad ꝓpositũ nãle applicata nõ
est sciẽtia/nec eius habitus est sciẽtia/nec sciẽtie aliquo
mõ aggñatiuus: Quare ex hijs late patebit q ꝛ si logica
docens scia dici possit. Tamẽ utensilis logica/que non
est instr̄a logica. Sed hitus ꝓpõnũ logicarũ applicata/
rũ sciẽtijs p̄ticularib^o nõ est scia ut sic/nec aggeneratiu^o
scie. Licet forte aliquarũ taliũ ꝓpõnũ hitus ut p̄cẽdẽs ex
ꝓp̄io medio logico scientie dici possit. Patet p̄terea q
modo saltem diuerso ꝛ instr̄a logica ꝛ logica docẽs mo
dus sciendi appellari possit.

Attendendũ t̃n est hic q licet logica docẽs
ꝓp̄ijssime dicat scia. Attamẽ
cois scia dicẽda est. Nõ qdẽ ita cois sicut utensilis logi/
ca q̃ ut declaratũ est ꝛ cois ꝛ ex coib^o ꝓcedẽ dr̃. ꝓpterea
q: ꝓpões logice sciẽtijs realib^o applicate media cõmu
nia sunt ꝯclõnib^o sill'atis. Sed logica docẽs põt dici cois
bifariã/ꝛ coĩtate p̄dicatiõis/ꝛ coĩtate applicatiõis/ut op
time Scotus in scd̃a qõne uliũ dixit. Coĩtate qdẽ p̄di/
catiõis est cois nõ p se sed per accñs ut Scot^o ibidẽ. S3
subiectuz ei^o p̄dicet de sbis aliarũ sciarũ idest si sbm lo/
gice s̃m cõem viã ens rõnis poneremus. Nõ qdem de
sbis aliarũ sciarũ non p se/sed denoĩatiue ꝛ per accñs p̄
dicat logica eẽt cois coĩtate p̄dicationis. Et l3 ens rõnis
nõ ponamus sbm/t̃n q: de ipo est logica hoc ẽt mõ dici
posset cois. Ex qb^o patet anglicũ nõ itellexisse Scotum
ibidẽ. Cũ dicat logicã eẽ cõem nõ p se sed per accñs. i. p
partẽ. Et male ẽt subtilis doctoris l̃ram diuidit. Coĩtate
etiã applicationis ut ibidẽ. Et in p̄ma qõne elenchoruz
Scotus asseruit logicã docẽs est cois/cuz ei^o sbm cadat
in usuz oĩu m aliarũ sciarum ut latissime ꝯstat. Ex dictis
itaq3 patet facillime qõnis mote solutio.

Adducta aũt ad negatiuã ꝓblematis p̄tẽ ex an
tea determinatis soluunt ꝛ in p̄mo an
tecedẽs ꝓblematis negamus/cõcedẽtes q̃d assumit 6°
thopicoꝝ q definitiones ꝛ maxime logice ex gñe ꝛ dĩa
cõponunt. Et q̃uis ꝓp̄a plerũq3 dĩa ꝛ ultima non cog
scat. Attñ totũ circũlocutũ mediũ potissime demr̄atiõis

poterit ee.ceũ totũ id sufficiẽs cã eẽ possit inherẽtie passio nis ad sbm. Hanc enĩz cãlitatẽ definitio experit: cum de mrationum ponit medium. ut in pma pte qõnis est de claratũ. ¶ In scdo vo scdam minoris ptẽ negamus: te nẽtes mathematicas demrationes eẽ potissimas: et in pº certitudinis ordine. ut in 2ª qõnis pte ondimus. Et cũ di qp mathᶜᶜ nõ ↄsiderãt causam in eẽndo q consideratãt tãtũmõ formã. Rñdet qp lz nõ ↄsiderẽt cãz in eẽndo sbi uel passionis dem fate: m ↄsiderãt cãm in eẽndo iherẽtie dicte. Id aũt qõ est cã formalis sbi uel passionis: pote rit utiqz eẽ cã effectiua in eẽndo inherẽtie passionis ad sbm. ¶ In tertio pterea negamus qp demõstratio qõe per finẽ pceditur non sit potissima ceterarũ que per alias cãs pcesserint in eadẽ scia com finis sit imediata et irreso lubilis causa in eẽndo: inherẽtie maioris extremi ad mi nus. qõ ut dictũ est reqrit ad potissimã demõstrationez. ¶ Ad epicurũ etiã. ceterosqz eius sectatores dicimus: qp pptereà mũdũ athomis ↄstare asseruerũt: et honestaz corpis uoluptatẽ putarũt: Quare necesse erat eos falli: qui abiecta sci a ueritatis ingsitiue: de rerũ veritate pqui rerẽt. Quicũqz eniz logicã et demõstratiuã potissimum partẽ uel negarũt uel ignorarũt: in errores qʒplurimos inciderũt. Hinc empedocles agrigẽtinus: diuz eẽ sciam dixit. Et Eraclitus ephesius sciaz quãlibet hẽri posse ne gauit. ut Arẽ. pmo posterioꝝ textu cõmẽtarij. 6. ostẽdit. Hinc Parmenides et Mellissus quos pmo de ascultatione phisica tex. cõmẽtarij. 71. adducit Arẽ. Anaxagoras Claçomenius. Democritus Abderites et Leucippus collega eius: quos pmo de gñatione textu pini cõmentarij Aristoteles refert: Inter pse et per accñs distinguere nesciẽtes: De quoꝝ uarietate logicus tñ tradidit doctrinã. In viã falsam et erroneã diuerterũt: nihil simpli r gñari aut corrũpi dicẽtes. Quare et recte Aristoteles pmo de codẽu phisico textu cõmẽtarij. 71. Antiquissimi (inqdt) in phia com fuerint pscrutati de ueritate et natura entium reflexi sunt ab ea. et quasi expulsi in aliã viaz. pter paucitatẽ exercitij in logica.

Finis.

¶ Johes Antonius Scotius Parthenopeus Artium Doctor Patauinis Logices affectatoribus felicitatẽ.

¶ Qui a rerum opifice sũmo vna cum stellis aios emanasse dixerunt: et e celis ad alenda corpora lapsos: ijdem illos cũ corpibº oriri existimarũt: nõ ad ppriã tñ utilitatẽ: sed et amicoꝝ et patrie. Et sic pstãdi officij vim cẽsuerũt hẽre cõgenitã: ita et accepto munere ad eiusdẽ redendi paritatẽ quadaz lege nature cõpelli. ut est Platonis snĩa in epistola quadã sua ad tarentinũ architã. Idqz ita esse hoibus pprium asseruerũt: ut nemo vnqz tam abiecta sit ↄditiõe qui (ut Eschines etiã dixit) saltem uerbis par restituere munus nõ possit. Hac itaqz oium hoiuz ↄditione: et ueluti quadam instigatione nature in referẽda gratia eo potissimũ in psenti astringor: qp me maximis muneribus affecistis: Nam cum supiori anno ↄsueto die patauine urbis pfecti bonarum artium affectatores oẽs ad eligẽdos doctores pro more ↄuocassent: qui lectiones quibus indigerẽt publice pfiterent: vos qui eos expetebatis qui Aristotelis logicã uobis enuclearẽt me vnũ tãto ↄsensu ad eã lectionẽ designari acclamastis: ut nedũ eosdem urbis moderatores: sed et vniuersaz accademiã nostrã in admirationẽ adduxeritis. Hoc pterea anno eo aio in id cõuenistis oẽs: ut nullum officij laborisqz genus omiseritis: quo ad Aristotelis logicã explanãdam adduci astringiqz potuissem. Tantaqz apud uos ualui et auctoritate et gratia ut nihil addi cogitari ue maius possit. Tam grãdi in me beniuolẽtie tanteqz expectationi: tante humanitati: ac mãsuetudini uestre quo naz pacto par esse possim vix inuenio. Res mihi sont tenues et tãto bñficio longe impares. Nec satisfacere uobis possum: et in his libris aperiẽdis noctes diesqz impẽdere: ut mihi est aio. cum nec minori ↄsensu uocãtibus me phie affectatoribus eius sciẽtie (quem dixit exordinarium) locum ad docẽdum suscipe satius fuerit. Hẽbo itaqz agãqz pro tot tantisqz in me bñficijs gratias: et eas qdem quas nulla vnqz sit oblitteratura posteritas. Nec in referẽdis etiã illis videri cupio penitus infecũdus: Naz Egidij romani doctoris fundatissimi et peripathetice disciplĩne affectatoris accuratissimi cõmẽtarios in libros prioꝝ analecticorum Aristotelis in uestram utilitatem imprimendos curaui: quos olim ex neapoli hoc usqz afferri iusserã: imperante id mihi Magᶜᵒ dño Paulo Monello cremẽsi accademie nostre moderatore insigni. qui ita studiosis ingenijs fauet ut nõ secus felicẽ sub illo accademiã nostrã futurã sperem ꝗ sub platonicis horoibº felices essent res publice. Illos vero cõmẽtarios ab Egidio editos cum uetustissima exẽplaria admonẽt ad eoꝝ inscriptiones: ita pcedendi stilus Egidio peculiaris. illqz solũ nõ esse egidij inficiabit qui ignorauerit quot viderim exẽplaria egidij insignita inscriptionibº: quãtoqz labore eõtenderim de ea ipsa re periculũ facere. Nec tñ pptereà cẽseatis credidisse me uestre in me magnitudini meritoꝝ gratiã retulisse: cum nullum facile officij genus iuenire possim: quo uestris amplissimis in me meritis satisfaciã. Quãobrem obsecro uos obtestorqz plurimũ ut grato aio a me accipiatis: qõ maximũ a me expectari põt: mentẽ scilz uobis deditissimã: animũqz uestris institutis dicatissimum: ita ut siqñ vnqz euenerit ubi mea opa uobis opus fuerit: uestrũ sit iubere impare ac pcipere meqz et meis oibº pro arbitrio uñ. Ac me tanti beneficij tunc immemorem scitote: com meimet obliuiscar: cũqz lumina celum: ac sedes proprias astra reliquerint. Ualete.

¶ Incipit liber Priorum Analeticorum Aristotelis cuz Egidy Romani commentarys utilimis.

Um omnis scientia sit veri inquisitiua et hoc per modum et rationem discernendi: Logica autem habeat determinare modum inquirendi veritatem in alys scietys: patet quod logica modum et rationem discernendi dicitur determinare sed ratio discernendi secundum Boecium duas habet partes. scilicet inuentionem et iudicium: igitur logica de utraque habet determinare ut dicatur quedam pars logice de arte inueniendi et quedam de arte iudicandi. ¶ Sed tunc statim dubitabit aliquis cum in omni scientia fiat inuentio et iudicium secundum quod vnaqueque scietia differt propter quod iste due partes magis logice quam aly sciencie attribuuntur. Et dicendum quod licet omnis sciencia inueniat et iudicet tamen sola logica modum et artem inueniendi et iudicandi determinat: et ideo iste partes soli ei attribuuntur. ¶ Et tunc ulterius dubitatur propter quid in doctrinis specialibus non denominatur ars inueniendi et iudicandi sicut in logica. Et dicendum quod inconueniens est simul querere scientiam et modum sciendi: doctrine autem speciales determinant ipsas sciencias quare modus sciendi non determinabunt sed modus sciendi consistit inueniendo et iudicando quare modus inueniendi et iudicandi non habet determinari in aliqua sciencia speciali et ideo in logica que est sciencia communis determinabitur. ratio autem quare inconueniens est simul querere scientiam et modum sciendi hec est doctrine speciales sunt generis determinati et circa principia generis determinati nec excedunt ea sed extra principia generis determinati sunt modi communes quare sciencie speciales ad modos communes determinandos non se extendent sed modus inueniendi et iudicandi est modus communis pluribus scientys quare de illo in aliqua scientia speciali determinari non poterit. ¶ Sed tunc ulterius dubitatur. si inconueniens est simul determinare scientiam et modum sciendi. logica autem est vna sciencia necesse est aliam precedere logicam que rectificet logicam in modo sciendi et docendi et si hoc consimilis ratio est de illa que precedit logicam et sic proceditur in infinitum uel erit alia scientia determinans scientiam et moduz sciendi quod est contra propositionem superius habitam. Et dicendum quod logica simul determinat scientiam et modum sciendi et non est inconueniens. est enim logica de modo sciendi vnde illa potest seipsam rectificare in modo et non indiget scientia preexistente que rectificet eam quare cum ipsa determinat scientiam et modum sciendi hic non sunt duo apud ipsam: quia quod est modus omnium scientiarum est modus in sciencia logica. In alys autem scientys ut in doctrinis specialibus aliud est scientia et modus sciendi: et ideo nullum inconueniens est simul dare scientiam et modum sciendi. patet igitur responsio ad obiectum. predicta enim propositio non se extendit ultra sciencias speciales ut iam patet. ¶ Sed tunc dubitatur. si enim logica simul tradat scientiam et modum sciendi nulla autem scientia specialis hoc potest videtur quod logica sit nobilior et dignior omni scientia speciali. Contrarium tamen videtur per hoc quod neque est de nobiliori subiecto neque nobiliori modo neque certiori procedit quam speciales et hys duobus modis est vna scientia nobilior alia et dignior sicut patet ex principio libri de anima. Et dicenduz quod logica in suo genere nobilior est et melior alys in suo cum logica in suo genere habeat scientiam et moduz sciendi et alie solam scientiam simpliciter tamen alys nobilior et dignior non est: non enim subalternat sibi alias neque de excellentiori subiecto est: neque per demonstrationes nobiliores tradita et ita quo ad quid est nobilior alys simpliciter autem non et per hoc patet responsio ad obiecta. ¶ Sed adhuc restat dubitatio quia cum sciencia specialis modum et inueniendi et iudicandi non habeat determinare: sed sciencia communis. sciencia autem communis est duplex. scilicet logica et methaphisica. dubitatur quare apud logicam magis determinetur iste modus quam apud methaphisicam. Et dicendum quod inuentio et iudicium partes sunt artis discernendi que completur per sillogismum que est res rationis. logica autem de rebus rationis determinat et ideo ad logicam pertinet determinatio inuentionis et iudicy: methaphisica autem non est de rebus rationis sed magis de rebus nature communiter accipiendo naturam secundum earum essentias puras et per rationes profundas et verissimas et ideo methaphisica de modo predicto non habet determinare: ex hys ergo manifestum est quod inuentio et iudicium partes sunt logice et quod solius logice et propter quam causam. ¶ Hys visis consequenter videndum est ubi iste partes in logica tractantur. et dicitur quod ars inueniendi in thopicis et elenchis. ars autem iudicandi in prioribus et posterioribus traditur. ¶ Sed super hoc dubitatur. non videtur quod disiuncte tradatur ars inueniendi et iudicandi ita quod sola inuentio tradatur in thopicis et accipio thopica pro thopicis et elenchis: demonstrator enim medium inuenit: de qua inuentione in thopicis non determinatur medium enim demonstratiuum necessarium est semper in thopicis autem non datur nisi inuentio medy probabilis sicut patet per Aristotelem in primo thopicorum. ¶ Adhuc si sufficienter determinaretur inuentio non oporteret determinare de ipsa in prioribus aut posterioribus nunc autem determinatur. ¶ Adhuc sicut sillogismus demonstratiuus addit aliquid supra sillogismum simpliciter pro quo aliud est iudicium de ipso et sillogismo simpliciter sic sillogismus dialecticus addit aliquid simpliciter supra sillogismum pro quo superaddito aliud erit iudicium de ipso et de sillogismo simpliciter quare non sufficit inuentionem sillogismi dialectici determinare sed oportet de illo tradi iudicium et ita insufficienter agitur de sillogismo dialectico si solum determinetur eius inuentio. Ex hys ergo videtur vel quod diminuta sit doctrina logice vel quod non sit distinctio inuentionis et iudicy ita quod sola inuentio tradatur in thopicis et elenchis et solum iudicium in prioribus et posterioribus. Et dicendum quod ultimum est uerum in utroque enim librorum et aliquid de iudicio et aliquid de inuentione tractatur. sed sciendum quod opposito modo se habent inuentio et iudicium circa sillogismum demonstratiuum et dialecticum. sillogismi enim demonstratiui vnicum est medium secundum speciem. scilicet diffinitio causalis: et ideo parum habet de inuentione illud tamen quod habet in secundo posteriorum determinatur. sed sillogismi demonstratiui multe sunt conditiones. scilicet quod sit ex primis ueris immediatis et cetera. et ideo difficile est iudicare an sillogismus propositus sit demonstratiuus an non: et ideo multum habet de iudicio. sicut dicendum est de sillogismo simpliciter: de sillogismo autem dialectico econtrario modo dicendum est. que enim in dialecticis ad eandem conclusionem possunt adduci sunt multa media et multis modis siue ex multis conclusionibus ideo multum est de ea inuentione quia tamen sillogismi dialectici vnica est conditio. scilicet quod sit sillogismus ex probabilibus ideo parum habet de iudicio et id quod habet de iudicio partim determinatur in libro primo thopicorum partim autem in .viij. ubi determinat de ratione uel sus enim fine illius partis. scilicet primo autem modos procedendi quod est in principio dicit quod considerandum si oratio sit sillogismus uel non: et sic ex quibus sit sillogizata et istud secundum pertinet ad iudicium de sillogismo dialectico faciendum. Ex hys patet responsio ad obiecta quia omnino inuentio traditur in thopicis neque sola inuentio immo mixtim traditur inuentio et iudicium in omnibus denominatur tamen ab eo quod magis abundat et excedentius est et quod hec sibi competeter possunt manifestari per tale signum. In rhetoricis sunt partes artis. v. scilicet inuentio: dispositio: elocutio: memoria et pronunciatio ipsa enim habet triplicem materiam siue speciem materie. scilicet tria genera causarum iudiciale: demonstratiuum: deliberatiuum. ut autem plene sit rhetorica in qualibet sua materia ipsa cum omnibus suis partibus omne genus cause ingreditur: eodem modo cum logice due sint partes. scilicet inuentio et iudicium et duplex materia siue species

mãtio.s.questio scibilis et questio opinabilis: ut logica scdm se totam in qualibet sui materia sufficienter inueniatur oportet ut circa questionem opinabilem determinando habeatur tam inuentio quam iudicium: similiter autem circa questionem scibilem. Ex hys ergo patet ubi in logica tradatur ars inueniendi et ars iudicandi et questio. ¶ Quibus habitis adhuc dubitaret forte aliquis cum v. sint partes rhetorice.s.inuentio dispositio etc. quare sola inuentio de numero illarum ponitur pars logice. ¶ Ad hec cum logice partes sint inuentio et iudicium quare non ponitur iudicium pars rhetorice sicut inuentio. ¶ Ad hoc dicendum quod in rhetorica affirmatur multitudo signorum et entimematum confuse ad probandum intentum: et propter talem multitudinem et confusionem ne talia premisceantur ad inuicem necessaria est in rhetorica tam dispositio quam memoria. Iterum in rhetorica necessarium est persuadere iudici scdm quod possibile est quod maxime potest fieri per ornatam eloquentiam et moderatum corporis gestum et ideo necessaria est rhetorice elocutio et pronunciatio: hec autem non sunt necessaria in logica. ibi enim non ordinatur multitudo rationum confuse sed vnicuique statim reddit sua responsio et ita cum non sit ibi confusio sicut in rhetorica nec est ibi indigentia dispositionis et memorie. Preterea ibi non multum appetitur beniuolentia et ideo non est ibi necessaria elocutio uel pronunciatio quamuis hec quatuor conferre possint in logica non tamen sunt ibi necessaria sicut in rhetorica: nec etiam sunt iste partes ita essentiales in logica sicut est inuentio. ¶ Uel aliter posset dici scdm quosdam dicentes quod in logica pars est dispositio et pronunciatio et hec tria sunt consitmare per Aristotelem in pri°. 8. thop. dicit enim ibi quod primum oportet inuenire media: in quo significatur inuentio. secundo inuentum formare et ordinare: in quo significatur dispositio. tertio proferre ad alium: in quo significatur pronunciatio sed de hoc non est curandum. prima responsio dicit ueritatem. ¶ Ad secundum dicunt aliqui quod ad rhetoricam nihil pertinet de iudicio: ipsa enim non instruit nisi actorem et reum Iudex autem iste iudicare debet scdm leges et decreta: quia ergo iudicium ibidem extra rhetoricam est ideo non ponitur iudicium pars eius sicut inuentio sed hec responsio non sufficit. cum enim rhetorica instruit actorem in opponendo et accusando reum: aut in respondendo et defendendo: manifestum est quod ipsius est illud iudicium determinare quod pertinet ad responsionem eorum que opposita sunt ab actore. Et propterea dicendum quod huius oppositorum duplex est iudicium. vnum quod est ipsius rationis ui figure: et istud transcendit rhetoricam et omnem scientiam specialiter disputatiue et ideo non habet determinari in rhetorica sed potius in logica. determinatur enim hoc iudicium in prioribus. aliud autem est iudicium sub modo sed istud adhuc non pertinet ad rhetoricam eo quod ipsa non utitur rationibus modificatis que habent necessitatem sed entimematibus et figuris inducentibus suspitionem: et ita patet cum neutrum iudicium ad rhetoricam pertineat quod non dicitur iudicium poni pars rhetorice. Ex hys ergo patet quod partes logice sunt inuentio et iudicium et ubi in logica determinatur et quod solius logice sunt et quomodo se habent ad partes rhetorice. ¶ Hys habitis de partibus artis ~~differendi~~ quare de quadam eius parte est presens intentio accedendum est ad illam. ars enim discernendi maxime completur per sillogismum. vnde ars discernendi que logica est de sillogismo facit considerationem principaliter. Cum igitur in duobus libris ueteris logice. s. predicamentis et periermenias determinetur de principijs sillogismi materialibus. in libris uero residuis de ipso determinatur. sed hoc potest esse dupliciter. quia aut de sillogismo in se et sic liber priorum. aut in suis partibus et hoc tripliciter. Sillogismus enim specialis aut est ex necessarijs et sic est demonstratiuus: aut ex probabilibus et sic est dialecticus: aut ex apparentibus probabilibus et sic sillogismus sophisticus de quibus determinatur in tribus libris residuis noue logice: et sic patet quod subiectum in proposito. s. in libris priorum est sillogismus simpliciter et non contractus et hoc ad presens supponendum et ita patet causa materialis. Causa formalis consistit in modo agendi et in ordinatione partium doctrine. ordinatio autem partium patebit in diuisione libri. Modus uero agendi quidam necessarius est propter ipsam doctrinam: et iste est triplex. s. diffinitiuus diuisiuus et collectiuus et quidam non necessarius est propter ipsam doctrinam sed solum propter auditores. s. exemplorum positiuus. causa efficiens est Aristoteles. titulus talis. Incipit liber priorum analeticorum. et est analeticum idem quod resolutiuum. vnde quia in hoc libro traditur iudicium de sillogismo simpliciter: iudicium autem fit circa resolutionem ideo dicitur ille liber resolutorius. et dicitur analeticorum ad differentiam libri thopicorum et elencorum. dicitur autem priorum ad differentiam posteriorum analeticorum. et dicitur in hoc libro tradi resolutio prior. in libro autem posteriorum posterior: eo quod in hoc libro traditur resolutio et iudicium de sillogismo simpliciter. in libro autem posteriorum de sillogismo demonstratiuo. sillogismus autem simpliciter prior est scdm naturam sillogismo demonstratiuo. Super hoc quod suppositum est sillogismum simpliciter esse genus subiectum in hac doctrina duplex occurrit dubitatio. Prima utrum de sillogismo simpliciter debeat aut possit esse scientia. Secunda dato quod sic utrum presens scientia sit de sillogismo simpliciter uel non. videtur autem quod de ipso non debeat esse scientia separata hac ratione: logica habet considerare artem diffiniendi et diuidendi quare non debet tradi de arte colligendi. sed ars que est de sillogismo simpliciter est ars colligendi ergo de sillogismo simpliciter non erit pars logice separata. ¶ Adhuc cuius est determinare speciei eius est determinare genus commune eis. si igitur logica habet determinare de sillogismo et inductione quibus commune est ratiocinatio: habet etiam de ratiocinatione determinare: ergo a destructione consequentis cum non sit pars separata de ratiocinatione nec erit de sillogismo aut inductione. ¶ Adhuc species ratiocinationis sunt sillogismus et inductio. sed de inductione non est pars separata quare nec erit de sillogismo. ¶ Adhuc sillogismus simpliciter caret bonitate et opere ergo de ipso non erit scientia. est enim scientia de bono et difficili. probatio premisse. bonitas sillogismi consistit in hoc quod possit facere fidem uel scientiam uel aliquid tale: sed sillogismus simpliciter abstractus ab omni materia speciali nihil tale facere potest. igitur sillogismus hic dictus bonitate caret sillogismi. ¶ Adhuc videtur quod non possit esse scientia de sillogismo simpliciter. si enim sit: cum omnis scientia fiat per demonstrationem et ita per sillogismum: scientia de sillogismo fiet per sillogismum: et si hoc sillogismus erit ante sillogismum simpliciter quod est inconueniens ergo et primum. ¶ Ad oppositum sic. cuius sunt per se passiones de ipso potest esse scientia per demonstrationem illarum passionum de ipso. sed sillogismi simpliciter sunt quedam passiones proprie demonstrabiles de ipso. videlicet quod sit ex duabus propositionibus ex tribus terminis et huiusmodi ergo de sillogismo simpliciter potest esse scientia. ¶ Adhuc quedam sunt propria generi ita quod non speciebus. cum ergo sillogismus simpliciter sit tamquam genus ad demonstratiuum et dialecticum aliqua erunt ei propria que non sunt propria suis speciebus. sed que sunt propria de ipso constat quod non sciuntur a casu sed per causam. cognitio uero per causam est scientia quare de sillogismo simpliciter poterit et debet esse scientia. ¶ Adhuc passio communis inest pluribus per causam communem. sillogismus demonstratiuus et dialecticus habent quasdam passiones communes ut quod sunt ex tribus terminis et duabus propositionibus etc. ergo habent eas

per aliam causam eodem: sed illis nihil est commune pro prie nisi sillogismus simpliciter quando dicte passiones prius sunt sillogismi simpliciter et sibi demonstrari possunt de ipso et ita de sillogismo simpliciter debet esse scia. ¶ Ad 3 sillogismus simpliciter est instrumentum quo acquiritur fides de questione opinabili et scientia de questione scibili: sed omne instrumentum artificiale habet et artem et scientiam ipsum constituentem: quare sillogismus simpliciter habebit artem et scientiam sui constitutiuam et que passiones eius considerabit. ¶ Rationes ultimas questionis concedendum est: ad alias autem respondendum. ad primam sic ꝙ non est simile de sillogismo simpliciter et de diffinitione et diuisione. quia diffinitio et diuisio non intenduntur in logica nisi propter sillogismum et hoc principaliter propter demonstrationem et ideo de illis non sunt partes separate in logica: sed determinantur in illa parte ubi determinatur sillogismus demonstratiuus s. in secundo posteriorum. de sillogismo autem simpliciter propter se intenditur in logica: et ideo habemus partem separatam de sillogismo simpliciter. ¶ Ad secundam rationem dicendum ꝙ aliquid est commune pluribus dupliciter. aut penitus vniuoce et ita de tali communi dicitur esse scientia separata a scientiis determinantibus de ipsis speciebus: aut analogice ita ꝙ tota natura eius primo includatur in vno contentorum sub ipso. secundario autem in aliis et per naturam primi participans: et de tali non debet determinari per se separatim a suis contentis imo manifestata natura eius a quo primo participatur et quomodo per ipsum participatur ab aliis sufficienter determinatur natura eius communis. sic autem est ratiocinatio communis sillogismo et inductioni. tota enim natura eius primo monstratur in sillogismo: in inductione autem non nisi per sillogismum et ideo cum determinata sit natura sillogismi simpliciter et qualiter inductio capiat a sillogismo necessitatem patet sufficienter natura ratiocinationis nec debet aliter determinare. ¶ Ad tertiam dicendum ꝙ non est simile de sillogismo et de inductione. inductio enim nullam habet necessitatem de se sed a sillogismo. sillogismus autem a seipso: et ideo de sillogismo determinatur in parte separata: de inductione vero simul cum illo. ¶ Ad quartam dicendum ꝙ sillogismus simpliciter non priuatur bonitate et operatione sillogismi cuiuis in sua specie consideremus nec faciat fidem neque scientiam. sicut enim bonitas sillogismi dialectici constat secundum istam operationem facere fidem vel opinionem. bonitas autem sillogismi demonstratiui secundum istam operationem facere scientiam: sic bonitas sillogismi simpliciter ab utroque abstracti est secundum istam operationem aliquid probare ex necessitate sui aliquid inferre et hec operatio communis cum ingreditur naturam specialem facit scientiam vel fidem. ¶ Ad quintam dicendum ꝙ sillogismus duplex est. vnus cuius cognitio habetur per inuentionem ut per sensum et experimentum: et iste quiescit in anima inuentoris sicut ars in anima artificis. alius est cuius cognitio habetur per doctrinam mediante sillogismo iam inuento per experimentum et similem operationem secundum ꝙ docet Aristoteles in fine posteriorum. dicendum ergo ꝙ de sillogismo secundo modo est scientia et hoc per sillogismum primo modo dictum et non erit sic idem ad seipsum nec sequitur aliquod inconueniens. Dubium ꝙ scientia debeat esse de sillogismo simpliciter et possit consequens est quomodo utrum presens scientia. s. libri priorum sit de ipso. Quod non videtur hac ratione. illud de quo fit aliquid et illud per quod fit non sunt idem sicut instrumentum per quod fit statua et es de quo fit. sed scientia libri priorum fit per sillogismum simpliciter que cum sit scientia ibi fit demonstratio et ita est ibi sillogismus simpliciter quare non erit de sillogismo simpliciter. ¶ Adhuc genus non separatur secundum esse a suis speciebus. sed sillogismus simpliciter genus est ad omnes sillogismos speciales vel tanquam genus quare sillogismus simpliciter non separatur secundum esse ab illis. sed sillogismus traditus in libro priorum separabilis est secundum esse ab aliis sillogismis specialibus. ille enim sillogismus est in materia transcendenti ut in his terminis. a. b. c. nec est in materia probabili nec necessaria et ita nec est dialecticus nec demonstratiuus quare cum liber priorum sit de tali sillogismo. patet ꝙ liber priorum non est de sillogismo simpliciter. Adhuc idem non est subiectum totius et partis sed subiectum totius logice est sillogismus simpliciter quare non erit subiectum libri priorum cum liber priorum sit pars logice. ¶ Adhuc cum in ceteris libris determinetur de sillogismis specialibus contractis ad materiam hic autem non determinatur de sillogismo contracto ad materiam videtur ꝙ non erit ille liber de sillogismo simpliciter sed tantum de forma sillogismi simpliciter. sillogismus enim dicit quod compositum ex materia et forma. et non determinatur in hoc libro de eius materia et istud volunt quidam dicentes ꝙ de sillogismo quo ad eius formam tantum determinetur in hoc libro: in aliis autem quo ad eius materiam. ¶ Ad oppositum sic de quo et cuius partibus probantur passiones in alia scientia illud debet dici subiectum. sed de sillogismo simpliciter et de eius partibus probantur passiones in hoc libro ut per se patet. ergo etc. ¶ Adhuc in principio principalis negocii huius libri dicit ꝙ determinaturus est de sillogismo et de demonstratione. sed primum de sillogismo patet. ergo quia in libro priorum est intentio de sillogismo sed non de aliquo speciali ut patet. quare de sillogismo simpliciter. ¶ Adhuc contra illos qui dicunt Aristotelem solum determinare de forma sillogismi. diffinit enim in principio propositionem et terminum propter sillogismum et omnia hec sunt materialia sillogismi. Item diffinit sillogismum simpliciter sed sillogismus simpliciter non dicit solum formam. ¶ Adhuc determinat de sillogismo secundum ꝙ fit ex propositionibus de inesse et de modo et tales propositiones sunt via ad sillogismum quare non videtur solum ꝙ intendat de forma sillogismi. ¶ Adhuc ostendit sillogismum esse ex tribus terminis et duabus propositionibus et omnes termini et propositiones sunt materialia in sillogismo. Item potest argui per ea que determinantur in secundo: cuiusergo sillogismus simpliciter de quo agitur in prioribus sit forma ad sillogismum dialecticum et demonstratiuum tamen non videtur esse dicendum ꝙ liber priorum sit tantummodo de forma sed magis considerat iam formam quam materiam sillogismi in genere. ¶ Ultimas rationes concedendum est: ad obiecta respondendum. Ad primum sic ꝙ sillogismus de quo est liber priorum est sillogismus cuius cognitio habetur per doctrinam. Sillogismus autem ille per quem est scientia libri priorum est sillogismus cuius cognitio habetur per experimentum et sensum et ita non est idem sillogismus de quo est hec scientia. s. liber priorum et per quem est. ¶ Ad 2^m dicendum ꝙ sillogismus simpliciter non est vere genus ad dialecticum et demonstratiuum quia vere genus diuiditur per differentias formales per quas ei aduenientes constituuntur vere species. sed sillogismus dialecticus et demonstratiuus non sunt constituti per differentias vere formales sillogismo simpliciter aduenientes: sed magis per differentias materiales et ideo sillogismus simpliciter est actu et formaliter constitutum in esse ante sillogismum dialecticum et demonstratiuum et ideo abstrahit eis secundum esse intantum ꝙ potest aliquid certificari vel exemplari de ipso in terminis communibus in quibus neque fit sillogismus dialecticus neque demonstratiuus si autem esset vere genus non esset aliquid vere consideratum in esse ante ipsos: neque posset tunc certificari de sillogismo simpliciter aliquid nisi manifestatio sillogismo speciali ut dialectico vel demonstratiuo. ¶ Ad tertium dicendum ꝙ tota logica est de sillogismo simpliciter et liber priorum est de sillogismo simpliciter: sed alio et alio modo. cum enim dicitur ꝙ logica est de sillogismo simpliciter: hoc intelligendum est que est de sillogismo totaliter secundum se et secundum omnes

eius differentias. cum autem dicitur quod liber priorum sit de sillogismo simplici hoc intelligendum est quod est de sillogismo in genere et non contracto ad materiam specialem. s. ad necessariam uel probabilem uel aliam talem. ¶ Ad ultimum patet responsio per iam dicta in opponendo ad secundam partem questionis.

P Rimum oportet dicere circa quid et de quo est intentio. Quoniam circa demonstrationem et de demonstratiua disciplina. Deinde determinare quid est propositio et quid terminus et quid sillogismus: et quis perfectus et quis imperfectus. postea uero quid in toto esse uel non esse hoc in illo: et quid dicimus de omni aut de nullo predicari.

¶ Iste liber qui est de sillogismo simpliciter primo diuiditur in duas partes. s. in prohemium per quod remouetur ignorantia negationis. et tractatum per quem remouetur ignorantia dispositionis quibus remotis fit scientia. Et incipit tractatus ibi [Propositio est oratio.] Pars prima in duas. in prima dat intentionem respectu principalis negocii dicens quod primum est dicendum circa quid et de quo est intentio. et specificat dicens circa demonstrationem et de disciplina demonstratiua et in hoc significat intentionem respectu huius libri et libri posteriorum simul et hoc est [primum oportet.] In secunda dat intentionem respectu eorum que ordinatur ad principale negocium: quorum cognitio necessaria est ad cognitionem principalis negocii dicens quod deinde determinandum est quid propositio et quid terminus quid sillogismus quid perfectus et quis imperfectus: adhuc etiam quid sit esse in toto uel non esse siue dici de omni et de nullo. et hoc est [deinde determinare.] ¶ Dubitatur hic quare premittit prohemium posteriorum cum prohemio istius libri cum scientie diuerse sint. Et dicendum quod hoc est quia sillogismus simpliciter immediate descendit in sillogismum demonstratiuum in quo primo reperitur eius bonitas et maxime. propter hoc enim coniuncti sunt tractatus de sillogismo simpliciter et de sillogismo demonstratiuo quantum ad prohemium et epilogum. ¶ Adhuc dubitatur quid intendat per demonstrationem et disciplinam demonstratiuam: et quare magis dicit circa demonstrationem et demonstratiua disciplina quam econuerso. Et potest ad istud dici dupliciter secundum duplicem competentem expositionem. primo talis demonstratio idem est quod sillogismus demonstratiuus. intendit ergo in hoc libro de sillogismo in quantum sillogismus est. in posterioribus uero in quantum demonstratiuus est: similiter disciplina demonstratiua idem est quod disciplina sillogiçata faciens scire. Intendit ergo in hoc libro de disciplina demonstratiua in quantum est sillogiçata: in posterioribus autem in quantum est faciens scire: et ita patet quid intendit per demonstrationem et per disciplinam demonstratiuam. Adhuc hec prepositio circa dicit habitudinem alicuius rei existentis in motu uel quasi in motu. sillogismus autem et demonstratio quidam motus sunt quia motus rationis et sillogiçare quidam mouere et ideo bene dicit circa demonstrationem. Hec autem prepositio de dicit circunstantiam alicuius quiescentis uel quasi quiescentis. disciplina autem est in animo quiescentis et ideo bene dicit de disciplina demonstratiua: patet ergo quod melius dicit circa demonstrationem et de disciplina demonstratiua quam econuerso. ¶ Alia expositio est. s. quod per demonstrationem intendit subiectum in posterioribus: per disciplinam demonstratiuam subiectum in prioribus: ita quod demonstratio sumatur secundum quod idem est quod scientia demonstratiua: et disciplina demonstratiua idem quod scientia sillogistica siue ratiocinatiua: et premittit intentionem posteriorum quia de illa principaliter intendit. agitur enim de sillogismo simpliciter propter demonstrationem. adhuc hec prepositio circa dicit habitudinem subiecti ad actum ut est in ratione termini quasi distantis. hoc dico ut frequenter: quia demonstratio est quod finaliter intendit quod adhuc distans est sicut terminus et ideo dicit circa demonstrationem. hec autem prepositio de dicit habitudinem subiecti ad actum ut est in ratione materie uel subiecti presentis. Hec autem negocii materia siue subiectum est sillogismus simpliciter et ideo dicit de disciplina demonstratiua. Ex hiis igitur patet ea que determinanda sunt in prima parte prohemii. ¶ Consequenter forte dubitatur de secunda parte prohemii. et primo de hoc quod dicit [primum et deinde.] Prius enim dicturus est quid prepositio et quid terminus et hoc quam de sillogismo et de demonstratione. significat ergo per primum et deinde ordinem conuersum. Et dicendum quod hoc quod dicit primum et deinde non dicit ordinem sue executionis sed sue intentionis. unde in sua intentione primum est demonstratio consequenter sillogismus simpliciter. ultimo uero propositio terminus et huius. conuersa tamen uia de hiis prosequitur ita hoc quod dicit Aristoteles in tertio ethicorum. quod primum est in intentione. ultimum est in generatione. ¶ Ad hoc dubitatur ad quid determinandum est hic quid propositio et quid terminus ex quo de terminis determinatum est in predicamentis et periermenias et ibidem etiam de propositione. et quod determinatum est in superiori scientia debet supponi in inferiori. ¶ Et dicendum quod necessaria est duplex cognitio de utroque. oportet enim cognoscere propositionem secundum se secundum quam considerationem melius dicitur enunciatio et sic determinatur eius cognitio in libro periermenias. oportet etiam cognoscere ipsam secundum quod in ordine est sillogistica et sic determinatur eius cognitio hic. Et nota quod propositio in communi dupliciter potest considerari. s. aut secundum quod est in terminis significatiuis communiter quibuscumque. aut secundum quod est in terminis transcendentibus non significatiuis. sic enim est consideratio duplex sillogismi in communi cui respondet propositio. Primo autem modo est propositio pars in modo ad enunciationem que enunciatio narrat res proprias propter alienas. Secundo autem modo distinguitur ab enunciatione quia enunciatio non est nisi in terminis significatiuis et sic patet quod omni modo competit alicui magis definire propositionem quam enunciationem. similiter est de termino in predicamentis enim determinatur de ipso secundum se alibi autem secundum quod est in ordine sed hoc potest esse dupliciter. aut enim ordinatur cum alio termino ad enunciationem generandam et sic determinatur de eo in libro periermenias. aut ad propositionis resolutionem terminatur et sic determinatur hic quid est terminus. ¶ Consequenter queritur. ad quid diffinitur hic sillogismus ex quo satis diffinitur in primo thopicorum. Et dicendum quod hic diffinitur ex intentione eius. Ibi autem necessario incidentaliter per sillogismum dialecticum accipiendum. ¶ Ulterius forte dubitabit aliquis. quare non determinat consequenter quid conuersio sicut determinat quid sit dici de omni et dici de nullo. Et dicendum quod conuersio est principium perficiendi sillogismos imperfectos quorum perfectio non habetur per diffinitionem conuersionis sed per modos conuersionis cognitos et ideo nec hoc dicit consequenter se esse dicturum quid conuersio nec consequenter determinauit quid sit sed modos eius tantum. sic autem non est de eo quod est dici de omni et de nullo. per cognitionem enim illorum quid sunt patet perfectio in sillogismis perfectis quorum dici de omni et dici de nullo sunt principia.

P Ropositio igitur est oratio affirmatiua uel negatiua alicuius de aliquo.

¶ Hic incipit tractatus et diuidit in partes duas. in prima determinat quedam ordinata ad principale negocium quorum cognitio necessaria est ad cognitionem silli. secundo cum dicit [His ergo determinatis.] determinat de principali proposito. prima in duas. in prima determinat quid sit sillo in se in suis partibus. In secunda cum dicit [In toto aut eē alterum.] determinat principia sillm rectificantia. prima in tres. In prima determinat qd est sill's in suis partibus integralibus. In secunda cum dicit [Sills est oro in qua qbusdā] in se. In tertia cū dicit [Perfectū ergo uoco] in suis partibus subiectiuis: et patet sufficientia. Tūc enim sufficienter cognoscitur aliqd cū cognoscitur in se et in suis partibus. et hoc dupliciter. s. integralibus et subiectiuis. patet etiam ordo partes integrales sunt priores toto naturaliter: totum etiā in se prius est partibus subiectiuis. prima in duas. In prima determinat de propōne. In secunda cum dicit [terminū vero uoco.] de termino: quia terminus in rōne q̄ terminus est posterior propōne: s. id qd est: naliter sit prius: ideo sic ordinantur partes. In prima parte sic procedit. primo diffinit propōnem dicēs q est oratio affirmatiua uel negatiua alicuius de aliq et accipiēdū de coiter ut demōstret tā propōnē affirmatiuā q̄ negatiuam. et h est [propō igitur.]

¶ Hec aūt aut ulis: aut pticularis: aut indefinita. Dico aūt ulēm: que aut oī aut nulli inesse. pticularē vero que alicui: aut nō alicui: aut nō oī inesse. Indefinitā aūt que significat sine uli aut pticulari ut contrariorū eādem eē disciplinā aut uoluptatē nō eē bonū.

¶ Secūdo diuidit eam dicēs quedā est ulis et quedā particularis et quedam indefinita et diuidētia declarat et patet et h est [hec autem vniuersalis.]

¶ Differt aūt demōstratiua propositio a dialectica: quia demōstratiua quidē sumptio alterius ptis contradictionis est. Nō enim interrogat sed sumit qui demonstrat. Dialectica vero interrogatio contradictionis est. Nihil autē distabit ut fiat ex utrisq sill's. Nā et qui demōstrat et qui interrogat sumit aliqd de aliq̄ eē uel non esse. Quare erit qdē sillistica propositio simplr qdē affirmatio uel negatio alicuius de aliq ßm dictū modū. Demōstratiua vero si uera sit et per pmas propōes sumpta. Dialectica aūt pcuntati qdē interrogatio cōtradictionis. Sillogizanti autē sumptio apparentis et probabilis: sicut in thopicis dictum est.

¶ Tertio diffinitionē datā uerificat per talem rōnem. Ois propō dialectica uel demōstratiua sumit aliqd de aliquo esse uel nō esse: sed ois propositio sill'ata simplr est dialectica uel demōstratiua ergo ois propositio sillistica simpliciter sumit aliqd de aliquo eē uel nō esse et sic patet q diffinitio bn̄ data est: quia intētio fuit propositionem sillogisticam diffinire. In hac ratione sic procedit. primo ponit quādam differentiā inter propōnem dialecticā et demōstratiuam. ex qua patet maior: dicēs q differūt propositio dialectica et demōstratiua. quia demōstratiua est sumptio partis determinate cōtradictionis. s. uere sine interrogatione. Dialectica aūt est interrogatio alterius partis cōtradictionis et h indifferēter uere uel false dūmodo probabilis. Ex quo patet q ex quo utraq sumit partē cōtradictiōis q sit aliqd de aliquo eē uel nō eē et hec fuit maior rōnis et h est [Differt aūt.] Secūdo ponit minorem dicēs q nihil differt ut fiat sill's de utroq. q. d. uel hec uel illa est propositio de qua fit sills et h est [nihil aūt distabit.] Tertio infert cōclonem et h est [quare erit sillistica.] Quarto propter euidentiam pdictorum apit modos tam propositionis dialectice q demōstratiue dicēs q propositio demōstratiua aut est uera et pma: aut sumpta per ueras et pmas et nota q pma est demōstratiua in esse potissimo. secūda in esse diminuto. Secūdo apit modos propōnis dialectice dicens q propositio dialectica apud pcunctātē est interrogatio: apud aūt sillogiçātem est sumptio alicuius apparentis siue probabilis quēadmodum in thopicis dictū est: et accipiendū est in thopicis coiter ad helencos et per hoc q dicit probabilis ligt propōnem dialecticā simplr. et per h q dicit apparentis ligt dialecticā praue se habentem: cuius est litigiosa uel tētatiua et huiusmodi. Cū pz q hic locut' est de propōne ualde coiter et h est [demonstratiua vero.]

¶ Quid ergo propositio et quid differt sillogistica et demōstratiua et dialectica subtiliter quidem in sequenti dicetur. ad presentem autem utilitatem sufficienter nobis determinata sunt que nunc.

¶ Cōsequēter epilogat dicēs q quantum ad psens negocium satis determinata est diffinitio inter propositionem dialecticam et demōstratiuam. sed inferius. s. in principio posterior. h subtiliter declarabitur. Dictum est etiā quid sit propositio et h est [quid aūt propositio.] ¶ Dubitatur forte hic et primo de diffinitione propositionis. et primo de genere eius cum enim oratio diuidatur in pfectam et impfectam: videtur q oratio pfecta debeat poni in diffinitione eius tanq genus eius proximum. Et dicēdum q apud logicum nō est alia oratio nisi pfecta. supponit enim pfectum et cōgruum et ideo per orōnem intelligitur perfecta oratio quo ad logicum. ¶ Deinde dubitaret forte aliqs de differētijs eius. videtur enim q male diffiniatur per affirmatiuū et negatiuū: tum quia ulterius non diffinitur suum superius sed ecōuerso tum quia sunt differētie diuidētes ipsum igitur non diffiniūt sed magis ecōuerso. affirmatiuum autem et negatiuū sunt differētie diuidentes propositionem et inferiore ipsa. ¶ Et dicēdum q iste differentie propositionis cadunt in eius diffinitione sub disiunctione ad circūloquendum differētiam eēntialem propositiōis et cōpletiuam. Unde iis est sensus oratio signa uel predicatiua alicuius de aliquo: sic autem ponere inferiorem in definitione superioris non est incōueniens. ponere tamen inferius in ratione qua inferius est: est icōueniēs. Uel dicēdum q per has differētias per quas diffinit simul diffiniat et diuidat. ¶ Adhuc forte dubitaret aliqs quare magis ponuntur hee differentie affirmatiuū et negatiuum ad circūloquendū differētiam talem q̄ alie differentie diuidētes propositionem que sub disiunctione accepte cum propositione conuertuntur. Et dicendum q hoc est quia hic diffinit propositionē ßm q est sillistica sicut patet in textu. Sills autem maxime diuersificatur penes has differētias affirmatiuum negatiuum. ¶ Sed tunc dubitatur quia maior diuersitas est silli penes has differentias propositionis vniuersale particulare. ßm ergo hāc rationem debuit per istas differētias cōpleuisse propositiōis diffinitionem. Et dicēdū q lz sill'us diuersificetur ßm modum per vniuersalem et particularē sicut per affirmatiuum et negatiuū tamen eēntialiores sunt propositioni affirmatio et negatio q̄ vniuersalitas et particularitas. et ideo sua diffinitio magis completur per istas differentias affirmatiuū et negatiuum q̄ per reliquas. ¶ Deinde queritur quare aliter differt h propositio q̄ in thopicis Boetij et q̄ enūciatio in li° piar^as cum sint idē ßm rem. Et dicēdū q differūt propositio et enūciatio ut dicit Boe° enūciatio tm̄ propter se profertur. et primo enūciat quod est

in aia z ideo diffinit per uey z falsuz que sunt in anima. sed propositio est alterius gfa. s. conclusionis sed hec pōt esse dupliciter sm duplex esse silli cum videt. aut enim est silli in terminis significatiuis z eius propō est eadē subiecto cum enūciatione sed differēs in modo z ideo sigt uerū uel falsum z sic diffinit per uerū z falsum in thop. Boecy. aut est sills in terminis abstrahentibus a mā de quo h determinat Arz. z huic respōdet propositio in terminis abstrahētibus z h differt ab enūciatione sicut pz. z hāc diffinit Arz. hic. ¶ Cōnter forte dubitat de diuisione propositionis videt enim diminuta pter omissionem propōnis singularis. Et dicēdum q singulare nihil aliud est q particulare cōtractū. vnde per propositionem pticularem dat intelligere illam que est cum signo particulari z pticularē otractā que singularis est. ¶ Adhuc forte dubitabit aliqs cū multiformis sit diuisio ppōnis sbi gfa. per uerū z falsū per vnā z plures per simplicē z cōpositā per modalē z de inesse solam diuisionez ponit per ulem pticularem indefinitā. ¶ Et dicēdū q intendit de propōne sm q sillistica io solū ponit differentias sm quas maxie cōstit silli diuersitas. penes aūt istas diuas affirmatiuū z negatiuuz z penes istas ule pticulare z indefinitū maxime cōsistit diuersitas sm modum: z ideo tm istas diuas ponit: priores in diffinitiōe: posteriores diuas in diuisione. Iste aūt diuie uerum z falsum vns plures simplex z cōpositū non faciūt diuersitatem in modis illoz nec iste modalis de inec nisi sm maz tm z ideo diuisionē propōnis per istas diuas non tāgit. ¶ Adhuc dubitaret forte aliqs cum indefinita z pticularis propositio cōuertant utraqz etiam se quat ad ulem qualiter diuidant per opposita. ¶ Et dicēdum q aliud est cōsiderare pticularē propōnem sub ista intētione pticulare: z aliud id qd est pticulare sm rem: similiter est diuersimode cōsiderare indefinitā z ulem: z penes pmam ↄsideratione ad inuicem diuidunt z inuicem sic opponunt. vle enī nō est pticulare nec indefinitū nec pticulare indefinitū. Scdm aūt scdam cōsiderationē non opponunt nec ad inuicem diuidunt: īmo magis idem sunt sm rē res ulis z pticularis z infinite. ¶ Adhuc dubitat cum indefinita dicat per puationē tam ulis q pticularis ut dicit in littera qre magis cōuerit cum pticulari q cum uli. Et dicēdum q indefinita dicit per puationem utriusqz signi z cōuerit cum pticulari eo q nō supponit multitudinez suppositoz sub pdicato sicut nec pticularis. ulis aūt supponit multitudinem suppositoz sub pdicato. ¶ Adhuc forte dubitabit aliqs cuz ars imitet nām ut d z 2° phicoz in natura aūt nihil est infinitū ut accipit in 3° phicorum quomō est in arte aliqd infinitū sicut propositio indefinita. ¶ Et dicēdum q infinitū pōt dicere puationez finis z sic nihil est infinituz in arte sicut nec in natura. uel pōt dicere priuationē certitudinis z sic est aliqd infinituz in arte sicut propositio indefinita que sic noiat q caret certitudine ulis determinationis z pticularis. ¶ Cōsequēter dubitat de uerificatione diffinitiōis dicit enim q demōstratiua propositio sumit z nō interrogat. dia^ca autez ecōuerso: querit huius causa. Et dicēdū q q demōstrator pcedit ex ueris non curat de cōsensu rñdentis. z propterea demōstrator nō interrogat ad hñdum cōsensum rñdentis sed sumit. dia^ca aūt prius interrogat ut fiat ei cōsensus quo habito postea in sillogiçando sumit. ¶ Adhuc dubitat de minore propōne argumenti que dicit q ois propositio sillogistica simplr est dia^ca uel demratiua. h videt esse falsum cū sit ppositio dia^ca lingiosa z tentatiua que ēt sūt sillistice. ¶ Et dicēdū q sub dia^ca propositione cōprehēdit tam lingiosam q tētatiuam z alias cōsimiles eo q vnaquaqz illarū interrogatio est sicut propositio dia^ca z nulla illarum sumptio est z h sigt in fine huius partis ubi apit modos propōnis dia^ce. h enim facit propter minoris uerificationē ut patet q ipse accipit ulr dia^cam ad dia^cam bene se habentem z prave. ¶ Adhuc posset dubitari de hoc q dicit propositionem demōstratiuam esse que per primas z ueras sumitur z de hoc q dicit propositionem dialecticam esse sumptionem alicuius apparentis: sed hoc solutum est in expōne litere.

t Erminū vo voco in quē resoluit ppō ut pdicatū z de quo predicat aut appoito aut separato eē ul nō eē.

¶ Cōsequēter determinat de termino significās eius diffinitionem per hoc q dicit ipm eē in quem resoluit propositio: z diuisionē per hoc q dicit terminoz alterum eē qui pdicat z alteruz qui subycit: apposito esse. i. affirmatione facta per uerbū affirmatiuū uel diuiso. i. diuisione facta per uerbum negatiuū z h est [terminū vo voco.] ¶ Hic posset queri de ordine ptis huius ad precedentē: sed solutū est in dicēdo sentētiam litere precedētis: q̄zuis enim illud qd est terminus simplr prius sit q propositio z ita naturaliter prius sit tū in rōne qua terminus est posterius. ¶ Sed querit quare magis dicit terminum uoco q terminus est cuz h uerbum est sit propriū uerbum diffinitionibus. ¶ Et dicēdum q h est q terminus nō est in propositione nisi metha^ce. in ↄtinuis autem prope est terminus vnde dicit tm uoco. q. d. cū in cōtinuis proprie sit terminus ego uoco hic terminum in quem zc. ¶ Adhuc dubitat cum similiter resoluat sillis in propositionem sicut propositio in terminū quare magis diffiniat terminus per hoc q in ipsum resoluit propositio q propositio per hoc q in ipsam resoluat sillis. Et dicēdum q h est q complete est resolutio ad terminū z nō est completa resolutio ad propositionē stat enim resolutio ad terminum z nō ad propositionem. ¶ Adhuc forte dubitabit aliqs qre diffinit terminus per propositionē cuz propositio sit posterior termino. sed id qd prius est non debet diffiniri per posterius. Et dicēdum q si taliter est de primis pncipijs in aliquo genere: z de cōsequētibus s ipsa cōsequētia enim ad ipsa hñt diffiniri per pora. Prima autez per pora simpliciter diffiniri non possunt: sed per posteriora. que quo ad nos priora sunt: uel possut diffiniri per priuationem: sicut diffinit pūctus qui est pncipium in magnitudine. diffinit enim pūctus cuius pars non est. Terminus igit cum sit primuz pncipium in suo genere per prius simpliciter diffiniri nō pōt: z ideo per propositionē diffinit que posterior est simplr. ¶ Deinde dubitat de diuisione termini. s. quare potius diuidit ipsum per subiectū z predicatum q per nomē z uerbum z dicēdum q h est q nomen z uerbum sunt proprie partes enūciationis. subiectū vo z ptuz propositionis z hoc patet ex predictis quomō sit. ¶ Adhuc dubitat de diuisione termini. si enī qdam terminoz est predicatū: quidam vo de quo predicat apposito esse uel nō eē sicut ipse dicit in litera igit h ipsum esse nō pdicat sed est appositum subiecto z predicato. ¶ Adhuc videt idem sicut in sillo prime figure idem pdicat in minori qd subycit in maiori sed esse in maiori nec est subiectuz nec pars subiecti: ergo nec erit pdicatū minoris nec pars predicati. ¶ Oppositum tamē videt sic: cum dicit hoc est aliqd subijcit aliqd pdicat sed non predicat aliqd nisi hoc uerbuz est. ¶ Item qd de altero affirmat uel negat est predicatum h ipsuz esse est tale ergo zc. ¶ Adhuc in libro periermenias dicit q est predicat sm adiacēs: idem etiam dicit in hoc li°. ergo hoc uerbum eē predicatū est: z nō solum ligamētum predicati ad subiectum. ¶ Adhuc sicut dicit Arz. in 8° pme phie eē qd pdicat forma est eius de quo predicat. sed inter materiā z formam non cadit medium sed seipsis iungunt ad inuicem: ergo inter subiectum z predicatū non cadit medium sed seipsis iunguntur ergo hoc vbū est nō erit medium iter pdicatū z sbm sed erit ipm pdicatum. Rōnes ultimas cōcedendū e

¶ Ad obiecta dicendũ ad p̄mũ sic. q: cuz dicit Arist. q terminoꝝ alius est fm̄ appositũ eẽ uel nõ eẽ nõ intẽdit nisi q̄ affirmat̄ predicatũ ul negat̄ sicut patet in expõne lr̄e. ¶ Ad secundũ dicendũ q̄ p̄dicatũ dupliciter põt dici. s. totũ id q̄ dicit̄ de altero ꝛ sic nunq̄ꝫ excludit̄ esse a predicato: uel põt dici id q̄ ipsuz esse specificat̄ m̄: ꝛ sic accipit̄ cum dicit̄ q̄ in sillogismis p̄me figure fõe subijciuntur in prima q̄ p̄dicatur in secunda. ꝛ talis modus loquendi de predicato propter prauos primo processit in usum: semper tamen fm̄ ueritatem predicatur uerbuz.

Sillogismus est oro in qua positis quibusdã aliud qdã ex necessitate cõtingit eo q̄ hec sunt. Dico autẽ eo q̄ hec sunt, ꝓpter hoc ꝯtingẽ. ꝓpter hoc ꝟo ꝯtingere nullius extrinsecus termini indigere: ut fiat necessarium.

¶ Hic determinat de sill'o fm̄ se sic ponit diffinitionẽ eius dicẽs q̄ est oro in qua qbusdã positis aliud qd ex necessitate accidit eo qd̄ h̄ sint ꝛ h̄ est [Sill'us est oro.] 2° exponit ꝑticulã ultimã dicens q̄ ꝯclonez accidẽ ꝓpter h̄ est ꝯclonem ꝯtingẽ pp p̄missas. h aũt idem est q̄ nullius termini extrinseci indigere ad h̄ q̄ sit necessarius: sed q̄ sit simp' pp ipsas p̄missas. ꝛ nota q̄ dicit sill'm simplr̄ nõ idigẽ termini extrīseci. q: aliqñ ad appen^{cõm} necessitatis indiget aliq̄ ꝓprietate extrinsecа terminoꝝ cui' est ꝯuersio sed nunq̄ꝫ indiget alio termino q̄ꝫ terminis sumptis ꝛ h̄ est [dico aũt eo q̄ h̄ sũt.] Hic posset dubitari cũ sill's sit qdã motus. s. rõnis quare in diffinitiõe ei' nõ ponit motus pro gñe. Sed hec solo patet q̄ sill's uere mot' nõ est sed magis metaphorice loquẽdo. Sed dubitat̄ quare in diffinitiõe eius ponit̄ oro que est genus nõ ꝓpriũ ꝛ nõ rõcinatio ꝛ argumẽtatio que est gen' ꝓpriũ. ¶ Ad h aũt dupl'r põt dici fm̄ duplicẽ expõnem diffinitionis sill'i: quare vna talis est per ꝑticulas positas in diffinitione sill'i excludi debẽt oẽs spẽs rõcinationis opposite. s. inductio: ex^{m} ꝛ enti^{ma}. inutiles etiã ꝯiugationes ꝛ peccata in scd̄o hui' determinata cui' sunt petitio eius q̄ est in p̄n° ꝛ nõ cã ut cã: sic per hãc ꝑticulã [qbusdã] excludit̄ entimema: per hãc ꝑticulã [positis] intelligẽduz est dispõnem in mõ ꝛ figura ꝛ per illaz excludunt̄ inutiles cõiugationes ꝛ inductio. per h̄ q̄ dicit ex necessitate excludit exẽplũ q̄ solã habet ꝓbabilitatẽ cum sit argu^{m} rethoricũ ut dicit Arist. in p̄n° poste^{oꝝ}. Per h̄ q̄ dicit [aliud accidit] excludit̄ petitio ei' q̄ est in p̄n° nõ fm̄ q̄ est locus sophistic' sed fm̄ q̄ est peccatũ circa sill'm simplr̄ ꝛ determinat̄ in scd̄o. sic ergo ĩtelligẽdo diffinitionez põt ad q̃onem rñderi sic. argu' est explicatio argu^{ti} per orõnẽ: qd̄ ar^{m} est rõ faciẽs fidem de re dubia. ar^{m} ergo cõparationẽ habet ad aiaz cui fidẽ facit: ꝛ sill's sill'r fm̄ q̄ est ar^{m}. rõcinatio ꝟo est discursus a p̄missis in ꝯclone. Sill's igitur fm̄ q̄ est rõcinatio h̃et cõparationẽ ad ꝯclonẽ. Oro aũt fm̄ Priscianũ est ꝯgrua dictionũ ordinatio. sill's ergo in quãtũ oro cõparationẽ habet ad suas ꝑtes integrales h aũt cõparatio eẽntialior est ei q̄ꝫ alia aliarũ sicut patet per se. quare oro potius ponit̄ in diffinitione sill'i q̄ꝫ rõcinatio uel argumẽtatio. ¶ Alia est expõ dicte diffinitionis. s. ut nõ excludant̄ inductio ꝛ ex^{m} ꝛ entimema cuz sint reducibilia in sill'm sed solũ ꝯiugationes inutiles ꝛ peccatã ꝯtigit sill'm simplr̄ in scd̄o h' determinata. ꝛ fm̄ istã intẽtionẽ dicẽdũ est ad p̄dictã q̃onem q̄ si in diffinitiõe sill'i poneret̄ ar' uel rõcinatio que est ꝓpriũ genus eius oporteret tali gñi addi oẽs eẽntiales cõpletiuas sill'i: p quas excluderent̄ a sill'o alie spẽs argumẽtatiõis. ¶ Adhuc solet aliter exponi dicta diffinitio. s. ut excludãt̄ oẽs loci sophistici simul cũ alijs spẽbus argumẽtationis sed ei nõ est ꝯsentiẽdum: sill's enim formaliter de quo determinat̄ i hoc libro. eniz mõ sint due ꝓpões ꝛ tres termini. Forma aũt ꝛ figura ꝛ modus põt saluari in sill'o sophistico sicut patet hic. Ois canis currit omne latrabile est canis ergo ꝛc. ꝛ in multis alijs. Põt autẽ melius ꝛ subtilius rñderi ad q̃onem factã sic. Arg^{m} fm̄ Arist. in 8° topic. est sill's dialecticus quare cuz arg' sit expressio argumẽti per s̃monẽ neq̄ꝫ arg^{m} neq̄ꝫ argumẽtatio est genus sill'i. sed ecõuerso fm̄ Arist. ¶ Adhuc rõcinatio dr̄ anologice de sill'o ꝛ alijs differentijs eius ꝛ primo de sill'o: ꝛ preterea nihil est in se añ sillogismum sed ipa primo includitur in sillogismo: talis eniz est natura anologi q̄ añ uere dicit aliquid quod est n. principij in se q̄ꝫ in suis differentijs. ꝛ ideo neq̄ꝫ sumit̄ rõcinatio pro gñe sillogismi neq̄ꝫ argumentum neq̄ꝫ arg^{tio}: sed in orone vniuocant̄ sillogismus ꝛ alij modi rõcinationis q̃uis enim esse ratiocinationis conueniat alijs a sillogismo per sillogismum. non tamẽ sic est de oratione sed in oratione vniuocant̄. ꝛ ideo optime diffinit̄ sillogismus per oronem quia propriissime genus est ei ꝛ alijs modis arguendi. ¶ Adhuc forte dubitatur quare nõ dicit q̄ sillogismus est orationes sed dicit oratio cum tamen sint ibi plures orationes. Et dicẽdum q̄ id q̄ aliuz cõtrahit non ponit in numerũ cum ipso. minor aũt ꝓpositio in sillogismo cõtrahit maiorẽ ad cõclusionem ꝛ ideo non ponit in nũz ꝛ ideo dicit̄ sillogism' est oratio ꝛ non orationes adhuc ob vnitatem finis. s. conclusionis dicit̄ oratio vna. ¶ Adhuc dubitat̄ quid itẽdat per hãc particulã [positis] ꝛ ẽ põm. ꝛ dicẽdum q̄ intendit dispositionem in modo ꝛ figura sicut patet per p̄mam expositionem diffinitionis. Uel potest melius dici q̄ dispositio est partiũ materialium ꝓpriе vnde intẽdit ibi dispositionẽ terminoꝝ in ꝓpositionibus per quas dinoscit̄ figura ꝛ dispõm ꝓpõm ad inuicem per quam dinoscitur modus quia tam termini q̄ꝫ ꝓpositiones sunt partes materiales in sillogismo. ¶ Queritur q̄re non ponit hãc differẽtiam concessis sicut Boecius ponit. Et dicẽdum q̄ Boecius diffinit sillogismum prout cõpetit dialectico qui expostulat semp responsionem socij. Arist. autem hic diffinit sillogismũ simpliciter ut cõuenit tã dialectico q̄ꝫ demõstratori. ¶ Adhuc dubitabit aliquis qualiter ꝯ° est aliud a p̄missis cuz non uideatur esse nisi pars premissarum cum etiam illo non petentes sit aliud quod sequitur naturaliter ab alio. ꝛ dicendum q̄ fm̄ materiam non est cõclusio aliud a premissis fm̄ formam aũt est aliud. forma enim cõclusionis compositio est. sed alia est cõpositio in conclusione ꝛ alia in premissis. In conclusione enim componuntur extrema ad inuicem: in premissis autem medium cum extremis uel extrema cum medio uel vnum extremum medio ꝛ medium alteri.

¶ Perfectũ ꝟo uoco sill'm nullius alius idigẽtẽ pter ea que assumpta sunt ut appareat necessarius. Impfectũ ꝟo qui idiget aut vno aut pluriũ que sũt necessaria per sumptos terminos: non autem sumpta sunt per propositiones.

¶ Cõsequẽter determinat de sill'o quid sit quãtum ad suas partes subiectiuas. Et p̄mo determinat quid est sillogismus pfectus dicẽs q̄ est illud q̄ nullo indiget preter p̄missas ad hec ut appareat eius necessitas ꝛ h̄ est [Perfectum ꝟo uoco.] Secũdo determinat quid est sillogism' imperfectus dicens: q̄ ille qui indiget ad euidentiam necessitatis vno uel pluribus qui ex necessitate h̃ita sunt per terminos manẽtes eosdem sed non per ꝓpositiões manẽtes easdem. Et nota q̄ est indigẽtia vnius sicut cõuersionis plurimi sicut cõuersionis ꝛ transpositionis ꝓpõm uel intentiam vnius potest esse uel cõuersionis uel reductiõis per ipossibile ut expõnis: hijs eni i sequẽtib' m ãe ꝯficiendo sill'os imperfectos ꝛ h̄ est: imperfectũ ꝟo ꝛc.

¶ Dubitaт hic forte cũ sit silĺo ulis ⁊ pticularis affirmatiu⁹ ⁊ negatiu⁹ sicut pfect⁹ ⁊ impfect⁹ qre tm̃ determinat qd est silĺs pfect⁹ ⁊ impfect⁹. ¶ Et dicẽdũ ꝙ hoc est q intẽdu de silĺo in statu cõpleto ⁊ mīn⁹ cõpleto ſm figuraꝝ diuſitatẽ ut stat⁹ mīn⁹ cõplet⁹ p cõpletũ pficiaт. hãc aũt intẽtionẽ pse respiciũt iste dĩe pfectũ ⁊ impfectũ alie autẽ p accñs ⁊ iõ determinat has dĩas silĺi ⁊ nõ alias. ¶ Adhuc dubitaт cũ pfectũ ⁊ impfectũ sint passiones silĺi qre determinat qd sint cũ de passione opꝫ p̃cognoscẽ tm̃ qd est qd dr per nomẽ ut pꝫ i p̃u⁹ post. ¶ Et dicẽdũ ꝙ de passione demõstrata de sb̃to nõ opꝫ scire qd sunt ante demõstrationẽ sed tm̃ qd dicaт per nomẽ sicut dictuꝫ est: ꝫ tales nõ sũt iste passiones pfectũ ⁊ impfectũ: imo opꝫ ipsas in se cognoscẽ quãtũ ad p̃ns negociũ ⁊ iõ diffinit eas. ¶ Adhuc dubitaт si silĺs impfect⁹ aliquo idigeat ut dr in sua diffinitione. silĺs aũt simplr nullo idiget extriseco. s. sicut dr in expõne diffinitõis: ergo silĺs impfect⁹ silĺs nõ est. ¶ Ad ꝫ cui deest rei pfectio non suscipit p̃dicationẽ ei⁹: ꝫ silĺs impfect⁹ nõ hꝫt pfectionẽ silĺi: ꝫ de ipo nõ p̃dicaт silĺs. ¶ Ad p̃m dicẽdũ ꝙ silĺs simplr nullo indiget extrinseco ad hoc ut sit nec̃ius. silĺs aũt impfect⁹ idiget aliquo extrinseco nõ ut sit nec̃ius ꝫ ut appeat nec̃ius ⁊ ita nõ repugnat silĺs impfect⁹ silĺo simplr. ¶ Ad 2m dicẽdũ ꝙ dup̃x est pfectio. s. quo ad eẽ ⁊ quo ad bñ esse. qñ aũt dr silĺs impfect⁹ hoc est ꝙ caret pfectione scd̃a que ptinet ad bñ eẽ nihilomin⁹ de eo tm̃ predicaт silĺs quare habet perfectionem silĺi p̃mam que ptinet ad esse silĺi.

¶ In toto aũt eẽ alterũ altero ⁊ de oi predicari alterũ de altero idẽ est. Dicim⁹ aũt de oi p̃dicari qñ nihil est sumẽ subiecti de quo non dicaт alterũ ⁊ de nullo similiter.

¶ Determinato qd est silĺs in se ⁊ in suis partib⁹: hic determinat quedã p̃n̄a rectificãtia ⁊ pficiẽtia silĺi: ⁊ diuidiт in duas. In p̃a determinat duo p̃n̄a rectificãtia ⁊ pficiẽtia silĺos pfectos. In 2a cũ dic [Oĩs aũt ois ppõ.] determinat vnũ p̃nm pficiẽs silĺos impfectos. s. 9uẽsionẽ i modis ei⁹. In p̃a pte sic pcedit. p̃mo dicit ꝙ idẽ est alterũ in toto eẽ ⁊ alterũ dici de altero ⁊ qd dr. ꝫ itelligẽdũ est ſm rẽ differũt tñ ſm rõnẽ: qꝛ eẽ in toto altero dicit cõparationẽ sb̃ti ad p̃dicatũ. dr eni sb̃m totalr eẽ in p̃to. dici autẽ de oi altero dicit cõparationẽ p̃dicati ad sb̃ꝫ. Eodẽ mõ itelligẽdũ de hys duob⁹ nõ eẽ in toto ⁊ dici de nullo ⁊ ꝫ est [In toto aũt.] 2o diffinit dici de oi ⁊ de nullo. Et p̃o dici de oi dicẽs ꝙ illud est qñ nihil est sumẽ sb̃ti de quo nõ dicaт p̃dicatũ ⁊ ꝫ est. [dicim⁹ aũ.] ¶ 2o innuit diffinitionẽ ei⁹ qd est dici de nullo alterũ altero qñ nihil est sumere sb̃ti a q̃ nõ remoueт p̃tuꝫ ⁊ hoc est [⁊ de nullo.] Sufficiẽtia aũt istoꝝ duoꝝ p̃nci⁹ᵖ pficiẽtiũ silĺos pfectos. pꝫ ꝙ oĩs silĺs pfect⁹ aut est affirmatiu⁹ ⁊ sic pficiт siue rectificatur per p̃nm: p̃nm aũt negatiuũ ⁊ sic per 2m. ¶ Hic posset dubitari de dĩa iter dici de oi ⁊ eẽ in toto. ꝫ pꝫ exponẽdo sũam lr̃e. ¶ Põt ergo queri cui⁹ 9ditio sit dici de oi. s. utrũ sb̃ti aut p̃ti. videт eni ꝙ sb̃ti. ei⁹ eni vr 9ditio eui⁹ est dispõ ꝫ signũ ois ꝫ aũt est sb̃m. ¶ Cõtra dici de oi iportat hñitudinẽ p̃ti ad sb̃m qre p̃o vr esse p̃ti. Et dicẽdũ ꝙ est 9ditio p̃a p̃dĩ. Dici eniꝫ de altero spectat ad p̃tũ tm̃ qre est tm̃ ei⁹ in cõparatione ad sb̃m vñ dici de oi est dici de vnaquaqꝫ pte sb̃ti ⁊ p ꝫ pꝫ rñsio ad obm nõ eniꝫ est dici de oi cõditio eius cui p̃mo additur ꝫ sigm ois ꝫ est p̃dĩ in cõparatione ad illud. ¶ Adhuc dubitaт qre magis dr in ei⁹ diffinitiõe qñ nihil est sumẽ sb̃ti: qꝫ sub sb̃to ⁊ que est diũsitas iter hos ſmones. Et dicendũ ꝙ dup̃x est distributio, vna ptiũ sb̃iuaꝝ que distributio sit per ꝫ sigm ois frequẽti⁹. Alia ptiũ itegraliũ que fit per hoc sigm tot⁹: ut ꝫ cõprehẽderet utrãqꝫ distributionẽ dicit qñ nihil est sumẽ sb̃ti: ⁊ nõ dicit sub sb̃to qꝛ tã partes itegrales qꝫ sb̃iue faciũt aliqd sb̃ti. sole aũt ptes sb̃iue ppꝛ e sunt sub sb̃o. ¶ Adhuc dubitaт. vr eni ꝙ ista dif-

finitio 9ueniat ppõni idefinite cũ p̃ti i herẽtia est eẽntialis. si eni dicaт hõ est aial nihil ẽ sumẽ sb̃ti cui nõ 9ueniat p̃tũ ⁊ tñ ibi nõ est dicẽ de oi qre male dr diffinitio. Et dicẽdũ ꝙ in diffinitiõe ei⁹ qd est dici de oi accipiẽdum est dici actualr ut iõ in seniis qñ nihil est sumẽ sb̃i de q actualr de oi pte sb̃i nõ dicaт p̃tũ ꝫ nẽ dr hitualr addito aũt signo ad sb̃ꝫ diceт actualr de oi ⁊ tẽ erit ibi dici de oi.

Oĩa aũt ois ppositio aut est iesse aut necessariũ incẽ aut 9tigẽter iesse significãs. Harũ aũt hee quidẽ affirmatiue: alie ꝟo negatiue: ſm vnãquãqꝫ allocutionẽ. Rursuꝫ ãt affirmatiuarũ ⁊ negatiuarũ alie sunt ulẽs alie pticulares: quedã idefinite. Uniũsalẽ aũt p̃uatiuam de eo qd est iesse necesse est 9uerti in terminis: ut si nulla voluptas bonũ: ⁊ bonũ nullũ erit voluptas. Predicatiuã aũt 9uerti quidẽ necessariũ est: nõ tñ vniũsalr: ꝫ in pte. ut si ois voluptas bonũ: ⁊ bonũ q̃ddã erit voluptas. Particularẽ aũt affirmatiuã qdẽ cõuerti necesse est de eo qd est iesse pticulariter: nã si voluptas q̃ddã bonũ: ⁊ bonũ q̃ddã voluptas erit. Priuatiuam aũt nõ necessariũ est 9uerti: nõ eni si hõ nõ iest alicui aiali: ⁊ aial nõ inest alicui homini. Primũ ergo sit p̃uatiua ulis. a. b. ppõ. Si ergo nulli eoꝝ que sunt b. iest. a. nec econũso eoꝝ que sunt. a. nulli ierit. b. Nã si alicui ut. c. nõ verũ erit nullũ b. esse. a. nã. c. eoꝝ que sunt. b. aliq̃d est. Si ꝟo oi. b. iest. a. ⁊ b. alicui. a. iest. Si eni nulli: neqꝫ. a. nulli. b. ierit. Sed positũ erat iesse oi. Siliter aũt ⁊ si pticularis est ppõ. Naꝫ si iest. a. alicui. b. ⁊ b. eoꝝ alicui que sunt. a necesse est iesse. Si eniꝫ nulli: nec. a. nulli. b. Si aũt. a. alicui eoꝝ que sunt. b. nõ iest: nõ necesse est ⁊. b. alicui. a. nõ iesse. ut si. b. quidẽꝫ sit animal. a. ꝟo homo: homo ꝟo nõ omni aiali: aial autẽ omni homini inest.

¶ Hic determinat qddam p̃nm pfectiuũ silĺoꝝ impfectorũ ⁊ illud est 9uẽsio quãtũ ad modũ ei⁹ ⁊ pcedit sic. Prio dat tres diuisiones ppõnis ut pateat que ppões 9uẽtẽde sũt dicẽs. Oĩũ ppõnũ q̃dã est de ineẽ: q̃dã de nec̃io ineẽ: quedã de 9tingẽti ineẽ. ⁊ harũ oium quedã sũt affirmatiue quedã negatiue. Et harũ adhuc oium quedã sũt ulẽs quedã pticulares ⁊ quedã idefinite ⁊ ꝫ est [qm̃ autẽ]. Scd̃o docet ppões iã diũsas 9uẽtẽ ⁊ diuidiт in duas. In p̃a docet 9uẽtẽ ppões de ineẽ. in scd̃a cum dicit [Eodẽ aũt mõ ⁊c.] docet 9uẽtẽ ppões de m⁹. p̃a in duas. In p̃a narrat 9uẽsiones ppõm de ineẽ per q̃tuor regulas dicẽs ꝙ ulis de ineẽ 9uẽтiт simplr in terminis: ⁊ ꝫ dicit ad dr̃am 9uẽsionis per oppositas q̃litates de qua interius determinabiт ⁊ ponit exm. 2a regula est ꝙ ulis affirmatiua 9uẽтiт in terminis sed nõ totalr sed p pte. 9uẽтiт eni in pticularẽ affirmatiuã ⁊ exẽplificat. 3a regula est ꝙ pticularis affirmatiua 9uẽтiт in pticularẽ. 4a ꝙ pticularis negatiua nõ 9uẽтiт. ⁊ ꝫ est qd dicit [Uteꝫ aũt p̃uatiuaꝫ.] Et nota ꝙ hec lr̃a 9tinuãda est cũ p̃cedẽte sicut 9uẽs cuꝫ

ūsiue per suspectionē huius diuisionis: quā posite in prīn° il- lis° pūs. In scda ōūsiones narratas ostēdet per ordinē τ p° per ōūsionē ulis negatiue. q: per suppōnē sue ōuer- sionis pbabit ōūsio aliarū. Dicit q̄ q sequit nullū.b.est a.ergo nullū.a.est.b. q: si h nō sequit oppom stare pōt cū pa.s.aliqđ.a.est.b.sed ipossibile est hāc stare cū pa.s.ali- qđ.a.est.b.q: si aliqđ.a.est.b.sit illud.a.c.ergo.c.est sub b.falsum est ergo dicē q nullū.b.sit.a.ex quo.c.est aliqđ a.pz q̄ q oppositū ōclōnis stare non pōt cū pma τ h est. [pmu; q̄ sit.] Et nota q per istos duos terminos.a.b. sigt sua ppōnē que ōūt oz τ qñcūqz in isto li° ponit du- as lras sigt per illas ppōnē vnā.τ per lram pore itellige- dū est ptum: τ per posteriorē sbm. Cōsequēter pbat ōū- sionē ulis affirmatiue dicēs q sequitur. Si oē.b.est.a.ali- qđ.a.est.b.q̄ā oppositū nō pōt stare.s.nullū.a.est.b.q: si nullū.a.est.b.nullū.b.est.a.per pcedētē ōūsionē τ h est i cōpolis pc cū sit ei° ōria τ h est [si nō diu;.] Tertio ostē- dit ōūsionē pticularis affirmatiue dicēs q sequit. Aliqđ b.est.a.ḡ aliqđ.a.est.b.q: si non oppositū pōt stare.s.nul- lū.a.est.b.que ōūtit in hāc nullū.b.est.a.s; hc est icōpos- sibilis pc cū sit eius ōdictoria.τ h est. [Silr aūt τ si.] 4° ostēdit q pticularis negatiua nō ōūtit τ h per istā;az in terminis. sit enim.b.aial.a.hō.h ergo est uera aliqđ aial nō est hō sed nō ōuertit q: ois hō est aial.τ si h est. [Si aūt alicui.] ¶ Dubitaret forte aliqs de pa diuisione p- positionis quā ponit. videt enī insufficiēs q: omittit ia; ppōnē de possibili inesse q̄ de ipossibili iesse. Ad h dicē- dū q ppō de possibili satis itelligit per illā de ōtingenti q: possibile τ ōtingēs ōuertunt in oib°. Propō vo de i- possibili satis intelligit per illā de necio q: affirmatiua de ipossibili est negatiua de necio τ negatiua de iposs- bili affirmatiua de necio. τ loquor de affirmatiua τ ne- gatiua ipsius eē siue sit affirmatiua modi siue negatiua. pz igit q sufficiēs est sua diuisio q: ois ppō de mō s̄m re; est de necio uel de ōtingēti. ¶ Adhuc dubitat illa ent; que ex necessitate insunt τ tā illa que ex necitate isūt q̄ illa que simplr isunt ōtingit inesse: q̄re vi: q non bñ diui- dant per opposita h ma inee: ex necitate inee: τ cōtingit inee. Et dicēdū q est ōsiderare ea que ex necitate isunt dupl.s.aut sub hac itētione inee ex necitate: aut sub hac itētione inee que sunt. Silr dupr est ōsiderano eo; que simplr insunt τ ēt que ōtingēter isunt. si aūt pmo mō ōsi- derent sic opponunt τ ediūso diuidunt q: ex necitate i esse nō est inee simplr nec ōtingē inee: silr inesse simplr nō est ōtingē inee. Si aūt icdo mō ōsiderent sic non op- ponunt sed ad inuicē ōūtunt sicut obiectu; est. ¶ Ad- huc dubitat q̄re tm̄ istas tres diuisiones ponit.s.de inee de m°: affirm τ negam: ulē pticulare idefinitā: cū tm̄ mul- te sint alie τ sit cū h.q̄r q̄liter iste tres diuisiones accipi- ant. Et dicēdū q iste tres diuisiones maxime cānt diū- sitatē sillo; s̄m modu; ita.s. q due ultime cānt diūsitatē formalē. pma aūt diuersitatē malē: τ iō ppōnes docer cō- uertē sub dirs istaū triū diuisionū τ iō ponit istas tres diuisiones. alie aūt nō sic se hñt ad sillm ppq̄ nō poni- tas. ¶ Ad quesitū aūt h intelligendū q pma dictarū di- uisionū accipit aspiciēdo ad cōpōnē. 2a respiciēdo ptu;. 3a ad sbm. τ ita pz ea; sufficiētia τ ordo si placet. ¶ Ad- huc dubitat cū doceat ōūtē ppōnes tā diuisas q̄re omit- tit idefinitā. dicēdū q h est q pticularis τ idefinita ōuer- tunt. vñ scita ōūsione pticularis scit τ ōūsio indefinita. ¶ Sed tūc dubitat si eadē est ōūsio pticularis τ idefini- ta q̄re magis docet illā in ppōne pticulari q̄ ecōuerso. Et pōt dici q h est q: frequēti° est in usu pticularis q̄ in- definita τ magis accipit in sillis. uel pōt dici q h est q: i- definita posterior est pticulari tanq̄ aliqđ diminuēs ab ea: vñ idefinita per pusionē ulis τ pticularis ppq̄ pori- tatē quā hēt pticularis respectu idefinite decētius docet ōūsio que s̄m rē utriqz cois est in pticulari q̄ indefinita. ¶ Adhuc dubitari pōt q̄re nō ponit nec ostēdit ōūsio-

nē ppōnis singularis. τ pōt dici q h est q: talis ōuersio nō pōt mediū quo ondat: sed est singl'aris ei° manifesta- tio. τ iō inqz̄tū singl'aris est sua ōūsio sub arte nō cadit s; per ōūsionē sui pticularis intelligit sicut supi° itelligit p- positio singularis per pticularē. ¶ Cōsequēter dubitat de ōūsione ulis negatiue de inee videt enī hēre instātiā in multis ppōnib°: ut hys nullus senex erit puer. similiter nullus puer fuit senex. silr nullus ciuis est femina τ sing- libus°. oēs enī iste uere sunt. si aūt ōūtant videbim° cō- uersas eē fās. ¶ Et pōt dici q due pores instātie multi- plices sunt s̄m regulas appellationū. h enim nullus se- nex erit puer est multipx ex h q h sbm senex pōt stare p sene qui est uel pro sene qui erit. si pro sene qui est sic est sensus nullus senex qui est erit puer τ sic est uera. τ tūc ōuertit nullus puer erit senex qui est. s. pro sene qui erit tūc est sensus nullus senex qui erit erit puer τ sic est fal- sa τ pōt ōūti in falsa;. silr dicēdū de hac istātia nullus pu- er fuit senex s̄m illā regulā appellationū terminus cois supponēs vbo de pterito pōt supponē pro hys qui sunt uel pro his qui fuerūt. ¶ Alr et pōt dici q ppō pposi- ta ad ōuertēdū si nō sit eisdēs quō ōūti debet: oz resolui usqz ad vbū sbstātiuū pñtis tpis in ipsa τ q pcedit vbu; mutādū est in pdicatū τ qđ subsequit in sbm τ non erit vnq̄ istātia sic faciētib° dūmō termini vniuoce accipi- ant τ sub eisdē determinationib°. vbi gra cū sic d:. Nul- lus senex erit puer resoluēs usqz ad tps pñs. sic nullus se- nex est futurus puer τ pōt tūc ōūti simplr sic. nullus fu- turus puer est senex. silr dico de ista. nullus puer fuit se- nex τ de oib° ōsilib°. gñalr ergo dicēdū q terminis ac- ceptis vniuoce τ cū determinationib° eisdē τ facta reso- lutione ad vbū pñtis tpis nō erit istātia ōtra ōuersionē; ulis negatiue de inee. ¶ Ad scdam instātiā dicēdu; q si penit° vniuoce accipiat iste termin° ciues in cōuersiōe τ ōuersa tūc bñ ōūtit sic. nullus ciues est femina nulla fe- mina est ciues. s. mas. ¶ Ulteri° forte dubitaret aliqs de m° pbādi ōuersionē ei°. videt enī pbari per ōuersionē particularis affirmatiue. s. h° aliqđ.a.est.b. sic aliqđ.a.est b.ergo aliqđ.b.est.a. que nō pōt stare cū pma. s. nullum b.est.a. τ si ita sit cū ōuersio pticularis ostēdat per ōūsio- nē ulis negatiue erit ibi circularis ostēsio τ idē per se ip; ostēdet qđ est icōueniēs. ¶ Et dicēdū q non supponit ōūsionē pticularis affirmatiue ad ostēdēdū ōūsionē ulis negatiue imo sine illa pōt tripl'r explanari ei° ōūsio. vno mō p expositoriū sill; sic. si negat ista ōūsio nullū.b.est a.ergo nullū.a.est.b. demrat oppom. s. aliqđ.a.est.b. ex- ponat.a. per aliqđ sile.a. cui ōueniat.b. τ sit illud.c. possi- bile ergo est dicē h sile.a. s.c. est.b. siue h est.b. demōstra- to eodē.c. τ h est.a.ergo.a.est.b. q̄re ōtra;ium est dicere q nullū.b.sit.a. τ ita pma non erit uera. ¶ Alio mō pōt h declarari per sill'm in q̄rto pme τ per h pm pñm nō de eodē sil uera est affirmatio τ negatio sic. si nullū.b.est.a. τ aliqđ.a.est.b. ex ypotesi q̄ aliqū.a. nō est.a. qđ est circa pm pñm yposis q̄ nō pōt sil stare cū pma que expōne ei° sequit maximū icōueniens ut negatio eiusdē a se. ¶ 3° mō pōt declarari euidēter per hāc maximā supi° nō pōt negari ab eo q ōuenit suo iferiori. q̄re cū.a. sit supi°ad.c τ de.c. pdicat.b. ex yposi falsu; erit negare.a. d'.b. ul'r. q̄- re cū.c. sit aliqđ.a. τ.c. sit.b. fl'm erit pmū. s. nullū.b.est.a. ¶ Cōsēter forte dubitat de ōuersiōe ulis affirmatiue de inee. h enim ois hō est alb° ōuertit sic. ergo quoddā al- bū est hō que est uera τ ista falsa ois hō est alb° τ ita non videt sic ōuerti. Et dicēdum q ul'is affirmatiua ōuertit in pticularē nō tm̄ ōuertit cū pticlari τ iō oppositio uana ¶ Uñ nōndū q aliud est de ōuersione eius τ de ōuersi- one aliarū. alie enim cōuertunt cū suis ōuersis τ ista nō ¶ Cōsēter dubitat de ōuersione pticularis affirmatiue. videt enim eē istātia ut h. quidā ignis est extinctus talis enim sermo usualis est τ sua ōuersa falsa est. s. quoddam extinctū est ignis. Et dicēdum q iste sermo pse falsus est

quidā ignis est extinct⁹. vñ nō est mirū si eius ꝯuersa est falsa usualis cū ſmo est sed explicitū pm sub hoc sensu. ꝙ ꝑ uo fuit ignis ⁊ mō extinct⁹ est. ¶ Cōsequēter dubitabit aliqs de pticulari negatiua. videt enī ꝙ ꝯuertit cuꝫ iste due ules ꝯuertunt. nullū. b. est. a. ergo nullū. a. est. b. sed ad pmā sequit quoddā. b. nō. a. ad scōm vo quoddaꝫ. a. nō est. b. q̄re iste due ꝯutunt quoddā. b. nō est. a. qōdaꝫ a. nō est. b. ¶ Et dicendum ꝙ nō ꝯutunt ⁊ pbatio ſm ꝯñs peccat. nō enim qcqd sequit ad añs sequit ad ꝯñs vnde q̄uis sequat nullū. b. est. a. ergo qōdā. b. nō est. a. ⁊ ad h añs nullū. b. est. a. sequat qōdā. a. nō est. b. nō tñ sequit idē ad hoc ꝯñs qōdā. b. nō est. a. ⁊ silr dicēdū est ecōuerso de hac pticulari. qōdā. a. nō est. b. ¶ Cōsequēter dubitari pōt de ꝯūsione in cōi cū enī in sequēti utat alia tri plici via ad pficiēdum sillos impfectos. s. ꝯūsione: expō ne: ⁊ reductione ad ipossibile. querit pp qd docet preco gnitionē solꝰ ꝯuersiōis ⁊ nō aliarū duarū. ¶ Et pōt dici ꝙ huiꝰ rō est. q: expō est sēsibilis pbatio per aliqd sēsi bile subiacēs sensui talis aūt p se manifesta est ⁊ non opꝫ de eo hēre doctrinā de hys enī que sensui nota sunt. s. ꝙ nō nō idigemꝰ doctrina: reductio aūt ad ipossibile spēs siue modus est silli simplr ⁊ añ sillm simplr determinari nō hēt ⁊ iō nō determiat eā h añ suā doctrinā sed in scōo determinabit ubi determinat diūsos modos sillandi ⁊ hac rōne de sola ꝯūsione pmittit doctrinam. ¶ Adhuc dubitat q̄re nō determinat ꝯūsionē per ꝯpōnē sicut facit Boeꝰ. In hoc enī videt diminutꝰ Arist. ¶ Et dicēduꝫ ꝙ ꝯūsio per ꝯpōnē pprie nō est ꝯuersio pp hꝙ nō manēt idē termini in ꝯūtēte ⁊ ꝯūsa. Et Arist. dicit in diffinitiōe silli imꝑfecti ꝙ ꝯūsio habet necio per terminos manen tes eosdē. ¶ Dicēdū ergo ꝙ Arist. pprie loquit de ꝯuer sione ⁊ iō nō reputat talē modū arguēdi eē ꝯuersioneꝫ. Boeꝰ aūt more suo quātū pōt nomē ꝯuersiōis exten dit uocās modū arꝰ ꝯuersionē in quo alia repit reste rio. Vñ dicēduꝫ ꝙ ꝯuersio per ꝯpōnem est modus ar guēdi fundatꝰ sup quādā cōsiderationē ſm top. p quā docet in contradictorys argū per ꝯñtiam eccō. ¶ Adhuc forte dubitat de ꝯuersione que via artis est nō enīꝫ est diffinitio nec diuisio q̄re videt ꝙ erronr. sed non est exm: cū nō iferat silr ex sillis nec ēt in inductꝰ ut pꝫ: nec sillis: q: nō hēt duas ppōnes ⁊ tres terminos ergo entimema sꝫ cōtra entimema hēt tres terminos sicut sills ꝯuersio sūt tñ duos. Sed dicēduꝫ ꝙ est entimema ⁊ habet tres terminos ſm rōm sicut ⁊ aliqs. vbi gfa. Nulla disciplina est studiosa oīs disciplina est studiosa ḡ nulla disciplina est disciplia diceret ꝙ silr est de ꝯuersione. ¶ Sꝫ ite querit cū oē entimema pficiat per sillm q̄liter ꝯuersiones hic determinate reducunt in sillm. Et dicit ꝙ ꝯuer sio ulis negatiue est entimema exñs in potētia respectu silli pmi scōe figure per additionē minoris sic. Nullū. b. est. a. oē. a. est. a. ergo nullū. a. est. b. dicēdū ēt ꝙ ꝯuersio ulis affirmatiue est entimema possibile respectu pmi modi tertie figure per additionē maioris sic. oē. b. est. b. oē. b. est. a. ḡ aliqd. a. est. b. ꝯūsio aūt pticularis affirmatiue est entimema possibile respectu q̄rti tertie per additionē maioris sic. oē. b. est. b. aliqd. b. est. a. ḡ aliqd. a. est. b. sic igit sunt ꝯūsiones enthimemata ⁊ per dictos sillos pficiunt. ¶ Sed ꝯtra. silli impfecti. s. silli scōe ⁊ tertie figure pficiunt per ꝯuersionē ⁊ ꝯuersio si sit entimema pficit per sillm impfectū ut iā dictū est. ergo si ꝯuersio sit entimema ⁊ pficit per sillm impfectū erit ibi circularis perfectio ⁊ idē seipm pficiēs sed h est icōueniēs q̄re icōueniēs est q: ꝯuersio sit entimema. ¶ Adhuc ꝯuersio ulis negatiue si sit entimema pficit sicut dictū est per regulā. pꝰ silli scōe figure sed iste idē sills est impfectus ⁊ pficit per ꝯuersionē ulis negatiue q̄re ꝯuersio ulis negatiue per seipsam pficiet sed h est icōueniēs ḡ icōueniens est ponē ꝙ ꝯuersiones sint entimema. ¶ Si dicet ꝙ ꝯuersio sit entimema ⁊ illud pficit per sillm secūde ⁊ tertie figure ⁊ eꝯꝰ. sills scōe ⁊ tertie figure pficit per ꝯuersionē q: tñ diūsa est hec ⁊ illa pfectio iō nō sequitur icōueniēs: ꝯuersio enī cū sit entimema pficit per sillm quo ad necessitatē entimema enī de se nō hēt necessitatē sed a sillo. sills aūt pficit per ꝯuersionē nō quo ad necessitateꝫ sed quo ad euidēciā necessitatis ⁊ ideo diūsimode pficit ꝯuersio sillm ⁊ pficit a sillo ⁊ ita nō est incōueniens. ¶ Sed cōtra si sillo det entimemati necessitatē non nisi necessitatē quā hēt q̄re sills hēt necessitatē: ergo eadē rōne si entimema qd est ꝯuersio det sillo euidēciā necessitatis: hoc nō pōt eē nisi euidētiā quā hēt q̄re ꝯuersio hēt pꝰ se euidētiā necessitatis. q̄re multo fortꝰ necessitateꝫ qua sicut sills necessitatē sic ⁊ ꝯuersio ⁊ adhuc necessitatis euidēciā. cuius oppositū dictū est in midēdo. ¶ Iduic ꝯsueuerūt aliq dicē ꝙ ꝯuersio nō est entimema nec alia argumētatio nec ēt pbat aliqd. sed sumit tñ: nō enīꝫ diuersum simplr dicūt nullū. b. est. a. ⁊ nullū. a. est. b. sed idē in situ trāsmutet: ⁊ isti dicūt ꝙ ꝯuersio est pprietas siue habilitas quedā terminoꝝ ꝯiūctoꝝ per eē ⁊ nō esse ⁊ istud vꝫ ꝑba Arist. sape cū dicit ꝙ ppō ꝯuertit in terminis. videt enim attribuē ꝯuersionē terminis pmo. h ēt videt per diffinitionē silli imꝑfecti cū dicit ꝯuersioneꝫ necio hēri per sumptos terminos nō aūt per sūptas propositiones h ēt videt Arist. sumē ꝯsus finē scōe figure in gnātione silloꝝ vniformiter de ineē sicut pꝫ inspicienti. Et illud satis subtilr dictū est. ¶ Si m placet aliā viā sustinere dicēdū ꝙ ꝯuersio est entimema ⁊ pōt rñderi ad rōnē in oppositū sic cū dicit si ꝯuersio facit euidētiaꝫ necessitatis in sillo ergo hēt penes se euidētiaꝫ necessitatis ita ꝙ in ipsa sit euidēs necessitas. arm nō valet non enim opꝫ ꝙ oīs cā alicuꝰ hēat pꝰ se formā cāti sicut formā sui sed opꝫ ꝙ hēat aliqd sube: mō tñ excellētiori vbi gfa. sol cā caloris est nō tñ hēt calorē sicut formā sui sed hēt eū sicut cā. s. effcē. silr suba cāt añs non tñ opꝫ ꝙ hēat in se accidēs sicut sui formā sed hēt in se aliqd accntī ꝯueniens mō tñ excellētiori. Sic silr dico de ꝯuersione ⁊ sillo. q: q̄uis enī ꝯuersio faciat euidētiā necessitatis in sillo non tñ sequit ꝙ in se hēt necessitatē euidetē sed ꝙ aliqd ꝯueniēs mō in excellētiori qcqd illud sit. ¶ Sed adhꝰ ꝯtra illud est oppō diffinitis postq̄ꝫ enī entimema reducit in sillogismū impfectū ⁊ h per ꝯuersionē alicuꝰ ppositionis que per ꝯuersionē erit eadē cōclōni ⁊ sic in illo sillo sic pfecto nō erit cōclō aliud a pmissis qd est cōtra diffinitionē silli simplr istud aūt pse pꝫ in oī ꝯuersione si in sillꝫ reducat: ⁊ sic adhuc ultima pfectio ꝯuersionis erit p ꝯuersionē ⁊ erit idē pꝰ se. Et ideo forte securius est dicē ꝙ ꝯuersio nō sit arm. ⁊ tūc opꝫ dicere sicut pꝰ dictū est ꝙ ꝯuersio nihil pbat sed sumit: qd tñ videt difficile sustinere. uel opꝫ dicē ꝙ in ꝯuersione est ꝯñtia vnꝰ ad alterū nō tñ arm. ⁊ tūc distinguēdū est de ꝯñtia ꝙ quedaꝫ est in terminis qui sunt tres ſm rē ⁊ rōnē ita ꝙ pñt cōstituere duas ppōnes ⁊ vnaꝫ cōclōnē diuisam a pmissis: ⁊ h enim est de necessitate cuiuslibet argumēti eo ꝙ oē arm impfectū reducibile est. sed talis ꝯñtia est que facit argumētū. Alio mō est ꝯñtia que est ꝯuertētia vnius cū altero uel potꝰ eiusdē cū seipso alterato: ⁊ ista aliqñ sit i duobus terminis qui nō faciūt sillm pfectū hñtē duas ppōnes a cōclōne ⁊ iō talis ꝯñtia nō est ꝯñtia ueri ari sꝫ eius qd se hēt aliquo mō ut arm talis aūt est ꝯñtia ꝯuersiōis.

Odē aūt mō se hēbit ⁊ in necessarys ppōnibus. Nā ulis qdē puatiua uliter ꝯuertit: affirmatiuarum vo utraqꝫ pticulariter. Nam si necesse est a. nulli. b. ineē: necesse est ⁊. b. nulli. a. ineē. Si eniꝫ alicui ꝯtingit ⁊. a. alicui. b. ꝯtinget. Si aūt ex necessitate. a. oi uel alicui. b. iest.

⁊.b.alicui.a.necesse est inesse. Nam si non necesse: nec.a.alicui.b.ex necessitate inerit. Particularis aūt negatiua non cōuertit̃ ꝓp eādē cām: ꝓp quā ⁊ supra diximus.

℄ Postq̄z determinauit cōuersionē ꝓpōnū de ineē hic itēdit declarare ꝯūsionē ꝓpōnū de mō ⁊ diuidit̃ in ptes duas. In p̄ª determinat ꝯūsionē ꝓpōnū de nec̄io. In 2ª cū dicit ⌊ In ꝯtingētib⁹ vo. ⌋ ꝓpōnē de ꝯtingēti. ordo pz per hec ꝙ ꝯūsio ꝓpōnū de nec̄io dirēo filis est ꝯuersiōi ꝓpōnū de inesse: sic aūt nō est ꝯuersio ꝓpōnū de ꝯtingēti: ⁊ ideo primo post ꝯuersionē ꝓpōnū de inesse determinat ꝯuersionē ꝓpōnū de nec̄io. In p̄ma pte sic ꝓcedit. Primo narrat ꝯuersionē ꝓpōnū de nec̄io dicēs ꝙ oino simil̄r ꝯuertunt̃ illis de ineē. ul̄is enim negatiua cōuertit̃ simpl̄r in terminis. ul̄is autē affirmatiua ⁊ pticularis affirmatiua ꝯūtunt̃ in pticularē affirmatiuā ⁊ h̄ est ⌊ Eodē aūt mō. ⌋ Scd̄o qd̄ narrauit ostēdit. ⁊ p̄º ostēdit ꝯuersionē ul̄is negatiue dicēs ꝙ seqtur si de necessitate nullū b.est.a.g̃ de necessitate nullū.a.est.b.q: si nō tūc oppositū pōt stare.s.nō de necessitate nullū.a.est.b.sed h̄ ꝯuertit̃ isti. ꝯūngit aliqd̄.a.eē.b.g̃ ꝯtigit aliqd̄.b.eē.a. h̄ aūt ꝯ̄dicit p̄me huic.s.de necessitate nullū.b.est.a.⁊ h̄ est ⌊ nā si necesse est.a. ⌋ Et nota ꝙ nō loqtur hic Ar̄s.de ꝓpōnib⁹ negatiuis de mō siue sint de nec̄io siue de ꝯtingēti que sunt negatiue modi sed de illis que sunt negatiue ipsius eē. Et rō huius est ꝙ ꝓpō negatiua modi necessitatis est s̄m rē de ꝯtingēti: vn̄ nō debet ei ꝯuersio nisi ꝯūsio ꝯtingētis. vbi grā. nō necesse est eē eqpollet huic cōtingit nō eē. sil̄r ꝓpō negatiua modi ꝯtingētis est s̄m rez de nec̄io. vbi grā. nō ꝯtigit eē eqpollet isti necesse est nō eē ⁊ iō in hoc libro negatiue de mō ꝯūti dicunt̃ que sūt negatiue ipsi⁹ eē ⁊ nō ipsi⁹ modi. Scd̄o ostēdit ꝯūsionez ul̄is affirmatiue ⁊ pticularis affirmatiue sil̄r dicēs ꝙ seqtur. si nec̄io aliqd̄.b.est.a.g̃ nec̄io aliqd̄.a.est.b.q: si non sit stabit oppositū.s.nō nec̄io aliqd̄.a.est.b.sed h̄ ꝯuertit̃ isti ꝯtingit nullū.a.eē.b.⁊ si cōtingit nullū.a.eē.b.cōtingit nullū.b.eē.a.qd̄ nō pōt stare cū p̄mis.s.de necessitate oē.b.est.a.uel de necessitate aliqd̄.b.est.a.⁊ h̄ est ⌊ Si aūt ex necessitate. ⌋ Tertio dicit ꝙ pticularis negatiua de nec̄io nō ꝯūtit̃ ꝓp p̄dictam cām in illis de ineē ⁊ hec est ⌊ particularis vo. ⌋ ℄ Hic forte dubitat̃ p̄º de hoc ꝙ dicit ꝓpōnes de nec̄io sil̄r ꝯūti sicut ꝓpōnes de ineē. q: cū ois ꝓpō de nec̄io sit de ꝯtingēti q: ⁊ nec̄iu dicit̃ cōtingē ꝓpōnes aūt de ꝯtingēti nō sil̄r ꝯūtunt̃ sicut ꝓpōnes de ineē. vi ꝙ ꝓpōnes de nec̄io nō sil̄r ꝯuertant̃ sicut ꝓpōnes de ineē. ℄ Et dicēdū ꝙ ꝓpōnes de ꝯtingēti prout nec̄iu dicit̃ ꝯtingē sil̄r ꝯūtunt̃ illis de ineē sed nō de ꝯtingēti nato ⁊ infinito ⁊ ita sit oppō. ℄ Adhuc dubitat̃ de ostēsione ꝯūsiōis ul̄is negatiue de nec̄io. supponit eni in sua ostēsione h̄ ar̄m ꝯtingit aliqd̄.a.eē.b.g̃ cōtingit aliqd̄.b.eē.a.sed h̄ ꝯūsio cū sit ꝓpōnis de cōtingēti nōdū ostensa est ⁊ ita videt̃ petē ꝙ est in p̄ncipio. ꝓbatē nꝫ p ignotū. ℄ Ad hoc diceret aliqs ꝙ ibi accipit̃ ꝯtingēs s̄m ꝙ necessariū dicit̃ ꝯtingē ⁊ ita nō supponit ꝯūsionē ꝓpōnis de nec̄io s̄m rē: sed istud nō vitat incōueniēs. si eni ita sit tūc supponit ꝯūsionē pticularis affirmatiue de nec̄io ul̄ ei eqpollēs ⁊ talis ꝯūsio nōdū ostēsa est q̄re adhuc ꝓbat per ignotū ⁊ petit ꝙ est in p̄ncipio. ℄ Propterea pōt dici ꝙ Ar̄s. sic arguēdo ꝯtigit aliqd̄.a.eē.b.ergo ꝯtigit aliqd̄.b.eē.a.nō itēdit argumētari per vtutē ꝯūsionis ꝓpōnis de ꝯtingēti. imo intēdit.s.ꝙ suppleat̃: cū ꝯtingēs sit aliqd̄.a.eē.b.ponat̃ ineē ⁊ nihil seqtur icōueniēs. ⁊ si ponat̃ ineē sic aliqd̄.a.est.b.ꝯūtet̃ ergo aliqd̄.b.est.a.⁊ hoc nō pōt stare cū p̄ma.s.nec̄io nullū.b.est.a.sic itēdit Ar̄s. ꝙ per pōnem ꝯtingētis ineē ostēdat̃ ꝓpō: ex quo ex tali pōne nullū sequit̃ icōueniēs. ℄ Al̄r et pōt dici satis cōpetēter ꝙ nō itēdit ibi Ar̄s. facē ꝯuersionē ꝓpōnis de cōtingēti imo itēdit sic argumētari. si añs est ꝯtigēs ul̄ possibile g̃ ⁊ ꝯñs. iste aūt due ꝓpōnes aliqd̄.a.est.b.⁊ aliqd̄ b.est.a.sunt ꝯūtibiles ⁊ sibi inuicē ꝯñtes. qū ergo sic argumētat̃ aliqd̄.a.ꝯtingit eē.b.g̃ aliqd̄.b.ꝯtingit eē.a.itēdit cū h̄ añs aliqd̄.a.est.b.sit ꝯtingēs ⁊ possibile ꝙ hoc ꝯñs aliqd̄.b.est.a.sit ꝯtingēs ⁊ possibile ⁊ ita patet ꝙ nō ꝓcedit ex ignotis. ℄ Adhuc dubitabit aliqs de ostēsione ꝯūsiōis affirmatiuarū ꝓpōnū. ibi enim supponit h̄ ar̄gm ꝯtigit nullū.a.eē.b.g̃ ꝯtigit nullū.b.eē.a.⁊ ita supponit ꝯuersionē ꝓpōnis de ꝯtingēti que adhuc ignota est ⁊ petit ꝙ est in p̄ncipio. ℄ Et dicēdū est ad istud sicut dictū est ad primā oppōnē p̄cedētē. ℄ Ulteri⁹ forte dubitaret aliqs. videt̃ enim eē istātia ꝯtra ꝯūsionē ul̄is affirmatiue de nec̄io in huiusmodi propōnib⁹. Oē grāmaticuz de necessitate est hō. oē sanū uel vigilās de necessitate est aial. q: cū iste accepte sint tanq̄ uere earū ꝯūse sūt false. ℄ Ad hoc pōt dici ꝙ ipedit̃ ꝯuersio per diūsam acceptionē ꝓpōm ex pte sbi ⁊ p̄dicati: cū eni dicit̃ omne grāmaticū de necessitate est hō. iste terminus grāmaticū stat pro supposito. si enim staret pro q̄litate sigta per nomen eēt ꝓpō falsa. cū aūt dicit̃ eq⁹ aliqs hō de necessitate est grāmaticus accipit̃ iste termin⁹ grāmaticus pro q̄litate sola. talis enim est nā abstractoꝝ ꝙ cū subyciunt̃ stat pro supposito cū aūt p̄dicant̃ stāt pro q̄litate ⁊ forma ⁊ h̄ diūsa acceptio hu⁹ termini grāmaticū ex pte sbi ⁊ ex pte p̄dicati ꝓhibet ꝯūsionē. sil̄r dicēdū est in alijs ꝓpōnib⁹ q̄s assignat ad istātiā. ℄ Al̄r et dici pōt satis ꝓbabil̄r.s.ꝙ hui⁹ ꝓpōnes subyciētes nomē accn̄tis nō sunt perse de nec̄io sed per accn̄s tm̄. ꝓpō enim perse de nec̄io exigit s̄m eē p̄se aliqd ipsi⁹ p̄dicati: cū aūt dicit̃ oē grāmaticū de necessitate est hō ipm s̄m nō est aliqd p̄se ipsi⁹ p̄dicati: sed q: grāmaticū nō sepat̃ ab eo qd̄ est aliqd ipsi⁹ hois ideo ꝯcedit̃ esse nec̄ia sed que sic est de nec̄io per accn̄s est de nec̄io q̄ñ. ergo Ar̄s. docet ꝯuertē propōnes de necessario solum docet cōuertere propōnes de necessario perse. instātia autēz facta est in propositionibus que sunt per accidēs de necessario ⁊ sic pereunt omnes instātie.

In cōtingētib⁹ qm̄ multipliciter dr̄ ꝯtingē. nam ⁊ necessariū ⁊ non necessariū ⁊ possibile ꝯtingē dicimus. In affirmatiuis quidē sil̄r se hēt s̄m ꝯuersione in oib⁹. Nā si.a.alicui.b.uel oi ꝯtingit ⁊.b.alicui.a.cōtinget. Si eni nulli nec a.ulli.b. ostensum est autem hoc prius.

℄ In hac pte determinat ꝯuersionē propōnū de ꝯtingēti ⁊ diuidit̃ in duas ptes. In p̄ª determinat hāc ꝯuersionē totā. In scd̄a cū dicit. ⌊ Nūc autem nobis tm̄. ⌋ remouet quādā dubitationē iuxta p̄dicta incidētē. In p̄ma sic. primo distinguit modos ⁊ acceptiones ꝯtingētis dicēs ꝙ nec̄iu dicit̃ cōtingē ⁊ nō nec̄ium sil̄r ⁊ possibile. per p̄m intelligit̃ ꝯtingēs qd̄ est necessariū. per scd̄m cōtingēs natū ⁊ infinitū: quoꝝ utrūqz est nō nec̄ium. per tertiū ꝯtingēs s̄m genus qd̄ est cōe ad necessariū ⁊ nō nec̄iu ⁊ hoc est ⌊ in cōtingētibus. ⌋ scd̄o determinat cōuersionē ꝓpōnū de cōtingēti in hys acceptionib⁹ ⁊ diuidit̃ in duas. in p̄ª determinat cōuersionē affirmatiuarū de cōtingēti. in scd̄a cū dicit ⌊ In negatiuis aūt. ⌋ determinat ꝯūsionez negatiuarū ⁊ quia sil̄is est ꝯuersio affirmatiuarū de ꝯtingēti ꝯuersioni propōnū de ineē ⁊ de nec̄io: cū tm̄ non sit ita de propōnib⁹ negatiuis de cōtingēti: ideo pz ordo. dicit igit̃ ꝙ propō affirmatiua de cōtingēti siue sit ul̄is siue pticularis sil̄r cōuertit̃ p̄dictis propōnib⁹.s.de ineē ⁊ de nec̄io in huiusmodi acceptione cōtingētis. ⁊ h̄ ostēdit dicēs ꝙ si cōtingit oē.b.eē.a.cōtingit aliqd̄.a.eē.b.q: si nō oppositū stabit.s.nō cōtingit aliqd̄.a.eē.b.sed si nō ꝯtingit aliqd̄.a.eē.b.nō cōtingit aliqd̄.b.eē.a.⁊ h̄ non pōt sta

re cū poⁱt: ꝛ dicit hāc ꝯñtiā eē ꝑus ostēsam ꝛ hoc est⌊ In affirmatiuis.⌋ ꝛ legēda est lr̄a sic ꝯñā respectu ꝑcedētis sicut patet. ¶ Ad euidētiā aūt uls̄e cōuersiōis quā dicit eē ostēsam nōndū. ꝙ si accipiaꝭ ꝯtingēs pro necc̄io tūc ista ꝯuersio ꝯtingēt̄s oē.b. uel aliqḋ.b. ꝯtingit eē.a. ꝙ aliqḋ a. ꝯtingit eē.b. est idē cōuersioni ꝑpōnis affirmatiue de necc̄io. ꝛ cū dic̄ dato opposito nō cōtingit aliqḋ.a. eē.b. ꝙ nō ꝯtingit aliqḋ.b. eē.a. idē est ac si diceret non ncēe est aliqḋ.a. eē.b. ergo nō ncēe est aliqḋ.b. eē.a. ꝛ sit hec conuersio ꝛ ꝯñtia nō rōne ꝑpōm de ꝯtingēti sed ꝑpōm de ncēe. iste enī est sensus cū aūs sit ꝯtīgēs ꝛ possibile: ꝛ ꝯñs erit ꝯtingēs ꝛ possibile ꝛ istud dicū est ꝑus in ostēsione affirmatiui de necc̄io ꝛ iō dic̄ istud ꝑus eē ostēsuz. Si autē accipiaꝭ ꝯtingēs pro possibili tūc plana est cōuersio. ꝛ cū dic̄ nō ꝯtingit aliqḋ.a. eē.b. ergo nō cōtingit aliqḋ.b. eē.a. Idē est ac si diceret ncēe est nullū.a. eē.b. ergo ncēe est nullū.b. eē.a. ꝛ istud ostēsum est ꝑus in ostēsiōe uls̄ negatiue de necc̄io ꝛ iō dic̄ illud ꝑus eē ostēsum. Si aūt accipiaꝭ ꝯtīgēs pro nō necc̄io ꝛ h̄.ī. pro ꝯtīgēti qḋ pōt eē ꝛ nō eē cuiᵘˢ est ꝯtingēs natū ꝛ īfinitū: tūc cū tali cōntingēti opponaꝭ tā necessariū ꝙ īpossibile. oppositū ꝯclonis. nō ꝯtingit aliqḋ.a. eē.b. pōt eē uera dupl'r de cā. s. uel quia ncēe est oē.a. eē.b. uel q: ncēe est nullū.a. eē.b. q̄rū vna ē uls̄ affirmatiua de necessario. ꝛ alia uls̄ negatiā de necessario ꝛ utriusq; ꝯuersio ꝑus oñsa est. vñ si accipiaꝭ nō ꝯtingēs pro necessario uel pro īpossibili: patet qḋ sequiꝭ nō ꝯtingit aliqḋ.b. eē.a. ꝛ hoc ēt ꝑus ostēsū est. patet igiꝭ ꝙ quocūq; mō accipiaꝭ ꝯtingēs oībᵘˢ modis est manifesta poꝭ ꝯñtia. nō ꝯtingit aliqḋ.a. eē.b. ergo nō ꝯtingit aliqḋ.b. eē.a. ꝛ sic patet qḋ dicit.

¶ In negatiuis vo nō sil'r. Sz quecūq; q̄dē ꝯtingē in eo ꝙ ex necessitate nō īsunt uel ex eo ꝙ nō ex necessitate īsūt sil'r. ut siq̄s dicat ꝯtingē hoiem nō eē equū: aut albū nulli tunice ieē: hoꝝ q̄dē hoc ex necc̄itate nō iest: illud vo nō ncēe est ieē: ꝛ sil'r ꝯuertiꝭ ꝑpō. Nā si ꝯtingit nulli homi equū eē hoiem ꝯtingit nulli equo ieē. Et si albū cōtingit nulli tunice ieē: ꝛ tunica cōtingit nulli albo. Si enim alicui necesse: ꝛ albū tunice alicui ex necessitate ierit: h̄ eni ostēsuz est ꝑus. Sil'r ꝛ in ꝑticulari negᵃ.

¶ Cōṡter determīat cōuersionē ꝑpōm de cōtingēti negatiuarū ꝛ ꝑcedit sic. pᵒ dic̄ ꝙ nō sil'r se hñt ſm cōuersionē illᵉ de ieē ꝛ de necessario. ꝛ hoc est⌊ In negatiuis vo.⌋ 2ᵒ ostēdit que sil'r se hñt ꝛ que dissil'r ꝛ diuidit in duas. In pᵃ oñdit ꝙ negatiue de cōtingēti sil'r se hñt negatiuis de ieē ꝛ de necessario. In 2ᵃ cū dic̄⌊ Quecūq; vo ut in pluribᵘˢ⌋ oñdit ꝙ dissil'r se hñt ill'. ꝑma in duas. In pᵃ oñdit sicū de ulibᵘˢ negatis. In pᵃ sic ꝑcedit. pᵒ dic̄ ꝙ ul'es negatiue de cōtingēti in qbᵘˢ accipiꝭ cōtingē nō ineē in eo ꝙ ex necessitate nō īsunt ꝑdicata: uel nō ex necessitate īsunt. sil'r cōuertunꝭ sicut ul'es negatiue de ieē ꝛ de necc̄io ꝛ hoc est⌊ Sed quecūq; q̄dē.⌋ Sed nō ꝙ in pᵒ istoruz accipiꝭ cōtigēs pro necessario. In 2ᵒ aūt pro possibili. vñ in 2ᵒ accipiꝭ cōtingēs ſm genus qḋ uocaꝭ cōntingēs cōe siue alterū uel ad utrūlibet. 2ᵒ declarat istud per exēpla ꝛ ꝑ. sic. pᵒ ponit exēpla dicēs ꝙ hec ꝑpō cōuertiꝭ. cōtigit nullū hoiem eē equū ꝛ h̄ cōtingit nullā tunicā eē albā. ꝛ pma istarū est de cōtingēti ꝙ dr̄ cōntingē ex eo ꝙ de necessitate nō iest. 2ᵒ vo de cōtingēti ꝙ dr̄ cōtingere ī eo ꝙ nō ex necessitate iest sicut per se patet. Necesse enim est nullū hoiem eē equū ꝛ nō necesse est oem tunicā eē albā ꝛ hoc est⌊ Ut siq̄s.⌋ 2ᵒ hec exēpla cōuertit ꝛ pᵒ pmū dicēs ꝙ seqtur si cōtingit nullū hoiem eē equū ergo cōtingit nullū equū eē hoiem ꝛ nō ꝑbat istā cōuersionē eo ꝙ manifesta est per ꝑhūa. Idē enim est de hac cōuersione ꝛ de cōuersione uls̄ negatiue de necessario. eo ꝙ poniꝭ ibi cōtingēs pro necessario. ꝛ hoc est⌊ Nā si cōtingit.⌋ Secūdo cōuertit 2ᵐ exēpliū dicēs ꝙ sequiꝭ. si cōtingit nullā tunicā eē albā ergo cōtingit nullū albū eē tunicā. q: si nō: ergo necesse est aliqḋ albū eē tunicā que cōuertibilis est in hāc: aliquā tunicā eē albā est necesse ꝛ h̄ nō pōt stare cū pma. s. cū hac cōtingit nullā tunicā eē albā. ꝛ hoc est⌊ Et si albū cōtingit ꝛc.⌋ ¶ Cōṡter dicit ꝙ ꝑticularis negatiua de cōntingēti accepto sicut nūc acceptū est in ulibᵘˢ negatiuis sil'r se hēt sicut ꝑticularis negatiua de ineē ꝛ de necessario. s. ꝙ ipa nō cōuertiꝭ sicut patet in hys terminis hō est aial. ꝛ hoc est⌊ Similiter autē ꝛ in negatiuis.⌋

¶ Quecūq; vo ut in pluribᵘˢ ꝛ in eo ꝙ nata sunt dicunꝭ ꝯtingē quēadmodū determinauimus ꝯtingēs. nō sil'r se hēbit ꝛ ip̄ṡ natiuis ꝯuersiōibᵘˢ. Sed uls̄ q̄dē ꝑuatiua ꝑpō nō ꝯūꝭ: ꝑticularis vo ꝯuertiꝭ. Hoc aūt erit manifestū qñ de ꝯtingēti dicēꝭ.

¶ Cōsequēter ostēdit ꝙ negatiue de ꝯtingēti dissil'r se habēt illis de ineē ꝛ de necc̄io ſm cōuersionē dicēs ꝙ negatiue de cōtingēti nato uel de cōntingēti īfinito ꝙ īdifferēter se hēt ad plures ꝑtes nō sil'r conuertunꝭ alys: q: uls̄ negatiua de tali cōtingēti nō cōuertiꝭ in terminis. ꝑticularis aūt negatiua conuertiꝭ sicut maᵐ erit per determinata in capᵒ de cōtingēti. cū tñ ecōtrario se hēat cōuersio in alys ꝑhītis ꝛ h̄ est⌊ Quecūq; vo ut in pluribᵘˢ⌋ .i. in pluribus ꝑtibᵘˢ ꝯdictiōis īdifferēter ꝛ sic contingit illud qḋ est uere īfinitū uel uere ad utrūlibet. ꝑ h̄ aūt ꝙ dicit⌊ quemadmodū determinauimᵘˢ cōtingēs⌋ sigt ꝙ istud contingēs cōtinebaꝭ in distinctione ꝯñtis suprᵃ facta ꝛ h̄ ueruz est. cōtinebaꝭ enī sub nō necc̄io si aūt sic ibi quēadmodū determinabimᵘˢ tūc sigt distinctionē ꝯñtis nō necc̄y quā faciet in capᵒ de cōntingēti per īfinitū ꝛ natū. ¶ Nota ēt ꝙ uls̄ negatiua de cōtingēti nato uel īfinito nō cōuertiꝭ simpl'r in terminis in eadē acceptione cōtingētis q: tūc couertiꝭ uls̄ affirmatiua simpl'r ꝛ utraq; eēt īcōuenies. ꝛ ꝑbaꝭ q: si cōtingit oē.b. eē.a. cōtingit nullū.b. eē.a. hoc ostēdeꝭ īferius ꝛ ex ypotesi. si nullū.b. contingit eē.a. nullū.a. cōtingit eē.b. ꝛ si cōtingit nullū.a. eē.b. cōtingit oē.a. eē.b. sicut īferius ostēdeꝭ ergo a pmo ad ultimū. si ꝯtigit oē.b. eē.a. cōtingit oē.a. eē.b. hoc aūt est īcōueniēs ideo nō cōuertiꝭ uls̄ negatiua de tali cōtingēti: ꝑticularis autē negatiua de eodē cōtingēti cōuertiꝭ in terminis q: ipsa est cōuertibilis per oppositas q̄litates cū ꝑticulari affirmatiua que cōuertiꝭ simpl'r in terminis sic patē pōt īspicientī ſm dictum modū de vniuersali negatiua.

¶ Nūc aūt tm̄ sit nobis cū his que dicta sūt manifestū qm̄ cōtingē nulli aut alicui non ineē affirmatiuā hēt figurā: nā cōtingit ꝛ est sil'r ordinanꝭ. Est aūt q̄buscūq; adiacēs ꝑdicaꝭ affirmationē semp facit ꝛ oino: ut est nō bonū: est nō albū: uel simpl'r est nō hoc. Ostendeꝭ autem ꝛ hoc per sequentia. Secundum cōuersiones autem similiter se habebunt cum alys.

¶ Cōsequēter remouet quādā dubitationē. q: enī in ꝑcedentibᵘˢ semp uocauit ꝑpōnes modales negatiuas que sunt tm̄ negatiue ipsiᵘˢ eē ꝛ nō ipsius modi ne putet aliqs ꝙ tales sint uere negatiue ostēdit ꝙ nō per hāc rōnem. Sil'r se hēt eē in ꝑpōnibᵘˢ de ineē ꝛ contingē in illis de cōtingēti: sed eē affirmato apposito in ꝑpōnibᵘˢ de ineē

sit affirmatio ꝙ ꝯtīgere affirmato in ꝓpōnib⁹ de ꝯtīgēti erit in illis affirmatio ꝛ ita cū in ꝓpōnib⁹ de ꝯtīgēti ꝑ ea hūis affirmet ꝯtingē pꝫ ꝙ ipse ſm formā ꝛ ſpēꝫ affirmatiue sūt. Huiꝰ rōnis pᵒ ponit ꝯclonē ꝛ ħ eſt. Nunc aūt nobis uī. Scḋo maiorē ꝛ ħ eſt. Nā ꝯtingit. 3ᵒ minorē ꝛ declarationem ponit ꝛ ħ eſt. Est aūt ꝯbuſcūqꝫ. Declarat ꝗ minorē p exēpla dicēs ꝙ hec eſt affirmatiua eſt nō albū: eſt nō iuſtum: ꝗꝛ ꝯiūs apponat negē o ꝙ affirmat ibi eē ꝛ ulr addito quocūqꝫ vo iſinito adhuc nihilominꝰ erit affirmatio ꝛ ħ oñdeť i ultiᵒ caᵒ pmi ħ⁹ libri. ubi oñdeť ꝙ hec ē affirmatiua ē nō albꝰ hō ꝛ nō eſt negatio hꝰ ē albꝰ hō neqꝫ ide iſti nō eſt albꝰ hō ꝛ ħ eſt. ut eſt nō bonū. Que aūt tetigit de ꝓpōnib⁹ de pdi⁹ᵒ iſinito ꝛ nō exēplificauit ſupiꝰ de talib⁹ dicit ꝙ ſilr̃ eſt ꝯūſio i illis de pdi⁹ᵒ finito ꝛ de illis de pdi⁹ᵒ iſinito ꝛ ħ ē. ſꝫ ꝯūſiōes.

¶ Dubitaret forte aliqs pᵒ circa diſtictionē ꝯtīgētis. vꝫ eni nulla eē per hāc rōnē nečiū ꝛ nō nečiū ſunt ꝯdictoria ſꝫ iter ꝯdictoria nihil eſt mediū qḋ pꝫ per diffinitōēꝫ eoꝝ datā ab Arꝭ. in poſteriorib⁹ ꝗre iter nečiū ꝛ nō neceſſariū nihil ē mediū. ſufficit ꝗ dicē ꝙ nečiū ꝛ nō nečiū dꝛ ꝯtīgē. ꝛ qḋ addit poſſibile in diuiſione ſupfluit. ¶ Adhuc idē nō diuidit ſeipm ſꝫ poſſibile ꝛ cōtingens idē ſūt ꝗre poſſibile nō cadit in diuiſiōe ꝯtīgētis. ¶ Adhuc ulē nō diuidit ꝯtra pticulare ſed poſſibile eſt ulē ad nečiū ꝛ nō nečiū ꝯſequit eni utrūqꝫ. ꝗ nō dꝫ cadē in diuiſione circa nečiū ꝛ nō nečiū. ¶ Et dicendū ꝙ ħ diuiſio eſt ꝯtīgētis per modos ꝛ acceptiōes diuſas ꝛ itēdit p hāc diuiſionē dicē ꝙ vna ē acceptio ꝯtīgēs in cōi ſꝫ genus quē ſigt per poſſibile. ꝛ ꝙ due ſunt ſpāles acceptiones eiuſdē ſub gn̄ali acceptione ꝯtēte ꝗs deſigt per nečium ꝛ nō nečiū. ¶ Ad pᵐ ꝗ dicēdū ꝙ ſꝫ iter nečiū ꝛ nō nečiū nō cadat mediū ꝯtīgēs ſꝫ ſpāle acceptionē cadit tn̄ mediū ſm acceptionē gn̄alē. id eni qḋ eſt ꝯtīgēs aut eſt nečiū aut nō nečiū. modus tn̄ accipiēdi ꝯtīgēs ē aliꝰ ab hys. ſ. modus accipiēdi ꝯtīgēs ſm genꝰ. ¶ Ad 2ᵐ dicēdū ꝙ idē nō diuidit ſeipm: nec ponit in diuiſiōe ꝯtīgētis poſſibile tanqꝫ vnū mēbꝛū ſpāle ꝯtīgētis ſed ad ſignādū vnū modū ꝯtīgētis. ſ. modū accipiēdi ipꝫ in cōi ſm genꝰ. ¶ Ad 3ᵐ dicendū ꝙ ulē ꝛ pticulare id qḋ ſunt nō diuidunt cōtra ſe tn̄ ſub rōne ulis ꝛ ſub rōne pticularis bn̄ pñt ad iuicē diuidi ꝛ debēt: ꝛ ſic cadit poſſibile ħ in diuiſione ꝯtīgētis cōtra nečiū ꝛ nō nečiū: pmo mō nō. ¶ Adhuc dubitaꝛ quō nečiū dꝛ cōtīgē. Et dicēdū ꝙ ſeqꝛ ſi neceſſe eſt eē cōtingit eē. qꝛ ſi nō oppoſitū pōt ſtare. ſ. nō cōtingit eē que couertiꝛ iſti neceſſe eſt nō eē que nō pōt ſtare cū pma. ¶ Adhuc ſi neče eſt nō eē cōtingit nō eē qꝛ ſi nō ſtabit oppoſitū. ſ. nō ꝯtingit nō eē que couertiꝛ iſti neceſſe eſt eē ꝛ ħ eſt icōpoſſibilis pᵉ. ſic ꝗ dꝛ nečiū ꝯtīgē qꝛ ad neceſſe eē ſeqꝛ cōtingē eſſe ꝛ ad neceſſe nō eē cōtingē nō eē. ¶ Sꝫ ſup ħ dubitaꝛ ſic oſtēdeť iferiꝰ ſeqꝛ: ſi ꝯtingit eē cōtingit nō eē: ꝛ ſi cōtigit nō eē nō neče eſt eē. ꝗre ſi ſeqꝛ ſi neče eſt eē ꝗ cōtigit eē ſeqꝛ ſi neče eſt eē nō neče eſt eē qḋ eſt inconueniens. ¶ Adhuc ſeqꝛ ſi cōtingit nō eē cōtingit eē: ꝛ ſi cōtingit eē nō neče eſt nō eē. ꝗre ſi ſequiꝛ neče eſt nō eē ꝗ cōtingit nō eē. ſeqꝛ ſi neceſſe eſt nō eē nō neče eſt nō eē qḋ eſt icōueniēs. Et dicēdū ꝙ Arꝭ. iferiꝰ oſtēdit iſtā ꝯñtiaꝫ ſi cōtingit eē cōtingit nō eē nō de quocūqꝫ cōtingēti ſed de cōtingēti nō nečio qḋ pōt eē ꝛ nō eē ꝛ dꝛ ꝯtīgēs natū uel iſinitū. qñ aūt ſic argumētaꝛ neče eſt eē ꝗ cōtigit eē uel neče eſt nō eē ꝗ cōtingit nō eē nō accipiaꝛ cōtingens pro tali cōtingēti ſed pro cōtingēti cōi qḋ eſt poſſibile uꝫ pro cōtingēti qḋ eſt nečiū ꝛ ita pꝫ petitū in utroqꝫ argumēto oppoſito. ¶ Adhuc forte dubitaret aliqs. nā cū nō neceſſariū dicaꝛ ꝯtīgē ipoſſibile aūt eſt nō nečiū ꝗ ipoſſibile dicit ꝯtīgē. Et dicēdū ꝙ nō ualet argumētū ſi nō nečiū dꝛ ꝯtīgē: ꝗ iſtud nō nečiū qḋ eſt ipoſſibile. multa eni pñt ſtare cū ꝯñte que nō ſunt neče ſtare cū ꝯñte ꝛ eſt petitū ſm ꝯñs. ¶ Uel pōt dici ꝙ ipoſſibile dꝛ ꝯtīgē ita tn̄ ꝙ ipoſſibile eē dicaꝛ ꝯtingē nō eē: ꝛ ipoſſibile non eē dicaꝛ cōtingē eē: ꝛ ſic nō eſt icōueniēs qḋ cōcludiꝛ. pꝫ igiꝛ ex pdictis ꝙ nečiū ꝯtīgē dꝛ ita ꝙ neče eē cōtingē eē: ꝛ neče nō eē ꝯtingē nō eē: ꝛ nō nečiū ē cōtingē dꝛ qꝛ ꝯtīgēs natū ꝛ iſinitū dꝛ cōtingē quoꝝ utrūqꝫ eſt nō nečium. de poſſibili aūt pꝫ ꝙ poſſibile eē dꝛ cōtingē eē: ꝛ poſſibile nō eē cōtingē nō eē que poſſibile ꝛ cōtīngēs coiter ꝯſequiꝛ in oībꝰ. ¶ Cōſequēter forte dubitaret aliqs de ꝯuerſiōe affirmatiuaꝝ de cōtingēti ꝛ manifeſta eſt pbatio ꝯūſionis in pᵃ ꝛ in ultia acceptiōe cōtingēns pdicta in expōne lr̃e. ¶ Sꝫ dubitari pōt qliter pbeť earū ꝯuerſio in ſcḋa acceptiōe cōtingēns. ſꝫ adhuc manifeſta eſt pbatio ꝯūſionis ulis affirmatiue in illa ſic ſi ꝯtingat oē. b eē. a. cōtingit aliqḋ. a. eē. b. qꝛ ſi nō: ſtabit oppoſitū. ſ. non cōtingit aliqḋ. a. eē. b. ħ aūt pōt eē uera dupliꝛ. ſ. uꝛ qꝛ nullū. a. neceſſe eſt eē. b. uel qꝛ neceſſe eſt oē. a. eē. b. ſi pmo mō: arguaꝛ ſic. neceſſe eſt nullū. a. eē. b. ergo neceſſe ē nullū. b. eē. a. ſꝫ ħ nō pōt ſtare cū pmo. ſi ſcḋo mō arguaꝛ ſic neceſſe eſt oē. a. eē. b. ergo neceſſe eſt aliqḋ. b. eſſe. a. ꝛ ħ nō pōt ſtare cū pᵃ. ſ. cū hac cōtingit oē. b. eē. a. ſic nec cūꝫ hac cōtingit nullū. b. eē. a. que ei couertiꝛ ſicut iferiꝰ patebit. ſic ergo pꝫ couerſio ulis affirmatiue de cōtingēti pro nō nečio. Sed dubitatio eſt de pbatiōe couerſionis particularis affirmatiue de tali ꝯtingēti. couertiꝛ eni ſic. cōtingit aliqḋ. b. eē. a. ergo ꝯtingit aliqḋ. a. eē. b. dico ꝙ oppoſitū pōt ſtare. ſ. nō ꝯtingit aliqḋ. a. eē. b. ꝛ ħ nō pbat cū ꝙ neceſſe ſit. a. eē. b. ſꝫ qꝛ neceſſe eſt oē. a. eē. b. ergo neče eſt aliqḋ. b. eē. a. nō vꝫ eē icōueniēs. ħ eni nō vꝫ repugnare pme cū utraqꝫ ſit pticularis affirmatiua. ¶ Ad ħ vꝫ eē iſtātia ꝯtra ꝯūſionē tā ulis affirmatiue ꝗꝫ pticularis affirmatiue de eodē cōtingēti ſic. ꝯtingit oēm hoiēꝫ eē muſicū: qꝛ cōtingit ꝛ nullū: ꝯtingit ꝛ aliquē hoiēm eē muſicū qꝛ aliqs nō: ſed iſte couertit nō pñt in eadeꝫ acceptiōe cōtingētis ħ eni eſt couerſa earū: cōtingit aliqḋ muſicuꝫ eē hoiēm: ꝛ nō eſt de cōtingēti pro nō nečio. qꝛ neče eſt oē muſicū eē hoiēꝫ. ¶ Ad ħ dicūt aliq ꝙ cōtingēs p nō nečio nō couertiꝛ in eadē acceptione cōtingētis: ſed couertiꝛ in cōtingēs cōe qḋ dꝛ poſſibile: ſic pꝫ in exēplis tā poſitis ad iſtātiā: ꝛ iſtud vꝫ per modū quē ponit Arꝭ. ad pbādū ꝯuerſionē affirmatiuarū. qꝛ eni nō ſit ꝯūſio ſemper in eodē ſenſu cōtingētis: ſemp tn̄ ꝛ ulr ſeqꝛ cōtingēs pro poſſibili: nō oſtēdit tale cōtingēs. ſ. pro poſſibili ſeq in couertēdo: ſic pꝫ expſſe ex lr̃a ſua: alr eni deſcēdiſſet in ſua pbatiōe ad cōtingēs in oī acceptione. ¶ Sed tūc dubitaꝛ cū negatiue ꝓpōnes de ꝯtīgēti p nō nečio dico ulēs ꝛ ſi nō couertanꝛ in eadē acceptiōe cōtingētis couertunꝛ tn̄ uſqꝫ in cōtingēs cōe qḋ dꝛ poſſibile: ꝛ deinū eſt iā ꝙ penīꝰ ſilr ſe hñt affirmatiue de eodē cōtingenti. Queriꝛ igiꝛ ꝗre Arꝭ. ſepat couerſionē negatiuarū de cōtingēti pro nō nečio a couerſione aliarū negatiuarū: dicēdo ꝙ negatiue de cōtingēti nō nečio nō couertunꝛ cū tn̄ nihil tale dicat de affirmatiuis de eodē cōtingēti. eadē eni rōne debuit ħ determinaſſe de affirmatiuis ꝗꝫ de negatiuis cū ſilr ſe hēant. ¶ Ad ħ nos videmꝰ aliqs ꝓpōnes de cōtingēti pro nō nečio affirmatiuas couerti i eadē acceptiōe cōtingētis. vbi grā. cōtingit oēm hoiēꝫ eē albū uel aliquē hoiēm eē albū ꝗ cōtingit aliqḋ albū eē hominē. ħ eni eſt couerſa de cōtingēti ad utrūlibet ſic ꝛ ꝓpoſitio que ꝯuertiꝛ. ꝗ nō ulr uerū eſt ꝙ ꝓpōnes affirmatiue ꝛ de cōtingēti nō nečio nō pñt ꝯuerti i eadē acceptione ꝯtīgētis. ¶ Propter ea puto ꝙ dicendū ſit ꝙ ꝓpō de cōtingēti nō nečio. abſolute loquēdo couertiꝛ i eadeꝫ acceptione cōtingēns. ſꝫ cōtingēs nō nečiū diuidiꝛ p natū ꝛ iſinitū ſꝫ Arꝭ. nō diuidat ea hꝫ: ſꝫ loquaꝛ de eis in rōne cōi cōprehēdēdo ea per nō nečiū: cōtingēs aūt nō neceſſariū qḋ eſt iſinitū uere uel ad utrūlibet: uere couerti pōt ſemp in eadē acceptiōe cōtingētis ꝛ pꝫ per exᵐ pᵐ primo dictū. ꝛ dico cōtingēs iſinitū uere qḋ eqliter penīꝰ ſe hꝫ ad eē ꝛ nō eē: cōtingēs aūt nō nečiū qḋ eſt natum

nõ ꝯuertit nisi in ꝯtingẽs cõe qḋ est possibile. ⁊ pꝫ exem
plũ per instãtiã supius positã in opponẽdo. ⁊ rõ huiꝰ est
ꝙ ꝯtingẽs natũ hꝫt cãm ad ipm ordinatã que nõ ipediri
põt. vñ cũ pdicat̃ aliqḋ accñs sic natũ de sbio idifferẽter
se hꝫt ad eẽ ⁊ nõ eẽ qꝛ cã eius põt ipediri: ut cũ dr̃ cõtigit
hoiem musicũ eẽ: hõ enĩ hꝫt potẽtiã nalẽ ut musicus sit:
vñ magis se hꝫt ad hoc ut musicꝰ sit q̃ȝ ad oppositum de
sui nãtale aũt cõtingẽs qḋ hꝫt cãm ordĩatã determinat
sibi sbm. vñ tale accñs. s. natũ cuȝ subijcit̃ suo sbto: tũ ad
eẽ se hꝫt: ut cũ dico cõtigit musicũ eẽ hoiem. pꝫ igit̃ ꝙ cõ
tingẽs natũ nõ cõuertit̃ usqȝ in cõtingẽs eiusdẽ acceptio
nis. signũ ẽt ad h̃ est ꝙ ꝯtingẽs natũ cũ cõuertit̃ per op/
positas q̃litates nõ ꝯuertit̃ nisi in cõtingẽs cõe. ꝯtingens
aũt ĩfinitũ cũ ꝯuertit̃ ponit̃ in eadẽ acceptiõe sicut de
terminat̃ ĩferiꝰ in capꝰ de cõtingẽti. pꝫ igit̃ ꝙ ꝯtingẽs nõ
necĩi cõuertit̃ in eadẽ acceptione ꝯtingẽtis absolute lo/
quẽdo. nõ tñ in oĩ mõ eiꝰ sed ipm ꝫm ꝙ est ad utrũlibet
uere ⁊ ĩfinitũ sic cõuertit̃: cõtingẽs võ natũ nõ. ⁊ ꝑpterea
descẽdebat Arĩs. ad ꝓbãdũ cõuersionẽ affirmatiuarum
in spãlibꝰ acceptionibꝰ ꝯtingẽtis sed in cõi tanqȝ ostẽdẽs
uñr seqȝ ꝯtingẽs cõe pro possibili uerũtñ hic nõ solũ intẽ/
dit ostẽdẽ sed ꝯuersionẽ in oĩ acceptiõe ⁊ adhuc satis suf
ficit sua ꝓbatio: sicut pꝫ in exponẽdo lr̃am. ¶ Sed nũc for
te dubitabit ulteriꝰ aliqs si ꝯtingẽs natũ in affirmatiuis
nõ ꝯuertit̃ in ꝯtingẽs natũ sed in cõtingẽs cõe cũ silr̃ sit
in negatiuis de eodẽ ꝯtingẽti: q̃re nõ dicit in affirmatis
ipm distĩcte ꝯuerti alijs sicut dicit in negatiuis. Et pri/
mo ꝙ h̃ sit qꝛ nõ sepat h̃ cõtingẽs natũ a cõtingẽti ĩfinito
sed ꝯfuse loquit̃ de eis cõprehẽdẽdo utrũqȝ per nõ necĩ/
um. si eñi descẽdisset in ꝯtingẽti nõ necĩo distĩguẽs mo/
dos eiꝰ per natũ ⁊ ĩfinitũ ⁊ determinasset sepatim ꝯuer/
siones nati ⁊ ĩfiniti tanqȝ diuisarũ acceptionũ ꝯtingentis
sicut determinat ꝯuersiones ꝯtingẽtis necĩj ⁊ non necĩj
nũc dixisset ꝯtingẽs natũ diffĩr se hẽre ꝫm ꝯuersionẽ alijs
modis ꝯtingẽtiũ. ¶ Et silr̃ cũ h̃ sciẽdũ ꝙ negatiua de
ꝯtingẽti nõ necĩo neutro mõ eiꝰ cõuertit̃ in eodeȝ sensu
ꝯtingẽtis. qꝛ utcũqȝ pro possibili ⁊ nõ in se sicut dr̃ inferi
us ⁊ ideo sepauit ipm ab alijs: sed affirmatiua de cõtin/
gẽti nõ necĩo ꝓtm ꝯuertit̃ in eodẽ sensu ꝯtingẽtis ⁊ par
tim nõ ⁊ iõ nõ sepauit eiꝰ ꝯuersionẽ ab alijs affirmatiuis
qꝛ sufficit ꝙ silr̃ ꝯuertat̃ alijs affirmatiuis q̃tuȝ ad aliqḋ
sine eo qḋ absolute loquit̃ hic de cõtingẽti tali nõ distin
guẽdo ipm per modos eiꝰ. ¶ Sȝ nũc dubitat̃ q̃re Arĩs.
nõ distinguit h̃ natũ ab ĩfinito sȝ cõfuse uit̃ eis. ⁊ dico ꝙ
est qꝛ hic determinat ꝯuersionẽ in terminis ipse aũt nõ i
diget nĩ in seq̃ntibꝰ ꝯuersione in terminis cõtingẽtis
nati ⁊ ĩfiniti sepatim ad silloꝝ ꝑfectionẽ sicut pꝫ inferius
ĩspiciẽdo sillos de ꝯtingẽti ⁊ iõ hic nõ distĩguit ꝯtingẽs
natũ ab ĩfinito ut sepatiȝ determinet de eacũ ꝯuersione.
Ex hijs ergo pꝫ ꝙ ꝯtingẽs natũ ⁊ ĩfinitũ silr̃ se hñt in ne
gatiuis quãtũ ad cõuersionẽ in terminis. utrũqȝ enĩ co
uertit̃ in ꝯtingẽs cõe ⁊ non in seipm. ⁊ ꝙ in affirmatiuis
diffĩr se hñt qꝛ ibi ꝯuertit̃ ꝯtingẽs infinitũ in seipm sed
ꝯtingẽs natũ in ꝯtingẽs cõe semp tñ manet uerũ ꝙ con
tingẽs nõ necĩm cõuertit̃ in eadẽ acceptione cõtingentis
absolute loquẽdo. nec plus sigt̃ textꝰ Arĩs. ex hijs igit̃ pꝫ
rñsio ad instãtiã factã ꝯtra ꝯuersionẽ affirmatiuaruȝ de
nõ necĩo. ¶ Ad hoc aũt ꝙ obm est de ꝓbatione ꝯuer/
sionis eacũ dicẽdum ꝙ ultimo cõuersa. s. necesse est ali/
qḋ. b. eẽ. a. nõ põt stare cũ pma. s. ꝯtingit aliqḋ. b. eẽ. a. q̃ȝ
uis utraqȝ sit pticularis affirmatiua. in necessarijs enim
idẽ est dicẽ pticularẽ eẽ uerã ⁊ ulẽm ⁊ econuerso ꝓpter ne
cessariã hitudinẽ terminoꝝ. ꝓpones enim necessarie re
ducunt̃ ad aliquẽ modũ iherẽdi per se ꝫm ꝙ diximꝰ ex
sẽtẽtione Arĩs. in pꝰ posteꝝ. sola per se iherẽtia sunt necĩa.
vñ idẽ ꝫm rẽ est dicẽ istã ꝓpõnẽ pticularẽ necesse est ali
qḋ. b. eẽ. a. stare cũ pma ⁊ dicere hãc ulẽm stare cum ea.
s. necesse est oẽ. b. eẽ. a. sed h̃ ulis nõ põt stare cuȝ pma. s.
hac. ꝯtingit aliqḋ. b. eẽ. a. sicut nec cũ ista ꝯtingit aliqḋ. b

nõ eẽ. a. que ei cõuertit̃ ⁊ ita pꝫ ꝙ ista ꝓbatio sufficit ad
ꝓbãdũ tã ulem q̃ȝ pticularẽ affirmatiuã de ꝯtingẽti nõ
necessario cõuerti absolute loquẽdo. pꝫ ẽt ꝙ ꝓbõ Arĩs.
q̃uis breuis sit ostẽdit cõuersionẽ eẽ in oĩ acceptione cõ
tingẽtis. ¶ Cõsequẽter forte dubitat̃ de cõuersione ne
gatiuarũ de cõtingẽti. ⁊ pmo de hoc ꝙ dicũ ꝯtingere nõ
eẽ eo ꝙ ex necessitate nõ iest ⁊ eo ꝙ nõ ex necessitate in
est silr̃ ꝯuerti negatiuis de inesse ⁊ de necessario. si enim ita
sit cũ cõtingẽs natũ ⁊ ĩfinitũ dicant̃ cõtingẽ eo ꝙ nõ ex
necessitate insunt utrũqȝ enim est nõ necessariũ seqt̃ ꝙ
tã cõtingẽs natũ q̃ȝ ĩfinitũ silr̃ cõuertant̃ illis de inesse ⁊
de necessario. Et dicendũ ꝙ contingẽs natũ ⁊ ĩfinitum
nõ dicunt̃ solũ cõtingere nõ eẽ sed et cõtingere eẽ. ꝯtin
gere aũt nõ eẽ ex eo ꝙ nõ ex necessitate inest dr̃ h̃ solum
⁊ ꝑ se cõtingere nõ eẽ nullo supaddito: ⁊ iõ nõ cõprehẽ
dit h̃ cõtingẽs natũ uel infinitũ sub eo ꝙ dicit nõ ex ne/
cessitate iesse. ¶ Ad cuiꝰ itelligẽtiã notãdũ ꝙ aliter ac/
cipit̃ hic nõ necĩũ ⁊ supiꝰ in distinctionẽ ꝯtingẽtis. supi
us enim accipiebat̃ pro cõtingẽti nato ⁊ ĩfinito tñ. h̃ aũt
accipit̃ ꝓut est cõe cõtingẽti nato ⁊ infinito ⁊ necessario
ẽt ꝫm ꝙ cadit in scḋo ordine modaliũ. ibi enim cadit nõ
necessariũ ⁊ cõuertit̃ cũ cõtingẽ nõ eẽ ⁊ illud cõtingere
nõ eẽ cõtinet sub se necesse nõ eẽ ⁊ ꝯtingere. qḋ põt esse
⁊ nõ eẽ. Accipit ergo hic Arĩs. cõtingere non eẽ pro ipso
cõi ut cadit in scḋo ordine modaliũ ⁊ h̃ absolute ⁊ ꝑ se
ꝓut cadit sup nõ eẽ. Accipit ergo hic Arĩs. nõ ex necessi
tate ineẽ ꝓut cõuertit̃ ei qḋ est cõtingere nõ ineẽ in cõi
ꝫm iã dictũ modũ. attribuit̃ igit̃ h̃ cõuersio ei qḋ est con
tingẽs nõ ineẽ ꝑ se ut solũ cadit cõtingẽs sup nõ esse: ⁊
ita ab ista cõuersione excludit̃ cõtingẽs natũ ⁊ ĩfinitum
que nõ tñ dicunt̃ cõtingere nõ eẽ sed et cõtingere esse.
¶ Sed nũc forte dubitat̃ cũ ꝯtingere nõ eẽ sit cõe ad ne
cesse ꝫm nõ eẽ ad possibile qḋ põt eẽ ⁊ nõ eẽ: ⁊ ꝯtingere
nõ eẽ in cõi cõuertit̃ in terminis sicut dictũ est. ⁊ qcqd in
uenit̃ in gñe opꝫ inueniri in aliq̃ sui spẽ sed nõ repit̃ i cõ/
tingẽti ꝙ põt eẽ ⁊ nõ eẽ ut dictũ est ergo repit̃ nĩ in con
tingẽti ꝫm ꝙ cõtingẽs dr̃ ex necessitate nõ iesse. sufficẽ/
ret ergo dicere ꝙ cõtingẽs nõ eẽ in eo ꝙ ex necessitate
nõ inest cõuertit̃: ⁊ pro nihilo addit̃ uel in eo ꝙ non ex
necessitate inest qꝛ in h̃ cõi nõ ex necessitate ineẽ nõ ine
nit̃ ista cõuersio nisi pro hoc suo cõtẽto ex necessitate nõ
ineẽ. Et dicẽdũ ꝙ huius cõuersio per se ⁊ per ꝓus inest
cõtingẽti cõi. s. ꝙ est possibile per posteriꝰ aut cõtingẽti/
bus sub ipso in eo ꝙ cõtingẽtia sunt. ⁊ ideo ne putet̃ ꝙ
ecõuerso se hẽat dicit ꝙ cõtingere nõ ineẽ in eo ꝙ ex ne
cessitate nõ inest ⁊ in eo ꝙ nõ ex necessitate inest cõuer/
tit̃ hoc mõ: addẽdo cõe spãli: tȝ nõ inueniat̃ hec ꝓprietas
nisi in illo spãli. ¶ Sed nũc dubitabit forte aliqs cuȝ su/
periꝰ iueniat̃ in quolibet iferiori ⁊ ubicũqȝ iuenit̃ ipsuȝ
supius ẽt iuenit̃ ꝓpria passio eiꝰ tũc in quolibet ptuila/
ri cõtingẽti dȝ iueniri hec ꝓprietas cõuertẽdi que sequit̃
cõtingẽs ꝫm ꝙ est cõe. Et dicẽdũ ꝙ cũ aliquod supius
cõtinet sub se plura iferiora cõtingit illa inferiora dupl̃r
cõsiderari. s. aut quo ad nãm sui supioris saluari in iferio
ribꝰ. aut quo ad nãm quã addit iferiꝰ supra supiꝰ si pmo
cõsideret̃ ipm interiꝰ sic in ipso saluant̃ ꝓprie passiones
supioris. si scḋo mõ nequaqȝ ⁊ istud pꝫ iducẽdo in oibꝰ
silr̃ ergo est de cõtingẽti. cõtingẽs possibile cõtinet sb se
cõtingẽs qḋ est necessariũ ⁊ qḋ est nõ necessariũ. ꝯtingit
igit̃ cõsiderare utrũqȝ cõtingẽs spãle dupl̃r. s. aut quo ad
nãm cõtingẽtis simpl̃r repiri ⁊ saluari i utroqȝ ⁊ sic utrũ
qȝ cõuertit̃ vt cõtingẽs nõ necessariũ inquãtũ cõtingẽs
est cõuertit̃ in nõ cõtingẽs pro possibili sicut patebit ĩ/
ter: aut quãtũ ad nãm necessarij ⁊ nõ necessarij quã sup
addit cõtingẽti simpl̃r ⁊ sic cõtingẽs qḋ est necessarium
cõuertit̃ sicut ⁊ ꝓpõ de necĩo. sed cõtingẽs qḋ est nõ ne/
cessarium nõ cõuertit̃ sicut dicit in lr̃a ⁊ sic manifesta est
intẽtio Arĩs. per nãm enim cõtingẽtis simpl̃r cõuertitur
utrũqȝ spãle cõtingẽs ⁊ iõ nõ solũ attribuit hãc ꝯuersionẽ

cōtingēti qḋ est necessariū sed ēt ɔtingēti pro possibili. ⁊ dico sm ꝙ cadit sup nō esse sed nō per naturā ꝓpriā utriusq; ɔtingētis est ꝙ alterū ɔuertat in eodē sensu ⁊ reliquuz nō: ⁊ ideo ad h ɔsiderādo dicit ꝙ negatiua de ɔtingēti necessario ɔuertit ⁊ negatiua de ɔtīgēti necessario nequaꝗ. ¶ Si ad h forte dubitaret aliqs. videt enī ꝙ exemplū qḋ ponit de ɔtingēti ꝙ dr ɔtingē eo ꝙ nō ē ex necessitate i est pdicat ꝙ ɔtingēs ad utrūlibet negatiuū cōuertat. hec enim ꝓpositio est ad utrūlibet. ɔtingit nullaz tunicā eē albā: ɔtingit enim ēt oēm tunicā eē albā. Et dicēdū ꝙ nō exēplificat in his terminis ꝙ intēdat ɔtingēs ad utrūlibet ɔuerti: sed ꝗ intēdit ɔtingēs cōe cadēs sup nō eē ɔuerti per naturā sui. uerūtn ponit exēplū de ɔtingēti ad utrūlibet qz ipossibile est exēplificare de gñe nisi in aliqua sui specie. Cū ergo in indicto exēplo sit natura cōtingētis ad utrūlibet ⁊ nā ɔtingētis cois: nō docet cōuertē illud sm nām ɔtingētis ad utrūlibet: sed sm nām ɔtingētis simpliciter. ⁊ hoc patet per ꝓbōem ɔuersionis eius cū dicit pro opposito ɔclonis istā. necesse est aliqḋ albū eē tunicā. si enim accipit ɔtingēs in ista ɔuersione ɔtingit nullā tunicā eē albā pro ɔtingēti ad utrūlibet cū dicat oppositū ɔclusi. s. nō ɔtingit nullū albū eē tunicaz: nō deberet accipe istā ɔuerti cū hac. necesse est aliqḋ albū eē tunicā. sed cū illa ⁊ cū ista sub disiūctione: necesse est nullū albū eē tunicā: cōtingēti enim nato uel infinito opponit tā necessariū qz ipossibile: ɔtingēti aūt cōi tm ipossibile. sic ergo patet solutio. patet ēt solō dubōnis que solet eē de ꝓbōne ɔuersionis pdicte: hñ enim ꝓbat id ꝙ intēdit sicut patet: sed nō hñ ꝓbaret si sua intētio esset cōtingēns ad utrūlibet posse cōuerti. ¶ Consequenter dubitat de eo ꝙ dicit de ɔtingēti nato ⁊ ifinito. dicit enī ꝙ negatiua uis de tali ɔtingēti nō ɔuertit in terminis. sed videt ꝙ sic per talē rōnem. Q: inest pse suppositi inest ⁊ cuilibet iferiori ui sensibile ꝙ i est aialis est cuilibet aiali spāli. sed cōuerti simplr in terminis i est ɔtingēti simpliciter qḋ est cōe ⁊ cōmune sb se ɔtingēs natū ⁊ ifinitū: igitur idē ierit ɔtingēti nato ⁊ ifinito ⁊ loquor de ꝓpōnibus negatiuis. ¶ Ad hoc si aliq duo ɔuertunt eodē adduo eis adhuc ɔuertent: sed iste due ꝓpōnes ɔuertunt: nullū. b est. a. ⁊ nullū. a. est. b. quōcūqz accipiat inee. s. siue ut nūc siue simplr ergo adduo ɔtingēti eis adhuc cōuertent quicqz mō accipiat ɔtingēs. ¶ Adhuc qḋ sequit ad ɔñs sequit ad añs. sed ɔtingē nō eē simpliciter sequit ad cōtingēs natū ⁊ ifinitū: ⁊ ad ɔtingē nō eē simplr sequit ɔuersio in terminis. ergo ɔuersio in terminis sequit ad ɔtingēs natū ⁊ infinitū. ¶ Adhuc si cōtingit nullū. b. eē. a. ɔtigit nullū. a. eē. b. ⁊ accipio cōtingēs pro nato uel ifinito. qa si nō seqtur oppositū stabit. s. nō ɔtingit nullū. a. eē. b. ⁊ cuz hac ɔuertit necesse est aliqḋ. a. eē. b. ⁊ si necesse est aliqḋ. a. eē. b. necesse est aliqḋ. b. eē. a. ⁊ hoc est incōpossibile pmo quare videt ꝙ ɔuersio sit bona. Et dicēdū ꝙ uis negatiua de ɔtingēti nato uel ifinito sm ꝙ tale est: nō ɔuertit in terminis ⁊ cā eius dicta est in expōne lre. ¶ Ad pm ergo obiectū dicēdū est ꝙ per nām ɔtingētis simplr iok in cōtingēti nato ⁊ ifinito pōt fieri cōuersio sm ꝙ obijcit respiciēdo m ad ꝓpaz nām ɔtingētis nati ⁊ ifiniti sm ꝙ huiusmodi sic nō ɔuertit ⁊ hoc vult Arist. hic. ⁊ per h patet solō ad terminū ⁊ illud satis patet per pus dicta de cōuersione cōtingētis negatiui. ¶ Ad 2m dicēdū ꝙ eodē adduo ɔuertibilibus idē utrobiqz faciētis adhuc mānet ɔuertibilia. sed cū dr nullū. b. ɔtingit eē. a. ⁊ ɔtingit nullū. a. eē. b. hoc ipm cōtingit nō idē facit utrobiqz. si enim in pma ꝓpōne denotet cōtingētiā natā uel infinitā. in secūda denotat ɔtingētiā in cōi: sm ꝙ patet manifeste in terminis. si enim dicat ɔtingit nullū hoiem eē albū hic dr ɔtingēs ad utrūlibet. si aūt cōuertat sic cōtingit nullū albū eē hoiem dr hic cōtingēs pro possibili qḋ qdē ɔtigēs cōe est. Un̄ is est sensus. nō necesse est aliqḋ albū eē hominē. ⁊ ita patet ɔñsio ad obm ꝗ cōtingēs addit utrobiꝗ nō facit idē. ¶ Ad ultimū dicēdū ꝙ hñ ꝓbat ꝓpōem uslem negatiuā de cōtingēti nato ul' ifinito cōuerti in cōtingēs cōe ⁊ sm genus ⁊ hoc uerū est ⁊ cōcedendū est h sua ꝓbatio nō cogit ꝙ cōuertat in eadē acceptione ɔtingētis. hoc enim falsum est. ¶ Adhuc dubitat de hoc ꝙ dicit ꝑticularē negatiuā de tali cōtingēti ɔuerti in terminis ⁊ h fore manifestū in sequētibus ubi loqtr de cōtingēti cū tñ ibi nō faciat mētionē de tali ɔuersione ꝑticularis. Et dicēdū ꝙ dicit hoc eē manifestū per sequētia qz talis ɔñia patet manifeste per ea que dicta sunt h ⁊ que dicent in capo de cōtingēti. h enim dicit ꝙ ꝑticularis affirmatiua de tali ɔtingēti cōuertit simpliciter in terminis. in capo de cōtingēti dicit ꝙ ꝑticularis affirmatiua de tali cōtingēti ɔuertit cū ꝑticulari negatiua de eodē per oppositas qlitates. ex hys manifeste sequit ꝙ ꝑticularis negatiua de tali cōtingēti cōuertit simpliciter in terminis. ¶ Ad hc ergo ꝙ summatum hēat intētio ⁊ intelligētia huius cā de cōtingēti nōndū: ꝙ necessariū ⁊ cōtingēs natū ⁊ infinitū dicitur cōtingē eē. ipossibile aūt ⁊ cōtingens natū ⁊ infinitū dicitur cōtingē nō eē ⁊ hec duo sunt qsi spēs cōtingētis. dr etiā possibile eē cōtingē eē ⁊ possibile nō eē ɔtingē nō eē sumpto cōtingēti sm genus. ¶ Ad hc affirmatiue de cōtingēti in oi acceptiōe eius iā determinata cōuertunt in eadē acceptione cōtingētis eo mō quo affirmatiue de inee ⁊ de necessario. ¶ Ad hc negatiue de cōtingēti sumpto sm genus ⁊ sm necessariū non eē dr cōtingē nō eē uslr ɔuertunt negatiuis de inee ⁊ de necessario. ¶ Ad hc in negatiuis de cōtingēti nato uel ifinito aliter est qz in alijs negatiuis. in istis enim nō cōuertit in terminis uslis negatiua. ꝑticularis aūt negatiua cōuertit sed in alijs ecōuerso est. ¶ Adhuc nōndū ꝙ cōtingēti nato uel infinito opponit tā ipossibile qz necessariū. ɔtingēti uo sumpto sm genus ⁊ sm ꝙ necessarium dicit con ungere opponitur tm impossibile.

¶ Ais vo determinatis dicēdū est per que ⁊ quādo ⁊ quō sit ois sillis. Postea vo dicemus de demōstratione. Prius eniz dicēduz est de sillo qz de demōstratione: eo ꝙ ulior est sillis. Na demonstratio qdem sills est. Sills vo nō ois demonstratio.

¶ Postqz determinauit Arist. de hys quoz cognitio aūdit pncipale negotiū. s. sillm ⁊ demōstratiōnē. hic intendit de negocio pncipali. s. de sillo ⁊ demrōne. ⁊ diuidit i pohemiū ⁊ tractatū. tractatus incipit ibi. Qñ ergo tres termini. In pohemio sic pcedit. pmo dat intētionē cū cōtinuatione dictorū ad dicēda ⁊ cū mō pcedēdi dicens ꝙ cū hec determinata sunt dicēdū est per que fit sills. s. qtū ad terminos ⁊ ꝓpōnes: ⁊ qñ qtū ad figuras: ⁊ quō qtū ad modos. ⁊ postea dicēdū est de demrōne ⁊ hec est. His vo ⁊c. Secūdo assignat cām cū mō pcedēdi dicēs ꝙ pus dicēdum est de sillo qz de demrōne qm sills est ulior ⁊ ius por ⁊ h est. Prius vo de sillogismo.

¶ Quādo igit tres termini sic se hñt ad inuicē ut postremū in toto sit medio ⁊ medium in toto pmo: uel sic uel nō sic: necesse est extremitatū eē sillm pfectū. Uoco aūt mediū qḋ ⁊ ipm in alio ⁊ aliud in ipso est: qḋ ⁊ positiōe mediū est. Extrema vo qḋ ⁊ in alio ⁊ in quo aliud est. Si eniz. a. de oi. b. ⁊. b. de oi. c. necesse est pdicari de oi. c. a. pus enim est dictū quō de oi dicemus. Similiter autē ⁊ si. a. de omni. b. b. autem de omni. c. quoniam. a. nulli. c. inerit.

¶ Cōsequēter icipit tractat9 qui p° diuidit in ptes duas. In pma agit de sillo. in 2a de demōstratione. τ cōtinet pa p° totū librum priorum. 2a vo totū librū posteriorum. pa in duas. in pa determinat de sillo ostēsiuo. in 2a ut in 2° libro determiat de sillo ex ipotesi. τ dico sillm ex ipotesi in quo supponit aliqd pter pncipales pmissas siue illud sit ppō siue ppricias termini vel pponis vel sic. in pa determiat de sillo sm suū fieri τ cē. in 2a sm suū posse. pa diuidit in pncipale τ icidimus in quo remouet dubiū circa determiata in p° li° τ icipit ibi [Differt aūt in ɔstructio τc.] Prima adhuc diuidit i duas. In pa determiat de gñone sillorum. i 2° cū dicit [quō aūt reducemus] de eorūdē reductiōe: ad gnātionē aūt sillm duo ptinēt. s. ordiatio medij respectu extremorū τ eiusdē iuētio. iō pa in duas. in pa determiat ordinationē medij respectu extremorum. in 2a cū dicit [quō autem idonei erim9] determiat eiusdē inuētionē. pa adhuc in duas. in pa determiat de sillo. in 2a cū dicit [qm aūt ɔuertunt extremitates] de qbusdā sillo ānexis τ i ipis reducēdis. ¶ Sz hic posset forte aliqs dubitare de ordie. prius eni videt q sit mediū iuenire qm inuētū ordiare. Sed dicēdū q hoc uerū eēt si deberet iuenīri id qd est medium nūc aūt docet iuenire mediū in rōne medij: ad quā iuētionē via est ipsa ordiatio: τ iō posterior est iuētio medij in rōne medij qm eius ordiatio τ iō patet ordo. aliter aūt τ forte melius possent diuidi ille due ptes. ad sillorum enim gñonem reqrit ut cognoscat ex qb9 τ ex qlib9 fiat sillis τ etiam τ ptās faciēdi ipm. Diuidit ergo in duas. in pma docet ex qb9 τ qlib9 fiat sillis simpliciter. In 2a eum dicit [quō aūt idonei] determiat artē τ ptātem faciēdi sillos. τ patet ordo. prius eni est scire ex qb9 τ qlib9 hēat res fieri qm tradat ars faciēdi ipam τ hec est diuisio silis distinctiōi duorū librorum posteriorum. τ sm istū modū debet sic fieri diuisio. illa ps in qua determiat de sillo simpliciter sm eē diuidit in duas. In pma determiat gñonem sillorum τ ptātem faciēdi eos. in 2a eorum reductionē cū dicit [quō aūt reducemus.] Prima in duas. In pma determiat gñonez sillogismorum. in 2a artē τ ptātem faciēdi eos cuz dicit [quō aūt idonei.] deinceps psequēdū est sillorum gnōnem sm ordinē τ modū scriptū. cognitā aūt ex qbus τ qlib9 sit sillis hīt pōt per cognitionē ordiationis medij respectu extremorum τ diuidit in duas. In pma igit pte determiat istam ordinationē τ quedā supposita uerificat. In 2a cum dicit [qm aūt habemus de qb9.] qdā correlariuz ex dictis manifestat. pma in duas. In pma determiat ordinatiōez medij respectu extremorum quedā pncipia supponendo. In secūda cū dicit [qm igit qui in hijs figuris sūt] ostēdit que mediata sunt. pma in duas. in pma determiat ordinationē medij ad extrema in sillo qui est sine mō. In secūda cū dicit [qm aūt diuisum est ineē] in sillo qui est cū mō. pma in duas. in pma determiat istā ordinationē in triplici figura. in secūda cū dicit [Palā aūt est qm oibus] qsi correlarie manifestat quedā que sūt manifeste ex pte pcedēti. pma in tres sm num triū figurarū in qb9 docet ordinationē medij ad extrema in sillo qui est sine mō. In pma itēdit de ista ordinatione in pma figura τ diuidit in duas. in pma determiat oēs cōiugationes pme figure cōplete. in secūda cū dicit [palā aūt τ qm] duo correlaria ex pdictis manifeste cōcludit. pma in duas. in pma determiat ɔiugationes uīes. in secūda ut ibi [Si aūt hic qdē terminorum] ɔiugationes pticulares. pma in duas. i pma determiat ɔiugationes uīes utiles. in secūda cū dicit [Si vo pmū] inutiles. In pma. p. sic pro p° dat dispōnē terminorum in modis uīibus pme figure dicens q qm tres termini sic se hnt ut medium de postremo affirmat uīr. pmū aūt de medio affirmat uel neget uīr τ hoc signt duos pmos modos pme figure: tūc necesse est esse sillm pfectū ɔcludētē maiorē extremitatē de miore que qdez extremitates sunt in rōne extremitatum τ hec est [qm igit tres termini.] Secūdo exponit qs terminos in hac figura sit medius τ que sunt extrema dicēs q mediū uocat hic qd subicit maiori extremitati τ pdicatur de miore: extremorum aūt postremū est q tm subicit. pmū aūt qd tm pdicatur τ hec est [voco aūt mediū.] Tertio ponit ɔiugatiōes utiles. τ sunt due quarū pma ɔstat ex uīb9 affirmatiuis τ ɔcludit uīem affirmatiuā τ pficit per dici de oi τ hec est. [Si eni. a. de oi.] Secūda vo ɔstat ex maiori uīi negatiua τ miore uīi affirmatiua τ ɔcludit uīem negatiuaz τ pficit per dici de nullo τ hec est [Silr aūt.]

¶ Si vo pmū qdē oi medio iest. medium vo nulli postremo nō erit sillis extremitatū: nihil enim necessariū accidit eo q hec sint. Nā τ oi τ nulli postremo ɔtingit primū ieē. qre neqz uīe neqz pticulare ueru: cū aūt nihil sit necessariū per hoc: non erit sillis. Termini vo oi inesse aial hō equs ut nulli aial hō lapis. Silr nec qm pmum medio nec mediuz postremo ulli iest: nec sic erit sillis. Termini vo ineē sciētia linea medicina: ut nō ieē sciētia linea vnitas. In uīib9 ergo terminis manifestū in hac figura qm erit τ qm nō erit sillis τ qm cū est sillus: necessariū est termios sic se hre ut dicim9 τ si sic se habēt quoniā erit sillogismus.

¶ Cōsequēter ponit ɔiugationes uīes inutiles τ ponit duas q cū pa ɔstat ex maiore affirmatiua τ miore negatiua ostēdit eā eē inutilē per istātiā in terminis. ponit enī termios in qb9 cū pmissis stat uīis affirmatiua τ alios in qb9 stat uīis negatiua ex quo ɔcludit: q nihil sequitur ex tali dispōne: τ est vis rōnis fundata sup hāc maximā. Si vnū oppositorum pōt stare cū pmissis reliquū nō sequit: τ ita cū utraqz stare possit cū talib9 pmissis. s. uīis affirmatiua τ uīis negatiua in tali dispositiōe neutra sequitur τ ita nihil sequit: τ hec est. [Si aūt pmū τc.] Secūda ɔstat ex duab9 negatiuis quā ostēdit inutilē. silr per istātiā in terminis ponēs tres terminos in qb9 cōtingit pmū ineē postremo uīr τ alios terminos in qbus remouet pmum a postremo uīr τ hec est [Siliter vo nec.]

¶ Si aūt hic qdē terminorum uīr ille vo pticulariter ad aliū: qm uīe qdē ponit ad maiorē extremitatē uel pdicatiuū uel puatiuū. pticulare vo ad miorē pdicatiuū: necesse est sillm eē pfectū. Qm aūt ad miorē τ qlibet mō aliter se hēant termini impossibile Dico aūt maiorē extremitatē in qua mediū est: miorē que sub medio est. Insit. a. qdē oi. b. b. aūt alicui. c. ergo si est de oi pdicari qd in pncipio dictū est necesse est. a. alicui. c. ieē. Et si. a. qdē nulli. b. iest. b. autē alicui. c. necesse est. a. alicui. c. nō ineē. Determiatū est eni de nullo qmodo dicim9: qre erit sillis pfect9. Silr aūt τ si idefinituz sit. b. c. pdicatiuū: nā idē erit idefinito τ pticulari sumpto. Si aūt ad miorē extremitatē uīe ponat uel pdicatiuū uel puatiuū nō erit sillis nec affirmatiu9 nec negatiuus idefinita sumpta uel pticulari. ut si. a. qdē

alicui.b.iest.b.aut oi.c.iest. Termini vo i ee bonu habit9 prudentia. ubi no ice bonu habit9 idisciplina. Rursum si.b.qde nulli c.a. vo alicui.b.inest uel no iest uel no oi i est nec sic erit sill's. Termini ubi ice albuz equs cignus. ubi no ice albu equs coruus Ide aut 7 si.a.b.idefinitu sit. Nec qn vn9 ad maiore qde extremitate ul e qde fuerit aut pdicatiuu aut priuatiuu. Ad minorem vo priuatiuu pticulare no est sillogismus: uel idefinito uel pticulari sumpto: ut si.a. quide oi.b.inest.b.aut alicui.c.no: uel no oi inest: cui enz alicui no iesse mediu hoc 7 oe 7 nulli segtur primu. Ponant termini aial ho albu: deinde de quib9 albu non pdicat ho sumant cignus 7 nix: ergo aial de vno quide oi pdicat de altero vo nullo. quare no erit sillogismus. Rursuz si.a. quide nulli.b.isit.b.aut alicui.c.no insit. 7 sint termini inaiatu ho aial. deinde sumantur termini de quib9 no pdicat ho cignus 7 nix: ergo inaiatu de vno quide oi pdicatur: de altero vo nullo. na 7 inaiatum de hoc quide oi de illo vo nullo pdicat. Am plius qm idefinitu est alicui eoz que sunt c.no inee.b.veru est 7 si nulli iest 7 si no oi qm alicui no iest. Sumptis aut huiusmodi terminis uelut nulli inee no fit sillogismus: hoc enim dictu est prius. Manifestu est ergo qm in eo qui sic se hnt termini no erit sillogismus: erat enim 7 in his. Siliter aut ostedet 7 si vniusale ponat priuatiuuz.

C Cosequeter determinat ziugones pticulares 7 diuidit in duas. In pa determinat ziugones pticulares ubi altera ppo est ulis. In scda cu dicit. Nec si ambo iterualla. ubi utruqz est pticulare. In pa sic pcedit. po dat regula rectificate oes ziugones pticulares qru altera est pticularis dices q qn altera ppo est ulis 7 altera pticularis si maior sit ulis affirmatiua uel negatiua. minor aut pticularis affirmatiua erit sill's pfect9. quocuqz aut alio mo fiat no erit 7 h est. Si aut hic qde. Scdo determiat ipsas ziugones 7 po utiles. 2o inutiles. utiles aut due sunt. qru pa zstat ex affirmatiuis 7 pficit per dici de oi 7 h est. Insit enz.a.oi.b. Scda aut het maiore negatiua 7 pficit per dici de nullo. 7 hec est. 7 si.a.qde. Cosequenter ponit ziugones inutiles. 7 po hntes minore ulem. 2o cu dicit. Nec qn ad maiore. hntes maiore ulem. pcedit ergo sic. po ponit duas ziugones hntes minore ulez affirmatiua 7 maiore pticulare affirmatiua uel negatiua ostedes eas inutiles per instatia in terminis 7 h est. Si aut ad minore extremitate. Scdo sil' ponit duas alias hntes minore ulem negatiua maiore vo pticulare affirmatiua uel negatiua 7 ostedit eas ee inutiles per istatiaz in terminis 7 h est. Rursus si.b.qde. C Cosequeter ponit duas inutiles ziugones hntes maiore ulem 7 minore pticulare negatiua 7 sic pcedit. po ponit eas dices eas ee inutiles 7 h est. Nec qn quide ad maiore. Scdo ostedit eas ee inutiles. po per istatia in terminis. 2o per rone. In pa sic pcedit. po ponit instatia ztra illa ziugonem cui9 maior est affirmatiua. est enim repire terminos ubi primu iesit oi postremo 7 nulli. ut si sumant tres termini 7 sub tertio duo spales a quoz altero remouet prim9 7 alteri insit prim9: ut isti termini aial ho albu 7 sub albo accipiant cignus 7 nix. erunt igit silli ad instatia talis ois ho est aial aliqs cignus no est ho 7 tn cign9 est aial. 7 ido no segtur negatiua cu ster opposita ista. s. affirmatiua cign9 est aial. alia nix no est ho 7 tn nulla nix est aial. 7 ideo no segtur affirmatiua cu stet negatiua ista. s. nlla nix est aial 7 h est. ut si.a.qde oi.b. Scdo istet ztra ziugone hntez utraqz negatiua 7 sunt termini inaiatum: ho albu: 7 eide sub albo accipiat nix 7 cign9 7 pz qr itedit 7 h est. Rursum si.a. Consequeter ostedit illas ziugones ee inutiles per rone tale. minor que est pticularis negatiua pot idefinite ee uera pro sensu ulis negatiue uel pro sensu pticularis negatiue. Sz si accipiat in sensu ulis negatiue no sequit zclo ut prius ostesuz est: q: ex duab9 ulib9 negatiuis no fit sill's: ergo si accipiat in sensu pticularis negatiue no sequit zclo: 7 pz necessitas hui9 argumeti per hac maxima qd no sequit ad ans no sequit ad zns. vn cu pticularis negatiua sequat ad ulem negatiua 7 exite minore 7 uli negatiua nihil sequit. neqz sequit aliquid minore exite pticulari negatiua. Hui9 ronis po ponit maiore. Amplius qm idefinitu. 2o minore 7 h est. Sumptis aut. 3o zclone 7 h est. mediu g est. 7 addit q siliter ostedet inutilitas ziungeas si maior fuerit ulis negatiua sic si fuerit affirmatiua dumo minor sit pticularis negatiua. 7 h est. Similiter autem ostendit.

C Neqz si ambo iterualla pticularia pdicatiue aut priuatiue: aut hoc quide pdicatiue illud vo priuatiue dicit. Si vo hoc qde idefinitu illud vo definitu uel ambo idefinite nullo modo erit sillogism9. Termini vo coes oium: aial albu ho: aial albuz lapis. Manifestu igit ex his que dicta sut: qm si sit sillogismus in hac figura pticularis necesse est terminos sic se here ut diximus. Aliter enim se hntib9 nullo mo fit.

C Cositer ponit ziugones pticulares ubi utraqz est pticularis dices q quocuqz se heant ppones si ambe sint pticulares semp inutilis erit ziugo. 7 h ostedit p istatia i terminis 7 itelligit ubiqz in h ca9. qn Ars. ponit termin9 terminos q pm in ordine sit maior extremitas. 2o mediu 7 3o minor extremitas 7 h est. Neqz si abo iterualla. Cositer epilogat dicta de ziugonib9 pticularib9 7 h e. mediu igit.

C Pala aut qm oes qui in hac figura sunt sillogismi pfecti sunt: oes enim pficiuntur per ea que a pncipio sumutur. Et qm oia pblemata ostedunt per hac figura. Naz oi 7 nulli 7 alicui 7 no alicui iee. Uoco autem huiusmodi figuram pmam.

C Cositer ex pdictis zcludit duo corre. qru pm est silli oes h9 fig. pfecti sut que pficiunt per dici de oi uel de nullo qd sumit ex pmissis ipsi9 7 in ipsis est. pfectu eni est cui nihil est ex 7 hec est. pala aut 7 qm. 2m corem est q in hac figura zcludit ois zclo. s. ulis pticularis affirmatiua 7 negatiua. 7 dic se uotare hac figura pma 7 signat p hec corelaria nobilitate huius figure 7 h est. Et qm oia.

C Dubitaret forte aliqs po de figura in coi cu figura pprie loquedo sit tn in mathematicis terminis. 7 oes hn trasferetes fz alta silitudine trasferut ut dicit Ars. in pn9

sexti thop. dicit per quā similitudinē hic dicat figura. ⁊ ad si militudinē cuius figure. Et dicēdum q̄ hec dicit figura metha^ce ad similitudinē triāgularis in magnitudib^o. sic enim in magnitudib^o due linee ꝯtingētes se in pūcto ⁊ fa cietes angulū icipiebāt triāgulū: tertia aūt superueniēs ex tremitatib^o sepatis faciēs angulū cū utraq̄ triāgulū pfi cit. Silr sine ꝓportionabiliter est in motu rōnis. fac enī rō duas ꝑdicationes ꝯtinuatas in vno medio termino que sunt q̄si due linee angulū faciētes supra pūctū cōez. deinde addit tertiā ꝑdicationē que est ꝯclo ꝯiūgētē extre mitates ꝑus sepatas ⁊ hec est quasi tertia diffinitio linea ris faciēs angulū cum extremitatib^o duarum diffinitio num ꝑus sepatas ⁊ ita in sillo fit quasi triāgulus per dis pōnem terminoꝝ ad inuicem ⁊ hec dispositio figura uo caf dicta similitudinarie. Et notādum q̄ non solum figura sumit hic methaphorice sed etiam terminus ⁊ medium ⁊ extremum. oia enim hec ꝓpe sunt in ꝯtinuis hic aūt tm̄ ꝓportionabiliter ⁊ iō ubiq̄ dicit hic Arz. figurā uo co terminū uoco. silr mediū ⁊ extremum. non figura est uel terminus est ⁊c. ¶ Adhuc forte dubitabit de multi tudine figurarū quō tres sint. videt enim q̄ due superflu ant ex quo per primam ꝯcludit ois ꝯclo. Adhuc videt q̄ quarta deberet eē ubi mediū ꝑdicat de ꝑmo ⁊ sbicitur postremo. Et dicēdum q̄ tm̄ tres sunt. hac rōne figura est dispositio triū terminoꝝ tm̄ in duabus ꝓpōnibus. aut idez ergo idē ꝑdicat in utraq̄ ⁊ sic est secūda figura. aut idez sbicit in utraq̄ ⁊ sic est tertia figura. aut sbicit ⁊ ꝑdicatur de altero ⁊ h̄ non pōt eē nisi ita q̄ sbiciat ꝑmo ⁊ ꝑdicat de postremo ⁊ sic est ꝑma figura. ¶ Ad ꝑmuz obiectū dicēdum q̄ in genere sillogismoꝝ est perfectum simpli citer ⁊ minus q̄z pfectum ⁊ non est incōueniēs q̄uis sil logismo perfecto ꝯcludi pōt ois ꝯclusio q̄ alia possit cō cludi sillogismo etiā impfecto. alius enim est modus ꝯ cludēdi per sillogismū perfectū ⁊ impfectum. ¶ Ad aliud dicēdum q̄ mediū sillogisticū aut habet ꝯditionē primi in ordine ꝑdicabili ⁊ tūc est figura secūda. aut cōditioēz ultimi ⁊ tūc est figura tertia. aut ꝯditionem medij in or dine ꝑdicabili ⁊ sic est ꝑma ⁊ necesse est mediū sub tali cōditione subici ꝑmo ⁊ ꝑdicari de postremo. si eniz sbi ceret ultimo ⁊ ꝑdicaret de ꝑmo aut oporteret accipere ꝓpositiones falsas. s. si acciperent uľes aut accipe ꝓposi tiones pticulares ⁊ ex talibus non est sillogismus. patet igit cum nō sint nisi tres dicte conditiones medij nō po test esse figura alia ubi ꝑdicet medium de ꝑmo ⁊ sbici atur ultioꝛ. ex his ergo manifestū est que sit figura ⁊ que sit eius diuisio ⁊ sufficiētia sue diuisionis. ¶ Cōsiter for te dubit^r de sillo ex q̄bus cōponat. ⁊ cū manifestū sit de ꝑncipijs materialibus q̄ ꝑncipia materialia eius sūt ter mini ⁊ ꝓpōnes. querit de ꝑncipijs formalibus ⁊ videt q̄ sint figura ⁊ modus q̄ illud est forma silli qd̄ disponit eius materiā huiusmodi aūt sunt figura ⁊ modus apud sillm. quare figura ⁊ modus formaꝝ silli ꝑficiūt ⁊ hoc est uerū. ¶ Sed tunc dubi^r quō h̄ sit cū vnius rei vna sit forma ⁊ nō multe. Et dicēdū q̄ sicut ordo est in materijs quedā enim est remota ⁊ idisposita: quedā aūt ꝓpinqua ⁊ disposita: sic est in formis: quedā est forma mālis ⁊ i po tētia ad formā ulteriorē: quedā aūt est ultima ⁊ cōpletia ⁊ sic inuenimus in sillo ordinē in mā ⁊ in formis in mate rijs q̄ termini est mā eius remota ⁊ indisposita. ꝓpō uo est mā ꝓpinqua ⁊ disposita iformis et q̄sa figura est for ma icōpleta ⁊ in potētia ad ulteriorē formā. modus autē est forma ultia silli cōpletiua. ⁊ rn̄det icōpletū informis i cōpleto in materijs. s. figura termino ⁊ cōpletuz iformis cōpleto in materijs ut modus ꝓpōni. ¶ Ulterius forte dubitabit aliq̄s de q̄busdā dictis in lra. ⁊ ꝑmo de hoc q̄ dicit in sillis uľibus ꝑme figure mediū eē in toto ꝑmo ⁊ ultimū in toto medio. per hoc enim videt q̄ nō sit sillus uľis ꝑme figure nisi maioꝛ extremitas sit in plus q̄z me diū ⁊ mediū in plus q̄z minoꝛ extremitas: ⁊ iō nō fiere

talis sillis ex ꝯuertibilibus qd̄ falsum est cū potissime de mōstrationes ex ꝯuertibilib^o fiāt. Et dicēdū q̄ ꝑdicari id qd̄ est nō semp coius est sbo sū in rōne qua ꝑdicatur coius est. est eni rō ꝑdicabilis de plurib^o dici: est igit ꝯsi derare. ꝑmū. mediū. postremū id qd̄ sunt ⁊ sic sepe con uertunt. uel est ꝯsiderare ꝑmum in rōne qua ꝑdicat de postremo ⁊ sic est ut totū ad ipz ⁊ sic est intelligēdus ꝑmo Arz. cū dicit mediū eē in toto ꝑmo ⁊c. sic enim pōt vnū ꝯuertibiliū eē in toto altero. ¶ Adhuc forte dubi^r qua re dicit sillm talē eē pfectū ex extremitatib^o. patet eniz q̄ sil ter pfect^o est cū hēat in se ꝑncipiū sui pfectu^m. sed dubi^r q̄re dicit q̄ sit ex extremitatib^o cū silr ꝯcludāt silli secūde figure ⁊ tertie maiorē extremitatē de minore sicut silli pri me figure. Et dicēdū q̄ in secūda ⁊ tertia figura semp al terū extremū hēt rōnē medij ⁊ mediū rōnē vnius extre mi sicut patebit itra. vn̄ ibi sit ꝯclo ex duob^o que sunt ex trema sed nō hn̄t rōnē extremi. In ꝑ^a aūt figura utrūq̄ extremū hēt rōnē extremi ⁊ mediū rōnez medij ⁊ ita sit ubi ꝯclo ex duob^o que sunt extrema ⁊ hn̄t rōnē extremo rū ⁊ ita dicit talē sillm eē ex extremitatib^o ad dr̄iaz silloꝝ secūde ⁊ tertie figure. ¶ Adhuc forte dubi^r de ꝑmo mō videt eni q̄ sit inutilis ꝯiugatio q̄ est repire termios oi ⁊ nulli ieē. q̄ aūt sit repire termios oi ieē h̄ pse patet. q̄ aūt nulli ieē hoc patet sic Oēs es est nāle ois statua est es cū tm̄ sit ita q̄ nulla statua est nālis. Et dicēdū q̄ istātia nul la est. hic eni determiat forma sillogistica i coiissima mā que abstrahit a mā ꝓbabili necessaria ⁊ appenti: vn̄ for ma hec determinata nō tm̄ iueniri pōt in dialeticis ⁊ de mrātiuis sed ⁊ in sophisticis. vn̄ dicēdū q̄ seqtur ꝯclo. s. ois statua est nālis ꝑm artificē huius libri: uel si nō: negā da est ꝑma. forma eni bona est ꝑm ipm ⁊ nō excludit a forma sillistica h̄ determiata. Ad hui^o euidētiā sciēdū est q̄ duplex est sills. s. ille cui^o nectas est localis ubi ex ma iore ⁊ miore necio seqtur ꝯclo ⁊ talis est sill^s dialeticus uel demratiu^o. Ali^o est cui^o nectas est cōplexionalis tm̄ hoc est cāta ex debita cōplexione termioꝝ ad iuicē ⁊ pro pōm ⁊ talis cois est sillo dialetico demratiuo ⁊ sophisti eo ⁊ talis silli nectas ⁊ forma hic determiat artifex ergo libri hoꝝ abstrahit sillm ⁊ silr eē ꝑdicatū in ꝓpōnib^o sil logisticis. vn̄ abstrahit illud eē ab eē pse ⁊ eē per accidēs ⁊ ita ꝯcedit ꝑdicationes accidētales. vn̄ cū sic arguatur Omne es est nāle omis statua est es ergo ⁊c. diceret q̄ cōclusio nō est uera q̄uis per accidēs nun q̄z aūt forma arguēdi negaret. ¶ Adhuc forte dubitaret ulterius ali quis de hoc q̄ dicit inutile eē cōiugōnem si minoꝛ uľ utra q̄ sit negatiua. videt enim instātia sic quodcūq̄ aīal nō est rōnale est irrationale. asinus nō est rōnalis ergo est irrōnalis h̄ est minoꝛ negatiua: ⁊ tm̄ seqtur conclusio per ꝑmam figurā. Adhuc quicq̄d nō est coloratum nō est al bū. intelligētia nō est colorata ergo ⁊c. hic est utraq̄ ne gatiua ⁊ tm̄ seqtur cōclusio per ꝑmā figurā. Et posset di ci de ista q̄ q̄uis aliquādo teneat hec dispositio in aliq̄ bus terminis nō tamē tenet uľr in oibus ⁊ ideo reputat inutilis. Uel pōt dici q̄ dicti sillogismi sunt ex maiore ipo thetica vn̄ totū añcedēs maioris est in rōne medij ⁊ ideo ipa negatio que est in añcedēte est ps ipius medij ⁊ nō negat ipm mediū. dicēdū q̄ duplex est negatio in mino re ꝓpōne ꝑme figure. aut enim negat ipm mediū ⁊ sic est inutilis dispositio. aut negat ꝑdicatū quodcūq̄ ita q̄ ipm mediū nō cadit sb negatione ⁊ sic bn̄ pōt eē utilis ꝑ me figure ⁊ sic est in dictis instantijs sicut patet intuenti. ¶ Cōsequenter forte dubi^r de sufficiētia ꝯiugationum utiliū ꝑme figure. q̄ cum Arz. enumerat sexdecim con iugationes: dubium est quō tm̄ quatuoꝛ utiles sunt. Ad qd̄ di cēdum q̄ h̄ manifestum erit ex quatuoꝛ principijs quo rū duo sunt cōmunia omni figure. s. q̄ altera propositio nū sit uľis: ⁊ q̄ ex duabus negatiuis nihil sequit. Duo ꝓpria prime figure. s. q̄ maioꝛ sit uľis ⁊ minoꝛ affirmati ua. quibus suppositis sit talis cōbinatio: cū sillis fiat ex

duab⁹ ppōnib⁹. aut est utraq; ulis aut utraq; pticularis aut maior ulis ⁊ minor pticularis: aut ecōuerso: vnūqdq; aūt istoꝝ diuidit in quatuor cōbinationes per naturā affirmationis ⁊ negationis. si enim utraq; sit pticularis aut utraq; est affirmatiua: aut utraq; negatiua: aut pma affirmatiua ⁊ scda negatiua aut ecōuerso: ⁊ oēs iste quatuor cōbinationes sunt inutiles qm̄ ex pticularib⁹ nō sillat̄. si aūt maior sit pticularis ⁊ minor ulis ibi sūt eadē quatuor cōbinationes sed oēs inutiles: q: maior in pma figura dz eē ulis. si aūt utraq; sit ulis ⁊ affirmatiua nō est peccatū cōtra aliqd pncipiū ⁊ ideo cōiugatio utilis. si aūt utraq; sit negatiua uel maior affirmatiua ⁊ minor negatiua sunt hue ꝯiugōnes inutiles q: ex negatiuis nō sillat̄ in prima ēt figura nō sillat̄ ex minori negatiua. si autē maior fuerit negatiua ⁊ minor affirmatiua dūmō ambe fuerit ules erit utilis ꝯiugatio que nō peccat ꝯtra aliqd pncipiū. si aūt ppō maior fuerit ulis ⁊ minor pticularis aut utraq; est affirmatiua ⁊ est utilis ꝯiugatio: aut maior negatiua aut minor affirmatiua ⁊ adhuc utilis aut utraq; ē negatiua aut tm̄ minor ⁊ sunt due inutiles. suppositis ergo dictis pncipijs manifestū est q due ppōnes sillistice q sexdecim modis se pnt hēre tm̄ quatuor modis ꝯiugationes utiles fact̄ pnt duodecim aut inutiles faciūt ⁊ ita patet sufficientia silloꝝ pme figure. ⁊ q̄re tm̄ quatuor sunt. ¶ Sz nūc ulterius forte dubitat̄ de pncipijs positis ad istā sufficientiā faciēdā: que sit cā duoꝝ pncipioꝝ eoꝝ. Et dicēdū q Arist. reddit iterius cām hui⁹ pncipij semp altera ppōm dz eē ulis. sed de reliquo pncipio. s. q̄re ex negatiuis nō sillat̄. dicēdū q ois sillis intēdit remouere aliqd ab aliquo aut affirmare aliqd de aliquo. vnū aūt nō pōt ab alio remoueri nisi per aliā diam eoꝝ. h autē ē necessario est aliqd vnius nō ꝯueniēs tm̄ alteri. ergo dz eē mediū necessario de altero affirmabile: ul alterū de ipso q̄uis negat̄ de reliquo uel reliquū de ipso: ⁊ ita si intēdat̄ aliqd remoueri ab aliquo necessarium est ad min⁹ alterā ppōnē eē affirmatiuā. si aūt dz aliqd de alio affirmari opz q hoc fit per aliqd ꝯueniēs utriq; ⁊ ideo cū illud debeat eē mediū necesse est utrāq; esse affirmatiuā cū mediū sit utriq; extremo ꝯueniēs. ⁊ ita patet quō tā sills affirmatiuus q negatiuus necessario hēt aliā ppōnē affirmatiuā ⁊ patet ei⁹ cā. ¶ Cōsequenter quereret aliqs que sit cā ppuoꝝ pncipioꝝ. s. q̄re maior in pma figura sit ulis ⁊ minor affirmatiua. Et dici pōt q cā illoꝝ q sills prime figure pficit̄ per dici de oi ⁊ de nullo. rōnib⁹ aūt illoꝝ repugnat maiorē eē pticularē uel minorē negatiuā ⁊ ideo necesse est maiorē eē ulem ⁊ minorē affirmatiuā. h aūt patet manifeste īuenti rōnes istoꝝ duorū de oi ⁊ de nullo dici. Aliter ēt dici pōt q si maior esset pticularis posset mediū eē couus maiore extremitate. pdicat̄ enim īferius de supiori pticulariter affirmatiue ⁊ negatiue ⁊ si ita eēt posset sillī ꝯtingē q maior fuerit negatiua ⁊ extrema ꝯuertibilia excedētia ⁊ excessa ⁊ non posset seq ꝯclo negatiua nisi falsa: sicut patet in his termis hō aial asin⁹. hac igit̄ de cā necesse est maiorē ulem non enim posset eē sills hui⁹ figure si eēt pticularis. De reliquo aūt pncipio. s. q minor sit affirmatiua dicēdū q si minor eēt negatiua aut maior eēt negatiua ⁊ tūc nō fieret sillo: cuius cā dicta est. aut maior eēt affirmatiua ⁊ tunc fieret fallacia ꝯntis: q: ad negationē īferioris de aliquo nō sequit̄ negatio supioris de eodē. Vñ si in minore ppōne negaret̄ mediū a postremo nō sequeret̄ negatio pmi ab eodē q: pmū est in plus medio ⁊ frequēti⁹: ⁊ ita patet cā pmoꝝ pncipioꝝ huius figure. ¶ Adhuc dubitabit forte aliqs q̄re ꝯclo in hac figura sem p assimilat̄ maiori in qualitate ⁊ minori in quātitate. Et dicēdū q h est q: ꝯclo est pars maioris. hēt enim idē pdicatū cū maiore: ⁊ eius sbm est ps sbi maioris: vñ q: qd remouet̄ a toto ulr remouet̄ ⁊ a pte ei⁹: ideo si maior sit negatiua ⁊ ꝯclo ⁊ qd toti ꝯuenit ⁊ pti ꝯuenit: ideo si maior est affirmatiua ⁊ ꝯclo ⁊ ita ꝯclo sp assimilat̄ in q̄litate maiori minori aūt assimilat̄ in quātitate q: a sbo cognoscit̄ quātitas ⁊ idē est sbm minoris ⁊ ꝯclonis. ¶ Adhuc solet queri q̄re Boeci⁹ ponit nouē modos cū Arist. tm̄ ponat quatuor. sed de hoc non est multū curādū. Arist. enim oēs nouē determinat sed nō sil̄ nec debuit oēs sil̄ dare s; pfectos per se. ¶ Adhuc solet q̄ri ordo in modis hui⁹ figure sed h nō est multū curādum. uerūtm̄ si placet ordo per se patet. q ulē aut particulare ⁊ affirmatiua aut negm̄ ⁊ ē.

Quādo vo idē alteri quidē oi: alteri vo nulli inē uel utriq; oi uel nulli figurā qdē huiusmodi voco secūdā. Mediū aūt in hac qd de utroq; pdicatur. Extremitates vo de qb⁹ di hoc. Maiorē vo extremitatē que iuxta mediū posita est: minorē vo que lōgius sita est. Ponit̄ qdē mediū foras extremitatū: pmum vo positione. Perfect⁹ aūt sillogismus nullo modo est in hac figura. Possibilis vo erit in vniuersalibus ⁊ nō vniūsalib⁹ existentibus terminis.

¶ Hic itēdit determinare ordinē medij respectu extremorū in scda figura ⁊ diuidit̄ in duas. in pma determiat eā in scda cū dicit [palā aūt ⁊ qm̄] duo correlaria inde manifesta ꝯcludit. pma in duas. in pma ponit ꝯiugationes utiles. in scda cū dicit [si aūt ad alterū sit ulr] pticulares pma in duas. in pma dat dispōnem terminoꝝ in modis ulibus ⁊ dicit qui termin⁹ est hic medius ⁊ qui extremitates: ⁊ cōparat ad inuicē mediū ad extrema. In scda cū dicit [ules igit̄ eū.] ponit ipsas ꝯiugōnes. in pma sic pcedit. pmo dat dispōnē terminoꝝ dicēs q qm̄ idē pdicat̄ de duob⁹ ulr ita q de vno affirmatiue ⁊ de altero negatiue aut de utraq; affirmatiue uel negatiue talē dispōnem terminoꝝ uocat scdā figurā ⁊ h est [qm̄ vo idē.] Scdo determinat qs terminus est medius ⁊ qui extrema dicēs q ille est hic terminus medi⁹ qui pdicat̄ de utroq; aliorū ⁊ alij duo qui subiciunt̄ sunt extrema ⁊ hec est [Mediū aūt in hac.] Tertio cōparat extrema ad medium ut distīguat īter extremitates: ⁊ pcedit sic. pmo dicit q maior extremitas est que posita est iuxta mediū. minor aūt que remotior est ab eo. sed mediū est sup extremitates ⁊ pm̄ pōne ⁊ patebit iā īellect⁹ istoꝝ v boꝝ ⁊ h est [Maiorē vo extremitatē.] Scdo ex h ꝯcludit q cū talis sit sit⁹ terminoꝝ in hac figura q silli ei⁹ imediate nō pnt pfici p dici de oi ⁊ de nullo. ex h relinqt̄ q nullus sills huius figure est pfect⁹ oēs tm̄ possibiles sunt pfici per reductionē in sillos pme figure ⁊ hec est [pfect⁹ igit̄.] ¶ Cōsequēter dat ꝯiugōnes ules ⁊ p⁹ sic. pº dat regulā sbm q oēs pcedūt dicēs q sills ulis erit qm̄ mediū ulr dicit̄ de utroq; extremoꝝ. de altero aūt affirmatiue de altero negatiue ⁊ h de quocūq; illoꝝ dicat̄ affirmatiue uel negatiue. alterū aūt nō ⁊ h est [ulis igitur erit.]

¶ Vniūsales igit̄ cū sint erit sillogismus qm̄ mediū qdē huic oi: illi vo nulli medio. et si utrūlibet sit pruatiuū: alter vo nullo nō pdicet. m. de. n. quidē nullo de. x. vo omi. Qm̄ igit̄ ꝯuertit̄ priatiua nulli. m. inerit. n. at. m. omni. x. posita erat: quare. n. nulli. x inerit: hoc enim ostensum est prius. Rursum si. m. n. quidem omni. x. vo nulli: ⁊. x nulli. n. inerit. nā si. m. nulli. x ⁊. x. nulli. m.

ierit. At vero .m. oi .n. posita erat: quare .x. nulli .n. inerit. facta est .n. rursus prima figura. Quoniam igitur convertitur privativum: etenim nulli .x. inerit: quare idem erit sillogismus: est autem ostendere hoc ad impossibile ducentes. Quoniam ergo fit sillus sic se habentibus terminis: manifestum est: sed imperfectus sillus. Non enim solum ex his que a principio sumpta sunt: sed ex alijs perficitur necessarium. Si autem .m. de omni .n. et de .x. predicetur non erit sillogismus. Termini inesse substantia aial homo; non inesse: substantia aial lapis: medium: substantia. Nec quando de .n. nec de .x. ullo predicatur .m. Termini inesse linea animal homo. non inesse: linea aial lapis. Manifestum est ergo quoniam si fit sillogismus ex universalibus terminis: necesse est terminos sic se habere ut in principio diximus. aliter enim se habentibus non fit necessarium.

Consequenter ponit ipsas coniugationes, et primo utiles. secundo inutiles. utiles autem ponit duas quarum prima habet maiorem negativam et minorem affirmativam quam ostendit esse utilem reducendo eam in secundo prime per conversionem maioris extremitatis. Et intelligendum per .m. medium. per .n. maiorem extremitatem. per .x. minorem et hoc est [predicetur .m.] In secunda autem habet econverso maiorem affirmativam et minorem negativam cuius utilitatem ostendit concludendo conversam conclusionis in secundo prime conversa minore et transpositis propositionibus. et deinde ut habeatur prima conclusio convertit illam conclusionem quam concludit in secundo prime et pater quod dicit et addit etiam quod isti modi possent per impossibile ostendi et hoc est [rursum si .m.] Consequenter epilogat et hoc est [quoniam ergo fit sillus.] Consequenter ponit coniugationes utiles inutiles. duas quarum prima constat ex utraque affirmativa alia ex utraque negativis cuius inutilitatem ostendit per instantiam in terminis et hoc est [Si autem .m. de oi .n.] Et notandum quod semper in hac figura primus trium terminorum est medium, secundus maior extremitas. tertius minor extremitas. Consequenter epilogat de coniugationibus utilibus et hoc est [manifestum est ergo.]

Si autem ad alterum universaliter: si medium quando ad maius utrum fuerit vel privative vel predicative ad minus autem particulariter et opposite uni. Dico autem opposite: si universale quidem privativum particulare predicativum. vel si universale quidem predicativum particulare privativum necesse est sillm fieri privativum particulariter. Nam si .m. .n. quidem nulli .x. vero alicui inest: necesse est .n. alicui .x non inesse. Et quoniam convertitur privativum nulli .m. inerit .n. .m. vero positum est alicui .x. inesse: quare .n. alicui eorum que sunt .x. non inerit. fit enim sillus per primam figuram. Rursus si .n. quidem oi .m. inest .m. vero alicui .x. non: necesse est .n. alicui .x. non inesse. Nam si de oi .x. predicatur .n. et .m. de oi .n. necesse est .m. et oi .x. inesse: sed positum erat alicui non inesse. Et si .m. quidem oi .n. inest .x. autem non oi: erit sillus quoniam non oi .x. inest .n. demonstratio autem eadem.

Consequenter determinat coniugationes particulares et dividitur in duas. In prima determinat particulares habentes aliam universalem. in secunda habentes utramque particularem cum dicit [Sed nec si alicui.] Prima in duas. in prima ponit coniugationes que sunt ex propositionibus dissimilis qualitatis. in secunda illas que sunt ex propositionibus similis qualitatis cum dicit [quando autem similis figure.] Prima in duas. In prima ponit utiles. in secunda ponit inutiles cum dicit [Si autem de .x.] In prima sic procedit. primo dat regulam secundum quam procedunt coniugationes. dicens quod si altera propositio sit universalis et altera particularis. si maior sit universalis sive affirmativa sive negativa et minor particularis opposite qualitatis erit sillus concludens particularem negativam et hec est [Si autem ad alterum.] Secundo ponit duas coniugationes quarum prior habet maiorem negativam universalem et minorem particularem affirmativam quam ostendit esse utilem per reductionem eius in quartum prime per conversionem maioris et hec est [Nam si .m.] Secunda vero constat ex maiore universali affirmativa et minore particulari negativa cuius utilitatem ostendit per impossibile ex opposito conclusionis et maiore concludendo oppositum minoris in primo prime per conversionem enim perfici non potuit eo quod non ibi propositio convertibilis nisi universalis affirmativa que non convertitur nisi in particularem et ita si illa converteretur essent ambe propositiones particulares et ita nihil sillogizaretur ex eis et hoc est [rursum si .n. quidem.]

Si autem de .x. quidem oi de .n. non oi predicatur .m. non erit sillus. Termini inesse aial substantia corvus. non inesse: aial album corvus. Sed neque quando de .x. quidem nullo: de .n. vero alicui: termini inesse aial substantia lapis. non inesse aial substantia scientia. Quando ergo oppositum est universale particulari dictum est quando erit et quando non erit sillogismus.

Consequenter ponit inutiles duas. quarum prior habet minorem universalem affirmativam et maiorem particularem negativam cuius inutilitatem ostendit per instantiam in terminis et hoc est [Si autem de .x. quidem.] secunda habet minorem universalem negativam et maiorem particularem affirmativam et ostendit eius inutilitatem per terminorum instantiam et hoc est [nec quando de .x.] Consequenter epilogat de coniugationibus habentibus propositiones dissimilis qualitatis et hec est [quando igitur oppositum est.]

Quando autem similis figure sunt propositiones: ut ambe privative vel predicative: nullo modo erit sillus. Sicut autem prius privative et universale ponatur ad maiorem extremitatem: ut .m. .n. quidem nulli .x. vero alicui non insit. ergo et oi et nulli .x. inesse contingit .n. Termini nulli inesse nigrum nix aial. oi vero inesse non est sumere. Si .m. alicui .x. inest alicui autem non: si enim oi .x. inest .n. et .m. nulli .n. et .m. nulli .x. inerit: sed dicebatur alicui inesse non igitur contingit sic sumere terminos. Ex indefinito autem sic ostendendum est quoniam verum est .m. non inesse alicui .x. et si nulli inest nulli vero cum insit non erit sillus. Manifestum quoniam nec nunc erit. Rursus sint predicative et universale ponatur: ut .m. .n. quidem omni .x. autem alicui insit. contingit ergo .n. et omni et nulli .x. inesse. Termini nulli inesse album cignus lapis. Omni

Uo nō erit sumere: ꝓp eādē causam quaꝫ ꝓus: sed ex idefinito mōstrandū.

℄ Consequēter determinat eas que hn̄t ꝓpositiones simi les in qualitate. ⁊ p̄mo illas que hn̄t maiorem vniuersa lem. secūdo illas que hn̄t minorem vniuersalem cuꝫ di cit ⌊ Si autem vniuersale. ⌋ In p̄ma ponit duas cōiuga tiones quarum p̄ma est ex negatiuis secūda ex affirma tiuis. Circa p̄mam sic ꝓcedit. p̄mo dicit ꝙ si maior sit vni uersalis ⁊ minor pticularis ⁊ utraqꝫ negatiua non erit sil logismus ⁊ h̄ est ⌊ quando autem similis figure. ⌋ secun do hic ostēdit ⁊ hoc dupliciter. p̄mo ostēsione quadā di minuta. secūdo ostēsione sufficiētī. Circa p̄mam ostensi onem sic ꝓcedit. p̄mo dicit ꝙ sic dispositis terminis est i uenire terminos omni ⁊ nulli postremo p̄mum inesse: ⁊ ponit terminos ubi cōtingit nulli inēē ⁊ h̄ est ⌊ cōtingit n. ⌋ secūdo dicit ꝙ terminos omni inesse non est inueni re si minor que est particularis negatiua sit talis ꝙ alicui insit p̄dicatum ⁊ alicui non ⁊ hoc ostēdit. sic hec est dispo sitio terminoꝝ. nullum. n. est. m. aliquod. x. non est. m. ⁊ dicit ꝙ non est inuenire terminos omni inesse si. m. ali cui. x. insit ⁊ alicui non. hac ratione si demonstrat ꝙ omi insit p̄inum postremo accipiat cum p̄ma ꝓpositione sic nullum. n. est. m. omne. x. est. n. per ypothesim: ergo nul lum. x. est. m. quod est cōtra aliam ypothesim. patet igit ꝙ non est sic sumē terminos omni inesse ⁊ h̄ est ⌊ omni uo inesse. ⌋ ℄ Cōsequenter ponit cōpletam ostēsionem inutilitatis dicte cōiugōnis dicēs ꝙ eius inutilitas ostē di pōt ex indefinita causa ueritatis ex particulari negati ua que uerificari pōt pro sensu vniuersalis uel pro sensu particularis. ⁊ ponit rationem talem ad vniuersalē nega tiuam sequit particularis negatiua: sed vniuersaliter ne gatiua posita pro minore in tali dispositione non est sillo gismus sicut patet ex p̄dictis. ergo nec erit pticularis ne gatiua posita pro minore. huius rōnis p̄mo ponit maio rem ⁊ h̄ est ⌊ ex indefinito autem. ⌋ secūdo minorē ⁊ h̄ē ⌊ Nulli uo. ⌋ tertio cōclōnē ⁊ h̄ est ⌊ medium est qm̄. ⌋ ℄ Cōsequēter ponit aliā ꝯiugōnem ex utrisqꝫ affirma tiuis cū maior est ulis ⁊ minor pticularis sicut ꝓus. ⁊ ostē dit eius inutilitatē sicut ꝓus dicēs ꝙ cōtingit inuenire ter minos oī ⁊ nulli inēē. uerūtū si minor sit uera ꝙ aliquod. x. sit. m. ⁊ aliquod nō: nō erit inuenire terminos oī inēē ⁊ h̄ ostēdenda est inutilitas huiusmodi per infinitā causā ueritatis in pticulari ꝓpōne sicut ꝓus ⁊ h̄ est ⌊ Rursum fuit predictū. ⌋

℄ Si autem vniuersale ad miorem extre mitatem est ⁊. m. x. quidem nulli. n. uo ali cui non inest. cōtingit. n. ⁊ omni ⁊ nulli. x. inesse. Termini inesse album animal cor uus non inesse album lapis coruus. Simi liter autem si predicatiue fuerint proposi tiones. Termini non inesse albuꝫ animal nix. inesse album animal cignus. Manife stum igitur quoniam si similis figure sint propositiones ⁊ hec quidem vniuersalis: illa uo particularis quoniaꝫ nullo modo erit sillogismus.

℄ Cōsequēter ponit duas ꝯiugōnes hn̄tes ꝓpōnes siles in q̄litate ubi minor est ulis. ⁊ p̄o illā que est ex negatiuis ostē dēs eius inutilitatē per instātiā in termīs ⁊ h̄ est ⌊ Si aūt ⌋ ⁊ 2o illā que est ex affirmatiuis ⁊ ponit termīos ad i stātiā ⁊ h̄ ⌊ Silr aūt. ⌋ Cōsequēter epilogat de his que sūt similis qualitatis ⁊ h̄ est ⌊ mediū est igit. ⌋

℄ Sed nec si alicui utriqꝫ inest uel non in est. uel huic quidem: illi nō: uel neutro oī: uel indefinite. Termini autem cōmunes omnium: album animal homo: albū ani mal inanimatum. Manifestū ergo ex pre dictis quoniā si sic se habeant termini ad inuicem ut dictuꝫ est: sit sillogismus ex ne cessitate: ⁊ si fit sillogismus necesse est ter minos sic se habere.

℄ Cōsequēter ponit ꝯiugōes pticulares ubi ambe sunt pticu lares dicēs ꝙ oēs inutiles sunt qd̄ ostēdit per instātiaꝫ in termīs ⁊ hec est ⌊ sed nec si alicui. ⌋ Consequēter recapi tulat totum ⁊ h̄ est ⌊ mediū igit. ⌋

℄ Palam autem quoniam omnes imper fecti sunt qui in hac figura sunt sillogismi omnes enim perficiuntur assumptis qui busdam que uel insunt terminis ex neces sitate. uel ponunt uelut ipotheses ut quā do per impossibile ostendemus. Et quo niam nō fit affirmatiuus sillogismus per hanc figurā. Sed omnes priuatiui ⁊ vni uersales ⁊ particulares.

℄ Cōsequēter ꝯcludit duo correlaria ex p̄dictis manifesta. q̄x p̄m est. Et oēs silli huius figure sunt impfecti q: oēs pfi ciunt uel per ꝯuersionē ⁊ trāspōnem ꝓpōnū que ex ne cessitate eisdē termīs insunt aut per aliā ipothesim ut qn̄ deducit ad īpossibile ⁊ istud q̄ātū ad pfectionē q̄rti modi: reliquū uo q̄ātū ad pfectionē alioꝝ ⁊ h̄ est ⌊ palā aūt ⁊ q̄ niā. ⌋ 2m est ꝙ nō fit in hac figura sills affirmatiuus sed tm̄ negatiuus ulis ⁊ pticularis ⁊ h̄ est ⌊ ⁊ qm̄ nō fit ⁊c. ⌋ ℄ Hic forte dubitaret aliqs de hoc qd̄ dicit secūdā figu rā eē qn̄ mediū de utroqꝫ extremo dī oī uel nullo h̄ enī nō uidet cū nunqꝫ fit sills ex negatiuis nec in ista figura ex affirmatiuis. Et dicēdū ꝙ Ari. ibi sigt figurā tm̄: circū scribēdo modū ⁊ ubicuqꝫ est talis termioꝝ dispō ⁊ 2a fi gura ⁊ si nō modus. ℄ Cōsequēter dubitat de his que ꝯiter dicit in lra. mediū enī est id per qd̄ vnuꝫ extremū distat ab altero: sed per id qd̄ p̄dicat de utroqꝫ nō distat vnuꝫ ab altero. ergo id qd̄ p̄dicat de utroqꝫ nō erit ipoꝝ me diū cuius oppositū dicit in lra. Adhuc mediū est ꝙ eq̄ liter distat ab utroqꝫ extremoꝝ: ergo extrema a medio equaliter distāt. ergo vnū extremū nō est ꝓpinquius me dio eius oppositū dicit. Adhuc mediū cū sit illud per qd̄ extremū distat ab extremo est īter extrema ergo nō est p̄ mū pōe cuius oppositū dicit. Hec oīa soluta sunt per eq̄ uocationē mediȷ. obiecta enim ꝓcedūt accipiēdo mediū ꝓprie quod est medium in ꝯiungēdis. tale enim est īter extrema sm̄ pōem ⁊ equedistans ab eis. hic aūt accipit mediū metha̱ pro eo ꝙ est mediū vniēdi itellc̄s extreo rū. Et nōndū ꝙ mediuꝫ sillicum aliqn̄ est utroqꝫ modo mediuꝫ. s. ꝙ est vnitiuū extremoꝝ ⁊ ꝙ est inter extrema: ⁊ tunc est medium pōe: ⁊ tale est medium in prima figu ra. aliqn̄ aūt sicut in alȷs figuris dicit medium soluꝫ qd̄ est vnitiuum extremoꝝ. vnde in scda figura dicit medi um pōe. p̄mum q: obtinet in sillo ordinem eius qd̄ est p̄ mum in ordine p̄dicamētali. tm̄ enim p̄dicat sicut illud qd̄ p̄mum est in p̄dicamento maior uo extremitas dicit ꝓpinquius posita medio q: magis habet cōditionē me dȷ in ordine predicamentali subiicit enim ⁊ predicatur. minor uo extremitas dicitur longius posita medio: quia priuatur conditione medȷ in ordine predicamentali su bicitur enim tm̄. patet igitur ꝙ in hac figura mediuꝫ ha bet rationem p̄mi. maior extremitas rationem medȷ.

minor ratione ultimi ꝛ ita patet expositio littere. solet tamen dicta littera intelligi de ordinatione terminorum quos ponit Ar. in hoc capitulo ad instantiam mutuam coniugationum. ibi enim semper ordinatur primo medium, secundo maior extremitas, tertio minor. sed de isto non est curandum talis enim positio valde accidentalis est secunde figure. Ex his etiam manifestum est quod in prima figura primum habet rationem primi ꝛ medium rationem medij ultimum autem rationem ultimi: quod ita non fuerit in alijs figuris. ¶ Consequenter forte dubitabitur de eo quod dicit sillogismum huius figure esse imperfectum. si enim perfectum est quod potest generare sibi simile sicut dicit Ar. sillogismus autem huius figure similiter ꝛ tertie generat ex se sibi simile. quia sillogismum prime figure per reductionem. videtur quod sillogismus secunde ꝛ tertie figure sit perfectus. si autem dicatur sillogismus perfectus per necessariam illationem conclusionis cum illa reperitur in omni figura erit in omni figura sillogismus perfectus. Et dicendum quod perfectum est quod attingit propriam virtutem. virtus autem est quod perficit habens ꝛ opus eius bonum reddit. opus autem silli est ostendere ꝛ notificare. hoc autem opus bene fit per necessitatem ꝛ euidentiam necessitatis: quare virtus perficiens sillogismum est necessitas cum euidentia hec tamen inuenitur in sillogismis prime figure ꝛ ideo solus sillogismus prime figure dicitur perfectus. ¶ Ad obiecta dicendum ad primum quod sillogismus secunde ꝛ tertie figure originaliter oritur ex illo inquantum reducitur ꝛ non generat ipsum proprie sed generatur ab ipso ꝛ in ipsum reducitur sicut in suum principium. adhuc, ꝛ si uere posset dici quod ex se generaret sillogismum aliud non dicitur hec perfectio propter talem modum generandi ꝛ ita non adhuc diceretur sillogismus perfectus. ¶ Ad secundum dicendum quod non dicitur hic sillogismus perfectus propter perfectionem primam que est necessitas sed per perfectionem secundam que est necessitatis euidentia. ex his patet quare sillogismus huius figure ꝛ tertie dicitur imperfectus ꝛ sillogismus prime figure dicitur perfectus. ¶ Consequenter forte dubitabitur super hoc quod probat quartum modum per impossibile. hoc enim non uidetur conueniens cum nondum sit manifestus modus silli per impossibile sed manifestabitur in secundo huius. similiter idem videtur per hoc quod sillogismus ostensiuus est prior natura sillogismo per impossibile unde non deberet per illum ostendi. Et dicendum quod hic accipitur communiter ostensio per impossibile pro sillogismo qui proprie dicitur per impossibile ꝛ pro sillogismo conuersiuo. utitur enim hoc proprie sillogismo conuersiuo qui semper supponit ante se sillogismum ostensiuum. Et sciendum quod talis sillogismus conuersiuus etiam in se ostensiuus est: secundum quod ex opposito conclusionis ꝛ altera premissarum concludit impossibile alteri premissarum ꝛ hoc ostensiue est ergo considerare ipsum inquantum ostensiuum ꝛ sic utitur ipso. hic autem inquantum conuersiuus est ꝛ sic considerabit eius naturam in secundo ꝛ sic utitur sillogismo conuersiuo hoc per impossibile ad perfectionem sillogismorum ostensiuorum non est inconueniens. accipitur enim inquantum ostensiuus est ꝛ manifestior illo ostensiuo qui perficitur quod patet in proposito. sit enim sillogismus ostensiuus ostendens quartum huius in primo prime qui manifestior est quantum ad suam ostensionem quarto secunde figure. ¶ Sed tunc forte ulterius dubitabitur qualis sit necessitas huius ostensionis si unum oppositorum repugnat premissis ergo reliquum oppositorum sequitur. Et dicendum quod cum unum oppositorum repugnat premisse uel premissis hoc non est nisi quia eius oppositum sequi intelligitur. primo enim repugnat opposito suo opposito ꝛ per ipsum alijs. patet ergo quod si repugnat premissis in ipsis intelligitur reliquum oppositorum. sed quod intelligitur in aliquo uel in aliquibus necessaria consequentia ꝛ naturaliter sequitur ex ipso uel ex ipsis ꝛ ita ex necessitate si unum oppositorum repugnat premissis reliquum ex eis sequetur. ¶ Ulterius forte dubitaret aliquis qualiter sit uerum quod dicit primum postremo omni ꝛ nulli inesse ꝛ tamen non inuenire terminos omni inesse. hoc enim non videtur nisi fuerit defectus terminorum quod non est uerum. Et dicendum quod non dicit simpliciter non posse inueniri terminos omni inesse sed sub hac conditione si minor que est particularis sic sit uera. quod predicatum alicui insit ꝛ alicui non absolute tamen loquendo est inuenire terminos omni inesse. ¶ Sed tunc dubitabitur. videtur

enim quod contingit sumere terminos omni inesse quocunque se habeat particularis. ex quo enim negatiua non sequitur affirmatiua stare potest per illam maximam si unum oppositorum non sequitur reliquum potest stare. Et dicendum quod hec maxima locum habet in oppositis contradictorie in oppositis contrarie necessitatem non habet quod perpendi potest per hoc quod contrarie possunt esse simul false maxima tamen conuersa. i. si unum oppositorum sequitur alterum repugnat tenet in utroque modo oppositionis. ¶ Adhuc consequenter dubitabit aliquis de sufficientia modorum huius figure quare cum sint .xvi. coniugationes tamen quatuor sunt utiles. Ad quod soluendum supponenda sunt communia principia prius habita ꝛ duo propria huius figure. quorum unum est quod maior sit uniuersalis. 2m quod altera propositionum sit negatiua quibus suppositis si ponantur combinationes duarum propositionum sillogismorum per uniuersale ꝛ particulare ꝛ ulterius per affirmatiuum ꝛ negatiuum sicut factum est in capitulo precedenti, patet quod tamen quatuor coniugationes uniuersales sunt ꝛ non peccantes contra aliquod principium. alie autem .xii. peccantes sunt contra aliquod principium ꝛ ideo inutiles sunt reputande. ¶ Sed tunc queritur causa huius principij quod maior est hic uniuersalis. Et dici potest quod sillogismi huius figure descendunt a modis negatiuis prime figure per conuersionem maioris simpliciter quare cum illic sit maior uniuersalis ꝛ negatiua oportet in sillogismis huius figure majorem uniuersalem negatiuam. Uel melius dici potest quod si maior esset particularis in hac figura posset maior extremitas esse in plus medio ꝛ minore existente potest enim inferius predicari de suo superiori particulariter affirmatiue ꝛ negatiue ꝛ si ita esset non posset concludi conclusio negatiua uera quia superius de inferiori non potest uere negari nec etiam concluderetur affirmatiua quia non concluditur in hac figura sicut iam patebit ꝛ ita nulla conclusio posset sequi si maior esset particularis. Causa autem quare negatiua non sequitur est quia non sequitur ad negationem inferioris de aliquo negatio superioris de eodem ꝛ hoc patet in his terminis. homo animal asinus. Quia enim aliquod animal sit homo ꝛ nullus asinus est homo non tamen sequitur quod nullus asinus sit animal. ¶ Consequenter queritur causa alterius principij. s. quod altera dicitur esse negatiua. Et dicitur quod si utraque esset affirmatiua cum medium predicetur de extremis posset superius ad duo desparata predicari de illis quorum neutrum de altero posset affirmari. posset etiam superius affirmari de duobus inferioribus quorum alterum esset sub altero ꝛ ita non posset alterum de altero negari quare manifestum est quod nihil fuerit altera propositionum negatiua. neque sequitur affirmatio neque negatiua in hac figura. ¶ Sed tunc forte queritur si altera debet hic semper esse negatiua quare differenter maior uel minor ꝛ non altera determinate. Et dicendum quod hoc est quia medium equaliter respicit extrema tanquam sub se posita ꝛ ideo quo ad sillogismum non est ius utrum negetur de uno uel de altero extremo. utroque enim modo fit sillogismus: sed diuersus est modus. ¶ Solet etiam hic queri quare hic tamen sequitur conclusio negatiua. Et ratio hec est quia necesse est alteram propositionum esse negatiuam sicut iam ostensum est. ꝛ quando ita est necesse est conclusionem esse negatiuam. Et dicendum quod hoc est quia altera existente negatiua figitur distantia unius extremitatis ad alteram per medium quod unitur sillogismorum contingit ꝛ alij non quare cum conclusio fiat ex extremis necesse est ipsam remouere unum extremum ab altero. ¶ Amplius autem quereret forte aliquis quare in hac figura conclusio semper assimiletur minori propositioni in quantitate. In qualitate autem nec maiori nec minori. Et dicendum quod idem subijcitur in minori ꝛ conclusione ꝛ a subiecto distinguitur quantitas ꝛ ideo assimilatur conclusio minori in quantitate. Adhuc conclusio hic semper est negatiua ꝛ hoc quia altera premissarum semper est negatiua sicut prius ostensum est. negatiua autem premissa potest differenter esse maior uel minor sicut dictum est. ꝛ ideo conclusio potest indifferenter assimilari maiori uel minori in qualitate. semper enim assimilatur ei que est negatiua. Adhuc multiplex solet esse oppositio de ordinatione modorum huius figure sed non curo. ordinatur enim primum quod descendunt a suo principio. descendunt autem modi uniuersales a secundo modo prime figure ita quod primus descendit tamen per conuersionem minoris.

secūdus aūt per cōuersionē minoris ꝛ trāspositionē propositionū. vñ iste secūdus remotior est a suo pncipio q̄z pmus ꝛ iō secūdus est ꝛ ita patet ordo modoꝝ ulium ordinant ꝛ ules añ pticulares que pticulares ab ulib⁹ oriūtur ita q̄ tertius a pmo per positionē sbalterne minoris pro minori. quartus aūt a secūdo per ꝯsimilē ꝯiunctionē minoris ꝛ ita patet ordo in particularibus.

¶ Si aūt eidē hoc quidē oī illud ꝟo nulli iest: uel ambo omni uel nulli figurā qdē huiusmodi ꝟo tertiā. Mediū aūt in hac dico de q̄ ābo pnt. Extremitates ꝟo que pdicant. Maiorē ꝟo extremitatē que longius est a medio. Minorē ꝟo que ppius. Ponit aūt mediū foras extremitatū. ultimū ꝟo positione. Perfectus igit sills non fit nec in hac figa. Possibilis ꝟo erit ꝛ ulr ꝛ nō vniuersaliter existentibus terminis ad medium.

¶ Hic determinat ordinē medij in sillo siue mō in 3a figura. ꝛ diuidit in duas. In pma determinat istā ordinationē. In scda cū dicit⌊ manifestū aūt est q̄n oīs.⌋ ꝯcludit duo correlaria ide manifesta. pma in duas. in pma determinat ꝯiugōnes ules. in scda cū dicit.⌊ Si aūt hi qdem ulr.⌋ ponit pticulares. pma in duas. in pma dat dispōnē terminoꝝ hui⁹ figure ꝛ dicit q̄s termin⁹ est medius ꝛ q̄ extremitates ꝛ cōparat extremitates ad mediū. In secunda cū dicit⌊ ulr qdē q̄n.⌋ ponit ipsas ꝯiugōnes. in pma sic. p. dat dispositionē terminoꝝ facietē figurā in modis ulib⁹. dicēs q̄ si duo de eodē pdicent ulr affirmatiue ulr negatiue. uel vnū affirmatiue ꝛ alterū negatiue talis dispositio terminoꝝ dicit figura tertia ꝛ non faciūt oēs iste dispōnes modū sed figurā tm̄ ꝛ h est.⌊ Si aūt eidem.⌋ Scdo dicit q̄s terminus est medius ꝛ que extremitates dicēs q̄ mediū est qui utriq̄ subicit. extrema ꝟo que pdicant. ꝛ h est.⌊ Medium aūt.⌋ Tertio cōparat extremitates ad medium ut distinguat eas ad inuicē ꝛ. p. sic. pmo dicit q̄ maior extremitas est que lōgi⁹ est a medio. minor que ppinquius est ei. mediū aūt est extra extremitates ꝛ ultimū pōe ꝛ h est⌊ maiorē aūt.⌋ Scdo ex hoc cōcludit q̄ cū talis sit situs terminoꝝ in hac figura nō pūt silli huius figure imediate pfici per dici de oī ꝛ de nullo q̄ oēs silli hui⁹ figure impfecti sunt possibiles tm̄ perfici ꝛ h est.⌊ pfectus ergo nō fit.⌋ Et nō q̄ mediū dicit hic ultimū pōe ꝛ extra extremitates que hēt ꝯditionem ultimā in ordine pdicamētali tm̄ enim subicit. maior autem extremitas dicit remotior a medio que hēt ꝯditionē ei⁹ qd est pmū in pdicamēto tm̄ enim pdicat. minor autem extremitas dicit eē ppinquior medio que hēt ꝯditionem medij pdicabilis subicit enim ꝛ pdicat. ¶ Aliter autē solet itelligi. s. de terminis inferius positis in hoc capło apud inutiles ꝯiugōnes. ubi enim semp pmo ordinat maior extremitas. scdo minor. tertio mediū. sed talis dispō accidit huic figure ꝛ ideo pma expositio melior.

¶ Uniūsaliter qdē q̄n ꝛ. p. ꝛ. r. ierint oī. s. q̄niā alicui. r. ierit. p. ex necessitate. Q̄m igit ꝯuertit pdicatiua: inerit. s. alicui. r. q̄re q̄m p. iest oī. s. ꝛ. s. alicui. r. necesse est. p. alicui r. ieē. fit enim sills per pmā figurā. est aūt per ipossibile ꝛ per expōem faceē demonstrationē. Si enim ambo. s. isunt. si sumat aliquod coꝝ quē sūt. s. ut. n. huic ꝛ. p. ꝛ. r. ex necessitate ierūt q̄re alicui. r. ierit. p. Et si. r. oī qdē. s. p. aūt nulli. s. iest erit sills q̄m. p. alicui. r. nō ierit ex necessitate: nā idē modus demōstrationis erit ꝯuersa. r. s. ppōne: ostēdet aūt ꝛ per ipossibile quēadmodum ꝛ in priori.

¶ Cōsequēter ponit ꝯiugōnes ules ꝛ pmo utiles. scdo inutiles. utiles aūt ponit duas. q̄rū pma est ex affirmatiuis ulib⁹ cuius utilitatē ostēdit reducēdo eā in tertiū modū pme figure ꝯuersa minore ꝛ dicit q̄ p ipossibile oñdi pōt silr ꝛ per pōm ꝛ est ostēdere per pōm ducedo ad aliqd indiuiduū sigt ꝛ ponere singulare extra suū ule. ꝛ sic ad sēsum manifestare suū ppositū. si ergo sub medio accipiat aliqd sigtū de quo dicit utrūq̄ extremoꝝ necessario necesse est extremū de extremo dici pticulariter ꝛ hoc patet plane in textu. Et nota q̄ per. p. itelligēda est hic maior extremitas. per. r. minor. per. s. mediū ꝛ h est⌊ ulr qdē q̄n.⌋ Scda ꝯiugō habet maiorē negatiuā ꝛ minorē affirmatiuā cuius utilitas ostēdit per ꝯuersionē minoris uel per impossibile ꝛ h est.⌊ Et si. r. omni. s.⌋

¶ Si aūt isunt. r. s. qdē nulli. p. ꝟo oī. s. nō erit sills. Termini ieē aial equs hō: non ieē aial iaiatū hō. Nec q̄n ambo de nullo s. dicunt erit sills. Termini ieē aial iaiatū equs nō ieē hō equs iaiatū mediū iaiatū. Manifestū est igit ꝛ i hac figura q̄n erit ꝛ q̄n nō erit sills ex ulib⁹ termis. Q̄n enim ambo termini fuerint pdicatiui: erit sillus q̄m alicui iest extremitas extremitati. Q̄n ꝟo pūatiui nō erit. Q̄n ꝟo hic pūatiuus ille pdicatiuus: si maior qdē fuerit pūatiu⁹: alter ꝟo affirmatiuus erit sillus q̄m alicui nō iest extremitas extremitati. Si aūt ecōuerso non erit.

¶ Cōsequēter ponit ꝯiugōnes inutiles ules. s. duas. q̄rū pma hēt tm̄ minorē negatiuā, cuius inutilitatē ostēdit p instātiā in terminis ꝛ h est.⌊ Si aūt insit.⌋ Scda habet utrāq̄ negatiuā ꝛ eius inutilitatē ostēdit per instātiā in terminis ꝛ h est⌊ nec q̄n ambe.⌋ cōsequēter epilogat ꝛ h est⌊ manifestū igit est in hac ꝛc.⌋

¶ Si aūt vnus ulr sit ad mediū: alter ꝟo particulariter: si uterq̄ sit pdicatiuus necesse est fieri sillm: ꝛ si alteruter sit ulis terminorū. Nā si. r. oī. s. isit. p. ꝟo alicui. s. necesse est ꝛ. p. alicui. r. ieē. Nā q̄n ꝯuertit affirmatiua ierit. s. alicui. p. Quare q̄m. r. iest oī. s. s. aūt alicui. p. ꝛ. r. alicui. p. ierit q̄re ꝛ. p. alicui. r. Rursum si. r. alicui. s. p. oī. s. isit necesse est. p. alicui. r. iesse: nā idē modus demōstrationis ꝛ per ipossibile ꝛ ex positione quemadmodum ꝛ in prioribus.

¶ Cōsequēter determinat ꝯiugōnes pticulares ꝛ diuidit in duas. In pma determinat que hñt alterā ulem. in secūda que hñt utrāq̄ pticularē cū dicit.⌊ neq̄ si uterq̄.⌋ pma in tres. in pma ponit ꝯiugōnes ꝯstātes ex affirmatiuis. in scda cū dicit.⌊ Si aūt vnus qdē sit.⌋ cōstātes ex affirmatiua ꝛ negatiua. in tertia cū dicit⌊ nec q̄n ambe pūati ꝛc.⌋ constantes ex negatiuis. pma pars habet duas ꝯiugōnes utiles circa quas sic procedit. pmo dat

regulã fm quã pcedit dicẽs. q si altera ppõ sit ulis ⁊ altera pticularis ⁊ utraqz affirmatiua existe ulī erit sills ⁊ h est.⌊ Si aũt vnus qdẽ.⌋ scdo ponit zugõem ⁊ pº illaz cuiº minor est ulis ⁊ maior pticularis quã ostẽdit utilẽ ecludẽdo zũsam pclonis in 3º pᵉ zuersa maiore ⁊ transpositis ppõibº ⁊ deĩde illã pclonẽ zuertit ut hẽat pclonẽ ⁊ hec ẽ.⌊ Nã si.r.oi.⌋ scdo ponit illã cuiº maior est ulis ⁊ minor pticularis phicẽs ipsam per zuersionẽ minoris ⁊ hec est⌊ rursum si.r.⌋

C Si aũt vnus qdẽ sit p̃dicatiuus: alter vo puatiuus: ulr qdẽ p̃dicatiuus: qñqdẽ mior fuerit p̃dicatiuus: erit sills. Nã si.r.oi.s.p. vo alicui.s.nõ inest: necesse est.p.alicui.r. nõ icẽ. Si enĩz oĩ.r.oi.s.⁊.p.oi.s.ierit: h nõ ierat. Demrat aũt ⁊ sine deductione si sumat aliqd eoz que sunt.s.cui.p.nõ iest. Qñ vo maior fuerit p̃dicatiuus: mior vo puatiuus: nõ erit sills. Ut si.p.insit oi.s.r. aũt alicui.s.nõ isit. Termini vo oĩ icẽ aial hõ aial/ nulli vo nõ est sumẽ terminos: si.r.iest alicui qdẽ alicui aũt nõ. Si enĩ null.r.iest.p/r.aũt alicui.s/⁊.p.alicui.s.nõ inerit. Sed supponebat oĩ icẽ. Si enĩ oi.s.iest.p/r.aũt alicui.s/⁊.p.ierit alicui.r. h positũ erat nulli icẽ. Sed queadmodũ in p̃orib⁹: dicẽdũ est. Nã cũ indefinitũ est alicui nõ icẽ: ⁊ qð nulli iest uerũ est alicui nõ icẽ: nulli vo cũ eẽt nõ erat sill's: manifestũ ergo erit qm̃ nec erit sillogismus.

C Cõsequẽter ponit zugõnes zsiantes ex affirmatiua ⁊ negatiua ⁊ diuidit in duas. Inpª ponit illas que habẽt ulem affirmatiuã. 2º illas que hñt ulem negatiuã cũ dicit⌊ Si aũt puatiu⁹.⌋ Pars pª hẽt duas zugõnes qrũ pma est utilis scda inutilis. dicit ergo q si altera ppõnũ sit ulis ⁊ altera pticularis ⁊ vna affirmatiua ⁊ altera negatiua. si minor sit ulis affirmatiua erit sill's ⁊ hoc ostẽdit p impossibile ex opposito pclonis ⁊ minori zcludẽs oppositũ maioris in pª fa. scdo ostẽdit h per exponẽ accipiẽdo aliqd signũ sub medio a quo remouet minor extremi tas. ⁊ pz q dicit⌊ Si aũt h vn⁹ qdẽ sit.⌋ Et nõ ponit eã p ficẽ per zuisionẽ qz nõ est zuertibilis nisi ulis affirmatiua: q si zuertetur utraqz eẽt pticularis ⁊ ita ex illis nihil.

C Cõsequẽter ponit inutilẽ zugõnẽ ⁊ ostẽdit eiº inutilitatẽ. pº nõ sufficiẽti ostẽsione. 2º ostẽsione sufficiẽti. pcedit ergo sic. pº dicit q si altera ppõnũ sit negatiua pticularis ⁊ reliq ulis affirmatiua. si ulis fuerit maior: erit inutilis zlug. sic oẽ.s.est.p.aliquod.s.nõ est.r.⁊ ponit terminos oĩ inẽẽ ⁊ h est⌊ qñ vo maior.⌋ 2º dicit q terminos nulli inẽẽ nõ est iuenire si minor que est pticularis negatiua sit uera q.r.inest alicui.s.⁊ alicui nõ: ⁊ h ostendit sic si oẽ.s.est.p.⁊ aliqð.h est. qð pz ex zuersione vni⁹ ypothesis facte in minore tũc per tertiũ pᵉ aliqð.r.est.p.q re sequẽte vno oppositoz nõ pot alterũ stare. patet ex h q sic se hñtib⁹ terminis ut dictũ est nõ erũt termini nulli inẽẽ ⁊ hec est⌊ Nulli vo nõ est.⌋ Cõsequẽter ostendit zugõnẽ eẽ inutilẽ sufficiẽte ostẽsione. s. per infinitã cãm ueritatis ipsiº pticularis negatiue que pot ṽificari p sensu ulis uel pticularis sic ad ulem negatiuã seqtur pticularis negatiua: sed nũ negatiua existe minore est inutilis zugõ ut ostẽsum est pus in cõiugõnib⁹ ulib⁹ ergo particulari existe minore erit inutilis coniugõ ⁊ est necessaria argumẽtũ penes hãc maximã qð nõ seqt añs nõ seqt

zñs. hãc rõnẽ ponit totã cõtinue ⁊ pz ⁊ h est⌊ h qñ in.⌋

C Si aũt puatiuus sit ulis terminus qñqdẽ maior fuerit: mior aũt p̃dicatiuus: erit sills. Si enĩ.p.nulli.s.r.aũt alicui.s.iest: ⁊.p.alicui.r.nõ ierit: rursũz enĩ erit pº figura.r.s. ppositione zũsa. Qñ aũt mior fuerit puatiuus nõ erit sill's. Termini icẽ aial hõ ferũ nõ icẽ aial scia ferũ. mediũ in utrisqz ferũ.

C Cõsequẽter ponit duas zugõnes hñtes ulem negatiuã quarũ pma est utilis hñs maiorẽ ulẽz negatiuã ⁊ minorẽ affirmatiuã pticulare cuiº utilitatẽ ostẽdit zũsa minore ⁊ hec est.⌊ Si aũt puatiu⁹.⌋ scda est inutilis hñs minorẽ ulem negatiuã ⁊ maiorẽ pticulare affirmatiuã cuiº inutilitatẽ ostẽdit p instãtiã in termis ⁊ h est⌊ qñ aũt mior.⌋

C Nec qñ ambo puatiui ponunt: Est autẽ vnus qdẽ ulis alter vo pticularis. Termini cũ mior sit ulis ad mediũ: aial hõ ferrũ aial scia ferrũ. Qñ aũt maior nõ icẽ qdẽz: coruus nix albũ, icẽ vo nõ est sumẽ. Si.r alicui qdẽ iest.s.alicui aũt nõ iest. Si enim p.oi.r.isit: r.aũt alicui.s.⁊.p.ierit alicui.s. sed positũ erat nulli inẽẽ. Sed ex indefinito mõstrandum est.

C Cõsequẽter ponit zugõnes hñtes alterã ulem ⁊ alterã pticularẽ ⁊ utrãqz negatiuã ⁊ sunt due. qrũ pma hẽt minorẽ ulem quã ostẽdit inutilẽ per instãtiã in terminis ⁊ h est.⌊ Nec qñ ambo.⌋ scda hẽt maiorẽ ulem circa quaz sic pcedit. pº dicit eã eẽ inutilẽ ⁊ ponit ad hec ostẽsionẽ diminutã. scdo ponit ostẽsionẽ sufficiẽtẽ. in pª sic pcedit. Primo dicit q si maior sit ulis ⁊ minor pticularis ⁊ utraqz negatiua nõ erit sill's: ut si dicat nulluz.s.est.p.aliqð s.nõ est.r.⁊ ponit terminos nulli inẽẽ ⁊ h est⌊ qñ autez maior.⌋ Scdo dicit q terminos oĩ inẽẽ nõ est inuenire si minor sit uera. q.r.insit alicui.s.⁊ alicui nõ. ⁊ hoc ostẽdit sic. Si oẽ.r.est.p.ex ipothesi ⁊ aliqð.s.est.r. similr ex ipothesi facta circa minorẽ. ergo aliqð.s.est.p. relinqtur igit q sic se hñtibus terminis ut dictũ est nõ erũt termini oĩ inẽẽ ⁊ hec est.⌊ Inẽẽ vo nõ est sumẽ.⌋ C Consequẽter ponit sufficiẽtẽ ostẽsionẽ sue inutilitatis. s. per infinitã cãm ṽitatis ipsiũs particularis ⁊ patet per predicta. ⁊ hec est.⌊ Sed ex infinito.⌋

C Neqz si utriqz alicui medio isunt: uel nõ isunt. vel hic qdẽ alicui: ille vo nõ oĩ: uel indefinite: nullo mõ erit sill's. Termini autẽ cões oĩuz: aial hõ albũ. Manifestũ igit in tertia figura qñ erit ⁊ qñ nõ erit sill's. Et qm̃ hñtib⁹ sic se termis ut dictũ est: fit sill's ex necessitate: ⁊ si sit sillogismus necesse est terminos sic se habere.

C Cõsequẽter ponit zugõnes pticulares hñtes utrãqz pticularẽ dicẽs oẽs inutiles sunt ⁊ h ostẽdit per instãtiã in terminis ⁊ h est.⌊ Neqz si uterqz alicui.⌋ Cõsequenter epilogat dicta ⁊ h est⌊ manifestũ igit ⁊ in hac.⌋

C Manifestũ est qm̃ oẽs imp̃fecti sunt silli in hac figura: oẽs enim p̃ficiunt qbusdaz assũptis. Et qm̃ sillogizare per hãc figurã ulẽ nõ erit. neqz puatiuũ nz affirmatiuũ.

C Cõsequẽter cõcludit duo correlaria ex p̃dictis manifesta quoz pᵐ est q oẽs silli huiᵘ figure impfecti sunt ⁊ p

ficiunt assūptis qbusdā cuiusmodi sunt cōuersio trāspo-ner minor deductio ad ipossibile expō et hoc est manifestū est quā ois. Scōm est qz in hac figura nō ꝯcludit nisi ꝯclō pticularis affirmatiua et negatiua et h est. Et qm fillare etc. Ex pdictis circa scōam figurā et circa expōnē lrē pz qliter mediū est ultimū pōne et maior extremitas remotior a medio mino: vo pꝑiugor ei et quō silli huius figure imꝑfecti sunt et de ostēsione per deductionē ad impossibile et de eo qz aliqn nō est sumē terminos oi et nulli uneē et ideo de hys trāseūdū est. ¶ Sed hic forte dubitaret aliqs de pōne per quā pficit quosdā sillos huius figure qua necessitate sequat ad ꝑpōnes ules qd sequitur ad singulares qn fit ꝯctio sbiti in ꝑpōnibꝰ ulibꝰ ad hō aliqd et singulare. et dicēdū qz necessitas pz per hāc maximā qd sequitur ad ꝯns seqt ad añs. Cōsequēter dubitaret de sufficientia uniꝰ ꝯiugōnū huiꝰ figure. s. quō de. xvj. ꝯiugōnibus dū sex sunt utiles. et dicēdū qz supponēda sunt duo pncipia coia: et unū pncipiū ꝑpriū huiꝰ figure. s. qz minor sit affirmatiua qbꝰ suppositis si fiāt cōbinationes et p ulē et pticulare per affirmationē et negationē sicut in alys figuris dictū est patebit qz. x. ꝯiugōnes peccāt ꝯtra aliqd pncipiū. sex aūt nō peccāt et iō tm̄ sex sunt utiles. ¶ Sz tūc dubitabit ulteriꝰ aliqs qre opz hic minorē eē affirmatiuā. et dicēdū qz rō huiꝰ est qz mediū est sub extremitatibꝰ. vñ si minor esset negatiua possent extrema aliqn eē sepata et tūc nō sequeret affirmatio sicut in hys terminis aial lapis hō. possent et extrema aliqn eē subalterna ad inuicē minore tm̄ exñte sub maiore et tūc non sequeret negatio sicut in hys terminis subs lapis hō. lapis erit medium et ita minore exñte negatiua neqz sequitur affirmatio neqz negatio et ita opz qz sit affirmatiua. ¶ Adhuc alia ratio tertia figura descēdit a pma per ꝯuersionē minoris. minor aūt pme figure est tm̄ affirmatiua et iō manet minor affirmatiua in tertia figura. ¶ Sed tūc ulteriꝰ dubitabit quō in tertia figura minor sit ulis ex quo ꝯūsa minoris pme figure semp est pticularis. Et dicēdū qz ꝯūsa accipitur coiter ut ꝑpō que ꝯūtit possit dici ꝯūsa eiꝰ in quā conuertit sicut econuerso. et ita ulis affirmatiua dici poterit ꝯūsa pticularis affirmatiua sicut ecōuerso. Dicēdū igit qz silli tertie figure descēdūt a modis pticularibꝰ pme figure tm̄: et ꝯūsa minoris in modis pticularibꝰ pme figure ulis est. et ideo in modis ulibꝰ pncipalibꝰ tertie manet minor ulis sicut in pꝰ mō et scdo. ¶ Cōsequēter querit qre in hac figura ꝯcludit tm̄ pticularis. hoc eni videt icōueniēs. nā plus pnt due ules qz ulis et pticularis: sed ulis cū pticulari pōt in ꝯclōnē pticularē ergo due ules pnt in plus et ita videt qz pnt in ulem. Adhuc si ulis cū pticulari pōt in ꝯclōnē pticularem si accipiant due ules ad ꝯcludēdū pticularē aliqd supfluerit in nā uliū respectu ꝯclōnis et ita videt mee nō cā ut cā. Et dicēdū qz cā qre in hac figura cōcludit tm̄ pticularis h est mediū sbicit extremitatibꝰ vñ est tanqz ps extremitatū et ideo per ipm nō pōt ꝯcludi vnū extremū de altero nec affirmatiue neqz negatiue nisi pticulariter qz nō pnt ꝯcludi cōuenire per tale mediū nec differre nisi sm pte: adhuc cum mediū subiciat extremitatibꝰ poterit eē isteriꝰ ad illas ita qz extrema sint subalterna et tūc pōt minor extremitas esse in plus maiore qre de minore nō affirmabit ul negabit maior nisi pticulariter qz nō pdicat interiꝰ de supiori nisi pticulariter et pz exēplū in his terminis aial corpꝰ hō. ¶ Ad obiecta qz dicēdū ad pmū sic due ules plus pnt qz ulis cū pticulari. sed nō qntū ad qntitatē ꝯclonis nec quātū ad necessitatē nec quātū ad figurā: sed qntū ad modū et ad euidētiā necessitatis. modus eni ulis huiꝰ figure est euidentior pticulari sm necessitatē et pfectionē qd pz per hoc qz imediate reducit in suū pncipiū per impossibile. modus aūt pticularis nō nisi p mediū sic dicet i sequēti lectiōe et ita nō seqt lz possint plus due ules qz ulis et pticularis qz ules pnt i ꝯclōnē ulē. ¶ Ad aliud dōm qz qnuis ulis cū pticulari possit i ꝯclōnē pticularē nō th̄ē nō cā ut cā eū ponunt ules ad eiꝰ illationē. qmuis eni illō qd supaddit nihil faciat qntū ad maiorē qntitatē ꝯclonis: facit tn̄ ad maiorē euidētiā necessitatis faciēdā et modū pfectiorē sicut dictū est. ¶ Cōsequēter forte dubitabit de ista figura in cōparatiōe ad alias. et pmo querit qre in hac figura maior possit eē ulis et pticularis cū in alys nō possit esse nisi ulis. Et dicēdū qz hoc est qz cū mediū sit ps uel tanqz ps extremitatis in hac figura eo qz sbicit eis nō pōt ꝯcludē vnū extremū de altero nisi sm pte: sed h eqliter pōt facere siue sbiciat maiori extremitati pticulariter et minori uliter sive ecōuerso: qz utroqz mō est mediū pars utriusqz extremi et iō pōt in ꝯclonem huius figure. s. pticularē siue maior sit ulis et minor pticularis siue ecōuerso: in alys aūt figuris nō est ita et causa eius dicta est pꝰus. ¶ Adhuc forte aliqs dubitabit cū habeamus vnā figurā que ꝯcludit tm̄ pticularē qre nō habemus aliā figurā ꝯcludētem tm̄ ulem. Et dicēdū qz pticularis est in uli sicut ꝯns in añte et iō necesse est figurā que ꝯcludit ulem cōcludē pticularē sed nō ecōuerso: et iō nulla figura tm̄ ulem cōcludit sicut tm̄ pticularē. Ex hoc aūt patet qz modi pticulares oim figurarū a modis ulibꝰ eiusdē figure oriunt: et nō solū hoc est uerū in secūda et tertia figura sed et in pma. tertius enim modus pme figure descēdit a pmo eiusdē posita sbalterna minoris pro minore et silr descēdit qrtꝰ pme a secūdo eiusdē. ¶ Adhuc dubitare posset aliqs iuxta pdicta cū habeamꝰ figurā ꝯcludētē solā negatiuā qre nō habemus aliā ꝯcludētē solā affirmatiuā: et dicēdū qz habitudo medy ad extrema cā est ꝯclonis. Sed habitudo medy pme figure cū sit inter extremitates sz pōem pōt p ꝯuenietiā ad utrāqz extremitatē cōcludē affirmatiuā sic per dīstam ab altera illarū negatiuā. silr hītudo medy in tertia figura sb extremitatibꝰ pōt per ꝯueniētiā ad utrūqz extremū ꝯcludē pticularē affirmatiuā sicut per dīstāz ad alterū extremū pticularē negatiuā. Cū igitur nō sint nisi tres habitudies sillogistice pma et tertia ꝯcludūt affirmatiōnē sicut negōm et sic patet qz nō est aliqua figura cōcludēs tm̄ affirmatiua sicut est aliq cōcludēs tm̄ negatiuā. ¶ Adhuc dubitari solet de ordie modoz huius figure. sed dicēdū qz silli ules ordinant añ pticulares: qz pticulares ab eis nascunt. ules aūt duo sunt. quoz pmꝰ descēdit a tertio pme cōuersa minore. secūdus vo a qrto eiusdē ꝯuersa minore. silr et inde patet eoz ordo: pticulares qtuor: sunt et tertiꝰ et qrtꝰ nascunt a pꝰ mō uli. tertius per pōem sbalterne maioris pro maiori. qrtꝰ per positionē sbalterne minoris pro minori. qntꝰ vo et sextus nascuntur per diminutionē factā in minore et ita patet ordo in oibꝰ sex. ¶ Sz tūc forte dubitabit quō dicunt h eē modi ules ex quo nō cōcludūt cōclonem ulem. et dicēdū qz nō uere dicunt ules silli: sed dicunt ules respiciēdo ad pmissas nō aūt ad ꝯclonem sicut in alys figuris. ¶ Adhuc forte dubitabit aliqs qre in ista figura descēdunt modi pticulares ab ulibꝰ ita qz tā a maiore qz a minore cum in alys nō descēdūt nisi a minori tm̄. et dicēdum qz hoc est qz in ista sola figura pōt maior eē pticularis et iō in ista figura sola fit sills per diminutionē factā a maiore modi ulis sic aūt nō est in alys. ¶ Solet aūt adhuc multipliciter opponi de ordie triū figurarū de qua oppōne nō est curādū: qz pma figura eo qz potētissima est qz potēs in oēz ꝯclonez et qz pfectissima est iō añ alias ordiat tanqz mr et pfectio aliarū. Secūda vo añ tertiā tū qz eius mediū est pmū pōne et mediū tertie ultimū pōne: tū qz pōt in duo pblema. s. ule et pticulare cū tertia nō possit nisi in pticulare: tū qz ipa descēdit a pma per ꝯuersionē maioris. tertia vo per couersionē minoris ꝑpōnis.

Alā aūt et qm in oibꝰ figuris qn nō fit sills: cū pdicatiui uel pdicanti sint utriqz termini: et pticulares: et nihil

p

oino sit necessariũ. Cũ aũt ⁊ p̄dicatiuus ⁊ p̄uatiu⁹ ⁊ ul'r sum pt⁹ p̄uatiuus: semp sill's fit minoris extremitatis ad maiorē. ut si. a. q̄dē oi. b. uel alicui. b. aũt nulli. c. ꝯuersis p pōnib⁹. necesse est. c. alicui. a. nō ieē. Similiter aũt ⁊ in aliȷs figuris: semp eni per cōuersionē fit sill's. Patet ēt qm̄ idefinitum pro p̄dicatiuo particulari positum eundē faciet sillogismum in oibus figuris.

Postq̄ȝ determiauit ordinationē medij respectu extremoꝝ circa ꝓpōnes deieē iȷ oī figura: hic determiat que ex p̄cedēti pte manifesta sunt ⁊ h̄ est ps correlaria siue incidētalis ⁊ diuidit in duas. In p̄mo determinat quedaȝ manifesta q̄ztū ad silloꝝ gnōnez. in secūdo cū dicit [manifestū est aũt.] quedā manifesta q̄ztū ad eoꝝ reductionē. in ple p̄ma sic ꝓce. p̄mo ostēdit ex p̄dictis manifestū eē qm̄ nō fit sill's ex affirmatiuis q: nō in secūda figura ⁊ qm̄ nō fit sill's ex negatiuis uel pticlarib⁹ q: i nulla figura ⁊ h̄ est [palā aũt ⁊ qm̄.] 2° ponit duas ꝯiugationes indirecte ꝯcludētes iuxta p̄dicta dicēs. q̄ qm̄ vna ꝓpō est affirmatiua uīis uel pticularis: altera v̄o negatia uīis erit sill's ꝯcludēs miorē extremitatē de maiore in p̄ma figura: ut si oē uel aliquod. b. est. a. nullū aũt. c. est. b. seqtur ergo quoddā. a. nō est. c. ⁊ ostēdit harū utilitatē dicēs q̄ pficiunt per ꝯuersionē ꝓpōnū. s. ⁊ trāspōem earū. ⁊ addit q̄ sill's est in aliȷs figuris a p̄ma ⁊ h̄ est [cū aũt p̄dicatiuus.] 3° dicit ex p̄dictis manifestū eē q̄ idē fit sill's ubiq̄ȝ accepta idefinita qui fit per pticulares ⁊ h̄ est [patet etiā.]

Manifestū est aũt ⁊ qm̄ silli imꝑfecti per p̄mā figurā pficiunt: aũt eni ostensiue aut per ipossibile claudunt oēs. utrinq̄ȝ aũt fit p̄ma figura. Ostēsiue q̄dē pfectis: qm̄ per ꝯuersionē pficiebant oēs. ꝯuersio aũt p̄imā faciebat figurā. per impossibile v̄o demōstratis: qm̄ posito falso sill's fit per p̄mā figuram. ut in postrema figura. si. a. ⁊. b. oi. c. isunt q: a. alicui. b. iest. Nā si nulli. b. aũt oi. c. nulli. c. inerit. a. sed positū erat oi. Similiter autem ⁊ in aliȷs.

Consequēter determinat quedā manifesta ex p̄dictis quātuȝ ad silloꝝ reductionē ⁊ diuidit in duas. In p̄ma ostendit q̄ oēs silli impfecti pficiunt per p̄mā figurā. In scd̄a cuȝ dicit [est ēt reducere.] q̄ra huius reducit oēs sillos alios ab uīib⁹ p̄me figure in ipsos ul'es. P̄amū ostēdit sic. oēs silli impfecti pficiunt ostēsiue siue per impossibile ⁊ siue sic siue sic pficiunt per p̄mā figurā ergo oēs impfecti pficiunt per p̄mā figurā huius rōnis: p̄mo ponit ꝯclōnē ⁊ h̄ est [manifestū aũt.] scd̄o maiorē ⁊ h̄ est [aut enim ostēsiue.] tertio minorē ⁊ h̄ est [utrinq̄ȝ aũt.] q̄rto minorem ostēdit ⁊ h̄ p⁹ p̄mā ple scd̄o scd̄aȝ. p̄mā sic: pfecti ostēsiue pficiunt per ꝯuersionē ⁊ trāspōnem sed hoc fit per p̄mā figurā ergo pfecti ostēsiue pficiunt per p̄mā figurā huius rōnis. p̄mo ponit ꝯclōnē ⁊ h̄ est [ostēsiue q̄deȝ.] scd̄o maiorē ⁊ h̄ est [qm̄ per ostēsionē ⁊c.] tertio minorē ⁊ h̄ est [ꝯuersio aũt.] ꝑiter ostēdit scd̄am ple minoris sic pfecti per ipossibile pficiunt sūpto opposito ꝯclōnis cū altera p̄missarū. sed h̄ facit p̄mā figurā ergo perfecti per ipossibile pficiunt per p̄mā figura huius rōnis p̄mo ponit ꝯclōnē ⁊ h̄ est [per ipossibile.] scd̄o minorē ⁊ h̄ est [qm̄ posito.] tertio ipsam ostēdit faciēdo sill'm in p̄mo tertie ⁊ deinde pficiendo ipm̄ per ipossibile. ex opposito enim ꝯclōnis minore ꝯcludit oppositūȝ maioris

in scd̄o p̄me ⁊ dicit similiter posse fieri de aliȷs modis ⁊ h̄ est [ut in postrema.]

Est ēt reducē ad p̄me figure ul'es sill'os. Nā qui sunt in secūda manifestū est qm̄ pficiunt per illos. uerū nō silr oēs: sed ul'es q̄dē p̄uatiua ꝯuersa. pticularū aũt utraq̄ȝ per ad ipossibile ductionē. Qui v̄o in p̄ma sunt pticulares pficiunt q̄dē ⁊ per se. Est aũt ⁊ per secūdā ostēdē ad ipossibile ducētes. ut si. a. insit oi. b. ⁊. b. alicui. c. qm̄. a. alicui. c. ierit. Si eni nulli. b. aũt oi. a. nulli. c. ierit. b. hoc eni scimus per secūdā figuraȝ. Simil'r ⁊ in p̄uatiuo erit demōstrano. Si eni. a. nulli. b. ⁊. b. alicui. c. iest: ⁊. a. alicui. c. nō ierit. nā si oi. c. b. aũt nulli iest. a. nulli. c. ierit. b. hec aũt fuit media figura. Quare qm̄ qui in media figura sunt silli oēs reducunt ad ul'es sill'os p̄me figure. qui v̄o pticulares sunt in p̄ma: ad eos qui sunt i media. manifestū qm̄ ⁊ pticulares reducunt ad eos qui in p̄ma figura sunt ul'es sill'os. Qui v̄o sunt in tertia: qui ul'es sunt q̄dem termini statim pficiunt per illos sill'os. Si v̄o pticulares sumāt ad pticulares sill'os p̄me figure. Sed hi reducti sunt ad illos. q̄re ⁊ tertie figure pticulares. Manifestū est ergo qm̄ oēs reducunt ad p̄me figure ul'es sill'os. Igit silli ostēdētes inēē ⁊ non inēē. dictū est quō se h̄nt ⁊ s̄m se qui sūt ex eadē figura ⁊ ad inicē qui ex aliȷs figuris.

Cōsequēter q̄ra huius reducit in ul'es modos p̄me oēs alios: ⁊ hoc facit hac rōne. q: iā ostēderat q̄ silli scd̄e ⁊ tertie figure reducunt in p̄mā figurā ne putet q̄ non sit adhuc ulterior reductio ostendit q̄ sic per h̄ uolēs significare q̄ oēs silli nascunt a sillis uīibus p̄me figure intendit ergo talē rōnē. silli scd̄e figure ⁊ pticulares silli p̄me ⁊ oēs silli tertie reducunt in ul'es p̄me: ergo oēs aliȷ ab uīibus p̄me in ipsos reducunt. p̄mo ergo ꝓponit ꝯclōnē ⁊ h̄ est. [est ēt reducere.] scd̄o ostēdit p̄missas h̄ mō p̄mo p̄mā ptē: scd̄o scd̄am: tertio tertiā: p̄mā ostendit dicēs q̄ silli scd̄e figure reducunt in ul'es p̄me: diuersimode. ul'es enim modi secūde figure reducunt in eos p cōuersionē ⁊ trāspōnē ꝓpōnū quātū ad scd̄m modū. particulares aũt per deductionē ad impossibile. ⁊ nota q̄ ista deductio fit accepto opposito ꝯclōnis cuȝ maiore statim enim ꝯcludit oppositūȝ minoris per ul'em sill'm p̄me: ⁊ h̄ est. [nō qui sunt.] scd̄am ptē ꝯcludit sic. silli ul'es scd̄e figure reducunt in ul'es p̄me. sed pticulares silli p̄me reducunt in ul'es scd̄e: ergo pticulares p̄me reducunt in ul'es eiusdē: huius rōnis p̄mo uerificat minorē scd̄o ponit totam rōnem. p. ergo sic. p̄mo dicit q̄ pticulares p̄me pficiunt per seipsos. s. per dici de oi ⁊ de nullo ⁊ etiā per ul'es p̄me ⁊ h̄ est [qui v̄o in p̄ma.] scd̄o minorez declarat reducēs pticulares p̄me in ul'es scd̄e per ipossibile. tertiū enim p̄me reducit in scd̄m ex opposito ꝯclōnis ⁊ maiore ꝯcludit oppositū minoris in scd̄o mō scd̄e. q̄rtū v̄o p̄me reducit in p̄mū scd̄e. sill'r per oppositū ꝯclōnis ⁊ maiorem ꝯcludēdo oppositū minoris ⁊ h̄ est [q̄re qm̄ q.] tertiā ptē ostēdit sic dicēs q̄ ul'es tertie reducunt

enī imediate in silloꝝ per ipossibile sumpto opposito con clonis cū minore. Ħ enim sciēdū q sicut in secūda figura ex opposito ꝯclonis ⁊ maiore fit pma figura: sic in tertia ex opposito ꝯclonis ⁊ minore fit pma figura. dicit etiā q pticulares tertie reducunt in pticulares pme: sed pticulares pme reducunt in uſes pme ut dictū est: ⁊ ita pticulares tertie in uſes pme ⁊ Ħ est ⌊ qui vō sunt in tertia. ⌋ deinde epilogat ꝯclonē nūc ostēsam ⁊ Ħ est ⌊ manifestū ergo. ⌋ Cōiter recapitulat breuiter ōia de gnōne silloꝝ deinceꝯ ⁊ patet ⁊ Ħ est ⌊ igr silli ⁊c. ⌋ ¶ Dubitaret forte aligs cū det duas cōiugōnes idirectas q̄s posuit Boe⁹ q̄re nō ponit alias tres ut simul determinet quinque que sunt in pma figura sicut facit Boecius. Et dicēdū q dispositio diuersa pmissarū facit diūsam ꝯiugōem. duo vō modi q̄s hic dat aliter disponunt in pmissis q̄z modi directi ⁊ iō sunt diūse ꝯiugōnes ab illis. sunt enim tales q̄les pus reputabant iutiles in modis directis. q: ergo in pte ista dat diūsitatē ꝯiugōnū facientū sillm hēt hic determinare istas duas ꝯiugōnes idirectas: alie aūt tres non diūsificant in pmissis ⁊ trib⁹ modis directis pmis. ⁊ iō nō faciūt ꝯiugōnes diūsas ab illis: diūsificant aūt ab illis in cōclonib⁹ ⁊ iō in secūdo determinat eas ubi ostendit prātem silli sup cōclones. ¶ Adhuc forte dubitaret utꝝ isti duo modi idirecti indifferēter pnt eē in secūda ⁊ tertia figura sicut in pma. ⁊ videt q nō. instātia enim est cōtra secūdā figurā talis. nullus hō est asinus aliquod aial est asinus ergo aligs hō nō est aial. nō segtur silr est istātia cōtra tertiā figurā sic nullus hō est asin⁹ aligs hō est aial ergo aligs asinus nō est aial nō segtur. Et dicēdū q similiter sunt dicti modi in oī figura. sed Ar̄s intendit q uſis negatiua sit minor i istātys aūt fit maior. ¶ Sz tūc queret utrū eodē modo pficiant in oī figura uel diuersimode in diūsis. ⁊ dicēdū q diūsimode q: in pma figura fit pfectio per cōuersionē utriusqz ppōnis: ⁊ tāspōm in secūda per cōuersionē uſis negatiue: ⁊ trāspōnem in tertia per cōuersionē affirmatiue ⁊ transpōm uerūtñ ubiqz fit reductio in quactuz pme. ¶ Deinde forte dubitabit utrū isti duo modi in oī figura maneāt idirecti isti duo. s. quoꝝ alter hēt maiorē uſem affirmatiuā ⁊ alter minorez negatiuā. Et dicēdū q nō imo in pma figura est uterqz modus idirectus tm̄ ⁊ in tertia silr. vterqz eni modus peccat ꝯtra sillos directos pme ⁊ tertie figure: in secūda vō figura ille modus est tm̄ idirectus cuius maior est pticularis: peccat etiam ꝯtra sillos directos secūde figure qui hnt semp maiorē uſem: ille vō qui hēt maiorē uſem non peccat cōtra modos directos secūde figure ⁊ iō nō est tm̄ idirectus sed pmo ⁊ perse directus est sed postea pōt fieri idirectus per ꝯuersionē cōclonis. ¶ Adhuc dubitabit q̄re isti duo modi indirecti nō pnt in cōclonē pticularē ex quo utraqz pmissa pōt eē uſis. ⁊ dicēdū q in oī figura in his modis ꝯiungit minorē extremitatē eē q̄d iferius ad maiorē q̄re cū necesse sit ibi cōclonem eē negatiuā ⁊ supius nō pōt negari ab iferiori nisi pticulariter necesse est cōclonem eē pticularē negatiuā. q aūt minor posit in oī figura ꝯtineri sb maiore in his modis patet i terminis in pma figura sic. ōis uel aligs hō est aial nullus asinus est hō. in secūda sic. Aliqd aial est hō nullus asinus est hō. in tertia sic. ōis uel aligs hō est aial nullus hō est asinus. ¶ Adhuc forte queret quare nō sit modus idirectus qñ maior est negatiua ⁊ minor affirmatiua sicut ecōuerso. Et dicēdū q si in pma figura maior eēt uſis negatiua minor affirmatiua siue uſis siue pticularis nō eēt talis modus tm̄ idirectus q: ibi eēt dispō modi directi oīno: silr in secūda figura: silr ēt in tertia eēt talis dispō modi directi ⁊ ꝯcluderet necessario: sed in oībus his eū ꝯcludi tur pticularis negatiua ⁊ Ħ in pma ⁊ secūda figura quando minor est pticularis: ⁊ in tertia silr pōt si minor extremitas cōuineret maiorē: ⁊ iō cū supius nullo modo negetur de iferiori nō ꝯcluderet ibi idirecte. exēpla de his patēt pfe: ex his patet sufficiētia duoꝝ modoꝝ quos ponit Ar̄s. ¶ Cōiter queret quare modi uſes secūde figure nō pnt reduci in uſes pme per ipossibile sicut pnt pticulares secūde. ⁊ dicēdū q hoc est q: oppositū cōclonis in uſibus sillis est pticularis: sed pticularis nō pōt eē pmissa in modis uſibus. ¶ Ulteri⁹ forte dubitabit aligs quare pticulares pme pficiunt per uſes secūde. Silli enim secūde figure sunt impfecti: ⁊ silli pme sunt pfecti. pfectū aūt nō hēt reduci ad impfectū nec pfici per ipm. ⁊ dicendū q nō reducunt in secūdā figurā ut ibi fit status sed ut ulterior fiat reductio in modos uſes pme ⁊ ita non pficit pfectū per impfectū q: nō fiat resolō ad secūdā figuram. ¶ Sed tūc ēt dubitabit aligs quō pticulares pme pficiunt per uſes eiusdē ex quo oēs pfecti sunt. sicut eni uſes pme pficiunt per dici de oī ⁊ de nullo silr pticulares eiusdē. Et dicēdū q modi uſes etsi nō sint pfectiores quātū ad necessitatē sunt tm̄ pfectiores qātū ad modū ⁊ qātū ad necessitatis euidētiā: utrobiqz enim est euidētia necessitatis magis tñ ⁊ pfectius in modis uſibus nascunt enim pticulares ab uſibus ⁊ ab illis trahūt originaliter necessitatē. ¶ Cōiter forte dubitabit de eo qd dicit pticulares tertie reduci in uſes pme per hoc q ipi reducunt in pticulares pme ⁊ pticulares pme in uſes eiusdē. qnt⁹ enim tertie nō reducit in pticulares pme q: nō pōt reduci per ꝯuersionē imo reducit in uſem pme imediate per ipossibile accepto opposito ꝯclonis cū minore. Et dicendū q hec uera sunt ⁊ Ħ qd dicit Ar̄s. dicit pro illis modis q per ꝯuersionē reduci pnt in pticulares pme. quart⁹ aūt modus ⁊ sextus tm̄ sic reducuntur tertius aūt ⁊ sic ⁊ per ipossibile sicut dictū est. sed qntus reducit solū per ipossibile non per conuersionem.

Uoniā aūt diūsum est ineē ⁊ ex necessitate ineē ⁊ ꝯtingē ineē. Nā quidē isunt multa nō tñ ex necessitate Alia vō neqz isunt ex necessitate: neqz insunt oīno: ꝯtingit tñ inesse. Manifestū est q sills vniuscuiusqz hoꝝ alter erit ⁊ non similiter se hñtib⁹ termis. Sed hic qdē ex necessarys: ille vō ex his que simpliciter insunt: ille aūt ex cōtingentibus.

¶ Postqz determinauit ordinationē medy cū extremis in sillo qui est sine modo Ħ itēdit de eodē in sillo qui est cū mō ⁊ pcedit sic. pmo dat necessitatē huius ptis. secundo cū dicit ⌊ ergo in necessarys ⌋ psequit intētū in hac parte. in pma ergo pte ostēdit q diuersus est sills sup ppōnes de ineē ⁊ de necessario ineē ⁊ de ꝯtingēter ineē ⁊ sic diūsum est ineē ⁊ ex necessitate ineē ⁊ cōtingēter inesse ergo diuersus est sills de ineē ⁊ de necessario inesse ⁊ de cōtingēter ineē huius rōnis. pmo ponit aīs ⁊ Ħ est ⌊ qm aūt diuersum. ⌋ 2° declarat ipm dicēs q ineē cōis est qz tū ex necessitate ineē ⁊ ita diuersa sunt sicut supius ⁊ inferius ⁊ Ħ est ⌊ nā multa. ⌋ 3° infert ꝯñs ⁊ Ħ est ⌊ manifestū ergo. ⌋ ⁊ ex hoc relinqtur necessitas huius ptis q: cū diūsus sit sills de ineē ⁊ de mō necesse est determinare gnōnem silli de mō sicut silli de inesse.

¶ Ergo in necessarys quidē sic silr se hēt ⁊ in his qui de ineē. Silr enim positis terminis ⁊ in his que sunt ⁊ in his que ex necessitate insunt uel nō isunt ⁊ erit ⁊ nō erit sillogismus. uerum distabit in eo qd adiacet termis ex necessitate ineē uel nō ineē. naz ⁊ pūatiuū similiter cōuertit. ⁊ de toto eē ⁊ de omni similiter assignabimus.

¶ Cōtinet ꝓsequitur ꝛ diuidit̄ i duas. in pⁱma determiat ge/nerationē silli de necessario. in scd̄a cū dicit⌊ de ꝯinge/ti aūt post h̄ dicēdū.⌋ ꝯgñationē silli de ꝯtingēti. pⁱma in duas. in pⁱma determinat vniformē gñationē silli de ne/cessario. in scd̄a cū dicit⌊ accidit aūt ꝛc.⌋ gñationē mix/tā eiusdē. pⁱma in duas. in pⁱma determinat h̄ qd̄ ꝑtinet ad vniformē gñationē sillo⁊ de necessario. in scd̄a cū di/cit.⌊ ergo in alijs.⌋ h̄ qd̄ ꝑtinet ad eo⁊ reductionē. in pⁱ/ma pte ostēdit q̄ terminis silr se hñtib⁹ silr fit ꝛ nō fit sil/logismus in illis de ineē ꝛ de necessario sic terminis si/milr se hñtib⁹ silr accidit ergo ꝛ nō accidit illis de ineē ꝛ de necessario. sed ꝯclōne silr accñte uel nō accñte simi/liter fit ꝛ nō fit sill's ergo terminis silr se hñtibus silr fit ꝛ nō fit sill's in illis de ineē ꝛ de necessario huiꝰ rōnis pri/mo ponit ꝯclōnē ꝛ h̄ est⌊ ergo in necessarijs.⌋ scd̄o ma/iorē ꝛ h̄ est⌊ silr eni.⌋ tertio exponit h̄ qd̄ dixit silr in cō/clusione: est enim aliq̄ diuersitas in h̄ qd̄ in sill'o de ne/cessario supadditur modus in sill'o de ineē nō supadditur sed ponit̄ eē simplr ꝛ h̄ est⌊ uerū distabit.⌋ 4ᵒ maiorem uerificat dicēs q̄ ꝓpōnes de ineē ꝛ de necessario silr cō/uertunt̄ quātū ad ꝑfectionē sillo⁊ imꝑfecto⁊ ꝛ silr est in utrisq̄ dici de oī ꝛ de nullo quātū ad ꝑfectionē sillo⁊ ꝑ/fecto⁊ ꝛ ita silr utrobiq̄ accidit ꝯclō uel nō accedit ꝛ h̄ est⌊ nam ꝛ priuatiuum.⌋

¶ Ergo ꝛ in alijs qdē per ꝯuersionē osten/det qm̄ ꝯclusio necessaria eodē mō quo in his qui de ieē. In media autē figura qñ fuerit uñis affirmatiua: pticularis vō ꝑua/tiua. Et rursum in tertia qñ uñis qdē predi/catiua: pticularis vō ꝑuatiua: non silr erit demr̄atio. Necesse est autē exponētes cui alicui utrūq̄ nō iest de hoc facē sillm: erit eni necessarius in his. Si aūt de exposito erit necessarius: erit ꝛ de illo aliq̄. Nā hoc qd̄ expositū est: ipm̄ qdē illud aliqd̄ est. fit aūt uterq̄ sillogismus in ꝓpria figura.

¶ Cōtiter determiat id qd̄ ꝑtinet ad eo⁊ reductionē siue ꝑfectionē ꝛ ꝓcedit sic. pⁱmo dicit q̄ oēs silli imꝑfecti post ꝗrtū scd̄e ꝛ qntū tertie silr ꝑficiunt̄ illis de ineē. s. per cō/uersionē ꝛ h̄ est⌊ ergo in alijs.⌋ scd̄o dicit q̄ ꝗrtus scd̄e ꝛ qntus tertie nō sic ꝑficiunt̄ sed per expōnē. oportet eni in utroq̄ accipe aliqd̄ singulariter sub s̄bto pticularis ne/gatiue ꝛ per h̄ ostēdere ꝓpositū: qꝛ si sill's iā expositus. s. qui fit de pte ex supposita sit necessarius erit ꝛ ille neces/sarius qui exponit̄ ꝛ fiet sill's expositus in eadem figura cū sill'o qui exponit̄. uerbi gr̄a. ꝗrtus scd̄e talis est de ne/cessitate oē. b. est. a. de necessitate aliqd̄. c. non est. a. ergo de necessitate aliqd̄. c. nō est. b. debet ergo s̄bm minoris exponi per aliqd̄ pticulare sic de necessitate h̄. c. nō est. a ꝛ sequit̄ ergo de necessitate h̄. c. nō est. b. ꝛ ita patet intē/tū. Quintus aūt tertie talis est de necessitate aliqd̄. b. nō est. a. de necessitate oē. b. est. c. ergo de necessitate aliqd̄. c. nō est. a. debet ergo s̄bm maioris sic exponi de neces/sitate h̄. b. nō est. a. ꝛ sequit̄ de necessitate hoc. b. nō est. a. de necessitate h̄. b. est. c. ergo de necessitate aliqd̄. c. non est. a. ꝛ h̄ est⌊ imeᵃ aūt figᵃ.⌋ ꝛc nō q̄ h̄ qd̄ dicit⌊ cui ali cui⌋ sigt s̄bm pticularis ꝓpōnis in utroq̄ sill'o per h̄ qd̄ dicit⌊ utrūq̄⌋ sigt ꝑdicatū utriusq̄ pmis. ꝑ h̄ qd̄ dicit nō inest sigt utrāq̄ pticularē negatiuā eē. ¶ Sic forte du/bitaret aliqs pⁱmo de ꝯtinētia huius ptis. stēdit eni Ari. in hoc liᵒ de sill'o s̄m formā ꝛ ꝓut abstrahit a mā ꝗre nō debere h̄ descēdere ad sill'os de ineē ꝛ de necessario: qꝛ ga iste descēsus est ad mᾱles dr̄ias. Ad h̄ diuersitas ex par/te mᾱe ꝓcedit in infinitū sicut ꝛ diuisio eius ꝗre diuersi/tas s̄m mām sub arte nō cadit ꝗre diuersitas silli ꝑ sill'm de ineē ꝛ de mō sub arte non cadit ex quo s̄m mām est. Et dicēdū q̄ licet iꝑm descēdere h̄ ad dictas dr̄ias silli, ꝛ dicēdum ad pⁱmū q̄ ipse intēdit h̄ de sill'o abstrahēte a mā nō ꝗcūq̄ sed a mā necessaria ꝓbabili ꝛ appenti. iste aūt differētie que sunt de ineē ꝛ de mō ꝗuis mᾱles sint ꝛ spᾱles quodāmō respectu silli simplr ꝯsiderati sunt tn̄ formales ꝛ abstrahētes a mā necessaria ꝓbabili ꝛ appa/rēti: ꝛ ideo licet iꝑm determinate h̄ has dr̄ias ꝛ debet fa/cere qꝛ iste differētie sunt ipsius silli simplr s̄m se ꝛ non ꝯpāt ipm̄ ad aliā spēm silli. Ad aliud dicēdū q̄ est ꝯside/rare mām duplr. s. aut ꝑp diuersitatē que cōtingit ex nā/mᾱe tm̄: aut ꝑp diuersitatē i formis ꝯsite ad diuisitatē ma/terie. pⁱmo mō nō cadit sub arte cōsideratio de diuersita/te mᾱe. scd̄o aūt mō cadit. vñ cū ad diuersitatē mᾱe silli per ꝓpōnes de ineē ꝛ de mō cōsequat̄ diuersitas alia s̄z formā que diuersus est modus sill'andi in his ꝛ in illis patet q̄ rōne huius diuersitatis hēt cōsiderare dictā mᾱe dr̄iam. ¶ Cōsequēter cōtingit dubitare de sufficientia: qꝛ cū nō solū diuidat̄ ꝓpō de qua fit sill's per modalē ꝛ illā de ineē sed ēt per uerā ꝛ falsam cathegoricam ꝛ ipo/theticā ꝓbabilē ꝛ necessariā videt̄ q̄ qua rōne determi/nat de sill'o respiciēdo ad has dr̄ias ꝓpōnis modalem ꝛ de ineē deberet ēt determinare de sill'o respiciēdo ad ali/as dictas dr̄ias ꝓpōnis. Et dicēdū q̄ non determinat h̄ de sill'o ꝯstituto sup ꝓpōnes ꝓbabiles ꝛ necessarias. qꝛ h̄ intēdit de sill'o ꝓut est sup huiusmodi ꝓpōnes abstra/hētes ab utrisq̄ ꝛ in sequētibus libris ꝓut sup huiusmo/di ꝓpōnes. s. necessarias ꝛ ꝓbabiles: adhuc h̄ solū inten/dit gñationē silli simplicis ꝛ ꝯstātis ex ꝓpōnibus simpli/cibus: ꝛ ideo nō respicit has dr̄ias ꝓpōnis cathegoricū ꝛ ipotheticum. sill's enim cōpositus aut non est simplex sill's vnus sed multi: aut nō hēt rōnē silli simplr nisi dimi/nute ꝛ scd̄ario cū sit ex ipothesi ꝛ de tali sill'o nō intēdit hic. adhuc ipse intēdit h̄ de sill'o penitus ostēsiuo ꝛ opti/me ostēsiuo ꝛ talis semꝑ fit ex ueris. sill's aūt ex falsis est quo ad quid ipotheticus est enim aliquo mō ex ipothe/si sicut patebit in scd̄o ꝛ ideo nō respicit h̄ ad has differē/tias uerū ꝛ falsum ad ꝯstitutionē silli: sed supponendo h̄ sillm̄ de quo determinat eē ex ueris. in scd̄o determina/bit de sill'o ex falsis in quo de modis silli ex ipothesi intē/dit. iste aūt differentie diuersificāt ꝓpōnē quantū ad for/mā eius. s. quātū ad cōpōnē ꝛ cadūt a mā diuersificante in mō ꝛ forma silli ostēsiui simplr de quo hic determiat: ꝛ ideo determinādo h̄ de tali sill'o ꝯsiderat ad dictas dif/ferētias. s. de inesse ꝛ de mō. ¶ Adhuc dubitari pōt de sufficiētia. querit̄ enim ꝗre nō cōsiderat ꝓpōnē de ipos/sibili ineē ad silli ꝯstitutionē sicut de ineē ꝛ de necessario ineē ꝛ de ꝯtingēti ineē ꝛ h̄ patet ex ꝑdictis. ꝓpōnes eni de ipossibili sunt s̄m rē de necessario: affirmatiua eni de ipossibili est negatiua de necessario ꝛ negatiua de iposs/ibili affirmatiua de necessario: ꝛ ita oēs ꝓpōnes de mō aut sunt s̄m rē de necessario aut de ꝯtingēti. ꝯtingēs eni ꝛ possibile ꝯuertunt̄ in oībus. ¶ Cōsequēter forte dubitaret aliqs de dictis in lr̄a ꝛ pⁱmo de eo qd̄ pⁱmo ostēdit: diuersitas enim silli nō ꝯsistit nisi s̄m figuram ꝛ modū. sed ꝓpō de ineē ꝛ de necessario nō diuersificāt fi/gurā ꝛ modū ergo nō est diuersus sill's de ineē ꝛ de ne/cessario cuius oppositū dicit. ꝛ dicendū q̄ ꝗuis figura ꝛ modus nō diuersificent̄ penes ꝓpōnes de ineē ꝛ de ne/cessario in vniformi gñatiōe: diuersificant̄ tn̄ figura ꝛ mo/dus in illis in gñatione mixta alteri. silr diuersificat̄ silli s̄m figurā ꝛ modū in illis de ineē ꝛ de cōtingēti sicut pa/tebit infra ꝛ sic patet q̄ diuersus est sill's de ineē ꝛ neces/sario ineē ꝛ ꝯtingēti inesse. adhuc in oībus his est repire diuersitatē s̄m mām ꝛ cōclōnē ꝗuis nō eēt repire diuer/sitatē in figura ꝛ mō. ꝛ ita patet q̄ sermo Ari. uerus est. ¶ Cōsequēter dubitabit de eo qd̄ prio ostendit̄. videt̄ enim repugnare ei qd̄ pⁱmo ostēdit si silr fit ꝛ nō fit sill'us in illis de ineē ꝛ de necessario ineē sicut ostēdit secundo

loco tūe nō est diuersus sill's de ineē τ de necessario cu/
ius oppositū prius ostēsum est τ dicēdū q silr sit τ non sit
sill's de ineē τ de necessario quo ad formam diuersus tñ
est quātū ad mām τ ita nō repugnāt sermones. ¶ Cō/
sequēter querit q̄re dicit q̄rtū scd̄e τ q̄ntū tertie non re/
duci silr sicut in illis de ineē cum tñ pōt reduci per īpossi
bile ut videt in illis de necessario sicut in illis de ineē. τ
dicēdū q intēdit Ar̄s. dicere q q̄rtus τ q̄ntus nō redu/
cant silr in illis de necessario sicut reducunt alij modi i
perfecti in illis de necessario. alij enim reducunt per cō
uersionē isti aūt nō sed per expōnē. Sed q̄dā dicūt istos
duos modos posse reduci per īpossibile: τ q̄dā dicūt nō
posse: q̄re querit utrū sic sit uel nō. τ videt q possint. fiat
enim q̄rtus scd̄e sic de necessitate oē. b. est. a. de necessita
te aliqd̄. c. nō est. a. ergo de necessitate aliqd̄. c. nō est. b. si
nō sequit det oppositū. s. nō de necessitate aliqd̄. c. nō est
b. qd̄ equpollet isti ɔtigit oē. c. eē. b. fiat ergo hoc argumē/
tum in pmo pme ex illa τ maiore sic de necessitate oē. b.
est. a. ɔtingit oē. c. eē. b. ergo ɔtingit oē. c. eē. a. qd̄ nō pōt
stare cū minore. Silr aūt pbet q̄ntus tertie sic de neces
sitate aliqd̄. b. non est. a. de necessitate oē. b. est. c. ergo de
necessitate aliqd̄. c. nō est. a. det enim oppositū. s. non de
necessitate aliqd̄. c. nō est. a. que equpollet isti cōtingit oē
c. eē. a. τ fiat sill's in pmo pme ex ista τ minore sic contin/
git oē. c. eē. a. necesse est oē. b. eē. c. ergo cōtingit oē. b. eē
a. qui nō stat cū pma. Sed dicet aliqs q nō bñ fit pbatio
isti enim ultimi silli nō tenēt nec sunt silli. Cōtra inferius
ubi docet mixtio necessarij τ ɔtingētis docet: q si maior
sit de necessario τ mior de ɔtigēti uel e cōuerso dūmodo
minor de necessario sit affirmatiua fit sill's in pmo pme
ɔclōnis de ɔtingēti tales aūt fuerūt dicti silli. Adhuc cū
dicit de necessitate oē. b. est. a. ɔtingit oē. c. eē. b. ergo τc.
ponat minor ineē ex quo est cōtingēs τ sequit sic de ne
cessitate oē. b. est. a. oē. c. est. b. ergo de necessitate omne
c. est. a. talis enim ɔiugō ostēdet utilis in primo caplo
sequēti q: ex maiori de necessario τ minori de ineē seq/
tur ɔclō de necessario τ si necesse est oē. c. eē. a. ergo con
tingit oē. c. eē. a. τ ita patet q dictus sill's est bonus de mix
tione necessarij τ ɔtingētis τ idē et pōt ostēdi de illo sil/
logismo mixto qui fit ad pbādū q̄ntū modū tertie per
pōm illius de cōtingēti ineē. ¶ Ad oppositū sic infert ubi
docet mixtio necessarij τ ɔtingētis accipit ɔtingēs in p
missis pro ɔtingēti nō necessario. s. qd̄ pōt eē τ nō eē. illa
aūt de ɔtingēti que equpollet negatiue de necessario est
de cōtingēti pro possibili τ tale ɔtingēs nō accipitur ad
mixtionē in dictis sillis q̄re manifestum est q mixtio di
ctorum sillorū nō pcedit sm q inferius docet de mixtione
necessarij τ ɔtingētis τ ita nō tenet modus argumenti.
Adhuc illa de possibili uel cōtingēti que cōuertit cū ne
gatiua de necessario est de cōtingēti pro possibili. tale au
tem ɔtingēs abstrahit a terminis simplr ineē sumptis τ
nō simplr ineē sumptis sic aūt accipiebat ɔtingēs in di/
ctis sillis q̄re ɔtingēs in illis abstrahit ab utrisq terminis
q̄re si talis de ɔtingēti ponat ineē nō opz q sit de inesse
simplr sed pōt eē de ineē ut nūc; sed ex una de necessario
τ altera de ineē ut nūc non sequit cōclō de necessario si
cut patebit in primo caplo. ergo q̄uis illa de cōtingēti
ponat ineē nō eēt utilis mixtio de necessario τ ineē τ ita
dictus modus ar^di per pōm in eē illius de cōtingēti non
ostēdit ppositū. Et dicēdū q q̄rtus scd̄e τ q̄ntus pñt re/
duci per impossibile τ eēt tūc mixtio ɔtingētis τ necessa
rij sicut supius factū est in reductione illorū. sed sciēdum
q ppō de cōtingēti accepta in tali mixtione pōt esse de
cōtingēti tripl'r. aut eniz est de ɔtingēti pro possibili: ꝫ q
indifferēter se hēt ad necessariū τ non necessariū aut de
ɔtingēti pro nō necessario aut de cōtingenti pro necessa
rio. si fit de cōtingēti pro nō necessario. s. qd̄ pōt eē τ non
eē tūc in reductione q̄rti modi scd̄e figure maiore existe
de necessario τ minore de dicto cōtingēti sequitur conclō
de cōtingēti pro possibili sm q infra docebit in mixtio/
ne necessarij τ ɔtingētis sed nō pbat per hoc q̄rtus secūde
q: illa de ɔtingēti que ɔuertit cū opposito conclōnis est
de ɔtingēti pro possibili τ eodē mō accipi oz in sillo pfi/
ciēte q̄rtū scd̄e. si vō sit de cōtingēti cōi qd̄ indifferēter se
habet ad necessariū τ nō necessariū erit sm q tale inuti
lis ɔiugō maiore existe necessaria τ minore de ɔtingen
ti. nō enim pōt in ɔclōnē de ɔtingēti nō necessario sicut
patet: nec de ɔtingēti pro possibili. nō enim opz sequi ad
aīs qd̄ sequitur ad aīs sed talis cōclō sequit minore exñ
te de cōtingēti pro nō necessario: τ ad tale ɔtingēs sequi
tur ɔtingēs cōe: nec sequitur conclō de necessario nisi illa
de ɔtingēti eēt talis q ipsa posita ineē eēt de ineē simplr
sed ɔtingēs cōe si ponat ineē nō opz q sit de ineē simpli
citer sed pōt eē de ineē ut nūc. Si aūt accipiat illa de cō/
tingēti pro ɔtingēti qd̄ est necessariū: ita q ipsa posita de
ineē sit de ineē simplr sequit cōclō de ɔtingēti pro possi
bili τ posita minore ineē sequit ɔclō de necessario τ taz
ɔclō de necessario q̄z illa de ɔtingēti destruit minorē q̄r
it modi τ in huc modū accipiēdo illā de ɔtingēti pōt q̄r/
tus scd̄e ostēdi per īpossibile τ forte cū illa de ɔtingēti q̄
ɔuertit negatiue de necessario accipit de ɔtingēti p pos/
sibili nō verificat talis de ɔtingēti in terminis de inesse
simplr in qbus cōtingēs accipit pro necessario. ex his pa
tet quō q̄rtus scd̄e pficit per impossibile per mixtione n
cōtingētis τ necessarij. τ patet et quomō nō silr dicēduz
de sillo pficiēte q̄ntū tertie. sit enim mixtus de cōtingēti
τ necessario sed maior est de cōtingēti: τ q: illa de cōtin/
gēti accepta pro maiore ɔuertit negatiue de necessario
τ ita est de cōtingēti pro possibili sm qd̄ ipm descēdit in
necessariū: ita q si ponat in eē hz q negatiua de necessa/
rio ɔuertit erit de ineē simplr. ex tali aūt ɔuersione τ mi
nore de necessario sequitur ex necessitate ɔtingēs pro pos/
sibili que repugnat maiori in q̄nto mō ideo per contin/
gēs sic acceptū cū necessario mixtū pficit q̄ntus tertie. τ
si poneret illa de cōtingēti ineē sequeret cōclō de neces
sario cū maior sit de ineē simplr. si aūt aliter accipiat con
tingēs in sillo pficiēte hos duos modos nō pficient per
impossibile: τ sic patet quomō isti duo modi pfici pñt p
impossibile. Si aūt querat aliqs q̄re sic nō perficiat eos
Ar̄s. in lr̄a hoc pōt eē q: de generatione mixta sillorū nihil ad/
huc oīno manifestū est τ hoc pfectio nō fit sine mixtione.
ex iam dictis patet manifeste rn̄sio ad obiecta in utraq
parte dubitationis τ patet veritas questionis. ¶ Sed ul
terius forte dubitaret aliqs de expōne quā ponit. videt
enim esse fallacia ɔñtis in pfectione quarti modi secūde
per expōm cū infert necesse est h. c. non eē. b. ergo neces
se est aliqd̄. c. nō eē. b. pcedit enim ab inferiori ad supi^s
cū negatione. Et dicēdū q aīs τ ɔñs sive inferius τ su/
perius nō cadūt ibi sub negatione τ ita nō distribuūtur
per negationē τ ita argumētū necessariū est. pcedit eniz
ab inferiori affirmatiue ad supius affirmatiue. Adhuc
cū fiat expō subiecti pticularis negatiue in dictis modis
querit quomō fieri debeat expō ad hoc q fit in eadē figu/
ra τ quomō fiet sill's expositus in eadē figura cuz eo qui
exponit. Et dicēdū ut dicūt aliq q nō fit expō per singu
laria uere sed per minus uīa τ illa sumi debet uīr sic ne
cesse est oēm hoiem eē aial necesse est quoddā albuz nō
eē aial ergo necesse est albū nō eē hoiem expōni debet
albū nō per aliqd̄ signatū singulare sensibile sed per ali/
qd̄ pticulare albuz cuiusmodi est nix τ ideo debet sumi
uīr τ fiet sill's in scd̄o scd̄e sic necesse est oēm hoiem esse
aial necesse est nullā niuē eē aial ergo necesse est nullaz
niuē eē hoiem: τ ita cū nix sit aliqd̄ albuz necesse est ali/
qd̄ albū nō eē hoiem. Cōsilr facienda est expō in q̄nto ter
tie τ fiet sill's expositorius in scd̄o tertie τ ita utrobiq fit
sill's expositorius in eadē figura cū eo qui exponit hz nō
in eodē mō: sic satis bñ dici pōt. pōt et dici q expō Ar̄s.
fieri pōt per sensibile singulare ita q. c. exponat per hoc

sensibile.c.in p̄dictū est ⁊ fiet sill's expositorius in quarto secūde p̄cie in eodē mō:⁊ in q̄nto tertie sili fiet manēte minore que est ulis.si aūt fiat expositio in q̄nto tertie tā in maiori q̄z in minori tūc eēt utraqz ꝓpositio singularis ⁊ seqtur q̄ntitam tore notā ⁊ fit sill's expositorius adhuc in tertia figura sicut ille qui exponit ꝫ ibi nō fit sufficieter aliqs modus tertie pōt eni eē tertia figura ⁊ si nō fit aliqs modus eius sicut patet ex p̄dictis:⁊ nō q̄ ad sufficientiā modoꝝ in vniformi gnōne silloꝝ de necessario supponēda sunt p̄n^a eadē penitus in oī figura que p̄us supposita sunt in gnōne silloꝝ de ineē ⁊ tot erūt modi ꝫ per oēm figurā quot ⁊ ibi ⁊ nō amplius.

Cadit aūt q̄nqz ⁊ altera ꝓpōne necessaria necessariū fieri sillm. Uerū
a nō utralibet.sed que ad maiorē extremitatē ut si.a.q̄dē.b.ex necessitate sumptū est ieē uel nō ineē.b.autē.c.inesse tm̄. Sic enim sumptis ꝓpōnib⁹ ex necessitate a.c.ierit uel nō ierit. Nā q̄m oī.b.ex necessitate iest ul' nō iest.a.c.aūt aliqd eoꝝ que sunt.b.manifestū q̄m ⁊.c.ierit alterū hoꝝ ex necessitate. Si aūt.a.b.q̄dē nō est necessaria ꝓpositio.b.c.autē necessariū:nō erit conclusio necessaria. Nam si esset accidit a.alicui.b.inesse ex necessitate per p̄mam ⁊ tertiam figuram. hoc autem falsū:contingit enim tale esse.b.cui possibile est.a.nulli ieē.est ēt ex terminis manifestū q̄m nō erit ɔclo necessaria ut si.a.q̄dē sit motus.b.aīal.in quo sit.c.hō:nāqz hō aīal est ex necessitate:mouet aūt aīal nō ex necessitate:neqz hō. Silr aūt ⁊ si p̄uatiua sit.a.b. Nam eadem demonstratio.

Postq̄z determinauit vniformē gnōnem silloꝝ de necessario hic intēdit de gnōne eoꝝ mixta:que.s.est a mixtione necessarij ⁊ ineē ⁊ diuidit in ptes tres ⁊ tres figuras in quaꝝ p̄ma docet istā mixtionē in p̄ma figura ⁊ diuidit hec ps in duas.in p̄ma ponit ɔiugōnes ulēs in secūda pticulares cū dicit[in pticularibus aūt.] In p̄ma sic ꝓcedit.p̄mo ponit quādā regulā s̄m quā ꝓcedūt ɔiugōnes dicēs q̄ aliq̄n accidit ɔclo de necessario ex altera ꝓpōnū exn̄te tali:⁊ q̄ dixit q̄nqz exponit ꝫ dicēs q̄ nō sit hoc utralibet ꝓpōnū exn̄te de necessario sed maiore exn̄te de necessario ⁊ minore de ineē tm̄:in quo tm̄ intēdit hāc regulā maiore exn̄te de necessario ⁊ miore de ineē seqtur ɔclo de necessario ⁊ ꝫ est[accidit aūt q̄nqz.] secūdo ponit ɔiugōnes ⁊ p̄mo utiles secūdo iutiles.ponit ergo duas utiles simul quorū altera hēt maiorē affirmatiuā altera vō negatiuā sic si necesse est oē.b.eē.a.ul' nullū.b.⁊ oē.c.est.b.ergo oē.c.necesse est eē.a.ul' nullū c.⁊ manifestat necessitatē istoꝝ modoꝝ per hoc qd.c.essentialiter est sub.b.sicut dicit.⁊ iō q̄.a.necessario dr de b.uel remouet ab ipo:necessario.a.dr de.c.uel remouetur ab ipo:⁊ patet hoc per dici de oī ⁊ de nullo ⁊ per hāc ꝓpōnem antē p̄dicamentoꝝ q̄n alterū de altero ⁊c̄.⁊ ꝫ est[ut si.a.⁊c̄.] Deinde ponit ɔiugōnes iutiles ⁊ ponit tm̄ duas que peccāt tm̄ cōtra ꝓp̄riū p̄ncipiū ꝫ obseruandū hūtes maiorē de ineē ⁊ minorē de necessario.quarū p̄or est ex affirmatiuis.secūda hēt maiorē negatiuā ꝓcedit ergo sic.p̄mo dicit q̄ iste ɔiugōnes inutiles sunt ⁊ ꝫ [Si aūt.a.b.] secūdo hic ostēdit ⁊ p̄mo de illa que constat ex affirmatiuis.secūdo de ista que habet maiorē negatiuā:inutilitatē p̄me ɔiugōnis ostēdit dupliciter.s.per rōnem ⁊ per instātiā in terminis.per rōnē sic.in tali dispōne aliqd seqtur ad ɔclusionem sine quo p̄misse possunt esse uere ergo cōclusio ex premissis non sequitur.uerū eni aīis nō pōt esse sine uero cōsequente. Q: autē aliqd sequit ex cōclusione sine quo premisse possunt esse uere ostendit sic sit talis ɔiugō oē.b.est.a.de necessitate oē.c.est.b.ergo de necessitate oē.c.est.a.deinde ex cōclone ⁊ minore uel ex cōclone ⁊ ɔuersa minoris arguit vniformiter ex sillis de necessario in p̄mo tertie figure ul' in tertio p̄me sic de necessitate oē.c.est.a.de necessitate omne c.est.b.uel aliqd.b.est.c.ergo de necessitate aliqd.b.est a.sed sine hac pōt maior esse uera.ꝫ enim oē.b.est.a.pōt eē uera q̄uis possibile sit nullū.b.eē.a.⁊ ꝫ est[nā si est.] deinde ostēdit idē per instātiā in terminis oē aīal mouetur necesse est oēm hoiem eē aīal ⁊ tm̄ necesse est omnē hoiem moueri ⁊ sic cōclo non est de necessario cū tm̄ minor sit de necessario ⁊ maior de ineē ⁊ ꝫ est[est ⁊ terminis mediū.] Cōseq̄nter dicit q̄ sīla ɔiugō que hēt maiorē negatiuā ⁊ minorē de necessario oīno sili ostēdet iutilis.s.⁊ per expōnē eādem ⁊ per eosdem terminos ⁊ ꝫ est[similiter autem ⁊ si p̄uatiuus.]

In pticularib⁹ aūt sillis si ulis est necessaria:⁊ ɔclo erit necessaria. Si aūt pticularis nō necessaria siue p̄uatiua siue p̄dicatiua fuerit ulis ꝓpositio. Sit aūt p̄mū ulis ꝓpositio necessaria ut.a.q̄dē oī.b.insit ex necessitate.b.aūt alicui.c.isit solū. necesse est.a.alicui.c.ieē ex necessitate. Nā.c.sub b.est.b.aūt oī.a.ierat ex necessitate. Similiter aūt ⁊ si p̄uatiuus sit sills. Nā eadem erit demōstratio. Si aūt pticularis sit necessaria nō erit ɔclo necessaria. Nihil eniz ipossibile euenit queadmodū nec in ulib⁹ sillogismis. Similiter ⁊ in p̄uatiuis. Termini motus animal album.

Cōseq̄nter determinat ɔiugōnes pticulares ⁊ p̄mo dat regulā s̄m quā oēs ꝓcedūt dicēs q̄ si ulis ꝓpō fuerit de necessario ⁊ minor pticularis de ineē sequit ɔclo de necessario siue ulis fuerit affirmatiua siue negatiua. si aūt ecōuerso nō seqtur cōclo de necessario ⁊ ꝫ est[in pticularib⁹.] Scdo ponit ɔiugōnes ⁊ p̄mo utiles scdo iutiles.utiles aūt ponit duas q̄rū p̄ma est ex affirmatiuis scda hēt maiorē negatiuā ⁊ ꝓbat necessitatē earū per dici de oī ⁊ de nullo in necessarijs dicēs q̄ minor extremitas essentialr est sub medio ⁊ ideo q̄cqd necessario dicit de medio dicit ⁊ de minore extremitate per illā regulā q̄n alterū de altero ⁊ ꝫ est[sit aūt p̄^m.] Deinde ponit cōiugationes iutiles duas que peccāt ɔtra ꝓp̄riū p̄ncipiū huius mixtionis q̄rū p̄or ex affirmatiuis est.scda vō hēt maiorē negatiuā minorē vō affirmatiuā pticularem de necessario ⁊ dicit q̄ nullū ipossibile euenit q̄uis dicatur q̄ iste ɔiugōnes sint iutiles ⁊ hoc ostēdit per instātiā in terminis eisdē quos posuit in ulibus ɔiugōnibus ⁊ ꝫ ē[Si aūt pticularis. Sz hic dubitat p̄º de ipa mixtiōe in mixtione eni nālī sic est q̄ ex duobus ad iuicē mixtis nō gnātur alterū mixtoꝝ sed aliqd cōe his:ergo ut videtur silr debet eē in ista mixtione q̄ ex illa de necessario ⁊ illa de ineē ad inuicē mixtis nō ꝓcedit ɔclo de necessario nec de ineē sed aliqd mediū. Adhuc cuz maior sit de necessario ⁊ alia de ineē qua rōne sequit cōclo de necessario ⁊ cōclo de ineē ⁊ ita cū utraqz sequat seqtur neuter sed aliquid cōe mediū. Et dicēdū q̄ secus est de mixtiōe

nāli que est uere mixtio ⁊ de mixtiōe methaphorica. In mixtione eni nāli mixta nō manēt ꝑ se ſ̄m actib⁹ ſuis: ⁊ iō ex eis nō ꝑducit aliqđ mixtoȝ. in mixtione aūt hic dicta que dī methaphorice ꝑpōnes que dicuntur misceri manēt ſ̄m actib⁹ ſuis ꝑprijs ⁊ cōpletis. adhuc altera ꝑpō sicut maior totā potētiā ⁊ ꝯñtuā silli hēt: ⁊ ꝑpea ex eis generat ꝯclo silis maiori ꝑpōni per hoc pȝ rn̄ſio ad utrūqȝ obm. ¶ Adhuc dubitat qꝛ videt hic supfluere mixtio. docuit eni ꝑrio sufficiēter sillogiçare ꝑpōm de necio ⁊ hoc ex utrisqȝ. nūc aūt adhuc docet sillogiçare ꝯclonem de necio q̄re videt ꝙ altera istaȝ ꝑtiū supfluēt ad hn̄dā ꝯclonem de necio. Adhuc videt ꝙ si ex vna de inesse ⁊ altera de necio sequit ꝯclo de necio ꝙ in ꝯiugōne vniformi de necio aliqđ sit qđ sit nō causa ut causa ꝯclonis. apponit enim ad minorē modus ueritatis sine quo adeo bn̄ sequit ꝯclo de necio sicut cū illo. ¶ Ad ꝑmū dicēdū ꝙ q̄uis in ꝯiugōne vniformi ⁊ mixta: silr̄ doceat sillogiçare ꝯclonem de necio: neutrū tn̄ supfluit: diuersus est eni modus sillogiçādi hinc ⁊ idē: ⁊ talē diuersum modū hēt ipse determinare: ⁊ est sicut ꝙ ꝑma ⁊ secūda figura silr̄ sillogiçāt ulēm negatiuā: neutra tn̄ quo ad illā ꝯclonē supfluit qꝛ diuersus est modus. ¶ Ad 2ᵐ dicēdū ꝙ in ꝯiugōne vniformi silloȝ de necio nō est nō causa ut causa qꝛ qđ eni ſ̄m rē est causa ibi ꝯclonis est etiā causa i mixtione de necio ⁊ ineſ. In mixtione enim illa minor est de ineē simplr̄ sicut dicit Arēs in textu. ⁊ ita ſ̄m ēentialiter est ſ̄b ꝑdicato ⁊ ita est ꝑpositio necia: quare idē est ſ̄m rē ei que est de necio. ⁊ si nō sit idē ſ̄m modū: quare patet ꝙ qđ rei est causa ꝯclonis in ꝯiugōne vniformi: est ēt causa cōclonis in mixtione: lȝ diuersus sit modus ⁊ ita nō est nō causa ut causa in vniformi ꝯiugōne respectu ꝯiugōnis mixte. modus eni supadditu⁹ ad minorē non addit aliqđ rei sed modi sup ꝯiugōnem mixtā. ¶ Cōsequenter dubitat. utrū maiore exn̄te de ineē ⁊ minore de necessario sequat ꝯclo: saltē de ineē cū nō possit sequi ꝯclo de necio: ⁊ videt ꝙ nō cū nō determinet h̄ Arēs. videt autē ꝙ sic qꝛ qđ sequitur ad ꝯñs sequitur ad añs: sed ꝑpō de necessario est añs ad ꝑpōnem de ineē ⁊ utraqȝ exn̄te de ineē sequitur ꝯclo de ineē. ergo altera exn̄te de necessario ⁊ altera de ineē sequitur eadē ⁊ hoc uerū est. Sed tunc querit quare Arēs. talē mixtionē nō determinauit. ⁊ dicēdum ꝙ ex duab⁹ ꝑpōnibus quarū altera est de ineē ⁊ altera de necessario siue maior siue minor fuerit de necessario ꝯclusio est de ineē vn̄ circa hoc nō ꝯsistit diuersitas nec difficultas: ⁊ ꝓpterea talē mixtionē non determinat sed nō sequitur ex talib⁹ duabus ꝑpōnib⁹ quōcūqȝ se habeāt cōclo de necessario imo circa hoc est diuersitas ⁊ iō mixtionē illā determinat que ꝯcludit ꝯclonē de necessario nō faciēs mētionē de illa que cōcludit ꝯclonem de ineē. Sed nūc qꝛ ex iā dictis patet ꝙ maiore exn̄te de inesse ⁊ minore de necio sequitur cōclo de ineē tm̄. ⁊ cōuerso autē se hn̄tibus sequitur ꝯclo de necio ⁊ de ineē querit cā hui⁹. Et dicēdū ꝙ ꝯclo est ꝑs maioris ⁊ maxime ſ̄m ꝑdicatū sm̄ quo coicat cū ipa: est q̄ztū ad ſ̄bm ꝑs minoris: ⁊ iō sequitur minorē in dispōnib⁹ accn̄tibus ſ̄bto eius que sūt vniuersalitas ⁊ ꝑticularitas. maiorē aūt in dispōnibus accn̄tibus ꝑdicato eius que sunt affirmatiuū ⁊ negatiuū de ineē ⁊ de mōr: ⁊ iō cū maior est de ineē: ꝑmo sequitur ꝯclo de ineē: sed ex illa de ineē nō sequitur illa de necio: ⁊ ideo qn̄ maior est de ineē sequitur tm̄ cōclo de ineē. qn̄ autem maior est de necessario: ꝑmo sequitur cōclo de necessario ⁊ ex illa cōcludi pōt ꝯclo de ineē ⁊ iō qn̄ maior est de necessario sequitur cōclusio de necessario ⁊ de ineē. ꝑmo tm̄ ⁊ ꝑse illa de necio: reliqua vō ex ꝯñti. ¶ Cōsequenter forte dubitaret aliqs quot sunt h̄ cōiugōnes ⁊ quare tm̄ decē utiles sunt ⁊ supponēda sunt h̄ ꝑncipia cōmunia oīum figurarū etiā ꝑncipia cōmunia ꝑme figure que consequent eā ubicūqȝ sit ⁊ ꝑter oīa hec est vnū ꝑncipiū ꝑpriū ꝫ huius mixtionis in hac figura. s. ꙗ maior sit de necessario quibus suppositis siāt cōbinationes sic cuȝ due ꝑpōnes sint in silloȝ: aut utraqȝ est ulis aut utraqȝ ꝑticularis: aut maior ulis aut minor ꝑticularis aut ecōuerso. deīde vnūquodqȝ istoȝ q̄tuor diuidit in alia q̄tuor per cōbinationes ⁊ affirmationis ⁊ negōnis sic si utraqȝ est ulis. aut utraqȝ est affirmatiua aut utraqȝ negatiua: aut maior est affirmatiua ⁊ minor negatiua aut ecōuerso ⁊ similiter de alijs mēbris ⁊ erūt iā. xvj. ꝯiugōnes quarum vnaqueqȝ adhuc diuidit per duo sic si utraqȝ sit ulis ⁊ affirmatiua: aut maior est de ineē ⁊ minor de necio aut ecōuerso. ⁊ silr̄ si utraqȝ sit negatiua ⁊ ita de alijs ⁊ ita in vniūso ꝯiugōnes sunt. xxxij. tm̄. q̄tuor utiles. xxvj. autē peccāt cōtra aliqđ ꝑncipiū sicut patet intuēti. ⁊ si queraī q̄re nō ponit oēs ꝯiugōnes inutiles. dicēdū ꝙ hoc est qꝛ fere oēs hn̄tur per determinata tn̄ q̄tuor tāgit peccātes ꝯtra ꝑpriū ꝑncipiū huius mixtionis. Sed nūc dubitaret cū oporteat h̄ maiorē eē de necio. videt enim ꝙ talis cōiugatio inutilis sit per terminos sic de necessitate oīs hō ē aīal oē albū est hō nō tn̄ de necessitate oē albū est aīal. ⁊ dicet aliqs ꝙ h̄ minor ꝑpō sit de ineē ut nūc ita ꝙ accipiat ſ̄b medio aliqđ cui inest per accn̄s nō sequitur ꝯclo. lȝ si accipiat minor de ineē simplr̄: sequit nūc instātia scā nulla est qꝛ minor est de ineē ut nūc. Sȝ ꝯtra Arēs. istat in ꝯiugōnib⁹ inutilib⁹ accipiēdo illā de ineē ut nūc: ergo videt ꝙ silr̄ possit fieri recte istātia in ꝯiugōnib⁹ utilib⁹ per illā de ineē exn̄tē ut nūc. Adhuc si ꝯiugō illa cui⁹ maior est de necio reputet utilis eo ꝙ minor cū sit de inesse simpliciter sequitur ꝯclo de necio eadē rōne ⁊ illa est utilis ubi minor est de necio: maiore eni exn̄te de ineē simpliciter sequit cōclo de necio sic. oē aīal est sensibile: de necessitate oīs hō est aīal ergo de necessitate oīs hō est aīal sensibilis. Et dicēdū ꝙ maior ꝑpō in ꝑͣ figura ꝯtinet totū sillm ⁊ ꝯñtiā ei⁹ qꝛ iā ꝯclo qȝ minor ꝑs eius est: ⁊ iō maior cū sit de necio approꝑat sibi minorē ita ꝙ oportet ipsm eē de ineē simplr̄: ⁊ minorē extremitatē ēentialiter accipi ſ̄b medio ita ꝙ minor sit ſ̄m rē necia: ꝑs eni necessary inq̄ztū hu⁹ nō est nisi necia: maior aūt cū sit de ieē qꝛ minor nō pōt sibi approꝑare maiorē sed ecōuerso nō oȝ illā maiorē eē de ineē simplr̄: sed bn̄ poterit eē de ineē ut nūc: patet igit ꝙ per nām eius qđ est dici de oī ⁊ de nullo: ⁊ per illā regulā qn̄ alteȝ de altero. ꝙ qn̄ maior est de necio approꝑiat minor ut sit de ineē simpliciter: ⁊ iō cōtra talē ꝯiugōnem nō est instare per minorē de inesse ut nūc. qn̄ aūt minor est de necio qꝛ minor nō approꝑiat sibi maiorē pōt maior eē de ineē ut nūc uel de ineē simplr̄ ⁊ iō ꝯtra talē ꝯiugōnem bn̄ licet stare per maiorē de ieē. ut nūc: ex his patet responsio ad opposita: patet etiam ꝙ de necessitate in hac mixtione huius figure oportet maiorē eē de necessario. s. qꝛ maior ꝯtinet totū sillm ⁊ ad ei⁹ exigētiā opȝ minorē eē sed nō ecōuerso. ⁊ qꝛ ꝯclo ꝑs est maioris que assimilat maiori in dispōnib⁹ ꝑdicati ut ꝑdictū est: ⁊ ita si ꝯclo de necio sit nō ꝑdicat eē ut nūc sed eē hītudīs. ⁊ nō ꝙ in ꝑpōne de necio nō ꝑtur eē ut nūc sed eē. ⁊ nō ꝙ in minore accipiēda est minor extremitas ſ̄b medio nō ꝙ sit ſ̄b eo accn̄taliter nec ꝙ sit ſ̄b eo ut nūc lȝ ꝙ sit ſ̄b eo īdifferēs ei. vbi grā. necē est oēm hoiem eē aīal deinde nō accipiēdum est sub homine aliquid quod est ut nūc cuiusmodi est sor. nec quod ſ̄m accidēs cuiusmodi est album: sed aliqđ ei indifferēs cuiusmodi est aliqs homo. aliter enim nō habet necessitatē h̄ mixtio. ⁊ per h̄ patet rn̄sio ad hoc argumētū. oīs homo de necessitate est aīal sor. est homo ergo ⁊c. qꝛ cuȝ q̄tuor modis possu sumi sub. scilicet album uel sor. uel iste homo uel aliquis homo solūȝ ſ̄m ultimam acceptionem: sequitur conclusio de necessario ⁊ solum sic necessaria est h̄ mixtio. Nota etiā ꝙ nō est propositio vniuersalis necessaria in qua ponit terminus denominatiue dictus: nisi termini sint

cõuertibiles uel sicut supius ꝛ inferius ut oẽ albũ est coloratũ. dicũt ẽt aliq ꝙ hec ꝓpõ nõ est necessaria nullum albũ est nigrũ nec alia ꝯũis nec etiaȝ uera si addat modus necessitatis sic necesse est nullũ album esse nigrum ꝛ hȝ uerum est.

N secũda aũt figura si ꝑuatia gdẽ ulis ꝓpõ sit ꝛ necia ꝛ ꝯclõ erit necessaria: si aũt ṗdicatiua: nõ necia. Sit aũt ṗmũ ꝑuatia necia ꝛ.a.b. gdẽ nulli ex necitate .c. aũt isit tm̄. Qm̄ ergo ꝯuertit ꝑuatiua: ꝛ.b. nulli .a. ierit ex necitate .a. aũt oi .c. iest. q̄re nulli .c. ierit .b. ex necitate .c. sub .a. est. Silr aũt si ad .c. ponat ꝑuatiuã si .a. nulli .c. ꝯtingit: ꝛ .c. nulli .a. poterit iẽẽ .a. aũt oi .b. iest. q̄re nulli eoꝝ que sũt .b. ꝯtingit .c. fit enim ṗma figura. Rursuȝ ergo necꝫ .b. c. ꝯuertit eni silr. Si aũt ṗdicatiua ꝓpositio est necia nõ erit ꝯclõ necia. Insit eni .a. oi .b. ex necitate .c. aũt nulli isit solũ ꝯuersa ergo ꝑuatiua fit ṗma figura. Ostẽsum est aũt in ṗma qm̄ cũ nõ est necessaria que ad maiorẽ est ꝑuatiua nec cõclõ erit necessaria: q̄re nec in his erit ex necessitate. Amplius aũt si ꝯclõ est necia accidit .c. alicui .a. nõ iẽẽ ex necitate. Si eni .b. nulli .c. iest ex necessitate necꝫ .c. ulli .b. inerit ex necitate .b. aũt alicui .a. neẽe est iẽẽ. Sigdẽ ꝛ .a. oi .b. neẽe est iẽẽ. q̄re neẽe est .c. alicui .a. nõ iẽẽ. Sed nihil ꝓhibet .a. huiusmodi accipi cui oi .c. ꝯtingit ẽẽ. Amplꝰ autẽ ꝛ si uncꝫ sit terminos ponẽtẽ ostẽdẽ qm̄ ꝯclõ nõ est necia. ut si .a. aial .b. autẽ hõ .c. ꝯo albũ. ꝛ ꝓpões silr sumpte sint: ꝯtigit eni aial nulli albo iẽẽ: nec hõ inerit ulli albo: sed nõ ex necitate. ꝯtigit eni hoiez fieri albũ: nec tm̄ donec aial nulli albo isit: q̄re cũ hec sint: necessaria erit cõclusio. simpliciter autem non necessaria.

Hic determinat mixtionẽ necessarij ꝛ ineẽ in secũda figura ꝛ diuidit in duas .a ṗma dat ꝯiugõnes ules. in secũda pticulares cũ dicit [silr aũt se hẽbit.] in ṗma sic ꝓcedit. ṗmo dat regulã ꝫm quã fiũt ꝯiugõnes ules dicẽs ꝙ si in scḋa figura ulis negatiua sit de necessario ꝛ ꝯclõ erit de necessario. si aũt ulis affirmatiua fuerit de necessario nõ ꝓpter hȝ erit ꝯclõ de necessario ꝛ hȝ est. [in scḋa figura.] scḋo ponit ꝯiugõnes ꝛ ṗmo utiles scḋo inutiles. utiles aũt ponit duas q̄rũ ṗma fit iuxta ṗmũ modum ex maiore negatiua de necessario ꝛ minore affirmatiua de ineẽ cuius utilitatẽ ostẽdit reducẽdo ipsam in scḋm ṗme per ꝯuersionẽ maioris dicẽs ꝙ necesse est minorem extremitatẽ eẽ ꝯtentã sub medio ꝛ hȝ est [sic eniȝ ṗm.] secũda ꝯiugatio fit iuxta scḋm modũ hñs ulem negatiuaȝ de necessario ꝛ affirmatiuã de ineẽ cuius utilitatẽ ostendit ꝯcludẽdo ꝯuersam ꝯclõnis in scḋo ṗme cõuersa minore ꝛ trãspositis ꝓpõnibus: ꝛ deinde ꝯuertit illã ꝯclõnem ut habeat ꝯclõnẽ ṗmaȝ ꝛ hȝ est. [silr aũt ꝛ si ad .c.] Cõsequẽter ponit ꝯiugõnes inutiles ꝛ sunt due peccantes ꝯtra ꝓpriũ ṗncipiũ hȝ. q̄rũ una cadit iuxta ṗmum modũ ꝛ hãc omittit. alia aũt iuxta scḋȝ cuius inutilitatẽ tripliciter ostẽdit. ṗmo per reductionẽ in ṗmã figuram dicẽs ꝙ si maior sit ulis affirmatiua de necessario ꝛ minor ulis negatiua de ineẽ nullis est ꝯiugatio quãtũ ad cõclõnem de necessario ꝯuersa enim minore ꝛ trãspositis ꝓpõnibus fit ṗma figura minore existẽte de necessario sed talis ꝯiugatio inutilis est ꝛ hȝ est. [si aũt ṗdicatiua.] secundo ostẽdit idẽ per hȝ ꝙ aliqd sequitur necessario ad cõclõnem sine quo põt eẽ uera ṗmissa de ineẽ ꝛ ita ṗmissa põt esse uera sine cõclõne q̄re talis cõclõ non sequit ex ea hȝ modo ꝯiugõ ut hȝ de necessitate oẽ .b. est .a. nulluȝ .c. est .a. ergo de necessitate nullũ .c. est .b. ex ꝯuersa ꝯclõnis huius ꝛ ꝯuersa maioris arguit in quarto ṗme sic de necessitate nullũ .b. est .c. de necessitate aliqḋ .a. est .b. ergo de necessitate aliqḋ .a. nõ est .c. sed cõuersa minoris .s. nullũ .a. est .c. põt eẽ uera sine pticulari de necessario põt enim eẽ uera ꝛ si ꝯtingat oẽ .a. eẽ .b. ꝛ si hȝ tũc ipsa minor .s. nulluȝ .c. est .a. põt esse uera sine dicta pticulari de necessario ꝛ sic patet ꝓpositũ ꝛ hȝ est. [amplius aũt si cõclõ.] tertio ostẽdit idẽ per instantiã in terminis sic de necessitate ois hõ est aial nullũ albũ est aial sic ita ergo nullũ album est hõ nõ sequitur ꝙuis enim nullũ albũ sit hõ dũ nullũ albũ est aial nõ sequitur hȝ cum mõ necessitatis sequitur ergo conclõ de inesse sed non de necessitate inesse ꝛ hȝ est [amplius ꝛ si terminos.]

Silr aũt se hẽbit ꝛ in pticularibus sillis: qm̄ ꝑuatiua gdẽ ꝓpõ ulis fuerit ꝛ necia: ꝛ ꝯclõ erit necia. Qm̄ aũt ṗdicatiua ulis priuatiua ꝯo pticularis non erit ꝯclõ necia. Sit aũt ṗmũ ꝑuatiuũ ꝛ ulẽ ꝛ.a. nulli .b. cõtingat ex necitate iẽẽ .c. aũt alicui isit. Qm̄ ergo ꝯuertit ꝑuatiua ꝛ .b. nulli .a. cõtingit ex necitate .a. aũt alicui .c. inest. q̄re ex necitate alicui eoꝝ que sunt .c. nõ ierit .b. Rursum sit ṗdicatiua ulis ꝛ necia ꝛ ponat ad .b. gdẽ ṗdicatiuũ. Si ergo .a. oi .b. ex necitate iest .c. autẽ alicui nõ iest: qm̄ non ierit .b. alicui .c. manifestũ est. sed nõ ex necitate iest. nã idẽ termini erunt ad demõstrationeȝ qui in ulibus sillis. Sed nec si ꝑuatiua necessaria est pticulariter sumpta erit cõclõ necia. Nã per eosdẽ terminos demõstratio.

Cõsequẽter ponit ꝯiugõnes pticulares ꝛ ꝓcedit sic. primo dat regulã iuxta quã ꝓcedũt dicẽs ꝙ qñ ulis negatiua ꝓpõ est de necessario sequit conclõ de necessario ꝛ aliter nõ ex quo sequitur ꝙ iuxta q̄rtũ modũ non sit utilis cõiugõ cũ ibi nõ sit ulis negatiua ꝛ hȝ [silr aũt.] scḋo ponit ꝯiugõnes ꝛ ṗmo unã utilẽ iuxta tertiũ modum cuius utilitatẽ ostẽdit per ꝯuersionẽ maioris ꝛ hȝ est [sic autem ṗm.] scḋo ponit inutiles ꝛ sunt tres. q̄rũ una cadit iuxta tertiũ modũ hñs pticularẽ de necessario ꝛ hanc omittit. due alie sunt iuxta q̄rtũ modũ q̄rum una hẽt ulem affirmatiuã de necessario quã ostẽdit tm̄ posse in ꝯclõneȝ de ineẽ ꝛ nõ in ꝯclõnẽ de necessario per termios eosdẽ quibus ponebant in ꝯiugõnibus utilibꝰ ꝛ hȝ est [rursum sit ṗdicatiua.] alia aũt hẽt pticularẽ negatiuã de necessario qḋ ostẽdi põt per eosdẽ termios. uerũtñ sciẽdũ ꝙ aliter ordinãdi sunt termini q̃ȝ ṗus ad ostẽsionẽ inutilitatis huius modi: debet enim hõ eẽ mediũ ꝛ albũ maior extremitas ꝛ aial minor sic oẽ albũ est hõ de necessitate quoddã animal nõ est hõ sed non sequit de necessitate quoddã aial nõ est albũ ꝛ hȝ est [Sed nõ si ꝑuatiua.] Dubitabit

hic forte aliqs qz videt eē istātia ꝙ ꝯiugōnes utiles ubicūqz illa de iēe nō ē de iēe simplr ut ꝙ pᵐ modū sic de necessitate nullus hō ē lapis oē albū ē lapis sit ita ex his nō seqꝛ ꝯclō de necio. Et dicēdū qꝫ silli hᵒ figure descēdūt a 2ᵃ pᶜ ⁊ i illā reducūtꝛ vñ uⁱlis negaᵃ i ista figura hēt eā dē potētiā quā ⁊ i pⁱma qꝛ descēdit ab ea ⁊ i ea reducitꝛ ꝫ uⁱlis negatiua i pⁱma figura ē maior q appropat sibi affirmatiuā ut sit de iēe simplr ⁊ nō ut nūc ut pus dictū ē gre ⁊ uⁱlis negoᵃ i hac 2ᵃ figura q ē i potētia ut fiat maior i pᵃ eādē hēt potētiā ut approꝑet sibi affirmatiuā ita ut oporteat illā sumi de iēe simplr ⁊ nō ut nūc gre ois istātia sophistica ē q sit ꝙ ꝯiugōnes utiles huiᵒ figure illa de iesse exñte de iēe ut nūc: sꝫ posset eē oppō ꝙ alias utiles ꝯiugatiōes ⁊ silis ē solō. ⁊ nō qꝫ ex his manifestū ē ca hᵒ pⁱncipy qꝫ uⁱlis negatiua sit de necio i ista figura. ℂ Conter forte dubitabit de ꝯiugōnibᵒ iutilibᵒ. v: eni posse pbari ꝯiugō q reputatꝛ iutilis iuxᵃ pᵐ modū p īpossibile sic nullū. b. ē. a. de necitate oē. c. ē. a. ꝫ de necitate nullū. c. ē. b. si nō detꝛ oppoᵐ. s. nō de necitate nullū. c. est. b. q eqpollet isti ꝯtigit aliqd. c. eē. b. fiat ꝫ argᵐ ex hac ⁊ maiore sic nullū. b. ē. a. ꝯtigit aliqd. c. eē. b. ꝫ ꝯtigit aliqd. c. nō eē. a. ꝫ seqtꝛ p mixtionē ꝯtigētis ⁊ iēe sꝫ ꝫ nō pōt stare cū miore Adhuc ponatꝛ iēe illa de ꝯtigēti q opponitꝛ ꝯclōni ⁊ fiat argᵐ ex utraqꝫ de iēe sic nullū. b. ē. a. aliqd. c. ē. b. ꝫ aliqd c. nō ē. a. qd nō stat cū minori. Et dicēdū qꝫ ꝯiug iutilis ē. ꝛñdēdū aūt ad pᵐ qꝫ mixtio de ꝯtigēti ⁊ iēe iutilis ē nisi illa de iēe sit de iēe simpʳ sic patebit ifra. nihil aūt phibet i pdcō sillō ꝑponē illā de iēe/eē/de iēe ut nūc. ꝯiug enī q uⁱr pbatꝛ affirmatiua nō hēt ptātē sibi appropriādi negatiuā ⁊ iō ꝑpō de iēe accepta i ea potuit eē de iēe ut nūc tñ accepta ei mixtiōe de ꝯtigēti: ⁊ ita oppō illa nulla: adhuc i mixtiōe ꝯtigētis ⁊ iēe accipitꝛ illa de ꝯtigēti sꝫ qꝫ ꝯtigēs pōt eē ⁊ nō eē. ꝯtigēs aūt qd eqpollet negatiē de necio ē ꝯtigēs cōe p possibili ⁊ ita sua pbō nulla. ℂ Ad 2ᵐ dicēdū qꝫ cū ponit oppositū ꝯclōnis iēe plus accipit q oppositū ꝯclōnis/oppoᵐ enim ꝯclōnis sum tm illa de ꝯtigēti quā cū ponit iēe plus accipit q oppoᵐ ꝯclōnis: ⁊ nō pbat ꝯclōnē de necio seq sꝫ ꝯclōnē de iēe cuiᵒ oppositū sumit. Silis pōt eē obiectio de ꝯiugōne iutili iuxᵃ 3ᵐ modū ⁊ silis ē solō. ℂ Conter forte dubitabitꝛ 4ᵒ mō v: eni eē uniᵉ ꝯiug i eo: maiore exñte de necio sic de necitate oē. b. ē. a. aliqd. c. nō ē. a. ꝫ de necitate aliqd. c. nō est. b. si nō seqꝛ stabit oppoᵐ. s. nō de necitate aliqd. c. nō ē. b. ex q posita iēe cū eqpolleat isti de ꝯtigēti ꝯtigit oē. c. eē. b. ⁊ maiore seqꝛ oppoᵐ minoris sic de necitate oē. b. ē. a. oē c. ē. b. ꝫ de necitate oē. c. ē. a. p mixtionē necij ⁊ iēe in pᵃ figura. ⁊ dicēdū qꝫ cū ponit oppoᵐ ꝯclōnis iēe nō pbat seq ꝯclōnē de necio qꝛ plus sumit q eiᵒ oppoᵐ sꝫ ondit ꝯclōnē de iēe seq cuiᵒ oppositū sumit: silis ē oppō ⁊ solō iuxᵃ 2ᵐ modū. ℂ Adhuc forte dubitaret aliqs circa qrtū modū qd v: eē ꝯiug utilis cū pticularis negatiua est de necio/sic oē. b. ē. a. de necitate qddā. c. nō ē. a. ꝫ de necessitate qddā. c. nō ē. b. si nō seqꝛ/oppositū stabit que ꝯūitꝛ isti ꝯtigit oē. c. eē. b. ex q ⁊ maiore ꝯcludi pōt oppoᵐ minoris p mixtionē ꝯtingētis ⁊ iēe sic oē. b. ē. a. ꝯtigit oē. c. eē. b. ꝫ ꝯtigit oē. c. eē. a. Adhuc p expōnē pōt idez ostēdi sic sꝫ. c. accipiatꝛ pticulare. c. a q uⁱr necio remoueatꝛ. a. ⁊ sit illd. n. silitꝛ ꝫ sic p expōnē oē. b. ē. a. de necitate nullū n. ē. a. ꝫ de necitate nullū. n. ē. b. gre cū. n. sit aliqd. c. pꝫ qꝫ de necitate aliqd. c. nō ē. b. ⁊ sic v: cū sillᵒ fiat i 2ᵒ 2ᶜ uⁱlis uacua exñte de necio qꝫ oporteat illā de iēe eē de iēe simpliciter: ⁊ ñ sꝫ necē ē ꝯiugōnē utilē eē. Adhuc pōt idem ondi illa de ꝯtigēti q ꝯūitꝛ cū opposita ꝯclōnis/posita in eē ex illa eni ⁊ maiore seqꝛ ꝯclō de iēe repugnās miori sic p se pꝫ. Et dicēdū qꝫ dicta ꝯiug ē iutilis. ℂ Ad pᵐ obꝫ ꝛñdetꝛ qꝫ illa de iēe pōt eē de iēe ut nūc qꝛ i hac figᵃ nō pⁱ pticularis sibi approꝑare uⁱlez nec affirmatiua negatiuaꝫ i mixtiōe aūt ꝯtigētis ⁊ iēe opꝫ accipi iēe simplr: adhuc i illa mixtiōe accipitꝛ ꝯtigēs qd se hēt ad eē ⁊ nō eē sed sic

nō accipitꝛ hī illa q ꝯūitꝛ cū opposito ꝯclōnis. ℂ Ad 2ᵐ dicēdū qꝫ lꝫ sillᵒ ex positoriᵒ fiat i 2ᵒ 2ᶜ uⁱlr negatiua exñte de necio: nihil tñ phibet illā de iēe sumi ut nūc/vñ sicut ibi nō potuit pticularis appropriare sibi uⁱlem affirmatiuā sic nec uⁱlis accepta sub illo pticulari pōt: ⁊ iō i utroqꝫ pōt illa de iēe eē ut nūc ⁊ pōt ꝫ patē p exᵐ sic oē albū est hō de necessitate qddā aial nō est hō ꝫ ⁊c. deīde sꝫ aiali accipiatꝛ asinus a quo uⁱr ⁊ necio remouetꝛ hō ⁊ fiet nūc sillᵒ in scdo scdē sed manebit maior de iēe ut nūc ⁊ ideo ꝯiugō iutilis sic oē albū est hō de necitate nullus asinᵒ ē hō. ℂ Ad 3ᵐ pꝫ rñsio p prius hita. ℂ Conter forte quereret nūs ⁊ sufficiētia utiliū ꝯiugōnū hᵒ figure. Et dicēduz qꝫ supponēda sūt cōia pⁱnᵃ ⁊ duo ꝑpa 2ᶜ figure ubicūqꝫ ipa sit. Adhuc supponēdū ē ꝫ qꝫ uⁱlis negatiua sit de necio cᵒ rō pꝫ ex supdcis qbᵒ suppositis fiāt cōbinatiōes sꝫ qꝫ dictū ē circa pⁱmā figurā ⁊ nūi erūt. xxxj. ꝯiugōes sꝫ tm tres utiles. alie aūt. s. 29. peccabūt ꝙ aliqd pⁱnᵐ ⁊ iō iutiles sūt. ⁊ nō qꝫ nō enūāt hic oēs ꝯiugōnes sꝫ tm qsdā peccātes ꝙ ꝑpriū pⁱnᵐ hᵒ mixtiōis i hac figᵃ qꝛ alie patēt ex pcedētibᵒ

In postrema aūt figura terminis qdez uⁱlibᵒ ad mediū ⁊ pⁱniuꝫ utrisqꝫ ꝑpōnibᵒ si utralibet ꝑpō ē necia ⁊ ꝯclō erit necia. Si āt hec qdē sit pⁱuatia illa ꝯo ptia qñ pⁱuatia qdez fuerit necia: ⁊ ꝯclō erit necia. Qñ aūt pdicatiua: nō erit ꝯclō necia. Sit eni pⁱmū utreqꝫ ptie ꝑpōnes: ⁊. a. ⁊. b oi. c. isit. necia āt sit. a. c. Qm ꝫ. b. oi. c. iest ⁊. c. alicui. b. ierit eo qꝫ ꝯūitꝛ uⁱlis i pticulare. gre si. a. oi. c. iest ex necitate. ⁊. c. alicui. b. ⁊ a. alicui. b. neēe ē iēe. nā. b. sub. c. ē. sit ꝫ pᵃ figᵃ rursū. Silr aūt ondetꝛ ⁊ si. b. c. ē necia. Cōuertit eni ⁊. c. alicui. a. gre si. a. c. iest. b. ex necitate ⁊. a. alicui. b. iñe ex necite. Rursū sit. a. c. qdē pⁱuatia. b. c. āt pdicatia. necia aūt sit pⁱuatia. Qm ꝫ ꝯūitꝛ. c. alicui. b. a āt nlli. c. ex necitate: neqꝫ. a. alicui. b. ex necitate ierit. Nā. b. sub. c. ē. Si aūt pdicatia sit necia: nō erit ꝯclō necia. Sit eni. b. c. pdicatia ⁊ necia. a. c. aūt pⁱuatia ⁊ nō necia. Qm ꝫ ꝯuertitꝛ affirmatia ierit ⁊. c. alicui. b ex necitate. Quare si. a. qdē nlli eoꝝ q sūt c. iest. c. aūt alicui eoꝝ q sūt. b. a. alicui eoꝝ q sūt. b. si ierit. ꝫ nō ex necitate: onsū ē eni i pᵃ figᵃ: qm pⁱuatia ꝑpōe nō necia: nec ꝯclō erit necia. Amplᵉ ⁊ si p terminos sit manifestū. sit. a. bonū. b. qdē aiāl. c. aūt equs. ꝫ bonū qdē ꝯtigit nulli eq iēe: aial ꝯo neēe ē oi iēe. ꝫ nō neēe ē aial nō eē bonū. si qdē ꝯtingit oi eē bonū. aut si nō ꝫ possibile: ꝫ vigilare ut dormire. termios ponēdū: oē eni aial susceptibile ē boꝝ si igit uⁱr termi ad mediū sint dictū est qñ ꝯclō erit necia.

ℂ Hic determinat hāc mixtionē in 3ᵃ figura ⁊ diuiditꝛ i. d. in pⁱma determinat eā. in 2ᵃ cū dicit. ⌊ maᵐ igitꝛ qm iēe ⌋ ꝯcludit correlaria ex pdictis. pⁱᵃ in. d. in pⁱᵃ determiat cōiugōnes uⁱles. in 2ᵃ pticlares cū dic. ⌊ si aūt ꝫ qdē uⁱr. ⌋ in pⁱma sic pcedit. pⁱmo dat regulā sm quā pcedūt ꝯiu-

gõnes dicẽs q̄ si utraq̄ fuerit uls i 3ª figª ⁊ affirª utraliter habet necia ⁊ si altera fuerit negª ⁊ necia seq̄t pclo de necº. affr nõ ⁊ h ē [i postrema.] 2º ponit 9iug. ⁊ pº utiles 2º inutiles. utiles aũt sũt tres q̄rũ due sũt iux pᵐ modũ. 3ª uo iux 2ᵐ. duaꝝ aũt iux pᵐ. pª h̄et maiorē de necio ⁊ miorē de iee cº utilitatē oñdit p ꝯusionē mioris dicēs q̄ necē ē minorē extrẽitatē eẽntialr eē sb medio ⁊ h ē [sint utreq̄ eni] 2ª uo hz miorē de necio ⁊ maiorē de iee cº utilitatē oñdit ꝯcludẽdo ꝯusaꝫ ꝯclonis i 3º pᵉ maiore ꝯusa ⁊ trãspositis ꝓpõnibº ⁊ h ē [silr aũt.] ⁊ nõ q̄ ulr i hac figª q̄ñ mior ē de necio ē ꝯiug utilis opꝫ eni reductionē facē ꝯuertẽdo maiorē ⁊ trãsponẽdo ꝓpones ⁊ ꝯcludet tũc ꝯusa cõclonis pus hita i 3º pᵉ. Coñter ponit ꝯiugnẽ utilē iux 2ᵐ modũ hñtē ulēꝫ negªᵐ de necio cº utilitatē oñdit p ꝯusionē mioris dicẽs q̄ opꝫ miorē extremitatē eē eẽntialr sb medio ⁊ h ē [rursuꝫ sit. a. c.] Coñter ponit ꝯiug inutileꝫ iux 2ᵐ modũ hñtē ulēꝫ affirªᵐ de necio ⁊ ulēꝫ negªᵐ de iee cº inutilitatē oñdit dupr. pº p reductionē i pmã figuraꝫ ꝯusa eni miore sit pª figª maiore exñte de iee sꝫ tal ꝯiug. fuit ibi inutil ⁊ h ē [si aũt ptius.] sꝫ lꝫ nõ possit i ꝯclonē de necio põi tñ i ꝯclonē de iee. 2º oñdit idē p istãtiã i termis sic nllꝰ equs ē bonº oīs equs de necitate ē aial nõ tñ sequit q̄ necium sit aliqd aial nõ eē bonũ q̄ ꝯtigit oē aial bonᵐ eē ⁊ q̄ ē equocatio de h noīe bonᵐ ꝑt eni p̄re bonᵐ nãle uel bonũ morale. ⁊ si nãle sic ꝯr oē aial bonũ eē. si morale sic nõ ꝯtigit oē aial bonũ eē. iõ docet accipe p maiori termino uigilare uel dormire ⁊ nõ erit tũc dubitatio i termis ⁊ h ē [aplꝰ ⁊ si p termios] deinde epilogat ⁊ h ē [si g si] ⁊ h ē [

Si aũt h qdē ulis: ille uo pticlaris ptiuꝰ āt uterq̄. Qñ ulis fuerit necīꝰ. ⁊ ꝯclo erit necīa. Deīnde aũt eadē q̄ ⁊ prius. ꝯũt eni pticularis affirmatiua. Si g̃ necē ē. b. oī. c. i cē. a. aũt sub. c. ē: necē ē. b. alicui. a. inee. Si aũt. b. alicui. a. ⁊ a. alicui. b. iee necīu ē. ꝯũt eni. Silr aũt ⁊ si. a. c. sit necīa ulis: nã. b sub. c. ē. Si autē pticularis sit necīa nõ erit ꝯclo necīa. Sit eni. b. c. pticularis ⁊ necīa a. āt isit oī. c. nõ tñ ex necitate. Cõuersa g̃ b. c. pª figª fit. ⁊ ulis ꝓpõ nõ necīa: pticularis aũt necīa. Qñ aũt sic se hñt ꝓpões: nõ erit ꝯclo necīa q̄re nec i his. Amplꝰ āt ex termis his manifestũ. Sit eni. a. uigilare. b. āt bipes i q̄ aũt. c. aial. g̃. b. alicui. c. necē ē iee. a. aũt ꝯtigit. c. oī: ⁊ a. nõ necīo. b. nõ enim necē ē aliquē bipedē uigilare ul dormire. Silr aũt ⁊ p eosdē termios oñdet ⁊ si. a. c. sit particularis ⁊ necessaria.

Coñter determiat ꝯiug. ptrᵉˢ. ⁊ pº affirmatias 2º negatiuas cũ dic [si aũt h qdē.] i pª sic ꝓcedit pº dat regulaꝫ sꝫ quã sũt ꝯiug. dicēs q̄ si altera ꝓpõm fuerit ulis ⁊ altera pticularis ⁊ utraq̄ affirmatiua q̄ñ ulis ē de necio ⁊ cõclo erit de necio ⁊ h demrat sic i mõis pñtis ⁊ h ē [si aũt h qdē ulis] 2º dat ꝯiug. ⁊ pº utiles 2º inutiles. utiles aũt sũt due. una iux 3ᵐ modũ cuiꝰ utilitatē oñdit ꝯcludẽdo ꝯusã ꝯclonis i 3º pᵉ maiore ꝯusa ⁊ trãspositis ꝓpõnibº ⁊ dic q̄ necē ē miorē extremitatē eē eẽntialr sb medio: deīde cõuertit ꝯclonē ut hēat pª ꝯclo ⁊ h ē [ꝯũt eni.] ⁊ nõ q̄ nõ disponit ꝯiug. sꝫ q̄si forsitã eēt docet eã reducē. alia āt ꝯiug. fit iux 4ᵐ modũ cuiꝰ utilitas oñdi oꝫ p ꝯusionē minoris ⁊ h sigt ibi [silr āt ⁊ si.] Coñter ponit inutiles ⁊ sũt due. q̄cũ una fit iux 4ᵐ modũ pticulari exñte de necio. 2ª uo sit iux 3ᵐ modũ. pº g̃ ponit illã q̄ ē iux 4ᵐ moᵐ di

cēs q̄ si maior sit ulis affirmatiua de iee ⁊ mior pticularis affirmatiua de necio nõ seq̄t ꝯclo pticlaris de necio: ut si oē. c. ē. a. ⁊ aliqd. c. de necitate ē. b. nõ seq̄t q̄ aliqd. b. de necitate sit. a. ⁊ h ē [si aũt pticularis ē necīa.] 2º oñdit eiꝰ inutilitatē ⁊ h dupr. pº p ꝯusionē reducẽdo i pmã figurã ꝯuersa miore de necio fit tertiꝰ modus pᵉ figure miore pticulari exñte de necio ⁊ maiore de iee sic aũt i pª figª nõ seq̄baf ꝯclo de necio q̄re silr ⁊ h nõ seq̄t ⁊ h ē [ꝯusa g̃. b. c.] 2º oñdit p istãtiã i termis sic oē aial ē uigilãs sit ita qd dã aial de necitate ē bipes non tñ seq̄t q̄ aliqd bipes de necitate sit uigilãs ⁊ h ē [amplꝰ aũt ex termis.] Coñter ponit 2ᵃᵐ ꝯiugõnē inutilē iux 3ᵐ modũ pticulare exñte de necio cº inutilitas oñdi ꝑt sic ⁊ p̄cedens ⁊ h ē [silr āt ⁊ p]

Si autē h qdē terminoꝝ sit p̄dicatiuꝰ: ille uo p̄uatiuꝰ: q̄ñ ulis qdē fuerit p̄uatia ⁊ necīa ꝯclo erit necīa. Si eni. a. nulli. c. ꝯtigit: b. aũt alicui. c. iest: necē ē. a. alicui. b. nõ icē. Qñ aũt affirmatia qdē ponit necīa ul ulis ul pticularis uel p̄uatia pticularis: nõ erit ꝯclo necīa. Nã alia qdē eadē q̄ i p̄orībꝰ dicemꝰ. Termini uo cũ ulis affirmatia ē necīa: uigilatio aial hõ. mediũ hõ cũ ptu. cũ pticularis aũt ptia necīa: uigilano aial hõ aial eni necē ē alicui albo iee. uigilano aũt ꝯtigit nulli: ⁊ nõ necē ē alicui aiali nõ ineē uigilanonē. Qñ aũt pticularis fuerit p̄uatiua necīa. bipes moueri aial.

Coñter ponit ꝯiug. pticulares negatias. ⁊ pº unã utileꝫ iux 6ᵐ modũ q̄ hꝫ ulem negatiuã de necio cº utilitas oñdi ꝑt p ꝯuersionē mioris ⁊ h ē [si aũt h qdē terminoꝝ] 2º ponit inutiles ⁊ sũt tres. due iux 5ᵐ modũ ⁊ 3ª iux 6ᵐ quõ cũq̄ eni fiat cũ illa de necio nõ sit ulis negatia ē inutil cõiug. circa illas sic ꝓcedit. pº dic q̄ oēs iste tres sũt inutiles s. cũ pticularis affirmatia ē de necio q̄ñtũ ad sextũ modũ ⁊ cũ ulis affirmatia ē de necio. ⁊ cũ pticularis negatia ē de necio q̄ñtũ ad q̄ntũ modũ ⁊ inutilitatē eaꝝ ꝯtigit oñdē p termios alios a p̄dictis assũptos ad istãtiã ⁊ h est [q̄ñ aũt affirmatiua.] 2º ponit terminos ad istãtiã sepatim p oēs tres ꝯiugõnes ⁊ h ē [termini aũt cũ ulis.]

Manifestũ igit q̄ñ iee qdē nõ est sillꝰs: si utreq̄ ꝓpões nõ sũt i eo q̄ ē iee. necīuꝫ uo ē ⁊ altera sola necīa. In utrisq̄ aũt affirmatis ⁊ p̄uatis exñtibꝰ sillis necē ē alterã ꝓpōem eē silem ꝯcloni. Dico aũt silēꝫ si iee qdē q̄ iee sigt: si aũt necīa necīa. Quare ⁊ h palã q̄ñ nõ erit ꝯclo neq̄ q̄ iee: neq̄ necīa: nõ sũpta ul necīa: ul q̄ iee signata ꝓpõne. Igit de necio quõ sit: ⁊ quã dñam h̄et ad iee sufficiẽter pene dictũ est.

Coñter ꝯcludit q̄dã corrolaria ex p̄hitis ⁊ ꝓcedit sic. pº ꝯcludit ex p̄dictis q̄ nõ seq̄t cõclusio de inesse quãdo utraq̄ ꝓpõ nõ est de iee seq̄tur aũt cõclusio de necio ⁊ altera ⁊ utraq̄ exñte de necio ⁊ h est [manifestũ igit] 2º dat cãm huiꝰ dicēs q̄ h ē q̄ opꝫ alterã p̄missarũ sp ẽē similari ꝯcloni ita q̄ si cõclo sit de iee ⁊ una uel altera p̄missarũ est talis si cõclo sit de necio: ⁊ alia p̄missarũ erit talis si cõclo sit de necio ⁊ alia p̄missarũ erit tal ⁊ h est [i utrisq̄ aũt.] 3º ex h iferet q̄ nõ seq̄t cõclo de iee ul de necio nisi accipiat ꝓpõ de iee ul de necio silis. s. ꝯclom ⁊ h ē [q̄re h palã.] Coñter epilogat dcã de sillo de necio ⁊ di

est ibi fore qr nodu h3 plena cognitio silli de necio ani quod copet neciu ad coniuges et h est quod de necio. Bu h po de mois ulib9 qr quod coniugones utiles est h istare sic supli si illa de iee accipiat ut nuc, ubi gra circa pm moz sic de necitate ois ho est aial ois ho sedet sit ita et non seqt qd de necitate aliqd sedes sit aial eode mo est istare 2m et 3m utile sic de necitate nullus ho est lapis ois ho est albus et no seqt qd de necitate aliqd albu no sit lapis. Et dz qd mo affirmatiui hui9 figure descedut a 3o pe ubi maior est ulis affirmatia reducunt et in pma figura ita qd qncu qd fuerit ulis affirmatis h in moie affirmatis possibil est ut fiat maior in 3o pe vn sic ulis affirmatia q est ibi maior appropat sibi reliqua ppom ita qd opz ea sumi de iee simplr cu ipsa ulis maior sit de necio sic in pcedetib9 dictu e sic et ulis affirmatia i mois affirmatis hui9 fige appropat sibi reliqua et couersa ei9 ita qd nece est ipaz ee de inesse simpr et h dico ulis affirmatia e de necio et h figt Ase freqnter in lrs dices qd nece est miore extremitate ee ib medio etntialr: in couersa ppon is de iee: silr dico de mois negatiuis. s. qd descedunt a 4o pe et in ipm reducunt ubi maior est ulis negatia que cu sit de necio appropat sibi miore fm modu supdicu qre silr ulis negatis in modis negatis hui9 figure q est possibilis ut fiat maior in p fig appropat sibi altera ppom et couersa ei9 et h silr figt Ase [illegible]

[illegible]

missaru sit de iee et ita no e nece sp altera pmissaz assimilari 2clonl cui9 oppo dic. Ad pm dom qd ipe loqt h de 2clone q p9 seqt aliqs pmissas. illa aut de iee q seqt ad duas de necio no seqt ad eas p9 h3 ex 2iuti et mediate 2clone de necio. Ad 2m dom qd qn vna pmissaru est de necio et altera de 2igeti et 2clo de iee adhuc assimilat altera pmissaru 2cloni. hc eni i 2clone figtur actualis inherentia pti ad sbm ita i illa pmissa q e de necio et ita assimilat ad inice i actuali iherentia pti et ita i eo qd e iee assimilat. ul pot dici qd h qd dic h sp vna pmissaru assimilari 2clni no respicit nisi determinata in pcedetibus. oppositio aut est de his que conter determinant.

Extigere aut p9 h dicem9. Qn et q mo et p q erit silis. Dico at 2tige et 2tiges q no existe necio: posito aut ee ul no ee: pp h nihil erit ipossibile. na neciu 2tige equoce dicim9. Qm aut h e 2tinges manifestu e ex affirmatoib9 et negonib9 oppositis. Na no 2tiges ee et ipossibile ee et neciu no ee ide sut: ul sequut se ad inice qre et oppoita his: 2tigit ee et no ipossibile ee et no nece no ee et eade erunt et sequntia se ad inice. De oi eni affirmatio uel negatio uera erit. Ergo 2tiges erit no necessariu: et no necessariu cotingens.

Postqz determinauit gnom silli de necio determiat hic gnom silli de 2igeti et pcedit sic. p9 dat itetione dices qd dz e de 2igeti. si qn de 2igeti sit sills et p q et quo et dic. qn qm ad figura p q qztu ad termios et ppoes i quo qztu ad modu et h e. De 2tigete aut. 2o ponit sua itetione et [illegible]

[illegible]

¶ Accidit aūt oēs q̄ fm ɔtigēs ppōnes sūt ɔūn ad iuicē. Dico aūt nō negatiuas affirmatis: sꝫ q̄cūqꝫ affirmatiuā hñt figurā fꝫ oppōnē. ut ea q̄ ē ɔtigit eē: ei q̄ ē ɔtigit nō eē. ⁊ ea q̄ ē ɔtigit oī: ei q̄ ē ɔtigit nlli ul' n oī ea q̄ alicui: ei q̄ n̄ alicui: eod āt mō ⁊ i alijs.

¶ Cōñter docet ɔuertē ppōnes de ɔtigēti ɔ diffinito ⁊ diuidit i duas. i p̄a docet ɔuersionē eoꝝ i gnāli. i 2a i spāli descēdēdo ad spāles modos ɔtigētis eū dicit. Determiatis aūt his. Pma in pncipale ⁊ icidēs qd icipit ibi. Sunt aūt tales. P̄a i. d. in p̄a narrat ɔuersionē earū ⁊ narrat p ex.a manifestata. in 2a ostēdit per rōnē ibi 2a. Qm̄ eni qd est. Dic ergo q̄ oēs ppōnes de ɔtingēti p̄dicto affirmatiue ⁊ negatiue ipsius eē ad iuicē ɔuertunt. ⁊ h̄ intelligendū est ita q̄ ules ɔuertant ad iuicē: ⁊ pticulares ad iuicē ⁊ exponit ei' itētionē dicēs q̄ nō itēdit negatiuas ɔuerti affirmatiuis: sed q̄: hñt affirmatiuā figurā fm oppōem tales aūt sūt ppōnes i qb' modis affirmat respectu oppositoꝝ ⁊ explificat dicēs q̄ ɔtigit eē: ɔuertit ei q̄ est cōtigē nō eē: ⁊ ɔtigē nō oī: ei que est ɔtigē nulli ul' oī: ⁊ ɔtigē alicui ei que est ɔtigē nō alicui: ⁊ h̄ siue accipiat h̄ v̄bū est siue aliud v̄bū ⁊ h̄ est. Accidit aūt oēs.

¶ Qm̄ eni qd ē ɔtigēs nō ē necīū. qd āt nō ē necīū possibile ē nō eē. Manifestū ē qm̄ si ɔtigit. a. icē. b. ɔtigit ⁊ nō icē. ⁊ si oi ɔtingit icē: ⁊ oi ɔtigit nō icē. Silr aūt ⁊ i pticularib' affirmatiōib' nā eadē est demrāo.

¶ Cōñter ostēdit istā ɔuersionē p diffōnē ɔtigētis si ɔtingit eē cū ɔtigēs sit nō necīū seqt nō neče est eē: ⁊ si nō neče est eē ɔtigit nō eē q̄re si ɔtigit eē ɔtigit nō eē ⁊ h̄ tenet siue fuerit ppōnes ules siue pticulares ⁊ h̄ est. Qm̄ eni ɔtigēs. ⁊ nō q̄ q̄uis ōndat q̄ ɔuertant ɔtigit eē ⁊ ɔtigit nō eē: nō tñ ōndit hāc ɔñtiā ɔtigit nō eē g̃ ɔtigit eē sic ɔñtiā ɔuersā: q̄: mediū ei' ɔñtie est ad ɔstruēdū utrāqꝫ: q̄: cū ɔtigēs sit nō necīū seqt ɔtigit nō eē g̃ nō neče ē nō eē ⁊ si h̄ g̃ ɔtigit eē q̄re seqt si ɔtigit nō eē ɔtigit eē p idez mediū p qd seqt ɔc'o pō: ⁊ nō q̄ nō solū ɔuertūt ad iuicē ules ⁊ pticulares iō ules cū pticularib' sic pꝫ p pbōnē quā ponit si ɔungit inspiciat.

¶ Sūt aūt tales ppōnes p̄dicatiue nā ɔtigē ei qd ē eē. silr poit quēadmōꝫ dem̄ ē p'.

¶ Seqtur icidēs q̄: iā ōnderat affirmatias ⁊ negatias de ɔtigēti ad iuicē cōuerti ne ex h̄ putet aliqs ipm uelle q̄ opposita cōuertant cū affirmatiuis ⁊ negatiuis opponantur ɔcludit q̄ dicte ppōnes ɔuertibiles non opponunt sed affirmatiue sūt ambe fm modū sic: sic se hēt eē in ppōnibus de icē ita ɔtigē i ppōnib' de ɔtigēti sꝫ i illis de icē si affirmat eē ē ppō affir.a. q̄re in ppōne de ɔtigēti affirmato ɔtigē erit ppō affir.a ⁊ h̄ est. Sunt aūt h'.

¶ Determiatis aūt his rursū dicam' ɔtigē qm̄ duob' mōis dr̄. vno qdē mō qd plerūqꝫ fit ⁊ dēfic ⁊ iō nō necīū. ut canescē hominē: ul' augeri: ul' minui: ul' oino qd natū ē eē. h̄ eni nō ɔtinuū hēt necīū: eo q̄ nō sp ē huiusmōi hō. sꝫ cū hō est aut ex necītate: aut ut i pltrib'. Alio aūt ifinitū. qd sit ⁊ nō sit possibile: ut aial ambulare. ul' aiali ambulātē terre motū fieri. ul' oino qd a fortuna fit: nihil eni magis sic natū ē ul' ɔtrario.

¶ Cōñter determiat istā ɔūsionē i spāli descēdēdo ad spāles mōs ɔtigētis ⁊ diuidit i duas. i p̄a dat diuisionē ɔtigētis p ɔtigēs natū ⁊ ifim. i 2a docet utrūqꝫ ɔūtē ibi. 2a. Cōūtit g̃ ⁊ ppositas q̄litates. Dic igr̄ q̄ ɔtigēs diffinitū qdā est natū. s. qd hꝫ cāz nālē ordiatā ad ipm sꝫ q̄: illa cā ipediri pōt iō dr̄ a necīo ⁊ ē ɔtigēs: sic hoiez canescē illd eni hꝫ cām nālē ordiatā: sꝫ pt ipediri q̄: nō sp ē hō ⁊ iō dr̄ a necīo: cū tñ hō ē aut de necītate aut frequēter canescit. qdā aūt ē ɔtigēs ifinitū. s. qd ē q̄lr se hꝫ ad eē ⁊ nō eē ut hominē āmbulare ⁊ hoie āmbulāte fieri motū terre ⁊ h' q̄ sūt de approꝑato ul' a casu ⁊ h̄ ē. Determiatis aūt his.

¶ Cōuertit g̃ ⁊ fꝫ oppositas ppōnes utrūqꝫ ɔtigēs: nō tñ eodē mō. sꝫ qd natū qdē ē eē: ei qd ē nō ex necītate eē. Sic eni cōtigit nō canescē hoiez. Infinitū āt sigt nō magis sic ut illo mō eo q̄ se hēt ul' se hēbit.

¶ Cōñter docet ɔuertē utrūqꝫ ɔtigēs: ⁊ hēt pncipale ⁊ icidēs ibi. Disciplia aūt ⁊ sill's. In pncipali dic q̄ utrūqꝫ ɔtigēs ɔūtit p oppositas q̄litates sed differēt. ppō eni de ɔtigēti nato nō ɔūtit i idē gen' ɔtigētis si ɔūtit i ɔtigēs p possibili: affirmatia eni ɔūtit i ɔtigēs cū cōuertit i nō necīū sic cōtigit hoiez canescē g̃ cōtigit hoiem nō canescē. i. nō neče ē hoiez canescē: ppō aūt de ɔtigēti ifinito cōuertit i idē gen' cōtigētis ⁊ h̄ ē. Cōuertit g̃.

¶ Disciplia aūt ul' sills demrātiu' ex idefinitis qdē nō ē. eo q̄ iordinatū ē mediū. ex his vō q̄ nata sūt ē: ⁊ orōes pene oēs ⁊ cōsideratiōes sūt i his ɔtigētib'. Ex illis aūt euenit fieri sillz: nō tñ solet q̄ri. h̄ tñ magis diffiniet i seqntib'. Nūc autē dicem' qñ ⁊ quō ⁊ qs erit sill's ex ɔtigētib' ppōnib'.

¶ Seqt icidēs q̄: eni iā docuit ɔūtē ppōes de ɔ.ti ifinito sic de cōtigēti nato credet aliqs q̄ silr de eodē ɔ.ti posset eē scia ⁊ disciplina necīo dcā h̄ remouet dicēs q̄ de cōtigētib' ifinitis nō ē scia necīo q̄: mediū nō ē ibi ordiatuz de natis aūt sūt pene ɔñ.ce demrātie ⁊ oēs de necītate: ⁊ dic pene q̄: de talib' adhuc inq̄ztū pñt nō eē nō demrāt: sꝫ inq̄ztū necīa sūt: de cōtigētib' aūt ifinitis fieri pōt sill's sꝫ nō multū solet fieri q̄: de talib' cōtigētib' nō mltū q̄rit nihil eni sillicat nisi q̄ q̄rit ⁊ ne putet aliqs ipm h̄ pn.' itēdē de qb' fiat disciplia demrātia dic q̄ h̄ nō ē h̄ itētū sꝫ ifert'. s. i posteriorib' h̄ debebit: pns aūt itētio tñ ē quō: ⁊ ex qb' fiat sill's de cōtigēti ⁊ h̄ ē. Disciplia aūt ⁊ sills.

q Uoniā āt ɔtigē h̄ huic icē dupl'r ē accipe: aut eni cui iest h̄: aut cui ɔtigit icē ipm. Nā de q̄. b. a. ɔtigit horū alterū sigt: aut de q̄ dr̄. b. aut de q̄ ɔtigit dici de q̄ autē. b. a. ɔtigē: aut oī. b. ɔtigē. a. nihil dr̄. Manifestū g̃ qm̄ dupl'r dr̄. a. ɔtigē oī. b. icē. Pmū g̃ dicam' de q̄. c. ɔtingit. b. ⁊ de q̄. b. a. qs erit: ⁊ q̄lis sill's. sic eni utreqꝫ ppōnes sumunt fm ɔtigē. Qn̄ āt de q̄ iest. b. ɔtigit. a. h̄ qdē ē icē: illa vō ɔtigēs. Quare a silibus figuris incipiēdum quēadmodum in alijs.

¶ Postq̄z determiauit ɔūsionē ppōnū de cōtigēti h̄ determiat quō sit dici de oi i cōtigētib' ⁊ h̄ reliquēs quō sit ibi dici de nullo p qd pficiunt silli pfecti de cōtigēti. p' g̃ sic p̄o dic q̄ dici de oi i cōtigētib' dup.r ē. h̄ eni oē. b. cōtingit eē. a. duplicē hēt itētionē. s. ul' oē qd ē. b. ɔtigit eē. a. ul' oē qd ɔ.r eē. b. ɔ.r eē. a. ⁊ h̄ ɔfirmat p sile sic po.le ⁊ cōtigēs

ꝯtunt ſʒ hoc ē.b.poſſe ēē.a.itelligit dup^r.ſ.uł q: oē qḋ ē b.uł q: oē qḋ pōt ēē.b.pōt ēē.a.q̄re ꝛ h oē.b.ꝯ^t ēē.a.ſiſr dup^r dicet ꝛ h ē l^n q̃n aūt ꝯtīgē. Jſʒ ne putet q̄ꝺ dici de oi oio eodē mō ubiq; accipiat i ſequētib^o oſ q̄ p^m dicēduʒ de ſillis de ꝯtīgēti ubi accipit dici de oī ſʒ hāc itētionē ꝛ qḋ ꝯ^t ē.b.ꝯ^t ēē.a.q: ſʒ iſtā itētionē accipit i vniformi gnātōe ſillorū de ꝯ^ti.ſm aūt reliquā itētionē accipit in mixtiōe ꝯ^tis cū ieē ꝛc.nec^io ꝛ i h ēt pʒ modus pcedēdi q̄ dixit iā de eo qḋ ē dici de oī ſiſr itelligēdū ē de eo qḋ dici de nullo ꝛ h ē l^n p^m q̄ dicem^o. Jllic ſolet du^i de oīne ꝯtīgēs eni coīus ē q̄ʒ nec^iū ꝛ iō gnātio ſilli de ꝯtīn debuit pcedē gnātionē ſilli de nec^io. Adhuc gnātio vniformis ē añ mixtā ꝛ iō ꝑus debuit docuiſſe gnātionē vniformē de ꝯ^ti q̄ʒ mixtā de nec^io. Et dicēdū q̄ ꝺiūſus modus gnāndi ſillos de ꝯtīgēti ta vniformes q̄ʒ mixtos ꝛ mō gnāndi ſillos de nec^io: ꝛ ideo ſillos de nec^io ꝛ ſillos de ꝯ^ti i pub^o ſepat determiauit h.ꝑus ē ēt dāda gnō ſilli de nec^io q̄ʒ de ꝯ^ti: q: gnō vniformis penit^o ſillis ē gnō vniformi ſilloꝝ de ieē: ꝛ illi^o gnō mixta adhuc tn̄ ꝯ^t eū de ieē q̄ ulls pōt i ꝯclōnē de ieē ꝛ iō ſtati poſt gnōnē ſilloꝝ de ieē determīauit h̄ēt ſillis de nec^io tā vniformis q̄ʒ mixtis.ex his pʒ ordo capli ꝛ rñſio ad obis. C Coīter dubitari ſolet circa diffinitionē ꝯtīgētis q̄rit eni cū ꝑus nō diffinierit nec^m q̄ʒ diuiſū gnōnē ſilli de nec^io q̄re h diffiniat ꝯtīgēs. Et dicēdū q̄ nec^iū nō accipit mltipl^r ſʒ uno mō ꝛ iō nō opoꝛtuit diuīdere ipm ad manifeſtaduʒ qḋ accipiet i ꝯclōnib^o de ei^o acceptiōe. ꝯtīgēs aūt dī mltipl^r ꝛ nō accipit h i q̄cūq; acceptiōe ſʒ ſolū ſm q̄ nō nec^iū dī ꝯtīgē.ſ.qḋ ſe h̄et ad eē ꝛ nō eē ꝛ iō opoꝛtuit diffinire ꝯtīgēs i illo mō q̄ itēdit ne eēt h ambiguitas de acceptiōe ꝯtīgētis q: nō itēdit de ꝯ^ti p po^li neq; p nec^io ſʒ ꝯtīgēti p nō nec^io qḋ pōt eē ꝛ nō eē p^ri diffinitione ^rl nō potuit pbare ꝯūſionē quā h docet ꝛ iō poſuit diffinitionē. C Adhuc dubitaret forte aliqs cū ꝯtīgēs nec^ī ꝛ ipo^le opponant ꝛ vnū oppoſitoꝝ nō diffinit p alte niſi fuerit relm uł ſic ꝑuatio p hītū quō ꝯtīgēs diffinit p nec^iū ꝛ ipo^le. Adhuc q̄re magis i diffinitiōe ꝯ^ti^s es nec^iū ꝛ ipo^le q̄ʒ eꝯ^o. Adhuc cū debeat diffiniri ꝑ ꝑus nē nec^y ꝛ ipo^lis q̄re magis ſic dīc ꝯtīgēs ē q̄ nō exiſte nec^io poſito tn̄ ieē n^l ſeq̄t ipo^le q̄ʒ eꝯ^a ſic ꝯtīgēs ē q̄ nō exiſte ipo^li poſito tn̄ ieē nihil ſeq̄t nec^iū. C Ad p^m dicēdū q̄ diffinitio data p gen^o ꝛ dr̄as q̄ idicāt eentiā rei n̄ admittit quācūq; oppōnē uerū diffi^o q̄liſcūq; facta pꝛ cognē bñ pōt dari p ꝑuationē oppoſitoꝝ. illḋ eni qḋ e^m ē iter duo aliq̄ p ꝑuationē illoꝝ cogitēt ſic aūt ē ꝯtīgēs iter nec^iū ꝛ ipo^le.nec^iū aūt ſoluʒ ſe h̄et ad eē ipo^le ad nō eē: ꝯtīgēs aūt h determīatū mediū ē iter h q: pꝛ ē ꝛ p h differt ab ipo^li,pōt ēt nō eē ꝛ p h differt a nec^io: q̄ cū ſit mediū p ꝑuationē dictū iter nec^iū ꝛ ipo^le opꝛ diffiniri p ꝑuationē utriuſq; ꝛ ex h pʒ ꝛ ad 2^m. Ad 3^m dicēdū q̄ nec^iū pōt ſeq̄ ad nō nec^iū ſic ad ꝯtīgēs uerꝝ ex nō ueris ꝛ iō nō potuit uere dicē q̄ ꝯ^ti poſito i nullū ſeq̄t nec^iū ſic potuit dicē q̄ n^l ex eo ſeq̄t ipo^le.ſ ipo^le eni ex ꝯtīgēti nō ſeq̄t ſʒ ex ſolo ipo^li. C Coīter forte dubitaret aliqs utrū ꝯtīgēs coē equoce dicat de ꝯtīgē nec^io ꝛ nō nec^io ſic ipſe dīc. vł eni q̄ uō ſic ꝯ^e nomē ꝛ ſʒ nomē aſſignata ē coē ipʒ ꝑdicat vniuoce ſʒ ꝯtīgēs ſʒ nomē ꝛ rōnē eādē ꝑtur de nec^io ꝛ nō nec^io aliud eſt eni rō nōis ꝛ erit uł iſta ꝯtīgēs ē qḋ nō ē ipo^le uł iſta ꝯtīgēs ē qḋ ē potēs eē ꝛ utraq; iſtaꝝ rōnū ꝯ: de nec^io ꝛ nō nec^io. Adhuc qḋ ꝑdicat coīter de plrib^o ſʒ rē vnā coē repta i ill^o nō ē ꝑtil equocū ſʒ ſic ꝑtur ꝯtīgēs de nec^io ꝛ nō nec^io ꝯtīgēs eni dīc potētiā quādā eēndi ꝛ h iuenit ꝯtīgēti qḋ ē nō nec^iū ꝛ i ꝯtīgēti qḋ ē nec^iū. Ad oppo^m ſʒ rē coē ē ꝯdictorȳs q̄re ſi aliqḋ ē eis coē ſola uox ē ſʒ ꝯtīgēs ē coē nec^io ꝛ nō nec^io q̄ ſūt ꝯdictoria q̄ ſolū ſm uocē coē ē ſed tal^r coīſs facit equocationē. Adhuc po^a ad ꝯtīgēs ꝛ ipſe ac^o nō ſignt eodē noīe niſi equoce: ſʒ ꝯtīgēs nō nec^iū dīc quādā potētiā ad actū ꝯtīgēs aūt nec^iū dīc

ipʒ actū q̄re hec duo nō ſignificabunt p nomē ꝯtīgētis niſi equoce. Et dicēdū q̄ ꝯtīgēs coē dī de ꝯtīgēti nec^io ꝛ nō nec^io nō pure equoce nec vniuoce ſʒ analogice: q: tn̄ logic^o analogū dīc equocū iō dīc i lr̄a ipʒ dici equoce ꝛ ſic ipʒ analogice dī: ſic ꝛ rō ei^o in cōi: ſigt ergo ꝯtīgēs quādā potētiā ad eēndū q̄ qdē po^a i ꝯtīgēti poſita ē idiffer ter ſe h̄et ad eē ꝛ nō eē nī pſa tn̄ ꝑut actui ꝯiūcta ē nō h̄ʒ potētiā niſi ad eē. ꝑ^o mō iuenit ꝯtīgēs i ꝯtīgēti qḋ eſt nō nec^iū. 2° mō i ꝯtīgēti qḋ ē nec^iū: ꝛ q: ma^m ē q̄ po^a q̄ dī p nomē ꝯtīgētis i ꝯtīgēti h^o ꝑ^o ꝛ magis iuenit i ꝯtīgēti nō nec^io. poſteri^o aūt i ꝯtīgēti nec^io nec^iū eni min^o h̄et de rōe ꝯtīgētis q̄ʒ nō nec^iū. ex his pʒ analogia h^o nois ꝯtīgēs. pʒ ēt rñſio ad rōnes ꝑ^e ptis q̄ōnis. C Ad p^mā rōnē oppo^m dicēdū q̄ nec^iū ꝛ nō nec^iū ꝑut cadūt i diuiſione ꝯtīgētis nō ſūt ꝯdictoria. uterq; eni ſupponit potētiā ad eē: nō nec^iū aūt h̄ʒ q̄ ꝯdic nec^io nihil ꝯueniu^o pōt ſʒ ē tāq̄ qḋ ipo^le. nō nec^iū aūt h̄ʒ q̄ dicit ꝯtīgēs ponit potētiā ad eē ꝛ nō eē. ſi aūt uere ꝯdic^e acciperēt i diuiſiōe ꝯtīgētis tūc nō eēt niſi uocis eoi^s ꝛ nō ē ſic ita ſic dēm̄ ē. C Ad alīud dicēdū q̄ ꝯtīgēs ſigt rē i m^a.ſ.potētiā ad eēndū q̄ qdē ut ē i ꝯtīgēti nō nec^io nō ē ſimpl^r cū actu ꝑut aūt ē i ꝯtīgēti nec^io ē ſimpl^r cū actu ꝛ ita pʒ q̄ nō ē equocū pure ſʒ analogice. C Coīter forte dubitabit de mō pbādi q̄ neceſſariū ſit ꝯtīgēs vł eni petē qḋ ē i ꝑn^o cū ſupponit iſtas ꝯūſ nō ꝯūgit eē ipo^le ē eē nec^e ē nō eē ꝛ ꝯcludit eoꝝ oppoſita ꝯūt q̄re eq̄ ignotū ē illa ma ꝯūt ſic iſta. Et dicēdū q̄ nō ē eq̄ ignotū q: nō ſūt dīla apd phos de ꝯūtibilitate ꝑpōnū terti^y ordis modaliū ꝛ q̄rti ſʒ de ꝯūtibilitate ꝑpōnū ꝑmi ordis ꝛ terti^y ꝛ iō bñ ſupponit ꝑpōnes terti^y ordis ꝯūti ꝛ ꝯcludit idē de ꝑpōnib^o ꝑmi ꝛ nō petit qḋ ē i ꝑn^o ſʒ ſumit qḋ notū ē oīb^o. q̄ aūt nō fuerit dīcē de ꝑpōnib^o terti^y ordis ꝛ q̄rti ſic de ꝑpōnib^o ꝑmi ꝛ ſcdi pʒ ex li^o pier^m. C Ulteri^o forte dubitabit aliqs de ꝯuerſiōe quā docet. vł eni ſupflue cū ꝑus determiauit de ꝯūſione. Adhuc q̄ negatiue de ꝯtīgēti alr ꝯūtant q̄ʒ ille de ieē ꝛ de nec^io. ꝑus dictū ē ꝛ ita fruſtra h docet eas ꝯūtere. Et dicēdū q̄ ſupi^o determiauit ꝯūſionē q̄ ē i termīs ſʒ nō p p h ſupflua h determiare ꝯūſionē p oppoſitas q̄litates q̄ nec^io exigit ad ꝑficiēdū ſillos de ꝯtīgēti imꝑfectos. ſciēdū ēt q̄ affirmatiue de ꝯtīgēti: ꝛ de ieē hñt ꝯūſionē vnā i termīs de q̄ ſupi^o locut^o ē aliā p oppoſitas q̄litates de q̄ h logt. negatiue vō uleſ hñt tn̄ illā q̄ ē p oppoſitas q̄litates pticulares vō negatiue hñt utraq;. ex his pʒ ꝛc q̄rita. C Coīter forte dubitabit de h qḋ dīc hoīem cōtīgere uō h̄ēre ꝯti^am nec^itatē eo q̄ nō ſemp̄ ē hō. ex h vʒ q̄ ſʒ. ſigt̄e q̄ ad nec^itatē ꝑpōnis exigit nec^io entitas rerū. ſ. ſbi ꝛ p̄ti ꝛ ita ad v̄itatē ꝑpōnis exigit uera entitas eoꝝ. Sup q̄ dubitat ꝛ vi h p^o cē uerꝝ ſic uerꝝ ꝛ ens ꝯūtūt ſʒ ens uō ē niſi h̄eat uerā entitatē apḋ nām ꝛ nō tn̄ apud aīaʒ q̄ ſiſr nec uerꝝ. Adhuc qḋ q̄re ē ſuppōit añ ſe q̄ōnē ſi ē ui h q̄ōnē ſi h ſit aīal ſupponit añ ſe q̄ōnē iſtā an hō ſit q̄ ꝑpō ab hac q̄ōne accepta ſupponit añ ſe ꝑpōnē ab illa acceptā q̄re ꝛ v̄itas ei^o v̄itatē illi^o ꝛ ita ad v̄itatē hui^o hō ē aīal exigit v̄itas h^o hō ē ꝛ ita v̄itas ꝑpōnis exigit actualē entitatē ſbi ꝛ ꝑdicati. Adhuc ſi hō ē aīal hō eſt ſbm ꝛ ſi h tūc hō ē ens ꝛ ſi ē ens hō ē: q̄re ad v̄itatē h^o hō ē aīal exigit v̄itas h^o hō ē ꝛ ſic idē qḋ ꝑus. Sꝫ dicet q̄ ens dī equoce ſʒ q̄ ē nomē ꝛ ſʒ q̄ ē pticipiū. q̄n̄ q̄ dī hō ē ſbm q̄ hō eſt ens h tenet ſolū de ente ſm q̄ ē nomē ulteri^o aūt nō tenet niſi ſʒ q̄ ē pticipiū q: ens pticipiū dīc entitatē actualem ens aūt nomē dīc entitatē h̄itudīalē. Sʒ ꝯ ſic [illegible] ē ac^o lu ē ꝛ de nec^itate ſeq̄t ſi ē lux q̄ lucet. ſiſr ac^o entis ē eē q̄ re nec^io ſeq̄t ſi ē ens q̄ ē. Sꝫ dicet q̄ eē ē ac^o ennis nō ſʒ q̄ ē nomē ſʒ pticipiū. Sʒ ꝯ ens qḋ ē pticipiū de nec^itate egredit ab eē ſignato p h v̄bū ē ꝛ nō eꝯ^o. tal^r eni ē rō pticipȳ q̄re ſi eē egrediat ab ente h nō ē ab ente qḋ ē pticī^m ſʒ qḋ ē nomē. Ad oppoſita ſic ſi ad v̄itatē ꝑpōnis exigit uera entitas rerū tūc talis ꝑpō nō eēt uera antichꝯ erit hō ceſar fuit hō qḋ ē icōueniēs ſi dicet aliqs q̄ illḋ eſt i

telligẽdũ nõ de vitate ꝑpõnis de pterito ul' de futuro: ꝫ ꝑpõnis de pñti. ɔtra chimera est chimera h̃ ẽ uera ut cõstat ꝛ tñ nõ ẽ uera entitas i reb' sig̃tis p termios: eadẽ aũt rõe ꝛ h̃ erit uera hõ ẽ hõ ꝛ si nõ fuerit hõ q̃re ꝛ h̃ hõ ẽ aĩal ꝛ sic erit vitas i ꝑpõne de pñti absqꝫ actuali entitate rerũ. Adhuc vitas viuuoce dĩ i ꝑpõne affir͏ᵃ ꝛ negᵃ: ꝫ ad vitatẽ negatiue nõ exigit uera entitas rex q̃re nec ad vitatẽ affirmatiẽ q̃uis eni nõ eẽt nec lignũ nec capra nihilomĩnus eẽt h̃ uera lignũ nõ ẽ capra. Adhuc si ad vitatẽ ꝑpõnis exigeret actualis entitas rex tũc vitas ꝛ falsitas eẽnt i reb' sic bonũ ꝛ malũ ꝛ nõ i cog̃ne tñ cui' oppoᵐ vult Arꝭ expsse v'sus finẽ sexti p'phie. ubi dĩc q̃ uex ꝛ falsũ nõ sũt i reb' sic̃ bonũ ꝛ malũ ꝫ in cognitiõe tñ. Adhuc vitas ꝛ falsitas solũ ɔsistit circa cõpõnẽ ꝛ diuisionẽ: ꝫ ois cõpõ ꝛ diuisio apd aiaꝫ iest q̃re vitas ꝛ falsitas apd aiam ẽ q̃re cũ possint spẽs rex manẽ apud aiaꝫ i q̃ pñt ad iuicẽ cõponi ul' diuidi q̃uis ipse res nõ sint pꝫ q̃ vitas ꝛ falsitas pt eẽ sine actuali entitate rex. q̃ aũt cõpõ ꝛ diuisio sint apd aiaꝫ pbo aĩal eni seipso hoĩ iest ꝛ nõ ẽ cõpõ ꝫ i rẽ ꝛ nãm q̃ cõponit aĩal cũ hoĩe. silr asin' seipso ab hoĩe diuidit ꝛ nõ est ꝫ rẽ diuidẽs ipsos: q̃re mãifestũ q̃ cũ nõ sit apd rẽ cõpõ ꝛ diuisio erit apd rõnẽ solũ ꝛ res rõnis erũt ꝛ sic vꝫ q̃ vitas ꝑpõnis sine actuali entitate rerũ: ex iã dictis pꝫ quõ ɔcedẽde sũt ꝑpõnes ad utrãqꝫ ptẽ ɔclonis uerũtñ q: p'me rões vident niti q̃ vitas scd̃o mõ dicta exigat actualẽ entitatẽ rex. dicẽdũ ẽ ad p'mã q̃ h̃ ꝑpõ ens ꝛ uerũ ɔũtitur de vitate icõplexi p'mo aũt pñs ẽ de vitate cõplexi ul' dicẽdũ q̃ vitas icõplexi ɔũtit cũ ente h̃ eni exigit entitatẽ rex ex aiaꝫ: ꝫ ite' entitatẽ actu cõponentis aut diuidẽtis cõponsibiles aut diuisibiles. ¶ Ad 2ᵐ dõꝫ q̃ q̃ões ordinam' ꝫ ordinẽ quẽ obſuam' i dubitãdo ꝛ addiscẽdo ubi ordo ẽ q̃ p'us dubitam' an sit res. scd̃o an sit h̃ uel illud: ꝫ q̃uis ordiate sint sic q̃ões pp dictã cãm nõ tñ opꝫ q̃ ꝑpõ accepꝫ a q̃õne q̃r ẽ supponat an se ꝑpõnẽ acceptã a q̃õne an sit ut vitas h' vitatẽ illi'. Alr posset dici ad idẽ s. q̃ hec ꝑpõ hõ ẽ aĩal supponit an se istã hõ ẽ ꝛ vitas ei' vitatẽ illi' ꝫ ad vitatẽ hui' hõ ẽ ꝫ q̃ accipit q̃õ an sit i demõstratis nõ exigit actualis entitas hoĩs ꝫ tñ hitualis sic h̃et demrãri i pñ' scd̃i posterioꝝ. ¶ Ad 3ᵐ dõꝫ q̃ ens p'mo ꝛ p'ncipalr sig̃t ens actuale ꝛ si sic sumat tũc nõ tenet si hõ ẽ ibũ hõ ẽ ens. si aũt cõiter accipiat p ente actu uel ente hitu sic nõ tenet ẽ ens q̃ ẽ q: ipꝫ ẽ dĩc pñs actuale eẽ.

¶ Cõiter dubitabit ulteri' de h̃ q̃õ dĩc q̃ cũ hõ est aut de necitate aut frequẽter canescit. dubiᵐ ẽ eni quõ h̃ sit uex cũ hõ nõ canescat ut i plrib' nisi i senectute. Et dicẽdũ q̃ ille act' canescẽ põt dicẽ motũ i canitiẽ ul' tñ motũ cõpletũ si dicat motũ i canitiẽ sic sp ꝛ de necitate canescit hõ cũ sit. ꝑuenit eni canities ex icorpatiõe fleugmatis in supiori pte capitis cui' icorpatiõis cã ẽ diminutio caloris nãlis: ꝛ ista icorpatio ꝛ caloris diminutio sp sit ꝛ ɔtinuo si aũt dĩc tñ motũ cõpletũ sic ut frequẽter canescit homo i plurib' enim si maneãt ad etatẽ ꝑueniũt canines. ¶ Ulteri' forte dubitabit de eo q̃õ dĩc ɔtigẽs natũ nõ ɔũti in idẽ gen' ɔtigẽtis. vĩ eni q̃ sic: q: cũ tã ɔtigẽs natũ q̃ infinitũ sit nõ necũ ꝛ possit eẽ ꝛ nõ eẽ q̃ rõe vnũ ɔũtit i idẽ gen' ɔtigẽtis ꝛ reliquũ. Ad idẽ q̃ri inatũ ẽ vnũ opposito rũ ieẽ ꝛ reliquũ inatũ ẽ ieẽ nisi vnũ isit determiate. cuꝫ q̃ ɔũsio ɔtigẽtis nã sit iter oppoᵃ si vnũ illoꝝ natũ ẽ iesse ꝛ reliquũ nisi alterũ determiate isit ꝛ ita vꝫ q̃ natũ ɔũtat inatũ adhuc h̃ eſt de ɔtigẽti nato ɔtigit hoĩez nõ canescẽ ꝛ dĩc q̃ ɔtigẽs natũ ɔũtit usqꝫ i nõ necũ q̃re ista ɔũtet i h̃ac nõ nece ẽ hoĩez canescẽ ꝛ si h̃ nõ erit ɔũsio p oppositas q̃litates cũ utraqꝫ necia sit nec erit ɔũsio a nõ eẽ in eẽ nec ex' sic p'us docuit Arꝭ. ɔũtẽ ꝑpõnes de ɔtigẽti. Et dicẽdũ q̃ ɔtigẽs natũ nõ ɔũnt i ɔtigẽs natũ ꝫ i ɔtingẽs p possibili. ¶ Ad p'ᵐ dõꝫ q̃ i silãdo arᵐ nõ ualet ɔtigẽs eni natũ h̃et cãꝫ ordiatã magis ad vnã pte pp q̃õ ei' ne' nõ h̃et cãꝫ iãlẽ ꝛ id̃ nõ ɔũtit i idẽ gen' ɔtigẽs. ɔtigẽs aũt ĩfinitũ nõ h̃et cãꝫ ordiatã ꝫ eq̃lr se h̃et ad utraqꝫ ptẽ pp q̃õ ꝛ sua ne' ɔũlis ẽ. ¶ Ad 2ᵐ dicẽdũ q̃ h̃ ꝑpõ si vnũ oppositoꝝ ꝛc. iest reliquũ natũ ẽ ieẽ nisi alterũ determiate isit nõ ẽ uera neqꝫ itelligẽda nisi i ɔtrus icõplexis cui' sũt sanũ ꝛ egrũ ꝛ bꝫ. h̃ aũt sit ſmo de oppositis cõplexis q̃ si reducant ad icõplõnẽ reducent ad ɔdictᵃ h̃ nõ canescẽ nõ canescẽ. ¶ Ad ultᵐ dõꝫ q̃ h̃ negᵃ hoĩez nõ canescẽ nõ ẽ de ɔtigẽti nato. h̃ eni ipꝫ nõ canescẽ iꝫ natũ nõ ẽ ꝫ ei' oppoᵐ: nec ifinitũ q: eq̃lr nõ se h̃et ad eẽ ꝛ nõ eẽ: q̃re relinq̃t q̃ sit cõe utriqꝫ. s. possibile ul' de ɔtingẽti p possibili. vnũ pꝫ q̃ ɔtigẽs natũ iquãtũ h̃' nõ multũ sumit sb negõne: ꝫ sumit positiue ut canescẽ i senectute q̃õ ẽ natũ i plrib' canescẽ i iuuẽtute q̃õ ẽ natũ i pauciorib' ꝛ hui' q̃rũ negões magis nõ insẽ sũt vñ vult Arꝭ. p suã lraꝫ expsse q̃ affirᵃ de ɔtigẽti nato ɔũtit in ɔtigẽs nõ eẽ q̃õ ẽ inẽ eẽ q̃õ ẽ nõ nece q̃si uelit dicere q̃ tale ɔtingẽs noiat per affirmatiuã ulr. q̃ũ g̃ dĩc ɔtigẽs natũ ɔũtit usqꝫ i nõ necũ h̃ itelligẽdũ ẽ de ɔtigẽti nato ubi affirmatur eẽ. Sꝫ tũc du' q̃re si tã i ɔtigẽti nato q: ifinito sit ɔũsio p oppositas q̃litates. ad h̃ aũt q̃ sit talis ɔũsio opꝫ eẽ ɔũti cũ nõ eẽ/du'ᵉ põt q̃lr h̃ põt eẽ i ɔtigẽti nato: q: si ɔtigẽs natũ sꝫ q̃ hui' affirmatiuũ ẽ ꝛ cadit sup eẽ ꝛ ɔũtit in nõ eẽ ꝛ illõ ɔtigẽ nõ eẽ sit de ɔtigẽti cõi/a cõi sꝫo ad spãle nõ tenet argu' q̃ a ɔtigẽ nõ eẽ ad ɔtigẽ eẽ nõ erit ɔũsio apd ɔtigẽs natũ: ꝛ si h̃ tũc nõ ẽ ɔũtẽ a nõ eẽ i eẽ sb mõ ɔtigẽtis ꝫ solũ ex' q̃re nõ erit ibi ɔũsio nec ɔũtibilitas. Oppoᵐ tñ appet manifeste i termis q̃ĩ ɔtigit hoĩez nõ canescẽ ɔtigit ꝛ canescẽ sic ex' ꝛ si ɔtigit eẽ musicũ ɔtingit nõ eẽ musicũ sic ex'. Et põt dici q̃ si ɔtigẽs cõuertat usqꝫ i ɔtigẽ nõ eẽ bñ tenet ut dictũ ẽ ꝛ illud ɔtigẽ nõ esse cũ nõ possit eẽ de ɔtigẽti nato nec ifinito ut ostẽsũ ẽ erit de ɔtigẽti p possibili. ab illo aũt ɔtigẽ nõ eẽ usqꝫ ɔtigẽ eẽ fieri põt ꝑcessus gr̃a mãe q̃uis eni fora argumẽtãdi nõ sit bona q̃re ꝑcedit a supiori ad ifeti' nõ ẽ tñ iuenire ɔtigẽs natũ ɔũsũꝫ i ɔtigẽ nõ eẽ q̃ ex' possit eẽ ɔũsio ꝛ h̃ ẽ ex h̃itudiẽ termioꝝ q̃' iest ɔtingẽtia nata magis q̃ ex fora argumẽtãdi. ¶ Ulteri' aũt dubitabit forte de eo q̃õ dĩc circa dici de oĩ i ɔtigẽtib'. q: eni i ꝑcedẽtib' nõ determiauit diũsũꝫ modũ accipiẽdi de oĩ i necijs nõ debeter h̃ dare diũsũꝫ modũ dici de oĩ i ɔtigẽtib'. Sꝫ dĩ q̃ ꝑpõtis de necio nõ ẽ du' itẽtio sic ꝑpõnis de ɔtigẽti. Sꝫ ɔ sic h̃ ꝑpõ oẽ. b. ɔtingit eẽ. a. duplicẽ h̃et itẽtionẽ ul' q̃ oẽ q̃õ ẽ. b. ɔtigit eẽ. a. ul' q: oẽ q̃õ ɔtigit eẽ. b. ɔtigit eẽ. a. seq̃t dẽ. b. de necitate ẽ. a. ul' dꝫ q̃ oẽ q̃õ ẽ. b. de necitate ẽ. a. ul' oẽ q̃õ nece ẽ eẽ. b. nece ẽ eẽ. a. Adhuc sic ꝑpõ de ɔtigẽti aliq̃n accipit cũ alia de ɔtigẽti aliq̃n cũ alia de ieẽ ad cõstituẽdũ silĩmꝫ sic ꝛ ꝑpõ de necio aliq̃n accipit cũ alia de necio aliq̃n cũ alia de ieẽ. g̃ si ꝑpõ ɔ ɔtigẽti pp suã duplicẽ acceptionẽ duplicẽ h̃et itẽtionẽ q: cũ alia de ɔtigẽti accipit sb hac itẽtiõe oẽ q̃õ ɔtigit eẽ. b. ꝛ cũ alia de ieẽ accipit sb ista oẽ q̃õ ẽ. b. ꝛc. vꝫ silr q̃ du'ᵉ erit itẽtio i ꝑpõe ulĩ de necio pp duplicẽ ei' acceptionẽ ita q̃ sb ista itẽtiõe oẽ q̃õ nece ẽ eẽ. b. nece ẽ ꝛc. accipit cũ alia de necio ad ɔstituẽdũ silĩꝫ vniformẽ. sb ista võ oẽ q̃õ ẽ. b. nece ẽ ꝛc. i mixtiõe necia ꝛ ieẽ: ubi minor ẽ de ieẽ. Et dicẽdũ q̃ ulis de necio h̃et illas duas itẽtiões sic opponit ꝫ isepabiles sũt ab iuicẽ. q: si dẽ. b. ex necitate ẽ. a. tũc. a. ẽ isepabile ab oĩ b. ita q̃ ab oĩ q̃õ de necitate ẽ. b. ꝛ q̃õ ẽ. b. simplr eo q̃ ieẽ simplr ꝛ ex necitate ieẽ nõ diuꝫsificãt ĩherẽtiã nisi ꝫ rõne tñ: ꝫ utraqꝫ dĩc actualẽ ĩherẽtiã ꝛ eẽntialẽ ꝛ q: ita est id̃ nõ distinxit Arꝭ. i ꝑcedẽtib' dici de oĩ i necijs p dcãs suas itẽtiões cũ nõ diuꝫsificẽt ĩherẽtiã ꝛ h̃ liq̃t p h̃ q̃ i mixtiõe necij ꝛ ieẽ nõ accipit illa de ieẽ nisi de ieẽ simplr q̃ forte ꝫ rem nõ differt a ꝑpõne necia q̃uis differat ꝫm modũ iesse aũt ꝛ ɔtingẽter ineẽ separabilia sunt ab iuicem ꝛ diuersificãt ĩherẽtialem per actuale ꝛ potẽtiale ꝛ pp ẽ ꝫm istã duplicẽ ĩherẽtiã diuꝫsimode accipiũt ꝑpõ de ɔtigẽti oportuit h̃ Arꝭ. has duas itẽtiões ei' q̃õ dici de oĩ i ɔtigẽtib' determiare. ¶ Ulteri' forte dubitabit quõ illa de ɔtigẽti dat itelligẽ illã de ieẽ nõ eni seq̃t si ɔtigit i

eē ꝗ iest ꝛ ita nec itelligeꝛ illa de ieē i illa ꝺ ꝯtigēti sic ꝯsi ſaſite. Adhuc cū tale ꝯtigēs idifferēter se hēat ad eē ꝛ nō eē ꝗ rōe ibi itelligiꝛ assuꝰ de ieē ꝛ neqꝫ qre sic bene expo neꝛ oē qꝺ nō ē.b.ꝯtigit eē.a.sic sic oē qꝺ ē.b.ꝛc. Et dōꝫ ꝙ i ꝑpōne de ꝯtigēti modus ꝯtingētie eadēs sup extrea ampliſicat eoꝝ suppōnē.vñ si ꝯſidereꝛ ſꝺm ꝑpōnis talis ſꝫ ꝙ modus ꝯtigētie extēdit suā ꝟtutē i ipꝫ pōt accipi ꝑ oi eo qꝺ ꝯtigit eē ſꝺ eo ꝛ idē hēt ꝑpō talis istā itētionē oē qꝺ ꝯtigit eē.b.ꝛc.si aūt ꝯſidereꝛ ſꝺm ꝗ ſe sine mō ꝯtigē tie ſqūātū ē qꝺdā uľe actu ꝯtinēs ſꝺ se iſeriora sic hēt cō parationē ad ꝯtēta ꝑ actualē iherētiā ꝛ sic ꝉ hēt ꝑpō talis istā itētionē oē qꝺ ē.b.ꝛc.sic ꝗ rōe ꝯtingētie hꝫ accipi ſꝺ ſꝺto iplicaꝰ de ꝯtigēti.rōe aūt ipsiꝰ ſꝺti i se ꝛ cōpati ad ac tualr ꝯtēta ſꝺ eo ꝺꝫ accipi ſꝺ eo iplicatio de ineē ꝛ ꝑ ꝉ pꝫ rñsio ad oppoᵃ. Hic nōnᵐ ē ꝙ iplicatio circa ſꝺꝫ sumēs iherētiā ꝯtigētiale ſigt minorē ꝑpōnē de ꝯtigēti ꝛ iplica tio de ieē ſigt miorē de ieē uľ de necio vñ ſꝺ tali sensu oē qꝺ ꝯtigit eē.b.ꝯtigit eē.a.iplicaꝛ totꝰ sillꝰs vniformis de ꝯtigēti ſꝺ ꝉ sēsu aūt oē qꝺ ē.b.ꝯtigit eē.a.iplicaꝛ totꝰ sillꝰs mixtꝰ de ꝯtigēti ꝛ ieē uľ de ꝯtigēti ꝛ necio. ¶ Ultio for te dubitabit aliqs qre nō ponat tertiā itētionē ꝑpōnis de ꝯtigēti.s.hāc oē qꝺ necē ē eē.b.ꝯtingit eē.a. vr eni ꝙ de beret eā ponē:qꝛ qꝺ ꝯtinet supiꝰ ꝯtinet iſeriꝰ ſꝫ ieē simpᵉ ē supiꝰ ad necio ieē qre cū ꝑpō de ꝯtigēti ꝯtigat ieē sim pliciter ꝯtinebit ꝛ ex necītate ieē ꝛ ita omittit Arꝫ.vnā i tētionē talis ꝑpōnis. Adhuc si ꝉ itētio oē qꝺ ꝯtingit esse b.ꝛc.faciat ꝯnationē vniformē silloꝝ de ꝯtigēti ꝛ ꝉ itētio oē qꝺ ē.b.ꝛc.faciat ꝯnationē mixtā ꝯtigētis cū ieē eadeꝫ rōne erit itētio tertia faciēs mixtionē cū necio ꝛ ꝉ nō est nisi ista ut vr oē qꝺ necesse ē eē.b.ꝯtigit eē.a.qre ut vr in sufficiēter dat itētiōes uľis de ꝯtigēti. Et dicēdū ꝙ ibi ē illa tertia itētio sic oppoᵐ ē ex cōpatiōe ſꝺti ad ea qbꝰ ne cessario iest ſꝫ omittit eā qꝛ nō sepaꝛ a ſcōa itētiōe imo ꝑ eā itelligiꝛ qꝛ ibi ieē simpr ꝛ ex necītate ieē nō diuisicaꝛ iherētia ut pdcm ē io ꝑ hāc itētionē oē qꝺ ē.b.ꝛc.itelligi tur sufficiēter reliqꝫ ꝛ ꝑ hāc itētionē oē qꝺ ē.b.ꝯtigit eē.a. hēmꝰ sufficiēteꝫ itētionē silli de ꝯtigēti mixto cū ieē ꝛ de eodē mixto cū necio sic pꝫ ituēti qꝛ illa de ieē q accipiꝛ cū mixtiōe cū ꝯtigēti dꝫ eē de ieē simpr ꝛ nō ut nūc sic pa tebit in sequētibus.patet igiꝛ ex his rñsio ad opposita.

Quādo igr ꝯtigit.a.oi.b.ꝛ.b.oi.c.erit sillꝰs ꝑfectꝰ qm̄.a.ꝯtigit oi.c.ieē.ꝉ āt manifestū ē ex diffōne. Nā ꝯtigē oi ieē sic dicebamꝰ.silr āt ꝛ si.a.ꝯtigit nlli.b. b.āt oi.c.qm̄ ꝯtigit.a.nulli.c. Nā de q̊.b.ꝯ tigit.a.nō ꝯtigē ꝉ erit nullū dimittē de his ꝗ sub.b.ꝯtigit. Qm̄ āt.a.ꝯtigit oi.b:b.aūt nulli.c.ꝯtigit ꝑ assūptas qdē ꝑpōes nllus fit sillꝰs.ꝯūsa aūt.b.c.ſꝫ ꝯtigēs fit idē q ꝛ ꝑ us. Qm̄ eni ꝯtigit.b.nulli.c.ieē ꝯtigit ꝛ oi ieē:ꝉ āt dictū ē ꝑus. Quare si.b.qdē oi.c. a.eni oi.b.rursus idē fit sillꝰs. Silr āt ꝛ si ad utrasqꝫ ꝑpōes negō ponaꝛ ꝯtigē.dico āt ut si.a.ꝯtigat nulli.b.ꝛ.b.nlli.c. Nā ꝑ as sūptas ꝑpōes nullus fit sillꝰs ꝯūsis āt rur sus idē fit q ꝛ ꝑus. Manifestū qm̄ negōne poita ad miorē extremitatē uľ ad utrasqꝫ ꝑpōes aut nō fit sillꝰs:aut fit qdē:ꝉ nō ꝑfe ctꝰ ex ꝯuersione enim fit necessarium.

¶ Postqꝫ determiauit ꝑnᵃ aūtia ꝯnōnē silli de ꝯtigēti ꝉ ꝑ seqꝛ ipāꝫ ꝯnationē ꝛ diuidiꝛ i tres.qꝛ ꝑᵒ determinat hāc ꝯnationē i ꝑᵃ figura ꝛᵒ i ꝛᵃ ꝫᵒ i ꝫᵃ.ꝑᵃ i duas.i ꝑᵃ determinat ꝯnationē vniformē silloꝝ de ꝯtigēti i ꝑᵃ figura.i ꝛᵃ ꝯnati onē mixtā eorūdē i eadē figura cū dicꝛ si āt ꝉ qdē ieē. ꝑᵃ i duas.i ꝑᵃ dat ꝯiugōnes utiles i ꝛᵃ iutiles cū dicū si aūt q ad maiorē. ꝑᵃ i duas.i ꝑᵃ dat utiles uľes i ꝛᵃ ꝑticu lares cū dic si aūt altera ꝑpōnū. ꝑᵃ i duas.i ꝑᵃ dat cō iugōnes uľes utiles ꝛ ꝑfectas ꝛ sūt due qrū ꝑᵃ cōstat ex utraqꝫ affirmatiua ꝛ ꝑficiꝛ per dici de oi ꝯtigētibus.ꝛᵃ hēt maiorē negatiuā ꝛ minorē affirmatiuā ꝛ ꝑficiꝛ ꝑ di ci de nullo i ꝯtigētibꝰ ꝛ ꝉ ē qm̄ igiꝛ ꝯtigit. ꝛᵃ dat cōiu gatiōes uľes utiles ꝛ impfectas ꝛ sūt due qrū vna hꝫ mi norē negatiuā tm̄ ꝛ ꝑficiꝛ ꝑ ꝯūsionē illꝰ minoris ꝑ oppo sitas qlitates.alia vō hēt utrāqꝫ negatiuā ꝛ ꝑficiꝛ ꝑ ꝯūsio nē utriusqꝫ uľ minoris tm̄ ꝛ ꝉ ē qm̄ aūt.a.ꝯtigit eē.b. ꝯnter epilogat ꝛ ꝉ est. manifestū est igiꝛ.

¶ Si āt altera qdē ꝑpōm uľis:altera āt ꝑ ticularis sumaꝛ:ad maiorē extrēitatē posi ta uľi sillꝰs erit ꝑfectꝰ. Nā si.a.oi.b.ꝯtigit.b āt alicui.c.ꝯtiget.a.alicui.c.ieē.ꝉ āt mani festū ē ex diffōne de oi ꝯtigētis. Rursū si.a ꝯtigit nulli.b:b.āt ꝯtigit alicui.c.ieē neċe ē a.ꝯtigē alicui.c.nō ieē. Demrātio āt eadē Si āt ꝑuatiua sumaꝛ ꝑpō ꝑticularis:uľis āt affirmatiua pōne āt silr se hēant:ut si.a oi.b.ꝯtigit.b.āt alicui.c.nō ieē ꝑ sūptas q dē ꝑpōes nō fit sillꝰs;ꝯūsa āt ꝑticulari ꝛ po sita.b.alicui.c.ꝯtingē ineē eadē erit ꝯclō q ꝛ ꝑus:queadmodū in his que a ꝑncipio.

¶ Coñter dat ꝯiugōnes utiles ꝑticulares ꝛ ꝑcedit sic.ꝑᵒ dat ꝑfectas q sūt due qrū vna ꝯstat ex affirmatis ꝛ ꝑficiꝛ ꝑ dici de oi i ꝯtigētibꝰ.alia aūt hēt maiorē negatiuā ꝛ ꝑfi ciꝛ ꝑ dici de nullo ꝛ utrobiqꝫ ē minor ꝑticularis affirma tiua ꝛ ꝉ ē si aūt altera qdē. ꝛᵒ ponit vnā impfectā hñ tē minorē ꝑticularē negatiuā ꝛ maiorē uľeꝫ affirmatiuā q ꝑficiꝛ ꝑ ꝯūsionē minoris. Aliā aūt.s.ꝯstātē ex negatiō omittit qꝛ ex ꝑcedētibꝰ sufficiēter itelligiꝛ ꝛ ꝉ ē si aūt ꝑ uatiua sumaꝛ.

¶ Si āt q ad maiorē extremitatē ē ꝑticula ris:q ad miorē uľis.siue utreqꝫ affirmatiue ponāt:siue ꝑuatiue:siue nō silis figure:siue utreqꝫ idefinite:siue ꝑticulares nullo mō erit sillꝰs. Nihil eniꝫ ꝑhibet.b.trāscēdē.a.ꝛ nō ꝑdicare de eqs i q āt.b.trāscēdit.a.sūaꝛ c.huic eniꝫ neqꝫ oi:neqꝫ nulli neqꝫ alicui neqꝫ nō alicui ꝯtigit.a.ieē.si qdē ꝯūtāꝛ ſꝫ ꝯtigē ꝑpōes.ꝛ.b.pluribꝰ ꝯtigit qꝫ.a.ieē. Amplꝰ āt ꝛ ex termis manifestū:nā sic se hñtibꝰ ꝑpōnibꝰ ꝯtingit ꝛ ꝑmū postremo nulli ꝛ oi ex necītate ieē. Termi cōes oiuꝫ ineē qdē ex necītate:aial albū hō:nō ꝯtin gere vō animal album uestis.

¶ Coñter determiat ꝯiugōnes iutiles ꝛ ꝑcedit sic.ꝑᵒ dic ꝙ oēs ꝯiugōnes iutiles sūt i qbꝰ maior uľ utraqꝫ ē ꝑticu laris ꝛ ꝉ ē si aūt q ad maiorē. ꝛᵒ ꝉ ostēdit ꝛ diuidit in duas.qꝛ ꝑᵒ ostēdit eas eē iutiles qꝫtū ad ꝯclōnē de ꝯtin gēti.ꝛᵒ uľr qꝫtū ad oēꝫ ꝯclōnē ibi ꝛᵃ.manifestū ē ꝗ qꝫtuꝫ ad cōclōnē de ꝯtigēti ostēdit duplr iutilitatē.ꝑᵒ ꝑ rōnē ꝗ sic si maior uel utraqꝫ fuerit particularis potest medium esse in plus maiore extremitate.sed cum medium est in plus ea potest illud accipi ꝑ minore extremitate in quo

mediū excedat maiorē extremitatē ⁊ tūc nec maiorē contingit inesse omni minori extremitati neqȝ alteri neqȝ alicui necnō oī ⁊ ita nō seqtur ꝯclō de ꝯtingēti si maior vel utraqȝ fuerit ꝑticularis. h rō patet si sumat mediuȝ aliqs terminus accn̄talis: extremitates vō due sub eo contēte dispata ut aīal/albū/tunica ⁊ h est. [nihil enim ꝓhibet] scōo ostēdit idē per ꝯūtā in terminis ponēdo terminos ubi cū ꝓmissis stat uīis affirmatiua de necessario ⁊ ita pȝ ꝙ nulla negatiua de ꝯtingēti seqtur nec ēt negatiua de inesse aut de necessario: alios aūt ponit ubi stat uīis negatiua de necessario ex quo patet ꝙ nulla affirmatiua de cōtingēti sequit nec ēt affirmatiua de ineē aut de necessario ⁊ h est. [amplius autem ⁊ ex ⁊c.]

¶ Manifestū est igit qm̄ hoc mō se hn̄tib⁹ terminis nullo mō fit sills. Nā ois sills uel ei⁹ qd̄ est ineē uel ex necītate uel ꝯtingē. hic aūt neqȝ ineē: neqȝ necīus manifestū ē qm̄ est. Nam affirmatiuus ꝑimit ꝑuatiuuȝ: ⁊ ꝑuatiuus affirmatiuū. relinquit ergo ꝯtingē: hoc aūt ipossibile. ostēsum est eniȝ qm̄ sic se hn̄tib⁹ terminis ⁊ oī postremo ꝑmū ineē ⁊ nulli ꝯtigit ex necītate: q̄re nō erit cōtigēs sills: nā necīū nō erit ꝯtigēs. Manifestū aūt qm̄ cū uīes sint termini in ꝯtigētibus ꝓpōnib⁹ semꝑ fit sills in ꝑma figura siue sint ꝑdicatiui siue ꝑuatiui: uerū ex ꝑdicatiuis qdē ꝑfect⁹: ex ꝑuatiuis aūt iꝑfectus. Oportet aūt ꝯtingē sumē nō in necessarijs: sed s̄m dictā diffinitionē aliqn̄s autem latet huiusmodi.

¶ Cōsequēter ostēdit ꝙ dicte ꝯiugōnes inutiles sunt quo ad oēm ꝯclonē: sic ois sills aut ꝯcludit ꝯclonē de ineē aut de necessario aut de ꝯtingēti: sed ex dicta dispōne nulla istarū seqtur: ergo dispō inutilis est respectu ois ꝯclonis ꝑmo ponit ꝯclonē ⁊ h est [manifestū.] scōo maiorez ⁊ h est [nā ois sills.] tertio ostēdit minorē ⁊ ꝓcedit sic. ꝑmo manifestat ꝙ nō seqtur ꝯclō de ineē nec de necessario sic affirmatiua de ineē ⁊ de necessario iterimunt seq per h ꝙ negatiua stare pōt ⁊ ecōuerso negatiua de ineē ⁊ de necessario iterimunt seq per h ꝙ affirmatiua stare pōt sicut patet ex ꝑhius terminis ⁊ ita neqȝ seqtur affirmatiua nec negatiua de inesse aut de necīo ⁊ h est [hic aūt ineē.] scōo ostēdit ꝙ nō sequit ꝯclō de ꝯtingēti sic ex quo nō seqtur ꝯclō de ineē aut de necessario cōstat ꝙ si alia seqtur illa erit de ꝯtingēti: sed h nō seqtur. qr enim stare pōt affirmatiua de necessario nō pōt seq alia negatiua de ꝯtingēti: ⁊ qr pōt stare negatiua de necessario nō pōt seq alia affirmatiua de ꝯtingēti ⁊ h est [relinqtur ergo.] ꝯūter epilogat addēs ꝙ nō accipit h ꝯtingens pro necessario sed s̄m diffinitionē ꝑus datā. s. ꝙ neqȝ est necessariū neqȝ ipossibile ⁊ in h est multotiēs difficultas ad determinādū. s. inter modos ꝯtingētis ⁊ h est [manifestū aūt ⁊ qm̄.] Hic posset aliqs dubitare q̄dā de sufficiētia in ꝓcessu Ar̄. dr̄ enim ꝯtingēs triplr̄. s. necessarium nō necessariū ⁊ possibile. sed sup̄ determinatū est de cōtingēti qd̄ est necessariū hic aūt determinat ḡnationem silli de ꝯtingēti qd̄ est nō necessariuȝ. querit ergo quare nusq̄ȝ determinat ḡnationē silli de ꝯtingēti pro possibili videnf enim decē. xv. capl̄a tria de ḡnatione vniformi ꝑ tres figuras: tria ēt de mixtione eius cū ineē tria de mixtione eius cū ꝯtingēti necessario ⁊ tria ēt de mixtiōe ei⁹ cū ꝯtingēti pro nō necessario. Et dicēdū ꝙ ꝯtingens pro possibili est cōe ⁊ dictū s̄m genus ⁊ non est aliqd actuali

ter nisi in suis spēbus que sunt ꝯtingēs necessariū ⁊ non necessariū q̄re nec potuit nec debuit aliter determinare ḡnationē silli de cōtingēti nisi s̄m istas spēs q̄re cuȝ hoc faciat sufficiēter patet sufficiētia in ꝓcessu eius ⁊ ita nihil omisit de agēdis. ¶ Cōsequenter forte dubitaret aliqs de utilib⁹ ꝯiugōnib⁹. pōt enim fieri instātia ꝯtra eas ubi eūqȝ accipit medius termin⁹ accn̄talis ⁊ extrema duo sb̄ se ꝯtēta in eodē genē uel duo dispata: sicut aīal albuȝ hō uel aīal albū lapis. si enim fiat sills sic cōtingit oē album eē aīal ꝯtingit oēm hoiem eē albū uel oēȝ lapidē: nō erit ꝯclō de ꝯtingēti sed de necessario uel ipossibili. ¶ Adhuc querit quō accipiēdi sunt termini maioris ꝓpōnis hui⁹ ḡnationis h est pro quo. b. supp^at ⁊ pro quo. a. ois enim terminus aut est subalis aut accn̄talis: aut ergo habet maior ꝓpō accipi in duob⁹ terminis accn̄talibus aut in duob⁹ subalib⁹: aut in vno subali ⁊ altero accidētali: ⁊ uoco terminū subalē qui per modū substātis sigt: accn̄talē qui per modū accn̄tis ad alterū: si debeat sumi maior ꝓpō in duob⁹ terminis accn̄talib⁹: ꝯtra oē grāmaticū cōtingit eē albū oē nigrū ꝯtigit eē grām^m nō tn̄ ꝯtingit oē nigrū eē albū: si ex duob⁹ subalib⁹ cōtra talis non est de ꝯtingēti determinatio h: sed uel de necessario ut oēm hominē eē aīal: uel de ipossibili ut oēm hoiem eē asinum. si ex altero subali ⁊ altero accn̄tali: aut ergo ꝑm̄ terminus est subalis: ⁊ ꝯtm̄ termin⁹ accn̄talis / aut ecōuerso: si ꝑmo mō ꝯ ꝯtingit oēm hoiem eē albū ꝯtingit oēm nigruȝ eē hoiem nō tn̄ ꝯtingit oē nigrū eē albū. si scōo mō tūc redit oppō ꝑma qr ꝯtingit oē albū eē aīal ⁊ oēm hoiem eē albū nō tn̄ ꝯtingit oēm hoiem eē aīal imo necesse est: ergo difficultas est in q̄ōne quō accipiēdi sunt termini in hac ḡnatione. ¶ Ad ꝑm̄ dōm est ꝙ uīr q̄ācūqȝ in vniformi ḡnatione de ꝯtingēti s̄m maioris est terminus accidētalis ⁊ ꝑdicatū eiusdē terminus subalis est maior falsa qr is est sensus. oē qd̄ ꝯtingit eē. b. ꝯtingit eē ⁊c. vnde cū accipit pro maiori talis ꝓpō oē albū ꝯtingit eē aīal h est falsa qr accipit sub hac intētione oē qd̄ ꝯtingit esse albū ꝯtingit eē aīal qd̄ falsum est q̄uis nihil fuerit albū nisi aīal ꝯtingit tn̄ multa fieri alba que ipossibile est eē aīalia sicut ligna lapis ⁊ huiusmodi q̄re mediū in ista generatione nō dȝ eē terminus accn̄talis cū maior terminus uel maior extremitas sit eēntialis. ¶ Ad scōȝ dicēdū ꝙ maior ꝓpō in hac ḡnatione duplr̄ potest accipi. s. aut ex utroqȝ termino accn̄tali aut ex sb̄to subali ⁊ ꝑto accn̄tali sed oēm ꝯtra ꝑmū istoꝝ dicēdum ꝙ maior est uera. s. oē grām^m ꝯtingit eē albū qr oē qd̄ ꝯtigit eē grām^m cōtingit ⁊c. minor aūt distinguēda est qr cū dicit ꝯtingit oē nigrū eē grām^m. aut accipit iste termin⁹ niger ꝑ q̄litate ꝑ⁹ ⁊ pro sb̄to scd̄ario: ⁊ tūc falsa est: aut ecōuerso ⁊ tūc uera ē qr sub ē que iā nigra est ꝯtingit ineē grāmaticū aūt ꝯclusio ꝯtingit oē nigrū eē albū hic icidit eadem dist⁹ ⁊ eo mō quo minor est uera seqtur ꝯ⁹ uera. eo mō quo minor falsa ⁊ ꝯclō falsa. ¶ Ad obȝ ꝯ^m iā pȝ s̄c^o qr cū dr̄ ꝯtigit oēm hoiem eē albū ꝯtingit oē nigrū eē hoiem ḡ ⁊c. distinguēda est minor ⁊ ꝯ⁹ ⁊ dicat idē qd̄ ꝑus: iā ḡ pȝ rn̄sio ad scōm. Sciēdū aūt ꝙ adhuc tertio mō pōt accipi ꝓpō uera de ꝯtingēti sed nō maior in ista ḡnatiōe. s. ꝙ ibȝ ē termin⁹ accn̄talis ⁊ ꝑtu subalis sic oē albū ꝯtingit eē aīal h eni pōt eē uera sub hac itētione oē qd̄ est albū ꝯtingit eē aīal ut si nihil fuerit albū nisi aīal: sed non pōt eē uera sb̄ hac itētione oē qd̄ ꝯtingit eē albū ꝯtingit eē aīal rōne ꝑus dicta: ⁊ io talis ꝓpō nō pōt eē maior in ista ḡnatione vniformi. 4⁹ aūt mō qn̄ uterqȝ termin⁹ subalis est nō fit ꝓpō de ꝯtingēti s̄m ꝑnte itētione. ¶ Alteri⁹ aūte q̄ret aliqs sub qua itētione uīis de cōtingēti accipi dȝ minor uīis in ista ḡnatione qr iā dictū est ꝙ maior semꝑ h acciꝑit sub hac itētione oē qd̄ ꝯtingit eē. b. ⁊c. vr̄ eni ꝙ oportet minorez accipi sub eadem acceptione uel equiuoce dicet cōungēs in ꝑmissis ⁊ differēter accipiet. Opp̄ aūt vr̄ ꝙ h ꝙ minor nō respicit maiorē ꝓpōnē sb̄ se sumēdā

ſicut maior: vñ lȝ maior cū reſpiciat minorē de ꝯtingēti ne ceſſario hēat iſtā ſīctionē oē qđ ꝯtigit ⁊c. nō tñ opȝ mīo rē hr̄e eādē acceptionē cū nullā ꝓpōm reſpiciat tanq̄ ſb ſe ſumēdā q̄re cū mīor de ꝯtingēti uīls duplicē hēat ſīcti onē q̄cūq; illarū exn̄te uera potent mīor eē uera. Et hoc ꝯcedēdū eſt vñ ꝓpō mīor eſt uera in iſta ꝯiōne ꝑ q̄cūq; intētōe īueniat uera maior. ❡ Ad oppōm dō. ꝙ ꝑ ꝑ h nō diuiſificabit ꝯugēs nec equocabit q̄uis mīor: viatez hēat ꝓ vna ſīctōe iā dicta ⁊ maior ꝑ alia. ❡ Cōnter forte dubitabit de eo qđ dic̄ h eē ſill'm impfcuū cū mīor: uel utraq; negatiua eſt. ꝑma enī figura cū ſit ꝑ ꝯuerſam ſe ctā nō videt̄ hr̄e modos impfectos. Adhuc modi ꝑme figure regulāt̄ per dici de oī ⁊ de nullo: adhuc tales mo di nō ſūt impfcū ſ̄m figurā cū ſiāt ſ̄ʒ ꝑmā figurā: nec ſ̄ʒ modū ut videt̄ eadē rōne: nec ſ̄m nec̄itatē illatōis ut cō ſtat cū ſint ꝯiugōnes utiles: nec ſ̄m euidētiā nec̄itatis cū ꝑª figura q̄ātū ad illā pfctā ſit. Et dicēdū ꝙ tales mōi im pfecti ſūt q̄ātū ad modū: q: nō eſt modi pfectio in ꝑª figu ra niſi minor ſit affirmatiua ſicͥ pȝ ꝑ dici de oī ⁊ de nullo: ſūt ēt impfecti q̄ātū ad euidētiā neceſſitatis eadē rōne ⁊ nō regulātur ꝑ dici de oī ⁊ de nullo: q: rō tā eiꝰ qđ eſt di ci de oī q̄ʒ eiꝰ qđ eſt dici de nullo vult minore accipi affir matiuā. pȝ igit̄ ꝙ nō opȝ ꝑmā figurā ubiq; pfectam eſſe q̄ātū ad oēs modos niſi ſolū ubi oēs modi eiꝰ regulant̄ ꝑ dici de oī ⁊ de nllo. ex his pȝ rñſio ad oppoſita. ❡ Ad huc forte dubitabit aliqs de terminis poſitis ad ꝯiūctio nē īutilē accipit enī ibi talē ꝓpōnē ꝯingit aliqđ albū eē aīal que ponit albū pro medio. q̄rit̄ ḡ aut albū ſupponit pro iſ̄ba que eſt aīal ul' que nō eſt aīal. Si ꝑ° erit de ne c̄io. ſi 2° de ipoſſibili ⁊ ita nllo° de ꝯtigēti. Et dōʒ ꝙ ac cipit̄ albū pro iſ̄bā alba q̄ eſt aīal nō tñ eſt ꝓpō de nec̄io. q̄uis enī oīs hō ſit aīal de nec̄itate tñ ꝯtigit oēʒ hoīeʒ al bū eē aīal ⁊ nō eſt hoc nec̄iū: ⁊ ꝙ hic ſit ꝑticulāris ut ꝯtigit aliqđ albū eē aīal de ꝯtigēti: pȝ ꝑ ꝯuerſionē uīls de ꝯtin gēti que ꝯuertit̄ in ꝑticulārē de ꝯtigēti. Sȝ tūc dubᵗ vᵗ: enī ꝙ male accipiat termios: q: ſicͥ dictū eſt in hac ꝯiōne nō accipit̄ ꝓpō de ꝯtigēti ita ꝙ iſ̄bm ſit terminꝰ accitalˀ ⁊ ꝑ dicatū iſ̄bal. Et dōm ꝙ uīls uera nō pōt accipi ſic ſȝ ꝑticu laris pōt. ❡ Ulrīo forte q̄ret̄ ſoſſicientia modoꝝ huiꝰ ꝯiōnis. ⁊ dō. ꝙ tñ ſupponēdū eſt maiorē eē uīlem ⁊ pa tebit. xvj. eē ꝯiugōnes ſed octo eē utiles ⁊ octo īutiles. Sȝ tūc querit̄ q̄re nō opȝ minorē ſupponē eē affirmati uā hic ſicͥ ꝑus ⁊ ꝙ nō ſillo ie'ʳ ex negatiuis ⁊ dicēdū ꝙ h eſt q: negatiua de ꝯtingēti cū affirmatiā ꝯuertit̄ ⁊ iō nō pōt mīor in ꝑª figura eē negatiua nec ex utraq; negatiua fieri ſill'r q̄re neḡ de qua affirmatiua eſt ſ̄m rem.

Si aūt h qdē īeē illa vō ꝓpōnū cō tīge ſumat. Qn̄q; ad maiorē qdē extremitatē ꝯtigē ſignificauit. pfci erūt oēs ſilli. ⁊ ꝯtigētes ſ̄m dictā determi nationē. Qn̄ vō que ad mīorē ⁊ impfecti oēs ⁊ ꝑuatiui ſilli nō ꝯtigētis ſ̄m dictā de termiationē. Sed eiꝰ qđ eſt nulli aut nō oī ex nec̄itate: ſi enī nulli aut nō oī ex nec̄ita te: ꝯtigē dicimꝰ ⁊ nulli ⁊ nō oī ineē.

❡ Hic īcēdit de mixta ꝯiōne ſilloꝝ de ꝯtingēti in ꝑª figª ⁊ diuidit̄ in duas. in ꝑª determiat mixtionē ꝯtigētis ⁊ de ieē. in 2ª mixtionē ꝯtigētis ⁊ nec̄ij ibi ❨qn̄ aūt h qdē ꝓ pōm.❩ ꝑª in duas. in ꝑª dat regulā ſ̄m quā ꝓcedūt oēs ꝯiugōnes huiꝰ mixtiōis. in 2ª cū dic̄ ❨ꝯtigit enī. a.❩ ꝓſe quit̄ ipas ꝯiugōnes. ꝑª cōtiet duas regulas q̄rū ꝑª ſiſi cat cōiugōnes pfectas 2ª impfectas. ꝑª talis ſi altera ꝓ pōnū fuerit de ineē ⁊ altera de cōtingēti maior aūt fuerit de cōtingēti ⁊ mīor affirmatiua de ieē erit ſill's pfectꝰ cō cludēs cōclōnē de cōtingēti ad utrūlibet ⁊ h eſt ❨ſi autē

hoc.❩ 2ª talis ſi maior fuerit de ieē ⁊ mīor de cōtigēti erit ſill's impfectꝰ. mīor vō talis diſpōnis nō cōcludet cōtin gēs ad utrūlibet ſȝ cōtingēs pro poſſibili cōcluderet. cō cluderet enī cōtigē nō eē qđ cōuertit̄ ei qđ eſt nec̄e h ut tē eſt cōtingēs eē ⁊ eadēs ſp nō eē tñ ꝓut ſumit̄ in 2° or dīe modaliū ⁊ ſȝ illud dicat de modis nec̄ijs ſciēdum tñ ꝙ ſeqt̄ eſt de affirmatiuis ubi mīor eſt de cōtingēti ſicut patebit per ſequētia ⁊ h eſt ❨qn̄ aūt que.❩

❡ Cōtīgit ergo. a. oī. b. b. aūt oī. c. ponat̄ in eē. Qn̄ igit̄ ſub. b. eſt. c. a. aūt ꝯtigit oī. b. Manifeſtū eſt qm̄ ⁊. c. oī ꝯtiget ſit aūt pfe ctꝰ ſill's. Sil'r aūt ⁊ cū ꝑuatia ſit. a. b. ꝓpō. b. c. aūt affirmatiua ⁊ hec qdē ꝯtingē. illa vō ineē ſumat̄: pfectꝰ erit ſill's qm̄. a. ꝯtin git nulli. c. ieē. qm̄ ergo ieē poſito ad mio rē extremitatē: pfci ſūt ſilli manifeſtū eſt.

❡ Cōnter determiat ꝯiugōnes ⁊ ꝑ° uīles 2° ꝑticulares cū dic̄ ❨ſi aūt h qdē ꝓpōm.❩ adhͨ utrūʒ. ꝑ° ponit uīles 2° ī utiles cū dic̄ ❨ſi aūt nō ieē ponat̄❩ adhuc utrūʒ ꝑ° ponit pfectas 2° determiat impfectas ibi 2ª cōtingit ergo: pfe ctas aūt ponit duas q̄rū vna cōſtat ex affirmatiis maiore de cōtingēti: ⁊ pficē ꝑ dici de oī in cōclōnibꝰ ſ̄m iſtā ac ceptionē oē qđ eſt. b. cōtingit eē. a. 2ª hēt maiorē negati uā de cōtingēti ⁊ mīorē affirmatiuā de ieē ⁊ pficit̄ ꝑ dici de nullo ſ̄m iſtā acceptionē ⁊ h eſt ❨cōtingit ergo.❩

❡ Qđ aūt ꝯrio ſe hn̄tes erūt ſilli per ipoſſi bile mōſtrādū. Sil'r aūt erit manifeſtū qm̄ impfecti. Nā oſtēſio nō erit ex ſumptis ꝓ pōnibꝰ. Primū aūt oſtēdēdū: ſi cū eſt. a. nec̄e eſt eē. b. ⁊ cū ſit poſſibile eē. a. poſſibi le erit eē. b. ex nec̄itate. Si enī ex ſic ſe hn̄ti bus termis in quo qdē. a. poſſibile: in quo qdē. b. ipoſſibile. Si ergo vnū eſt poſſibile qn̄ eſt poſſibile fiet. Si aūt alterū ipoſſibi le qn̄ ipoſſibile nō fiet. Simul aūt ſi. a. poſ ſibile: ⁊. b. ipoſſibile ꝯtiget. a. fieri ꝑter. b. ſi aūt fieri: ⁊ eē: nā qđ ſit qn̄ factuȝ fuerit eſt. Oportet aūt nō ſolū ſumē in gnatione poſ ſibile ⁊ ipoſſibile: ſed in hoc qđ uerū eſt eē ⁊ in hoc qđ actu eſt: ⁊ q̄cūq; in ō aliter di cat̄ poſſibile: in oibꝰ enī ſil'r ſe hēbit. Am plius aūt cū eſt. a. b. eē. Non qm̄ vno aliq̄ exn̄te. a. erit. b. oportet opiari. Nihil enim eſt ex nec̄itate vno aliq̄ exn̄te: ſed duobus ad minus: ut qn̄ ꝓpōnes ſic ſe hn̄t ut dcm̄ eſt ad ſill'm. Nā ſi. c. de. d. d. autē de. f. ⁊. c de. f. ex nec̄itate. ⁊ ſi poſſibile utrūq; ⁊ cō cluſio erit poſſibilis. Queadmodū igit̄ ſi q̄s ponat. a. qdē ꝓpōnes. b. aūt ꝯclōnem accidet nō ſolū ſi. a. ſit nec̄iū ⁊. b. nec̄ium. ſed ex poſſibili poſſibile. Hoc aūt oſtenſo manifeſtū eſt qm̄ falſo poſito ⁊ nō ipoſſi bili ⁊ qđ accedit ꝑꝑ poſitōes falſum erit: ⁊ nō ipoſſibile: ut ſi. a. qdē falſum ſit nō tñ ipoſſibile. cū aūt ſit. a. eſt. b. ⁊. b. erit falſuȝ

nō tñ ipossibile. Qm̄ eni ostēsum est si cuz est.a.est.b.⁊ cū sit possibile esse.a.possibile erit eē.b.positū est aūt.a.possibile eē ⁊.b. erit possibile. Si enim ipossibile.simul idē erit possibile ⁊ ipossibile.

¶ Cōsequēter determinat cōiugōnes utiles sed imperfectas ⁊ diuidit in duas.in pma pmittit quedā necessaria ad eoꝝ pfectionē.in scd̄a cū dicit [determinatis autem his] ipsas ponit ⁊ pficit.in pma sic procedit.pᵒ dicit ꝙ maiore exñte de ineē ⁊ minore de cōtingēti erūt pfecte cōiugōnes per reductionē ad ipossibile:ex quo cōtingit tales cōiugōnes impfectas eē:qꝛ nō pficiunt ex suis pncipijs sed ex qbusdā assumptis ⁊ h̄ est [qm̄ aūt ꝯrte.] scd̄o determinat quoddā pn̄ᵐ quo utit ad pfectionem sequētiū cōiugōnū.s.illud posito possibili qd̄ accidit pp̄ h̄ nō est impossibile ⁊ h̄ ostēdit demōstrādo ꝙ si añs est possibile ⁊ ꝯñs est possibile ⁊ h̄ est idē cū ꝓposito:habet aūt h̄ ps tres.pᵒ eni ostēdit itētū.2ᵒ ibi h̄ remouet dubitationē.3ᵒ cōcludit correlariū.ostēdit ḡ ꝓpositū sic si.s añs.b.ꝯñs sequit.ḡ si est.a.b.est:⁊ cuz est.a.possibile.b. est possibile.qꝛ si nō stabit oppoitū ⁊ erit tūc sic.a.possibile ⁊.b.ipossibile.sed si.a.est possibile fieri:si.b.ipossibile nō fiet.q̄re.a.aliqñ fiet pter.b.⁊.a.aliqñ est pter.b.cuius oppositū sumptū est pᵒ ḡ ponit hāc ostēsionē ⁊ h̄ est [pᵒ ḡ ostēdēdū.] scd̄o mutat eᵒ potētiā dicēs ꝙ extēdit se tā ad possibile añ actū ꝙ̄ ad illud qd̄ est cū actu ostēdendo sil̄r de oī possibili ꝙ si añs est possibile ⁊ ꝯñs ⁊ h̄ est [opꝫ aūt accipi ⁊c̄.] 3ᵒ iter remouet dubitationē qꝛ enim tā accepit pro añte ꝙ qdē.a.ē vnū posset aliqs credē ꝙ per.a nō intēdat nisi aliqd sicut vnū tm̄ uel vnam ꝓpōm h̄ remouet dicēs ꝙ ex vno nihil seqtur ex necessitate vn̄ per.s.itelligit duas ꝓpōnes dispositas sm̄ modū ⁊ figuram que sunt añs respectu vniᵒ cōc̄lōnis ⁊ ita cum utraqꝫ sit possibilis ⁊ cōc̄lō est possibilis sicut cū utraqꝫ est necessaria ⁊ ꝯc̄lō erit necessaria ⁊ h̄ est [amplᵒ cū est.a.] 3ᵒ iter ꝯcludit corᵐ ex dictis.s.ꝙ posito falso possibili nihil seqtur ex hoc impossibilis ⁊ h̄ declarat ꝙ si.a.sit falsum ⁊ possibile si ponat ineē seqtur ꝙ.b.sic qdē poterit esse falsum sed nō ipossibile:qꝛ cū.a.sit possibile ⁊.b.erit possibile ut dictū est idem si nō accidit idem esse possibile ⁊ impossibile ⁊ h̄ est. [h̄ autem ostensio.]

¶ Determinatis aūt his sit.a.oī.b:b.aūt cōtigit oī.c. Nec̄e est ergo.a.ꝯtigē oī.c.ineē nō eni ꝯtigat.b.aūt oī.c.ponat ineē:h̄ aūt fsm qdē nō tm̄ ipossibile. Si ergo.a.qdem nō ꝯtigit oī.c:b.aūt iest oī.c:a.nō oī.b.ꝯtigit.fit eni ꝑ tertiā figurā sillꝫ.h̄ positū erat oī ieē. Nec̄e est ergo.a.oī.c.ꝯtigē ineē.falso enīz posito ⁊ nō ipossibili:qd̄ accidit nō est ipossibile. Est aūt per pmā figurā facē sillm̄ ponētes.b.ineē. Nā si.b.oī.c.iest.a. aūt oī.b.⁊ oī.c.ꝯtingit.a. Sed positū erat non omni inesse.

¶ Cōsequēter determinat ꝯiugōnes impfectas ⁊ pficit:⁊ diuiditur in duas.in pma determinat illas que hñt minorē affirmatiuam.in 2ᵒ illas que habent minorem negatiuam cum dicit [si aūt p̄uatiuū.] ⁊ est in oībᵒ minor de cōtingēti ⁊ maior de ineē.pᵃ in duas.in pᵃ determiat ꝯiugōnes que sūt ex affirmatiuis.in 2ᵃ cū dicit [rursum sit p̄uatiuū.] illā que hēt maiorē negatiuā.pᵃ in duas.in pᵃ determinat ꝯiugōnes ⁊ pficit.in 2ᵃ cū dicit [opꝫ aūt accipe] docet quō accipiēda est maior de ineē.pcedit ḡ sic.pᵒ ponit ꝯiugōnes ex utrisqꝫ affirmatiuis maiore de ineē ⁊ minore de ꝯtingēti cuiᵒ utilitatē ostēdit ꝑ deductionē ad ipossibile ex opposito eni ꝯc̄lōnis ⁊ minore posita in eē ꝯcludet oppoᵐ maioris ꝑ mixtionē necessarij ⁊ ineē in qnto tertie maiore exñte ꝑticulari de necio ⁊ minore uli de ineē ⁊ h̄ est [determinatis aūt.] 2ᵒ pficit adhᶜ eādē ꝯiugōnē ꝑ pōnē minoris ineē ex utrisqꝫ eni de ineē ꝯcludit ꝑ pmā figurā ⁊ modū ꝯc̄lō de ineē ex quo ulteriᵒ seqꝫ ꝯc̄lō de ꝯtigēti q̄ itēdit ⁊ h̄ est. [est aūt ⁊ ꝑ pᵃᵐ]

¶ Oportet aūt accipe oī ieē nō sm̄ tp̄s determinātes ut nūc:aut in hoc tpe:ꝫ simplr per huiusmodi eni ꝓpōnes ⁊ sillos facimus.qm̄ sm̄ nūc sūptā ꝓpōnē nō erit sills Nihil eni fortasse qnqꝫ ꝓhibet ⁊ oī moto hoiem ieē:⁊ si nihil aliud inoueat. Motᵒ aūt ꝯtigit oī eq.ꝫ hō nulli eq ꝯtigit. Amplius sit pmū qdē aial.mediū aūt moueri postremū ūo hō.ergo ꝓpōnes qdēꝫ silr se hēbūt.ꝯc̄lō aūt erit necia nō ꝯtigēs.ex necītate enīz hō aial. Manifestū ē igit qm̄ ulē sumēdū simplr:⁊ nō tpe determiato.

¶ Cōsequēter docet quō accipiēda est maior de ieē dicēs ꝙ nō dꝫ eē de ieē ut nūc ⁊ sm̄ tp̄s determiatū sꝫ de ineē simplr qd̄ ostēdit manifestās ꝙ maiore exñte de ineē ut nūc poterit stare ꝯc̄lō affirmatiua de necio q̄re nō seqꝫ alia negatiua poterit ēt stare negatiua de necio q̄re non seqꝫ alia affirmatiua ⁊ ita maiore exñte de ieē ut nūc nulla negatiua seqꝫ ꝯc̄lō termini quos ponit patent in lra ⁊ h̄ est. [opꝫ autem accipere.]

¶ Rursus sit p̄uatiua ꝓpō ulis.a.b.⁊ sumat.a.qdē nulli.b.ineē.b.aūt ꝯtigat oī.c.ieē.his igit positis nec̄e est.a.nulli.c.ꝯtigē ineē. Nō eni ꝯtigat.b.aūt ponat ineē.c.sic pus nec̄e igit est.a.alicui.b.ieē.fit eni sills per tertiā figurā.hoc aūt ipossibile. Quare.a.ꝯtinget nulli.c.posito eni falso ipossibile est qd̄ accidit.

¶ Cōsequēter determiat ꝯiugōnes ubi maior est negatiua ⁊ diuidit i duas.in pᵃ pficit eā.i 2ᵃ determiat cuiusmodi ꝯtīgēs cōcludat ibi.2ᵃ hic igit sills:pficit ḡ ꝯiugōnem istā per reductionē ad ipossibile.ex opposito eni ꝯc̄lōnis ⁊ miore posita i eē cōcludit oppositū maioris in tertio 3ᵉ ubi maior est ꝑticularis de necio ⁊ minor ulis de ineē ⁊ h̄ est. [rursum sit p̄uatiua.]

¶ Hic igit sills nō est eiᵒ qd̄ determiatū est eē ꝯtigēs:ꝫ nulli ieē ex necītate:hec eni est ꝯdictio facte ipothesis. Positū eni est ex necītate.a.alicui.c.ieē. Sills aūt per ipossibile est opposite ꝯdictiōis. Amplᵒ autē ⁊ ex termis manifestū:qm̄ nō erit ꝯc̄lō ꝯtingēs. Sit eni coruus in quo.a:b.itelligēs in quo.c.hō: Nulli ergo.b.iest.a.nā nullū intelligēs coruus.b.aūt ꝯtigit oī.c.oī eni hoi iest itelligē.ꝫ.a.ex necītate nulli.c.nō ergo ꝯclusio ꝯtingens:sed neqꝫ necia semp.sit enim.a.quidē motus.b.aūt sciētia.in quo aūt.c.hō.ergo.a.quidē nulli.b.inerit.b.aūt oī.c.ꝯtingit:⁊ nō erit ꝯclusio necia.nō eni

ncĉe est nullũ hoiem mouere: ꝟ nõ ncĉe ẽ aliquẽ. manifestũ igr̃ qm̃ ɔclõ ẽ eiꝰ qd̃ ẽ nõ ex necẽitate ieẽ. sumẽdũ est aũt meliꝰ tios.

Scḋo determiat cuiusmodi ɔtinges cõcludit ꝟ ɔiugõnẽ oñdẽs qd̃ ɔcludit ɔtingẽs pro possibili qd̃ est cõe ad necessariũ τ nõ necessariũ τ cui opponit solũ ĩpossibile: τ hoc ostẽdit per duas rõnes quarũ ꝑma est talis. cõtingẽs in ista ɔiugõne cõclusum est ꝟm ꝙ accipit eius oppositũ in sillõ ad ĩpossibile sed ibi accipit oppositũ ɔtingẽtis pro possibili τ nõ ɔtingẽtis ad utrũlibet ergo dicta ɔiugõ cõcludit cõtingẽs pro possibili τ nõ ad utrũlibet. huius rõnis ꝑmo ponit ɔclõnem τ ꝟ est ⌊ hic ergo sills ⌋ 2° ponit miorẽ τ declarat: ponit τ ꝟ est ⌊ ꝟ eni est ɔdcã ⌋ declarat τ ꝟ est ⌊ positũ est enim. ⌋ 3° ponit maiorẽ τ ꝟ ẽ. ⌊ sills aũt per ĩpossibile. ⌋ 2ª rõ talis manẽte ista ɔiugõe aliqñ ꝑmũ ex necessitate ĩest postremo: aliqñ aũt ɔtigit ĩeẽ dico ad utralibet: quare semp sequat in ea ɔclõ de cõtingẽti cõi ad nec̃ium τ ad utrũlibet semp ɔcludet ɔtingẽs cõe τ ꝟ est ɔtingẽs pro possibili. huiꝰ rõnis ꝑᵒ determiat añs 2° ĩfert ɔñs. circa añs sic ꝓcedit. ꝑᵒ manifestat ĩ termis ꝙ aliqñ ꝑmũ ĩnest postremo ex necessitate ut ꝟ nullus ĩelligẽs est coruus ɔtingit oẽm hoiem ĩtelligere dico in actu τ nõ hitudialiter ergo ɔtingit nullũ hoiem eẽ coruũ q: ꝟ nec̃ium est τ ꝟ est ⌊ amplius ex terminis ⌋ 2° manifestat ꝙ aliqñ ꝑmũ cõtingit postremo ĩeẽ τ nõ ĩeẽ τ ꝟ in termis sic nullũ sciẽs est mouẽs cõtingit omnẽ hoiem eẽ sciẽtẽ ergo cõtingit nullũ hoiem eẽ mouẽtẽ τ ꝟ est de cõtingẽti ad utrũlibet q: cõtingit oẽm hoiem eẽ mouẽtẽ τ ꝟ est ⌊ sed nõ nec̃ium ⌋ ostẽso añte ɔñter cõcludit ɔñs. s. ꝙ in tali ɔiugõne cõcludit ɔñs pro possibili τ ꝟ est ⌊ manifestũ igit ⌋ τ patet ɔñsa cũ enĩ supius in pfectione ɔiugõnis ostẽdat in ea seq ɔclõ de cõtingẽti: nũc aũt ostẽsum est ꝙ cõclõ aliqñ est de ɔtingẽti pro necessrio aliqñ pro nõ necẽio patet ꝙ cõclõ de cõtingẽti que sequit cõis est ad nec̃ium τ nõ nec̃iũ ꝟ aũt nõ est nisi cõtingẽs pro possibili τ ita sequit cõclõ de cõtingẽti ꝓ possibili: ɔñter q: in ultimis terminis fuit maior sumpta de ĩneẽ ut nũc: uel opꝫ mediũ diũsificari per ɔcretũ τ abstractũ dicit ꝙ sumẽdus est melius terminus ita. s. ꝙ maior sit de ĩneẽ simplr̃ sine terminoꝝ diũsificatiõe τ ꝟ est ⌊ sumẽduꝫ aũt medius. ⌋ Silr̃ aũt cõpetẽter sic nullũ sedẽs est ambulãs ɔtingit oẽm hoiem sedẽ. ergo ɔtigit nullũ hoiem ambulare.

Si aũt ꝓuatiuũ qdẽ ponat ad maiorẽ extremitatẽ ɔtingẽ significãs: ex huiusmodi sumptis ꝓpõnibus nullus erit sills ɔuersa aũt ꝟm ɔtingẽs ꝓpõne erit: quẽadmodũ in ꝑoribus. Sit enim. a. oi. b. b. aũt ɔtigit nulli. c. sic ergo se hñtibus terminis nõ erit nec̃ium. Si ergo ɔuertat. b. c. τ sumat b. ɔtingere oi. c. fiet sills quẽadmodũ τ ꝑus. Silr̃ enim se habebũt termini positione. eodẽ aũt modo cũ ꝓuatiue sint utreqꝫ ꝓpões. Si. a. b. qdẽ nõ ĩneẽ. b. c. aũt non ɔtingẽ significet: ꝓp huiusmodi qdẽ assũptiones nõ fit nec̃ium. Cõuersa aũt ꝟꝫ cõtingẽs ꝓpõne erit sills. Sumat enim. a. qdẽ nulli. b. ĩeẽ. b. aũt ɔtigit nulli. c. ꝓp hoc enim nihil nec̃ium. Si autẽ sumat. b. oi. c. ɔtingere: qd̃ enim est. a. b. autẽ ꝓpõ silr̃ se habeat: rursum idẽ erit sillogismus.

Cõñter determiat ɔiugõnes utiles ĩpfectas ubi mior est negatiua de ɔtingẽti τ ꝓcedit sic. ꝑᵒ dat regulã ꝟꝫ quã ꝓcedit dicẽs ꝙ si mior sit negatiua de ɔtingẽti maior autẽ affirmatiua de ĩeẽ uel negatiua de ĩeẽ nõ est sillus eui dẽs sed ꝑfici oꝫ per ɔuersionẽ miorĩs per oppositas q̃litates τ deinde per reductionẽ ad ĩpossibile ut per põem miorĩs ĩneẽ tñ sic dictũ est in ɔiugõnibꝰ ꝓcedẽtibꝰ τ ꝟ ẽ ⌊ Si aũt ꝓuatiuũ. ⌋ 2° dat ɔiugõnes τ sunt due q̃ruꝫ ꝑor hẽt maiorẽ affirmatiuã de ĩneẽ. 2ª ꝟo utrãqꝫ negatiuaꝫ τ ꝑficit utraqꝫ eodẽ mõ sic iã diximꝰ τ ꝟ est ⌊ sit eni. a. τẽ ⌋

Si aũt nõ ĩneẽ ponat. b. oi. c. τ nõ ɔtigẽ nõ ĩneẽ. nõ erit sills siue sit ꝓuatiua: siue sit affirmatiua. a. b. ꝓpõ. Termini autẽ cões ex necẽitate qdẽ ĩneẽ albũ aial nix. Nõ cõtingẽ albũ aial pix. Manifestũ est igit qm̃ cũ uñes sint termini: τ hec qdẽ ꝓpõnũ ĩeẽ illa ꝟo ɔtingẽs sumat. Qñ que ad minorẽ qdẽ extremitatẽ ɔtingẽs sumat ꝓpositio semp fit sills. uerũ alius qdẽ ex eisdeꝫ. aliꝰ ꝟo ɔuersa ꝓpõne. Qñqꝫ aũt utrũqꝫ τ ꝓpter quam causam diximus.

Cõñter determiat ɔiugõnes uñes iutiles τ sũt due que hñt minorẽ negatiuã de ĩneẽ: maiorẽ ꝟo affirmatiuã uel negatiuã de ɔtingẽti q̃rũ iutilitatẽ ostẽdit per ĩstãtiã ĩ termis τ ꝟ est ⌊ si aũt nõ ĩeẽ. ⌋ Cõñter epilogat de ɔiugõnibus uñibꝰ dicẽs manifestũ eẽ ɔiugõnem eẽ utilẽ ubi minor est de ɔtingẽti sed ĩpfectũ τ aliqñ ꝑficit ex ĩpis. ꝙ necessariũ uel quodã modo sicut per reductionẽ ad ĩpossibile in eisdẽ termis uel per põem miorĩs ĩeẽ termini τ ꝟ est qñ mior est affirmatiua: aliqñ aũt ꝑficit per cõuersionẽ. s. qñ mior est negatiua sed hec ꝑfectio dimĩ ᵒª est aliqñ aũt ꝑficit per utrũlibet τ ꝟ est cõpleta ꝑfectio earũ que hñt minorẽ negatiuã τ ꝟ est ⌊ manifestũ ergo. ⌋

Si aũt hic qdẽ ꝓpõnum uñis sumat: illa ꝟo ꝑticularis. Quando ad maiorem quidẽ extremitatẽ uñis ponit ɔtingẽs: siue affirmatiue: siue negatiue: ꝑticularis aũt affirmatiue τ ĩneẽ erit sills ĩpfectus. uelut τ cũ uñes sint termini. demõstratio aũt eadẽ que τ ꝑus. Qñ aũt uñis qdẽ fuerit ꝓpõ ad maiorẽ extremitatẽ: ĩneẽ τ nõ ɔtingẽs: altera ꝟo ꝑticularis τ ɔtingẽs. siue affirmatiue siue negatiue ponant utreqꝫ: siue hec qdẽ affirmatiua: illa ꝟo negatiua: oĩo erit sills ĩpfectus. uerũ hi per ĩpossibile ostẽdent. alij ꝟo per ɔuersionẽ. Erit aũt sills per ɔuersionẽ ɔtingẽtis. quẽadmoduꝫ in ꝑoribus: qñ uñis qdẽ ad maiorẽ extremitatẽ significauerit ĩneẽ: uel nõ ĩneẽ: ꝑticularis aũt sit ꝓuatiua ɔtingens. ut si. a. qdẽ oi. b. inest: uel nõ inest: b. aũt alicui. c. cõtingit nõ ĩneẽ. ɔuersa enĩꝫ. b. c. ꝟm ɔtigẽ fit sills.

Hic determinat ɔiugõnes ꝑticulares τ diuidit in duas q: ꝑmo determiat que hñt alterã ꝓpõm uñeꝫ. 2° illas que hñt utrãqꝫ ꝑticularẽ cũ dicit ⌊ nec cũ ꝑticulares. ⌋ adhuc hñtiũ alterã uñem ꝑmo determinat eas que hñt maiorẽ uñem. 2° eas que hñt minorẽ uñem ibi si aũt uñe. Adhuc hñtiũ maiorẽ uñem. ꝑmo determinat utiles 2° iutiles cũ

dicit[qñ aũt nõ ineẽ]ad hᶜ utiliũ primo determinat pfe ctas z sunt due hñtes maiorẽ de zungẽti affirmatiuã uł negatiuam minorem aũt de ineẽ affirmatiuã que perficiunt per dici de oi z de nullo uel zingẽ z h est[si aũt quidẽ.]2° imp̃fectas circa quas sic pcedit.p° ponit eas z sunt 4ᵒʳ hñtes maiorẽ de ineẽ affirmatiuã uel negatiuã minorẽ aũt de zungẽti affirmatiuã uel negatiuã z h est[qñ aũt ulẽ.]2° determinat diuisum modũ pficiẽdi eas dicens qꝫ ille ziugõnes que hñt minorẽ affirmatiuã de zingẽti pficiunt per reductionẽ ad impossibile.ille uo que hñt minorẽ negatiuã de zingẽti pficiunt per zuersionẽ minoris z per reductionẽ ulteriorẽ per impossibile z qualiter fiat ibi zuersio docet expssẽ.s.per oppositas q̃litates in pticulari que est minor z h est[uerũ hi qdẽ.]

¶ Qñ aũt nõ ieẽ sumpserit ptĩculari posita nõ est sill's. Termini ieẽ qdẽ albũ aĩal nix nõ ieẽ aũt albũ aĩal pix.per idefinita autẽ sumẽda est demonstratio.

¶ Cõiter ponit cõiugões inutiles hñtes maiorẽ ulẽz z sunt due que hñt minorẽ negatiuã de ineẽ maiorẽ autẽ affirmatiuã uel negatiuã de cõtingẽti: quarũ inutilitatẽ pfẽdit per instãtiã in termis z h est[qñ aũt nõ ieẽ]2° inuit aliũ modũ.s.per indefinitã cãm ueritatis minoris que est pticularis:pticularis enim põt eẽ uera uł pro intellectu ulis uel pro intellectu pticularis.sed uli negatiua posita miore nõ sequebat̃ zclo sicut ostensuz est in suis cõiugõnibus quare nec sequit̃ pticularis negatiua posita minore q: qd nõ segtur ad añs nõ sequitur ad zñs z loquor de negatiua de ineẽ z h est[p infinitũ eni]

¶ Si aũt ulẽ quidẽ ponat̃ ad minorem extremitatẽ pticulare aũt ad maiorẽ:siue affirmatiuę siue negatiuę:siue zingẽs siue ineẽ nullo modo erit sillogismus.

¶ Cõiter determinat ziugões pticulares hñtes miorẽ ulẽz z sunt octo.sed oẽs inutiles z h est[Si aũt ulẽ qdẽ.]

¶ Nec cũ pticulares uel idefinite sunt ppõnes.siue zingere sumpte:siue ineẽ:siue pmutatim:nec sic erit sill's. Demonstratio aũt eadẽ que z in p̃oribus. Termini autẽ oẽs ineẽ quidẽ ex necessitate aĩal albũ hõ zingẽ aĩal albũ tunica. Manifestuz ergo qm̃ uli posito ad maiorẽ extremitatẽ semp fit sill's:ad minorẽ aũt nunqꝫ.

¶ Cõiter determinat cõiugões pticulares hñtes utrãqꝫ pticularẽ z sunt octo z oẽs inutiles quarũ inutilitatẽ ostẽdit per ostẽsionẽ in terminis z idẽ termini sufficiunt ad ostẽsionẽ inutilitatis octo cõiugõnũ primo pcedẽtiũ z h est[nec cũ pticulares.]Cõiter epilogat de pticularib° cõiugõnib° dicẽs manifestũ eẽ qꝫ si in pticularib° ziugõnib° maior fuerit ulis semp erit sill's simplr ubi minor fuerit negatiua de ineẽ.si aũt minor fuerit ulis nullo modo erit sill's in cõiugõnib° pticularib° z h est[manifestũ igit̃.] ¶ Sed hic forte dubitaret aliqs. primo qr cum in mixtione necij z ineẽ nõ est utilis cõiugõ nisi maior extiterit de necio quõ z q̃re sit hic utilis cõiugõ maiore extñte ineẽ z nõ de cõtingẽti.z dicẽdũ qꝫ necium non determinat uniuersalit̃ z iõ eodẽ mõ semp accipit̃ in cõclone z pmissa in mixtione necij z ineẽ nõ determinet utilitatez ziugõnũ nisi respectu zclonũ de necio z nõ sequit̃ zclo de necio nisi maiore extñte de necio sicut ibidẽ ostẽsum est.pter qꝫ nõ est utilis ziugõ in illa mixtione nisi maiore extñte de necio:cõtingẽs aũt multiplr dr:sed si accipiat̃ cõtingẽs ad utrũlibet semp apud cõclonem z apud

pmissam ita qꝫ nõ diuisificet sicut ex alia pte nõ diuisificetur nec sumitur nõ segtur cõclo de cõtingẽti hoc nisi maior fuerit de cõtingẽti. Si ergo vniformiter diceret̃ cõtingẽs sicut d: necium eẽt in hac mixtione sicut in mixtione necij z ineẽ nũc aũt dr multiplr z sequit̃ aliqñ cõclo de cõtingẽti minore extñte de cõtingẽti sed nõ accipit̃ eodẽ mõ cõtingẽs in pmissis z in cõclone:in pmissis eniz accipit̃ cõtingẽs ad utrũlibet in cõclone aũt cõtingẽs pro possibili. Sed tũc dubitat̃ quare maiore extñte h de cõtingẽti segtur cõtingẽs ad utrũlibet.minore aũt existẽte de cõtingẽti nõ sed cõtingẽs pro possibili. Et dicẽduz qꝫ qñ maior est de cõtingẽti z minor de ineẽ sic dispõ hz dr de oi in cõtingẽtib° z h penes hãc acceptionẽ.de qd ẽ b.cõtingit eẽ.a.z iõ se hẽt cõclo ad maiorẽ ut ps er° z fit cõclo penes v̉tutẽ maioris diuo: q̃re cũ maior sit cõtingẽs ad utrũlibet z talis erit cõclo:qñ aũt maior est de ineẽ z minor de cõtingẽti:nõ fit dispõ h̃m dici de oi uel de nullo nec hz vĩtutẽ maioris penit° istituit̃ zclo q: nõ appropriatur minor maiori h̃m exigẽtiã eius qd est dici de oi z de nullo z iõ nõ segtur cõclo de ineẽ:adhᶜ minor in pma figura non est causa zñe nec facit cõclonem tanqꝫ pte sui z iõ qñ minor est de cõtingẽti ad utrũlibet nõ sequit̃ cõclo de tali cõtingẽti:necio z iõ in tali dispõne nõ põt cõclo penit° assimilari maiori nec penitus minori sed hẽt modũ cõẽ istis.s.cõtingẽtis pro possibili. ¶ Cõiter dubitabit aliqs de cõiugõib° pfectis hñt enim sic cõtingit oẽm hoiem eẽ albũ dẽ nigrũ est hõ sit ita ergo dẽ nigruz cõtingit eẽ albũ nõ sequit̃:adhuc cõtingit oẽ mouẽs esse aĩal dis hõ est mouẽs sit ita ergo cõtingit oẽm hoiem eẽ aĩal nõ sequit̃ q: h uecium est:z ita in modis pfectis nõ semp est cõclo de cõtingẽti ad utrũlibet. Adhuc põt dici eẽ satis bñ qꝫ minor extremitas in ista mixtione dz eẽ aliquid sb medio qd est sb ipo ita qꝫ minor sit de ineẽ simpliciter qd patet per dici de oi h acceptũ.s.omẽ qd est.b.cõtingit zc.z h sigt Arist.in textu dicẽs[qui ergo sb.b.est.c.]in dictis aũt instãtijs nõ sic accipit̃ minor. Uel põt dici ad pmũ qꝫ minor est distinguẽda sir z zclo z eo mõ quo minor est uera z zclo segtur uera eodẽ modo quo ẽ falsa sequit̃ zclo falsa z patet distinctio per pdicta in ca° dicto. ¶ Ad 2ᵐ dicẽdũ qꝫ maior nõ põt eẽ uera si minor sit uera uel ecõuerso qr is est sensus maioris dẽ qd ẽ mouẽs zingit eẽ aĩal qd nõ stat cũ minori uera.s.omis hõ mouet z ppea tũc impossibiles sunt pmisse q̃re deficit cõiugõ ex pte minoz bitudinẽ. ¶ Ulterius zñter dubitabit de eo qd dicit Arist.nihil ex necitate seq ex vno.h enĩ videt̃ falsum p° pp enthimemata que ex vno zcludunt adhuc per locũ a diffinitiõe ad diffinitũ z uł per locũ a pte sbiectiua z ex vno segtur aliqd adhuc hec est bona zñtia si vnũ oppositoz nõ inest reliquũ inest q̃re segtur ex necitate si est albũ nõ est nigrũ z tñ hi ex vno solo.adhuc idẽ põt ostẽdi per maximã de zdictorijs z per multos locos dialecticos ubi videt̃ aliqd ex vno zcludi ex necessitate.adhuc Arist.in 8° tpe dicit qꝫ oro est pala zclusa tripliciter z tertio mõ est qñ deest aliqd ualde probabile ad zclonem q̃re videt̃ qꝫ ex vno tñ possit zclo palaz ex necitate zcludi. ¶ Ad oppositũ sic dis zclo infert̃ p aliquod mediũ:sed mediũ nõ est nisi per relationẽ ad duo extrema q̃re neẽ est zclonem inferri per mediũ relatũ ad duo extrema zclonis:sed si mediũ sit relatũ ad duo extrema zclonis facit duas dimẽsiones z duas ppõnes q̃re dis zclo per duas ppõnes infert̃ ex necessitate. Adhuc sill's est in motu uero z motu rõnis:sed motus uerus nõ fit nisi ab extremo alio in extremũ z per mediũ quia nõ mouet̃ simplr idiuisibile:q̃re motus rõnis erit ab extremo in extremũ per mediũ q̃re cũ stat cõclo ex extremis necẽ est hz rõnẽ primo cõparare mediũ ad duo extrema z postea zcludẽ vnũ extremũ de extremo z sic duę erũt necio due ppõnes. Adhuc cõclo aut est affirmatiua aut negatiua,si affirmatiua zcludit̃ vnũ extremuz de altero.

per aliqd ↄueniēs utriqȝ ⁊ illud tūc necessario cōparabitur ad utrūqȝ sicut patet per se ⁊ erūt tūc due ꝓpones ex his cōparatione: si sit negatiua remouebit vnū extremū ab altero ⁊ h ꝑ aliqd vni ↄueniēs ⁊ nō alteri. ad hoc ergo ꝙ extremū de extremo remoueat necesse est aliquid ad utrūqȝ cōparare ita ꝙ ad vnū per ↄuenientiā ad alterum per distam ⁊ erūt tūc necessario due ꝓpones q̄re pȝ ꝙ sine debuit ↄcludi cōclō affirmatiua siue negatiua necesse est apud rōnē duas fieri p̄missas ↄclonem inferētes. ¶ Ad hoc dicēdū ꝙ aliud est log de p̄missis put sunt apd rōnē uel put sunt apud sermonē. p̄mo mō necesse est eē duas p̄missas sicut ostēsum est. scdo mō nō: qȝ q̄uis rō nō ueniat in ↄclonē nisi per duas dimēsiones tn̄ tñ ↄtingit alterā tm̄ exp̄mere per uocē sed ad necessariā cum necessariā necessario subintelligit alia neqȝ enī itellect⁹ pcipiētis neqȝ audiētis ↄclonē accipit nisi per duas premissas q̄ꝝ utraqȝ per uocē uel altera expssa est tm̄: ⁊ reliq manifeste subintelligit. ex his patet mīo ad rōnes iductas ad p̄mā ptē cōclonis qȝ non cogūt gn̄ m̄ ex vno aliquid inferat ex necessitate alterū subintelligat ⁊ sic est in modis oībus arg⁹ ubi affirmat vna. ¶ Hic forte dubitabit de ↄiugōnibus impfectis ⁊ videt ꝙ oēs inutiles sint: qȝ cū maior ꝓpō de ineē sit affirmatiua ul' negatiua p̄dicat de hys que actu sunt sub s̄bto. in minori autē ille idē terminus p̄dicat ⁊ ampliat eius suppō per virtutem modi cōe q̄re mediū pro plurib⁹ stat in minori q̄ȝ in maiori. Adhuc dixit Ar̄. supius ꝙ necesse est ↄclonē assimilari alteri p̄missarū sed sic nō est h: ↄclō enim [illegible] est de ↄtingēti pro possibili. minor aūt de ↄtingēti ad utrūlibet ⁊ ideo nō assimilat minori: nec et maiori cū sit de ineē q̄re cū ↄclō neutri p̄missarū assimilet erit ↄclō inutilis.

¶ Ad p̄mū dicēdū ꝙ maior ꝓpō est de ineē simplr q̄re s̄m stat pro oībus que sub eo pnt eē. p̄dicatū enim oīb⁹ illis possibiliter inest qcqd enim pōt eē hō possibilr est aial in tali ꝓpōne nō p̄dicat eē ut nūc sed eē habitudis ⁊ ita mediū est ꝙ eq̄lis est ampliatio medii in maiori de ineē ⁊ in minori de cōtingēti. ¶ Ad scdm dicēdū ꝙ cōclusio assimilat minori cū utrāqȝ sit de ↄtingēti nec opȝ eas spālius sibi inuicē assimilari ad hoc ꝙ sequat cōclō. cū ex vna de ↄtingēti ⁊ alia de necessario possit seq ↄclō de ineē ut patebit in sequēti caplo. ¶ Cōsequēter ulterius dubitabit de mō pficiēdi istas ↄiugōnes ꝓbat enim utilitatē cōiugationis affirmatiue per deductionē ad impossibile faciēdo sillm mixtū de necessario ⁊ ineē in gnra tertie: sed supius ubi determinauit de tali mixtiōe nō reputauit aliā utilē ↄiugōnē iuxta 4m scde uel iuxta gnra tertie. q̄re sequit ꝙ sua ꝓbatio nulla: silr ꝓbat utilitatē ↄiugationis negatiue per impossibile faciēdo sillm mixtū ex necessario ⁊ ineē in tertio tertie maiore pticulari existēti de necessario ⁊ minore uli existe de ineē sȝ talis ↄiugatio supius reputabat inutilis. Ad hoc dicet aliquis ꝙ tales ↄiugōnes supius reputabant inutiles simpliciter: ⁊ simplr loquēdo inutiles sunt. si enim illa de ineē fuerit ut nūc inutiles sunt: hic aūt reputant inutiles qn̄ illa de ineē est de ineē simplr: ⁊ qn̄cunqȝ sic est utiles sunt hi⁹ ↄiugōnes ⁊ ita reputant utiles solū ꝑ pterminoꝝ electionē. Sed ↄtra minor ꝓpō in his ↄiugōnib⁹ est de cōtingēti ad utrūlibet sed ꝓpō de ↄtingēti tali si poneret in eē erit de ineē ut nūc sed minor accipiēda de inesse in sillō mixto ducēte ad īpossibile trāsitata est a maiori q̄re ꝓpō accipiēda in tali mixtione de ineē necessario est de ineē ut nūc: ⁊ ita q̄uis talis ↄiugō mixta teneat ubi illa de ineē fuerit de ineē simplr nō m̄ tenet in ꝓposito. Sȝ dicet ꝙ ↄtingēs ad utrūlibet duplex est. s. natū ⁊ infinitū. contingēs aūt infinitū si ponat ineē erit de ineē ut nūc. ↄtingēs aūt natū erit ↄtingēs de ineē segt sed in ꝓposito cōiugationib⁹ impfectis mixtis de ineē ⁊ de ↄtingēti debet minor eē de ↄtingēti nato qȝ si ponat eē est de ineē simpliciter ⁊ ita sillō mixtus de necessario ⁊ inesse ducūt ad oppōm maioris ex opposito ↄclonis ⁊ minori posita in eē hēbit aliā de ineē simplr. ꝙ aūt oporteat minorem eē de ↄtingēti nato videt per hoc ꝙ maior est de ineē simpliciter ⁊ nō accipit minor de ↄtingenti sub maiori que est de ineē simplr nisi fuerit de cōtigēti nato. qȝ ergo maior approbat sibi minorē ut accipiat s̄ipsā ideo oportet ꝙ minor sit de ↄtingēti nato. Sed contra solū illa ꝓpositio pōt sibi aliā approbare ut accipiat s̄m exigētiam eius que est maior in mō p̄me figure pfecto s̄m dici de oī uel de nullo uel que possibilis est [illegible] per reductionē fiat maior in mō pfecto p̄me figure sicut patet ex pfectis in [illegible] tione mixtionis necessarij ⁊ ineē: sed maior de ineē in dictis cōiugōnibus impfectis neqȝ est maior in sillō perfecto s̄m dici de oī uel de nullo: neqȝ per reductionē pōt fieri maior in tali mō sicut patet de se q̄re maior de ineē in dictis ↄiugōnibus nō approbat minorē de ↄtingenti ut sit de ↄtingēti nato q̄re poterit sumi adeo bn̄ de cōtingēti infinito sicut de ↄtingēti nato: q̄re minor posita inesse poterit eē indifferēter de ineē ut nūc uel de inesse simpliciter ⁊ ita nō est necesse sillm mixtū quē facit ducēdo ad ipossibile. Adhuc in terminis manifestū est ꝙ minore existe de ↄtingēti infinito sequit cōclō de cōtingēti ꝓ possibili. aliqn̄ enim est ↄclō de cōtingēti pro necessario ut in his terminis colorātū albū: aliqn̄ aūt de ↄtingenti ad utrūlibet ut h mouēs ambulās hō. in his enim terminis sit ↄiugatio ex affirmatiuis minore existe de contingēti infinito ⁊ semp sequit cōclō de cōtingēti. sigm est ergo ꝙ maior de ineē nō approbat minorē de cōtingēti ut sit de cōtingēti nato ideo bn̄ poterit eē de ↄtingēti infinito ⁊ ex h patet idē qd̄ pus. Pōt ergo dici ꝙ hoc uerū est tñ ostēsio Ar̄. sufficit. q̄uis enim dicta mixtio necessarij ⁊ ineē inutilis sit respectu cōclonis de necessario utilis tm̄ est respectu cōclonis de ineē sicut per se patet ⁊ phabita. qn̄ igit pficit h cōiug. hntes minorē de ↄtingēti per deductionē ad impossibile nō intēdit pmixtionē necessarij ⁊ ineē cōcludere ↄclonē de necessario sed de ineē que directe ↄdicit maiori de ineē ⁊ ita sufficiēter ostēdit illas cōiugōnes. ⁊ sciendū ꝙ h qd̄ ponit in lr̄a. s. necesse cōclone silli ad impossibile nō est modificatio ↄnūs sed ↄñtie. ¶ Adhuc forte dubitabit aliqs de reliquo mō pficiēdi istas cōiugōnes. s. per p̄mā figurā. dicūt enim aliqui ꝙ maior que est de ineē ponēda est de ↄtingenti. minor aūt que est de cōtingēti ponēda est de ineē ⁊ erit tūc modus pfectus istius mixtionis. Sed cōtra cū maior sit de ineē simplr si ponat de ↄtingēti nō est de ↄtingēti ad utrūlibet nisi forte fuerit de cōtingēti nato. sed talis poterit eē illa de ineē qd̄ cū fuerit de cōtingēti nullo mō erit ad utrūlibet sed in mō pfecto illius mixtionis maior silli est de cōtingēti ad utrūlibet: q̄re si maior mutet in cōtingētē nō est necesse fieri modū pfectū ⁊ ita deficit talis reductio coniug. Adhuc in sillō perfecto illius mixtionis ↄcludit ↄtingēs ad utrūlibet ut dixit Ar̄. in p̄n° huius capli. sed qui vult pficere dictas coniugōnes impfectas debet ostēdere seg ↄtingēs pro possibili sicut iaȝ patebit q̄re manifestū est ꝙ nō ↄtingit hoc mō dictas ↄiugōnes pfectas facere qd̄ ↄcedēdū est. Et dicēdū ꝙ pfici debet per solā pōm minoris ineē ita ꝙ ex duab⁹ de ineē ↄcludat cōclō de ineē ⁊ ex illa ulterius cōclō de ↄtingenti sicut dictū est in expōne lr̄e. ¶ Cōsequēter dubitabit de his ↄiugōnibus utrū possint in cōclonē de ineē. ⁊ videt ꝙ sic eadē rōne per quā Ar̄. ostēdit seg ↄclonē de ↄtingēti fiat enim sillis sic. oē. b. est. a. oē. c. cōtingit eē. b. ergo oē. c. est. a. si nō det oppōm aliqd. c. non est. a. ⁊ ponat minor ineē sic oē. c. est. b. ⁊ sic in q̄rto tertie aliqd. b. nō est. a que est ↄdictoria maioris. silr ostēdi pōt de mō necessario sic nullū. b. est. a. ↄtingit oē. c. esse. b. ergo nullū. c. est a. si non sequit stabit oppōm. s. aliqd. c. est. a. ponat ergo minor inesse sic. oē. c. est. b. ⁊ sequit ex eis in tertio tertie aliqd. b. est. a. que ↄdicit maiori. Sȝ ꝙ nō sequat ↄñdit

per instantiā in terminis sic oē ambulās est mouēs cōtin
git oēm hoīem ambulare nec tn̄ oīs hō mouet̄ sit ita ꝙ
nullus hō moueat̄ ꝛ patet ꝙ p̄misse sunt uere ꝛ cōclusio
falsa. silr̄ de mō negatiuo sit oīs hō niger ꝛ dicat̄ sic nul
lū albū est nigrū ꝯtingit oēm hoīem eē albū nisi tn̄ seqt̄
ꝙ nullus hō sit niger quāuis p̄misse sint uere. Et dicēdū
ꝙ illa de ineē nō sequit̄. dādū enim est oppositū illi⁹ de
ineē ꝛ illud pōt stare cū utraqꝫ p̄missarū. ꝛ cū dicit̄ pona
tur minor ineē: dicēdū ꝙ minor nō pōt poni q̄re si pona
tur ineē ipsa erit ipossibilis opposito cōclōnis qd̄ patet
sic. b. ꝯtinet sub. a. per p̄mā ꝓpōnē ꝛ bn̄ possibile est ꝙ
b. cōtingēti insit oī. c. ꝛ tn̄ ꝙ. a. remoueat̄ ab aliq̄. c. q̄ꝫ cū
oē. b. sit. a. si oē. c. sit. b. necesse est oē. c. eē. a. q̄re cū mino
re posita ineē nō stabit oppositū ꝯclōnis stat tn̄ bn̄ cū ipsa
minore ꝛ ideo nō est admittēda positio minoris ineē cū
opposita cōclōnis ex ipsa pōne cū cōpōne ad oppositū
cōclōnis cū est impossibilis causat̄ incōueniēs. qd̄ autē
dictū est de mō affirmatiuo silr̄ se habet in mō negatiuo
dādū est oppoᵐ cōclōnis ꝛ nō pōt poni minor de ineē.
oppositū enim ꝯclōnis est cōpossibile minori sed nō est
cōpossibile alii de ineē qua trāsfert̄ ab ea q̄re cuꝫ in illis
sic sit. b. a. s̄m maiorē ipossibile est ꝙ aliqd̄. c. sit. a. cuꝫ oē
c. sit. b. sequit̄ enim si nullū. b. est. a. ꝛ oē. c. est. b. ꝙ nulluꝫ
c. sit. a. uerūtn̄ simul stāt ꝙ oē. c. cōtingat eē. b. ꝛ ꝙ aliqd̄
c. sit. a. ꝛ ita patet ꝙ in utroqꝫ mō stat oppoᵐ cōclōnis cū
minore sꝫ nō cū illa de ineē que a minore sumit̄ ꝛ ideo
cū opposito cōclōnis nō est admittēda pō minoris ineē
sic enim acciperent̄ incōpossibilia ex q̄rū incōpossibilita
te sequitur incōueniēs. Sed ꝯtra posito possibili nō acci
det ex eo impossibile q̄re cū minor sit possibilis ex pōne
illius ineē nō accidet impossibile. Si dicta rō uera esset
ad soluendū nō ualeret ꝓbatio Arist. qua ꝓbat ꝙ in his
modis sequit̄ ꝯtingēs pro possibili oppositū eni cōclō
nis est incōpossibile minori posite ineē. ubi grā si in mō
affirmatiuo oē. b. sit. a. incōpossibilia sunt hec duo aliqd̄
c. de necessitate nō est. a. ꝛ oē. c. est. b. quorū p̄mū est op
positū cōclōnis de ꝯtingēti ꝛ minor posita ineē ꝛ ita si p̄
dicta solō eēt uera nō uidet̄ bona eē ꝓbatio Arist. respe
ctu ꝯclōnis de ꝯtigēti qd̄ est icōueniēs. Et dicēdū ꝙ ꝓba
tio Arist. bona est. ¶ Et dicēdū ad p̄ᵐ ꝙ si cōsideret̄ ali
qd̄ possibile in se ꝛ absolute nunq̄ꝫ ex pōne illius inesse
si sic ꝯsideret̄ accidet ipossibile. uerūtn̄ ex relatione eius
ad sibi icōpossibile accidet ipossibile ꝛ sic est in ꝓpposi
to ut dictū est. ¶ Ad scd̄m dicēdū ꝙ alr̄ est de opposi
to cōclōnis de cōtingēti q̄ꝫ de opposito cōclōnis de ineē
ostēsum enim est p̄us qn̄ oppositū cōclōnis de inesse cō
possibile est minori: sed incōpossibile cū minori posita i
neē. oppositū aūt cōclōnis de ꝯtingēti est icōpossibile utri
qꝫ. si enim oē. b. sic est. a. tūc est. b. sub. a. ꝛ ita h̄ incōpossi
bilia. s. de necessitate aliqd̄. c. nō est. a. ꝛ oē. c. cōtingit esse
b. q2 si aliqd̄. c. nō de necessitate est. a. tūc aliqd̄ est. c. qd̄
impossibile est eē. a. ꝛ si h̄ tūc aliqd̄ est. c. qd̄ ipossibile est
eē. b. ꝛ ita nō ꝯtingit oē. c. eē. b. si necesse est aliqd̄. c. non
eē. a. Silr̄ est de mō negatiuo ꝙ si nullū. b. est. a. incōpos
sibilia sunt de necessitate aliqd̄. c. est. a. ꝛ ꝯtingit oē. c. eē
b. q2 si necesse est aliqd̄. c. eē. a. cū nullū. a. sit. b. aliqd̄. c. ē
b. qd̄ nō potent eē. b. h̄ patet q2 maior negatiua est de in
eē simplr̄ in qua termini adinuicē opponunt̄ ꝛ ita stāt si
mul. s. ꝙ oē. c. ꝯtingat eē. b. ꝛ ꝙ necesse sit aliqd̄. c. esse. a.
q̄re patet ꝙ oppositū cōclōnis de cōtingēti est incōpossi
bile minori ꝛ ita q̄uis minor ponat̄ ineē ꝛ adhuc sūt in
cōpossibilia non tn̄ fit ipossibile uel incōpossibilitas per
pōm minoris ineē nec est post illā pōm incōpossibilitas
nisi que p̄us fuit. oppositū aūt cōclōnis de ineē nō est in
cōpossibile minori an̄ pōm ei⁹ ineē ideo bn̄ potuit Arist.
accepto opposito cōclōnis de cōtingēn ponē minorē in
eē q2 nō causat̄ sibi aliqd̄ incōueniēs qd̄ p̄us non fuit. ac
cepto aūt opposito cōclōnis de ineē non debet poni mi
nor ineē q2 per pōm illā causat̄ incōueniēs qd̄ non erat
p̄us nec tn̄ sequtur ipossibile ex minore posita ineē simplr̄
ꝛ absolute sed ex relatiōe ei⁹ ad oppositū ꝯclōnis qd̄ est
ei incōpossibile. ex his patet ꝙ in dictis ꝯiugōnib⁹ sequi
tur cōclō de ꝯtingēti. ꝛ bn̄ ꝓbat Arist. h̄ ꝛ ꝙ nō sequtur cō
clusio de ineē nec pōt h̄ ꝓbari per ꝓbatione Arist. ¶ Ad
huc forte dubitaret aliqs que dicant̄ ineē simplr̄ cum di
cat ꝙ maior debet eē de ineē simplr̄ ꝛ nō ut nūc: quedaꝫ
enim sunt perse quedā per accn̄s ꝛ que per accn̄s dicū
tur ineē ut nūc. si ergo perse inherētia dicant̄ ineē simplr̄.
querit̄ aut solū uel perse inherētia. p̄mo mō ꝛ si h̄ tūc h̄
nō est de ineē hō est grāmaticus q2 p̄dicatuꝫ nō cadit in
diffinitione s̄bi sed hoc falsum est. si solū inherētiā scd̄o
mō tūc talis ꝓpō nō eēt de inesse simplr̄ hō est aīal s̄bm
enim nō cadit in diffinitione p̄dicati sed hoc est falsum.
si utroqꝫ mō perse inherētia dicant̄ ineē simplr̄ ꝛ solum
cōtingit tūc eni h̄ enim eēt de ineē simplr̄ grāmaticū est
aīal: cū nec p̄dicatū cadat in diffinitione s̄bi neqꝫ econ
uerso: sed manifestū est ꝙ talis ꝓpō est de ineē simplr̄.
Et dicēdū ꝙ illa dicunt̄ ineē simplr̄ que isunt p̄mo mō
ꝛ scd̄o mō perse ꝛ que adhuc reducunt̄ primo illa ꝙ il
la que semp insunt uel freq̄nter insunt h̄ntia tn̄ cām in
herētie in s̄bto ut p̄dicati in s̄bto dicunt̄ ineē simplr̄. uñ
ꝯtingētia nata simplr̄ ineē dicunt̄: ꝛ ꝓpōnes de tali con
tingēti si ponant̄ ineē sunt de ineē simplr̄ ꝛ reducuntur
ad pse p̄mi modi uel ad que h̄nt cām p̄dicati in s̄bto uel
ecōuerso. Hoc aūt qd̄ opponit hāc ꝓpōnē grāmaticum
est aīal nō est pse p̄mo mō uel scd̄o dicēdū ꝙ reducit ad
p̄mū modū uel ad ꝯuersam scd̄i modi pse. cadit eni aīal
in diffinitione grāmatici nō in se sed in suo inferiori in
quo accn̄talr̄ est. diffinit̄ aūt grāmaticū per hoīem i quo
actualr̄ intelligit̄ aīal q̄re p̄dicatū dicte ꝓpōnis cadit in
diffinitione s̄bi. Cū etiā sciēdū ꝙ aliter accipiēda est ꝓ
positio de ineē simplr̄ respectu cōclōnis de necessario ꝛ
aliter respectu cōclōnis de ꝯtingēti cōi. illa enim de ineē
simplr̄ que cū alia de necessario cōcludit ꝯclōnē de ne
cessario debet eē necessaria s̄m rē ꝛ nō sufficit ꝙ sit con
tingēs natū positū ineē. ubi grā oē grāmaticū de necessi
tate est sciēs oīs hō est grāmaticus sit ita sed nō de neces
sitate oīs hō sciēs. respectu aūt ꝯclōnis de ꝯtingēti pōt il
la de ineē manifestari a ꝯtingēti nato ꝛ sic patet ꝙ alr̄ su
mit̄ ꝓpō de ineē simplr̄ in mixtione necessarii ꝛ ineē ꝛ
aliter in mixtione ꝯtingētis ꝛ ineē uel ꝯtingētis ꝛ neces
sarii. ¶ Cōsequēter forte quereret utrū minor de ineē mo
di necessarii imperfecti debeat eē de ineē simplr̄ sicut ma
ior de ineē modi affirmatiui. ꝛ uidet̄ ꝙ nō cū hoc nō ꝓ
bet Arist. de mō negatiuo sicut affirmatiuo. Oppositum
aūt uidet̄ per h̄ qd̄ dicit Arist. in pte illa in qua ponit cō
iugationē negatiuā. q2 enim posuerat quosdā terminos
ubi maior est de ineē ut nūc dicit melius eē sumēduꝫ ter
minos q̄si uelit ꝙ oporteat maiorē de ineē esse de inesse
simplr̄. Adhuc eadē ꝓbatio qua ꝓbat Arist. ad ostēden
dū maiorē debere eē de ineē simplr̄ in ꝯiugōne affirma
tiua sufficit ad idē ꝓbādū in ꝯiugōne negatiua ꝛ ꝑ eos
dē terminos sicut patet intuēti q̄re uidet̄ ꝙ maior in mō
negatiuo erit de ineē simplr̄ sicut in mō affirmatiuo q2 sa
tis patet ꝑ ea que dicit circa modū negatiuū ꝛ circa mo
dū affirmatiuū sicut iā dictū est. ¶ Sed tūc ulteri⁹ que
ret utrū ꝯclō ꝯiugōnis affirmatiue itelligēda sit de ꝯtin
gēti pro possibili sicut ꝯclō cōiugōnis negatiue uel nō ꝛ
uidet̄ ꝙ nō: q2 Arist. ostēdit de mō negatiuo ꝯclōnē esse
de ꝯtingēti pro possibili ꝛ nō de affirmatiuo: q2 in princi
pio huius capli dicit ꝯclōnē modoꝝ negatiuoꝝ imperfe
ctoꝝ eē de ꝯtingēti pro possibili nihil tagendo de modis
affirmatiuis. Oppositū aūt uidet̄ per easdē rōnes quas
Arist. ponit ad h̄ ostēdēdū de mō negatiuo. q̄si aūt p̄ficit
modū affirmatiuū accipit oppoᵐ ꝯclōnis que est nega
tiua de ꝯtingēti ꝛ dicit eā ꝯuerti cū ꝓpōne de necessario
sed illa de necessario nō cōuertit̄ negatiue de contingēti
nisi accipiēdo ꝯtingēs pro possibili. q̄re s̄m Arist. ꝯcludit̄

cõtingẽs pro possibili. Adhuc Ar. pbat q sufficienter seqtur cõclõ de ɔtingẽti sed aliqñ pm ex necessitate inest postremo in ista diffinitione z aliqñ ei ɔtingẽter ei iest dico ad utrũlibet q̃re cũ semp sequat ɔtingẽs h est cõtingẽs cõe necessario z ei qd est ad utrũlibet hi9 aũt est contingẽs pro possibili q̃re sequit cõtingẽs pro possibili qd aũt in hac dispõne isti pm cũ postremo ex necessitate patet sic oẽ albũ est coloratũ cõtingit oẽm hoiem ee albũ z necesse est oẽm hoiem eẽ coloratũ. q aũt aliqñ cõtingit pm postremo ad utrũlibet patet sic oẽ ambulãs est mouẽs ɔtingit oẽm hoiem ambulare ergo ɔtingit oẽm hoĩem moueri h aũt ɔclõ est de ɔtingẽti ad utrũlibet hoc aũt est cõcedẽdũ. ¶ Sed tũc querit q̃re Ar. mẽtionẽ facit de modis negatiuis ɔtingẽtis dicẽs q ɔcludũt contingẽs pro possibili z nõ dicit de modis affirmatiuis qd ostẽdit per negatiuos. dicẽdũ q qñ maior est affirmatiua mediũ z maior extremitas se hñt sicut sups z iferius z patet oĩbus q iferius põt ɔtingere alicui cui ex necessitate ɔtingit illũ supius ut albũ ɔtingit hoi coloratũ tñ ei ex necessitate inest. patet ei q aliqñ supius z inferius eidẽ pñt ɔtingere ut hoi ɔtingit tã ambulare q̃z mouere z ita pñs planũ est in mõ affirmatiuo seq ɔclõne de ɔtingẽti pro possibili nõ aũt ita de modis negatiuis. quãdo eniz maior est negatiua de inee mediũ z maior extremitas se hñt per dispõnẽ sicut opposita z appet tanq̃z regula q si vnũ oppositoz ɔtingẽter inest z reliquũ cõtingẽter remouet z ita appet q debeat seq ergo ɔtingẽs ad utrũlibet sicut minor est de tali cõtingẽti z ideo ostẽdit Ar. cõclõnẽ de ɔtingẽti pro possibili seq in modis negatiuis z nõ ostẽdit h de affirmatiuis sed supponit h tanq̃z manifestũ. ¶ Cõsequẽter dubitabit ulteri9 de h qd dictũ est istos modos posse in ɔclõnẽ de cõtingenti pro possibili videnť enim eẽ inutiles cõiug. sic oĩs cõiug solũ inferẽs cõclõnẽ necessariã gr̃a terminoz z gr̃a forme ar9i est inutilis sed talis est ɔiug que dicit iã posse in cõtingẽs pro possibili. pbatio forma manet eadẽ z dispositio. ɔclõ aũt est nũc de ɔtingẽti ad utrũlibet nũc de cõtingẽti pro necessario sicut pus ostẽsum est q̃re q sequat h uel illa cõclõ nõ cãbit dispõ uel forma ar9i sed tales termini. Adhc Ar. reputat cõiugõnẽ inutilẽ ubi põt inueniri instãtia in terminis sed in dictis ɔiugõnib9 est repire instãtiã in terminis. nõ enim sequit cõclõ de necessario ex quo iuenit stare cõclõ de cõtingẽti ad utrũlibet. sĩlr uel ecõuerso nõ seqtur ɔtingẽs ad utrũlibet cũ stet ɔclõ de necessario. solu9 aũt ad instãtiã patet p p̃hita ex a Adhuc nihil est in gñe qd nõ est i nã siue specie ergo nihil est in ɔtingẽti cõi qd est possibile qd nõ sit cõtingens pro necessario ul ɔtingẽs pro nõ necessario siue ad utrũlibet. si ergo dicat seq ɔtingẽs pro possibili aut h est q2 sequit tñ ɔtingẽs qd est necessariũ uel cõtingẽs quod est nõ necessariũ uel utrũq. si cõtingẽs pro necessario ɔtingit in his terminis mouẽs ambulãs h9 est ɔclõ ad utrũlibet. si tñ cõtingẽs qd est nõ necessariũ cõtingit in his terminis color albũ hõ est cõclõ de ɔtingẽti pro necessario. si seqtur utrũq tũc redibũt pme obiões. Ad oppositũ sic ubi inueniunť oẽs spẽs ipsius gñis inuenit ipsum genus simplr sed spẽs cõtingẽtis pro possibili sũt necessariũ z nõ necessariũ quoz utrũq inuenit sufficiẽter seq in dicta dispõne sicut patet in dictis terminis q̃re bñ dicet ɔtingẽs cõe qd accipit pro possibili seq in dictis cõiugõnib9. Adhc sicut ɔtingere inee cõe est ad necesse inee z ad possibile inee z ad nõ ee ita necesse cõe est ad inee simplr z inee ut nũc sed duab9 ppõnib9 sumptis de inee dicimus utilẽ cõiugõnẽ eẽ ad cõcludẽdũ ɔclõnẽ de inee q̃uis in aliqbus terminis cõclõ illa sit de inee simplr in aliqb9 aũt de inee ut nũc ergo silr dicet dispõ dictarũ ɔiugõnũ posse in cõclõnẽ de cõtingẽti simplr q̃uis illa cõclõ de ɔtingẽti in aliqb9 terminis sit de cõtingẽti pro necessario in aliqbus aũt de cõtingẽti pro nõ necessario

qd cõcedẽdũ est q̃uis enim dicte cõiugõnes inutiles sint quãtũ ad cõtingẽs pro necessario tñ uel quãtũ ad ɔtingẽs ad utrũlibet tñ sunt tñ utiles respectu conclõnis de ɔtingẽti simplr sicut inutilis est cõiugõ de duab9 ppõnibus de necessario respectu ɔclõnis de inee simplr z respectu cõclõnis de inee ut nũc. utilis tñ est respectu conclusionis de inee absolute z simplr. ¶ Ad obiecta dicẽdũ ad pmũ sic q ɔclõ de ɔtingẽti pro necessario sequit gr̃a terminoz sub forma cõi z silr ɔclõ de cõtingẽti pro non necessario sed respectu neutrius istoz ponit cõiugõ utilis. ɔclõ aũt de cõtingẽti pro possibili seqtur gr̃a forme z nõ gr̃a mãe z respectu huius ponit ɔiugõ utilis z ita cõiugõnẽ quã reputat utilẽ nõ solũ tenet gr̃a terminoz sed gr̃a diffinitionis z forme talis. ¶ Ad 2m dicẽdũ q ɔclõ de cõtingẽti pro necessario que stare põt in tali dispositione satis pbat q cõiugõ est inutilis z cõtingẽs pro nõ necessario uel ecõuerso sed h q utrũq cõtingẽs seqtur pbat cõtingẽs simplr qd est cõe seq z nõ respectu ipsi9 itaz dico gr̃a forme z diffinitionis sed solũ gr̃a terminoz sb forma cõi. ¶ Ad ultimũ ex iã dictis patet in ho dicit enĩ cõtingẽs pro possibili seq nõ solũ pro altero cõtetoz sed pro utroq ita q gr̃a diuersoz terminoz sequent diuersa cõtinuata z q2 nõ est iuentre terminos ubi nõ sequat h uel illud ideo modus silli9 attribuit ipsi cõi. s. cõtingẽti pro possibili z pmpte heat sile dictũ de inee. Si autem aliqs sic opponat in dictis cõiugõnib9 nõ seqtur contingẽs qd est necessariũ sicut dictũ est nec cõtingẽs qd est nõ necessariũ ergo neq seqtur simplr cõtingẽs. dicẽdũ q aliqd põt seq gr̃a mãe z sic seqtur utrũq dictoruz uel gr̃a forme z sic sequit neutz illoz. sed pp h nõ seqtur q nõ sequit cõtingẽs cõe. gr̃a enim forme sequit ɔtingẽs qd est cõe qd nihil est nisi in suis cõtẽtis semp erit cõclõ in terminis de cõtingẽti qd necessariũ de contingẽti ul qd est nõ necessariũ. ¶ Ultimo forte queret sufficiẽtia sillogismoz huius mixtionis z supponẽdũ est q maior sit ulis z q minor nõ sit negatiua de inee qbus suppositis patet q. xxxij. cõiugõnes q̃rũ octo sunt inutiles sunt ubi maior est particularis z minor ulis. silr alie octo ubi utraq pticularis. de octo vo hñtib9 utrãq ulem sunt sex utiles z due inutiles. silr et dico de illis octo que habent maiorẽ ulem z minorẽ pticularem q̃rũ contug. sex sunt inutiles due aũt utiles. si aũt aliqs querat rõnem suppositionum patet per p̃habita.

q Qñdo aũt h qdẽ ppõm ex necessitate inee uel nõ inee: illa vo ɔtingere sigt: sillus quidẽ erit hoc mõ se hñtibus termis: z pfectus. Qñ ad minorẽ extremitatẽ ponet necessariũ: ɔclõ aũt si pdicatum fuerint utriq termini ɔtingẽns z nõ inee erit: siue ulr siue nõ ulr ponatur termini. Si aũt sint: hic quidẽ affirmatiuus: ille vo puatiuus. Qñ quidem affirmatiuus fuerit necessarius: cõtingentis z nõ eius qd est nõ inee. Qñ aũt puatiuus z ɔtingẽtis nõ inee z nõ inee: siue ules siue nõ ules fuerit termini. Cõtigẽ aũt i ɔclõne codẽ mõ acapiẽdũ quo z in priori: eius aũt qd est ex necitate nõ iee nõ erit sills. aliud enim est non ex necessitate inesse: z ex necessitate non inesse.

¶ Hic determinat mixtionẽ cõtingẽtis z neciã in pma figura z diuidit in duas. in pma determinat ipsam totam in se. in scda cõparat eã ad p̃cedẽtẽ mixtionez cum dicit.

manifestũ est ergo ex his. p̄ª in.d. in p̄ª dat regulas ſm q̃s ꝓcedunt oẽs ꝯiugões. in 2ª cuʒ dicit qm̃ igit̃ ulib⁹ affirmatiuis determinat ipsas ꝯiugões. p̄ma ps hẽt q̃nque regulas. p̄ª est cois si aliq̃ ꝓpõnũ fuerit de necessario ⁊ altera de ꝯtingẽti poterit eẽ sillis ⁊ h̃ est qñ aũt. 2ª idicat modos pfectos ⁊ est q minore existe de necessario ⁊ maiore de ꝯtingẽti fiet silli pfect⁹ ⁊ h̃ itelligẽdo si minor fuerit affirmatiua ⁊ maior ulis ⁊ h̃ est ⁊ pfectas. 3ª r̃ª deseruit modis affirmatiuis ⁊ est si utraq; ꝓpositio sit affirmatiua ꝯclo erit de ꝯtingẽti nõ de iceẽ ⁊ h̃ est ꝯclo aũt. 4ª deseruit modis negatiuis ⁊ est si altera ꝓpõnũ fuerit affirmatiua ⁊ altera negatiua. si affirmatiua fuerit de necessario ꝯclo erit de ꝯtingẽti ⁊ nõ de iceẽ si aũt negatiua fuerit de nec̃io oĩmo ulis sequit̃ duplex ꝯclo. s. negatiua de ꝯtingẽti ⁊ negatiua de iceẽ ⁊ h̃ est si aũt sint. 5ª r̃ª deseruit ꝯclonib⁹ hui⁹ mixtiois ⁊ ẽ q cõtingẽs in ista mixtione est silr accipiẽda apud ꝯclonẽ sic in mixtione p̄cedẽti. s. q in modis pfectis seq̃t ꝯtingens ſm dictã determinationẽ. in impfectis aũt ꝯtingẽs p possibili ⁊ nõ seq̃tur h̃ ꝯtingẽs pro nec̃io modi eni impfecti nec̃ii nõ ꝯcludũt ꝯtingẽ ꝓ eẽ q̃ idẽ est id cum necesse nõ ineẽ sed qd est id cũ nõ necesse eẽ ⁊ tale est ꝯtingens pro possibili ⁊ h̃ est contingere autem.

Qm̃ igit̃ ulibus affirmatis existẽtibus terminis nõ fit ꝯclo necessaria manifestũ isit eni.a.oi.b. ex nec̃itate. b. aũt ꝯtinget oi.c. Erit igit̃ sill's impfect⁹ qm̃.a. ꝯtingit oi.c. iceẽ. Qm̃ aũt impfectus ex demr̃atione palã. Eodẽ eni mõ demr̃at quo ⁊ in p̄orib⁹ Rursum.a. quidẽ ꝯtingat oi.b. iceẽ.b. autẽ oi.c. isit ex nec̃itate erit utraq; sill's qm̃.a. cõtingit oi.c. iceẽ: sed nõ qm̃ iest. ⁊ est pfect⁹ sed non impfectus. statim enim pficit̃ per ex p̄ncipio ꝓpositiones.

Cõter determinat ꝯiugões ⁊ p̄º ul'es ⁊ 2º pticulares cũ dicit eodẽ aũt mõ. silr aũt p̄º ponit ꝯiugões duas ꝯstantes ex affirmatiuis. 2º ponit modos negatiuos cũ dicit si aũt nõ sillis. in p̄ª pte sic ꝓcedit. p̄º dicit q in modis affirmatiuis nõ seq̃t ꝯclo de nec̃io ⁊ h̃ ẽ qm̃ igit̃ affirmatiuis. 2º ponit ꝯiugões h̃ manifestantes. ꝓdũt aũt duas q̃rũ p̄ª est impfecta h̃ns maiorẽ de nec̃io ⁊ minorẽ de ꝯtingẽti q: per deductionẽ ad ipossibile ex opposito ꝯclonis ⁊ minore posita iceẽ uel per solã p̄õm minoris ineẽ sicut p̄dictũ est in modis impfectis p̄cedẽtis mixtionis ⁊ h̃ est insit eni.a. 2ª est pfecta h̃ns maiorẽ de ꝯtingẽti ⁊ minorẽ de nec̃io ⁊ pficit̃ per dici de oi ſm istã acceptionẽ qd est.b. ⁊.c. ⁊ h̃ ẽ rursum.a. q̃dẽ.

Si aũt nõ sill's figure sint ꝓpões sit p̄uatiua nec̃ia ⁊.a. q̃dẽ ꝯtigat nulli.b. ex nec̃itate.b. aũt ꝯtingat oi.c. nec̃e igit̃.a. nulli.c. iceẽ. ponat̃ aũt aut oi aut alicui. Positũ est aũt.a. ꝯtingẽ nulli.b. qm̃ ergo cõuertit̃ p̄uatiua ⁊.b. nulli.a. ꝯtinget.a. autẽ positũ est iceẽ.c. aũt oi aut alicui. Quare nulli aut nõ oi.c. ꝯtinget.b. iceẽ. sed supponebat oi ex p̄ncipio. Manifestũ est aũt qm̃ ⁊ eius qd est ꝯtingere nõ iceẽ fit sill's siq̃dẽ ⁊ nõ iceẽ. Rursum sit affirmatiua ꝓpositio necessaria: ⁊.a. quidẽ ꝯtingat nulli.b. iceẽ.b. aũt insit oi.c. ex nec̃itate. Ergo sill's q̃dẽ erit perfectus sed nõ eius qd est nõ inesse. sed eius quod est cõtingere nõ iceẽ. Naz ⁊ ꝓpõ sic sumpta est que ad maiorẽ extremitatẽ est ⁊ ad ipossibile nõ est ducẽ. Naz si ponat̃.a. iceẽ nulli.c. positũ aũt est ⁊.a. nulli.b. ꝯtingẽ iceẽ: nihil accidit p h̃ ipossibile.

Cõter ponit ꝯiugões negatiuas ⁊ p̄º duas h̃ntes maiorẽ negatiuã. 2º h̃ntes minorẽ negatiuã cũ dicit si autẽ ad minorẽ. in p̄ª pte ponit. 2. cõiugões q̃rũ p̄ma h̃t maiorẽ negatiuã de nec̃io ⁊ minorẽ affirmatiuã de ꝯtingẽti ⁊ est impfecta quã ostẽdit posse in duplicẽ ꝯclonem p̄º in ꝯclonẽ de ineẽ sic de necessitate nullũ.b. est.a. cõtingit oẽ.c. eẽ.b. ergo nullũ.c. est.a. si enim det̃ ꝯdictoria ꝯclonis ex illa ⁊ ꝯuersa maioris cõcludit̃ minor p sill'm mixtũ de nec̃io ⁊ ineẽ in q̃rto p̄º sic de necessitate nulluʒ a. est.b. aliqd.c. est.a. ergo de necessitate aliqd.c. non est b. Si aũt det̃ ꝯdictoria ꝯcludit̃ minor per sill'm factuʒ in 2º 2ᵉ sicut patet p se. maᵐ igit̃ est q seq̃tur ꝯclo de ineẽ ⁊ h̃ est si aũt nõ sillis. 2º ostẽdit ipsam posse in ꝯclonem de ꝯtingẽti sic ex quo põt in ꝯclonẽ de ineẽ maᵐ est ipaʒ posse in ꝯclonẽ de ꝯtingẽti q: ꝯtingẽs seq̃tur ad iceẽ sic si nullũ.c. est.a. ꝯtĩgit nullũ.c. eẽ.a. ⁊ h̃ est maᵐ aũt. Cõseq̃nter ponit aliã ꝯiugõnẽ pfectã h̃ntẽ maiorẽ negatiuã de ꝯtingẽti ⁊ minorẽ affirmatiuã de nec̃io ⁊ ꝯcludit ꝯtingẽs ſm dictã determinationẽ ⁊ pficit̃ per dici de nullo. ꝯñter addidit et q talis ꝯiugõ nõ põt in ꝯclonẽ de ineẽ q̃uis tñ aliq̃s dixit q in ea seq̃tur ꝯclo de ineẽ nõ est ducẽ ip̄m ad ipossibile ⁊ q̃liter h̃ sit manifesta videbitur dubitãdo ⁊ h̃ est rursum sit affirmatiua.

Si aũt ad minorẽ extremitatẽ ponat̃ p̄uatiuũ. qñ ꝯtingẽ q̃dẽ significauerit. sill's erit per ꝯuersionẽ ꝯtingẽtis: queadmodũ in p̄orib⁹. Qñ aũt nõ ꝯtingẽ: nõ erit sill's. Nec qñ utraq; ponit̃ p̄uatiua si nõ est cõtingẽs ad minorẽ. Termini aũt ineẽ albũ aĩal nix. nõ ineẽ albũ aĩal pix.

Cõter ponit ꝯiugões h̃ntes minorẽ negatiuã ⁊ p̄mo illas que h̃nt minorẽ affirmatiuã ⁊ sunt due q: maior est de nec̃ia ⁊ minor de ꝯtingẽti ⁊ est utilis ⁊ pficit̃ per ꝯũsionẽ minoris in oppositas q̃litates ⁊ per ulterioreʒ deductionẽ ad ipossibile aut ecõuerso ⁊ est inutilis q: minor est uere negatiua ⁊ h̃ est si aũt ad minorẽ. 2º ponit illas que h̃nt utraq; negatiuã ⁊ sunt due aut eni maior est nec̃io ⁊ minor de ꝯtingẽti ⁊ est utilis poñs in duplicem ꝯclonẽ ⁊ pficit̃ per ꝯũsionẽ minoris ⁊ deductionẽ ad impossibile. aut erit ecõuerso ⁊ erit inutilis q: minor est uere negatiua ⁊ inutilitatẽ hui⁹ ꝯiugõnis inutilis p̄cedẽtis aut per ꝯtingentiã in terminis ⁊ h̃ est neq; qñ utraq;. Eodem autem modo.

Se hẽbit in p̄ticularib⁹ sillis. Qñ eni fuerit p̄uatiua necessaria: ⁊ ꝯclo erit nõ iceẽ ut si.a. quidẽ ex nec̃itate ꝯtingit nulli.b. iceẽ.b. aũt alicui.c. ꝯtigat iceẽ. nec̃e est.a. alicui eoꝝ que sunt.c. nõ iceẽ. Si enim oi insit ꝯtingit aũt.a. nulli.b. ⁊.b. nulli.a. ꝯtiget iceẽ. Quare si oi.c. iest.a. nulli.c. ꝯtiget.b. sed positũ erat alicui cõtingere.

Hic ponit ꝯiugões p̄ticulares ⁊ p̄mo illas que h̃nt alterã ulẽz. scđo illas que h̃nt utraq; p̄ticularẽ cũ dicit nec qñ idefinite. h̃ntiũ aũt alterã ulem p̄º ponit h̃ntes maiorẽ ulem. 2º h̃ntes minorẽ ulem cũ dicit si autẽ ulẽ.

pñtiū aūt maiorē ulēm pͦ lic̄dū de eis que hñt ꝓpōnē de nec̄io neg^{am}. 2ͦ de his que hñt ꝓpōnē de nec̄io affirmatiuā: ibi qñ aūt ꝑticularis. hñtes aūt ꝓpōnē de nec̄io neg^{am} due sūt: aut eni est minor ꝑticularis de nec̄io: aut maior. si minor sic sūt due fm q̄ maior pōt eē affir^{a} ul' neg^{a} de cōtīgēti ꝫ ambe inutiles q̄s omittit. si maior sic sūt due q: minor aut est affir^{a} de cōtingēti aut neg^{a} ⁊ ambe sūt utiles potētes in duplicē ꝯōm: illā aūt que hēt maiorē ulem neg^{am} de necessario ⁊ minorē ꝑticularē affir^{am} de cōtingēti ondit posse in ꝯōm de ieē ex opposito ꝯōnis ⁊ ꝯuersa minoris destituēdo minorē ꝑ sill'm mixtū de necessario ⁊ ieē in 2ͦ pͤ ⁊ pꝫ ꝑ p̄dicta circa cōiug. ul'es reliquā aūt que hēt minorē neg^{am} de cōtingēti dat per istā intelligē. sillem eni hēt ꝑtātē isti ⁊ sill'r pficit ꝫ opꝫ minorē ꝯuerti per oppositas q̄litates ⁊ h̄ est. ⌊ eodē aūt mō. ⌋

Qñ aūt ꝑticularis affir^{a} nec̄ia fuerit: q̄ in ꝑuatio ē sill'o. ut. b. c. aut ul'is i affirmatio. ut. a. b. ieē nō erit sill's. Demō ateaꝺ q̄ ꝑus

Coñter determinat illas que hñt ꝓpōnē affirmatiuā de necessario ⁊ sūt due. aut eni est minor ꝑu^{ris} affir^{a} de necessario: aut maior ul'is. Si minor ꝑu^{ris} de necessario: sūt due si maior ul'is: sic alie due: ⁊ oēs utiles respectu ꝯōnis de cōtingēti ⁊ nō respectu ꝯōnis de ieē: ⁊ due illarū pfecte sūt. s. que hñt maiorē ul'em de cōtingēti affir^{am} ul' neg^{am} ⁊ ꝯcludūt cōtingēs fm dictā determinationē. alie aūt due impfecte. s. ubi minor est de cōtingēti affir^{a} ul' neg^{a} ⁊ ꝯcludūt cōtingēs ꝑ po^{ll}. q̄ aūt oēs iste coniug. utiles sint respectu ꝯōis de cōtigenti est ondē sic ꝑ ꝯōsuꝫ est in ul'ib' cōiug. ⁊ h̄ est. ⌊ qñ aūt ꝑ^{ris} affir^{a}. ⌋

Si aūt ul'e ponat ad miorē extremitatē affirmatiuū ul' ꝑuatiū ꝯtigēs. Particulare aūt nec̄iū nō erit sill's. Termini aūt ieē qdē ex nec̄itate aial albū hō. nō ꝯtigē aūt aial albū tunica. Qñ aūt ul'e qdē est nec̄iū ꝑticulare aūt ꝯtigēs: cū ꝑuatiū qdē est ul'e ieē qdē termini aial albū coru^{9}. nō ieē aūt aial albū pix. Cū aūt affirmatiū ieē qdē al' albū cign^{9}. nō ꝯtigē āt al' albū al' albū pix

Coñter determiat cōiug. hñtes minorē ul'em ⁊ sūt. viij. q̄rū 4^{or} hñt minorē ul'em de cōtigenti sic ꝑse pꝫ q̄s ostē eē inutiles per istātiā in terminis ⁊ h̄ est. ⌊ Si aūt ul'e. ⌋ alie aūt minorē ul'em de necessario ita q̄ due illaꝝ hñt minorē neg^{am} de necessario q̄s ondit esse inutiles ꝑ instātiā in terminis ⁊ h̄ est. ⌊ qñ aūt ul'e. ⌋ alie aūt due hñt minorē affir^{am} de necessario q̄s ondit eē inutiles ꝑ istātiā i terminis ⁊ h̄ est. ⌊ cū aūt affirmatiuam. ⌋

Nec qñ idefinite sumūtur ꝓpōnes: aut utreq̄ ꝑtic'lares: nec sic erit sill's. Termini aūt cōes ieē: aial albū hō: nō ieē aūt aial al' iaīatū. Nā ⁊ aial alicui albo: ⁊ albū aliq̄ iaiato nec̄e ē ieē: ⁊ nō ꝯtigit ieē ⁊ i ꝯtingētibus sill'r q̄re ad oia utiles sunt termini.

Coñter determinat cōiug. ꝑti^{res} hñtes utrāq̄ ꝑticularē q̄s ondit inutiles eē per istātiā in terminis. Notādū q̄ termini q̄s ponit ex nec̄itate iesse nō sufficiūt ad illas coniug. que hñt minorē ꝑticularē de necessario ꝫ solū ad illas que hñt minorē de cōtingēti. si aūt pro minore exū in lra accipiat hō ponat sensitiuū put cōuertit cū aiali erūt termini sufficiētes ad oēs cōiug. ut pꝫ iuēti. termini de nec̄itate nulli in eē quos ponit sufficiētes sūt sicut manifestat in lra ⁊ h̄ est. ⌊ neq̄ qñ idefinite. ⌋

Manifestū ē q̄ ex his q̄ dcā sūt: qm̄ sill'r se hñib^{9} terminis: ⁊ i eo qd̄ ē ieē: ⁊ i nec̄ijs: ⁊ fit ⁊ nō fit sill's. uerū fm nō ieē qdē posita ꝑuatia ꝓpōne ei^{9} qd̄ ē ꝯtigē erit sill's. fm aūt nec̄iū ꝑuatia: ⁊ ꝯtigē nō ieē ⁊ nō iesse. Palā aūt qm̄ oēs impfecti sill'i: ⁊ qm̄ pficiunt per p̄dictas figuras.

Coñter cōparat mixtione iā determinata p̄cedēti mixtioni de cōtingēti ⁊ ineē ⁊ est cōuenientia earū q̄ tot ⁊ sil'es sūt cōiug. utiles ⁊ inutiles h̄ ⁊ in illa. dīa aūt est q̄ maiore exñte neg^{a} de ieē seq̄bat in ꝯͦ de cōtingēti. minore aūt exñte neg^{a} de necessario seqt ꝯͦ dup^{x}. vna neg^{a} de iesse. alia neg^{a} de cōtingēti ⁊ sūt oēs iste cōiug. impfecte s. ubi maior est de necessario uel de ineē ⁊ pficiunt ꝑ predictas figuras ita q̄ hñtes minorē affir^{am} de cōtingēti q̄dā pficiunt per tertiā figurā. q̄dā per pmā sic pꝫ ex p̄dictis. hñtes aūt minorē neg^{am} de cōtingēti pficiunt per cōuersionē ill^{9} minoris ⁊ ulteriorē deductionē ad ipossibile ⁊ h̄ est. ⌊ manifestū ē ex his. ⌋ Sꝫ forte dubitabit hic pͦ circa p̄dictas cōiug. vꝫ eni q̄ nō sit pfecta coniug. ex maiore de cōtingēti ⁊ minore de necessario hac rōne: dici de oī in cōtingētib^{9} duas hēt itētiones. s. oē qd̄ cōtigit eē. b. ⁊ c̄. ⁊ oē qd̄ est. b. ⁊ c̄. ⁊ fm pmā itētionē accipit in q̄one vniformi: fm scdam in mixtiōe cōtingētis ⁊ ineē q̄re vꝫ q̄ mixtio cōtingētis ⁊ iesse nō reguletur ꝑ dici de oī ⁊ ita nō erit ibi pfecta cōiug. Adhuc necessariū ⁊ cōtingēs opponunt q: vnū destruit reliquū ⁊ ecͦ. loquor eni de tali cōtingēti: q̄re vnū sb altero nō sumet ad modū pfectū faciēdū: cū vnū oppositoꝝ nō sumat sub altero. Ad pͫ dicēdū q̄ mixtio ex necessario si minor sit de necessario regulat ꝑ dici de oī fm istā itētionē oē qd̄ est. b. ⁊ c̄. sic ⁊ mixtio cōtigentis ⁊ iesse q̄ꝑ h̄ qd̄ dico qd̄ est. b. sumabit minor accepta fꝫ actualē ihērētiā ⁊ tā illa de iesse q̄ꝫ de necessario sumit sb actuali ihērētia p̄tin ad fīm. Ad 2ͫ dōm q̄ si cōsiderent cōtingens ⁊ necessariū in eisdē termīs sic opponunt ⁊ vnū nō patit alterū. q: si nec̄e est hoīem esse aial tūc nō cōtingit. ⁊ si cōtingit hoīeꝫ esse albū nō est h̄ necesse ⁊ sic nō sumit vnū sb altero sicut opponit. si aūt cōsiderent simpl'r aut ergo fm moduꝫ enū^{di} circa compōm ⁊ sic adhuc diuidunt. ecͦ aūt penes terminos in q̄b^{9} est modus ille ⁊ hoc mō cōtingit nec̄iū accipi sb cōtīgēti q: termini in ꝓpōne de nec̄io se hñt ad termios ꝓpōnis de cōtīgēti sic ꝑs se hēt ad totū. vbi g̃a cōtigit oē aial albū eē ⁊ nec̄iū est oēꝫ hoīem eē aial ⁊ sic fit cōiug. pfecta ex suppōne nec̄ij sub cōtingēti. Coñs est qd̄ q̄re magis pfecta est cōiug. ex suppōne nec̄ij sub cōtingēti q̄ ecͦ. si eniꝫ eq̄liter se hñt ad silli cōstitutionē qua rōne erit pfecta cōiug. ex suppōne nec̄ij sb cōtingēti ⁊ ecͦ. Et dicēdum q̄ rō ei^{9} qd̄ est dici de oī in illis de ineē ⁊ de nec̄io vult minorē accipi affirmatiuā fm iherētiā actualē ⁊ nō fm potētialē. ꝫ qñ accipit cōtīgēter sb necessario accipit minor fm iherētiā aptitudinalē. ma^{m} est igit q̄ nō poterit sill's regulari ꝑ dici de oī in necessarijs: q̄re cōstat q̄ nō erit cōiug. pfecta. q: s. dici de oī in maiori ꝓpōne est pfectio modi pfecti: dici vͦ de oī in cōtingētib^{9} vult minorē accipi affir^{am} fꝫ actualē inherētiam sicut patet per vnaꝫ eius intētionem quare cum maior est de cōtingenti ⁊ minor de necessario accipitur minor fm regulam que est dici de omni. ⁊ ita patet q̄ maiore existente de cōtingēti ⁊ minore de necessario perfecta est coniug. e conuerso autem est imperfecta. Consequens est dubitatio quare modus perfectus concludit contingens fm dictam demōstrationem aliquādo autem modus impfectus cōtingens pro possibili ⁊ non cōcludit idem contigēs in omnibus. Et dicēdum q̄ in modo pfecto minor est dispō maioris contrahens ipsam fm regulam que est dici de omni ⁊ ideo sit ꝯcuo maioris de ꝯtingēti ad id quod est uere pars eius

qre maior cũ sit de ztingẽti fm dcãm determinatione ne cẽsse est zõm siliter eẽ. qñ aũt maior est de necẽio ꝛ mior de ztingẽti nõ sit dispõ fm dici de oi ꝛ iõ maior nõ fac si bi necẽio sil ezõm mior ẽt nõ hẽt potentiã ĩhẽntie pñr: ꝛ iõ nõ põt facẽ zõm necẽio sibi silez. vñ oz ꝗ sequat ad neᵐ cõe utriqz ĩe ztingẽs ꝓ possibilit qd ĩ aliqbᵒ termis ẽ de necẽio ĩ aliqbᵒ ãt de nõ necẽio ꝛ ita pz rõ qsiti. ℭ Sz adhuc duʳ qre .f. modi pfecti solũ pñt in ztingẽs bz deaz determiatiõez ꝛ nõ pñt ĩ zõm de necẽio uł de ieẽ. Et dõz in ꝓpõne de ztingẽti que est maior in ztug. perfecta sigᶠ maiorẽ extremitatẽ ztingẽter dici ꝛ nõ actualr de oĩbus ztẽtis sb sbo qre nõ seqᶠ ex h zᵒ de ieẽ uel de necẽio nisi maior extremitas actualr di de cõtẽtis sb medio qd fuit fm maioris. ꝛ itelligẽdũ ꝗ es ꝗ dcã sũt de mõ pfecto p dici de oĩ silr itelligẽda sũt de mõ pfecto p dici de nullo. ex his satis pz rñã modoꝝ pfectoꝝ huiᵒ mixtiõis. ℭ Coñ ter forte dubitabił de modis ĩpfectis ꝛ pᵒ de illis qui pñt maiorẽ neᵃᵐ de necẽio de qbᵒ dic ꝗ pñt in zõm de ieẽ cũ ĩn mixtio ztingẽtis ꝛ ieẽ maiore exñte negᵃ de ieẽ nõ possit in zõm de ieẽ de quo duʳ sic. pᵒ eni vz ꝗ mixtio ztingẽtis ꝛ ieẽ maiore exñte negᵃ de ieẽ possit ĩ zõm de ieẽ hac rõne maiorẽ zueniẽtis illiᵒ de ieẽ ad illã de in ẽ ꝗ illiᵒ de necẽio ad illã de ieẽ. si ꝗ illa de necẽio possit ĩ zõm de ineẽ mĩto fortiᵒ illa de ineẽ poterit in eãdẽ. Adhuc maior de ineẽ in mixtiõe ztigẽns ꝛ ieẽ ẽ de ineẽ fm qre bz rẽ vtutẽ ꝓpõnis neẽe hẽt siue ꝓpõnis de necẽio si negᵃ de necẽio poterit in zõm de ineẽ ꝛ negᵃ de ineẽ in mixtione ztingẽtis ꝛ ineẽ poterit in eãdẽ. Ad h sic nullũ .b. ẽ .a. ztingit oẽ .c. eẽ .b. ꝗ nullũ .c. ẽ .a. si nõ seqᶠ stabit oppoᵐ .s. aliqd .c. ẽ .a. ex q ꝛ minore posita seqᶠ oppoᵐ maioris sic aliqd .c. ẽ .a. oẽ .c. ẽ .b. ꝗ aliqd .b. ẽ .a. p zᵐ zᶜ. ℭ Coñter ulteriᵒ dubitabił. vz eni ꝗ maiore exñte negᵃ de necẽio nõ seqᶠ zᵒ de ieẽ sic de necẽitate nullũ albũ ẽ nigrũ. ztigit oẽm hoiez eẽ albũ nõ tñ ẽ nllus hõ niger. rebᵒ ꝗ se hñtibᵒ ut nũc sũt pmisse uere ꝛ zᵒ falsa silr h de necẽitate nullus lapis ẽ hõ ztigit oẽ mouẽs eẽ lapidẽ nõ tñ nullus mouẽs est hõ rebᵒ se hñtibᵒ ut nũc. Adhᶜ si sequaᶠ zᵒ de ieẽ aut ꝗ de ieẽ simplr aut de ieẽ ut nũc. si de ieẽ. silr ztigit in pdcis termis est zᵒ de ieẽ ut nũc ꝛ in mltis alys. si termini de ieẽ ut nũc ztigit de necẽitate nł albũ ẽ itelligẽtia. sz zᵒ ẽ de ieẽ simplr qre cũ neqz seqᶠ zᵒ de ieẽ silr neqz de ieẽ ut nũc neqz seqᶠ zᵒ de ieẽ. Adhᶜ ꝓbitũ est opz semp vnã pmissaꝝ silem eẽ zõni qre cũ vna pmissarũ sit de necẽio ꝛ altera de cõtigẽti nõ erit zᵒ de ieẽ. Et dicẽdũ ꝗ maiore exñte negᵃ de ieẽ nõ seqᶠ zᵒ de ieẽ vtute pmissarũ seqᶠ tñ maiore exñte negᵃ de necᵒ cã hᵒ est h in ꝓpõne negᵃ de ieẽ actualr remouetᶠ pᵗũ ab his q actu sũt sb sbo ꝛ nõ ab his q ztigit eẽ sb eo qrcũ di nullũ albũ ẽ nigrũ itellectᵒ hᵒ smonis ẽ iste nihil qd ẽ albũ est nigrũ ꝛ nõ iste nihil qd cõtigit eẽ albũ est nigrũ ꝓp h cũ maior est negᵃ de ieẽ ꝛ minor de cõtigẽti nõ seqᶠ actualis remotio maioris exñtis ab his q cõtigẽter sumunᶠ sb meᵒ p minorẽ ꝓpõnẽ sz seqᶠ remotio potẽtus ꝛ iõ nõ seqᶠ zᵒ de ieẽ q actu remouet maiorẽ extremitatẽ a minori. sz zᵒ de cõtigẽti dico vtute pmissaꝝ: alr aũt in ꝓpõne negᵃ de necẽio. pp eni necẽia remotionẽ pᵗũ a sbto ꝛ iõ mᵒ neᵗⁱˢ in ipsa remouet pᵗũ actualr ab oĩbᵒ q sũt ꝛ q ztingit eẽ sb sbto ꝛ iõ tali posita ꝓ maiore ꝛ minore accepta de cõtingẽti seqᶠ actualr remotio maioris extremitatis ab his q cõtingẽter sumunᶠ sb meᵒ p minorẽ ꝓpõnẽ ꝛ iõ seqᶠ negᵃ de ieẽ pz ꝗ ꝗ ex maiore negᵃ de ieẽ nõ seqᶠ zᵒ de ieẽ ꝛ qre seqᶠ cũ maiorẽ negᵃ de necẽio. ℭ Ad opposita rñdẽdũ ad pᵐ iductũ ad pmã ptẽ dubitatõis dicẽdũ est ꝗ ꝓpõ de ieẽ inꝗtũ hᵒ sitio: erit ꝓpõ de ieẽ ꝗ sit ꝓpõ de necẽio nõ tñ seqᶠ ꝗ possit in zõm de ieẽ sic ꝓpõ de necẽio ꝛ cã pz ex pdcis ꝛ maxie nõ seqᶠ in ztug. impfectis ubi maior est de ieẽ uł de necẽio alt nẽ tñ locũ hẽt hᶜ rõ ĩ ztug. pfectis ubi maior est cã totiᵒ zõe. ℭ Ad 2ᵐ dõz ꝗ ꝓpõ de ieẽ simplr ut h accipiᶠ nõ

semp est necẽia neqz vtutẽ ꝓpõis de necẽio hñs: ꝓpõ eni de ieẽ simpʳ nõ plus exigit nisi ꝗ rões termioꝝ cohẽrant uł discohẽrant. ꝓpõ aũt necẽia exigit neeᵐ ꝛ talẽ termioꝝ cohẽntiã uł discohẽntiã ꝛ h pz cũ cõtigẽs natũ positũ ieẽ nõ sit necẽiũ cũ nĩ est de ieẽ simplr: ꝛ iõ nõ seqᶠ ꝗ si ꝓpõ de necẽio possit in zõm de ieẽ ꝗ ꝓpõ de ieẽ simplr: q: nõ hẽt vtutẽ ꝓpõnis de necẽio. ℭ Ad 3ᵐ patebit rñsio p zsiter dicẽda in hac lectiõe. Coñter rñdẽdũ est ad rões positas ad scdaz ptẽ dubitatiõis. ad pᵐ sic ꝗ h ꝓpõ ẽ falsa de necẽitate nullũ albũ est nigrũ. ad h eni ꝗ uera eẽt oporteret pᵗũ remouł ab his q actu ꝛ potẽtia sũt sb sbo sic nihil qd põt eẽ albũ de necẽitate est nigrũ uł eẽ põt. sz h ẽ falsũ ꝛ silr h nullũ albũ ẽ nigrũ cõuis uera sit simplr nõ tñ necessaria. Ad aliã istãnã dico ꝗ minor distiguẽda ẽ. s. ztigit oẽ mouẽs eẽ lap. aut eni di: ꝗ oẽ qd ztigit eẽ mouẽs ztigit eẽ zc. ꝛ sic est falsa ꝛ zᵒ falsa. aut q: oẽ qd ẽ mouẽs cõtigit eẽ lapidẽ ꝛ sic est uera si nihil moueaᶠ nisi lapis q extremitate uera opz zõm eẽ uerã. s. ꝗ nullũ mouẽs sit hõ ꝛ ita ꝓut minor accipiᶠ uera ꝛ ipsa zᵒ uera est. uł melius põt dici ꝗ utraqz instãtia vnica est q: in utraqz accipiᶠ cõtigẽs minor de cõtigẽti ĩfinito cũ tñ deberet accipi de cõtingẽti nato p exigẽtiã maioris de necẽio sic patebit infra. ℭ Ad 3ᵐ di: ꝗ seqᶠ zᵒ de ieẽ ꝛ h est de ieẽ simplr ꝛ istãtiã quã ponit soluta est q: accipiᶠ mior de ztigẽti ĩfinito nec sic sumi deberet sz de cõtigẽti nato ad quã pz stᵒ ꝓbita in pcedẽtibᵒ. ꝓpõ eni de necẽio ꝛ zᵒ de ieẽ siles sũt fm ieẽ actuale. Coñs forte est qd cũ talis cõiug. possit in zõnẽ de ieẽ ꝛ in zõnẽ de cõtingẽti ĩn quã pᵒ põt. ꝛ dicendũ ꝗ ex nã maioris ꝓpõnis que actualr remouet pᵐ a medio seqᶠ pᵒ zᵒ de ieẽ q: actu remouet pᵐ ab his q sũt sb meᵒ uł pñt eẽ. Adhuc nã ipsa cũ zõnũ est ꝗ illa de ieẽ pcedat illã de cõtingẽti sic añs suũ zñs sic sigt Ar. ĩ lrã pbãs zõm de cõtingẽti seq p h ꝗ seqᶠ zᵒ de ieẽ ꝛ sic pz ordo zõnũ. ℭ Sz tũc dubitabił cũ talis cõiug. possit in zõm de ieẽ ꝛ in zõm de cõtingẽti. utrũ possit in zõm de necẽio. ꝛ vz ꝗ sic cũ maior sit de necẽio ꝛ maior zueniẽtis neẽe ad necẽiã q necẽ ad ieẽ. Adhuc h zᵒ nullũ .c. est .a. aut est uera q: neẽe est nullũ .c. eẽ .a. ꝛ tũc hẽo ꝓpoᵐ. aut q: cõtigit aliqd .c. eẽ .a. ꝛ si h ex hac ꝛ miore destruaᶠ maior in 3ᵃ fiᵃ sic. cõtigit aliqd .c. eẽ .a. cõtigit oẽ .c. eẽ .b. ꝗ cõtingit aliqd .b. eẽ .a. illud seqᶠ p zñationẽ vniformem de cõtingẽti in 3ᵃ fiᵃ. Et dicẽdũ ꝗ nõ seqᶠ zᵒ de necẽio ita ꝗ respectu illiᵒ dicaᶠ utilitas cõiugnis in aliqbᵒ tñ terminis poterit zᵒ eẽ necẽia. ꝛ rõ huiᵒ est q: maior remouet pᵗũ actuale ab his q sũt sb meᵒ ꝛ pñt eẽ ꝛ iõ seqᶠ remotio actualis tñ ipsiᵒ pᵗi a cõtẽtis sb meᵒ ꝛ ita zᵒ de ieẽ tñmõ pᵒ sequiᶠ. h tñ zᵒ de ieẽ in aliqbᵒ termis est uera simplr ꝛ necessaria. in aliqbᵒ aũt termis est uera simplr ꝛ nõ necẽia. ꝛ ita pz stᵒ ad pᵐ. ℭ Ad 2ᵐ dõz est qrit utr h zᵒ nullũ .c. ẽ .a. sit vã. q: nullũ .c. neẽe sit eẽ .a. uł q: ztigit aliqd qd ẽ nõ ut sic est ut nũc in qbusdã termis est sic in qbusdã sic. vñ neutrũ istoꝝ simplr seqᶠ sz cõe his. s. nõ eẽ. ℭ Sz hic ulteriᵒ forte dubitaret aliqs de cõiug. impfectis ubi maior est affiᵃ de necẽio. ibi eni dic zõm seq de cõtigẽti solũ ꝛ vz ꝗ zᵒ sequaᶠ de necẽio ꝛ de ieẽ. ꝛ pᵒ vz h de necẽia eo ꝗ posita miore ieẽ seqᶠ zᵒ de necẽio ꝛ p eãdẽ rõnẽ ondi pt in modis pfectis seq zᵒ de ieẽ maiore posita de iesse. Et dicẽdũ ꝗ illa de cõtingẽti posita ineẽ seqᶠ zᵒ de necẽio uł de ineẽ sit maior i sz ipsa nõ seqᶠ cũ ꝓpõ manet de cõtingẽti. vñ cũ ꝓpõ est de cõtingẽti ponitᶠ ineẽ sit qdã noua cõiug. cã aũt qre nõ seqᶠ illa de necẽio siue de ineẽ h est. ulis affirᵃ de necẽio affumat pᵗũ de his q actu sũt sb sbo tñ ꝛ nõ d his q zᵗᵗ eẽ sb sbo. h eni ꝓpõ oĩs hõ de necẽitate est aĩal nõ dicit ꝗ qcqd põt eẽ hõ est aĩal sed qcqd est hõ est aĩal: ꝛ iõ cũ talis ꝓpõ posita est p maiori ꝛ minor de ztingẽti nõ seqᶠ actualis affiᵒ de his que ztigẽter sumaᶠ sb meᵒ ꝛ iõ nec seqᶠ affirᵃ de necẽio nec de ineẽ q: in utraqz actualr affiᵃ pᵗur de sbo. Notãdũ tñ ꝗ affirᵃ de necẽio in sensu cõpõnis sũpta alr se hẽt: termini enim in

ipa ad hūc sensuȝ supponūt simplr̄ ꝫ ſm hūc sensum nō sumunt ꝓpōnes de necīo ſm ꝙ ex eis fit sills. Et nō ꝙ ex his pȝ q̄re maiore exn̄te de necīo affir^a nō sequit ꝯ^o de ieē sic seqꝛ ipsa exn̄te de necīo neg^a. in negatiua eniȝ de necīo remouet actualr̄ p̄tū ab his que sūt sub s̄bo in actu ⁊ in potētia ⁊ h̄ facit ne^o que plus tollit q̄z facit affir^o. ¶ Du^r m̄ utrū in tali cōiug. sequat ꝯ^o de ieē. vī eniȝ ꝙ sic. sicut eni se h̄ȝ negatiuū de necīo ad negatiuū de ieē sic affir^a de necīo ad affir^am de ieē. q̄re cuȝ negatia ꝓpō de necīo possit in neg^am de ieē ⁊ affir^a ꝓpō de nec^o poterit in affir^am de inec̄. Adhuc fiat sills sic de necītate oē b. est. a. ꝯtingit oē. c. eē. b. igit oē. c. est. a. si nō seqꝛ stabit oppo^m. s. aliqꝺ. c. nō est. a. ex hac ergo ⁊ minori posita in eē, destruet maior per 5^m 3^i sic aliqꝺ. c. nō est. a. omne. c. est. b. g̃ aliqꝺ. b. nō est. a. oppo^m pȝ per istātiā in terminis sic de necītate oē gr̄amaticū est sciēs ꝯtingit oēm hoiem eē grāmaticū nō m̄ seqꝛ ꝙ ois hō sit sciēs. sꝫ eni ois hō ignorās. ¶ Et dicēdū ad p^m ꝙ diūsa est r̄o negatie de necīo ⁊ affir^e de necīo ⁊ iō ex neg^a pōt seq illa de ieē ꝫ nō ex affirma^a ⁊ h̄ pȝ ex p̄dictis. ¶ Ad 2^m dicēdū ꝙ dādū est oppo^m ꝯōnis de ieē ꝫ nō ponēda est minor de in eē q2 oppo^m ꝯōnis nō est icōpossibile minori de ꝯtigēti. ꝫ est icōpossibile eidē posite ieē. ⁊ ita si ponat minor i eē tā fiunt repugnātia que p̄us nō erat ⁊ iō seqꝛ ipossibile. Si aūt obiciꝛ ꝙ tūc nō ꝓbat Arr̄. illā de ꝯtigēti seq q2 ipse ponit minorē ieē. dicēdū ꝙ illud nō seqꝛ oppo^m eni ꝯōnis de ꝯtigēti ꝓ po^li nō solū est icōpo^le minori posite ieē ꝫ ipsi minori dū est de ꝯtigēti. q2 cū oē. b. de necītate sit. a. icōpossibilia sūt aliqꝺ. c. de necītate nō est. a. ⁊ ꝯtingit oē. c. eē. b. sic pȝ ex p̄dictis in p̄cedēti mixtione ⁊ ita pȝ ꝙ Arr̄. affir^do ei ꝯditiā ꝯōnis de cōtingēti bn̄ pōt ponē minorē ieē. eadē eni est ipossibilitas oppositi ꝯōnis ⁊ minoris ań pōm ei^o ieē que est post. Si aūt obiciꝛ ꝙ posito possibili nō accidit ipossibile. dicēdū ꝙ uerȝ est absolute ꝯūtēdo ipȝ ipossibile sꝫ ꝙ tale p̄tū ex pōne possibilis ieē cū cōpōne ad aliqd sibi icōpossibile bn̄ pōt ac eidē ipossibile si sil' assumant. ¶ Cōtr̄ forte adhuc dubitabit de ꝓbōne quā ponit Arr̄. ad ońdēdū ꝯōnē de ieē seq. vī eni nulla facit eni mixtionē ex nega^a necīȝ ⁊ i eē cū illa de ieē posit eē de inec̄ ut nūc: ꝓbat. si maior sit neg^a de necīo ⁊ minor affir^a uel neg^a de cōtigēti sequiꝛ ꝯ^o duplex. Vna de ieē ⁊ alia de cōtigēti ꝓ possibili. ꝫ si ꝯ^o de ꝯtigēti ꝓ possibili ponat ieē aliqn̄ erit de ieē ut nūc aliqn̄ de ieē simplr̄. cū g̃ accipiat oppo^m talis ꝯōnis cuȝ ꝯūsa minore accipiꝛ ꝓpō de ieē que bn̄ pōt eē de ieē ut nūc ⁊ ita silis mixt^o de necīo ⁊ ieē quā fac nullus eni est. ⁊ dicēdū ꝙ Arr̄. satis bn̄ ꝓbat ⁊ accipiꝛ illa de ieē simp^r ⁊ nunq̄z ut nūc. sic eni ieē cōtinet s̄b se ieē simplr̄ ⁊ ineē ut nūc. sic cōtigēs p̄us determiatū cōtinet s̄b se natū ⁊ īfinitū. vn̄ sic in mixtiōe necīs ⁊ ieē maior que ē de nec^o approꝑat sibi minorē ut sit de ieē simplr̄. sic in mixtione cōtingētis ⁊ necīȝ maior que est de necīo approꝑat minorē ut sit de cōtigēti nato: q2 sic exn̄te necē est ꝯōm modi negatiui cōtigētis ex maiore de necīo eē de ieē simp^r vn̄ si assumat opp^m talis ꝯōnis cū ꝯūsa maioris fiet bōa mixtio ex maiore de necīo ⁊ altera de ieē simp^r. ⁊ h̄ pōt patē in ex^o sic de necītate nullū musicū est lignū cōtigit oēȝ hoiem eē musicū g̃ nullus hō est lignū. ex quo pȝ ꝙ in modis impfectis h^o mixtiōis minor de cōtigēti m̄ dȝ sumi de cōtigēti nato. Sꝫ sup his forte dubitabiꝛ. ex his eni vī ꝙ maior de ieē in mixtiōe cōtigētis ⁊ ieē cū sit de ieē simplr̄ exigat minorē eē de cōtingēti nato cuȝ maior de necīo in mixtiōe cōtingētis ⁊ necīȝ h̄ exigat. Et dicēdū ꝙ nō opȝ nunq̄z eni vult Arr̄. ꝙ maior de ieē approꝑat sibi aliquā. s. minorē nisi sit assūptū s̄b ipsa ꝫ nō ꝙ sic uel sic sit medū. ꝫ exp̄sse vult ꝙ maior de necīo approꝑat sibi minorē de inec̄ ut sit de inec̄ simplr̄ ⁊ ita minor de cōtingēti ut sic de contingēti nato q2 illo posito inec̄ erit de ieē simplr̄. ¶ Adhuc aūt forte dubitaret aliqs si

tā i modis affir^is q̄z nega^is impfectis maior de necīo approꝑat minorē ut sit de cōtigēti nato ⁊ ꝓp h̄ i modis ne^is seqꝛ ꝯ^o de ieē simplr̄. eadē rōe i modis affir^is seqꝛ ꝯ^o de ieē simplr̄ ⁊ ita tā i modis affirmatis q̄z negatis seqꝛ ꝯ^o de ieē. Et dicēdū ꝙ ar^m nō ualet q2 accipe minorē de cōtingēti nato nō ē cā q̄re seqꝛ ꝯ^o de ieē ꝫ accipe ne^am ꝺ nec^e sicut p̄us dcm̄ ē. ꝙ aūt illa de ieē sit de ieē simplr̄ fac minorē de cōtigēti nato: cā ꝙ ꝯōnis de ieē deficit apꝺ modos affir^os ⁊ iō nō ualet ar^m cū ēt pȝ sic. s. ipo^le ē aliqꝺ. b. eē. a. qꝺ. b. isit. c. ꝯtigēter ſm dictaȝ cām ei innatā ita ꝙ maior sit de cōtigēti nato pȝ ꝙ nō poterit. c. eē. a. ⁊ iō erat ꝯ^o de ieē simplr̄ ex necītate sic pȝ i termis p̄dictis. s. nig^m mu^m hō. si aūt oē. b. ex necītate sit. a. q̄zuis cōtigit. b. ieē oi. c. ꝫ cām ei inatā ita ꝙ minor sit de cōtigēti nato nō opȝ ꝙ sit sup. b. ieē. c. actualr̄ sic pȝ i his termis musicū sciēs hō. h̄ aūt plan^o patēt ꝑ v̄tutē affir^e ⁊ ne^e diūsaȝ que p̄us dcā ē. Sꝫ tūc emergit dubiū de eo qꝺ dcm̄ ē h̄i mixtiōe ꝯtigentis ⁊ ieē (maiore ꝓpōne affir^a de ieē uł neg^a p̄tū tm̄ dici de his q̄ sūt actu s̄b s̄bo) cū tm̄ dcm̄ ē sup ꝙ s̄bȝ i maiori ꝺ ieē ē adeo ampliatū sic i minori q2 ē s̄bm ꝓpōnis de ieē simplr̄ sic i minore ⁊ ubi ē p̄tū ꝓpōnis de ꝯtigēti alr̄ uariat h̄. figura. ꝺ. Et dicēdū ꝙ termini ꝓpōnis de ieē simpliciter p̄nt ꝯsiderari h̄ȝ h̄itudinē nāle de ieē circūscripto de ieē actuali ⁊ sic in ipsis ē ampliatio. q2 qd eni eē pōt s̄b altero illoȝ pōt eē reliquū uł remoueri a reliq. ⁊ sic p̄us dcm̄ ē ꝙ s̄bm in illa de ieē ampliat h̄ ſm ei^o nām ⁊ h̄itudinē cōparatā ad p̄tū ꝯsideret circūscripto esse actuali ⁊ accñtali: p̄nt ēt termini ineē ꝓpōnis de ieē simplr̄ ꝯsiderari ut s̄b eē accñtali ⁊ ut cōponunt ⁊ diuidunt ꝑ eē actuale ⁊ s̄b ista ꝯsideratiōe nō eadē ampliatio ⁊ sic dcm̄ ē h̄ p̄tū actualr̄ affirmari uł negari de his q̄ ꝯtinent' actualr̄ s̄b s̄bo. ¶ Cōtr̄ ēt forte dubitabiꝛ de eo qꝺ dic̄ ꝙ i mō impfecto h̄ñte maiorē de cōtingēti ne^am nō seqꝛ ꝯ^o de ineē dicētē m̄ ꝙ sequat nō erit ducē ad ipo^le. q̄riꝛ eni q̄re nō cōtingit ducē ad ipo^le cū tm̄ dicat falsuȝ. Et r̄ndēdū ē ꝙ bn̄ cōtingit ꝑp^re falsuȝ qꝺ dic̄ q̄ cōcesso m̄ nō est ducē ad ipossibile. si eni accipiat ꝯ^o de ieē quā dic̄ seq a maiore ꝓpōne ad destruendū minorē sic nullū. c. ē. a. cōtigit nullū. b. eē. a. sit inutilis ꝯiug. i mixtiōe cōtingētis ⁊ iesse i sa 2^a ubi nō sit sill's nisi uł'is neg^a sit de ieē simplr̄: ꝫ sic nō ē h̄: qꝺ pȝ: ex q̄ ꝯtingēs qꝺ seqꝛ in mō ꝑfecto alic^o mixtiōis ē cōtingēs p̄us determiatū qꝺ aliqn̄ poterit eē cōtingēs īfinitū e iō pȝ ēt ꝙ talis ꝯ^o posita ineē pōt eē ut nūc ⁊ nō opȝ ꝙ sit de ieē simplr̄ ⁊ iō sit inutilis cū negō a mixtione necīȝ ⁊ in eadē acceptiōe cui^o cū illa de cōtingēti. si autē accipiat illa ꝯ^o q̄ ē de ieē cū minore ad destruēdū maiorē sic nullū. c. ē. a. necē ē oē. c. eē. b. sit inutilis cōiug. i mixtione necessarij ⁊ ieē in 2° f^e. t^i. eni non sit sill's nisi uł'i negatiua exn̄te de necīo ⁊ ita pȝ ꝙ q̄zuis dicat ꝯ^o seq de ineē in dcā cōiug. nō erit sic dicētē ducē ad ipossibile ex cōcessis. ¶ Ult^o forte q̄reꝛ de sufficiētia mōꝝ h^o mixtiōis ⁊ supponēdū ē h̄ sic in p̄cedēti mixtione. s. ꝙ vna sit uł'is affir^a ⁊ mi. nō sit neg^a acuc. ⁊ pal. ꝙ. xy. erunt coniug. utiles ⁊. xx. inutiles sicut patet in p̄cedēti mixtiōe. rō aūt suppōnum patet ex predictis.

In media aūt figura qn̄ ꝯtigētes q̄dē sumunt ꝓpōnes nullus erit silł's siue sint affirmatiue: siue p̄uatiue. siue uł'es: siue ꝑticulares. Cū aūt hec q̄dē ieē: illa ꝯo ꝯtingē significat: affirmatiua q̄dē ieē significāte nunq̄z erit. p̄uatiua autē erit semp. eodē aūt mō qn̄ hec ꝓpōnuȝ ex necītate: illa ꝯo ꝯtingē assumiꝛ. opȝ aūt ⁊ in his accipe q̄dē in ꝯclonib^o ꝯtingēs. quēadmodum ⁊ in p̄oribus.

¶ Hic itẽdit Ar͡s. dare ɔ̃siatiõe ̃ sillo͡z de ɔtingẽti in 2ª figura ⁊ diuidit in duas. in pª ponit regulas ſm q̃s pcedit hec tota ɔ̃siatio. in 2ª ipsas regulas v̓ificat cum dicit ⌊ pᵐ igit ostẽdẽdũ. ⌋ in pte pª ponit tres regulas q̃rũ pª una debuit uniformi ɔ̃siationi ⁊ est q̓ duab⁹ de ɔtingẽti q̃nq̓ ɔbinet nõ erit sills ⁊ h̓ est. ⌊ in 2ª figura. ⌋ 2ª v̓o deseruit mixtioni de ɔtigẽti ⁊ ieẽ. ⁊ est q̓ affirmatiua ppõnũ de ieẽ exñte ⁊ altera de ɔtingẽti si illa de ieẽ fuerit affirmatiua nõ erit sills. sꝫ si fuerit ulis negª semp erit ⁊ h̓ est. ⌊ q̃m aũt h̓ gdẽ. ⌋ 3ª aũt debuit mixtioni necꝭ ⁊ cõtingẽtis ⁊ est q̓ vna exñte de necꝭo ⁊ altera de ɔtigẽti si illa de necꝭio fuerit ulis negatiua erit sills ⁊ aĺr nõ ⁊ h̓ ẽ. ⌊ eodẽ aũt mõ. ⌋ ⁊ addit gddã ptinẽs ad ɔ̃nes dicẽs q̓ opꝫ h̓ accipe ɔtigẽs in ɔ̃ne sic in pcedẽtib⁹. ex q̃ pꝫ q̓ i tota ista ɔ̃siatiõe nõ ɔcludit cõtigẽs nisi p possibili. siue eni fiat cõtingẽtis mixtio cũ ieẽ siue cũ necꝭio si reducat sills in pmã figurã erit vna ulis negatiua de ieẽ uł de necessario q̃re sic talis ɔiug. in pma figura nõ cõcludũt ɔtigẽs nisi p poll sic nec ɔiug. utilis in ista ɔ̃siatione possit in aliud contingẽs ⁊ h̓ est. ⌊ opꝫ aũt ⁊ in hys. ⌋

¶ Pimũ igit ostẽdẽdũ q̃m nõ ɔ̃ũtit in ɔtigẽti puatiua ut si. a. ɔtigit nulli. b. nõ necesse est ⁊. b. ɔtingẽ nulli. a. ponat eni hec ⁊ ɔtigat. b. nulli. a. ieẽ. Qm̃ g̓ ɔ̃ũtunt que sũt in eo q̓ ɔtingẽ affirmanões negationib⁹ ⁊ ɔ̃rie ⁊ ɔ̃iacẽtes. b. aũt ɔtigit nulli. a. ieẽ. manifestũ est q̃m. b. ⁊ oi. a. ɔtigit ieẽ: hoc autẽ falsum. Nõ eni si huic hoc oi ɔtiget: ⁊ huic hoc necꝭo. q̃re nõ ɔ̃ũtit puatiua. Amplius aũt nihil phibet. a. qdẽ ɔtingẽ nulli. b. b. aũt alicui. a. ex necꝭitate nõ ieẽ: ut albũ qdẽ ɔtigit oi hoi nõ ieẽ. Nã ⁊ ieẽ: hoiꝫ aũt nõ uerũ est dicẽ q̃m ɔtingit nulli albo: plurib⁹ eni ex necꝭitate nõ iest. Necꝭũ aũt non erat ɔtingẽs. sꝫ nec ex ipossibili ostẽdet ɔ̃ũtĩ: ut siqs putet q̃m falsuꝫ est. b. ɔtingẽ nulli. a. ieẽ: uerũ nõ ɔtigẽ nulli. affirmano eni ⁊ negatio. Si aũt hoc uerũ ex necꝭitate alicui. a. ieẽ. b. q̃re ⁊. a. alicui. b. hoc aũt ipossibile. Nõ eni si. b. nõ ɔtingit nulli. a. necesse est alicui ieẽ: nã nõ ɔtigẽ nulli dupĺr dĩ. Hoc qdẽ si alicui ex necꝭitate iest. Illud ṽo si ex necessitate nõ iest alicui. Nã qð ex necessitate alicui eo͡z que sũt. a. nõ iest: nõ uerũ dicẽ q̃m ɔtingit oi nõ ineẽ. Queadmodũ nec qð ex necꝭitate alicui iest q̃m oi ɔtingit ieẽ. Si g̓ aliqs putet q̃m si nõ ɔtingit. b. oi. a. ieẽ: ex necꝭitate alicui nõ iest falsuꝫ sumet. oi eni iest. Sꝫ q̃m qbusdã ex necꝭitate iest. pp hoc dicim⁹ nõ oi ɔtigẽ. q̃re ei que est ɔtigẽ oi ieẽ: ex necꝭitate alicui ieẽ opponit: ⁊ ex necessitate alicui nõ ieẽ. Silr autẽ ⁊ ei que est ɔtigẽ nulli ieẽ. Palã est ergo q̃m ad sic ɔtingẽs ⁊ nõ ɔtingẽs ut in pncipio diffinium⁹: nõ solũ ex necessitate alicui ieẽ: sꝫ ex necꝭitate nõ ieẽ sumẽdũ. Hoc aũt sũpto nihil accidit ipossibile. q̃re nõ fit sills. Manifestũ ergo ex his que dicta sũt quoniam non cõuertit puatiua.

¶ Cõsiter v̓ificat regulas datas ⁊ h̓ v̓ificare nihil alið est q̃ꝫ dare ɔ̃onẽ sillo͡z de ɔtigẽti in 2ª figura. p⁹ g̓ v̓ificat pmã 2⁰ scðaꝫ cũ dĩc. ⌊ si aut altera gdẽ ieẽ. ⌋ 3⁰ tertiã cũ dĩc ⌊ si aũt h̓ gdẽ ppõnũ. ⌋ in pte pma ostẽdit q̓ duab⁹ de cõtingẽti nõ fit sills in scða figura p duas rões. q̃rũ pma talis est utilitas cuiuslibet silli 2ᵉ figᵉ ostẽdi põt p ɔ̃ũsionẽ uel p ipossibile. sꝫ utraqꝫ exñte de cõtigẽti nõ põt ostẽdi utilitas p ɔ̃uersionẽ uel p ipossibile. g̓ utraqꝫ exñte de cõtingẽti nõ erit sills in scða figura. ma. h⁹. r. pse pꝫ ⁊ iõ tm̃ oñdit minorẽ ⁊ diuidit in. d. in pma oñdit pmã ptẽ minoris. in scða cũ dĩc. ⌊ sꝫ nec p ipossibile. ⌋ ostẽdit 2ᵃᵐ ptẽ. pmã oñdit sic cuiusꝫ silli 2ᵉ figᵉ c⁹ utilitas oñdit p ɔ̃ũsionẽ oñdit utilitas p ɔ̃ũsionẽ ulis negᵉ sꝫ ulis negatiua de cõtigẽti nõ ɔ̃ũtit g̓ utraqꝫ exñte de cõtigẽti nõ põt oñdi utilitas p ɔ̃ũsionẽ ma. h⁹ rõnis pꝫ pꝫ ⁊ iõ p⁹ oñdit minorẽ. 2⁰ cõcludit ɔ̃onẽ cũ dĩc. ⌊ hoc aũt oñso. ⌋ minorẽ aũt oñdit tripĺr. p⁹ deducẽdo ad ipossibile. 2⁰ p istãtiã in termis 3⁰ p signũ. ⁊ nõ q̓ nõ itẽdit Ar͡s. ulem negatiuã de cõtigẽti pus determiata nullo mõ ɔ̃ũti in termis imo bñ ɔ̃ũti in cõtingẽs cõe p possibili sic h̓itũ est supi⁹. sꝫ itẽdit q̓ nõ ɔ̃ũtat in eodẽ gñe ɔtigẽtis. p⁹ g̓ h̓ oñdit du⁰⁰ ad ipossibile sic. supponit p⁹ istã ɔ̃ũtis ex pdeterminatis cõtigit oẽ. b. eẽ. a. g̓ ɔtigit nllꝫ. b. eẽ. a. deinde ex ypothesi argᵉ si ɔtigit nullũ. b. eẽ. a. ɔtigit nullũ. a. eẽ. b. deinde si cõtigit nullũ. a. eẽ. b. ɔtigit oẽ. a. eẽ. b. q̃re a p⁹ ad ultimũ si ɔtingit oẽ. b. eẽ. a. ɔtigit oẽ. a. eẽ. b. sꝫ falsuꝫ ẽ ulꝫ affirmatiuã sic ɔ̃ũti. q̃re cũ h̓ sequat ex ypothesi ypothesis ẽ ipossibilis. l. q̓ ɔ̃ũtat ulis negatiua de ɔtigẽti tali ⁊ h̓ ẽ. ⌊ pᵐ igit oñdẽdũ. ⌋ Cõsiter oñdit idẽ p instãtiã in termis sic sit. b. hõ a. albũ. ɔtigit aũt nullũ hoiꝫ eẽ albũ q̓ ɔtigit oẽꝫ hoiem eẽ albũ nõ tñ ɔtigit nullũ albũ eẽ hoiꝫ. sic eni ɔ̃ũget oẽ albũ eẽ hoiꝫ qð est ipossibile. aliqd eni albũ sic cignum aut niuẽ ipossibile est eẽ hoiꝫ ⁊ h̓ ẽ. ⌊ ampli⁹ aũt nihil. ⌋ ɔ̃siter oñdit idẽ p sigᵐ sic si ulis negatiua de tali cõtigẽti ɔ̃ũtat possibile eẽt ei⁹ ɔ̃ũsionẽ oñdi posse p ipossibile sicut ostẽdunt alie ɔ̃ũsiões. sꝫ sic oñdi nõ põt sigᵐ g̓ est q̓ nõ ɔ̃ũtat. declarat aũt Ar͡s. q̓ nõ oñdat p ipossibile ⁊ pcedit sic. cõtigit nullũ. b. eẽ. a. g̓ cõtigit nullũ. a. eẽ. b. q̓ si nõ g̓ nõ cõtigit nullũ. a. eẽ. b. ⁊ si sic g̓ necꝭio aliqð. a. ẽ. b. sꝫ si necꝭe est aliqd. a. eẽ. b. necꝭe est aliqd. b. eẽ qð nõ põt stare cũ pma. s. cõtigit nullũ. b. eẽ. a. sic g̓ vĩ oñdi ɔ̃ũsio p ipossibile ⁊ h̓ est. ⌊ sꝫ nec ex ipoll. ⌋ 2⁰ hãc rõnẽ soluit manifestãs q̃m peccat ⁊ nõ pbat ɔ̃ũsionẽ ⁊ p. sic. p⁹ dat sbaꝫ solonis. 2⁰ determinatione ei⁹. 3⁰ adaptat ad ppoᵐ. soluit g̓ dicẽs q̓ nõ seqꝫ si nõ cõtigit nullũ. a. eẽ. b. g̓ necꝭe ẽ aliqð. a. eẽ. b. põt eni negatiua de cõtigẽti eẽ uera dupĺr de cã. s. uł q̓ necꝭe sit aliqd. a. eẽ. b. uł q̓ necꝭe sit aliqð. a. nõ eẽ. b. q̃n cũ pcedit a ppõne h̓ñte duas cãs ad vnã illarũ peccat ſm ɔ̃ñs: ⁊ h̓ est. ⌊ nõ eni si. a. nõ põt. ⌋ ɔ̃siter illud determinat q̓ manifestũ est istã ppõnẽ nõ ɔtingit nullum. a. eẽ. b. uerificari per h̓ sĩr necesse est aliquod. a. nõ eẽ. b. ⁊ h̓ manifestat per sĩle in negõne ulis affirmatiue de contingẽti ⁊ p. sic. pmo dicit q̓ sicut h̓ negatiua non ɔtingit oẽ. a. eẽ. b. uerificat per istã necesse est aliqd. a. esse. b. seqꝫ eni si necesse est aliqd. a. eẽ. b. nõ ɔtigit oẽ. a. eẽ. b. sic hec negatiua non ɔtigit nullũ. a. eẽ. b. v̓ificat p istã necꝭe est aliqð. a. nõ eẽ. b. ⁊ ita seqꝫ si necꝭe est aliqð. a. nõ eẽ. b. non ɔtigit nullũ. a. eẽ. b. ⁊ h̓ est. ⌊ Nã q̓ ex necꝭitate alicui. ⌋ 2⁰ manifestat q̓ negᵉ ulis affirᵉ. s. nõ ɔtigit oẽ sequit ad pticlarẽ affirmatiuã de necꝭio ⁊ v̓ificat p ea ⁊ nõ ɔ̃ũtit sic. si q̓ non ɔtingit oẽ. d. esse. c. g̓ necꝭe est aliqð. d. non eẽ. c. illud non sequit q̓ poterit esse uera si necesse est aliqð. d. eẽ. c. ex q̓ isiũt cũ ista negª de cõtigẽti nõ cõtigit oẽ. d. eẽ. c. duas h̓ẽt cãs v̓itatis. s. uel q̓ necꝭe est aliqð d. nõ eẽ. c. qð huic affirᵉ cõtigit oẽ. d. eẽ. c. opponet utra-

q3 dictacū.s.necē est aliq̄d.d.eē.c.ꝛ necē est aliq̄d.d.nō eē.c.ꝛ si ista affirᵃ hēat duas cās sibi oppositas ꝛ hec negatiua sic cōuertaᷓ cōtingit nullū.d.eē.c.hēt easdem sibi oppositas q̄re sua neᵒ.s.nō cōtingit nullū vificari pōt pro utralibet earū ꝛ sic pȝ solo argumenti ꝛ h est.⌊ si q̄s aliqs pbet.⌋ pñter adaptat solonē ad ꝓpositū dicēs.cū hec p nō cōtingit nullū.a.eē.b.posset vificari q̄r necē sit aliqd.a.eē.b.uel q̄ necē sit aliq̄d.a.nō eē.b.nō est dādū p ū ſ̄z ͫ quo dato nihil seq̄r ipossibile ꝛ nō ꝓbabiᷓ cōuersio.ꝛ h est.⌊ palā ḡ qm̄.⌋ iā ostensum est q̄ ulis negatiua de cōtingētib᷒ diffinito nō cōuertiᷓ in eodē gñe cōtingētis ꝯñter h cōcludit ꝛ h est.⌊ meͫ ergo.⌋

¶ Hoc aūt ostēso ponaᷓ.a.b.gdē ꝯtingere nulli.c.ꝟo oi:per ꝯūsionē ḡ nō erit sillͦs: dicū est eni qm̄ nō ꝯūtiᷓ huiusmodi ꝓpō.

¶ Iā ostēsa est minor ꝓsilli ꝯñr cōcludit ꝯōm dicēs q̄ si ꝓponaᷓ sillͦs in hac figura ex utraq3 de cōtigēti nō erit ꝑ eādē utilitatē eiᵒ per cōuersionē ꝛ addit meͫ.s.q̄ ulis negᵃ nō ꝯuertiᷓ de cōtigēti ꝛ h est.⌊ h aūt onso.⌋

¶ Sȝ nec per ipossibile. Nā posito.b.oi.c.ꝯtingē inesē nihil accidit falsum. Cōtingit eni.a.oi ꝛ nulli.c.ieē. Oīno aūt si est sillͦs palā qm̄ ꝯtingēs erit:eo q̄ neutra ꝓpōnū sūpta est in eo qd̄ est ieē.ꝛ hic affirmatiu᷒ uel ꝑuatiu᷒:neutro aūt mō possibile est. affirmatiuo eni posito ostēdiᷓ per terminos qm̄ nō ꝯtigit ieē. Priuatiuo aūt qm̄ ꝯc̄lo ꝯtingēs ḡ necīa est. Sit eni.a.gdē albū.b.aūt hō.in quo aūt.c.equ᷒.ergo.a.albū ꝯtinget huic gdē oi.illi ꝟo nulli ieē.sed.b.nō ꝯtingit ieē.c.nec nō ieē. Qm̄ igiᷓ ieē nō possibile est:manifestū.nullus eni equ᷒ hō nec ꝯtingē nō ieē.necesse eni est nullum equū hoiem eē.necīū eni nō erit ꝯtingēs. Nō igiᷓ fit sillͦs. Silr aūt ōndiᷓ ꝛ si econūꝓ ponaᷓ ꝑuatiua.ꝛ si utreq3 affirmatiue ponanᷓ uel ꝑuatiue ꝑ eosdē terminos erit demrātio. Et qm̄ hec gdē ulis illa ꝟo ꝑticularis:uel utreq3 ꝑticulares uel idefinite aut q̄libet mō alr ꝯūgit ꝑmutare ꝓpōnes Semꝑ eni erit per eosdē termios demrā. Manifestū ergo qm̄ utrisq3 ꝓpōnib᷒ cōtingere positis nullus erit sillogismus.

¶ Cōsiter ostēdit scōam ptē minoris ꝑncipalis silli.s.q̄ talis sillͦs nō ꝑficiᷓ per ipossibile sic si fiat dispō lᵖᵒ mō sic cōtingit nullū.b.eē.a.cōtigit oē.c.eē.a.ḡ cōtigit nullū.c.eē.b.nō ostēdeᷓ h seq̄ per ipossibile.accepta eni ꝯ̄ria ꝯᵒnis.s.cōtingit oē.c.eē.b.cū maiori sillabiᷓ per ꝑmā figuꝛ uniformiter q̄r cōtigit nullū.c.eē.a.que nō repugnat minori ꝛ h est.⌊ sed nec ꝑ ipossibile.⌋ ꝛ silr si accipiaᷓ ꝯ̄ria ꝯōnis cū minore nō destrueᷓ maior sic pȝ.sic ergo pȝ tota minor ꝑncipalis rōnis.ostēso q̄ nō fiat sillͦs in 2ᵃ figura ex utraq3 de cōtingēti per vnā rōnē h ostēdit idē per aliā talē si utraq3 de cōtigēti existēte fieret h sillͦs seq̄reᷓ ꝯᵒ de ꝯtigēti affirᵃ uel negᵃ.nūc aūt neutrū seq̄ pōt q̄re non fit sic sillͦs.huiᵒ rōnis ꝑᵒ ponit maiorē cū sua rōne ꝛ h est.⌊ oīno.⌋ 2ᵒ miorē ꝛ declarat.ꝑᵒ ponit eā ꝛ h ē.⌊ neutro aūt mō.⌋ declarat ponēdo termios ubi ꝯstat ꝯc̄lo ulis negᵃ de necīo ex q̄ pȝ q̄ nulla ꝯᵒ seq̄ᷓ ꝛ loq̄tur de cōtingēti ꝑ/

us determinato.necīū eni ꝛ repugnat tali cōtigēti q̄re cū negᵃ de necīo stare possit neq3 affirᵃ de cōtigēti sequeᷓ nec negᵃ de cōtigēti ꝛ h est.⌊ affirmatio eni posito.⌋ tertio cōcludit ꝯōnem dicēs.nō igiᷓ fit sillͦs.4ᵒ q̄r dispō terminoꝝ ad istā iā facta fuit ꝑm ꝑmū modū huiᵒ figᵉ dic̄ q̄ per eosdē termios manifestari pōt nō fieri sillm̄ sit dispō n.modi per eosdē etiā terminos pōt h ostēdi qn̄ altera ꝓpōnū sit ulis ꝛ altera ꝑticularis ꝛ h est.⌊ hec aūt ōndeᷓ.⌋ in fine aūt cōcludit ꝯōnē ostēsam in h capᵒ ꝛ h est.⌊ videᷓ ḡ.⌋ utrū aūt cōuertaᷓ ulis negᵃ vel nō sic hic ostēdit satis dictū est in caplo de cōuersione. ¶ Dubitaret forte aliq̄s q̄re ex utraq3 de cōtigēti nō fiat sillͦs in hac fiᵃ qd̄ cū fiat sillͦs ex utraq3 de cōtingēti in ꝑᵃ figᵃ ꝛ h figᵃ descēdit a ꝑma vi: q̄ h possit eē.ꝛ dicēdū q̄ negᵃ de cōtingēti cōuertiᷓ cū affirmatiua ȝ ex affirmatiuis nō fit sillͦs in 2ᵃ figᵃ ꝛ iō nec ex utraq3 de cōtingēti. Et dicēdū ad oppoͫ q̄ ista figura descēdit a ꝑma per cōuersionē maioris q̄re cū maior negᵃ in ꝑᵃ figura nō cōuertaᷓ nō poterit sillus uniformis de cōtingēti descēdēs a ꝑᵃ figura i 2ᵃͫ. ¶ Ulterᵒ forte dubitaret q̄r cū affirᵃ ꝛ negᵃ de cōtigēti cōuertanᷓ dur q̄re magis ostēdit nō fieri sillm̄ ex ꝯtigētib᷒ eo q̄ negaᵉ cōuertunᷓ affirmatiuis q̄ȝ ostēdat ex eis nō fieri sillm̄ per h q̄ affirmatiue cōuertunᷓ negatiuis ex quo ex negatiuis nō fit sillͦs in 2ᵃ figᵃ. Dicēdū q̄ h q̄r 2ᵃ fiᵃ sillͦre nō pōt nisi aliā simplr negᵃͫ ꝛ per aliā ꝑmissam simplr negᵃͫ negatiue aūt de cōtigēti q̄r cōtienunᷓ affirmatiuis si sūt simplr negatiue ꝛ iō ostēdit nō fieri sillm̄ in 2ᵃ figura ex talib᷒ ꝛ puto q̄ si aliq̄ eēt figᵃ que solū posset sillͦre ex uere affirmatiuis qn̄ affirmatiue de ꝯᵗⁱ nō sunt uere affirmatiue eo q̄ cōuertunᷓ cū negatiuis nō fiet sillͦs in 3ᵃ figura ex affirmatiuis de ꝯtingēti. ¶ Sȝ tūc ulra dubitaret.si eni nō fiat sillͦs 2ᵉ figure nisi per aliā uere negᵃͫ cū negatiua de necīo ꝛ negᵃ de cōtingēti pro poˡˡ nō sint uere negatiue nō poteriᷓ fieri sillͦs i 2ᵃ figura aliq̄ tali negatiua accepta qd̄ eni falsū est. Et dicēdū est q̄ negatiue de necīo ꝛ negatiua de ꝯᵗⁱ pro poˡˡ ut loq̄ᷓ h Arist. de eis negatiue sunt q̄dā cōpōnis ꝛ h simplr q̄uis nō negant ꝑncipalr cōpōm ꝛ ita q̄ eadē uere negatiue sūt virᵗᵉ etiā negatiue uere sūt simplr q̄r negatiua de necīo cōuertiᷓ cū uere negᵃ de ꝯᵗⁱ ut si necē est nō eē nō cōtigit eē.ꝛ eꝯᵒ ꝛ negatiua de cōtigēti ꝓ poˡˡ ꝯūtiᷓ cū uere negᵃ de necᵒ ut si ꝯtigit nō eē nō necē est eē ꝛ eꝯᵒ ꝛ ꝑp h q̄r talib᷒ negatiuis pōt fieri in 2ᵃ figura altera tm̄ sūpta affirᵃ.sic autē nō est de negᵃ de ꝯtigēti ad utrūlibet semp eni mixta est affirmatiua ꝛ iō nō fit de talib᷒ sillͦs in 2ᵃ figura. ¶ Cōsiter forte q̄ret aliq̄s cū ulis affirᵃ ꝛ negᵃ de ꝯtigēti cōuertātur ad inuicē ꝛ ars nō admittit ꝯūsionē negᵉ in termis eo q̄ ipsa ꝯūtiᷓ cū affirmatiua q̄re admittit ars cōuersionē affirmatiue cū in cōuertaᷓ cū negatiua. Et dicēdū q̄ cū negaᵃ cōuertaᷓ affirᵉ si poneret negatiua cōuerti i termīs seq̄reᷓ icōueniēs.s.affirᵃͫ ulem simplr cōuerti i terminis ꝛ iō ꝯūsionē ulis negatiue in termis nō cōtingit admitti apud artē.ulis aūt affirᵃ cōuertiᷓ ꝑticulariter in termīs ꝛ q̄uis ulis cū h cōuertaᷓ cū negᵃ sȝ ꝯtigē nō seq̄ᷓ aliqd̄ icōueniēs ꝛ iō ars admittit utrāq3 ꝯuersionē i ulis affirmatiua.vñ si utraq3 deberet ꝯuerti ꝓpᵉ i ꝑticularez puto q̄ cōuersio i termis sī.cū icōueniēte accideret i ulī negatiua sic cōtigit nullū hoīez eē albū ḡ cōtigit aliqd̄ album nō eē hoīem. ¶ Cōsiter forte q̄ret quō se hēat h ꝯñ tia quā fac̄ Arist.necē est aliqd̄.a.eē.b.ḡ nō cōtigit oē.similiter nō cōtigit aliqd̄.a.nō eē.b.ḡ nō cōtigit nullū.aut eni est immediata aut mediata. Et dicēdū q̄ imediata est q̄r cū cōtigēs ꝛ necīū opponanᷓ seq̄ᷓ imediate si necē est aliqd̄.a.eē.b.nō cōtigit aliqd̄.a.eē.b.ꝛ si nō cōtigit aliqd̄.a.eē.b.nō cōtigit oē.a.esse.b.Sᵗ ē ex pte ulis negatiue quia si necesse est aliqd̄.a.non esse.b.non contingit aliquod.a.nō eē.b.ꝛ si h tūc nō cōtingit nullū.a.eē.b.a destructiōe ꝯñtis.q̄re a ꝑmo si necesse est aliqd̄.a.nō eē.b.nō cōtingit nullū.a.eē.b. ¶ Adhuc forte dubitaret aliq̄s de ea

qḋ pbat sillm vniformē h nō posse ostēdi per ipossibile. sumit enim ↄ̄riā ↄ̄ōnis hui⁹ cōtingit nullū.c.eē.b.sic cōtingit oē.c.eē.b.videt aūt male sumē cū ille due cōuertaut.adhuc querit q̄re nō sumit ↄ̄dictoriā ↄ̄ōnis sic alias facit.Et dicēdū ad pmū q̄ sumēdo hāc cōtingit oē.c.eē b.per ↄ̄riā ↄ̄ōnis supposita ↄ̄ōne de cōtingēti pro possibili q̄ tale cōtingēs tm̄ in hac figura cōcludit ꝛ non supponit q̄ sit de cōtingēti ad utrūlibet ꝛ ita maᵐ est q̄ bū sumu ↄ̄riā q̄ nō cōuertunt affirmatiua ꝛ negatiua de cōtingēti pro possibili sed opponunt ad h̄ que sint aliquid q̄ si acciperet ↄ̄dictoria.l.cōtigat aliqḋ.c.eē.b.cū maiore uel minore nō destrueret aliq̄ pmissarū sicut pꝫ considerāti.ꝛ q̄ h̄ satis patet per acceptionē ↄ̄rie que simil'r nō destruit alteruꝫ huius sat q̄ ↄ̄dictoria est ↄ̄ñs ad ↄ̄riā.ꝛ qḋ nō sequit ad añs nō sequit ad ↄ̄ñs ideo nō sumit ↄ̄dictoriā sed dat intelligē per supponē ↄ̄rie.adhuc videt q̄ rñsio pmi nō sufficit.supponit enim illa rñsio q̄ ↄ̄⁹ talis cōiug.dꝫ eē de cōtingēti pro possibili ꝛ ideo bū accepit ↄ̄riā.videt aūt per Arē.in 2⁰ argō q̄ ↄ̄⁰ dꝫ eē de contingēti pus determinato.dicit enim q̄ si due de cōtingēti poterūt in aliā ↄ̄ōm possent in ↄ̄ōm de cōtingēti prius determinato ꝛ h̄ manifestat ꝛ pbat q̄ in tale cōtingens nō pūt q̄re videt adhuc sm Arē.q̄ nō bū sumat ↄ̄riam ↄ̄ōnis sed magis ppōnē sibi cōuertibilē.Et aliqd qḋ sꝫ ppetatē gñationis sillōꝝ de cōtingēti in scḋa figura non pōt cōcludi ↄ̄⁰ nisi negatiua de cōtingēti pro possibili sic hitū est in pn⁰ huius capli ꝛ sicut patebit in sequētibus. ꝛ h̄ respicit Arē.sumēdo ↄ̄riam ↄ̄ōnis.sm aūt vitaiē duarum ppōnuꝫ de cōtingēti pus determinato nō pōt fieri ↄ̄⁰ de cōtingēti nisi de cōtingēti eodē ꝛ h̄ respicit Arē.in 2⁰ argumento cū dicit q̄ si alia sequeret ↄ̄⁰ sequeret ↄ̄⁰ de tali cōtingēti.Noᵐ aūt q̄ q̄uis accit cōtingēs ↄ̄ōnis de cōtingēti pus determinato nō est ex h̄ ducē ad incōueniēs.h̄ enim negatiua nō cōtingit nullū.c.eē.b.duplici de cā uera est.s.uel q̄ necesse est aliqḋ.c.eē.b.uel q̄ necesse est aliqḋ.c.nō eē.b.ꝛ si accipiat altera illarū cum maiori fiet mixtio cōtingētis ꝛ necȳ in pma figura que nō iterimit minorē.Si aūt altera accipit cuꝫ minori fiet mixtio cōtingētis ꝛ necȳ in scḋa figura que nō interimit maiorē.h̄ plana sunt cōsiderāti adhuc q̄uis ex altera illarū ꝛ altera pmissarū cōcludē posset oppoᵐ alterius pmisse nō tm̄ ostēderet cōiug.utilis eē.oppositū enim ↄ̄ōnis sequit ad utrā libet dictarū ꝛ nō eꝫ⁰.vꝫ q̄ si aliquid sequit ad añs q̄ ipm sequat ad ↄ̄ñs ꝛ ideo ex opposito ↄ̄ōnis nōdū pbaret utilitas cōiug.ꝛ sic pꝫ q̄ ex duabus de cōtingēti remanet inutilis cōiug.semp in hac figura.

Si aūt altera ineē qdē altera aūt cōtingere significat.pdicatiua qdē in eē posita priuatiua vo cōtingē nunq̄ erit sill's.siue uīr siue particulariter sumāt termini.Demfano aūt eadē ꝛ p eosdē terminos.Qñ aūt affirmatiua ↄ̄tingē qdē:priuatiua aūt ineē:erit sill's.Sumatur eni.a.b.nulli ineē.c.vo oi ↄ̄ungē.Cōuersa ergo priuatiua.b.ierit nulli.a.a.aūt oi.c.ↄ̄tingebat.fit ergo sill's qñ.b.ↄ̄ngit nulli.c.per pmā figurā.Sil'r aūt ꝛ si ad.c.ponat priuatiua.si aūt utreq̄ sint priuatiue.Significet aūt hec qdē ineē:illa vo cōtingē:per ea qdē que sūpta sunt nihil accidit necessariū.Cōuersa aūt sm ↄ̄ngēs ppōne fit sill's qñ.b.ↄ̄ngit nulli.c.ineē:quemadmodū in porib⁹.erit enim pma figura.

s

Hic uerificat Arē.2ᵃᵐ regulā positā in pn⁰ toti⁹ capli ꝛ h̄ est idē qḋ determinare mixtionē cōtingētis ꝛ ineē in scḋa figura.p⁹ aūt p⁰ resumēdo illam regulā dicēs q̄ si vna ppōnū fuerit de ineē ꝛ altera de cōtingēti si illa de ineē fuerit affirmatiua nunq̄ erit sill's neq̄ uīis neq̄ particularis.si aūt fuerit negatiua poterit eē sill's.sic enꝫ fit sill's cū uīis negatiua est de ineē dico si maior fuerit uīis ꝛ h̄ est qḋ dicit.[Si aūt h̄ qdē.]2⁰ regulā ipsam uerificat declarādo cōiug.hui⁹ mixtionis.ꝛ pmo declarat cōiug.uīes.2⁰ pticulares cū dicit.[eodē aūt mō.]uīiuꝫ autē pmo determinat utiles scḋo inutiles cū dicit.[si autē utreq̄ ponant.]in p⁰ sic.p.p⁰ determinat utiles hñtes alterā affirmatiuā ꝛ sunt due q̄rū pᵃ fit iuxᵃ pmū moduꝫ hñs maiorē negatiuā de ineē ꝛ minoreꝫ affirmatiuā de cōtingēti ꝛ pficit per cōuersionē maioris.2ᵃ aūt fit iuxta 2ᵐ modū hñs maiorē affirmatiuā de cōtingēti ꝛ minorē negatiuā de ineē ꝛ h̄ pficit per cōuersionē minoris ꝛ trāspōm ppōnū opꝫ aūt ↄ̄ōm cōuertē in terminis q̄ est de cōtingēti pro poˡˡ ꝛ h̄ est.[sumat enꝫ.a.b.]2⁰ determinat utiles hñtes utrāq̄ negatiuā ꝛ sunt due que se hñt sicut priores nisi q̄ ppō de cōtingēti est negatiua ꝛ pficiunt per cōuersionē illius de cōtingēti sm cōtingere: ꝛ per cōuersionē illius de ineē in terminis:sicut prius ꝛ h̄ est.[Si autem utreq̄ sunt priuatiue.]

Si autē utreq̄ ponant pdicatiue nō erit sillogismus.Termini ineē qdem sanitas aial hō.nō ineē vo sanitas equus hō.

Cōsiter ponit cōiug.uīes inutiles ꝛ sunt due hñtes utrāq̄ affirmatiuā ꝛ has tāgit in lrā:ꝛ alie due hñtes illā de cōtingēti negatiuā ꝛ illā de ineē affirmatiuā ꝛ istas dat intelligē per alias duas q̄ sm rē affirmatiue sunt sicut alie due ꝛ ponit terminos ad istātiā cōes oībus istis ꝛ h̄ est. [Si autem utreq̄ ponant.]

Eodē aūt mō se hēbit ꝛ in pticularib⁹ sillogismis.cū eni affirmatiua erit ineē siue uīr siue pticulariter sūpta nullus erit sill's. Hoc aūt sil'r ꝛ per eosdē terminos demōstrat qb⁹ ꝛ prius.Qñ aūt priuatiua erit:per ↄ̄ūsionē queadmodū in porib⁹.Rursum si ambe qdē dimēsiones priuatiue sumant uīr aūt qḋ nō ineē est:ex ipsis qdē ppōnibus nō erit nccīū.ↄ̄uersa aūt ↄ̄tingēti erit sicut in porib⁹ sill's.Si aūt nō ieē qdē sit priuatiua:pticulari aūt sūpta nō erit sill's:neq̄ pdicatiua existe altera propōne.Neq̄ qñ utreq̄ ponunt ifinite:uel affirmatiue:uel negatiue:uel pticulares:demfano aūt eadē ꝛ per eosdem terminos.

Cōsiter determinat cōiug.pticulares ponēs regulas ꝛ ppōnes per q̄s manifestū est que cōiug.pticulares utiles sunt:ꝛ que nō.pᵃ talis in pticularib⁹ sillis si illa de ineē sit affirmatiua siue uīis siue pticularis non erit sill's.si aūt fuerit negatiua poterit eē.ꝛ h̄ est.[eodē aūt mō.]2ᵃ talis si ambe ppōnes fuerint negatiue ꝛ illa de ineē fuerit uīis ꝛ maior erit sill's:sed opꝫ pfici ꝛ h̄ per cōuersionē illi⁹ de cōtingēti sm cōtingē:ꝛ per cōuersionē illius de ineē in terminis.si aūt fuerit pticularis negatiua de inesse nō erit sill's quōcūq̄ reliq̄ ppō se hēat:ꝛ h̄ est.[rursum sicut.]3ᵃ est si ambe ppōnes fuerint pticulares nō erit sill's ꝛ h̄ est.[nec qñ utreq̄.]pmo de regula hic obseruāda.querit enim q̄re opꝫ hic illā de inesse esse uīeꝫ negatiuam cum isto mixtio descēdat ab eadem mixtione

in pᵃ figura ubi nõ est necesse illã de ineẽ negatiuã uleʒ. Et dicẽdũ ꝙ oẽs silli huiꝰ mixtionis descẽdũt a pᵃ fiᵃ. s. ab illa que habet maiorẽ de ineẽ negatiuã ꝛ iõ opʒ cum oẽs in illã cõiugõnẽ reducibiles sint ut hẽant ꝑpõnem poˡᵒᵐ ut fiat maioꝛ negatiã i uleʒ. talis aũt nõ est nisi ulis negᵃ de ieẽ q̃re opʒ ꝙ oẽs cõiugõnes utiles ħ hẽant illã de ieẽ ulem negᵃᵐ. ñ q̃rit q̃re nõ descẽdũt ħ aliq̃a sillõ a mõ impfecto hñte maiorẽ affirᵃᵐ de ieẽ q̃re ẽt a modis pfectis illiꝰ mixtiõis nõ descẽdat ħ aliqs sillõs. ℂ Et dõ ad pᵐ ꝙ oẽs silli huiꝰ fiᵉ negatiui sũt. illa autẽ cõiug̃ que hẽt illã de ieẽ affirᵃᵐ nõ ẽ negᵃ ꝛ iõ ab illa nõ pt descẽdẽ aliqs sillõs huiꝰ fiᵉ. ℂ Ad 2ᵐ dicẽdũ ꝙ moꝰ pfectꝰ in ista mixtione hẽt maiorẽ de cõtingẽti. descẽdũt aũt silli huiꝰ figᵉ a sillis pme per ꝯuersionẽ maioris q̃re cũ ulis negᵃ de ieẽ solũ cõuenat pʒ ꝙ oẽs silli huiꝰ figure in hac mixtione descẽdũt a sillõ impfecto pme fiᵉ eiusdẽ mixtionis hñte maiorẽ negᵃᵐ de ieẽ. ℂ Coñter forte dubitabit de ꝯiug. ꝛ pᵒ de utilibꝰ hñtem istã sic. nullũ aial est albũ sit ita ꝯtigit oẽʒ equũ eẽ albũ nõ tñ cõtigit nullũ equũ eẽ aial. Et dicẽdũ ꝙ oĩs istã ħ soᶜᵃ est ubi ꝑpõ de ieẽ accipit de ineẽ ut nũc opʒ eni ulem negᵃᵐ de ieẽ eẽ de ieẽ simplr̃ sie ꝛ ħ. adhuc ħ oppoñi posset sic in pcedẽnbus. s ꝙ sequatur ꝯᵒ de ineẽ ponẽdo minorẽ ineẽ cũ opposito ꝯonis. Et rñdẽdum est sicut in pcedẽtibꝰ ꝙ non est admittẽda põ minoris ieẽ cũ maioꝛ sit de ieẽ simplr̃. oppositum enim ꝯonis cõpoˡᵉ est minori ãt põem ieẽ sed nõ post. ℂ Ulteriꝰ forte dubitabit aliqs de cõiugõnibꝰ inutilibꝰ. ꝛ pᵒ de inutilibꝰ ubi illa de ieẽ est affirᵃ vʒ ꝙ talis cõiugõ utilis. cõtingit nullũ. b. eẽ. a. oẽ. c. est. a. ergo cõtigit nullũ. c. eẽ. a. ꝛ accipit in ꝯone contingens pro possibili. accipiat eni oppositum ꝯonis cũ maiore posita ieẽ ꝛ sequit oppositũ mioris sic nullũ. b. est. a. aliqđ. c. de necessitate est. b. g̃ aliqđ. c. nõ est. a. sequit enim ad minus ꝯᵒ de ieẽ ſʒ ħ ꝯᵒ est ꝯdictoria minoris. adhuc põt ostẽdi tales ꝯones utiles esse respectu ꝯonis de in esse. sic contingit nullũ. b. eẽ. a. oẽ. c. est. a. g̃ nullũ. c. est. b. si nõ seqt sumat oppositũ ꝛ ponat maior ieẽ sic nulluʒ. b. est. a. aliqđ. c. est. b. g̃ aliqđ. c. nõ est. a. que est ꝯdictoria mioris. similis est oppõ de oĩbꝰ inutilibꝰ cõiugõnibꝰ ulibꝰ ꝛ pticularibus hñtibꝰ uleʒ negatiuã de cõtigẽti ꝛ illã de ieẽ affirᵃᵐ. Et dicẽdũ ꝙ iste cõiugõnes inutiles sunt idẽ utriusq̃ ꝯonis dãdũ est oppositũ utriusq̃ ſʒ nõ est admĩẽda põ maioris ieẽ hac rõne minoꝛ cũ sit uera de ieẽ ꝛ nõ est poˡᶦˢ ut fiat maioꝛ in pᵃ fiᵃ per reductionẽ põt eẽ ut nũc quo existe oppositũ utriusq̃ ꝯonis compoˡᵉ est maiori aut põeʒ eꝰ ieẽ sed nõ post ꝛ cũ opposito ꝯonis nõ dʒ admitti põ maioris ieẽ. vbi grã cõtingit nullũ hoiem esse albũ ꝛ oẽ aial est albũ sit ita neq̃ sequitur ꝯᵒ de cõtingẽti neq̃ de ieẽ minore existe uera cõpossibiles sũt maioꝛ ꝛ oppositũ ꝯonis de ieẽ. s. aliquod aial est hõ cõtingit nullũ hoiem eẽ albũ ſʒ miore existe uera nõ põt oppositũ alteriꝰ stare cũ maiore posita ieẽ sicut pʒ ituẽti. sic ergo pʒ ꝙ nõ est admittẽda põ maioris ieẽ ꝛ ħ plana sũt per dicta in pcedẽtibus. ℂ Adhuc forte aliqs dubitabit de 4ᵒ scḋe ubi non vult fieri utilẽ cõiugõnẽ. vʒ eni ꝙ maiore existe affirᵃ de cõtingẽti ꝛ minore negᵃ de ieẽ sit utilis cõiug̃ sic. cõtigit oẽ. b. eẽ. a. qđdã. c. nõ est. a. ergo qđdã. c. nõ cõtingit esse b. ꝛ põt ostẽdi per expõnẽ sic si qđdã. c. nõ est. a. accipit illud ꝛ sit. n. a quo vult remoueᵗ. a. fiat ergo sic sillõs cõtingit oẽ. b. eẽ. a. nullũ. n. est. a. ergo cõtingit nulluʒ. n. eẽ. b. iste sillõs bonꝰ est ut vʒ in 2ᵒ huiꝰ fiᵉ ꝛ huiꝰ mixtiõis sit eciã iũ pnᵃ huiꝰ mixtionis in hac fiᵃ cum maioꝛ sit ulis ꝛ illa de ieẽ negᵃ ulis. Et dicẽdũ ꝙ in ista mixtione opʒ illam de ieẽ eẽ uleʒ negᵃᵐ de ieẽ simpliciter si ulis negᵃ de ineẽ accepta in sillõ expositorio põt eẽ de ieẽ ut nũc ꝛ ideo nõ tenet sillõs expositoriꝰ nec fit ſm pnᵃ huiꝰ mixtiõis. qđ aũt nõ opʒ ulem negᵃᵐ in sillõ expositorio eẽ de ieẽ simpliciter. pʒ per ħ ꝙ ipsa accipit sub pticulari negᵃ que quidẽ in sillõ pncipali potuit eẽ de ieẽ ut nunc qr nõ potuit

approbari ut eẽt de ineẽ simplr̃. ℂ Coñter forte q̃ret q̃t sunt ħ silli ꝛ que sit eoꝝ sufficiẽtia. Et dicẽdũ ꝙ opʒ hic minorẽ eẽ ulem sicut ubiq̃ in 2ᵃ fiᵃ cuiꝰ cã pꝰ dicta ẽ opʒ ẽt illã de ineẽ eẽ ulem ꝛ negᵃᵐ sic pʒ ex pdictis ꝛ ex his manifestũ est ꝙ ille octo cõiugõnes inutiles maiorẽ pticularẽ ꝛ minorẽ ulem. de illis aũt octo que hñt maioreʒ ulem ꝛ minorẽ pticularẽ due utiles sũt ꝛ sex inutiles. vñ pʒ ꝙ tñ sex sũt ħ cõiug. utiles. s. minoꝛ ules ꝛ due ptiᶜᵉˢ.

Si aũt hic qdẽ ꝑpõnũ ex necessitate
S te illa ꝗo cõtingẽ significat. puatia
qdẽ necia: erit sillõs nõ solũ qm̃ ꝯtingit nõ ineẽ: ſʒ qm̃ nõ iest. affirmatiua auteʒ nõ erit. Ponaᵗ eni. a. nulli qdẽ. b. ineẽ ex necessitate. c. aũt oĩ ꝯtingẽ. Cõuersa ergo puatiua: ꝛ. b. nulli. a. ierit. a. aũt oĩ. c. ꝯtingebat. fit igit rursus per pmã figurã sillõs qm̃ b. ꝯtingit nulli. c. ieẽ. Silr̃ aũt manifestum qm̃ nõ iest. b. nulli. c. ponaᵗ eniʒ ieẽ ergo si a. ꝯtingit nulli. b. b. aũt iest alicui. c. a. alicui c. nõ ꝯtinget. ſʒ oĩ ponebaᵗ ꝯtingẽ. Eodeʒ aũt mõ ostẽdiᵗ ꝛ si ad. c. ponaᵗ puatiuũ.

ℂ Hic uerificat aliã terciã regulã in pnᵒ totiꝰ capᵗ positã ꝛ ħ est idẽ qđ dicẽ totã mixtionẽ cõtigẽtis ꝛ necessarij in 2ᵃ fiᵃ ꝛ diuidiᵗ in. d. in pᵃ determinat hãc mixtionẽ. i 2ᵃ cõparat eã ad pcedẽtẽ cũ dicit. ⌊ Et qm̃ eodẽ mõ. ⌋ in pᵃ sic ꝑcedit. pᵒ resumit dũm regulã ſm quã ꝑcedit ħ tota mixtio dicẽs si altera ꝑpõnũ fuerit de necĩo ꝛ altera de cõtingẽti si illa de necĩo fuerit ulis negᵃ erit sillõs concludẽs duplicẽ ꝯonem. s. ꝯonem negatiuã de cõtingẽti ꝛ ꝯonẽ negatiuã de iesse. si aũt fuerit affirᵃ nõ erit sillõs ꝛ ħ est. ⌊ Si aũt ħ qdẽ. ⌋ 2ᵒ determinat istã mixtionem ad uerificãdũ dictã regulã ꝛ pᵒ determinat cõiug. ules. 2ᵒ pticulares cũ dicit. ⌊ silr̃ aũt se hẽbit ꝛc. ⌋ pᵃ in duas. in pma dat cõiug. ules hñtes ꝑpõnes dissilis figure. 2ᵒ sillis figure ibi 2ᵃ. ⌊ si aũt sillis figure. ⌋ ꝛ q̃ iste sũt minus pfecte alijs posteriꝰ determinaᵗ. pᵃ in duas. in pma dat utiles. s. que hñt illã de necĩo negatiuã. in scḋa eũ dicẽ. ⌊ rursuʒ sit pdicatia. ⌋ ponit inutiles. s. illas que hñt illã de necessario affirmatiuã. in pᵃ ponit duas cõiug. q̃ruʒ prima fit iuxta pmũ modũ ſʒ quã pma cõstat ex maiore ulĩ negatiua de necĩo ꝛ minore ulĩ affirmatiua de cõtingẽti ꝛ pmo ostẽdit utilitatẽ eiꝰ respectu ꝯonis de cõtingẽti reducẽdo in pmã figurã per cõuersionẽ maioris ꝛ pʒ ꝛ ħ est. ⌊ ꝑponaᵗ. n. a. b. ⌋ 2ᵒ respectu ꝯonis de ineẽ per deductionẽ ad impossibile. ex maiore enim ꝛ opposito ꝯonis cõcludit oppositũ minoris in 4ᵒ pme per sillᵐ mixtũ de necĩo ꝛ ieẽ ꝛ ħ est. ⌊ silr̃ aũt manifestũ. ⌋ alia ꝯiug. fit iuxta 2ᵐ modũ hñs maiorẽ affirmatiuã de cõtingenti ꝛ minorem de necĩo negatiuã cuius utilitas respectu ꝯonis de cõtingẽti ostẽdiᵗ per cõuersionem minoris ꝛ trãspõm ꝑpõnũ: sed opʒ ẽt conuertẽ ꝯonem que est de cõtingẽti pro possibili: respectu aũt ꝯonis de ineẽ ostendiᵗ utilitas eiꝰ per ipossibile. si enim accipiaᵗ oppositum ꝯonis cum minore destrueᵗ maioꝛ per sextũ modũ tertie in mixtione necessarij ꝛ ineẽ ꝛ ħ est ⌊ eodẽ aũt mõ. ⌋

ℂ Rursum sit pdicatiua qdeʒ necia. altera aũt ꝯtingẽs. ꝛ. a. b. qdẽ ꝯtingat nulli. c. aũt omni insit. ex necessitate sic se habẽtibus terminis nullus erit sillogismus. accidit enim. b. nõ inesse. c. ex necessitate. Sit eniʒ a. qdẽ albũ. in quo aũt. b. hõ: in q̃ aũt. c. cignꝰ. Ergo albũ qdẽ cigno ex necitate iest

hoī aūt cōtingit nulli: ⁊ hō nulli cigno ex necessitate. Quū igit̃ eius qd̃ est cōtingere nō est syllogismus manifestū est. nā qd̃ ex necessitate nō erit cōtingēs: sed neq̃ necessariū. nā necessariū aut ex utrisq̃ necessarijs: aut ex priuatiua cōtingebat. Amplius aūt ⁊ possibile est his positis. b. ineē. c. nihil enim phibet c. sub. b. eē. a. aūt oī. b. qdē nō cōtingē. c. aūt ex necessitate ineē: ut si. c. qdē sit vigilās. b. aūt aial: in quo aūt. a. motus. nā vigilāti qdē ex necessitate inest motus. aiali aūt oī nō cōtingit: ⁊ oē vigilās aial. Manifestuz ergo q̄m nec eius qd̃ est nō ineē: siqdē sic se hn̄tibus terminis necesse est ineē. Neq̃ ēt oppositarū ꝓpōnuz. q̄re nullus erit sill's. sitr aūt ⁊ ecōuerso oñdet̃ posita affirmatiua.

Cōsiter ponit ꝯiugōnes inutiles dissilis q̄litatis hn̄tes illā de necessario affirmatiuā ⁊ sūt due. vna iux̃ pm̄ modū alia iux̃ scd̃m. Circa pmā sic p. pⁿ dicit q̄ si maior est negatiua de ꝯtingēti ⁊ minor affirmatiua de necessario non fit sill's ⁊ hoc ostēdit ponēdo terminos ubi stat ꝯⁿ uñis negatiua de necessario sic ꝯtingit nulluz hoiem eē albū de necessitate ois cignus est albus ⁊ de necessitate nullus cignus est hō. ⁊ ex hoc ꝯcludē cū necessariū repugnet ꝯtingēti neq̃ sequitur affirmatiua neq̃ negatiua de cōtingēti p possibili ⁊ ita nulla affirmatiua ⁊ h est. rursuz sit p̄dicatiua. 2ⁿ ostendit q̄ q̄uis negatiua de necessario stare possit nō tñ sequit̃ ⁊ hoc ostēdit dupr̄. pⁿ per h q̄ uñis negatiua de necessario nunq̃ sequtur nisi ex duabus de necessario uel ad minus ex negatiua de necessario sed neutro mō est in dicta dispōne ⁊ h est. sed neq̃ semp. scd̃o ostēdit idē per istātiā in terminis ponēdo termīos ubi stat affirmatiua de ineē dicēs q̄ nihil phibet. c. eē idē. b. s. minorem extrēitē eē sub maiori ⁊ mediuz cōtin̄r remoueri a maiori extremitate ⁊ ineē minori extrēiti. ubi grā ꝯtingit nullum aial moueri q̄r ꝯtingit ⁊ oē de necessitate oē vigilans est mouēs ⁊ oē vigilās est aial cuz ergo sequat̃ affirmatiua de ineē patet q̄ non sequtur negatiua de necessario neq̃ de ineē ⁊ pz q̄ cōstet aliq̄n negatiua de necessario aliq̄n aūt affirmatiua de ineē nō poterit seq̄ aliq̄ ꝓpō alicui eorū opposita ⁊ ita nō fit sill's ⁊ h est. amplius aūt ⁊ compossibile. Alia aūt est hi9 cōiug. iux̃ secūduz modū hn̄s maiorē affirmatiuā de necessario ⁊ minorē negatiuā de ꝯtingēti cui9 inutilitas silr ostēdi pōt sicut ⁊ pcedēns ⁊ h est. silr aūt oñdet̃. attēdēdū est aūt q̄ p termīos Aris. positos ad istātiā dicōp mōr nō v: excludi q̄n sequat̃ negatiua de ꝯtingēti ꝓ possibili nō eni repugn̄t ei negatiua de necessario nec affirmatiua de necessario.

Si aūt sill's figure sint ꝓpōnes: cū sint p̄uatiue semp erit sylls: ꝯuersa s; ꝯtingē ꝓpōne: queādmodū ⁊ in p̄oribus. Sumat̃ eni. a. b. qdē ex necessitate nō ineē. c. aūt cōtingē nō ineē: ꝯuersis ergo ꝓpōnibus. b. qdez nulli. a. inest. a. aūt oī. c. ꝯtingit. fit igit̃ p̄ma figura. Et si ad. c. ponat̃ p̄uatiuū silr. Si aūt p̄dicatiue ponunt̃ nō erit sill's. nā ei9 qd̃ est nō ineē: aut ei9 qd̃ est ex necessitate nō ineē: manifestū q̄m nō erit eo q̄ nulla sūpta sit p̄uatiua ꝓpō: neq̃ in eo qd̃ est ineē neq̃ in eo qd̃ est ex necessitate ineē: sed neq̃ ei9 qd̃ ē cōtingere non inesse: ex necessitate enim sic se habentibus terminis. b. nō inerit. c. ut si. a. quidem ponat̃ albū: in quo autē. b. cignus: in quo aūt. c. hō: neq̃ oppositarū affirmationū: q̄m ostēsum est. b. ex necessitate nō ineē. c. nō ergo fit sill's omnino.

Cōsiter ponit cōiug. utiles hn̄tes ꝓpōnes silis q̄litatis ⁊ pⁿ utiles. s. que hn̄t utraq̃ negatiuam. 2ⁿ inutiles. s. que hn̄t utraq̃ affirmatiuam. utiles aūt due sūt q̄rū pⁿ fit iux̃ pm̄ modū hn̄s maiorē negatiuam de necessario ⁊ minorē negatiuam de ꝯtingenti que pficiz oino silr sic post modos hui9 mixtiōis respectu utriusq̃ ꝯiugōnis nisi q̄ pter h opz minorē ꝯūti p oppositas q̄litates ⁊ h est. si aūt silis. 2ⁿ vo fit iux̃ 2m modū hn̄s maiorē negatiuā de ꝯtingēti ⁊ minorē negatiuam de necessario ⁊ h opz pficē sic in 2ⁿ mō hui9 mixtiōis sicut cū h ꝯūsa maiore ⁊ oppositas q̄litates ⁊ h est. ⁊ siqdē. c. ꝯñter ponit inutiles sill's silis ⁊ sūt due hn̄tes utraq̃ affirmatiuam q̄s ostēdit inutiles p hāc rōnē si fieret sill's utraq̃ existe affirmatiua aut sequet̃ negatiua de ineē uel de necessario aut affirmatiua de ineē uel de necessario aut affirmatiua de ineē sit de necessario uel aliq̄ de ꝯtingēti. s. ad utrūlibet s; nulla istarū seq̄t̃ g̃ nō fit sill's h ex utraq̃ affirmatiua hui9 rⁿ. pmo ponit ꝯñm ⁊ h est. Si aūt p̄dicatiū. 2ⁿ ostēdit minorē ⁊ p. sic. pⁿ ostēdit q̄ nō seq̄t̃ negatiua de ineē uel de necessario p h q̄ negatiua nō seq̄t̃ nisi ex aliq̄ negatiua ⁊ h est. nā ei9 qd̃ est nō ineē. 2ⁿ oñdit q̄ nō seq̄t̃ affirmatiua de ineē uel de necessario nec aliq̄ de cōtigēti ad utrūlibet ponēs terminos ubi ꝯⁿ stat uñis negatiua de necessario que repugnat tā affirmatiue q̄ negatiue de cōtigēti repugnat ēt affirmatiue de ineē ⁊ de necessario ⁊ sūt termini albū cignus hō. pz igit̃ q̄ cū stet dicta negatiua de necessario nō seq̄t̃ aliqua ei repugnans ⁊ ita nō erit oino sill's ⁊ h est. neq̃ in eo qd̃ est ineē. attēdēdū est h aūt adhuc q̄ p termios positos nō excludit̃ seq̄ negatiuam de cōtigēti pro possibili. ultimū tñ h appet excludi per h qd̃ dicit negatiuam nō seq̄: q̄r nulla pmissarū negatiua ē.

Silr aūt ⁊ in particularibus se hebit sill's. Q̄n eni fuerit p̄uatiua uñis ⁊ necessaria semp erit sill's: ⁊ ei9 qd̃ est ꝯtingē: ⁊ ei9 qd̃ nō est ineē: demr̄atio aūt p ꝯūsionē. q̄n scd̃a ꝓpō aūt affirmatiua nunq̃. Eodē aūt mō oñdit̃ quo in uñibus: ⁊ per eosdē termīos: nec q̄n utreq̃ sumunt̃ affirmatiue. nā ⁊ huius eadē demr̄atio que ⁊ p̄us. Q̄n aūt utreq̃ qdē p̄uatiue: uñis aūt necessaria que nō ineē significat: per ea qdē que sūpta sunt nō erit necessaria: ꝯuersa aūt s'm ꝯtingē ꝓpōne erit sill's. queādmodū in p̄oribus. Si autez utreq̃ ifinite uel pticłares sumant̃ nō erit sill's demr̄atio aūt eadē: ⁊ per eosdē termīnos. Manifestū igit̃ ex p̄dictis q̄m p̄uatiua uñi posita necessaria: semp fit sill's: nō solū eius qd̃ est ꝯtingere nō inesse: sed nō inesse: affirmatiua autem nunq̃.

Hic determiat cōiug. pticulares hui9 mixtiōis ⁊ h facit ponēdo ꝓpōnes ex q̄bus pz que cōiug. sūt utiles ⁊ que inutiles. pⁿ talis in sill's pticularibus si illa de necessario sit uñis ⁊ negatiua semp fit sill's. si aūt fuerit affirmatiua nō fit sill's ⁊ pōt ad huc h cōiug utilis in. d. ꝯiugōnes sic ꝯiug uñis utiles ⁊ h est. silr aūt. 2ⁿ suppō est q̄ si utraq̃ ꝓpō fuerit affirmatiua nō erit sill's ⁊ h est. nec q̄n utreq̃. 3ⁿ est q̄ si utraq̃ fuerit negatiua erit sill's si illa de necessario uñis fuerit ⁊ tūc opz cōuertē illā de cōtigēti p oppositas q̄litates ⁊ faciēda est re

liq̄ pfectio sic in sillo͡gis uslib⁹ ꝛ h̄ est. ⌊qn̄ aūt utreqȝ.⌋ 4⁹ est ꝙ ex duab⁹ pticularib⁹ ul' īdīfinitis nō fit sill's ꝛ h̄ est ⌊si aūt utreqȝ.⌋ Janc̄dēdū est aūt h̄ ꝙ nō excludit in hys ꝓpositionib⁹ qn̄ lux q̄rtū modū fieri possit utilē cōiug. ex maiore de cōtingēti ꝛ minore de nec̄io neg⁹ particulari cōsequēter epilogat ꝛ patet ꝛ h̄ est. ⌊manifestū igit.⌋

Et qm̄ eodē mō se hn̄tib⁹ tmīs nec̄ijs ꝛ ī his q̄ īsūt: fit ꝛ nō fit sill's. Palā āt qm̄ oēs īpfecti sīt silli ꝛ qm̄ pficiūt p p̄dcās figuras.

Modo cōparat hāc mixtionē ad p̄cedentē dicēs ꝙ sili ter se hn̄tibus terminis h̄ ꝛ ibi similr̄ fit ꝛ nō fit sill's ꝛ ita tot sunt ɔiug. utiles in mixtione ɔingentis ꝛ necessarij quot sunt in mixtione ɔingētis ꝛ ine᷑ ꝛ h̄ v᷑ tā cōcludē quartū modū in hac mixtione ɔtingētis ꝛ inesse positus inutilis fuit q̄rtus modus ꝛ vult ꝙ silr̄ fit h̄: est autē d'ria h⁹ mixtionis ad p̄cedentē q̄ꝛ oēs ɔiug. utiles h̄ concludunt duas ɔiugōnes. ibi v̄o tm̄ vnaȝ ꝛ patet ꝙ ex p̄ehabitis ꝙ oēs sunt īmpfecte ꝛ pficiunt per p̄mā uel tertiaȝ figurā ꝛ h̄ est ⌊ꝛ qm̄ eodē mō.⌋ Sȝ h̄ forte dubitaret aliquis p̄mo de p̄ncipio h̄ obfuādo. s. ꝙ ꝓpō de necessario sit ul'is negatiua h̄ enī nō videt̄ necesse q̄ꝛ ista mixtio in secūda figura descēdit ab eadē in p̄a figura ꝛ remoueri nō est necesse ꝓpōm de necessario eē ul'em negatiuā. Et dicēdū ꝙ oēs silli hui⁹ mixtionis in hac figura descēdūt ab illo mō imperfecto eiusdē mixtionis in p̄ma figura ubi ꝓna est ul'is negatiua de necessario quare cū oēs isti silli in illū modū reduci hēant sicut ab eo descēdunt necesse est omnes h⁹ sill'os in hac figura hūare ꝓpōm que possit ibi fieri maior in tali mō p̄me figure sed talis non est nisi ul'is negatiua de nec̄io ꝛ iō opȝ oēs sill'os hui⁹ mixtionis in hac figura hēre ꝓpōnem de nec̄io ul'em negatiuā. Sed tunc queritur quare a modis pfectis huius mixtionis in p̄ma figura nō descēdat aliq̄s sill's scđe. adhuc querit̄ quare nō a modis imperfectis hn̄tib⁹ maiorē de nec̄io affirmatiuā. Et dicēdū ad p̄mū ꝙ silli huius figure descēdūt a sill'is p̄me figure per ɔuersionē maioris simplr̄. Sed in modis imperfectis hui⁹ mixtionis necessarij ꝛ ɔtingētis nō est maior ita cōuertibilis cum sit de ɔtingenti. Ad 2ᵐ dicēdū ꝙ oēs silli hui⁹ figure negatiui sunt ꝛ per ɔuersionē maioris simplr̄ a sill'is p̄me descēdūt. Sed in modis imperfectis hui⁹ mixtionis in p̄ma figura maiore exn̄te de nec̄io neqȝ cōuertit̄ maior simplr̄ neqȝ fit sill's negatiuus. Consequēter dubitat̄ de mō ꝓbādi ɔn̄tiam ɔiugōnis de iesse in modis utilib⁹ hui⁹ mixtiōis. ꝓbat enīȝ ɔiugōm de iesse sequi per mixtionē necessarij ꝛ inesse ꝛ illa de inesse possit esse ut nunc ꝓbatio in modis huius mixtionis sequit̄ ɔn̄s pro possibili q̄d si ponatur inesse aliq̄n erit simplr̄ ꝛ aliq̄n ut nunc. q̄re cū in sua ꝓbatiōe accipiat oppositū ɔiugōnis de inesse accipit illā que pōt eē de inesse ut nunc. Et dicendum ꝙ sicut in hac mixtione in p̄ma figura maior de necessario appropriat sibi minorē ut sit de ɔtigēti nato ꝛ iō opȝ ibi eē ɔiugōnez de inesse simplr̄ eodē mō in modis huius mixtionis in hac figura ul'is negatiua que est de necessario que est i potētia ut fiat maior in p̄a figura sicut hos erat descēsuȝ a p̄ma hēt ptātem approp̄andi illā de ɔtingēti ut sit de cōtingēti nato quare ɔ⁹ de iesse est de iesse simplr̄ sicut in p̄ma figura ꝛ iō accepto ei⁹ oppositū cū illa de necessario sit bona mixtio necessarij ꝛ iesse. verbi grā. necesse est nullū lig̃ᵐ esse musicū. cōtingit oēm hoīem esse musicū. ergo nullus hō est lignū. sic igitur ꝙ sua probatio est bona de ɔn̄tia ɔōnis de inesse. Sciendum aūt ꝙ qn̄ affirmatiua est h̄ de nec̄io q̄ꝛ ista non fuit maior in p̄ma figura fieri pōt per reductionē nec exigit illā de cōtingēti esse de cōtingēti nato ꝛ ideo ɔ⁹ non fuit de inesse nō utilis pōt ondi seq per dictā mixtionē q̄ꝛ eiꝰ q̄ oppositū pōt esse de inesse sicut patebit causa itra. Ulteri⁹ forte dubitabit aliq̄s de q̄busdā dictis ī l'ra circa terminos q̄sdā positos ad istātiā. dicit enīȝ ꝙ nihil phibet. c. esse idē. b. ꝛ. a. cōtingēter inesse oī. b. ex necessitate aūt oī. c. si cōtingit ꝙ ɔtingēter vult oī de causa. b. quare eū. c. sit sb̄. b. sicut dicit de. c. dicet̄. a. ɔtigēter ꝛ ita nō ex necessitate. h̄ etiā patet in exēplis q̄ꝛ si albū ɔtingēter insit aiali ꝛ nō vult tūc nō poterit nec̄io iesse hoi sed oīȝ ꝙ ɔtingēter. Et dicēdū ꝙ aliq̄d cōtinere sumi sub alio dicitur duplr̄ sic p̄s eēntialis aut sicut p̄s accn̄talis. ꝛ dico ptē eēntialē que addit sup̄ totuȝ ɔ̄tiam eēntialē: accn̄talē aūt que addit accn̄talē. Si ḡ. c. cōtinet̄ sb̄. b. sicut p̄s eius essentialis ut hō sb̄ aiali talsum esset q̄d diceret Ar̄s. sicut oppositū est. si aūt q̄ꝛ ɔtinet̄ sub eo sicut p̄s accn̄talis non est h̄ falsuȝ ꝛ incōueniēs sicut patet in terminis quos ponit Ar̄s. vigilās enim sb̄ aiali est s; accn̄talr̄ ꝛ iō nihil ꝓhibet motū cōtigē oī aiali ꝛ nulli ꝛ tn̄ ex necessitate iesse oī vigilāti. Sed ulteri⁹ forte dubitabit̄ de ueritate huius ꝓpōnis necesse est oē vigilās eē mouēs quam assumit. eadē rōne videt̄ esse uera de necessitate oē aial moueri ꝛ ita maior falsa que fuit adhuc sua ɔuersa v᷑ falsa. s. aliq̄d mouēs de necessitate est vigilās q̄ruȝ ipsa falsa adhuc si de necessitate oē vigilās mouet aut ḡ motu locali aut motu cōīter dicto. si locali h̄ v᷑ falsuȝ. pōt enī vigilās quiescē sm̄ locū. si cōīter dicto: eadē rōne ꝛ aial ex necessitate est mouēs cū semp sit in aliquo motu ꝛ aliquo mō trāsmutet̄. Et dicēdū ꝙ vigilare est q̄ddā sentire: sentire aūt est q̄dā mot⁹ ꝛ ita vigilās est q̄ddā mouēs: ꝛ ita manifestuȝ est ꝙ ꝓpō est uera ɔtinet̄ eni sbm sb̄ p̄to eēntialiter sed sic nō cōtinet̄ sb̄ eo aial ꝛ sic patet missio ad p̄muȝ. Ad 2ᵐ dicēdū ꝙ ɔuersa est uera. s. q̄ddā mouens de necessitate est vigilās. ꝛ si queraf ꝙ dandū est illud mouens q̄d mouet motu qui est vigilia. Ad 3ᵐ dici pōt ꝙ cū dī vigilās de necessitate mouet̄ accipit̄ mot⁹ ɔ᷑ nō tn̄ h̄ est uera de necessitate oē aial mouet̄ eo ꝙ aial non cōtinet̄ eēntialr̄ sb̄ p̄to sicut cōtinet̄ vigilās. uel pōt dici ꝙ accipit̄ pro motu locali vigilās enim aliq̄ mō est mouens localr̄ ex necessitate q̄ꝛ in sentiēdo aliq̄d ext̄ mittit uel itnus suscipit in quo fit mot⁹ localr̄ sicut patet de visu ubi aliq̄d extra mittit̄ quicq̄d sit illud sicut patet de basilisco qui interficit solo visu ꝛ de lupo qui reddit hoiēȝ raucū visu. ꝛ de muliere que tp̄e mēstrui speculuȝ nube sanguīea solo visu īficit. Cōīter forte dubitabit̄ utruȝ in terminis p̄habitis intēdat Ar̄s. ꝙ sit ei affir^a de nec̄io uel affir^a de inesse. Lutrū intēdat ꝙ cū his p̄missis cōtingit nullū aial moueri de necessitate oē vigilās mouetur stet illa affir^a de nec̄io necesse est oē vigilans eē aial uel illud de inesse oē vigilās est aial: ꝛ v᷑ ꝙ intēdat affirmatiuā de nec̄io hac rōne. ipse sb̄iūgit ꝙ oīno nō fit sic sill's cum ḡ cōponat terminos ad instantiā termini ei⁹ debēt excludere ɔn̄tiam ɔōnis quare debet excludi ɔn̄tia ɔ⁹nis negatiue de contingēn pro possibili: sed nō ꝙ ubi dicta ɔ⁹ sic affirmatiu de nec̄io sicut patet. negatiua eni de cōtingēti pro possibili non repugnat negatiue de nec̄io neqȝ affirmatiue de iesse sed solū affirmatiue de nec̄io. quare v᷑ ꝙ itēno Ar̄s. debeat eē ꝙ ul'is affir^a de nec̄io. Sed ɔ̄ i l'ra sua tn̄ p̄dictam accipi de inesse nō addendo modū necessitatis sicut patet intuēn. Adhuc v᷑ ꝙ ipsa non possit accipi de nec̄io uera q̄ꝛ sua cōuersa falsa videt̄. s. q̄ddā aial de necessitate vigilat q̄re h̄ oē vigilās est aial nō est accipiēda de nec̄io sed de iesse sic enīȝ pōt accipi uera adhuc si oē vigilās de necessitate mouet̄ ꝛ oē vigilās de necessitate est aial ḡ aliq̄d aial de nec̄itate mouet̄ sed h̄ nō pōt stare cū maiori ḡ si Ar̄s. intēdat ɔiugōnē posse stare cū p̄missis ꝛ nō possit stare si fuerit de necessario manifestū est ꝙ opȝ eā accipi de iesse. adhuc. a. ꝓbo ꝙ ad talē ɔiug. sequetur ɔ⁹ negatiua de cōtingēti pro possibili. si enī ɔtingit nullū. b. eē. a. ꝛ oē. c. de necessitate est. a. sequit̄ ꝙ oē. c. ɔtigit nō eē. b. q̄ꝛ si nō: stabit oppositū q̄d equipollet ei q̄d est aliq̄d. c. eē. b. ex qua ꝛ mio: sequit̄ oppositū maioris sic de necessitate oē. c. est. a. de

necessitate aliqd.c.est.b.ergo de necessitate aliqd.b.est.a. patet igit ꝙ sequit negatiua de cōtingēti pro possibili.ergo nō debēt termini Arist.excludē ulem negatiuā sequi sꝫ in terminis dictis intelligēs quo de necͤio excluderet seq neg.ᵃ de ɔtigēti pro possibili q̄re ɔᵒ illa dꝫ itēdi eē de ieē ⁊ nō de necͤio qd ɔre est ⁊ sic patet resolō ad oppositum ⁊ pulchrā rōnem h̄ positā. ¶ Sed nūc ulteriᵒ dubitabit utrū cū talibᵒ p̄missis possit stare assirᵃ de inesse.vꝫ enim ꝙ nō ex illa enim ⁊ minore sequit oppositū maioris sic de necessitate oē.c.est.a.oē.c.ē.b.ergo de necessitate aliqd b.est.a.illud sequit per mixtionē necij ⁊ inesse in p̄mo tertie. Et dicēdū ꝙ illa de ineē que assumit tū poterit eē nūc.sed sic non accipit apud dictā mixtionē si debeat illari ɔᵒ de necͤio sicut patet ex p̄cedētibᵒ. ¶ Sꝫ adhuc restat eadē dubitatio de terminis quos ponit Arist.quia hec ɔᵒ omē vigilās est aial est de inesse simplr q̄re si ip/sa accipiat cū minore sequit oppositū maioris sic de ne/cessitate oē vigilās est mouēs oē vigilās est aial ergo de necessitate aliqd aial est mouēs:⁊ ita male ponit terminos quia nō pōt ɔᵒ quā dicit posse stare cū p̄missis. Ad hoc posset dici ꝙ lꝫ in dictis terminis non possit stare illa de inesse q:illa est de inesse simplr in terminis tū ubi esset tū nūc stare posset ēt ad h̄ tū signdū ponit Arist.termios faciēs mētionē de terminis p̄sentibᵒ h̄ intēdēs ꝙ ali/qua de inesse stare possit cū p̄missis.uel meliᵒ pōt dici ꝙ in mixtiōe necij ⁊ iesse in 3ᵃ figura illa de necͤio appro/priat sibi illā de inesse ut accipiat p̄tum eētialr sub sbto sicut fingit satis Arist.ubi determinat illā mixtionē debet ꝙ in tali mixtiōe accipe illā de inesse ita ꝙ sit de inesse sim/plr nō qualitercūqꝫ sed ꝙ termini eētialr se hēant ad in/uicē ⁊ vnus sb altero sit eētialr.sed hec ppō oē vigilās est aial nō sic se hꝫ nec sua ɔuersa q̄re ⁊ ipa ⁊ sua ɔuer/sa inutilis est ad dictā mixtionē ⁊ ita deficit sillō mixtus qd facit ad destruēdū maiorē ex pte illius de ieē.ꝙ si cō/uertat nō erit in p̄ma figura minor extremitas eētialr sb medio.nō enꝫ est aial eētialr sb vigilāte nec ēt ecō/uerso. ¶ Ulteriᵒ forte dubitabit aliqs de cōiug.⁊ p̄mo de utilibᵒ qi videnf hꝫe instātiā sic ɔtingit oē aial gescē: de necessitate oē vigilās gescit nō tū ɔtingit nullū vigi/lans eē aial qd est īpossibile. Et dicēdum ꝙ minor ppō est falsa q: ulis negatiua de necͤio remouet p̄dicatū ab his que sunt ⁊ que psit eē sb sbto sicut patet ex dictis.vn̄ sensus minoris est de necessitate nihil qd est uel qd pōt eē vigilās gescit qd falsū est. ¶ Conter forte dubitabit de ɔiugōībᵒ inutilibus.vꝫ enim ꝙ maiore exñte affir/matiua sit utilis cōiugō respectu ɔnis negatiue de cō/tingēti pro possibili ⁊ respectu negatiue de inesse respe/ctu ɔtingētis sic.de necessitate oē.b.est.a.cōtingit nullū c.eē.a.ergo cōtingit nullū.c.esse.b.si nō sequit dē opposi/tū.s.nō cōtingit nullū.c.esse.b.qd equollet isti necesse est aliqd.c.eē.b.cū sit de ɔtingēti pro possibili.ex hac aūt ⁊ maiore sequit oppositū minoris ex utraqꝫ de necͤio in p̄ma figura.sic de necessitate oē.b.est.a.necesse est ali/qd.c.esse.b.ergo necesse est aliqd.c.esse.a.qd nō stat cū mi/nori.adhᶜ vꝫ sequi negatiua de ineē.s.nullū.c.est.b.deʳ enim opposita ex ista ⁊ minore sequitur oppositum mi/noris per mixtionē necij ⁊ inesse in pᵃ figᵃ sic de neces/sitate aliqd.c.est.b.ergo de necessitate aliqd.c.est.a.similis aūt est oppō de oibᵒ illis que hn̄t maiorē affirmatiuam de necͤio. ¶ Conter opponit sic si minor sit affirmatiua de necͤio sic cōtingit nullū.b.esse.a.necesse est oē.c.eē.a.er/go ɔtingit nullū.c.eē.b.dico de cōtigēti pro possibili.ex opposito enim ɔnis ⁊ minore sequit oppositū maio/ris per utrāqꝫ de necͤio in 2ᵃ figᵃ.sic de necessitate omne c.est.a.de nectate.c.est.b.ergo de necessitate aliqd.b.est.a. sic ondi pōt negatiua de inesse sequi per mixtionē ne/cessarij ⁊ inesse in 3ᵃ fiᵃ.sic de necessitate oē.c.est.a.aliqd c.est.b.ergo de necessitate aliqd.b.est.a.simr aūt est oppō de oibus hn̄tibᵃ minorē affirmatiuā de necͤio. Ad ois hec dici pōt ꝙ negatiua de ɔingēti pro possibili sequit s̄m similitudinē ⁊ ɔn̄iā terminoꝝ sicut iā ondsū est ⁊ sicut dici/tur in ɔūbᵒ sequi ɔōnem ulem in 3ᵃ figura ⁊ affirmati/uā in 2ᵃ.h̄ enim non est nisi grā terminoꝝ ⁊ nō grā for/me nō tū sequit talis ɔᵒ v̄tute p̄missarum sic dispositaꝝ in dictis ɔiug.⁊ sub tali figura ex quo utraqꝫ s̄m rem af/firmatiua est qd repugnat ppietati scde figure. Arist.igr respiciēs dispōnem p̄missarū ⁊ formā cū ppietate figu/re ponit tales ɔiug.inutiles esse nunqꝫ enim grā forme ex affirmatiuis imediate sequit negatiua.vn̄ anēdēduz est ꝙ per terminos quos ponit Arist.ad instātiā non ex/cludit qn sequat negatiua de contingēti pro possibili q: respiciēdo ad ɔn̄iam terminoꝝ sequit.ponit tū cōiug. inutiles eē q: ex forma sillogicādi ⁊ ppietate figure nō psit in talē ɔōnē ⁊ sic cōsiderat Arist.ubiqꝫ in his mixtio/nibus.ad h̄ aūt qd oppositū est ɔōm de inesse sequi da/ta ꝙ illa de inesse quā sumit poterit eē de inesse ut nūc aliqn̄ de inesse simplr ⁊ tn̄ oppositū illius que assumit in sillō mixto poterit eē de inesse in terminis.cōtingēs tn̄ qd cuꝫ sequit in modis hn̄tibᵒ ulem negatiuā de ne/cessario si ponat inesse de inesse semp simplr ⁊ tn̄ bonus est hec mixtio apud illos ⁊ cā huiᵒ patet ex p̄dictis. Ad/huc restat difficilis dubitatio de 4ᵒ scde.vꝫ enim utilis esse ɔiug.si maior fuerit de ɔtingenti ⁊ minor de necͤio. sic ɔtigit oē.b.esse.a.necesse est qddā.c.nō eē.a.ergo qddā c.non est.b.ex opposito enim ɔōnis ⁊ maiore sequitur oppositū minoris in p̄ma figura per mixtionē cōtingē/tis ⁊ inesse sic cōtingit oē.b.eē.a.oē.b.est.c.ergo contin/git oē.c.eē.a. Dicēdū ad difficultatē ꝙ sillō mixtᵒ nullus est q: opposita ɔōnis de inesse qd assumit potest esse de iesse ut nūc:sed in mixtione ɔtingētis ⁊ inesse debet acci/pi de inesse simplr.sicut p̄us hitū est ⁊ ita nō ondet seq ɔᵒ de inesse. Sed difficilior est dubitatio de contingen/ti pro possibili qd vꝫ seq ex necessitate q: ex opposito ɔᵒ/nis ⁊ maiore sequitur oppositū minoris in p̄ma figu/ra per mixtionē cōtingētis necessarij.sic cōtigit oē.b.eē a.necesse est omne.c.eē.b.h̄ equipollet opposito ɔōnis ergo cōtingit oē.c.esse.a.de cōtigēti ad utrūlibet qd est modus pfectus ⁊ maior de tali contingēti ad h̄ per expo/sitionē pōt ondi ꝙ si qddā.c.de necessitate non est.a.sit illud.c.f.⁊ erit uerū dicē de necessitate nullū.f.esse.a.sil/logiçet ergo sic contingit oē.b.eē.a.de necessitate nullū.f. est.a.ergo contingit nullū.f.esse.b.illud sequit per utilem ɔiug.huiᵒ mixtionis in scdo scde. Sed si contingit nul/lū.f.esse.b.⁊.f.est aliqd.c.ergo contingit aliqd.c.non esse b.⁊ ita sequit ɔᵒ negatiua de contingēti pro possibili ex h̄ aūt sequit regulā falsam eē quā dicit in p̄nᵒ eē obs̄uā/dā q: non est h̄ ulis negatiua de necͤio. Et dicēdū est ꝙ dicta ɔclō sequit sicut ondsum est ꝫ tp̄e non reputat h̄ uti/les nisi que hn̄t ulem negatiuā de necͤio.sicut patet ex il/la quā ponit obs̄uādā ⁊ in ueritate in agēdo de coniug. pticularibᵒ non excludit q̄rtū modū. Et tunc querit cuꝫ ɔiug.utiles ules fiāt iuxta p̄mū modū scde figure. que/dam aūt iuxta scdm ⁊ Arist.enumerat illas pticulares eē utiles que descēdūt a ɔiug.ulibus p̄mi modi sicut illas in qbᵒ est ulis negatiua de necͤio q̄re nō enumerat illas inter utiles que descēdūt ab ulibus scdi modi.s.ubi est pticularis negatiua de necͤio. Et pōt dici ꝙ Arist.nō fuit locutᵒ nisi s̄m ɔsiderationē ad ɔiug.que per ɔuersionē descēdūt a p̄ma figura ⁊ eadē via in ipam reducunt.oēs aūt ille que hn̄t ulem negatiuā de necͤio pn̄t in p̄maꝫ fi/gurā reduci.s.per ɔuersionē sicut ⁊ ab ea descēdunt per cōuersionē ⁊ tn̄ illas ponit utiles ⁊ illas enūerat.ille aūt que hn̄t pticularē negatiuā de necͤio q̄uis utiles sint cū maior sit ulis nō tū pn̄t reduci per ɔūsionē ⁊ tn̄ illas nō enumerat inter utiles nec ēt expsse ɔdicit qn utiles sint. ¶ Conter forte querit sufficiētia silloꝝ huiᵒ mixtiōis ⁊ dicēdū ꝙ maior debet esse ulis ex illa de necͤio ⁊ illa de necͤio ulis negatiua quoꝝ ratio p̄us hita est.⁊ ex his pꝫ

q̄ tm̄ sunt h̄ sex utiles ꝯiugōnes. due quidē uſes ⁊ due particulares ⁊ inutiles ſicut fuit in mixtione precedenti de contingenti ⁊ ineſſe.

In poſtrema aūt figura ⁊ utriſqȝ cō
i tingētib⁹ ⁊ altera ſemꝑ erit ſillogiſm⁹. Qñ ergo ꝯtigere ſignificāt ꝓpōnes ⁊ ꝯcluſio erit ꝯtingēs: ⁊ qñ hec qdē ꝯtigere: illa ꝟo ineſſe. Qñ ꝟo altera ponit̃ neceſſaria: ſi affirmatiua qdē nō erit ꝯcluſio neqȝ neceſſaria neqȝ ineſſe. Si aūt priuatiua ei⁹ qđ eſt nō ieſſe erit ſillogiſmus quē admodū in ṗoꝛib⁹. Sumendū aūt in his ſilr̃ qđ eſt in cōcluſionibus ꝯtingēs.

¶ Hic intendit dicere de generatione ſillogiſmorum de contingēti in 3ᵃ figura. ⁊ diuidit̃ in duas. in ṗma dat regulas ſm̄ quas ꝓcedit iſta gñatio. in ſcđa eā dicit. ⌊ ſint ergo ṗmū. ⌋ gñationē in ṗn⁰ exe'. In pte prima dat tres regulas quarū ṗma deſeruit vniformi gñationi ⁊ eſt q̄ utraqȝ exn̄te de cōtingēti fiet ſill's in 3ᵃ concludens ꝯ⁰ itē de cōtingēti ⁊ h̄ eſt. ⌊ in poſtrema. ⌋ ſcđa deſuit mixtioni ꝯtingētis ⁊ ineſſe ⁊ eſt q̄ vna exn̄te de ineſſe ⁊ alia de cōtingēti erit ſill's in 3ᵃ figura concludēs ꝯōnem de cōtingēti ⁊ h̄ eſt. ⌊ ⁊ qñ hec qdē. ⌋ 3ᵃ deſuit mixtioni cōtingētis ⁊ neceſſarij ⁊ eſt ſi vna ꝓpō ſit de cōtīgēti ⁊ alia de nec̄io ſi illa de nec̄io ſit affirmatiua non ſequit̃ ꝯ⁰ de ieſſe neqȝ de nec̄io ſed ſolū de cōtingēti. ſi aūt illa de ineſſe fuerit uľis negatiua ſequit̃ duplex ꝯ⁰. ſ. de ineſſe ⁊ de cōtīgēti pro poſſibili ⁊ h̄ eſt ⌊ qñ aūt altera. ⌋ addit āt q̄ cōtīgēs in ꝯōnib⁹ accipiendū eſt ſicut in ṗcedētib⁹ qđ ſic īntelligendū. ſill's huius gñatiōis qui poſt ſuā reductionē fuerit modi pfecti ṗme figure cōcludit̃ ꝯnis ꝓus determinatū in illis aūt qui reducunt̃ in modis imꝑfectis ꝯnis pro po^{ll} ſic eni fuit in ṗcedētib⁹ ⁊ h̄ ē ⌊ ſumēdū āt. ⌋

¶ Sint ergo ṗmū ꝯtingētes: ⁊ ē. a. ⁊. b. cōtingat oī. c. ineſſe. Qñ ergo ꝯuertit̃ pticulariter affirmatiua. b. aūt oī. c. ꝯtingit ⁊. c. alicui. b. ꝯtinget quare ſi. a. qdē oī. c. c. aūt alicui. b. ⁊. a. alicui. b. ꝯtinget fit eniȝ ṗma figura. Et ſi. a. qdē ꝯtinget nulli. c. ineē. b. aūt oī. c. neceſſe eſt. a. alicui. b. ꝯtigere nō ineſſe erit ergo rurſuȝ ṗma figura per cōuerſionē. Si aūt utreqȝ ṗuatiue ponātur ex his qdē que ſumpta ſunt nō erit neceſſariū: ꝯuerſis aūt ꝓpōnib⁹ erit ſill's: quēadmodū in ṗoꝛib⁹. Si eniȝ. a. ⁊. b. ꝯtigat nulli. c. ineſſe: ſi trāſmutet̃ aūt. b. oī. c. neceſſe eſt. a. alicui. b. ꝯtingere nō ineſſe erit enim rurſus ṗma figura per ꝯuerſionez.

¶ Cōſequēter pſequit̃ gñationē vniformē ſilloꝝ de ꝯtingēti in tertia figura uerificādo regulas totas. ⁊ ṗmo uerificat ṗmā. ſcđo ſcđam. tertio tertiā. ꝓter pſe patet. in ṗma pte determinat gñationē vniformē ſilloꝝ in 3ᵃ figura de cōtingēti. Et diuidit̃ qꝛ ṗ⁰ determinat ꝯiug. utiles ſcđo inutiles cū dicit. ⌊ qñ aūt utreqȝ. ⌋ ⁊ utiliū ṗmo determinat uľes ſcđo pticulares cuȝ dicit ⌊ ſi aūt h̄ qdē termioꝝ. ⌋ in pcte ṗma ſic p. ṗmo ponit coniug. hn̄tem utrāqȝ affirmatiuā que per ꝯuerſionē minoris pficit̃ ⁊ h̄ eſt ⌊ ſint ḡ ṗmū. ⌋ ſcđo ponit ꝯiug. hn̄tez maiorē negatiuā ⁊ minorem affirmatiuā que ſilr̃ pficit̃ per ꝯuerſionez minoris in terminis ⁊ h̄ eſt ⌊ ⁊ ſi. a. qdē. ⌋ 3⁰ ponit illā que eſt ex negatiuis que pficit̃ per duplicē cōuerſionē. ṗmo enim debet ꝯuerti in q̄libet ſcđo in terminis ⁊ h̄ eſt ⌊ ſi aūt utreqȝ. ⌋ quartā aūt ꝯiug. omittit que hȝ maiorē affirmatiuā ⁊ minorē negatiuā de qua ſolet eē qđ Themi ſit utilis uel nō. ſed patet q̄ ſic ex duplici ꝯuerſione minoris. vñ omittit tanqȝ ſufficiēter intellectā p ꝯiug. ṗcedentem.

¶ Si aūt hic qdē terminoꝝ uľis ille ꝟo pticularis eodē mō ſe hn̄tibus terminis quo ineſſe ⁊ erit ⁊ nō erit ſill's. ꝯtingat eniȝ. a. oī qdē. c. b. aūt alicui. c. ieſſe. erit ergo rurſum ṗma figura pticulari ꝓpōne ꝯuerſa. Nā ſi. a. oī. c. c. āt alicui. b. ⁊. a. alicui. b. cōtiget. Et ſi ad. b. c. ponat̃ uľis ſilr̃. Silr̃ aūt ⁊ ſi. a. c. qdē ṗuatiua ſit. b. c. aūt affirmatiua erit enim rurſum ṗma figura per conuerſionē. Si aūt utreqȝ ṗuatiue ponant̃: hec qdem uľr: illa ꝟo pticulariter per ea quidē que ſumpta ſunt nō erit ſill's: ꝯuerſis aūt ꝓpōnib⁹ erit quēadmodū i ṗoꝛib⁹.

¶ Cōſequēter ponit ꝯiug. pticulares utiles ⁊ p. ſic. ṗmo dat cōiug. affirmatiuas ⁊ ſunt due vna maiore exn̄te uľi ⁊ minori pticulari que pficit̃ per cōuerſionē minoris in terminis alia maiore exn̄te pticulari ⁊ miore uľi que pficit̃ per ꝯuerſionem maioris ⁊ trāſpōnem ꝓpōm ⁊ h̄ eſt ⌊ ſi aūt h̄ qdē. ⌋ qđ aūt dicit h̄ ſilr̃ fieri ſill'm ſic in illis de ineſſe intelligit̃ q̄ntū ad q̄ntitatē ꝓpōnum qꝛ fit ſill's maiore uel minore exn̄te particulari uel uľi ſicut in illis de ineſſe. ſcđo dat cōiug. utiles negatiuas. ⁊ ṗmo illas que hn̄t alterā affirmatiuā. 2⁰ illas que hn̄t utrāqȝ negatiuā. que autē hn̄t alterā affirmatiuā ⁊ alterā negatiuam ſunt quatuoꝛ. qꝛ due hn̄t maiorē negatiuā ⁊ minorē affirmatiuā quas tāgit in littera. ⌊ ſimiliter aūt ⁊ ſi ad. c. a. ⌋ due autem habēt econuerſo. ſ. minorē negatiuā ⁊ maiorem affirmatiuā. ⁊ has dat itelligere per reliquas ⁊ omniuȝ iſtarū patet pfectio. quando enim maioꝛ eſt vniuerſalis cōuertēda eſt minoꝛ: ita q̄ ſi fuerit affirmatiua cōuertenda eſt in terminis tm̄: ſi negatiua ṗmo per oppoſitas q̄litates: in terminis ſcđo: ſi aūt maioꝛ fuerit pticularis qñ enim negatio a ꝯuertēda eſt ſm ꝯtingēs. deide in terminis: qñ ꝟo affirmatiua ꝯuertēda eſt ṗdicto mō ⁊ trāſponēde ſūt ꝓpōnes ⁊ h̄ eſt. ⌊ ſilr̃ aūt ⁊ ſi. a. c. ⌋ Cōſequēter ponit cōiug. pticulares negatiuas ⁊ ſunt due in quaruȝ altera maioꝛ eſt uľis ⁊ pficit̃ per duplicē ꝯuerſionē minoris. in reliqua aūt minoꝛ eſt uľis ⁊ pficit̃ per duplicez cōuerſionē maioris ⁊ tranſpōm ⁊ h̄ eſt. ⌊ ſi aūt utreqȝ. ⌋

¶ Qñ aūt utreqȝ indefinite uel pticulares ſumunt̃ nō erit ſill's etenim neceſſe eſt. a. oī ⁊ nulli. b. ieſſe: termini ieſſe aīal homo albū: nō ieſſe equus hō albū mediū albū.

¶ Conſequēter ponit ꝯiug. inutiles ⁊ ſunt minoꝛ habentes utrāqȝ pticularē quarū inutilitatē oñdit per inſtātiaȝ in terminis ⁊ h̄ eſt. ⌊ qñ aūt utreqȝ. ⌋ Dubitat̃ h̄ qꝛ uidētur cōiug. utiles hīc inſtātiā. ſ. tā uľes q̄ȝ pticulares. oēs ſic cōtingit oē mouēs eē hoieȝ. cōtigit oē mouēs eē equū nec tñ cōtingit aliquē equū eſſe hominē. ſilr̃ et ꝯ pticulares ſic aliqđ mouēs cōtingit eē hoiem contingit oē mouēs eē equū. Et dicēdū q̄ qñ maioꝛ eſt uľis in iſta gñatione ⁊ in hac figura illa poſt reductionē fit maioꝛ in pma figura. q̄re ſicut maioꝛ in tali dico gñatiōe accipitur ſm iſtā acceptionē oē qđ cōtingit eſſe. b. cōtingit eſſe. a. ſic ⁊ maioꝛ de cōtingēti h̄ accepta opȝ accipi eodē mō ⁊ tō ſi uera debeat eē ꝓpō nō pōt ſubijci terminis accītat ⁊ pri ſbaſr. ſic enim erit ꝓpō falſa ſicut in precedentibus

determinatū est. vñ ꝟ maior est falsa. oē movēs cōtingit esse hoiēʒ q: intellectᵘ est oē qḋ cōtingit esse movēs ⁊c. si aūt ⁊ maior est pticularis: que nūc est minor fit maior in pⁱma post reductionē ⁊ tō idē obviādū est de minore vli cū maior fuerit pticularis qḋ obviādū est de maiore vli ⁊ ita pʒ ꝙ in dicte instantijs sillogᶜᵉ accipit terminus. Cōsēter queritur sufficientia sillo⁊ in ista ꝯnatione qḋ tñ sup. est alterā ꝑpōnuʒ eē vlem q: ex negativis ⁊ minore negativa fit ꝟ sillˢ eo ꝙ omnes negative ꝟ equipollēt affirmativis supposito ꝙ ꝙ altera sit vlis. patet ꝙ .xvj. sūt utiles ꝯiug. s. minor vles ⁊ maior ubi maior est vlis ⁊ minor pticularis ⁊ minor ubi ecōverso minor aūt residue que hñt utrāqʒ pticularē manēt inutiles iter oēs. xvj. ꝯiug.

6 Si aūt hec quidē in eē illa vo ꝯtigē sigt ꝯclō qdē erit qm̄ cōtingit ⁊ nō qm̄ iest. sills aūt erit eodem modo se hñtibus terminis ut in prioribus. Sint enim pⁱmū quidē pdicative ⁊ .a. quidem oī .c. insit. b. aūt ꝯtingat oī inesse: conversa ergo .b. c. erit pⁱma figura ⁊ ꝯclusio qm̄ ꝯtingit .a. alicui .b. inesse cū eniʒ altera ꝑpōnum significaverit ꝯtingēs in prima ⁊ ꝯclusio erit ꝯtingens. Silr aūt ⁊ si .b. c. quidē inesse .a. c. aūt ꝯtingere ⁊ si .a. c. qdē pvativa. b. c. aūt pdicativa qḋ cūqʒ de iesse fuerit utroqʒ mō cōtingēs erit ꝯclusio. fit enim rursum pⁱma figura: ostēsum est autē qm̄ si altera ꝑpō significet ꝯtingere in ipa ꝯclusio erit ꝯtingēs. Si aūt ꝯtingēs privativa ponat ad minorē extremitatē. etiā si utraqʒ sumat privativa per ea qdē que posita sunt nō erit sillˢ. conversis aūt erit quemadmodum ⁊ in prioribus.

¶ Hic verificat scḋaʒ regulā in pⁱnᵒ positā ⁊ p. sic resumit eā dicēs ꝙ cū affirmativa ꝑpō sit de ieē ⁊ altera de ꝯtingēti erit 2ᵒ de ꝯtigēti ⁊ nō de ieē ⁊ fit sillˢ ꝟ sic in poribᵒ. qḋ sic itelligēdū est. ꝙ sicut in pcedēti ꝯnatiōe vniformi fit aliqñ ex utraqʒ affirmatis ⁊ aliqñ ex utraqʒ negativa aliqñ ex altera negativa ⁊ altera affirmati sic ⁊ in ista mixtione ⁊ ꝟ est. [si aūt ꝟ qdē.] scḋo eam verificat docēdo mixtionē ꝯtingētis ⁊ inesse in 3ᵃ figura. ⁊ dividit in .d. pmo determinat ꝯiug. vles. in scḋo pticulares cum dicit. [si aūt ꝟ qdē ꝑpōnū.] In pⁱma sic pcedit. pmo dat coniug. vles affirmativas ⁊ sunt due quarū pⁱor hēt maiorē de iesse ⁊ minorē de cōtingēti. scḋa aūt ecōverso ⁊ pficiunt utraqʒ per ꝯversionem minoris in terminis ⁊ ꝟ est. [sint eni pᵐ.] scḋo dat ꝯiug. negatias ⁊ pᵒ illas que habent minorē affirmativā sed maiorē negativā ⁊ sūt due aut enim est maior de inesse ⁊ minor de ꝯtingēti aut ecōverso ⁊ ondit utilitas utriusqʒ per ꝯversionē minoris ⁊ ꝟ est. [⁊ si .a. c. qdē.] scḋo ponit illas que hñt minorem negativā ⁊ sunt q̃tuor q: due hñt maiorē de inesse affirmativā vel negativā ⁊ minorē de ꝯtingēti ⁊ istas ponit in lra ⁊ ondunt utiles per duplicē ꝯversionē minoris. alie vo due hñt maiorē de cōtingēti affirmativā vel negativā ⁊ minorē de inesse negativā quas omittit tanqʒ iutiles manifeste. q: minor est vere negativa q: non debet in tertia figura ⁊ ꝟ est. [si aūt ꝯtingens pvativa.]

¶ Si aūt hec quidē ꝑpōnum fuerit vlis illa vo pticularis: utrisqʒ quidē pdicativis aut vni quidē pvativa pticulari aūt affirmativa: idem erit modus sillo⁊ oēs eniʒ claudunt per primā figurā. Quare manifestum ꝙ eius qḋ est ꝯtingere: ⁊ nō inesse erit sillˢ. Si aūt affirmativa quidē vlis privativa aūt pticularis per impossibile erit demōstratio. Insit eniʒ .b. qdē oī .c. a. aūt ꝯtingat alicui .c. nō inesse necesse ergo .a. alicui .b. ꝯtingere nō inesse. Nā si oī .b. inest .a. ex necessitate. b. aūt oī .c. positū est inesse. a. oī .c. ex necessitate ierit: hoc aūt oīsuʒ est ꝑus ꝟ positū est alicui ꝯtigē nō ieē.

¶ Cōsequēter determinat ꝯiug. pticulares ⁊ primo illas que hñt alterā vlem. scḋo illas que hñt utrāqʒ pticularē cū dicit. [qñ aūt indefinite.] In pte pⁱma sic pmo dicit ꝙ si vna ꝑpō fuerit vlis ⁊ altera pticularis in hac mixtione ⁊ utraqʒ fuerit affirmativa vl' vlis fuerit negativa ⁊ pticularis affirmativa eodē aūt mō pficiunt sillˢ sicut ꝑus. sᶜ reducēdo in pⁱmā figurā ubi nō cōcludit pᵒ de inesse sed de cōtingēti ⁊ ꝟ est. [si aūt hec qdē.] Is figit hic lra. viij. ꝯiug. per ꝟ enim qḋ dicit si utraqʒ erit affirmativa figit q̃tuor. q: si maior est vlis ⁊ minor pticularis aut maior est de inesse ⁊ minor de ꝯtingēti aut ecōverso ⁊ utraqʒ pficit per cōversionē minoris. si aūt maior fuerit pticularis ⁊ minor vlis aut maior est de iesse ⁊ minor de cōtingēti aut ecōverso ⁊ utraqʒ pficit per ꝯversionē maioris ⁊ transpōm. per ꝟ aūt qḋ dicit si vlis fit privativa pticularis affirmativa figit alias q̃tuor. aut enim vlis negativa est maior ⁊ particularis affirmativa minor ⁊ sic sunt due que pficiunt per ꝯversionē minoris aut ecōverso. s. maior pticularis affirmativa ⁊ minor vlis negativa ⁊ sūt due quarū vna utilis est que hēt minorē de cōtingenti ⁊ pficit per ꝯversionē maioris ⁊ transpōm. alia vero est inutilis que hēt minorē de inesse q: ibi est minor vere negativa. sic ergo sunt. viij. ꝯiug. de qbᵘ tm̄ vna inutilis est. 2ᵒ figit q̃tuor coniug. hñtes vlem affirmativā ⁊ pticularē negativā. aut enim maior est vlis ⁊ minor pticularis aut ecōverso. si maior vlis aut ergo est maior de inesse ⁊ minor de cōtingēti ⁊ est utilis aut ecōverso ⁊ est inutilis. si aūt maior sit pticularis ⁊ minor vlis aut maior est de inesse ⁊ minor de contingēti ⁊ est inutilis aut maior est de ꝯtingēti ⁊ minor de inesse ⁊ est utilis ⁊ hāc solā ponit in lra ondēs eiᵘ utilitatē per deductionē ad impossibile sic cōtingit aliquod .c. nō eē .a. ⁊ oē .c. est .b. ergo cōtingit aliqḋ .b. nō esse .a. si nō sequit stabit oppositū nō cōtingit aliqḋ .b. nō eē .a. que equipollet isti necesse est oē .b. esse .a. fiat ergo mixtio necessarij ⁊ inesse ex hac ⁊ minore destruēdā maiorē sic necesse est oē .b. esse .a. oē .c. est .b. ergo necesse est oē .c. esse .a. ⁊ sequit ꝙ minor est de inesse simplr ⁊ ꝟ est. [si aūt affirmativa qdē.] ⁊ intellige ꝙ ꝟ omitit Arˢ. ꝯiug. hñtes utrāqʒ negativā q: oēs sūt inutiles sunt pter vnā q: cū utraqʒ negativa aut maior est vlis ⁊ minor pticularis aut ecōverso. si maior fit vlis aut ergo maior est de inesse ⁊ minor de contingēti ⁊ est utilis aut ecōverso ⁊ est inutilis. si autem maior est particularis ⁊ minor vlis aut ergo est maior de inesse ⁊ minor de ꝯtingēti ⁊ est inutilis aut ecōverso ⁊ est utilis. nunqʒ enim est hec utilis ꝯiug. ille de ineē exñte pticulari negativa.

¶ Qñ aūt utreqʒ indefinite vel pticulares sumunt utreqʒ nō erit sillˢ. demōstratio aūt eadē ⁊ per eosdē terminos que ⁊ in alijs

¶ Cōsequēter determinat ꝯiug. hñtes utrāqʒ pticularē ⁊ sunt octo inutiles ⁊ ꝟ est. [qñ aūt.] Hic dubitat pᵒ de cōtig. videt enim hic instātiā sic nullū movēs esse hō sit ita: cōtingit oē movēs esse equū nō tm̄ ꝯtingit oēʒ equū

esse hoiem. ita ei pot instari ad modos negatiuos. Sed dicendu q opz illa de inesse esse de inesse simplr. z ro huius est q sic est in eade mixtione in pma figura a qua fit descesus in tertia figura z inqtu sic fit tertie figure reductio. ¶ Adhuc dubitat utru 9iug. utiles h possint in 9om de inesse. videt enim q sic z si 9dicat Arg. fiat enz sills sic oe. c. est. a. cotingit oe. c. esse. b. ergo aliqd. b. est. a. det oppositu z ponat minor inesse. sic nullu. b. est. a. oe. c. est b. z sequit q nullu. c. sit. a. que est 9ria maioris. Et dicendum est q no sequit si dandu est oppositu z no ponenda est minor inesse maiore enim exnte uera coposita sut oppositu 9onis de inesse z minor si coponit inesse no compolis z io per pom minoris inesse causat inconueniens qd prius no fuit. Notandu tn q ista ostensio sufficit ad ostendendu 9om de cotingeti sequi. oppositu enim 9onis de cotingeti statim repugnat minori de mo. maior sit vera de inesse simplr qtuis enim minor ponat inesse no causat incopossibilitas ex h prius enim z sut incopossibiles de isto aute modo resol sepe sepius dictu est z ideo satis patet intueti. Silis aut est oppo circa modos negatiuos ¶ Adhuc forte dubitabit aliqs de illis 9iug. que habet maiore pticulare negatiua de inesse z minore ulem de cotingeti videt enim utiles respectu 9onis de 9tingeti sic aliqd. c. no est. a. 9tingit omne. c. esse. b. ergo cotingit aliqd. b. no esse. a. exponat. c. per aliqd sub ipo a quo vult remouetur. a. z sit illud. n. fiat ergo sills sic. nullum n. est. a. 9tingit oe. n. esse. b. ergo cotingit aliqd. b. no ee a. illud sequit q: est utilis mixtio h9 9iug. in scdo tertie. adhuc ondi pot per ipossibile ex opposito enim 9onis z minore posita inesse sequet opposita maioris sic necesse est oe. b. esse. a. oe. c. est. b. ergo necesse est. c. esse. a. per h etia argm pot ondi sequi 9o de inesse accepta enz opposita 9onis de inesse cum minore posita inesse sequet oppositu maioris in pmo pme ex oibus de inesse. Et dicendu q ad neutru sequit 9o. ad rom expositoria dicendum q inutilis est eo q ulis negatiua accepta sb pticulari pot esse de inesse ut nuc sicut z ipa pticularis z ideo facit inutile 9iug. pticularis enim negatiua cu post reductione neqz possit fieri maior neqz minor in pma figura no het vn exigat q sit de inesse simplr sed est de inee ut nunc. ¶ Ad aliud dicendu sicut in pcedetib9 q oppositum 9onis tam de inesse qz de cotingeti stare pot cu minori ex quo maior est de inesse ut nunc. sed cu minor ponat in esse ipsa est incopossibilis utriqz z io no est admittenda po minoris inesse cu aliis cocessis. ¶ Cosequenter forte querit sufficietia sillo z dicenduz q supponendum est gnalr h qtu ad oes 9iug. utiles q aliqu sit ulis alr aut qtu ad modos negatiuos supponedu est q illa de inesse sit ulis negatiua z maior z duco modos negatiuos sinr illos ubi illa de inesse est negatiua qbus suppositis patet q utraqz exnte uli sex sunt utiles z due inutiles. adhc maiore exnte uli z minore pticulari sex sut utiles due inutiles. adhc maiore exnte pticulari z minore uli 4or utiles z totide inutiles. si aut utraqz pticularis oes inutiles ex qb9 patet q. xvj. sunt utiles z tondez inutiles. Sz querit causa scde sopponis. s. q in mois negatiuis ubi illa de iesse negatiua est opz q sit ulis z maior. z dicenduz q oes 9logones h9 mixtionis in hac figura descedut a pticularibus modis eiusde mixtionis in prima figura minore couersa sicut in pcedetib9 hitu est ita q ille que hnt illa de inesse negatiuam descedut ab his que hnt eande negatiua. z ille qe hnt illa de iesse affirmatiua descedut ab his que hnt ipam affirmatiuaz. sed modi h9 mixtionis in pma figura hntes illa de inesse negatiua hnt eam ulem qre z sic erit h ad hoc modi negatiui h reducunt in illos qui hnt maiore negatiua de inee z ulem sicut iam dictu est qre opz q obseruent ea ppom que possit fieri maior. talis aut no est nisi ulis negatiua de inesse qre opz q obseruet illa de inesse ulem negatiua

sed no pnt hre eam minore qre minor in 3a figura non pot esse simplr negatiua sic nec ipa. qre opz ut heant eaz maiore z ita patet q in modis negatiuis ubi. s. illa de inesse negatiua est opz q ipa sit ulis z maior z patet ita pricipiu prius suppositu z sufficietia h9 mixtionis in 3a figa.

¶ Si aut hec quidez ppom necessaria: illa vo 9tingens: si pdicatiui sint termini semp eius qd est 9tingens erit sills. cu vo fuerit hoc quide pdicatiuu: illud vo priuatiuu. si sit affirmatiuu quide necessarium eius qd est 9tinge no inesse. Si aut priuatiuu z eius qd est 9tingere no inesse: z no inesse: eius erit qd est ex necessitate no inesse non erit sills sicut nec in aliis figuris. Sint ergo pdicatiui termini primu: z. a. c. oi insit ex necessitate. b. aut oi. c. 9tingat inesse. Omi ergo. a. oi. c. necessario inest. c. aute alicui. b. 9tingit z. a. alicui. b. 9tingens erit z no ierit sic enim accidit in prima figura. Silr aut ondet z si. b. c. qdez ponat necessaria. a. c. aut 9tingens rursum sic hec qde priuatiuz necessariu aut pdicatiuu z. a. qde 9tingat nulli. c. inesse. b. aut oi. c. insit ex necessitate erit ergo rursum pma figura. Na priuatiua ppo 9tingere significat. Manifestuz igit qm 9clo erit 9tingens. cum enim sic se hebat ppones in pma figura z 9clo erat 9tingens. Si aut priuatiua ppo sit necessaria z 9clo erit qm alicui cotingit no iesse z qm no inest. ponat enim. a. no inesse. c. ex necessitate. b. aut oi. c. 9tingere. conuersa ergo. b. c. affirmatiua prima erit figura z necessarie priuatiua ppo. cum aut sic se habebat ppones priuatiue accidebat. a. 9tingere no inesse alicui. b. z no inesse quare z a. necesse est alicui. b. non inesse.

¶ Hic uerificat tertiaz regula posita in pn9 totius capli z pcedit sic. pmo resumit eaz dices si vna ppon um est de necessario z alia de cotingen si utraqz sit affirmatiua sequtur 9o de contingeti tm. si aut altera sit affirmatiua z altera negatiua si illa de necio sit affirmatiua sequit 9o de cotingenti tm. si aut illa de necio sit negatiua z ulis sequit 9o duplex. s. de 9tingeti z inesse sed nunqz sequit 9o de necio z h est. [si aut hec qde.] 9nter hanc regula uerificat ondendo mixtione necessarij z 9tingetis i 3a figura z diuidit in. d. in pma determinat 9iug. ules in scda pticulares cu dicit. [silr aut se hebit.] in pma sic p. pmo ponit 9iug. affirmatiuas z sunt due quacu pma habet maiore de necio z minore de 9tingenti. scda e9 qz erut utiles respectu 9onis de 9tingenti redo eas in pma figuram p 9uersione minoris z h est. [sint ergo pditui.] scdo ponit 9iug. negatiuas z diuidit in. d. pmo ponit hntes minorem affirmatiua scdo hntes minore negatiua cuz dicit. [qm aut priuatia.] in pte pma determiat duas 9iug. qru pma habet maiore negatiua z minore de necio affirmatiua z patet sequi 9om de cotingeti per reductione eius in pma figura 9uersa miore. z h est. [rursuz sit h qde.] scda vo habet maiore negatiua de necio z minore affir

matiuā de ↄ̄tingēti quā ondit utilē eſſe respectu ↄ̄onis de ineſſe ⁊ ↄ̄tingētis reducēdo eam in pmā figurā p ↄ̄uſionē minoris ubi ſequit̄ uterq3 ↄ̄º ⁊ h̄ eſt.⌊ ſi aūt puatiua.⌋

¶ Qn̄ aūt puatiua ponit̄ ad minorē extremitatē ſi ↄ̄tingēs quidē erit ꝓpō tranſumpta ꝓpōne quēadmodū ⁊ in ꝓonibus. Si aūt neceſſariū nō erit etenī neceſſe eſt oī ⁊ nulli ↄ̄tingere ineſſe. termini aūt oī ineſſe ſomnus equus dormiens homo. nulli ineſſe ſomnus equus vigilans homo.

¶ Cōſiter ponit ↄ̄iug. h̄ntes minorē negatiuā ⁊ ſunt q̄tuor. q̄r due h̄nt minorē negatiuā de cōtingēti ⁊ ſunt utiles ⁊ ꝑficiunt̄ per ↄ̄uerſionē minoris. due aūt h̄nt minorem negatiuā de neceſſario quas oñdit eſſe inutiles per inſtātiā in terminis patet ⁊ eſt in terminis minor extremitas terminus cōpoſitus. ſed in terminis ineſſe minor extremitas eſt equus dormiēs. in terminis nulli ineſſe minor extremitas equus vigilās ⁊ h̄ eſt.⌊ qn̄ aūt ꝓtū.⌋

¶ Siſr aūt ſe h̄ebit: ⁊ ſi hic quidē terminorum ſit uľis ille ꝟo ꝑticularis: ad mediū. nā ſi utriq3 ſint ꝑdicatiui eius qđ eſt ↄ̄tingere: ⁊ non eius qđ eſt ineſſe erit ſill'ˢ. ⁊ qn̄ h̄ quidē puatiuū ſumit̄ illud ꝟo affirmatiuū neceſſariū aūt affirmatiuū. Qn̄ aūt puatiuum neceſſariū ⁊ ↄ̄cluſio erit eius qđ eſt nō ineſſe. nā idē erit modus demrāionis: ⁊ cū uľes ſint termini: ⁊ cū non uľes: neceſt per pmā figurā ꝑfici ſillogiſmos. q̄re ut illis ⁊ in his neceſſariū accidere. qn̄ aūt puatiuū fuerit uľr ſumptū ad minorē extremitatē. ſi ↄ̄tingēs quidē erit ſill'ˢ per cōuerſionē. Si aūt neceīū nō erit oñdet̄ aūt eodē mō quo ⁊ in uľibus ⁊ per eoſdē terminos. Manifeſtū ergo in hac figura qn̄ ⁊ quō erit ſill'ˢ: ⁊ qn̄ eius qđ eſt ↄ̄tingere: ⁊ qn̄ eius qđ eſt ineſſe. palā aūt ⁊ qm̄ oēs imꝑfecti. ⁊ qm̄ oēs ꝑficiunt̄ per pmā figurā.

¶ Cōſiter determinat ↄ̄iug. ꝑticulares ⁊ pᵗ ſic. pº determinat ↄ̄iug. affirmatiuas dicēs ꝙ ſi vna ꝓpō ſit uľis ⁊ alia ꝑticularis ⁊ utraq3 affirmatiua: ſequit̄ ↄ̄º de ↄ̄tingenti ⁊ nō de ineſſe ⁊ h̄ eſt.⌊ ſiľr aūt ⁊c̄.⌋ ſcđo ↄ̄iug. uľes ⁊ pmo illas que h̄nt minorē affirmatiuā dicens ꝙ ſi vna fuerit uľis ⁊ altera ꝑticularis ⁊ altera ſit affirmatiua ⁊ altera negatiua. ſi illa de nec̄io ſit affirmatiua ſequit̄ ↄ̄º de ↄ̄tigētī tm̄. ſi aūt illa de nec̄io ſit negatiua ⁊ maior uľis ſequit̄ ↄ̄º. ſ. de cōtingēti ⁊ de ineſſe ⁊ oñdit̄ ſicut ꝑus in uľibus ↄ̄iug. ⁊ h̄ eſt.⌊ ⁊ qn̄ h̄ qdē.⌋ ſcđo determiat illas que habēt minorē negatiuā dicēs ꝙ ſi minor ſit negatiua uľis ⁊ de cōtingēti ſemp erit ſill'ˢ de nec̄io. nō ēt dicit⌊ ſi minor ſit uľis.⌋ ad dr̄iam eoꝝ que h̄nt utrāq3 ꝑticularē ⁊ dicit. ſi minor ſit negatiua ad dr̄iam eoꝝ que h̄nt minorē affirmatiuā. ⁊ dicit de ↄ̄tingēti ad dr̄iam ↄ̄iug. uľiū ubi eſt minor negatiua de nec̄io. Et ſciēdū ꝙ qn̄ minor eſt negatiua uľis ⁊ de cōtingēti opꝫ maiorē cōuertē ⁊ tranſponere ꝓpōnes ⁊ h̄ eſt⌊ qn̄ aūt puatiū.⌋ Et nō ꝙ in tribus ꝓpōnibꝰ ꝑcedētibꝰ implicat. xvj. ↄ̄iug. particulares quarū. xij. ſunt utiles. ⁊ tm̄ quatuor inutiles. ſ. que habēt minorē negatiuā de nec̄io. ⁊ patet explicatio eoꝝ per ſe pe h̄ita. ↄ̄ñter epilogat reſpectu iſtius ultimi capľi ⁊ concludūt oēs ſill'os exn̄tes imꝑfectos ⁊ h̄ eſt.⌊ mediū aūt in hac figura.⌋ Dubitat̄ h̄ ⁊ pº de pmo mō ubi vī ſequi tm̄ ↄ̄º de ineſſe q̄3 de nec̄io. quoꝝ utrūq3 eſt ↄ̄ Ariſ. ꝙ ſequat̄ ↄ̄º de ineſſe: pꝫo. de neceſſitate oē. c. eſt. a. contingit oē. c. eē. b. ergo aliqđ. b. eſt. a. ſi nō ſequit̄ ſtabit oppoſitū. ſ. nullū. b. eſt. a. ex qua ⁊ minore ſequit̄ oppoſitū maioris per mixtionē ↄ̄tingētis ⁊ ineſſe in pma figura ſic nullū. b. eſt. a. cōtingit oē. c. eſſe. b. ergo cōtingit nullum. c. eſſe. a. ꝙ aūt ↄ̄º de nec̄io ſequat̄ pꝫo oē. c. de neceſſitate eſt. a. cōtingit oē. c. eſſe. b. ergo aliqđ. b. de neceſſitate eſt. a. qui eq̄pollet iſti cōtingit nullū. b. eſſe. a. ex qua ⁊ minore ſequit̄ oppoſitū maioris per mixtionē ↄ̄tingētis ⁊ ineſſe in pma figura ex utraq3 de ↄ̄tingēti ſic cōtingit nullū. b. eſſe. a. cōtingit oē. c. eſſe. b. ergo cōtingit nullum. c. eſſe. a. Et dicēdū ꝙ negatiua ↄ̄º ſequit̄. ⁊ ad pmū obm dicēdū ꝙ oppoſitū ↄ̄onis pōt eſſe de ineſſe ut nūc quare eū accipit̄ cū miore de cōtingēti nō ſic bona mixtio. opꝫ enim in mixtione cōtingētis ⁊ ineſſe ꝓpōm de ineſſe ſumi ſimpľr. ꝙ aūt oppoſitū ↄ̄onis poſſit eſſe de ineē ut nūc patet per h̄ ꝙ in tali ↄ̄iug. ſequit̄ ↄ̄º de cōtingenti pro poſſibili quā poſitā ineſſe patet nō eē de ineē ut nūc ⁊ nō eē de ineſſe ſimpľr. ¶ Ad 2ᵐ dicēdū ꝙ in vniformi ↄ̄ñtione de cōtingenti opꝫ in utraq3 accipe ↄ̄tingēs pꝛius determinatū. maior aūt in ſill'o facto ad impoſſibile. ſ. que fuit oppoſitū ↄ̄onis eſt de cōtingēti pro poſſibili ⁊ nō ualet ꝙ ſi aliqđ ſequat̄ ad añs ꝙ ſequat̄ ad ↄ̄ñs. vñ q̄uis ſequat̄ ↄ̄º illa de ↄ̄tingēti pꝛius determiato nō tm̄ ſequit̄ ex illa de ↄ̄tingēti pro poſſibili. ſiľr pōt opponi quātū ad ↄ̄ōm de ineſſe ſi minor fuerit de nec̄io ſic contingit oē. c. eſſe. a. neceſſe eſt oē. c. eē. b. ergo aliqđ. b. eſt. a. dēt enim oppoſitū cum maiore ⁊ ſequet̄ oppoſitū minoris in ſcđa figura per mixtionē contingētis ⁊ ineſſe. Et patet rñſio per ꝑdicta. illa enī de ineſſe que opponitur ↄ̄oni bñ pōt eē ut nūc ideo inſtātia nulla. Et nō ꝙ cōtingit fere contra oēs coniug. h̄ poſſet opponi mō predicto ꝙ ſequit̄ ↄ̄º de ineſſe uel de nec̄io ⁊ patet rñº per ꝑdicta. ¶ Cōſiter ſorte q̄ret̄ ſufficiētia ↄ̄iug. h̄itarū ⁊ dicendū ꝙ opꝫ duo ſupponere vnum eſt ꝙ altera ꝓpō ſit uľis aliud ꝙ minor nō ſit negatiua de nec̄io q̄bꝰ ſuppoſitis patet ꝙ utriſq3 exn̄te uľi due erūt coniug. inutiles ⁊ ſex utiles. ſiľr maiore exn̄te uľi ⁊ minore ꝑticulari ſex erunt utiles ⁊ due inutiles. utraq3 ꝟo exn̄te ꝑticulari oēs inutiles ex quo manifeſtū eſt. xv. coniug. inutiles. xv. aūt utiles. rō aūt ſuppōnū patet per ꝑdicta. ¶ Sed dubitabit̄ tunc quō in hac mixtione in 3ᵃ figura mixta ſunt modi inutilis ↄ̄iug. illa de nec̄io exn̄te ꝑticulari negatiua. eq̄les enim ſunt ↄ̄iug. in mixtione cōtingētis ⁊ ineſſe ⁊ in mixtione contingētis ⁊ neceſſarij in pᵃ figura. ⁊ ſiľr ēt in ſcđa ſicut ꝓhabitū eſt. quare cū 3ᵃ figura deſcēdat a pma ſicut ſcđa adhuc equabunt̄ ſic mixtiones in 3ᵃ figura ſꝫ in mixtione contingētis ⁊ ineſſe in pma figura non fuit utilis ↄ̄iug. in q̄nto mō illa de ineſſe exn̄te ꝑticulari negatiua. ergo nec in mixtione contingētis ⁊ neceſſarij in eodē modo tertie figure poterit eē utilis ↄ̄iug. de nec̄io exn̄te ꝑticulari negatiua. Et rñdendū eſt ꝙ iſte due mixtiōes in pma figura ſunt eq̄les quo ad ↄ̄iug. in ſcđa aūt ⁊ 3ᵃ non in ſcđa enim figura ſit utilis ↄ̄iug. iuxta quartū modū in mixtione contingētis ⁊ ineſſe qn̄ illa de ineſſe eſt ꝑticularis negatiua. ſit tn̄ ibidem ſill'ˢ in mixtione cōtingētis ⁊ neceſſarij illa de nec̄io exn̄te ꝑticulari negatiua ⁊ h̄ utrq3 in ꝑcedētibus oſtēſa. ꝙ aūt Ariſ. dixit in 2ᵃ figura tot eſſe ſill'os in vna mixtione contingētis quot in alia h̄ fuit intelligēdū quātū ad illos qui per cōuerſionē reducunt̄ in pmā figurā. ſiľr dico ꝙ in 3ᵃ figura cōtingētis ⁊ ineſſe in mixtione non eſt utilis cōiug. in q̄nto mō illa de ineſſe exn̄te ꝑticulari negatiua ſicut ꝑus oſtēſum eſt ſit tn̄ ibidē utilis coniug. in mixtione cōtingētis ⁊ neceſſarij illa de nec̄io exn̄te ꝑticulari negatiua. ¶ Sꝫ tūc forte dubitabit̄ q̄re magis in his mixtionibꝰ ſit utilis cōiug. in q̄rto ſcđe ⁊ q̄nto tertie ꝑticulari negatiua exn̄te de

necc̃io q̃ ipa exñte de inesse ⁊ h est querẽ q̄r magis ↄtingētis mixtio ⁊ necessary utilis est in his duob⁹ modis ꝗ illa de nec̃io exñte negatiua quã mixtio contingētis ⁊ in esse illa exñte negatiua. Et dicendũ ꝙ h est eo ꝙ mixtio contingētis ⁊ inesse nunq̃ tenet nisi illa de iesse sit de inesse simplr̃. ꝑticularis aũt negatiũa de inesse eo ꝙ nec pōt fieri maior nec minor in ꝑma figura per reductionez in ꝑma figura nõ approbat ut sit de inesse simplr̃ sed bene pōt eẽ ut nũc ⁊ ideo in mixtione contingētis ⁊ inesse nõ fit utilis ↄiug̃ in dictis modis. alter aũt est de ꝓpõne de nec̃io. ꝓpositio enim ex nec̃io ex natura sua hẽt inherẽtiã simplr̃ ⁊ intellectũ ꝓpõnis de inesse simplr̃ ⁊ ideo in mixtione contingētis ⁊ necessary in dictis modis fit utilis ↄiug̃. sicut fieret in mixtione cõtingētis ⁊ inesse si illa de inesse esset de inesse simplr̃ ut breuiter in sũma colligat utilitas mixtionũ. Notãdũ ꝙ triplex est mixtio. s. necessary ⁊ inesse contingētis ⁊ inesse contingētis ⁊ nec̃y. ꝑma mixtio. s. necessary ⁊ inesse nõ cõcludit ↄõm de necessario in ꝑma figura nisi maior e exñte de nec̃io. nec i scđa nisi uli negatiua exñte de nec̃io. nec i affirmatiuis modis tertie figure nisi exñte uli de nec̃io. nec in negatiuis eiusdẽ nisi uli negatiua exñte de nec̃io. ⁊ in his oib⁹ obſuãdũ est ꝙ illa de inesse sit de inesse simplr̃. 2ª mixtio que est contingētis ⁊ inesse inutilis est in ꝑma figura nisi maior sit ulis ⁊ minor nõ sit negatiua de inesse. in 2ª etiam inutilis est nisi ulis negatiua sit de inesse ⁊ maior ulis. In 3ª ṽo nisi affirmatiua sit ulis in modis negatiuis sit negatiua de ieẽ ⁊ maior ulis. alia aũt mixtio in oĩ figura nõ cõcludit nisi cõtingēs. in ꝑma ṽ figura maiore exñte de contingēti cõcludit cõtingēs ꝑus determinatum. maiore aũt exñte de inesse cõcludit cõtingens pro possibili. in scđa aũt cõcludit ↄtigēs pro possibili. in 3ª ṽo cõcludit cõtingēs ꝑus determinatũ in modis illis qui post reductionẽ hñt maiorẽ de contingēti. in alys autem cõcludit cõtigēs pro possibili. s. ubi post reductionẽ maior est de inesse. Et nota ꝙ ex ꝓdictis patet ꝙ in neutra mixtione dicta fit utilis ↄiug̃. iuxta quartũ scđe uel quintum tertie. Tertia aũt mixtio que est cõtingētis ⁊ necessary inutilis est in ꝑma figura nisi maior sit ulis ⁊ minor nõ sit negatiua de nec̃io. in scđa ẽt iutilis est nisi ulis negatiua sit de nec̃io ⁊ maior ulis. ⁊ dico h de modis qui ꝑm cõuersionẽ pficiunt. In 3ª inutilis est nisi affirmatiua sit ulis ⁊ minor nõ sit negatiua de nec̃io. Ista aũt mixtio in ꝑma figura ubi maior est de cõtigēti cõcludit ↄtingēs ꝑrius determiatũ. ubi ṽo maior est de nec̃io cõcludit cõtingēs pro possibili ⁊ ↄõm de inesse in scđa figura ꝑ oẽs modos quos nũat Arz. cõcludit cõtigēs pro possibili ⁊ ↄõm de inesse. sunt tñ ibi modi utiles iuxta quartũ modum quos omittit Arz. qui pñt in ↄõm de cõtingēti pro possibili sicut idẽ oñsum est. in 3ª ṽo figura ubi modi ꝗ sutu post reductionẽ hñt maiorẽ de cõtigēti cõcludit cõtingēs ꝑus determinatũ. in illis aũt qui post reductionẽ hñt maiorẽ affirmatiuã de nec̃io ↄcludit contingēs pro possibili. In illis aũt qui post reductionẽ hñt maiorez affirmatiuã nisi uera cõtingit ↄ⁰ pro possibili ⁊ inesse. preter terminos ẽt sunt modi utiles iuxta ꝗntuz moduz qui nõ reducit per ↄuersionẽ qui concludit contingens pro possibili. s. illi qui hñt ꝑticularẽ negatiuã de necessario. Ex his patet ꝙ mixtio ↄtingētis ⁊ necessary ⁊ ẽt mixtio cõtingētis ⁊ inesse in ꝑma figura differunt in hoc tñ ꝙ maiore exñte negatiua de inesse solũ sequit ↄ⁰ de ↄtingēti. maiore autem existente negatiua de necessario duplex sequitur ↄ⁰. scilz de contingēti ⁊ de inesse. in scđa autem ⁊ tertia figura habent eandem differentiam ⁊ adhuc aliam scilicet ꝙ in mixtione cõtingentis ⁊ inesse non est utilis cõiug̃. in quarto scđe ⁊ ꝗnto tertie ꝑticulari negatiua exñte de inesse in mixtione contingētis ⁊ necessary utrobiq̃z est utilis cõiug̃. particulari negatiua de necessario existente.

Q Uoniã ergo qui in his figuris sunt silli perficiunt per eos qui in ꝑma sũt figura ules sillõs ⁊ in hos reducũtur palã ex ꝓdictis est. Quõ aũt simplr̃ ois sillogismus sic se hẽbit: nũc erit manifestũ cum oñsum fuerit ꝙ ois qdẽ sit per aliquam istarum figurarum.

¶ Postq̃z determinauit ꝗnationẽ sillõꝝ supponẽdo ꝗsualia ꝑncipia sillo͡cꝝ in hoc capl̃o qđ q̃dãmodo icidẽter inducit intẽdit illa ꝑnª oñdere. suppositũ enim est in ꝓcedẽtib⁹ tñ tres esse figuras ⁊ in oĩ sillõ aliam eẽ affirmatiuã ⁊ aliã ulẽm: sillm ẽt fieri ex duab⁹ ꝓpõnib⁹ ⁊ tribus terminis. que q̄r nõ imediata sunt intẽdit oñdere. diuidit aũt in. d. in ꝑma oñdit ea que supposita sunt quãtum ad ꝑncipia formalia silli. in scđa cum dicit ⌊ palã autẽ ⁊ qm̃ ois dem⁹. ⌋ ea que supposita sunt q̃tũ ad ꝑnª mãlia eiusdẽ. ꝑma in duas. in ꝑma oñdit ꝙ suppositũ est q̃tũ ad figurã: in scđa cũ dicit. ⌊ ampli⁹ aũt in oĩ. ⌋ ꝙ suppositum est q̃tũ ad modũ: q̃tũ ad figurã aũt suppositũ est ꝙ figure sunt tres eo ꝙ tñ docuit in ꝓcedẽtibus ꝗnom sillõꝝ per tres figuras ⁊ h intẽdit h oñdere ꝓbãs ꝙ ois sills fit per aliã trium figurarũ ⁊ h ꝑncipalr̃ intẽdit in ꝑª pte. Ex hoc ẽt ulteri⁹ cõcludit corre͡ꝰ ꝙ oẽs silli pficiunt per ules sillõs ꝑme figure sic: oẽs silli facti per tres figuras ꝓbitas ꝑficiunt per ules sillõs ꝑme figure: s; oẽs sillogismi pficiunt per tres ꝓbitas. ergo oẽs pficiunt silli per ules ꝑme. ꝓbat ergo Arz. sic. ꝑmo suppo͡dꝰ ꝑnr intẽtum cõcludit istud corre͡m dicẽs ꝙ ipm manifestum est si minor ꝓpositio fuerit oñsa. maior in ꝓcedẽtibus ostensa est. ⁊ h est. ⌊ qm̃ ergo qui in his. ⌋

¶ Necesse est enim oẽm demõstrationẽ ⁊ oẽm sillm aut inesse qdẽ aut nõ inesse mõstrare: ⁊ hoc aut ulr̃ aut ꝑticulariter. Amplius aut oñsiue aut ex ypothesi ei⁹ aut q̄ est ex ypothesi ꝑs est qui impossibile. Primũ ergo dicemus de oñsiuis: his enĩz oñsis manifestũ erit hys qui sunt ad impossibile ⁊ oĩo de hys qui ex ypothesi. Si ergo oporteat. a. de. b. sillogizare uel inesse uel nõ inesse necesse est sumere aliq̃d de aliq̃. Si ergo. a. sumat de. b. qđ ex principio est erit. a. sũptũ. Si aũt. a. de. c. c. aũt de nullo nec aliud de illo neq̃z de. a. alteruz. nec. a. de altero nullus erit sills. nã i eo qđ vnũ de vno sumit nihil accidit ex necessitate. Quare assuinenda est altera ꝓpõ. Si igit sumat. a. de alio aut aliud de. a. aut de. c. alterũ sillm qdẽ eẽ nihil ꝓhibet. ad. b. aũt non erit per ea que sumpta sunt nec qñ. c. iest alteri ⁊ illd alij ⁊ hoc alteri nõ copuletur aũt ad. b. nec sic erit ad. b. sills. Oĩno enim dicamus qm̃ nullus vnq̃z erit sillogismus ali⁹ de alio nõ sumpto aliquo medio qđ ad utrũq̃z se habeat q̃mõ ꝓdicationib⁹. nã sillogismus qdẽ simplr̃ ex ꝓpõnib⁹ est ad hoc aũt sills ex ꝓpõnib⁹ que ad h. qui aũt huiusmodi est ad hoc per ꝓ

põnes huiusmodi ad hoc impossibile aūt ad .b. sumere ꝓpõnem nihil pdicantes de eo neqꝫ negãtes. aut rursus eius qḋ est .a. ad .b. nihil cõe sumentes sed utriusqꝫ ꝓpa quedã pdicãtes aut negãtes. Quare sumedū aliqḋ mediū utriusqꝫ qḋ copulet predicationes si erit huiusmodi ad hoc sill's.

¶ Consequenter ondit minorē que est pncipal'r intētū per hanc rōnez ois sill's ostēsiuus ⁊ ois sill's ex ypothesi fit per aliquã triū figurarū sed ois sill's est ostēsiuus uel ex ypothesi g ois sill's ondit p aliquã triū figurarū huiꝰ rōnis. pmo ponit minorē. scḋo ondit maiorē. 3ᵒ ↄcludit ↄōm. ponit ergo minorē ⁊ h est. necesse est ergo. ¶ Consequenter ostēdit maiorē ⁊ p. sic. pmo dat modū ꝓcedēdi circa ipsam cū sua causa dicēs ꝙ pꝰ dicēdū est ostēsiuos sill'os fieri per dictas figuras q̃ sill'os ex ypothesi. q: hoc ondso de sillogismis ostēsiuis ex consti idē ondsum est de illis qui sunt ex ypothesi ⁊ h est. pmo ergo dicemus. scḋo ꝓsequit ostēsionē maioris ⁊ diuidit in. d. in pma ondit ꝙ ois sill's ostēsiuus fit per tres figuras. in secūda credit. Qm autē ⁊ qui ad impossibile. ondit idē de sillis ex ypothesis. pᵐ ondit per talē rōnē ois sill's ostēsiuus ↄcludens aliqd de aliquo per mediū copulatū ad utrãqꝫ extremitatez fit in aliqua triū figurarū. sed ois sill's ostēsiuus ondit aliqd de aliquo per mediū copulatū ad utrãqꝫ extremitatē. ergo ois ostēsiuus fit per aliquã triū figurarū. hꝰ rōnis pmo ponit minorē. scḋo ponit totã rōm cū dicit. ergo si necesse est aliqd. pars in qua ondit minorē diuidit in. d. q: pᵒ ondit eam in terminis. scḋo per rōnē ibi. Omino enī dicimus. in pma pte pmo ondit ꝙ ad ondēdū aliqd de aliquo necesse est sumē duas ꝓpones. 2ᵒ ondit ꝙ opꝫ in illis copulare mediū unū ad duas extremitates. in pma sic p. pᵒ manifestat ꝙ ad ondēdū aliqd de aliquo opꝫ sumere ꝓpõnē cõicantē alterã extremitatē ↄōnis dicēs ꝙ si .a. debeat sillo'ri de .b. affirmatiue uel negatiue necesse est sumē aliquã ꝓpōm ad h: sed nō penitꝰ diuisaz h supponit: q: manifestū est pse. neqꝫ penitꝰ eandē. q: tunc peteret qḋ est in ptinᵒ: relinquit g ꝙ opꝫ sumē ꝓpōm ptꝫ eandē ptim diuisaz ⁊ h est accipe ꝓpōm que cõicat alterã extremitatē ↄōnis ⁊ h est. si g oporteat. 2ᵒ manifestat ꝙ opꝫ altã ꝓpōm coassumere sic si assumat .a. de .c. ita ꝙ ꝓpositio assumpta cõicet in pdicato cuz ↄōne si ul'is accipiat iterū sb. a. ul' supʳ. a. nec sb. c. aut sup. c. nō erit sill's q: ex uno tm̃ nihil sequit. opꝫ igit accipe duas ꝓpones ad ondendum aliqd de aliquo ⁊ h est. si aūt. a. de. c.

¶ Consequenter ondit ꝙ opꝫ illas ꝓpones copulari ad utrãqꝫ extremitatē ↄōnis si assumat .a. de .c. sicut dictū est ita ꝙ ꝓpō assumpta cõicet pdicatū ↄōnis. ⁊ in alia ꝓpone assumat .c. uel .a. de alio. q̃ de .b. uel aliud q̃ .b. de altero illoꝝ nihil ꝓhibet sill'm fieri sed nō fiet ad ↄōm .a. b. simplr ut si sb. c. accipiat aliud q̃ .b. ut .d. ⁊ sb illo aliud ut .f. ⁊ sic deinceps: si nō accipiat .b. sb illoꝝ aliquo non erit sill's ad ↄōm .a. b. q̃uis possit eē sill's ad unã ↄōm ⁊ h est si g sumat oio aūt. iaꝫ ondsa est minor in terminis ↄsiter ondit eã per rōnem ⁊ p. sic. pmo ponit eã ⁊ h est. oino enim. 2ᵒ ondit eã sic sill's simplr est ex ꝓpōnibꝰ simplr ⁊ sill's ad h ptium ex ꝓpōnibꝰ cõicantibꝰ h ptuz. sill's etiã hꝰ sb ad h ptum ex ꝓpōnibꝰ cõicantibꝰ h ptuz ⁊ h sbm. Sed nō sumit ꝓpō ad .b. sbm cõicans ipꝫ nisi aliqd de ipo affirmet uel neget uel de aliquo: nec fiet sill's huius ↄōnis .a. b. si nihil sumat utriqꝫ cõe hꝫ pdicationē. Sꝫ ꝓpria utriusqꝫ q̃re necesse est si debeat ondi .a. de .b. ut accipiat mediū cõe copulatū ad utrūqꝫ. hãc rōnē ponit cōtinue totã ⁊ h est. Nam sillogismus quidem.

¶ Ergo si necesse est aliqd sumere ad utrãqꝫ cõe: hoc aūt ↄtingit tripl'r: aut enī .a. de .c. ⁊ .c. de .b. pdicantes aut .c. de utrisqꝫ aut utraqꝫ de .c. he aūt sunt tres dicte figure. Manifestū qm̃ omnē sill'm necesse est fieri per aliqua harū figurarū. nã eadem rō est ⁊ si per plura copulet ad .b. eadē enim erit figura ⁊ in pluribus.

¶ Sed cū ondsa est minor. ↄsiter ponit totã rōnē ⁊ pmo resumit minorē ondsam ⁊ h est. g si necesse est. 2ᵒ addit maiorē quare in quadã declaratione eiꝰ dicēs ꝙ accipe mediū cõe ad utrãqꝫ extremitatē non ↄtingit nisi 3ʳ. aut enīꝫ pdicabit .a. de .c. ⁊ .c. de .b. ⁊ sic est pma figura. aut .c. de utrisqꝫ ⁊ sic fit scḋa figura. aut utrūqꝫ de .c. ⁊ sic tertia ⁊ h est. h aūt ↄtingit. 3ᵒ īfert ↄōm ⁊ h est. maᵐ qm̃. 4ᵒ pertractat ulteriꝰ dicēs ꝙ sic fit ois sill's ostēsiuꝰ q: eadem est ratio cū unū est mediū inter .a. ⁊ .b. ⁊ cū plura q: cū plura sint quocūqꝫ illoꝝ accepto idē fiet qḋ pꝰ ⁊ idē iterū ↄcludit ↄōm ⁊ h est. nã eadem est ratio.

¶ Qm̃ igr ostēsiui terminant p pdcãs figuras manifestū est. Qm̃ aūt ⁊ hi q ad impossibile palã erit p hec oēs enī qui p impossibile probant falsum qdē sillogizant: qḋ aūt ex pncipio erat ex ypothesi mōstrãt qm̃ accidit aliqd impossibile posita ↄdictione ut quoniã diameter est incōmēsurabilis coste eo ꝙ fiunt abūdãtia equalia paribꝰ posito cōmēsurabili ergo equalia qdē fieri abūdantia pfectis sillogizant. assimetrū aūt eē diametrū ex ypothesi mōstrãt: qm̃ accidit falsum ꝓpter ↄdictionē hoc enim fuit p impossibile sillogizare ondere aliqḋ impossibile ꝓpter priorē ypothesim. Quare quoniã falsis fit sillogismus ostēsiuus in hijs que ad impossibile deducunt qḋ aūt est ex pncipio ex ypothesi mōstrat. ostēsiuos aūt prius diximus qm̃ per has terminãt figuras manifestū qm̃ ⁊ per impossibile sillogismi per has erūt figuras.

¶ 3ā ondsa est pꝰ ps maioris pncipalis rōnis. ↄsiter ondit scḋaꝫ pte eiusdē p inductionē sic sill's ad impossibile q̃tū ad ↄōm quã sillogizat fit p aliquã triū figurarū ⁊ sil'r se hñt oēs silli ex ypothesi. q̃re oēs silli ex ypothesi fiūt p aliquã triū figurarū. hꝰ inductionis pᵒ ondit unã singularē: deinde addit alias cum dicit. sil'r aūt. in pte pma ondit ꝙ ois sill's ad impossibile q̃tū ad ↄōm falsam quã sillogizat fit per aliquã triū figurarū. sic ois ostēsiuus sill's fit p aliquã triū figurarū qḋ ondsum est. sed sill's ois ad impossibile quãtū ad ↄōm falsam est ostēsiuus ergo ois sill's ad impossibile fit per aliquã triuz figurarū p. sic. pmo g ponit ↄōm itētã ⁊ h est. qm̃ aūt ⁊ qui ad impossibile. 2ᵒ ꝓsequit rōm ⁊ pmo declarat minorē 2ᵒ ponit totã rōm cū dicit. Quare qm̃ falsi fit sill's. Circa minorez sic p. pmo dicit ꝙ sill's ad impossibile ↄōm falsam sillogizat. sed id qḋ intēdit pncipal'r ex ypothesi maᵃᵗ. ↄcluso enī impossibili ex ypothesi ↄstat ypothesim falsam esse ⁊ ex h ↄcludit ꝓpositū eē uerū qḋ ↄdicit ypothesi ⁊ h est. oēs enim qui per ⁊c. 2ᵒ istud declarat per exēplū si enī debeat demōstrari ꝙ diameter sit incōmēsurabilis coste: dato opposito ex h cōcludit h impossibile ꝙ nūs impar sit equalis nūo pari ⁊ ex h patet ypothesim esse falsam ⁊ ex eius falsitate cōcludit ꝓpositū esse uerū. s. ꝙ dyame-

ter sit incōmēsurabilis coste ꝛ sic pꝫ ꝙ in sillo ad īpossibile ꝯᵒ falsa sillat. sed ꝓpositū pncipale ex ypothesi accipit ꝛ h est. ⌊ ut qm̄ diameter. ⌋ Quare qm̄ falsi iā v̓ificata est minor ꝯn̄ter ponit totā rōnē ꝛ pᵒ resumit minorē ꝛ h est. ⌊ qre qm̄. ⌋ 2ᵒ addit maiorem ꝛ h est. ⌊ ostēsuros autē. ⌋ 3ᵒ infert ꝯōm ꝛ h est. ⌊ manifestum quoniam. ⌋

¶ Sil'r autē ꝛ alij oēs qui sunt ex ypothesi in oībus enim sill's fit ad trāsumptum: qd̓ aūt erit ex pncipio per cōcessionē terminatur aut aliquā aliā ypothesim. Si aūt hoc uerū necesse est opꝫ demōstrationē ꝛ oēꝫ sill'm fieri per tres figuras p̄dictas.

¶ Jam v̓ificatū est vnum singulare. ꝯn̄ter addit alia ꝛ cōpleti ductionē dicēs ꝙ sil'r se hn̄t oēs alij sill'i ex ypothesi in oībᵒ enim sillat trāsūptū: pncipale aūt ꝓpoᵐ accipit per ꝯuersionē uel per aliquā aliā ypothesim. ꝛ nō ꝙ trāsumptū uocat illā ꝯōm a qua trāslatio fit ad pncipale ꝓpositū. Nota ēt ꝙ cōfessio est qm̄ sil'r cōfitet esse in vno ꝛ multis ꝛ ita vno sill'ato accipit per ꝯfessionē. sil'r eē in mltis ut si ꝯcedat sil'r eē de aīa vniᵒ ꝛ cuiuslibet, tunc sill'ato ꝙ aīa vniᵒ sit imortalis accipit ex ꝯcessione ꝙ aīa cuiuslibet sit imortalis. alia aūt ypothesis quā tāgit pōt eē oppō uel similitudo uel aliqd tale ut sill'are ꝙ sanᵒ supponit ꝓbari ꝙ sit eger pp ꝯrietatē. sil'r sill'oᶜᵃ ꝙ idē sit sensus ꝯrioꝝ supponit ꝓbari ꝙ eadē sit disciplina illoꝝ pp similitudineꝫ ꝛ h est. ⌊ Sil'r ꝛ alij. ⌋ Jā v̓ificata est tota maior pncipalis rōnis, ꝯn̄ter ꝯtingit ꝯōm ꝛ h est. ⌊ Si aūt h uerum. ⌋

¶ Hoc aūt ostēso palā qm̄ oīs sill's pficit p p̄mā figuram ꝛ reducit in huiusmodi vniuersales sillogismos.

¶ Jn fine aūt ꝯl'r corrēᵐ h intentū qd̓ in p̄nᵒ capli posuit ꝛ h est. ⌊ h aūt ostēso. ⌋ Ad euidētiā exēpli qd̓ posuit Ar̄ſ. de diametro ꝛ costa intelligēdū est ꝙ nō intēdit nisi de diametro ꝛ costa q̄drati ꝛ nō de q̄dranguli. Est enim q̄dratuꝫ figura eq̄latera hn̄s oīa latera eq̄lia ꝛ angulos rectos: ꝛ est angulus rectᵒ quē ꝯstituit linea recta ꝑpēdiculariter cadēs sup̄ aliā rectā: q̄drāgulus v̓o est oīs figura q̄tuor laterū ꝛ q̄tuor anguloꝝ in quo bn̄ ꝯl'r diametrū costē eē cōmēsurabilē. diameter aūt est linea ducta ab vno angulo q̄drati ad angulū oppoᵐ diuidēs ipm in .ii. triāgulos eq̄les. Notᵐ ꝙ diametrū eē cōmēsurabilem costē nō est diametrū ꝛ costā eē eq̄les sed ꝙ possit īueniri ꝯᵃ linea mēsurās utrāqꝫ p̄fe sicut est nūs. ut̄r enim ille due quātitates cōmēsurabiles dicunt que per aliā tertiā p̄cise mēsurant ut .12. ꝛ .6. que mēsurant per .3. sic aūt nō est diameter q̄drati cōmēsurabilis coste. q̄r si q̄ linea bis sūpta pficiat diametrū: ipsa bis sūpta plus pficiet q̄ꝫ costā. Si ergo det ꝙ diameter sit cōmēsurabilis coste sequet sillice ꝙ nūs par ꝛ impar sunt eq̄les ꝛ pōt eē sill's talis. Que cūqꝫ hn̄t eādē ꝓportionē ad aliqd̓ tertiū sunt eq̄lia. sed si diameter est cōmēsurabilis coste nūs par ꝛ nūs impar hēbūt eādē ꝓportionē ad aliqd̓ tertiū: ergo si diameter est cōmēsurabilis coste nūs par ꝛ nūs ipar erūt equales: maior pꝫ per nonā ꝯᵗ Euclidis: minor sic ꝓbat. si fuerint due linee cōmēsurabiles: q̄dratū vnius ad q̄dratuꝫ alterius hēbit ꝓportionē quā habet q̄uīqꝫ nūs q̄dratus ad aliū nūm q̄drati. illud pꝫ per septimā decimi. Sꝫ ex ypothesi diameter est cōmēsurabilis coste: ergo quadratum diametri ad q̄dratū coste hēt ꝓportionē quā habet q̄uīqꝫ nūs quadratᵘ ad aliū nūm q̄dratū: sed quadratuꝫ diametri ad q̄dratū coste hēt ꝓportionē duplā per penultimā p̄ini. ergo q̄uīqꝫ nūs quadratᵘ ad aliquē aliū q̄dratuꝫ se hēbit in ꝓportione dupla. erit igit exᵗ. g. q̄ternarij ad aliquē nūm q̄drati ista ꝓportio. Sed si sit dupla ꝓportio alterius q̄drati ad q̄ternariū magis erit hoc uerū de ꝓximo q̄drato sicut de nouenario q̄ꝫ de remotiori ut de .xvj. uel aliquo tali. ergo erit nouenarij ad q̄ternariū ꝓportio dupla. sed per arithmeticā scimus ꝙ octonarij ad q̄ternariū est ꝓportio dupla: ergo nouenarius ꝛ octonarius eādē hn̄t ꝓportionē ad q̄ternariū: q̄re nouenarius ꝛ octonarius eq̄les sunt: ꝛ ita pꝫ ꝙ si diameter sit cōmēsurabilis coste erit nūs impar eq̄lis nūo pari. Et nota ꝙ nūs quadratᵘ est qui ꝓuenit ex ductu cuiuslibet nūi in seipm.

¶ Dubitat hic qualis sit demōstratio p quam ostēdit ꝙ tres sunt figure. cū enim figura sit p̄ma dispositio formalis in sill'o nō poterit sufficiētia eius per causaꝫ formalē ostēdi nec ēt per māl'ē: q̄r ex necessitate ipsiᵘ fore opꝫ māl'ē eē talē ꝛ nō eꝯᵒ ꝛ ita nō demr̄abit dispō formalis per mām sed eꝯᵒ. Adhuc videt petere in suo ꝓbatione qd̓ est in pncipio. figura enim est triplex nihil aliud ut videt nisi triplex situs medij. Sed per h ꝙ est triplex situs medij opꝫ tres eē figuras q̄re ꝓbat idē per seipsum. Et dicēdū ꝙ demr̄atio Ar̄ſ. ꝓcedit ꝯm finalē cām sill'i ꝛ cām efficiētē figure. cā enim finalis sill'i est ostēdē aliquid de aliquo. Ar̄ſ. aūt manifestat h ꝙ q̄r sill's ostendit aliqd de aliquo necesse est ut hēat duas ꝓpōnes copulātes vnū mediū ad duas extremitates ꝛ ita ꝓbat a causa finali sill'i. Adhuc figura nō est situs medij in v̓itate sed dispō quedā ad situ vn̄ tn̄e situs efficit figura. q̄re cū ostēdit nūm figurarū per diuersum situ medij. ꝓcedit p cāꝫ efficientem figure ꝛ ex h pꝫ q̄lis sit demr̄atio Ar̄ſ. ꝛ p q̄s cās pꝫ ēt r̄nsio ad opposita.

¶ Conter forte quereret que sit dr̄a sill'i ostēsiui ad illū qui est ex ypothesi. aut eni differūt ꝯm mām aut ꝯm formā. nō ꝯm mām: q̄r dicet inferius in caplo de inuētione medij ꝙ q̄cqd sillat ostensiue sillat per impossibile ꝛ in eisdē terminis ꝛ eꝯᵒ. sil'r nec ꝯꝫ formā q̄r dicit in ista lectione ꝙ sill's ex ypothesi fit p aliquā triū figurarū eo ꝙ ostēsiuus est. Et dicēdū ꝙ est differētia ꝯm mām nō dico quātū ad terminos sed quātuꝫ ad ꝓpōnes q̄r cū ostēderet aliq̄ ꝯᵒ sill's ad ipossibile arguit ex opposito illius ꝯōnis ꝛ vna p̄missarū ꝛ ita nō ex eisdē ꝓpōnibus ꝓcedit ex q̄bus ꝓcedit sill's ostensiuus. Est ēt dr̄a ꝯm formā nō dico quātū ad p̄mā ꝯōm que sillata est sed quātū ad scdam que ex ypothesi sumit. vn̄ sciēdū ꝙ in sill'o ostēsiuo idē ostēdit ꝛ ꝓbat ꝛ ideo non est nisi vnica ꝯᵒ. In sill'o autē ad īpossibile ꝛ in quolibet alio sill'o ex ypothesi aliqd ostēdit ꝛ ꝓbat. p̄ma enim ꝯᵒ ostēdit alia v̓o ex ypothesi sūpta pᵗ pncipal'r.

¶ Consequenter forte dubitabit aliqs cū multiplex sit diuisio sill'i q̄r aut est affirmatiuᵒ aut negatiuus aut v̓lis aut p̓ticularis aut dialeticus aut demr̄atiuᵒ ꝛ sic de alijs q̄re magis ad ostēdēdū nūm figurarū assumit has dr̄as sill'i ostensiui ex ypothesi q̄ꝫ aliq̄s alias. Et dicendū ꝙ alie dr̄e sill'i nō hn̄t ꝯditionē aliquā repugnantē nec sill'i simplr̄: ꝛ iō de illis nō est pncipal'r dubitatio utrū fiāt per p̄dictas figuras. sill's aūt ex ypothesi hēt aliquā ꝯditionē pncipal'r repugnātē que q̄dē est acceptio ꝯōnis ex ypothesi ꝛ ideo de ipso est pncipal'r dubitatio: utrū fiat per eos. ꝛ iō assumit magis has dr̄as ostēsiuū per ipossibile ad ostēdēdū oēm sill'm fieri p tres figuras q̄ꝫ aliq̄s alias. Hic dubitari posset de eo qd̓ dicit ex vno nihil seq. sed de h p̓us dictū est. Dubitat aūt de eo qd̓ dicit ꝙ nō sillat .a. de .b. si accipiant utriusqꝫ ꝓpa. h enim videt eē falsum eo ꝙ oīs ꝯᵒ negatiua ꝯꝫ sillari per aliqd ꝓpriūꝫ alteri extremitati qd̓ sit extrinsecū relique. Et pōt dici ꝙ loqtur de ꝯōne affirmatiua quā nō ꝯtingit ꝯcludē per ꝓpriū alteriᵘ extremi sed per aliqd coicatuꝫ ab utroqꝫ. Uel pōt dici ꝙ vna extremitas de altera nunq̄ꝫ sillat affirmatiue aut negatiue per ꝓpa utriusqꝫ. ex duobᵒ enim ꝓprijs utriusqꝫ non fit ad cōe: vnū qd̓ copulari possit per p̄dicationē ad utrāqꝫ extremitatē ꝛ h solū intēdit Ar̄ſ. ꝛ nō vult ꝙ per ꝓpriuꝫ alterius extremitatis possit vna extremitas de alio sillari.

¶ Amplius aūt dubitabit forte aliqs de eo qd̓ dicit sill'm ad ipossibile sillare ꝯōm falsam. Aristus enim in capᵒ de reductione videt dicere oppositū. ibi enīꝫ dicit ꝙ sill'i ex

ypotheſi nõ põt in ſill'm reduci:ſumũt enĩ ꝛ nõ oſtẽdũt. Et dicẽdũ ꝙ in ſillo ex ypotheſi duplex eſt ꝯ°. ꝛ p̃ª ſill'ica eſt ꝛ in reſpectu ad illã ꝯõm dicit hec ẽẽ oſtenũ.ꝛ ª vo nõ ſillaſ ſꝫ ex ypotheſi ſumiꝭ ꝛ reſpectu illi° loqtur de ipſo iferẽ° in reductione ſilloꝝ. ℭ Adhuc dubitabit q̃re oſtẽdit de ſillo ad ĩpoſſibile ĩpm eſſe oſtẽſuũ ꝛ fieri per p̃dictas figuras magis q̃3 de alijs ſillis ex ypotheſi cuiuſmodi ſunt circularis ſill's ꝛ ꝯũſiu° ꝛ hi°. Et dicẽdũ ꝙ per h qd dicit ſiue oſtẽdit de ſillo ad ĩpoſſibile dicit ĩtr eſſe de oib° ſillis ex ypotheſi ſicut pꝫ ꝓpoſitũ de oib°. ℭ Adhuc ſolet queri q̃re nõ cõtingit per põm ꝯõnis arguere põm alicuius p̃miſſe ꝛ per v̈itatẽ ꝯõnis v̈itatẽ alicu° p̃miſſe: ſicut p̃ oppõa ꝯõne p̃imiꝭ aliq̃ p̃miſſarũ: ꝛ ex falſitate ꝯõnis cõcludẽ falſitatẽ alicu° p̃miſſarũ. Et dicẽdũ ꝙ h eſt qꝛ põ ꝯõnis nõ ponit añs ſicut eꝯ°. ꝛ qꝛ falſuꝫ nõ ſequiꝭ niſi ex falſo uerũ aũt põt ſeq ex falſo: iõ ſi ꝯ° eſt falſa aliq̃ p̃miſſarũ falſa erit. ſi uera nõ opꝫ aliquã ẽẽ uerã. ℭ Ultimo dubitabit ad qd h oſtendit h corre^m. ſ. ꝙ oẽs ſilli pficiunꝭ per ul'es p̃ª. videꝭ enim ſupſluere cũ iteri° ſit idez oñſum ꝛ ꝯcluſum. Et dicẽdũ ꝙ ſupius nõ eſt oſtẽſuꝫ niſi ꝙ oẽs ſilli pfecti per tres figuras pficiunꝭ per ul'es p̃me ꝛ ex hoc nõ eſt manifeſtũ oẽs ſillos pfici per ul'es p̃me: niſi hoc ſuppoſito ꝙ oẽs ſilli fiant per tres figoras h aũt oſtẽſum eſt ſicut pꝫ ꝛ iõ p̃ma oſtẽſio nõ eſt ſufficiẽs oſtẽſio hui° correlarij ꝙ oẽs ſilli perficiunꝭ per ul'es p̃me ꝛ iõ illud corre^m h cõcludit ꝛ nõ eſt ſupfluũ ut patet.

Amplius aũt in oib° oportet aliquẽ
a terminoꝝ p̃dicatiuũ ẽẽ ꝛ ul'em. Sine enim uli aut nõ fit ſill's aut non ex hoc ꝙ poſitũ eſt. aut qd ex p̃ncipio erat petet. ponaꝭ enim muſicã uoluptatem ẽẽ ſtudioſam. Si ergo poſuerit uoluptatẽ ẽẽ ſtudioſam nõ addẽs oẽm nõ erit ſill's. Si aũt aliquã uoluptatẽ. ſi aliã qdez: nihil ad hoc qd poſitũ eſt. Si aũt eãdẽ qd ex p̃ncipio erat ſum et. Magis aũt fit manifeſtuꝫ in figuris ut qm̃ eq̃cruris eq̃les ſunt anguli qui ſunt ad baſim. ſint in cẽtrũ ducte. a. ꝛ b. ꝛ. c. f. ꝯiũgẽns. Si ergo ſumpſerit eq̃leꝫ a. c. angulũ ei qd eſt. b. d. nõ oĩno ponens eq̃les eos qui ſunt ſemicirculoꝝ. ꝛ rurſuꝫ c. ei qd eſt. d. non oẽ aſſumẽs eũ qui eſt inciſionis. Amplius ab equalibus exiſtẽtib° angulis eq̃libus dẽptis eq̃les ẽẽ reliquos. ſ. e. ꝛ. f. qd ex p̃ncipio erat patet niſi ſumat ab eq̃libus oibus demptis eq̃les relinq: manifeſtũ ꝗ qm̃ ĩ oĩ oportet ul'em ẽẽ.

ℭ Poſtq̃3 v̈ificauit ꝙ ſuppoſitũ eſt quãtũ ad figurã h inteñdit v̈ificare qd ſuppoſitũ eſt quãtũ ad modũ ꝛ ꝓcedit ſic. p̃mo dicit ꝙ opꝫ in oĩ ſillo aliquã ẽẽ affirmatiuã aliquã ẽt ẽẽ ul'em ꝛ h eſt. [amplius aũt ꝛc.] 2° alterũ iſtoꝝ v̈ificat. i. in oĩ ſillo opꝫ aliquã ẽẽ ul'em. ꝛ diuidiꝭ in duas. in p̃ma oſtẽdit intẽtũ. in 2ª q̃dã corre^a cõcludit cuꝫ dicit [ꝛ qm̃ ul'e.] p̃ dicit aũt intẽtũ ſic ſine uli aut oĩno nõ eſt ſill's aut ſi ſic nõ erit ad ꝓpoſitũ aut peteꝭ qd eſt in p̃n°: ſꝫ ſill's oppoſito mõ ſe hꝫ his que dicta ſunt nũc: ergo ſill's ſine uli nõ eſt. hoi° rõnis p̃mo ponit maiorẽ ꝛ oſtendit. 2° ꝯª ꝯõm ponit aũt maiorẽ ꝛ h eſt [ſine uli enim.] oſtendit aũt dupl'r. p̃° in terminis coibus. 2° in ma^cis. ex^m in terminis coib° eſt h. ſit ꝓpo^m oſtẽdere ꝙ muſica uoluptas ſit ſtudioſa. ad h ergo oſtẽdẽdũ aut accipiꝭ cõe ei qd debet oſtẽdi uel aliqd pticulare ſill'° ꝯõnis. ſi accipiaꝭ cõe ꝛ ſine ſigno ul'i ſic uoluptas eſt ſtudioſa: penit° nõ erit ſill's qꝛ nõ ſequiꝭ ſi uoluptas erit ſtudioſa ꝙ muſica uoluptas ſit ſtudioſa. Si aũt accipiaꝭ pticularis uoluptas: aut accipieꝭ uoluptas alia a muſica uoluptate ꝛ poterit tũc ẽẽ ſillogiſm° ſicut in 3ª figura diciꝭ ſill's fieri ex ſingularib° ſꝫ nõ erit ad ꝓpoſitũ. aut accipieꝭ eadẽ uoluptas que inteñdiꝭ. ſ. muſica ꝛ tũc peteꝭ qd eſt ĩ p̃n°. pꝫ igiꝭ ꝙ ſi oñdaꝭ aliqd ſine ul'i nõ erit ſill's. aut ſi ſic nõ erit ad ꝓpoſitũ. aut peteꝭ qd eſt in p̃n° ꝛ h eſt. [ponaꝭ enim muſicã.] Cõſequẽter oſtẽdit in terminis mathematicis ꝛ ꝓcedit ſic. p̃° dicit ꝙ erit magis manifeſtũ in figuris q̃3 in terminis coib° ꝛ h dicit qꝛ ſigña terminoꝝ mathematicoꝝ magis nota ſunt ſenſui q̃3 ſigña terminoꝝ coium. v̈bi gr̃a. angulus ſemicirculi ꝛ angulus iciſionis ꝛ hi° ꝛ ſub his coib° manifeſta ſunt ſingularia ſenſui. ad que ṽidẽdo pꝫ ꝙ ſine ul'i nõ erit ſill's ꝛ h eſt. [magis aũt fit.] 2° oſtẽdit itẽ mᷓ. Ad cui° euidẽtiã deſcribaꝭ circulus deĩde deniꝭ due linee a cẽtro ad circũferẽtiã q̃ſi due diametri. deĩde iter illarũ extremitates ducaꝭ tertia que faciat angulũ cũ utroq; ꝛ faciat ẽt angulos cũ portione circũferẽtie ꝛ h linea eſt iciſio ſiue chorda eo ꝙ diuidit circulũ ſm portiões ꝛ nõ per ſemicirculos. ꝛ anguli quos cõſtituit cũ circũferẽtia dicunꝭ anguli iciſionis. h ergo tertia linea cũ duab° poribus facit triãgulũ eq̃laterũ. ꝛ dico eq̃laterũ qꝛ oẽs linee exeũtes a centro ad circũferentiam ſunt equales.

ℭ Cõſiderãdum igiꝭ ꝙ due linee ducte a centro ad circũferẽtiã uocẽtur. a. b. ꝛ ponaꝭ a. in extremitate vni°. b. aũt in extremitate alterius. Deinde cõſiderãdum ꝙ iſte due linee cũ circũferẽtia faciãt angulos ſemicirculi quoꝝ ille qui eſt ex pte

a. uocaꝭ. a. c. ille v̈o qui eſt ex pte. b. uocaꝭ. b. d. Deinde cõſiderãdũ ꝙ baſis p̃dicti triãguli ducta inter extremitates. a. b. facit duos angulos cũ circũferẽtia qui dicũtur anguli iciſionis cã p̃dicta: ꝛ illi uocanꝭ. c. d. ita ꝙ ille qui eſt ex pte. a. uocaꝭ. a. c. b. qui ãt eſt ex pte. b. uocaꝭ. b. d. a. Deinde cõſiderãdũ ꝙ p̃dicta baſis facit duos angulos cũ. a. b. qui ſunt anguli triãguli eq̃lateri ſic ꝙ baſis ꝛ iſti uocanꝭ. e. f. ꝓpoſitũ igiꝭ ſic oſtẽdeꝭ ꝙ. e. f. qui ſunt anguli eq̃cruris ad baſim ſunt eq̃les h mõ. Oẽs anguli ſemicirculoꝝ ſunt eq̃les anguli. a. c. ꝛ. b. d. ſũt anguli ſemicirculoꝝ ergo anguli. a. c. ꝛ. b. d. ſũt eq̃les. deĩde fiat ali° ſill's ſic oẽs anguli iciſionũ ſũt eq̃les. ſed anguli. c. ꝛ. d. ſũt anguli inciſionis ergo ſũt eq̃les. Deinde fiat 3° ſill's ſic ab oib° eq̃lib° ſi demanꝭ eq̃lia relicta erũt eq̃lia. ſꝫ anguli. a. c. ꝛ. b. d. ſũt eq̃les ſil'r anguli. c. ꝛ. d. ſicut oſtẽſum eſt. ergo angulis. c. ꝛ. d. dẽptis ab angulis. a. c. ꝛ. b. d. reliq̃ erũt eq̃lia. ſed reliqua ſunt anguli ſupra baſim eq̃les: pꝫ ergo ꝙ ad oſtẽdẽdũ angulos ſup baſim ẽẽ eq̃les. ſ. f. ꝛ. e. opꝫ ſumere iſtas tres ꝓpõnes anguli ſemicirculi. ſ. a. c. ꝛ. b. d. ſũt eq̃les adhuc anguli iciſionis. ſ. c. ꝛ. d. ſũt eq̃les adhuc ab oib° eq̃lib° ſi demanꝭ eq̃lia reſidua erũt eq̃lia. Si ergo ad ꝓbationẽ p̃me ꝓpõnis accipiaꝭ cõe ſine ſigno uli nõ fiet ſill's qꝛ nõ ſequiꝭ anguli ſemicirculorum ſunt eq̃les ergo iſti anguli. ſ. a. c. b. d. Si autẽ accipiaꝭ aliqd pticulare ill'° ꝯõnis aut ergo accipianꝭ ibi alij anguli ſemicirculares ab. a. c. b. d. ꝛ tũc nihil ad ꝓpoſitũ. aut idẽ ꝛ tũc peteꝭ qd eſt in p̃n° ſic anguli. a. c. b. d. ſunt eq̃les. ergo anguli. a. c. b. d. ſunt eq̃les. aliud aut tertium mẽbrum tãgit tñ in littera cum dicit. [Si ergo eq̃lẽ ſumpſerint.]

Si autē ad pbonem secūde ppōnis assumēde accipiet coiter angulū incisionis sine signo uli nō erit sills qr nō sequit anguli incisionis sunt eqles. g isti anguli. c. d. sunt equales. Si aūt accipiat pticlare ipsi⁹ zōnis aut accipiet alios angulos incisionis. a. c. d. ⁊ tunc nihil ad ppositum aut eosdē ⁊ tūc peteret qd est in pncipio sic patet ⁊ istud tertiū mēbrū tm tāgit in lra eū dic. ⌊ ⁊ rursuz. c. e. qd est d. ⌋ si aūt tertiā ppōnem sine signo uli accipiat non erit sills qr non sequit ab eqlibus demptis eqlibus residua erūt eqlia ergo ab istis equalib⁹. s. a. c. b. d. demptis his eqlibus. e. ⁊ d. ⁊c. Si aūt accipiant pticulares anguli eqles aut ergo alys appositis ⁊ tūc nō erit sills ad ppositū aut anguli ppositi. s. a. c. d. b. ⁊ tūc petet qd est in pncipio sicut patet. ⁊ idem 3m mēbruz tāgit Ars. in lra eum dicit. ⌊ amplius ab equalib⁹. ⌋ patet ergo qr ad ondendū. e. ⁊. f. esse equales opz sumē ules ppōnes tam in sills qz in psillo sicut pus dictū est in ondone eius: qr nisi sic fiat aut nō erit sills aut nō erit ad minus ad ppositū aut erit petitio eius qd est in pn° ⁊ h est. ⌊ ut qm anguli egerunt. ⌋ tam ostēsa est maior sue rationis cōsequenter contingit zōm ⁊ h est. ⌊ manifestum aūt ⁊c. ⌋

¶ Et qm ulē quidez ex oibus terminis ulibus monstrat: pticulare aūt ⁊ sic ⁊ illo modo. Quare si zclo sit ulis ⁊ termios necesse est ules eē. Si aūt ules sint termini contingit ⁊ zclonez nō eē ulem. palā etiā qm in omni sillo aut utrāqz aut alterā ppōnē similē necesse ē fieri zcloni. dico aūt nō solum in eo qr affirmatiua sit uel negatiua. Sed in eo qr necessaria aut zingēs aut in esse. Cōsiderare aūt opoztet ⁊ alia pdicta. Manifestū aūt simplr qm erit ⁊ qm nō erit sills ⁊ qm possibilis ⁊ qm pfectus ⁊ qm si est sillogismus necesse est terminos se hēre sm aliquem dictoz modoz.

¶ Coiter ex phabitis zcludit corre^a ⁊ sunt tria quoz pmū est qr ulis z° nō zcludit nisi ex ppōnib⁹ ulibus utrisqz. pticularis autē zcludi pōt ex uli ⁊ altera pticulari. Ex qma^m est qr sequit si z° est ulis ambe pmisse ules sunt. sz nō cōuertit ⁊ h est. ⌊ ⁊ ulē qdē. ⌋ scdm corre^m qr in oi sillogismo opz alterā pmissarū uel utrāqz esse similē zōni nō solū in qlitate sed in eo qr sit de inesse uel de mō uel in eo qr accipiat utraqz sm qdcūqz aliud genus pdicandi ⁊ h est. ⌊ palā ēt qm. ⌋ tertiū qd zcludit ē qsi recapitulatio breuis ad oia que dicta sūt ⁊ patet ⁊ h est. ⌊ medius aūt. ⌋ ¶ Dubitabit hic forte aliqs qre Ars. nō pbat qr in oi sillo opz eē aliquā affirmatiuā sic aliquā eē ulez cū utrūqz istoz admodū psent. ⁊ pōt dici qr h maifestū ē ex vna ptīcula diffinitiōis silli. ⁊ iō nō ondit hoc. Quia cū dī in diffinitiōe silli qr aliqd sequit eo qr h sunt sigtur qr pmisse sint causa zōnis. sed negatio nullius est causa qre opz aliquā esse affirmatiuā. uel dici pōt qr per h qd Ars. h ostēdit aliquā eē ulem in sillo affirmatiuo est qr aliqd in sillo se hēt ad aliud rō ipo sicut totū se hēt ad partem. Sed acceptio ptis sub suo toto nō pōt esse cū negatiōe: sed cum affirmatione qre per h qd h ostendit aliquā eē ulem in sillo relinquit ondsum eē aliquā eē affirmatiuaz ⁊ loquor de sillo pfecto. s. pme figure a quo oēs aly extra hunt ⁊ in quez oēs reducunt. ¶ Coiter forte dubitabit de sua pbone videt eniz opposita dicē. intēdit eniz pbare qr sine uli nō sit sillus. ut sua aūt pbone supponit qr sine uli possit eē sills sed nō ad ppositū ⁊ ita supponit opposita pbāda. Et dicēdū qr nō est intētio Ars. qr sine uli nullo mō sit sills qr ex singularib⁹ in 3^a figura zcluditur necio: sed qr sills cōpetenter se hīis ⁊ sm modū dispositus non fiat sine ulibus. In pbone enim sua supponit qr quicūqz silla poterit eē sine uli sicut ex singularib⁹ in tertia figura ⁊ h nō sunt opposita. Adhuc videt nulla eē diuisio sua cū dicit. sine uli aut nō erit silla aut petit qd est in pn°. vnū enim istoz in altero itelligit. Et dicēdū qr silli duplex est zditio. s. inferre ex necessitate: ⁊ notificare. sillogismus aūt simplr sine pma zditione eē nō pōt pōt eē tm sine scda sicut patet si dicat. Omne. b. est. a. oē. c. est. b. ergo oē. c. est. a. h zcludit ex necessitate sz nihil notificat petitio aūt pncipy tm pncipalr peccat in hoc qr nō notificat cū tm necio iteratur sic ergo patet qr pōt eē petitio ⁊ tm erit sills sm pmā zditionē ⁊ ita nō habet sisit petitio ergo nō est silla. Quare manifestuz est qr cōpetens est sua diuisio. ¶ Adhuc forte dubitabit sup h qr dicit qr si idē ad sui pbonē accipiat erit petitio. Sed zra diffinitio est idem cū diffinito quare cū in demrationib⁹ accipiat medium qd est diffinitio erit ibi petitio qd falsuz est. Et dicēdū qr idem ad sui pbonē acceptū nō sub mō ~~euidētī~~ facit petitionē eius qd est in pn°. idem aūt sub mō notiori acceptū nō facit. ⁊ ita acceptio diffinitiōis ad zcludēduz diffinitū nō facit petitione. ¶ Adhuc dubitabit aliquis de intētiōe sua qr ad sillogizādū pticulare opz sumē ulē. Sed cōtra si accipiat ad sillogizādū pticulare aliud pticulare sui gnis uel illud qd ondi debet utroqz mō peccatuz est: sed si accipiat ulē accipit ibidē pticulare ⁊ qd ondi debet ⁊ aliud quare ibi est duplex peccatū. Et dicēdū qr si accipet idem pticulare uel aliud diuersuz a suo uli peccatū eēt. Sed oia pticularia cōiunctim in ulī accepta sumt nō est incōueniēs qr bn notificāt pticulare ⁊ hoc est pter ziunctiōez oium sillū in suo uli. quare cum aliqd oibus inest que silla sunt patet vnicuiqz illorum inesse. ¶ Coiter querit quare ulis z° exigat utrāqz pmissam ulem magis qz e z°. s. ambe ules exigāt ulem zōm. Et dicēdū qr h est qr nō pōt extremū de extremo dici uliter nisi fiat cōnexio medy ad utrūqz extremū ulr. si eniz cōplet mediū ad vnū extremoz pticulariter vtute talis medy nō zcludit extremuz de extremo ulr. ⁊ ita patet qr z° ulis exigit ambas pmissas ules: e z° aūt non opz. qr due ules pnt accipi sub dispōne talis figure qr nō signi extremoz zuenētiā aut dīam nisi in pte sicut patet in 3^a figura in qua mediū est tanqz pars extremoz ⁊ iō per ipsuz nō est zcludē extremū de extremo nisi pticulariter. ⁊ sic patet quare pmisse ules nō exigunt necio zōnem ulem ex his patet causa ei⁹ qd solet dici zōm semp assimilari viliori ppōni. s. ppōni pticulari ⁊ ppōni negatiue. si eni zungat mediū ad alterū extremum pticulariter nō pōt virtute eius extremū extremo ziungi ulr. Silr si ziugatur alteri negatiue tūc ipm est exneuz alteri extremoz ⁊ reliquo zueniēs qre impossibile est per ipm zcludē vnū extremū eē alterū sed nō esse alteruz. De scdo aūt corre° in quo dicit qr z° semp assimilat vni pmissarum pōt dubitari sed dictū est sup cum sua solone.

Alam aūt ⁊ qm ois sills ⁊ ois demrāno erit per tres terminos ⁊ nō plures nisi per alia ⁊ alia eadē conclo fiat: ut. e. ⁊ per. a. b. c. d. aut per. a. b. ⁊. a. c. ⁊. b. c. plura enim media eorūdem eē nihil pꝓhibet. Hec aūt cum sunt nō vnus sed plures sunt silli: aut qm utrūqz. a. b. sumit per sillm ut. a. per. c. d. ⁊ rursuz. b. per. f. g. aut hoc quidē inductione illud autē sillo. Sed sic ēt plures sunt silli: plures eniz cōclusiones sint ut. a. b. ⁊. e. Si aūt nō plures sed vnus sic quidē zingit per plura eadē

fieri ꝯclonē ut autē.c.p.a.b.ipossibile. Sit
eni.c.ꝯclusuz ex.a.b.c.d.ꝙ necesse ē aliqḋ
eoꝝ aliud ad aliud sūptū eē ħ gdē ut totū
illud vo ut ps: ħ eni ꝯsuz est pus qm̄ si est
sills necē est sic aliq̃s hie termioꝝ. hēat ꝙ
a.se sic ad.b.est igit aliqd ex eis ꝯclo ꝙ aut
e.d.aut eoꝝ que sunt.c.d.alterū aut aliud
qḋ p̄ter hec ⁊ si.e.gdē ex.a.b.tm̄ erit sills.c
d.aūt gdē se hēant sic ut sit ħ gdē ut totuz
illud vo ut ps erit aliqd ex illis aut.e.aut eo
rū q̄ sūt.a.b.alteꝝ aliḋ qd ē p̄ter hec.⁊ si.e
gdē aut eoꝝ q̄ sūt.a.b.alteꝝ aut p̄les erūt
silli.aut ut ꝯtigebat idē p p̄les termios cō
cludi accit. Si aūt aliud gdē p̄ter hec plu
res erūt ⁊ incōuēn silli ad iuicē. Si aūt nō
sic se hēat.c.ad.d.ut faciat sillz uana erūt
sūpta nisi iductiōis aut explanationis aut
alic⁹ ali⁹ taliū grā. Si aūt ex.a.b.nō.e.sed
aliḋ gdē fiat ꝯclo aut.e.uꝉ.d.ex.c.d.āt aut
hoꝝ alteꝝ aut aliḋ p̄ter hec ⁊ p̄les fiūt silli
⁊ nō ei⁹ qḋ positū ē ponebaẜ eni ei⁹ qḋ est
e.eē sillz.si āt nō fiat ex.c.d.nl'a ꝯclo ⁊ ua
ne sūpta eē ea accidit ⁊ nō ad id qḋ est ex
p̄ncipio eē sillm. q̄re manifestū ꝙ oīs de
mſatio ⁊ oīs sills erit p tres terminos tm̄.

¶ Postq̄z uerificauit ea que supposita fuerẜ quantū ad p̄n
cipia formalia ħ uerificat ea que supposita fuerẜ quātum
ad ꝯn^a mālia ⁊ diuidiẜ in.d.in p̄ma uerificat ꝙ suppoi
tuz est de nūo terminoꝝ.in sc̄da cū dicit.⌊ħ aūt manife
ste.⌋ꝙ suppositū est de nūo ꝓpōnum.in p̄ma sic p^r.p̄^o
dat ꝯōn intētā ꝙ oīs sills ⁊ dem rō fit per tres terminos
tm̄ ⁊ ħ est.⌊palā aūt ⁊c.⌋2° ꝯonē positā ꝓbat sic nulla rō
cinatio hn̄s plura media ad candē ꝯōnem uꝉ plures ꝯō
nes est sills vnus. Sed oīs rōcinatio hn̄s plures termi
nos q̄z tres hēt plura media ad eandez ꝯōm uel plures
ꝯōnes ergo nulla rōcinatio hn̄s plures termios q̄z tres
est sills vnus.⁊ ita patet ꝙ sills vnus tm̄ hēt tres termi
nos.hui⁹ rōnis p̄^o manifestat maiorē scḋo ōndit minorē
tertio ꝯ^r ꝯōnem. ¶ Circa maiorē sic p^r.p̄mo ponit p̄a
mā p̄tē eius in terminis manifestās dicēs ꝙ si eadez ꝯ^o
ꝯcludaẜ per plura media nō erit ibi vnus sills sed plu
res ⁊ itelligo per ista media.a.b.c.d.ubi non coicaẜ aliq̃
lr̄a media nō ꝯtinua ad eandē ꝯōm.per ista vo.a.b.⁊.a.
a.ubi coicaẜ eadē lr̄a media ꝯtinua ad eandē ꝯōnez ⁊ ħ
est.⌊nisi per alia ⁊c.⌋scḋo ponit scḋam p̄tē ei⁹ in terminis
manifestās dicēs. Qꝫ si.e.p̄ncipalis ꝯ^o ōndaẜ per.a.⁊.b
p̄missas p̄ncipales ⁊ utraq̄z p̄missarū ōndaẜ per sillm uꝉ
altera per sillm ⁊ altera per inductionē ita fuerint ibi m̄l
ꝑte ꝯōnes nō erit sills vnus sed plures ⁊ ħ est.⌊aut rur
suz.⌋Ex hys igiẜ colligiẜ maior.s.ꝙ nulla rōcinatio ha
bēs plura media ad eandē ꝯōnem uel plures ꝯōnes est
vnus sills.ꝫ^o addit incidētaliter pp dubitationem remo
uendā. Qꝫ si dicaẜ sills vnus ab aliquo pp vnitatē illius
ꝯōnis ultime ħ mō pōt eē sillus vnus ex sillo p̄ncipali ⁊
pro sillis.uerūm nō est sic vnus sicut p̄ncipalis sills con
stans ex duab⁹ p̄ncipalib⁹ p̄missis ⁊ ħ est.⌊si aūt nō plu
res.⌋⁊ intelligo per.e.ꝯōnem.per.a.⁊.b.p̄ncipales p̄re
missas. ¶ Cōnter ōndit minorē ⁊ p^r sic.p̄mo dicit.ꝙ si
sills hēat plures terminos trib⁹ sit.e.ꝯ^o hita per hos qua
tuor terminos.a.b.c.d. Si ergo ex hys aliqua fiat ꝯ^o sil

logistice oportet aliqḋ istoꝝ ad alterā se hēre sicut totum
ad partē. Ostēsum est enim in p̄cedēti ꝙ opꝫ aliquaꝫ eē
uꝉem que se hēt ut totū respectu alterius. Si igiẜ.a.sic se
hn̄s ad.b.s.ꝙ vnū sit ut totū ⁊ alterū ut ps. Ex hys duo
bus igiẜ.s.a.b.copulās ad aliqḋ mediū necio sequitur
aliq̃ ꝯ^o sicut patet ex p̄cedētib⁹ ⁊ ħ est.⌊sit enim.e.⌋hito
igiẜ ꝙ aliqd sequiẜ ex.a.b. ¶ Cōnter diuidit ⁊ ꝓbat sic.p̄^o
dat talē diuisionē.si ex.a.b.aliqd sequiẜ.aut igiẜ.e.aut al
terū istoꝝ duoꝝ.c.d.aut aliqd aliud ab hys ⁊ ħ est.⌊ er
go aut.e.⌋scḋo ꝓsequiẜ diuidētia ⁊ diuidiẜ in.d.q2 p̄mo
ꝓsequiẜ p̄mū mēbꝝ:ū:scḋo secūdū ⁊ tertiū simul: cū dic.
⌊si aūt ex.a.b.⌋ꝓsequiẜ ergo p̄mū sic.si ex.a.b.sequiẜ.e
tunc.e.p̄ncipalis ꝯ^o sequiẜ tm̄ ex hys simul.a.b.aut igiẜ
ex.c.d.aliqd sequiẜ:aut nihil.si aūt.c.d.se hēant sicut to
tum ⁊ pars ⁊ fiat ex hys sillus.aut ex eis sequiẜ.e.⁊ tunc
erūt plura media ad eandē ꝯōnem:q2.e.sillaẜ per.a.b.⁊
per.c.d.aut ex eis sequiẜ.a.uel.b.⁊ tūc erūt plures ꝯōnes
q2 ex.a.b.sillaẜ.e.⁊ ex.c.d.sillatur.a.uel.b.aut ex.c.d.se
quaẜ aliqḋ aliud ab hys trib⁹.s.e.a.b.⁊ tunc erūt plures
sillr oīno incōiūcti ⁊ nō erūt.c.d.ad ꝓpositū.s.ad.e.si aūt
ex.c.d.nl sequiẜ uane sumpta sūt nisi sumanẜ per expla
nationē uel inductionē uel relationē uel iplicationē ita
ꝙ fuit p̄ter nečia ħ est ꝓsecutio p̄mi mēbri p̄me diuisio
nis ⁊ plane daẜ in lr̄a ⁊ hoc est.⌊⁊ si.e.gdent ex.a.b.⌋
¶ Cōnter simul ꝓsequiẜ alia duo mēbra p̄me diuisionis
breuiter expediēs se.quia sills est ꝓsecutio oīum mem
broꝝ. Si enīz ex.a.b.sequiẜ.c.uel.d.qḋ fuit scḋm mem
brū tūc ex.c.d.aut sequiẜ aliqd aut nihil.si nihil uane sū
pta sunt ⁊ nihil ad ꝓpositū.si aliqd aut ergo.e.⁊ tūc sunt
multe ꝯōnes.aut alterū istoꝝ duoꝝ.a.b.⁊ sunt multe ꝯō
nes.aut aliqd aliud ab hys ⁊ erūt adhuc multe ꝯclones.
Oīno sillr ꝓsequēdū est tertiū mēbrū.s.si daẜ ꝙ ex.a.b.
sequaẜ aliqd aliud ab hys trib⁹.e.c.d.ꝓsecutionez ergo
amboꝝ mēbroꝝ breuiter inuit ⁊ ħ est.⌊si aūt.a.b.⌋ex p̄
dictis patet ꝙ oīs rōcinatio hn̄s plures terminos q̄z tres
aut hēt plura media ad eandē ꝯōnem uel plures ꝯōnes
⁊ ħ est minor ꝯnter infert ꝯōm ⁊ ħ est.⌊q̄re medium.⌋
¶ Dubitabiẜ forte ħ de eo qḋ diciẜ oēm sillm hēre tres
terminos ⁊ tm̄ tres.videẜ enim ꝙ aliqs gdē sills habeat
pauciores.s.ex oppositis qui non hēt nisi duos.sic nulla
disciplina est studiosa ergo ⁊c. Ad ħ tot hēt termios en
timema quot sills ꝫ aliqḋ entimema sicut ꝯuersio tm̄ hꝫ
duos terminos ergo sillus in quē reduciẜ tm̄ hēt duos.
Ad ħ cum exigat tres termios aut s̄m sbam aut s̄m rō
nē.si s̄m sbam patet istātia in p̄dictis.si s̄m rōnez sic vr̄
ꝙ oīs sills exigat 4^{or}.q2 due ꝓpōnes non hūt nisi q̄tuor
terminis nūando eos s̄m rōnem. Ad oppo^m.s.ꝙ hēat
plures trib⁹ p̄sit iduci tales rōnes.iductio in sillm redu
ciẜ:nullū tm̄ singulare auferēdo ꝫ iductio hēt plures ter
mios tribus q̄re ⁊ sills inq̄z reduciẜ. Ad ħ ex^m hēt q̄tuor
termios sicut patet in fine hui⁹ libri ⁊ reduciẜ in sillm ni
hil auferēdo. Et dicēdū ꝙ sills vnus tm̄ hēt tres termios
⁊ ad p̄^a opposita dicēdū ꝙ sills exigit tres termios non
s̄m sbam semp ꝫ s̄m rōnem ⁊ nō hēt sic oīs sills quatuor
termios.terminus eni s̄m quē est maior extremitas po
nit in nūm cū seipso s̄m ꝙ est mior extremitas q̄tuz est
de rōne figure sillogistice.alia eni est rō ei⁹ hic ⁊ ibi s̄m
nāz figure.medi⁹ aūt termin⁹ nō poniẜ in nūm cū seipso
ꝫ itereẜ q̄tū est de rōne figure:⁊ nec sortiẜ rōnes diūsas
dico q̄tū ad nāz figure sic puer⁹ ꝯtinuās duas lineas ma
net idē ⁊ nō uiaẜ in illis ⁊ sic pꝫ rūsio ad tria p̄^o opposita
Ad 2^a opposita dicēdū ꝙ iductio reduciẜ in sillm nullū
tm̄ auferēdo ꝫ mltos termios i vnū reducēdo oīa singu
laria in vnū reduciẜ in sillz.sillr ex^m cū sit ex q̄tuor termi
nis reduciẜ in sillm vnicū ꝫ in duos ut pꝫ in cap^o de exē
plo. ¶ Cōnter forte dubitaẜ de eo qḋ ponit duos termi
nos ad signdū mediū vnū cū dicat ꝙ eadē ꝯ^o ꝯcludi per
plura media ut p.a.b.c.d.me^m eni est termin⁹ vnus ⁊ nō
plures. Et dicēdū ꝙ nō loquiẜ de medio ꝯsiderando id

qđ est sꝫ ꝯsiderādo ipm in rōne medij: mediū aūt i rōne medij relōnē hēt ad duo extrema que qdē relōnes faciūt sbaꝫ duaꝝ ꝓpōnū. qre cū ponit duas lras ꝓ medio vno īgit duas relōnes medij ad duas extremitates q̄ faciūt duas ꝓpōnes. ¶ Adhuc forte dubitaret aliqs de eo qđ dicit ibi ondēdo minorē sue rōnis. supponit eni ꝑus a.b.c.d. eē qđ termios ꝛ ꝯñter dicit ꝙ ex .a.b. aliqđ seqꝫ si .a.ꝛ.b. se hēant sic totū ꝛ ps. h eni vꝫ: nihil eē cui ex duob⁹ termis nihil seqꝫ. silr dicit ꝙ si ex .a.b. aliqđ seqꝫ aut ꝫ b. aut .c. uł .d. Qđ vꝫ nihil eē cū .c.ꝛ.d. sunt termini ꝛ termin⁹ vn⁹ ex nullo sequat. Et dicēdū ꝙ nō loqꝫ h de terminis absolute ꝯsiderādo tm̄ id qđ est: sꝫ ut est in ordinatiōe ꝓpōnis .s. sbm aut pdtū. vn̄ ꝑ oēm terminū intelligit terminū relatū ad aliū cū quo facit ꝓpōnē: ꝛ ita ois terminus dat itelligē sbaꝫ ꝓpōnis. vn̄ cū dicit ꝙ ex .a.b. aliqđ sequat. h est ꝫm ꝙ .a.ꝛ.b. sūt due extremitates copulate ad medium vnum: ꝛ sic patet utrūqꝫ quesitum.

b Ec aūt manifestano palam qm̄ ex duab⁹ ꝓpōnib⁹ ꝛ nō plurib⁹. naꝫ tres termini due sunt ꝓpōnes: nisi assumant queadmodū in ꝑorib⁹ dictū est ad ꝑfectionē silloꝝ. Manifestū igit qm̄ in qua ōrone sillica nō pares sunt ꝓpōnes ꝑter quas fit ꝯclo ꝑncipalis: q̄sdā eni ꝯclo nū supioꝝ necēum esse ꝑ ꝓpōnes: hec ōro nō sillogizauit aut plura necessarijs interrogauit ad ꝯclonem.

¶ Hic uerificat Ar. qđ suppositū est de nūo ꝓpōnū ꝛ diuidit in duas. in ꝑma manifestat nūm ꝓpōnū in se. in 2ª cū dicit. ⌊ ꝫm ꝫ ꝑncipales. ⌋ manifestat idē in cōparatione ad termios ꝛ ad ꝯōnes. In ꝑª pie ꝑ⁰ ondit qđ itēdit. 2⁰ ex h ondit correlariū. ondit aūt itētū sic. Ois sill's fit ex trib⁹ terminis. sed tres termini nō faciūt nisi duas ꝓpōnes ꝫ ois sill's vnus hēt duas ꝓpōnes. maior huı⁹ rōnis p̄ximo añ ondsa est. ꝯōnē ponit in ꝑn⁰ cū dicit h aūt. scđo ponit maiorē. ꝛ h est. ⌊ nā tres termini. ⌋ ꝛ itelligo ꝙ tres termini sūt ꝓpōnes due mair qı sūt tm̄ mā. ꝛ addit ꝙ nō etiam plures q̄ꝫ due ꝓpōnes nisi assumat aliquid eum ꝑncipali sillo. sic si fiat ꝓsill'us. ꝛ h est. ⌊ nisi assumant. ⌋ ¶ Coñter ꝯcludit correlariū ꝛ est ꝙ si plures ꝓpōnes duab⁹ accepte sint ad sillandū. h eni dñ ꝯtigit si assumat aliq̄ ꝓpō alicui⁹ ꝓsillısi ita fit aut nō erit talis rōcinatio sill's aut plura interrogant ꝓpōnib⁹ ꝑncipalib⁹ ꝛ uocat ꝓpōnes ꝑncipales ꝛ necias sic in 8⁰ thopicoꝝ maiorē ꝛ minorē ꝑncipalis silli ꝛ hec est. ⌊ manifestū igit. ⌋

¶ Scđm ergo principales ꝓpōnes sūpris sillis erit ois sill's. ex ꝓpōnib⁹ qdē parib⁹: ex terminis vo imparib⁹. vno eni plures sunt termini ꝓpositionibus: erunt aūt cōclusiones dimidietas ꝓpositionum.

¶ Coñter dat nūm ꝓpōnū in cōpatiōe ad termios ꝛ ꝯōnes ꝛ h ꝑmo in sillo vno ꝑn͡ᵗ ꝛ simplr. 2⁰ in sillo nō vno simplr cū dicit. ⌊ qm̄ aūt ꝑ añsillos. ⌋ in ꝑª sic ꝓcedit. ꝑ⁰ cōpat nūm ꝓpōnū ad termios dicēs ꝙ in sillo ꝑncipali semp termini excedūt ꝓpōnes. sūt eni ꝓpōnes due. termini vo tres ꝛ h est. ⌊ ꝫm ꝫ. ⌋ 2⁰ cōpat eas ad ꝯōnes dicēs ꝙ in sillo ꝑncipali ꝯ⁰ est medietas ꝓpōnū ꝛ h est itel ligēduꝫ qꝛ se hēt in sbdupla ꝓportione ad ꝓpōnes. sunt enim ꝓpōnes due ꝛ ꝯ⁰ vna. ꝛ h est. ⌊ erunt aūt. ⌋

¶ Qm̄ aūt ꝑ añsillos ꝯcludit aut per plura media nō ꝯtinua ut .a.b.ꝑ.d. ꝛ multitudo qdeꝫ terminoꝝ vno silr supabit ꝓpōnes aut eni extrisec⁹ aut ad mediū ponet itercidēs termin⁹. utroqꝫ aūt mō accidit vno min⁹ eē iterualla q̄ꝫ termios: ꝓpōnes sūt eq̄les sunt iteruallis: nō tm̄ hec semꝑ qdeꝫ ꝑfecte erūt illi vo abūdātes sꝫ ꝑmutatim cū ꝓpōnes qdē sunt ꝑfecte abūdātes termini cū vo termini ꝑfecti abūdātes ꝓpōnes sit eni cuꝫ vno termio vna addit ꝓpō vndecūqꝫ addat termin⁹. Quare qm̄ he qdem ꝑfecte ille vo abūdātes erāt nece est trsnsmutare eadē additione perfecta.

¶ Coñter cōpat ꝓpōnes ad termios ꝛ ꝯōnes in sillo non simplr vno ꝛ diuidit in duo. in ꝑª cōpat ad termios. in 2⁰ ad ꝯōnes cū dicit. ⌊ ꝯōnes aūt. ⌋ in ꝑte ꝑ⁰ ondit siue ondere itēdit ꝙ eodē mō se hēt nūs termioꝝ ad nūꝫ ꝓpōnū. s. excedēdo ꝫm vnū in sillo nō simplr vno sic in sillo vno ꝛ ꝓbat sic. ꝑ⁰ ponit ꝯōnē dicēs ꝙ siue sillatur aliqđ coassumēdo ꝓsillos siue sillet ꝑ multa media nō ꝯtinua .s. nō ad eādē ꝯōnē ordiata. silr se hēbit nūs terminoꝝ ad nūꝫ ꝓpōnū. sicut in sillo simplr vno. s. excedēdo in vno ꝛ h est. ⌊ qm̄ aūt ꝑ añsillos. ⌋ 2⁰ h ondit ꝑ hāc rōnē i sillo nō simplr vno. aut accipit terminus extrisecus respectu termioꝝ ꝑncipalis silli. s. sup maiorē uł sb miorē. aut accipit termin⁹ itrisecus iter mediū ꝛ alterā extremitatē sꝫ siue sic siue sic semꝑ erūt ꝓpōnes vno pauciores termis. ꝯ⁰ h⁰ posita ē. ꝑ⁰ ꝫ ponit maiorē ꝛ h est. ⌊ aut eni extrisecus. ⌋ 2⁰ minorē ꝛ h est. ⌊ utrūqꝫ eni. ⌋ 3⁰ remouet quandā dubitationē iux ꝑdicta. Quia enim dixit ꝙ silr se hēt nūs terminoꝝ ꝛ ꝓpōnū in sillo nō simplr vno posset aliqs putare ꝙ sic in sillo vno ꝛ ꝓpōnes semꝑ pares sunt termini aūt ipares sic eēt in sillo semꝑ nō simplr vno. ꝛ h remouet dicēs. ꝙ in h silr se hūt ꝫm paritatē ꝛ iparitatē qꝛ additio vni⁹ termini vnā addit ꝓpōnē. vn̄ cū termini sint pares ꝓpōnes sunt impares ꝛ econuerso. ꝛ h est. ⌊ non tamen semper. ⌋

¶ Cōclōnes aūt nō amplı⁹ hēbūt eūdē ordinē neqꝫ ad terminos neqꝫ ad ꝓpōnes: vno eni termio addito ꝯclōnes adiūgentur vno pauciores ꝑexistētib⁹ terminis: ad solū eni ultimū nō facit cōclōnē: ad alios aūt oēs ut eis que sunt .a.b.c. sdiaceat .d. statim: ꝛ ꝯclōnes due adiacēt que sd .a. ꝛ que ad .b. silr aūt ꝛ in alijs. Si aūt ad mediū itercidat eodē mō: ad vnū eni solū nō facit sillm: q̄re mlto plures ꝯclōnes ꝛ terminis erunt ꝛ propositionibus.

¶ Coñter cōpat ꝓpōnes ad ꝯōnes in sillo nō simplr vno ꝛ h facit in cōparādo eꝫ⁰ ꝯōnes ad ꝓpōnes ꝛ ꝓcedit sic. ꝑ⁰ dicit ꝙ nō silr se hēt nūs ꝯōnū ad termios ꝛ ꝓpōnes in sillo nō vno sic in sillo vno qꝛ addito vno termio terminis ꝑncipalr silli addunt nouē ꝯōnes vno pauciores ꝑexistētib⁹ terminis ꝛ h est. ⌊ ꝯōnes aūt. ⌋ 2⁰ h declarat ꝛ ꝓcedit sic. ꝑ⁰ manifestat h accipiēdo terminum nouū extrisecus. 2⁰ accipiēdo ipm itrisecus. extrisecus aūt pōt accipi duplr. s. aut sb miorē: aut sup maiorē. sic ꝫ ꝑncipalis silli. Oē .b. est .a. oē .c. est .b. ꝫ oē .c. est .a. ꝛ accipiat .d. sb .c. ꝛ pꝫ ꝙ addunt due noue ꝯōnes. vna ad .b. alia ad .a. Ad .b. e. sic oē .c. ē .b. oē .d. ē .c. ꝫ oē .d. est .b. Ad .a. sic oē .c. ē .a. oē .d. est .c. ꝫ oē .d. ē .a. ꝛ h ē. ⌊ ad solū aūt ultimū. ⌋ Ad hec accipiat nouus termin⁹ sup maiorē ut .d. sit .a. ꝛ addit vna noua ꝯ⁰ ad .b. sic oē .a. est .d. oē .b. est .a. ꝫ oē

b.est.d. Alis aūt ad.e.sic oē.a.est.d.oē.c.est.a.ḡ oē.c.ē.d. ꝛ aliud sigi utibi. [sitr aūt in alys.] Est enī sic itelligēdū. a.in alys acceptionib⁹ extrisecis sup maiorē uł sub medio. Coñter manifestat idē accipiēdo itrisec⁹. si enī iter a.ꝛ.b.accipiatur.d.addentur due noue ꝓpōnes.vna que concludit.a.de.b.per.d.mediū sic.omne ~~b.est.d.~~ omne d.est.a.ḡ omne.b.est.a.alia que cōcludit.d.de.c.per.b. mediū sic oē.b.est.d.oē.c.est.b.ḡ oē.c.est.d.sitr aūt si ponat terminus iter mediū ꝛ minorē extremitatē.si eni accipiat.d.iter.b.ꝛ.c.erit vna ꝯ⁹ noua ꝯcludēs.b.de.c.per d.mediū ꝛ alia ꝯcludēs.a.de.d.per.b.mediū.ꝛ hoc est. [si aūt ad mediū.] Jꝑz igit q addito vno termino pncipalis terminis silli siue itrisecus siue extrisecus addētur ꝓpōnes noue vno pauciores terminis ꝑexñtib⁹ qꝛ eadez rō est in additiōe multoꝝ terminoꝝ successiue ꝛ in additiōe vnius ꝛ h̄ satis facile est m̄rē in terminis resoluēdo ordinē terminoꝝ in sbā. Ex hys aūt ꝯcludit q in sillo nō vno simplr multo plures ꝯungit eē ꝓpōnes terminis ꝛ ꝓpōnib⁹ ꝛ h̄ē [mlto plures.] ¶ Dubitat h̄ de h̄ qd dicit tres termios facē duas ꝓpōnes tot enī sunt termini in enti⁹ quot in sillo ꝛ ita tres ꝛ tm̄ vnica ꝓpō. Et dicēduz q lz vnica sit expssa ꝯm ꝯmonē:tm̄ intellect⁹ nō admittit ꝓpōnē nisi coacciplat aliā ꝓpōm ad minus itellectā: vñ lz nō sint ibi due ꝓpōnes expsse m̄ ibi est mā duaꝝ ꝓpōnum. ¶ Coñter forte dubitat de eo qd dixit in sillo vno ꝓpōnē eē medietatē ꝓpōnū.est enī aliqs sills vnus q pōt in.d.ꝓpōnes sic pꝫ ex p̄dictis. ꝛ ita aliqn̄ sunt tot ꝓpōnes quot ꝛ ꝓpōnes in vno sillo. Et dicēdū q in oī sillo vno vna ꝯ⁹ segt p̄⁹ ꝛ per istā alia.li alia segt ꝛ de illa ꝓpōne loquit Arꝫ.que p̄⁹ segt ꝛ illa tm̄ vnica est.vñ lz in mixtiōe necē ꝛ ꝯtingētis sequat duplex ꝯ⁹ aliqn̄ illa de iesse vna tm̄ p⁹ segt sic pꝫ ex pñtis ubi due sequitur. ¶ Coñter dubitat de eo qd dicit q semꝑ nūs ꝓpōnum minor est nūo termioꝝ. Jn vno vꝫ q nō sit pncipalis termini.a.b c.ꝛ iter.b.ꝛ.a.accipit.d.iā ḡ addite sunt due noue ꝓpōnes.s.oē.b.est.d.ꝛ oē.d.est.a.ꝛ p̄us fuerunt due q̄re manēt q̄tuoꝛ ꝛ termini adhuc nō sunt nisi q̄tuoꝛ. Adhuc ondit.a.c.ꝯ⁹ per.b.mediū ꝛ deide eadē oñdat per.d.medium ꝛ erūt tm̄ adhuc q̄tuoꝛ termini ꝛ q̄tuoꝛ ꝓpōnes. Sꝫ dicet q sic accipiunt plura media ꝯtinua eē ad eadē ꝓpōne:ꝛ nō accipiunt per plura media nō ꝯtinua diuse ꝓpōnes.ꝛ h̄ nō est ꝯ Arꝫ.loqt enī ubi fuerūt ptlia ut plura media nō ꝯtinua.i.nō ad eadē ꝓpōnē sic pꝫ i textu. ¶ Sꝫ tūc opponat accipiant enī tres termini diūsi a ꝓonib⁹ ut e.f.g.ꝛ sillet.e.de.g.per.f.mediuz ꝛ pꝫ q iā in vniuerso q̄tuoꝛ sunt ꝓpōnes ꝛ termini:q̄re nūs terminoꝝ plusq̄ per vnū excedit nūm ꝓpōnū ꝛ pꝫ q dicta media sūt nō ꝯtinua. ¶ Et dicēdū ad h̄ᵐ q nō uocat hic Arꝫ.ꝓpōnē nisi imediatā distātiā duoꝝ terminoꝝ.vñ cū iter.a.ꝛ.b. accipiat.d.mediū iā corrūpit vna ꝑexñtū ꝓpōnuꝫ ꝛ sit ꝯ⁹ ꝛ manet tm̄ vna illaꝝ gñant enī due p̄misse noue adhuc erat vna ꝛ ita non sunt nisi tres ꝓpōnes:sꝫ q̄tuoꝛ termini. Ad ultimū dicēdū q Arꝫ.nō loqt de tali acceptione terminoꝝ ubi accipiunt silli diūsi penit⁹ nō coicātes sꝫ loquit de medys platis ad diūsas ꝓpōnes per additionē vni⁹ termini ad terminos ꝑexistētes alicui⁹ pncipalis silli:ut si sb.c.accipiat.d.iā enī est sillare.b.uł.a.de.d.p e.mediū ꝛ p̄us sillatū est.a.de.c.p.b.ꝛ sic sunt plura media nō ꝯtinus de qb⁹ loqt Arꝫ. Notādū āt q p añ sillos figit Arꝫ.acceptionē terminoꝝ itrisecus iter mediū ꝛ alterā extremitate:sic enī accipiunt termini ad ꝓsillos faciēdos p media nō ꝯtinua figit acceptionē terminoꝝ extrinsecus sb minore uł sup maiorē enim accipiunt termini ad diūsas ꝓpōnes faciendas. ¶ Adhuc solet queri quō vno termino addito addat tm̄ vna ꝓpō.qꝛ si accipiatur terminus itrisecus gñant due noue ꝓpōnes sic pꝫ ex p̄cedētib⁹. Et dicendū q itellē est q nūs ꝓpōnū augēt in vno:addito termino nouo. ¶ Adhuc forte dubitat de eo qd dicit q addito termino extrinsecus ad solum ulti mū nō fit ꝯ⁹. aut enī supponit ibi ultimū pro maiore extremitate aut pro minori aut pro utraqꝫ. Et dicenduz q ultimū supponit ibi pro altera extremitate idetermīate qꝛ cū addit termin⁹ extrinsecus sup maiorē tūc ad ipam nō fit ꝯ⁹. Quādo autem addit sb minore est:tunc ad ipsam nō fit ꝯ⁹.semꝑ enīz ad illā extremitatē que proxima est termino itrinsecus assumpto nō fit noua ꝯ⁹:sꝫ ad relīquā ꝛ ad medium. ¶ Ultimo dubitat de eo qd dicit q cū sumit terminus itrinsecus ad vnū soluz tm̄ nō fit ꝯ⁹. Si enī accipiat.d.iter.b.ꝛ.c.erit vna ꝯ⁹ addita ꝯcludēs a.de.d.per.b.q̄re ad.a. addita est ꝯ⁹ alia aut ꝯ⁹ additur ꝯcludēs.b.de.c.per.d.ꝛ ita addita est noua ꝯ⁹ ad.b.ꝛ ad c.ꝛ ita nullus est terminus ad quē nō addit ꝯ⁹. Et dicēdū q itellē ꝯmonis est q tot addunt noue ꝓpōnes quot fuerūt ꝑexistentes termini excepto vno:ꝛ ita vult q ꝯm nūm cuilibet termino respondeat noua ꝯ⁹ ꝓpter vnum.

Q Uoniam autem habemus de quib⁹ fiunt sillogismi ꝛ quales in vnaquaqꝫ figura ꝛ quot modis monstrat:manifestuz est ꝛ que ꝓpositio facile ꝛ que difficile argumētabilis est:nā que in plurib⁹ figuris ꝛ per plures casus ꝯcludit facilis:que aūt in paucis ꝛ per pauciores difficilius argumentabilis.ergo affirmatiua quidem vniuersalis per primā figuram tm̄ monstratur ꝛ per hanc vno modo:priuatiua v̄o ꝛ per primam ꝛ per mediam:per p̄mā quidem vno mō: per mediam aūt dupliciter. Particularis autem affirmatiua per primā ꝛ per postremam. vno mō qdē per primā.tripliciter v̄o per postremā:priuatiua v̄o particularis in oībus figuris monstratur:uerum in p̄ma qdem semel:in media autem ꝛ postrema. in hac quidez dupliciter: in illa aūt tripliciter. Manifestum est igitur qm̄ vniuersalē affirmatiuam ꝯstituere quidem difficillimū:destruere aūt facillimuꝫ.

¶ Postq̄ determinauit gñatiouē silloꝝ ꝛ pncipis ibidez supposita.uerificauit in hac pte qdā correᵐ ex p̄cedētib⁹ manifestū oñdit ꝛ ꝓcedit sic.p̄⁹ ꝯcludit illud dicēs q ex p̄cedētibus manifestuz esse pp que ꝓpō est facile terminabilis per sillogismū ꝛ que difficile ꝛ h̄ est. [qm̄ autem.] secūdo illud p̄tractat ꝛ uerificat. ꝛ diuidit in duas.in prima cōparat ꝓpōnem vniuersalē affirmatiuam ad omnes alias penes facile in terminādo.in secūda cum dicit. [omnino aūt.] cōparat ꝓpōnes vniuersales ad particulares. Jn p̄ma oñdit q vniuersalis affirmatiua difficillima est omniū ad ꝯstruēdum ꝛ per ꝯsequens facillima ad destruendum per hanc rōnem:ꝯclu⁹ que in figuris pluribus ꝛ pluribus modis sillogizatur facilius cōstruitur ꝛ que paucioribus difficilius sed vniuersalis affirmatiua tm̄ in vnica figura ꝛ vno eius modo sillogizatur omnes autez alie in pluribus figuris ꝛ modis.ergo vlis affirmatiua difficilius cōstruet oībus alys.ꝛ per cōsequens facilius destruit.huius rationis p̄⁹ ponit maiorē ꝛ hec est. [nā que in plurib⁹.] 2⁹ minorē ꝛ hec est. [ergo affirmatia.] 3⁹ ꝯcludit ꝓpōnē ꝛ hec est [manifestū igit.]

¶ Omino aūt est interimere ulia q̄ꝫ particularia facilius.etenim si nulli ꝛ si alicui non

insit iterẽptũ est: hoꝝ aũt alicui quidẽ nõ in oĩbus figuris monstrat: nulli aũt in duabus. Eodẽ aũt mõ ⁊ in ꝑticularibus: etenim ⁊ oi ⁊ si alicui interẽptũ est: qđ est ex principio: hoc autẽ fit in duab⁹ figuris: in ꝑticularib⁹ aũt simplr: aut omni: aut nulli ostẽdendum inesse.

℃ Cõiter cõparat uľes ꝓpõnes ad ꝑticulares. ⁊ diuidit in duo. qꝛ ꝑmo cõparat ea quo ad facile ⁊ difficile in terminãdo. scđo penes ipsam terminationẽ cũ dicit. [oĩno autem opꝫ nõ.] ꝑma in. d. qꝛ ꝑmo cõparat eas penes facile ⁊ difficile in destruẽdo. scđo penes facile ⁊ difficile in cõstruẽdo cum dicit. [ꝯstruẽti aũt.] In ꝑma pte ostẽdit ꝙ uľes ꝓpões facilius est destruẽ ꝙ̃ ꝑticulares: sic que pluribus modis destruit põt facilius destrui ꝙ̃ que vnico mõ: sꝫ uľis destrui põt plurib⁹ modis qꝛ tam per ꝯtrarium ꝙ̃ per ꝯdictionẽ: ꝑticularis aũt vno mõ. s. per contradictoriã. uľis ꝗ̃ facili⁹ destruit ꝙ̃ ꝑticularis. Huius rõnis ꝑmo ponit ꝓpõnem ⁊ h est. [oĩno aũt.] scđo minorem ibi ꝙ ponit ꝑmo ꝑmã partez minoris ⁊ declarat ⁊ h est. [etenim si nulli.] scđo scđaz ⁊ h est. [in ꝑticularib⁹ aũt.]

℃ Construẽn aũt facilius est ꝑticularia: nã ⁊ in pluribus figuris ⁊ per plures casus.

℃ Cõiter cõparat uľes ⁊ ꝑticulares ꝓpões ⁊ penes facile ⁊ difficile in ꝯstruendo: ⁊ dicit ꝙ ꝑticularis facilius construit ꝙ̃ uľis. sic illa facilius cõstruit que plurib⁹ figuris ⁊ plurib⁹ modis sillatur. sed ꝑticularis plurib⁹ modis ⁊ plurib⁹ figuris sillatur ꝙ̃ uľis ergo ꝑticularis facili⁹ construit uľi. h⁹ rõnis ꝑmo ponit ꝓpõnem ⁊ h est. [cõstruẽti aũt.] scđo minorẽ ⁊ h est. [nã ⁊ in pluribus.]

℃ Oĩno aũt oportet nõ latere qm̃ destruere quidẽ pse iuicẽ est uľia per ꝑticularia: ⁊ hec per uľia: ꝯstruere aũt nõ est per ꝑticularia uľia: per illa ꝟo hec est: nã si omni ⁊ alicui simul: aũt manifestuz qm̃ destruere ꝙ̃ cõstruere facilius. Quomõ ergo fit oĩs sillus ⁊ per quot terminos ⁊ ꝓpões: ⁊ ꝙ̃ se hñtes ad inuicẽ. Amplius autẽ que ꝓpõ in vnaquaqꝫ figura: ⁊ que i plurib⁹ ⁊ que in pauciorib⁹ monstrat: palaz est ex hijs que dicta sunt.

℃ Cõiter cõparat ꝓpões uľes ⁊ ꝑticulares penes suã terminationẽ. s. penes ꝯstructionẽ ⁊ destructionẽ dicẽs ꝙ uľe ⁊ ꝑticulare mutuo sese interimũt sed nõ mutuo sese ꝯstruũt. uľe enim ꝯstruit ꝑticulare ⁊ nõ eꝯ⁹. ⁊ ex hoc patet ꝙ oĩno facilius in hijs destruẽ ꝙ̃ ꝯstruẽ ⁊ h est. [oĩno aũt nõ opꝫ.] ꝯsiter breuiter epilogat oĩa a principio ⁊ h est. [quomõ ergo fit oĩs sillus.] ℃ Dubitaret forte aliqs de eo qđ vult uľem affirmatiuã eẽ difficiliorẽ aliis ad ꝯstruẽdũ. uidet enim ꝙ equalis sit difficultas ad cõstruendũ uľem negatiuam. qꝛ equalitas est ꝑticulariũ utrobiqꝫ quare equalis difficultas ad cõstruẽdũ eoꝝ acceptione: sed acceptio oĩum ꝑticulariũ est cõstructio uľis quare equalis est difficultas in ꝯstructiõe uľis affirmatiue ⁊ negatiue. Et dicẽdũ ꝙ ꝯ⁹ uľis põt cõstrui per inductionẽ in ꝑticularib⁹ ⁊ sic est uerũ ꝙ opponebat uel per sillm ⁊ sic intẽdit hic Ar̃s. ⁊ sic facilius est cõstruere uľem negatiuã ꝙ̃ uľem affirmatiuã. ℃ Sed nic̃ iteri⁹ forte dubitaret ꝗre vniuersalis affirmatiua in vna figura sillet cũ uľis negatiua sillet in pluribus. Et dicẽdũ ꝙ mediũ in ꝑma figura est sub maiore ⁊ seqtur si interius inest alicui uľr sumpto qđ supius illi eidẽ

quare si mediuz de minori affirmet sequit affirmatiua maioris de eodẽ uľr dico cum maior fuerit affirmatiua. ⁊ ideo in ꝑma figura sequi põt uľis affirmatiua: uľis aũt negatiua sequi põt in utraqꝫ eo ꝙ qñ mediũ ⁊ maior extremitas sunt dispata cuicũqꝫ vnũ inest uľr eidez uľr nõ inest reliquũ. ⁊ ideo siue sbm siue ꝑdicatũ maioris ꝓpositionis uľis negatiue insit minori extremitati uľr sequitur remotio reliqui ab eodẽ uľr ⁊ ita ꝯcludet uľis negatiua tam per ꝑmã ꝙ̃ per secũdã. si enim affirmet sbm maioris ꝓpõnis de minore extremitate fiet sills in ꝑma figura. si aũt ꝑdicatuz fiet in scđa. ℃ Adhuc forte queret quare pluribus modis ⁊ figuris sillatur ꝑticularis ꝯ⁹ ꝙ̃ uľis. Et dicẽdũ ꝙ rõ hui⁹ pꝫ respiciendo dispõm ꝑmissarũ in omni figura. In ꝑma enim ⁊ scđa figura altera ꝓpositione existe ꝑticulari necesse est conclusionẽ esse ꝑticularem. In tertia autem necesse est oẽm ꝯclusionem ꝑticularẽ. ⁊ causa istoꝝ est ꝑus dicenda ⁊ ex hoc satis patet ꝙ ꝑticularis per plures figuras ⁊ modos ꝯcludit ꝙ̃ uľis. ℃ Adhuc si queraẽ quare negatiua ꝑticularis in pluribus sillet ꝙ̃ affirmatiua ꝑticularis per supius habita patet rñsio h est qꝛ scđa figura nõ põt ꝯclusionem affirmatiuã cuius causa dicta est prius.

q Uomõ autẽ idonei erimus semper sillogizare ad ꝓpositũ ⁊ per quam viã sumemus: que circa vnũqđqꝫ sunt ꝑncipia dicẽdũ est nũc: nõ enim solũ oportet fortasse gñationẽ ꝯsiderare silloruz. sed ⁊ potentiã hẽre faciẽdi. oĩum igit que sunt hec sunt talia: ut de nullo alio ꝑdicenẽ uere uľr: ut cleon ⁊ callias ⁊ qđ singulare ⁊ sensibile est: de hijs aũt alia: nam homo est aĩal ⁊ uterqꝫ eoꝝ est: alia ꝟo ipsa qdẽ de aliis ꝑdicant: de hijs aũt alia nõ ꝑdicant: alia aũt ⁊ ipa de aliis ⁊ alia de ipsis: ut hõ de ballia ⁊ de hoĩe aĩal. Qm̃ ergo quedã eoꝝ que sunt de nullo nata sũt dici palã: nã sensibiliuz pene vnũqđqꝫ est huiusmodi ut de nullo ꝑdicet: nisi ut ꝑm aĩns: dicimus eniz albũ illud socratẽ esse ⁊ ueniẽs callias. qm̃ aũt in sursuz ꝓgẽtib⁹ stat tur qñqꝫ: rursum dicem⁹ nũc aũt sit hoc positũ de hijs ꝙ̃ nõ ẽ demõstrare ꝑdicatũ aliqđ nisi ꝑm opinionẽ. Sed hec de aliis: neqꝫ singularia de aliis: sed alia de ipsis: que aũt in medio sũt manifestũ: qm̃ utroqꝫ mõ ꝯtigit: nam ⁊ hec de aliis ⁊ alia de hijs dicenẽ: ⁊ pene rationes ⁊ ꝯsiderationes sunt maxime de hijs.

℃ Postqꝫ determinauit Ar̃s. ordinationẽ medij respectu extremoꝝ: hic intẽdit de eius inuẽtione: ⁊ qꝛ intẽdit inuẽtionẽ medij in quãtũ mediũ est ⁊ eius ordinatio respectu extremoꝝ est via in istã inuẽtionẽ. Ideo ꝑus de ordinatione determinauit ꝙ̃ de iuẽtione ⁊ fuit illa ꝑma pars ante hanc scđam. aliter autẽ põt dici ⁊ forte melius. s. ꝙ hucusqꝫ determinauit ex quibus ⁊ qualibus sic. Oĩs sills qđ ꝑtinet ad silloꝝ gñ ationẽ in hac pte determinat artẽ ⁊ potestatem faciendi sillos: ⁊ patet ordo qꝛ ꝑus est cognoscere ex quibus ⁊ qualibus fiet res ꝙ̃ habere artem faciendi. frustra enim dareẽ ars faciendi eam: nisi sciret ex qb⁹ ⁊ ex qlib⁹ fieri deberet. hanc aũt diuisionẽ significat

tum epilogus p̄cedentiũ q̄ȝ prohemiũ subsequentiũ. ars autē ꝛ potestas faciendi sill'm consistit in medij sillogistici inuētione: ꝛ ideo determinat h̄ inuentiōem medij sillogistici. Diuidit aũt hec ps in p̄he^m ꝛ tractatũ. in prohemio dat inuētionē dicēs q̄ nũc dicēdũ per quã viam accipi possit mediũ ad esse p̄blema terminãdum. ꝛ dico mediũ sillogisticũ: ꝛ ēt quō se hēant p̄ncipia p̄p̄ria circa vnũq̄dq̄ȝ genus ꝛ addit rōnem h^o. ꝛ est q: nō soluȝ opȝ gn̄ationē silloꝝ cognoscē sed opȝ hēre p̄tātem faciendi eos ꝛ in hoc v̄o ex p̄sse sigt̄ p̄dictã rōneȝ ꝛ hec est. ⌊ quō sũt idonei. ⌋ Tractat^o diuidit in. d. in p̄ma determinat p̄n^a terminãdi oē p̄positũ s̄m opinionē p̄p̄riã. in 2ª cuȝ dicit. ⌊ qm̄ diuisio per gn̄a. ⌋ remouet quãdã viam non necessariã positã a ab alijs. Adhuc p̄ma in. d. in p̄ma determinat viã inueniēdi coīa p̄n^a. in scd̄a cum dicit. ⌊ s̄m singuliũ aũt eoꝝ. ⌋ viã sumēdi p̄p̄ria. p̄n^a p̄ma in. d. in p̄mo determinat que ꝛ qualia sunt eligēda siue ĩspiciēda ad omne p̄positũ terminãdũ. in scd̄a cum dicit. ⌊ palam aũt qm̄ tres terminos. ⌋ ondit sufficiētiã artis sue manifestãs q̄ ad hoc ĩspiciēdo ꝛ nō ad aliã fit oīs sill's. p̄^a etiã in. d. in p̄ma determinat ad que ĩspiciēdũ est in scd̄a cuȝ dicit. ⌊ opȝ ergo p̄p̄ositiones. ⌋ ad qualia ꝛ quō se h̄ntia ordo patet in oibus. intēdit igit̄ p̄mo q̄ ĩspiciēdũ sit ad mediũ ꝛ ponit sic. p̄^o diuidit ea que sunt per ea que s̄biciunt̄ tantũmō sicut sunt singularia ꝛ per ea que p̄dicãtur tm̄ ut gn̄alissima: ꝛ per ea que subiciunt̄ p̄ntur euiusmodi sunt media ꝛ h̄ est. ⌊ oīuȝ igit̄ que sunt. ⌋ scd̄o ista mēbra magis p̄tractat ꝛ declarat dicēs q̄ indiuiduuȝ nō p̄dicat̄ nisi s̄m acc̄ñs nec de aliquo sill'atur sed alia de eo: gn̄alissimũ aũt est in quo est status in sursuȝ: ꝛ h̄ supponēdum est. in posterioribꝰ aũt ondet̄ ꝛ illud de alijs sillogizat̄ sed nihil de ip̄o nisi fuerit p̄dicatuȝ trãscēdens. Que aũt in medio sunt ꝛ subiciunt̄ ꝛ p̄dicant̄ ꝛ ad h̄ inspiciēdo sic sequit̄ omnis sillogistica cōsideratio ꝛ dicit p̄ene quia aliq̄n sunt extrema media in sillogismo: sed raro ꝛ h̄ est. ⌊ qm̄ ergo quedam. ⌋

Oportet ergo p̄p̄ōnes circa vnũquodq̄ȝ sic sumere supponentē ip̄m primum ꝛ diffinitiones ꝛ quecũq̄ȝ sunt p̄p̄ria rei: deinde ponit hec quecũq̄ȝ sequuntur rem ꝛ rursum que res sequit̄ ꝛ quecũq̄ȝ non contingunt eidem inesse: quibus autē ipsa nō contingunt non sumendũ eo q̄ conuertitur priuatiua: diuidenda autē sunt ꝛ eorũ que sequũtur quecũq̄ȝ in eo qd̄ quid est ꝛ que p̄p̄ria ꝛ quecũq̄ȝ ut accn̄tia p̄dicantur ꝛ hoꝝ que s̄m opinionē ꝛ que s̄m ueritatem: quãto enim pluriuȝ taliuȝ abundauerit quis citius inueniet cōclusiones: quando aũt ueroꝝ magis monstrabit.

Habito ad que ĩspiciēdũ est q: ad media. p̄nter q̄lia ꝛ q̄mō se h̄ntia inspiciēda sunt ꝛ eligēda ꝛ h̄ p̄^o in uñr: nō amplius ad diuisa p̄posita cum dicit. ⌊ p̄struē aũt uolētib^o. ⌋ p̄ma in. d. in p̄ma determinat qualia ꝛ q̄mō se h̄ntia eligenda sunt gn̄alr̄. 2° sp̄alr̄ cuȝ dicit ⌊ opȝ aũt eligē. ⌋ In parte p̄ma sic p̄cedit. p̄mo dicit q̄ p̄posita q̄ōne que dȝ terminari ĩspiciēdũ est que sunt ꝯuertibilia s̄bo ꝛ p̄to cuiusmodi sunt diffinitiones ꝛ descriptiones: ꝛ ad hec ꝯsiderãdum aũt ꝛ ꝯn̄ns ꝛ a̅ntia ꝛ ex̄nea siue repugnãtia ꝛ sigt̄ modũ accipiēdi repugnãtia dicēs q̄ accepto illo qd̄ rei nō ĩest nō opȝ q̄rē illud cui res nō inest q: illd̄ est ēt rei nō inest: ut patet ex ꝯuersione uñis negatiue ꝛ h̄ est. ⌊ opȝ ergo p̄p̄ōnes. ⌋ scd̄o addit de ꝯsequētib^o dicens: q̄ quedã sunt eēntialia quedã accn̄talia. ꝛ accn̄taliũ que

dam sunt p̄p̄ria ꝛ quedã sunt coīa. ꝛ coium quedaȝ sunt s̄m opinionē coīa ꝛ quedã s̄m ueritatē: ꝛ h̄ est intelligēdum q̄ quedã sequũtur frequēter ꝛ quedã semp. ut p̄ot sic ĩtelligi. quedã p̄dictoꝝ accn̄taliũ quedã sequũtur s̄m opinionē quãtũ ad ꝯstitutionē p̄p̄ōnis p̄babilis. quedã s̄m ueritatē: ꝛ quãtũ ad p̄p̄ōnem demr̄atiuã faciēdaȝ ꝛ h̄ est. ⌊ dicēdũ aũt. ⌋ tertio ponit rōnem de p̄dictis dicēs q̄ oia h̄ sumēda sunt ꝛ ꝯsiderãda q: quãto plura talium h̄uerit quis tãto cit^o in ꝯōnē ueniet: ꝛ q̄to uerioꝛa h̄uerit h^oi tãto efficaci^o ꝯcludet ꝛ h̄ est. ⌊ quãto enī pluriũ. ⌋

Oportet autēȝ eligere nō que sequũtur s̄m quid: sed quecũq̄ȝ totã rem sequũtur ut non q̄ aliqueȝ hoiem: sed qd̄ oēm hominē sequit̄: per uñes enim p̄p̄ōnes sill'us fit: q̄n ergo est indefinitũ incertũ: si uñis est p̄positio: cuȝ v̄o definituȝ manifestũ. Similiter autē eligendũ ꝛ que ip̄suȝ sequunt̄ tota p̄p eandē cãm. ip̄suȝ autem quod sequit̄ nō est sumendũ totuȝ sequi. dico autē hoiem esse omne animal. aut musicã omnem disciplinam. sed tm̄ simpliciter sequi quēadmoduȝ ꝛ p̄posuimus etenim inutile alterũ ꝛ impossibile: ut oēm hoiem esse omne animal: uel omnē iustitiã omne bonuȝ. Sed cui ꝯn̄s est in illo omne dicit̄: q̄n autē ab aliquo ꝯtinet̄: subiectuȝ cui^o ꝯn̄na oportet sumere: que uñe quidē sequuntur uel nō sequũtur nō eligendũ in hijs. sumpta enim sunt in illis. Quecũq̄ȝ enim aial ꝛ hoiem sequunt̄ ꝛ quecũq̄ȝ nō insunt: similiter: que aũt in vnoq̄q̄ȝ sũt p̄p̄e sumēda non extraneã. Sunt enim quedã speciei p̄p̄ria p̄ter genus: necesse enim est diuersis sp̄ebus: quedam p̄p̄ria inesse: neq̄ȝ autē uñe eligenduȝ quidē quod sequit̄ qd̄ cōtinetur: ut aial qd̄ sequit̄ homo: necesse enim si hoiem sequit̄ animal ꝛ hec oia sequi. ꝯuenientiora aũt hec sunt hois electioni: sumēda aũt sunt ꝛ que plerũq̄ȝ sequuntur ꝛ ad que ꝯsequuntur: nã p̄blemata ad que est plerũq̄ȝ sill's ex p̄p̄ositionibus que plerũq̄ȝ aut oibus aut aliq̄bus. Silis eniȝ est vnaqueq̄ȝ ꝯclusio principijs.

Consequenter determinat qualia ꝛ q̄mō se h̄ntia magis sunt eligēda ꝛ diuidit̄ in. d. in p̄ma dat ĩspectiones utiles ad inueniēduȝ mediuȝ. in scd̄a cum dicit. ⌊ amplius que omnium. ⌋ remouet quãdã inspectionē. p̄ma in tres s̄m q̄ documēta tria siue tres inspectiōes. in p̄ma p̄te docet. p̄ma inspecte est q̄ magis sunt eligēda a̅ntia ꝯn̄na ꝛ ex̄nea uñr q̄ȝ p̄ticulariter: ꝛ p̄cedit sic. p̄mo dicit h̄ de ꝯn̄tibus: ꝛ dat cãm q̄ sill's sit semp ex vna uel utraq̄ȝ uñi: ꝛ si accipiat̄ ꝯn̄s ĩdefinite uel p̄ticulariter dubō est an alia p̄positio sit uñr uera: ꝛ ĩō si ꝯtigat accipiēda est ꝯn̄na uñr ꝛ h̄ est. ⌊ opȝ aũt eligere. ⌋ scd̄o dicit idem de a̅ntibus ꝛ p̄pter eandē cãm ꝛ similr̄ intelligēdum est de ex̄neis ꝛ h̄ est. ⌊ silr̄ eligēdũ. ⌋ 3° incidenter adiungit q̄ signuȝ uñe ad ꝯsequēs nō est addēdũ: sed ad a̅ns. q: si addat̄ ad ꝯns

[illegible]

erit supfluuz ꝛ sermo ipossibilis: ut hic hō est oē aīal ꝛ h̄ est. [ipm aūt qd̄ sequit̄.] Cōiter dat aliā īspectionez. s. ꝙ añtia ꝯñtia ꝛ repugnātia ꝑpria ꝛ ꝑpinq̄ magis sunt eligēda q̄z cōia ꝛ remota circa quā sic ꝑcedit. Pͦ docet h̄ penes ꝯña ꝛ repugnātia dicēs ꝙ si ꝯñs siue repugnans sbi oz accipi nō accipiēdū est ꝯñs uel repugnās p̄dicati: q: utrūq: acceptū est in accipiendo p̄dicatū de sbo eo ꝙ gcq̄d sequit̄ uel repugnat p̄dicato ꝛ sbo ꝛ ideo eligēduz est ꝯñs uel repugnās ꝑpriū ipsi sbo qd̄ sequtur uel repugnat ita sbo ꝙ nō p̄to ꝛ hoc bñ ꝯtingit: multa eñi sunt ꝑpria sbi p̄ter genꝰ ꝛ h̄ est. [Qñ aūt ab aliquo.] 2ͦ docet hic de añcedētibꝰ dicēs ꝙ si debeat eligi añs p̄dicati nō est sumēdū añs sbi sed aliq̄d ꝑpriū añs ad p̄dicatū ita ꝙ nō ad sbm. in h̄ est ꝙ accipit̄ p̄dicatū de sbo sufficiēter acceptū est de oī añte ad sbz ꝛ h̄ est. [neq: aūt uīe.] Cōiter dat tertiā īspectionē ꝛ ē ꝙ aliqñ opz eligē añtia ꝯñtia ꝛ repugnātia ut frequēter fuit nūc q: ꝯclō que est ut frequēter per ꝑpōnes que sunt ut frequēter hñt terminari q: opz alterā uel utrāq: ꝺm pōnē silem eē ꝯōni ꝛ hec est [sumenda autem sunt.]

Amplius que oīum ꝯsequētia sunt non eligēdū. nō enim erit sill'̄s ex istis ob quam cām in sequētibus erit manifestum.

Cōiter remouet quādā īspectionē inutilē dicēs ꝙ non eligēdū pro medio aliq̄d tale qd̄ ad oīa sequit̄ q: tali sūpto nō erūt sill'̄s sicut infra dicet̄. q: nō posset ibi esse dispositio nisi ex affirmatiuis in scd̄a figura ꝛ h̄ est. [Amplius que oībꝰ ꝛc̄.] Sed hic forte dubitaret aliquis q̄liter Arist. determinet de īuētione cū iste liber dicat̄ de iudicio siue resolutorius. sed dicēdū ꝙ nō est ita de iudicio qn̄ sit pro pte de īuētione nec ēt liber posterioꝝ: q: ita plus est de iudicio circa sill'm ꝛ demr̄atione q̄z de īuētione. ꝛ iō liber iste ꝛ liber posterioꝝ dicunt̄ eē de iudicio circa sill'm ꝛ demr̄atione sicut pꝫ circa p̄ncipiū huius libri. Adhuc forte dubitabit q̄re dat artē īueniēdi mediuz ꝛ nō dat artē īueniēdi extrema cū oīa hec sint ad sill'z necessaria. Et dicēdū ꝙ qd̄ p̄cedit ingsitionē ꝛ certificationē cuꝰ extrema sunt extrema ꝯōnis termināde. In prima ergo q̄ōne habent̄ extrema sed mediū opz īuestigare ad certificādū vnū extremū de alio. Adhuc dubitabit̄ quō possit eē ars īuētiua medioꝝ. si eñi ars h̄ tradita docet īuenire media. aut hec ars inata est qd̄ est contra Arist. aut acq̄sita ꝛ tūc per p̄nꝰ artis p̄cedētia ꝛ tūc ars p̄cessit de qua sill'̄s qd̄ est. ꝛ ita erit ut videt̄ īfinitas si ars sit medioꝝ īuētiua. dicēdū ꝙ ars īuētiua mediꝫ est acq̄sita nec tñ per artē p̄cedētē sed per viā sensus ꝛ expimēti. ex h̄ eñim ꝙ sensus ꝑcepit uel ītellectꝰ mediāte sensu ꝛ expimēto qd̄ aīal ꝑz oīa singularia ꝯtinet̄ a sensibili ꝛ sensibile ꝺm oīa singularia a corpe statim cognouit corpꝰ in eē aīali ꝺm oīa singularia per sensibile mediū ꝛ sic īuēta est regula que docet ꝯstruē uſem affirmatiuā. eodē mō est de aliꝭ. sic ergo acq̄sita est ars ista ꝛ nō per artē p̄cedētē sed per viā sensus ꝛ expimēti ꝛ sic supple sūt in vnū p̄ncipia oīum sciarū. Cōiter forte queret de dictis in ista ꝛ p̄mo de hoc qd̄ dicit̄ ꝙ īdiuiduū nō p̄dicat̄ nisi ꝺm accñs. querit̄ enim vñ est hoc qd̄ ꝺm accñs dicit̄ p̄dicari. Et dicēdū ꝙ oē qd̄ p̄dicat̄ forma est eiꝰ de quo p̄dicat̄ sicut vult Arist. in 8ͦ pͤ sue phie. Indiuiduū aūt nulli est forma. vñ siue p̄dicet̄ de supiori ꝑticulariter sic aliqs hō ē sor. siue de suo accñte sic albū ē sor. siue quocūq: aliter nūq: est recta p̄dicatio neq: ꝑ se: q̄re p̄dicatū non est forma sbi sed magis ecōuerso ꝛ iō per accñs dicit̄ p̄dicatū ꝛ nō ꝑ se. ul' pōt dici ꝙ īdiuiduū pōt ꝯsiderari mālīter uel formalr. mālīter aūt ꝯsideratū est q̄ddā cōpositū ex mā ꝛ forma sbali circūscriptis accñtibꝰ in ipso ꝛ sic dicit̄ ꝙ nō ītelligit̄ ꝺm ꝙ hiꝰ siue hoc sit uerum siue nō nec aliter forma est nec de aliquo p̄dicat̄ formalr aut ꝯsideratū est idē cōpositū sub accñtalibꝰ dispōnibꝰ in eadē tibus qbus in cognitionē cadit ꝛ sic aliquo mō forma est s. q̄ītū ad diffinitionē dicturū accñtaliū. Deinde forte queret de hoc qd̄ dicit aliq̄ ꝯña eē ut frequēter ul' ut nūc cū tñ regula sit ꝙ oē sel' sequēs ꝛ semp sequit̄. Dicit etiā aliq̄d eē ꝯñs ꝺm ptē cū tñ q̄cq̄d sequit̄ ad. a. sequit̄ ad oē ꝯtētū sub. a. q: qd̄ sequit̄ ad ꝯña sequtur ad añs: ꝛ ita omne ꝯñs sequit̄ totū añs. Silr dicit ꝙ est ꝯñs ꝺm opīonez ꝛ ꝺm v̄itatē cū tñ oē ꝯñs uere ītelligat̄ in añte. ꝛ ita sequitur ꝺm v̄itatē. Oē enim ītellectū in aliquo uere seq̄t̄ ex eo. Et dicēdū ad hoc ꝙ in tota ista arte accipit̄ Arist. ꝯñs pro p̄dicato ꝛ añs pro subiecto. ꝛ q: aliqñ ad sill'andū sumēde sūt ꝑpōnes ut nūc ꝛ aliqñ simplr ideo dicit aliqd̄ ꝯñs eē ꝯñs simplr ꝛ aliqd̄ ut nūc. ꝛ q: aliqñ sumit̄ ꝑpō ꝑticularis ꝛ qñq: uſis iō dicit aliqd̄ ꝯñs eē ut ptē ꝛ aliqd̄ ꝯñs eē ꝺm totū. ꝛ q: aliqñ sumēda est ꝑpō ꝑbabilis ꝛ aliqñ demr̄atiua dicit ꝙ aliq̄d sequit̄ ꝺm opinionē: ꝛ aliq̄d ꝺm v̄itatē. Sed tūc querit̄ q̄re magis noīat ea añs ꝛ ꝯñs q̄z sbm ꝛ p̄dicatū. Et dicēdū est ꝙ hoc est q: p arteꝫ istaꝫ docet accipe ꝑpōnes affirmatiuas ꝛ negatiuas ad q̄dcūq: ꝑpositū. Iste aūt ītētiones sbm ꝛ p̄dicatū nō determināt affirmationē ꝛ negationē nō ꝯfundūt utrāq:. iste aūt intētiones añs ꝛ ꝯñs determināt h̄itudinē vniꝰ ad alterū sub affirmatione sicut iste ītētiones extraneū ꝛ repugnās denotāt h̄itudinē vniꝰ ad alterū sub negōne: ꝛ ita iste intētiones sunt ꝯuenientiores huic arti q̄z alie. Adhuc forte queret̄ de eo qd̄ dicit ad ꝯñs non est addēdū oē. videt̄ etiam ꝙ sic: cū oē uīr sit dispō uīis ꝛ uīe ꝑ p̄e p̄dicat̄ ꝛ ēt in uīi negatiua pōt addi ad p̄dicatuz: eadē videt̄ rōne ꝙ silr in uīi affirmatiua addi possit ad p̄dicatū. Adhuc queret̄ q̄liter sit uerū qd̄ dicit̄ in liͦ ꝑyerꝰ. ꝙ nulla est affirmatio in q̄ uīe uīr p̄dicat̄: aut eñi dicit̄ nulla: ꝛ sic nec videt̄ in uera nec in falsa: aut qñ in falsa tñ. Et pōt ad hoc qd̄ dicit̄ ibi nulla est ꝛc̄. q: nō est aliq̄ uera. ꝛ hoc videt̄ Arist. hic satis exponē dicens ꝙ talis additio facit supfluū sermonē ꝛ impossibilē. pōt ergo ꝯcedi ꝙ oē pōt addi ad p̄dicatū: sed si affirmatiua est ꝑpositio semp falsa ē ꝑpō. hāc aūt falsitatē si supueniat negatio destruit: ꝛ iō manet uera negatiua ꝑpō: ꝛ ꝑpterea dicit̄ ꝙ ipm oē bñ pōt addi p̄dicato negatiue ꝑpōnis ꝫ nō p̄dicato affirmatiue q: in affirmatiua facit talis additio falsitatē: in negatiua remouet̄ falsitas illa per negōnē pōt utraq: addi. alr aūt dici posset sed diligētꝰ in libͦ ꝑyerꝰ. Adhuc forte dubitabit aliqs q̄re dicit ipm oē additū ad ꝯñs supfluē cū tñ faciat intellectū diūsum ab eo qui ꝑcessit ad h̄ intuētū sermones diuersi ut diuersos repn̄tēt intellectꝰ. Adhuc q̄re dicit sermonē ipossibilem. Et dicēdū ꝙ ꝫ additio eius ad p̄dicatū nō supfluat quātū ad aliquē intellectū falsum repn̄tādū supfluit quātuꝫ ad sillogisticā ꝑpositionē que nō accipit omne nisi ꝑpter dici de omni qd̄ non pōt per omne additum p̄dicato ꝛ ideo oportet supfluere. facit etiam sermonē impossibilē: q: significat supius pro oībus cōnotans inesse inferiori: ꝛ ita vnum dispatoꝝ inesse alteri sicut patet cum dicitur non esse omne aīal.

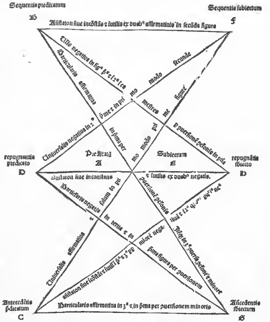
C Onstruere autez volētibus de aliquo toto eius quidē qd̄ ꝯstruit̄ inspiciēdum ad subiecta de qbus ipsum dicit̄: de quo autem oportet predicari quecūq: hoc sequunt̄. Si enim aliqd̄ horū sit idem necesse est alteruz alteri inesse. Si autem nō quoniā omni: sed quoniam alicui que sequit̄ utrūq:. Si eñi aliqd̄ horuꝫ idem necesse est alicui ineē: quādo autem nulli oportet inesse eiugdem oportet non ineē ad sequētia: quod autez oportet

non incẽ:ad ea que non cõtigũt incẽ eidẽ.
aut cõuersim cuiqdem oportet non incẽ
ad ea que non cõtigũt incẽ:qđ vero non in
esse ad cõseqñtia nam sunt eadem alter
utrum nulli cõtingit alterum alteri incẽ fit
enim quãdoq; qdem in pma figura sillo-
gismus quãdoq; autem in media. Si aũt
alicui non incẽ cuiqdem oportet non in-
esse qbus ɔña est. Qđ vero nõ incẽ que nõ
possibile est eidem incẽ. Si enim aliquod
horum sit idem necesse est alicui nõ incẽ.

¶ In hac pte determinat q̃lia ⁊ quõ sunt inspiciẽda in spe
ciali applicãdo suã artẽ ad vnũquodq; ꝓpositũ ⁊ diuidi
tur q: pmo determinat h.2° quandã idoneitatẽ assignat
circa mediũ uł'is affirmatiue cũ dicit. Opz aũt ⁊ sequẽ
tiũ. Pma in duas. in pma pte ꝓcedit narrãdo. in 2ª exẽ
plificãdo cũ dicit. magis aũt fortasse. In pma dat q̃n
que regulas ad inueniẽdũ mediũ ad oẽ ꝓpositũ siue sit
uł'e siue sit pticulare siue affirmatiuũ siue negatiuũ. Pma
deseruit uł'i ɔ̃ni affirmatiue ⁊c. si idẽ sit añcedẽs pdica
ti ⁊ ɔ̃ns sbi illud erit mediũ ad ɔstruẽdũ p̃dicatũ de sbo
uł'r ⁊ h est. Cõstruere aũt volẽtibus. 2ª regula deser
uit pticulari ɔ̃ni affirmatiue ⁊c. si idẽ ɔ̃ns p̃dicati ⁊ sbi
illud erit mediũ ad ɔcludẽdũ de sbo pticulariter ⁊ h est.
Sm aũt ⁊c. Tertia ⁊ q̃rta docẽt sillogiçare uł'em negati
uã q̃rũ hor ẽ q: si idẽ sit extraneũ p̃dicato ⁊ ɔ̃ns sbo illđ
erit mediũ ɔcludẽdi uł'ez negatiuã ⁊ h per pmã figuraz
⁊ per pmũ scđe. alia est q: si idem sit ɔ̃ns p̃dicato ⁊ repu
gnãs sbo illud erit mediũ sillogiçãdi uł'ez negatiuã per
secũdum secũde ⁊ h est. Quãdo aũt nulli oportet. In
telligo hic de mõ loquẽdi qđ vocat ipse sbm negatiue ꝓ
positionis cui oportet non inesse p̃dicatum autem eius
dem qđ oportet non inesse. Quinta regula est q̃ ad sillo
giçandum particularem negatiuam ⁊c. si idem sit ante
cedens sbi ⁊ repugnans predicato sillogiçabit per illud
particularis negatiua ⁊ h est. si aũt alicui.

¶ Magis autem fortasse erit sic vnũquod
q; eorũ que dicta sunt:manifestũ sint eniz
sequẽtia.a.qdem in qbus.b.qbus autem
ipsum sequitur in qbus.c.que aũt non con-
tingit ei esse in qbus.d. Rursum autẽ ip-
si.e.que quidẽ insunt in qbus.f.qbus autẽ
ipsum sequitur in qbus.g.que autem nõ cõ
tigit ei incẽ:in qbus.h. Si ergo idẽ erit ali-
quod eorũ que sunt.f.necesse est.a. omni
e.inesse.nam.f.quidẽ omni.e.c.autez om
ni.a.quare omni.e.inest.a. Si autẽ.c.⁊.g.
idem:necesse est alicui.e.incẽ.a.naz id qđ
est.c.a.id vero qđ est.g.e.omne sequitur. Si
autem.f.⁊.d.sint idem:nulli.e.inerit.a.ex
prosillo.quoniã enim cõuertit p̃uatiua ⁊
f.ei qđ est.d.idem nulli.f.inerit.a.f.autem
omni.e. Rursus si.b.⁊.h.idem nulli.e.in-
erit.a.nam.b.a.qdez omni ei aũt qđ est.e.
nulli inerit.idez enim erat ei qđ est.h.b.h.
autem nulli.e.inerit. Si aũt.d.⁊.g.idez.a.
alicui.e.non inerit nam ei qđ est.g.non in-
erit quoniã neq;.d.g.aũt sub.e.est q̃re ali
cui.e.non inerit.a. Si autẽ ei qđ est.g.sit.b.
idem cõuerso modo erit silla.nam.g.in-
erit.a.omni nam.b.ei qđ est.a.e.autem ei
qđ est.b.idẽ enim erat.g.a.aũt ei qđ est.e.
omni quidẽ non necessariũ ei inesse alicui
autem necessariũ eo q: cõuertat vniuersa
le p̃dicatiuũ in particulare.manifestuz er-
go quoniã ad p̃dicta perspiciendũ in vna
quaq; questione per hec enim oĩs silla.

¶ Consequẽter has regulas explanat in terminis ⁊ proce
dit sic. pmo instituẽs terminos ponẽs.a.p̃dicatuz ⁊ eius
ɔ̃ña.b.eius antecedẽtia.c.repugnãtia siue extranea.d.e.
autez ponit sbm ɔ̃ñtia ipsius.f.antecedẽtia.g.extranea
h.⁊ h est. magis autez fortasse. Secũdo regulas in his
terminis explanat:⁊ pmo primam dicens q: si idez fue
rit.c.⁊.f.i.antecedẽs predicati ⁊ cõsequens sbi per illud
sillogiçari potest.a.de.e.vniuersaliter qđ patet per se qa
omne.e.f.est.a.omne.e.est.c.ergo omne.e.ẽ.a.⁊ h est.
si ergo idem erit. Secũdo explanat secũdam regulam
dicens q: si.c.⁊.g.sint idem que sunt antecedentia sbi ⁊ p̃
dicati per illud cõcludit aliquod.e.esse.a.qđ patet q: oẽ
c.g.est.a.omne.c.g.est.e.ergo aliqđ.e.est.a.⁊ h est. nã
c.⁊.g. Tertio explanat tertiam dicẽs q: si.f.sit idem.f.ex
traneum predicati ⁊ ɔ̃ns sbi sillogiçabit per illud nullũz
e.esse.a.per pmum secũde sic nulluz.a.est.d.omne.f.est
d.ergo nullum.f.est a.sed si nulluz.f.est.a.⁊ omne.e.est
f.nullum.e.est.a.h fit prosillogismus in secũda.si autem
conuertat maior sic nullum.d.est.a.⁊ h fiat maior prosil
logismi fit tunc sillogismus in prima figura.eodem mo-
do sillogiçari potest idem per vnum sillogismũ in secun
do pme vel in pmo secũde.si.d.f.ponat terminus vnus.
Et dicẽdum q: per hoc qđ dicit nullum.e.esse.a.sillogi-
çari ex prosillo non intendit q: in ostẽsionibus aliarum
regularum ⁊ cõclusionum non fiat prosillogismus q: h
falsum.sed intendit per h q: non sillatur in prima figura
per hãc regulam immediate sed per cõuersionez huius.
nullum.a.est.d.⁊ h significãs qđ prius dici habet nulluz
a.est.d.⁊ nõ ita ꝓprie ⁊ ecõuerso.d.enim cum sit tanq; ꝓ
prietas ipsius.a.magis debet remoueri ab.a.q; ecõuer-
so.potest tamẽ ecõuerso dici per conuersionem ut dicat
nullum.d.est.a.⁊ ita non fit talis sillogismus in prima fi
gura immediate sed mediate dicta cõuersione ⁊ ideo di
cit nullum.e.est.a.ex prosillogismo ⁊ h est. si autem.f.
⁊.d. Quarto declarat quartam regulã per quam con-
cludit in secũdo secũde pncipaliter ⁊ patet per predicta.
⁊ h est. rursum si.b.⁊.h. Quinto declarat ultimam ⁊
patet ⁊ h est. si autem.d.⁊.g. In fine autem ponit no-
uam regulam ad sillogiçandum particularem affirma-
tiuam indirecte in prima figura ⁊ est si fuerit idem ante-
cedens sbi ⁊ ɔ̃ns predicati sillogicabit per h aliqđ.e.eẽ
a.indirecte per conuersionem ɔ̃ñuum vniuersalis affir
matiue que directe sequit sic omne.b.g.est.e.omne.a.
est.b.g.ergo aliquod.e.est.a. directe enim sequitur q:
omne.a.sit.e.sed conuertit cõclusio ⁊ h est. si autem ei
quod est.g. Consequenter concludit ex hys correlatiũ
quod cum inspiciendum sit ad ea per que fit omnis sil-
logismus huiusmodi autez sint antecedentia ɔ̃ñtia extra
nea sbi ⁊ predicati quod adhuc inspiciendũ est ad omne
propositum terminandum ⁊ hoc est. manifestum au-
tem quoniam. Describit autez Ari.figuram faciẽs no
uem combinationes antecedentium ⁊ cõsequentiuz ex
traneoruz quare tres inutiles sunt sicut infra patebit.sex
autem utiles de quibus patet in predictis ⁊ plana est sua
descriptio per prehabita.

ℭ Opz aũt ⁊ ꝯñtiũ ⁊ qbꝰꝯñs est ad p̃ma ⁊ ulia maxime ĩspicẽ ut q̄.c.qdez magis ad k.f.q̄z ad.f.solũ.a.aũt magis ad.k.c.q̄z ad c.soluz. Si enim ei qḋ est.f.k.iest.a.⁊ ei qḋ est.f.⁊.e.inest. Si aũt huic nō ꝯñs est possibile est.a.seq ei qḋ est.f. Sil'r aũt ⁊ in qbus idem seq̄tur cōsiderādum. nam si p̃mis ⁊ eis que sub ipsis sunt sequit̃. Si aũt non his: his que sub ipsis sunt contingit.

ℭ Cōseq̄ueter assignat quādam idoneitatẽ circa medium ulis affirmatiue dicẽs q' si debeat accipi ꝯñs ad s̄bm dũ tñ sit ꝯñs ad p̄dicatũ. eligẽdũ est maxime ulẽ oium añtiũ q̄z qḋ qdẽ ꝓpinquus est ipso p̃to eadẽ causa qua pus intelligo'aũt q'.r.f.sit ꝯñs ipsius.e.ꝯñs per.f.ꝯñs vnius cōe per.r.c.autez añs ad.a.cois per.c.añs vnius cōe ⁊ h est. Lopz aũt ⁊ sequẽtiũ. Hic forte dubitabit cũ in q̃stione sillo diuersam dederit artẽ circa illas de inee ⁊ illas de mō. q̃re nō sim' facit hic in medio inuẽtione. Et dicendũ q' h est q: oẽs silli originalr' q̃ant ab eo qḋ est dici de oĩ ⁊ de nullo que diuersificant in illis de inesse ⁊ de mō. ꝯuersio aũt que pficit sillos imꝑfectos alia ⁊ alia est in illis de inee ⁊ de mō ꝯ'. ⁊ ideo necesse fuit ibi diuersam artẽ dare propte circa sillos de inesse ⁊ sillos de mō. ars aũt inueniẽdi medii nullã mãm respicit nec respicit diuersitatẽ per mãm diuersam. Quia in omni materia est inuenire antecedẽtia cōsequẽtia ⁊ repugnantia siue extranea ad terminãdũ ꝓpositũ semp eodez modo se habẽtia ⁊ ita h ars cois est tam illis de inee q̄z illis de modo. ℭ Adhuc forte queret q̃re plures sunt regule

ad terminādū ulem negatiuā ꝛ vnica ad terminādū vniuersalē affirmatiuā. ꝛ dici pōt ꝙ ratio huius est ꝗꝛ vniuersalis affirmatiua cōstruit̄ per aliqd utriqꝫ extremorum ɔueniēs uniuersaliter que qdem necesse est eē mediū pōne. uniuersalis aūt negatiua ɔcludit̄ p mediū vni extremoꝝ ɔueniēs ꝛ ab alio differēs ꝛ h̄ uniuersaliter sed h̄ differētia ꝛ ɔuenientia pōt alternatim esse respectu sbi ꝛ predicati aut econuerso: ꝛ ſm h̄ assignant̄ due regule: ꝛ h̄ facit ulis comparatio medij ad extrema cū negatione. ℂ Adhuc forte quereret̄ q̄re nō ponit regulā ad ɔcludēdū pticularē affirmatiuā nisi in tertia figura cū tū ɔcludi possit in pma. Et dicēdū ꝙ regula quā ponit sufficit ad ɔcludēdū eā tā in pma ꝗ̄ꝫ in tertia: ꝛ nō opꝫ nisi minorē ɔūtē. Eodē mō opponi pōt de pticulari negatiua que per oēs figuras ɔcludit̄ soluꝫ tn̄ ponit regulā ad ɔcludēdū eā in tertia figura. Et dicendū ꝙ illa sufficit ad sillaudū illā ubiqꝫ. de 3ª enim figura fit pª ɔūsa minore: ꝛ 2ª ɔūsa utraqꝫ. ℂ Adhuc forte dubitaret aliqs de terminis quos ponit. mediū enim vnuꝫ est q̄re ispectio medij dꝫ eē aliqd vnū sicut dicit inferius sed in terminis suis docet ispicē ad multa ꝛ eligē multa pro medio ꝗꝛ docet sumē. f. g. c. ad sillandū oē. e. eē. a. Et dicēdū ꝙ docet ispicē ad vnū ſꝫ rē ꝛ ſm rōnē ꝛ cōparatione ad multa. ꝗꝛ si idē fuerit. f. ꝛ. c. sillat̄ oē. e. eē. a. ꝛ sic non. ꝛ ita ɔueniēs est eius ispectio. ℂ Cōtēr dubitabit̄ de idoneitate quā ponit in fine ꝗꝛ supius docuit sumē ɔñs sbi pximū ꝛ ppriū. nūc aūt docet accipe ɔñs sbi uniuersale maxime ꝛ remotiū: ꝛ ita videt̄ repugnantia docē. Et dōm ꝙ supius docuit ɔñs. a. sbi absolute ꝛ in cōparādo illud ɔñs ad pdicatū ita. f. ꝙ nō sit ɔñs pdicati dꝫ eniꝫ ita ɔseq sbm ꝙ nō ptū. h̄ aūt docet accipe ɔñs sbi qd̄ sit añs ad pdicatuꝫ ꝛ nō dicit repugnātia: ꝗꝛ pus loquit̄ de ɔñtibus uniuersaliter postea vo de ɔñtibus: que eadē manētia cōseqt̄ ad añtiū ad ptū.

Palam autem quoniā per tres terminos ꝛ per duas ppositiones cōsideratio: ꝛ per pdictas figuras sillogismi oēs: monstrat̄ enim omni quideꝫ e. inesē. a. quādo ei qd̄ est. c. ꝛ ei qd̄ est. f. idē sumit̄: hoc aūt erit medium: extremitates aūt. e. ꝛ. a. fit enim prima figura: alicui autem quādo. c. ꝛ. g. sumit̄ idem. hec aūt postrema figura: mediuꝫ aūt fit. c. g. nulli auteꝫ quādo. d. ꝛ. f. idem: fit aūt prima figura ꝛ media: nam pma qdem quādo nulli inest. a. Siquidē cōuertit̄ priuatiua. f. aūt omni. e. media aūt. d. a. qdem nulli. e. aūt omni inest. Alicui aūt nō inesē: quando. d. ꝛ. g. idem fuerint: hec aūt postrema figura. nā a. qdem nulli. g. inerit. e. vo omni. g. manifestū est ergo: quoniā per pdictas figuras oēs silli: ꝛ quoniā non eligēdum: que sunt oibus cōsequētia: eo ꝙ nullus fiat sillogismus ex ipsis. Nam cōstruere quideꝫ oino: nō erat ex sequētibus: priuare aūt nō cōtingit per ea que oibus cōsequētia sunt oportet enim huic qdem inesse huic qdeꝫ non inesse.

ℂ Data arte inueniēdi mediū ad vnūqdqꝫ ppositū in hac pte ostēdit eius sufficiētiā. ꝛ ostēdit ꝙ oīs sillus fit ad dicta pnª ispiciēdo: ꝛ nō ad alia. ꝛ diuidit̄ in. d. in pª ostēdit ꝙ oīs sillus fit per dicta pnª. In 2ª cū dicit [manifestū ergo] manifestat ꝙ nullus sillus fit per alia. pª in. d. in pª ostendit ꝙ oīs sillus siue mō fit per dicta pnª. in 2ª cū dicit [eodē aūt mō ꝛ in necijs.] ostēdit idē de sillo qui est cū mō pª in. d. in pª ostēdit ꝙ oīs sillus ostēsiuus fit per dicta pnª. in 2ª ꝙ oīs sillus ex ypothesi est per dictā artē ibi 2ª. [eodē aūt mō ꝛ qui ad ipossibile.] pª in duas. in pma ostēdit qd̄ dictū est de sillo ostēsiuo penes sex utiles ispectiones in 2ª cū dicit. [manifestū aūt qm̄ ꝛ alie.] ostēdit ꝙ nō sūt ispectiones alie utiles. pª hēt pncipale ꝛ ictdēs in principali ostēdit ꝙ oīs sillus ostēsiuus fit in aliq̄ triū figuraꝝ p pnª dicta sic: ad oēm sillm factū in tribus termis ꝛ duabus pponibus sufficiūt pdicta pnª. sed oīs sillus ostēsiuus fit in aliq̄ figura per tres terminos ꝛ duas ppōnes. ḡ ad oēm sillm ostēsiuū sufficiūt pdicta pnª. huius rōnis pª sigit maiorē: ꝛ h̄ est. [palā aūt qm̄.] 2ª minorē ꝛ h̄ est [ꝛ per pdictas.] ꝛ cū dicit oēs silli itelligēdū est h̄ de ostensiuo. 3ª maiorē declarat q̄si per iductionē ꝛ pcedit sic. pª manifestat ꝙ si debeat sillari ulis affirmatiua h̄ erit per pmaꝫ figurā in pponibus duabus ꝛ tribus terminis: ꝗꝛ añs pdicati ꝛ ɔñs sbi sūt vnū mediū ꝛ h̄ est qd̄ dicit [mōstrat̄ eni.] 2ª declarat ideꝫ de pticulari affirmatiua ꝛ pꝫ ꝛ h̄ est. [alicui aūt.] 3ª manifestat idē de uli negatiua ꝗꝛ si debeat ɔcludi nullū. e. eē. a. per mediū. d. f. h̄ pōt eē per scōaꝫ figuraꝫ sic nullū. a. est. d. f. oē. e. est. d. f. ergo nullū. e. est. a. ul per pmā figurā si ɔūtat̄ maior ꝛ significat ibi sicut significauit in pcedentibus. qd̄ pus hēt remouē. d. ab. a. ꝙ ep°. ita ꝙ nō imediate fit iste sillus. f. per pmā figurā sed mediate ɔūsione maioris: ꝛ h̄ est. [nulli vo qn̄. d.] 4ª manifestat idē de pticulari negatiua. pꝫ ꝛ h̄ est [alicui aūt nō ineē.] 5ª ex istis iductione isert minorē dicēs manifestū esse ꝙ oīs sillus ostēsiuus fit per aliquā triū figuraꝝ: in tribus figuris: ꝛ duabus pponibus: ꝛ h̄ est. [manifestū est ergo.] seqtur incidēs in quo iuxta phūs remouet quādā iutilem ispectionē medij ꝛ est. ꝙ nō dꝫ fieri ispectio ad tale qd̄ sequit̄ oīa: ꝛ per tale mediū nō sequit̄ ɔclō affirmatiua ꝗꝛ nō sequit̄ si supius de aliquo dī uniuersaliter ꝙ iferius dicat̄ de eodē. nec etiā ɔclō negatiua: ꝗꝛ neutra pmissaꝝ negatiua est accepto tali medio ꝛ h̄ est. [ꝛ qm̄ non eligēdū.]

ℂ Manifestum est autem quoniam ꝛ alie cōsiderationes que sunt ſm electiones inutiles sunt ad faciendum sillogismum: ut si sequētia utrinqꝫ eadem sint: aut que sequtur. a. ꝛ que non ɔtigit. e. inesse: aut rursuꝫ quecūqꝫ vo possibile inesse utrinqꝫ: non enim fit sillogismus per hec: nam si sequētia sunt eadem ut. b. ꝛ. f. media fit figura: predicatiuas habens utrasqꝫ propositiones. Si autem ea que sequitur. a. ꝛ que nō contingunt. c. ꝛ. b. pma erit figura: priuatiuam habens eam que est ad minorem extremitatem propositionem. Si auteꝫ quecūqꝫ non contingit utrinqꝫ ut. d. ꝛ. h. priuatiue utreqꝫ propositiones: uel in prima uel in media figura: sic autem nullo modo fit sillogismus.

ℂ Postqꝫ ostēderat ꝙ oēs silli ostēsiui fiūt per pncipia dicta ſm ispectiones utiles. h̄ ostēdit ꝙ nō sunt alie inspectiones utiles: ꝛ diuidit̄ in. d. in pª remouet tres ispectiones penitus iutiles. in 2ª cū dicit [palā aūt ꝛ que eadeꝫ.] remouet duas ispectiones que quodāmō utiles sunt sed nō ɔuentētes. In pma pcedit sic. pmo nūiat tres ispectiones oino inutiles: ꝛ est pma. Si ɔñs sbi ꝛ predicati fuerit idem. secūda si antecedens predicati ꝛ extraneum sbi

sint idē. tertio ħ extraneū utriusq; fuerit idē ⁊ h est. manifestū aūt. Scdo dat cāē inutilitatis eoꝝ dicēs ꝙ pma inutilis q: fm eā accipiunt ambe pmisse affirmatiue. in 2ª figura 2ª ē inutilis q: fm eā accipit minor negatiua i pª figura. 3ª ē q: fm eā accipiunt ambe ppōnes negatiue siue i 2ª figura siue in pª ⁊ h est. nō enī fit sillꝰ.

¶ Palam autē ꝙ ⁊ que eadē sunt medū fm ꝯsideratiōnē ⁊ nō que diuersa ꝯtraria: pmū qdē: qm medij gr̄a inspectio: medium aūt nō diuersum: sed oportet idē sumere. Deinde ⁊ in qbus accidit fieri sillm eo ꝙ sumant ꝯtraria: aut nō cōtingētia eidē inee in pdictos omnes reducent modos: ut si b. ⁊. f. sint ꝯtraria: aut nō cōtingētia eidez inee: erit enim his sumptis sillꝰ: quoniam nulli. c. inerit. a. sed nō ex ipsis ħ ex predicto modo. nam. b. a. qdē omni. e. ħo nulli ierit: quare necesse est idē esse. b. alicui. h. Rursum si. b. ⁊. g. nō cōtingat eidē inesse: quoniā alicui. e. nō inerit. a. nam sic media erit figura: nam. b. a. qdē omni. g. ħo nulli inerit: quare necesse est. b. idē eē alicui eorum que sunt. h. nā non cōtigere. b. ⁊. g. eidem inēe nihil differt: aut. b. alicui. h. idez esse: oia enim sumpta que nō cōtigit. e. inesse. Manifestū ergo quoniā ex istis qdez inspectionibus nullus fit sillꝰ: necesse est aūt si. b. ⁊. f. sint cōtraria: idē eē. b. alicui. h. ⁊ per hec fieri sillm. Accidit ergo sic inspiciēntibus cōsiderare aliā viam necessariaz: eo ꝙ quandoq; latet idētitas eorum que sunt. b. ⁊. h.

¶ Coñter remouet duas inspectiones quodāmō utiles ħ nō ꝯuenīētes. ⁊ est pª si ꝯñs pdicati ⁊ ꝯñs sbi ꝯria fuerit siue ex̄nea pōt sillari uīis negatiua. 2ª est si ꝯñs pdicati ⁊ añs sbi fuerint ꝯria pōt sillari pticularis negatiua. has ħ īspectiones remouet per duas rōnes q̄rū pma talis est. Oīs ispectio ꝯueniēs est ad aliqd vnū. ħ dicte ispectiōes nō sūt ad aliqd vnū ergo nō sunt ꝯueniētes. huiꝰ rōnis pº ponit mediū ⁊ h est. palā aūt. 2º ostēdit illud sic inspectio in ista arte est ad mediū: sed mediū est vnū ⁊ nō plura: q̄re ispectio ꝯueniēs est ad vnū. huiꝰ rōnis ponit maiorē ⁊ minorē ⁊ h est. pm qdē. 2ª rō est talis acceptis ꝯriis pdicto mō nō fit sillꝰ nisi alterū ꝯrioꝝ sit ꝯñs pdicati ⁊ ex̄neū sbi. ħ acceptione ꝯria pdicto mō ꝯtigit latē utrū alterū ꝯnū sit ꝯñs pdicati ⁊ ex̄neū sbi ḡ accipientē ꝯria pdicto mō ꝯtingit latē utrū fiat sillꝰ uel nō. q̄re talis ispectio ꝯrioꝝ nō sit ꝯueniēs. huius rōnis pº signat maiorē cū sua ostēsione. 2º infert ꝯclōnē cōsignādo, minorē cū dicit mediū ergo. sigī aūt maiorē cū dicit. Deinde ⁊ qbus. Deinde ostēdit eā pº quātū ad pmā duarū inspectionū. 2º quātū ad scdam. quātū ad pmā sic si. b. ⁊ f. que sunt ꝯñtia sbi ⁊ pdicati fuerint ꝯria siue ex̄nea cōtingit sillare. nullū. e. eē. a. sed nō ex ipsis ꝯriys in quātuz huiꝰ. sed ex vno ꝯrioꝝ dicēdū ꝙ est ꝯñs pdicati ⁊ ex̄neū sbi. b. enim qd est ꝯñs pti cū repugnet ei qd est. f. repugnat ei qd est. e. q: qcqd repugnat ꝯñti repugnat añti ⁊ cū. b. repugnet ei qd est. e. cōstet ꝙ est aliqd. h. ⁊ ita pz ꝙ fit sillꝰ per. b. qd est ꝯñs pdicati ⁊ ex̄neū sbi ⁊ nō p duo ꝯria. Aliter aūt fiat sillꝰ per se pz. ⁊ sic pz quo ad pmā inspectionē qd ad ꝯria nō fit sillꝰ nisi fm ꝙ vnū ꝯrioꝝ est ꝯñs pdicati ⁊ ex̄neū sbi ⁊ h est. ut si. b. ⁊. f. Coñter vbificat maiorē quātū ad scdam inspectionē dicēs ꝙ si. b. ⁊ g. ꝯria sint cū. b. sit repugnās ei qd est. g. erit in pte repugnās ei qd est. e. q: g. est aliqd. e. ⁊ qd repugnat añti pro pte repugnat ꝯñti q̄re. b. est aliqd eoꝝ que sūt. h. ⁊ pp ħ sillari pōt aliqd. e. nō eē. a. ⁊ fiet ꝓsillꝰ in scda figura sic. oē. a. est. b. nullū. g. est. b. ergo nullū. g. est. a. Deinde pncipalis sillꝰ in tertia figura sic nullū. g. est. a. oē. g. est. e. ḡ aliqd. e. non est. a. ⁊ sic pz ꝙ sillat per ꝯria fm ꝙ hꝰ sed per vnū illoꝝ ex̄ns ꝯñs pdicati ⁊ ex̄neū sbi. dico pro pte ⁊ h est idē ei qd est vnū ꝯrioꝝ eē añs sbi ⁊ ex̄neū pdicati sicut pz inuētī. sed sic nō exp̄mit in lr̄a sed mō porti ⁊ h est. rursuz si. b. Coñter īfert ꝯōnē ⁊ h ē. maⁱ ḡ. ⁊ addit intētionē minoris cū dicit. accidit ḡ. ¶ Dubitatur forte de hoc qd dictū est ipm ostēdere sufficientiam sue artis seorsum in illis de mō ab illis qui sunt ostēsiui ⁊ ex ypothesi: ex hoc etiam videt ꝙ iste dīte ostensiuum ⁊ per ipossibile nō sint imediate dīte sillī. ⁊ si ħ tc demōstratio quā fecit Arꝭ. in pcedētibꝰ ad sufficiētiā figurarū ostēdēdā diminuta. Adhuc ex hoc videt ꝙ sillꝰ de mō neq; ꝯtinebit sub ostensiuo neq; sub illo qui est ex ypothesi qd est icōueniēs. Et dicēdū ꝙ tā sillꝰ ostēsiuus ꝙ sillꝰ ex ypothesi pōt fieri sup ppōnes de inēe ⁊ ppōnes de mō. ⁊ si cōsiderent fm ꝙ fuerūt in utrisq; sunt imediate dīte sillī ⁊ sic accipiunt supius in sufficiētia figurarū ostēsa. pōt ēt uterq; ꝯsiderari ut tm̄ factꝰ in ppōnibꝰ de inēe ⁊ sic cōsiderat hic cū ostēdit pº sufficientiā sue artis in sillo ostēsiuo ⁊ sillo ex ypothesi sup ppōnes de inesse. 2º sup ppōnes de mō. ¶ Coñter querit cū duplex sit dispō formalis in sillo. s. modus: ⁊ figura: ⁊ sunt inutiles ispectiones ꝯtra modū q̄re nō sūt alie inutiles peccātes ꝯtra figurā. Et dicēdū ꝙ h est q: due ppōnes facte in tribꝰ terminis per situ terminoꝝ ex necessitate determinat figuraz: sed nō. sed de necessitate determināt modū. ⁊ si abeēt figura nulla eēt dispō ad sillm ⁊ ideo quātū ad figurā nulla inspectio. ¶ Ulterius forte queret cū ad moduz exigant duo. s. q̄litas ⁊ quātitas: ⁊ sunt quedā inspectiones inutiles peccātes cōtra q̄litatē q̄re nō sunt silr alique peccātes ꝯtra quātitatē. Et dicēdū ꝙ h est q: collō ꝯñtis ad añs ⁊ eꝯ ⁊ extremoꝝ ad inuicē facit semp ulem ppōnez: vñ per inspectionē ad illa de necio sumunt ules ppositiones nisi cōuertant. sed vñ pōt accipi ppō ulis non sit peccatū circa modū penes quātitatē: ⁊ iō nulla inspectio ad añtia ⁊ ꝯñtia ex̄nea quo ad quātitatē ppōnū nisi conuertant ppōnes: quo ad q̄litatē aūt peccāt alie sicut pz. ¶ Coñter dubitabit de vna inutiliū ispectionū. illa enim que sumit añs pdicati ⁊ extraneū sbi videt eē utilis sic nullū. c. h. est. e. oē. c. h. est. a. ergo aliqd. a. nō est. e. Et dicendū ꝙ hoc mō utilis est. s. ad sillandū sbm de pdicato: sed nō est utilis ad sillandū pdicatū de sbo. s. a. de. e. q: 2º cōuerti nō pōt cū sit pticularis negatiua: ⁊ iō reputat Arꝭ. talē ispectiōez inutilē. ¶ Adhuc queri pōt q̄re Arꝭ. remouet duas inspectiones que sunt ad ꝯria cū in lr̄a cōcedat ipsas utiles eē. Et dicēdū ꝙ nō remouet ipsas eē utiles sed eē cōueniētes nō sunt enim ꝯueniēter assignate cuz possit latere an per illas fiat sillꝰ sicut ostēdit. ¶ Sed cōtra videt ꝙ cōueniētes sint sic si oppositū de opposito ⁊ ppositū de pposito: sed ispicē ad mediū vnuz ⁊ ad ꝯria. media opponunt. silr sillare ꝯōnē negatiuā ⁊ ꝯōnē affirmatiuā. cū ergo affirmatiua ꝯº sillet per ispectionem ad vnū. negatiua sillabit per inspectionē ad plura alia ꝯria. Adhuc affirmatiua ꝯº sillat per aliqd ꝯueniēs utriq; extremoꝝ ergo per oppositū ut videt negatiua sillari dz p illud qd differt ab utroq;: q̄re ul accipiet id qd est extraneū utriq; ad sillandū negatiuā. uel accipiet aliqd conueniens minori ⁊ differēs a maiore. uel aliqd cōueniēs maiori ⁊ differēs a minore. sic enim accipiet differentia

utriusq; extremitatis ad alterā: & ita sillat negatiua 2° in spiciēdo ad multa que sunt ɔtraria. Et dicēdū q̄ oīs 2° sillat per ispectionē ad vnū sicut vult Arist. ❡ Ad p̄muz dōm dicēdū q̄ illa ɔsideratio futilis est cū sub vno oppositoꝝ ex pte vna ɔtinet utrūq; oppositoꝝ ex pte affirmatiua. vbi grā. mortale ɔtinet sub se rōnale & irrōnale & tō nō ualet. si rōnale & irrōnale sunt opposita mortale & immortale & oē irrōnale est mortale ergo oē rōnale est immortale. Silr aūt est in opposito q2 taz 2° affirmatiua q̄ negatiua ɔcludit per ispectionē ad mediū & ita sub vno oppositoꝝ ex pte vna ɔtinet utrūq; oppositoꝝ ex pte altera. ❡ Ad 2m dicēdū q̄ nō ualet si affirmatiua sillat p aliqd ɔueniēs utriq; extremoꝝ q̄ negatiua sillat per aliqd differēs ab utroq; neēe est enī si dz ɔcludi extremuz de extremo per mediū q̄ ipsum vni ɔueniat ad minus sicut prius habitum est.

Odē aūt mō se hñt & qui ad ipossibile deducūt silli ostēsiui: nā & ipsi fiunt per sequētia: ex qbus ɔñs est utrūq; & eadē ɔsideratio in utrisq;: nā qd mōstrat ostēsiue & per ipossibile est sillare & per eosdē terminos: & qd per ipossibile & ostēsiue: ut qm̄. a. nulli. c. inest: ponat enim alicui ineē ergo qm̄. b. oi. a. a. aūt alicui. c. & b. alicui. c. inerit: sed nulli inerat. Rursum qm̄ alicui inest. Si nulli. c. inest. a. c. aūt oi g. nulli. g. inerit. a. sed oi inerat. Silr autez & in alijs ɔpositis: semp enim erit in oib9 per impossibile ostēsio ex sequētibus: & q- bus est ɔñs utrūq;: & in vnaquaq; ɔpōne eadē cōsideratio: & ostēsiue uolēns sillare & ad impossibile deducere: nā ex eisdē terminis utreq; demōstratiōes: ut si ostēdit nulli. e. ineē. a. qm̄ accidit & b. alicui. e. ieē qd est ipossibile. Si sumptū sit. e. qdē nulli. a. aūt oi ineē. b. manifestum qm̄ nulli. e. inerit. a. Rursuz si ostēsiue sillogizatū fuerit. a. ineē nulli. e. ponētib9 ieē per impossibile monstrabit nulli ineē. Silr aūt & in alijs. In oibus enim necesse est ijs qui per impossibile cōem aliquē sumere terminū: aliū a positis ad quē erit sills mēdacij: qre cōuersa ɔpōne altera aūt silr se hñte ostēsiuus erit sills per eosdē terminos.

❡ In pte ista ostēdit Arist. oēm sillm ex ypothesi fieri ispiciēdo ad dicta p̄ncipia. s. añtia & ɔñtia extnea. & diuidit in duas. in p° ostēdit h̄ de sillo ex ypothesi qui est ad ipossibile. in 2° cū dicit. ⌊In alijs aūt sillis.⌋ ostēdit idē de alijs sillis ex ypothesi. p° hēt p̄ncipale & icidēs ibi. ⌊differt aūt ostēsiuus.⌋ in p° ostēdit oēm sillm ducētē ad ipossibile fieri iux dicta p̄nª. sic oē qd demrat ōnsiue demrat per ipossibile & in eisdē termis & eɔ°. sed ois sills ōnsiu° per dicta p̄ū° ut p̄us ostēsuz est. ergo ois sills qui est p ipossibile fit per dicta p̄ūª. hui9 rōnis p° ponit ɔñē & h̄ē. ⌊Eodē aūt mō.⌋ 2° assignat minorē cū dicit ostēsiuus. 2° ponit maiorē & p° ponit & h̄ est. ⌊nā qd demrat.⌋ ōndit aūt maiorē p° declarādo quō aliqd sillat per ipossibile. 2° quō idē demrat ostēsiue & in eisdē terminis cuz dicit. ⌊ut si. a. ostēsum est.⌋ in p° pce dit sic. p° docet quō ulis negatiua demrat per ipossibile sic si debeat demōstrari. nullū. e. ē. a. accipiat oppositū cū aliquo noto & cōcludit ex eis manifeste falsum sic. oē. a. est. b. illud est manifeste uerū aliqd. e. est. a. h̄ est ypothesis ergo aliqd. e. est. b. sed h̄ est manifeste falsum. si ita q̄re ypothesis est falsa. & ita ei9 oppositū est ueruz. s. nullū. e. est. a. & h̄ est. ⌊ut qm̄. a.⌋ 2° idē docet de pticulari affirmatiua. si enim ostēdi debeat aliqd. e. eē. a. accipiat oppositū cū aliquo noto sic. nulluz. e. est. a. oē. g. est. e. ergo nullū. g. est. a. sit hoc falsum q̄re ypothesis falsa & oppositū uerū. s. aliqd. e. est. a. & hoc est. ⌊Rursum qm̄.⌋ 3° cōcludit ulr sic eē in oi ɔpōne demōstrāda. ubiq; enim idē modus est & in oib9 inspiciat ad añtia & ɔñtia & extnea siue demrēt ōnsiue siue ducat ad ipossibile. & h̄ est. ⌊silr aūt & in alijs.⌋ Cōiter docet qlr eadē 2° sillat ōnsiue i eisdē termis ɔcedit sic. p° dic q̄ cū ostēsa fuerit h̄ 2° nullū. e. est. a. per ipossibile ducēdo ad h̄ incōueniēs q̄ aliqd. e. sit. b. pōt eadē sillari ostēsiue si accipiat oppoᵐ false ɔōnis pro minore sic. oē. a. est. b. nullū. e. est. b. ergo nullū. e. est. a. & eɔ° si accipiat oppositū huius uere ɔōnis pro ypothesi cū maiori ɔpōne poterit idē sillari per ipossibile sicut dictū est & h̄ est. ⌊ut si ostensum est.⌋ 2° docet similr eē in alijs. est enim ulis regula q̄ accepto opposito p̄ncipalis ɔōnis cū aliquo uero ad ipossibile ducet. & ita ostēdit ɔpositū per ipossibile. accepto aūt opposito ɔōnis silli ad ipossibile que ē manifeste falsa cū eodē vo sillat ɔpositū ostensiue. vñ sills ostēsiu9 & sills ad ipossibile cōicāt vnā p̄missarū & uterq; accipit oppoᵐ ɔōnis alterius & h̄ est. ⌊silr aūt & in alijs.⌋

❡ Differt aūt ostēsiuus ab eo q̄ ad impossibile: quoniā in ostēsiuo qdē s̄m ueritatē ambe ponunt ɔpositiones: in eo autē qd ad ipossibile: falsa vna: hec ergo erūt magis manifesta per sequētia quādo de impossibili dicemus: nūc autē intātum nobis sit manifestū qm̄ ad hoc ɔspiciēdū: & ostēsiue uolētib9 sillare & ad ipossibile deducē

❡ Sequit incidēs q2 enim iā sigit ɔueniētiā silli ostensiui ad sillm ad ipossibile ne putes q̄ penit9 idē sint h̄ remouet dicēs q̄ differūt in hoc q̄ ostēsiuus accipit utrāq; ɔpōnē uerā. sills aūt ad ipossibile accipit alterā falsam & erūt manifestiora que nūc dicunt per ea que dicent in 2° hui9. nūc aūt tm̄ intētio est q̄ ois sills fit per inspectionē ad añtia & ɔñtia & extnea: & attēdēdū est h̄ q̄ Arist. vult sillm ōnsiuū uere hēre utrāq; p̄missā uerā. in h̄ enī excludit sillz ex falsis a sillo ostēsiuo & h̄ē. ⌊differt aūt ōnsiu°.⌋

❡ In alijs aūt sillis qui sunt ex ypothesi ut quicūq; s̄m trāsumptionē aut s̄m qualitatem in subiectis nō in p̄oribus sed in transumptis erit cōsideratio. modus aūt ispectionis idē. Cōsiderare aūt opz & diuidere quot modis sunt qui ex ypothesi: mōstrat ergo vnaqueq; ɔpōnū sic. Est autez alio mō sillare horū ut ulia per pticularia ispectione ex ypothesi. Si enim. c. & g. eadem sunt: solū aūt. g. sumat. c. si ineē omni. c. inerit. a. & rursum si. e. & d. eadē: de solo autem. g. predicet. e. quoniā nulli. e. inerit. a. ut manifestum est.

❡ Cōiter ostēdit q̄ alij silli ex ypothesi ab eo qui est per ipossibile fiūt ispiciēdo ad dicta p̄ncipia. s. añtia & ɔñtia & extnea & ɔcedit sic. p° dicit q̄ oēs silli alij ex ypothesi sic

funt ut filli ex ypotheſi qui ſunt ſm tranſumptionem ⁊ qui ſunt ſm qualitatẽ in ſubſtãtijs ⁊ fit in hys inſpectio ſm artem prędictam non quãtum ad principales ꝯõnes quę ipſe ex ypotheſi accepte ſunt.ſ quãtum ad ꝯõnes q̃ bus redimus ſuper principales ꝯõnes tales enim ſillogiçate ſunt:⁊ h eſt.⌊ In alijs autem ſillogiſmis.⌋ſecũdo dicit ꝙ ad hoc aliter ſillogiçaẽ aliqd ex ypotheſi ut quãdo ſillogiçaẽ per regulam que docet ſillogiçare particularem cum hac ypotheſi ꝙ accipiaẽ antecedẽs ſbi cõuertibile ei ut ſi debeat ſillogiçari omne.c.eſſe.a.⁊ accipiaẽ antecedẽs utriuſq; idem ſcilicet.c.g.ſi h antecedẽs.g.cõuertaẽ ei qḋ eſt.c.non ſolum particularis ſed etiam uñis ꝯº ſillari põt ſic omne.c.g.eſt.a.omne.c.eſt.c.ergo omne.c.eſt.a.ſimilr ſillogiçaẽ vniuerſalis negatiua ſi idem fit antecedẽs ſbiecti extraneum predicati ſ ſuppoſito ꝙ antecedens ſbiecti ſit cõuertibile ſbiecto ⁊ h eſt.⌊ eſt autem alio modo.⌋

℃ Eodem autem modo ⁊ in neceſſarijs: ⁊ in contingentibus:nam eadem conſideratio ⁊ per eoſdem terminos ordine contingentium ineſſe ſillogiſmum. Sumendum aũt ⁊ in contingentibus: ⁊ que non ſunt: poſſibilia aut ineſſe: eſt enim: quoniam ⁊ per hoc fit contingentis ſillogiſmus. Similiter autem ſe habebit una ad alena ⁊ in alijs predicamentis.ſal.te.bon.

℃ Poſtq̃ oſtẽſum eſt ſillogiſmum ſine modo fieri inſpiciendo ad p̃dicta p̃ncipia idem manifeſtat h de ſillogiſmo qui eſt cum modo dicẽs ꝙ in ſillogiſmo de neceſſario ⁊ contingẽti eodem modo inſpiciẽdum eſt ad antecedentia ꝯñtia ⁊ extranea ſicut in ſillogiſmo de ineẽ. ex eiſdem enim terminis ⁊ eodem modo ordinatis niſi ꝙ ſuperadditur modus fit ſillogiſmus de ineẽ:⁊ ſillogiſmus de modo:⁊ dicit ꝙ oportet adhuc accipe cõtingens ſicut acceptum eſt in generatione ſillogiſmorum de ꝯtingenti.ſ.pro eo qḋ eſt non neceſſarium.⁊ addit ꝙ eodẽ mõ eſt de omni ſillogiſmo in quolibet modo predicãdi.omnis enim fit inſpiciendo ad añtis ⁊ ꝯñtia ⁊ extranea ⁊ h eſt.⌊ eodẽ autem modo.⌋

m Anifeſtum ergo quoniam non ſolum poſſibile eſt per hanc viam fieri omnes ſillogiſmos.ſed ⁊ per aliam:impoſſibile omnis enim ſillogiſmus oſtenſum eſt:quoniam per aliquam predictarum figurarum fit: has autem non contigit per aliam conſtitui:q̃ per conſequentia: ⁊ quibus conſequens eſt vnumquodq;:ex hijs enim propoſitiones ⁊ medij aſſumptio:quare nec ſillogiſmum poſſibile fieri per alia.

℃ Poſtq̃ oſtẽſum eſt ꝙ oĩs ſillogiſmus fit per dicta principia ⁊ per dictam artem.hic oſtẽdit ꝙ nullus fit per artẽ aliam.⁊ diuidiẽ in duas.in p̃ma oſtendit ꝓpoſitum.in ſecunda concludit correm ibi.⌊ ergo methodus.⌋In prima ſic procedit.primo proponit ꝯõnem ⁊ h eſt.⌊ manifeſtum ergo.⌋ſecundo oſtendit eam ſic.omnis ſillogiſmus eſt per aliquam trium figurarum ut oſtẽſum eſt.ſed nullus ſillogiſmus alicuius trium figurarum fit niſi per artem predictam:ergo huius rõnis primo ponit maiorẽ ⁊ h eſt.⌊ omnis enim ſillogiſmus.⌋ſecũdo minorem:⁊ h eſt.⌊ has autem cõtingit.⌋tertio infert ꝯõnem ⁊ h eſt.

⌊ quare nec ſillogiſmum.⌋

℃ Ergo methodus quidem eadem eſt ⁊ circa philoſophiam ⁊ circa artem quamlibet ⁊ diſciplinam: oportet enim que inſunt circa vnumquodq; colligere: ⁊ hys q̃plurimum abundare: ⁊ hoc per tres terminos:conſiderare deſtruentem quidem ſic:conſtruentem v̓o ſic: ⁊ ſm ueritatem: ex his que ſm ueritatem deſcripta ſunt ineſſe:ad dialecticos autem ſillogiſmos:que ſunt ſm opinionem. Principia autem ſillogiſmorũ vniuerſaliter dicta ſunt: ⁊ quomodo ſe habeant: ⁊ quomodo oportet inquirere ea quatenus non inſpiciamus ad omnia ea que dicta ſunt:neq; ad eadem conſtruentes ⁊ deſtruentes ab omnibus aut aliquibus ſed ad pauciora:aut ad determinata.

℃ Conſequẽter cõcludit correlarium inde manifeſtum ex quo enim per artem p̃dictam fit omnis ſillogiſmus.ſillogiſmus autem eſt inſtrumẽtum ad uſum omnis doctrine ⁊ omnis diſcipline cõcludit ꝙ eadem eſt cõſideratio generalis ad ſillogiçãdum in omni ſcientia ⁊ doctrina. ſemp enim cõſiderãdum eſt ad antecedẽtia ⁊ cõſequentia ⁊ extranea.in diuerſis tamen ſciẽtijs diuerſus eſt modus ſpecialis huius cõſiderationis:⁊ oportet aliter conſiderare uolenti ꝯſtruere:⁊ aliter uolenti deſtruere.⁊ per hanc cõſiderationem ſcripiende ſunt propoſitiones neceſſarie in demõſtratiuis ⁊ ꝓbabiles in dialecticis ⁊ h eſt ⌊ ergo methodus.⌋⁊ intelligo ibi per philam metaphiſicam:per artem ſciẽtias rationales:⁊ per diſciplinas quadriuiales ſcientias ⁊ naturales.Conſequẽter epilogat dicens ꝙ iam dicta ſunt p̃ncipia vniuerſalis ſillogiſmorum ⁊ quomodo ſe habeãt ⁊ quomodo oportet ea accipere ⁊ addit huius cauſam dicens.ꝙ h determinata ſunt ut nõ fiat inſpectio ad omnia indifferẽter.quando ſillogiçatur aliqua ꝯº.ſed ad quedam pauca ⁊ determinata ut etiam non fiat inſpectio ad eandem conſtruẽdo ⁊ deſtruendo uel ſillogiçãdo vniuerſale uel particulare.ſed ut patet ad que inſpiciẽdum indeterminate in omni ꝯõne cõcludẽda ſiue vniuerſali ſiue pticulari ſiue affirmatiua ſiue negatiua ⁊ h eſt.⌊ Principia autem ſillogiſmorũ.⌋℃ Dubitaẽ hic de eo qḋ dicit ꝙ oẽ demõſtratum oſtenſiue poteſt demõſtrari per impoſſibile ⁊ eꝯº.prima enim principia ſi negata fuerint demõſtrari poſſunt per impoſſibile non tamen oſtenſiue eo ꝙ omnis oſtenſiua demonſtratio eſt ex ſimpliciter prioribus ⁊ primis p̃ncipijs nõ ſunt aliqua priora.Et dicẽdum ꝙ demõſtratio poteſt accipi proprie ſm ꝙ eſt ſillogiſmus faciens ſcire rem per cauſam ⁊ de tali non intelligit Ariſ.ſed de tali ꝓcedit oppoſitio.ul̓ poteſt accipi cõmuniter pro omni ſillogiçatione oſtenſiue:⁊ ſic loquiẽ hic:⁊ ſic contingit demonſtrare prima principia oſtenſiue.facta enim demõſtratione per impoſſibile ſi accipiaẽ oppoſitum falſe ꝯõnis cum non accepio in ſillo ad ĩpoſſibile illabiẽ oſtẽſiue nõ per cãm ſed per ſillogiſmũ.℃ Cõter queriẽ de eo qḋ dicitur ꝙ in ſillo per impoſſibile oportet accipe medium ſm aliud ab extremis ꝯõnis ꝓbãde per impoſſibile ſicut in oſtẽſiuo.hoc enim videẽ falſum ſic.ſilleẽ nullũ.c.eẽ.a.oſtenſiue ſic oẽ.a.eſt.b.nullũ.c.eſt.b.ergo nullũ.c.eſt.a.h accipiẽ aliqḋ mediũ ab extremis.ſ.b.deinde oſtẽdaẽ idẽ per impoſſibile.ſic oẽ.a.eſt.b.quoddã.c.eſt.a.ergo quoddã.c.eſt.b.ſed hoc eſt falſum ergo ypotheſis falſa ergo ⁊c.in

hoc sillo meᵐ est hoc ipsum.a.sed.a.est vnū extremorū ꝯōnis ꝓbāde.nō autē in sillo ducēte ad impossibile cuiꝰ oppositū dixit. Et dicēdū ꝙ alius est sillꝰ per impossibile ⁊ sillꝰ ad impossibile.sillꝰ enim ad impossibile est qui accepto opposito eius qđ ꝑncipalr intēdit ut manifeste noto sillogizat impossibile.sillus aūt per impossibile est qui ex falsitate ꝯōnis ꝯcludit ypothesim eē falsam:⁊ ita ꝓpositū eē verū. Dicēdū igit ꝙ sillꝰ ad impossibile non sumit mediū aliqđ ab extremis ꝯōnis ꝓbāde sicut ostēsum est.nec est idem meᵐ ipsius ⁊ silli ostēsiui.sillꝰ aūt per impossibile accipit idē pro medio qđ sillꝰ ostensiuus meᵐ enim silli ostēsiui est.b.⁊ sillus per impossibile ad b.terminatum sillat ꝓpoᵐ. Dicēdū igit ꝙ sillus per impossibile accipit terminū aliū ab extremis ꝯōnis ꝓbāde s.eūdem quē ⁊ sillꝰ ostēsiuus ad quem.s.terminum medium fit sillogismus mēdacij.s.sillꝰ ducēs ad impossibile. sillꝰ aūt ad īpossibile ꝯcludit falsum terminatū ad illum terminū qui medium erat in sillo ostēsiuo.vbi grā in predicto exᵒ.a. ¶ Cōiter forte dubitabit de eo qđ dixit sillogismū ex ypothesi qui fit ꝑm trāsumptionē termini fieri per ꝑncipia dicta.ois enim sillꝰ ex ypothesi est ꝑm trāsumptionē q: videt ꝙ in oi fiat sillꝰ ad ꝯōnē nō ꝑncipalē.⁊ ab illa ulterius trāsūptio ad ꝯōnē ꝑncipalē. Et querit ēt qđ intēdit per sillm ex ypothesi factū ꝑm q̄litatē in ſbꝫ. Adhuc cū due sint ꝯōnes ꝑmi silli ex ypothesi ⁊ frequētius ad ꝑmā illarū fit sillꝰ ⁊ nō ad scđam.q̄re quo ad ꝯōnē ꝑmā inspiciēdū est ꝑm dicta ꝑncipia ⁊ non quo ad scđam cuiꝰ oppositū dicit. ¶ Ad ꝑmū dicēdū ꝙ transūptio pōt dici cōiter ubiqꝫ fit trāslatio ab vno ad aliud ut ad ꝯōnē nō ꝑncipalr intētā ad ꝯōnē ꝑncipalr intētā ⁊ sic ꝓcedit obiectio.sed sic nō loquit hic.alr aūt accipit transūptio ab aliquo magis noto ad minus notū ꝑm ꝙ fit locus a trāsumptione ⁊ sic dicit hic aliqs eē sillꝰ ex ypothesi qui fit per trāsumptionē ⁊ est ille solū qui fit per locum a trāsumptione a magis noto ad minus notum.⁊ sic nō ois sillꝰ ex ypothesi fit ꝑm trāsumptionē. ¶ Ad aliud dicēdū ꝙ sillꝰ ex ypothesi dicit eē ꝑꝫ qualitatē in ſbꝫ ubi vo sillat hītudo uel aliq̄ hꝰ dispō īter extremū ꝑncipalis ꝯōnis ⁊ ꝯōnē illā a qua tēdimus sup ꝑncipalē ꝯōnē per quā dispōnē ex ypothesi ꝯcludimus ꝯōnē ꝑncipalē ex ꝯclōne nō ꝑncipali ꝑus sillata.hoc autē accidit in loco a sillꝰ a ꝓportione a maiori a minori a casibꝰ a ꝯiugatis ⁊ cōsilibꝰ. Et terciū soluit per hoc ꝙ ꝯꝰ ex ypothesi ꝑor est ꝑm intētionē ⁊ ad illam nō inspiciēdū ꝑꝫ dicta principia: q: nō sillat sed ad reliquā. ¶ Adhuc forte dubitaret aliquis q̄re nō ostēdit sillm ex falsis ⁊ circularē ⁊ ostēsiuū ⁊ illū qui est ex oppositis fieri per dicta ꝑncipia sicut illū qui est ad īpossibile. Et dicēdū ꝙ sillꝰ ex falsis quodammō ostēsiuus est si extēdat nomē silli ostēsiui q: ex duabus ꝑmissis vnū tm̄ ꝯcludit.circularis ēt ostensiuus est quātū ad vnū quēqꝫ sillm exñtē in ipo seorsum.ꝯuersiuꝰ aūt ⁊ qui est ex oppositis cōnectis sub sillo per impossibile cōiter dicto:⁊ ita sufficiēter pꝫ de oibus hꝫ ꝙ fiant per ꝑnᵃ dicta per ea que ipse determinat. ¶ Ulteriꝰ forte dubitabit de eo qđ dicit hāc artē cōem eē ad oēm sciētiā ⁊ ad oē ꝓpositū terminādū.dicit enim ꝑᵒ thopicorum ꝙ nō est querēda methodus ulis in oibꝰ eo ꝙ si aliq̄ talis rō eēt inutilis eēt ⁊ icerta. Adhuc in ꝑᵒ elenchoꝝ dicit ꝙ q̄uis oia vniꝰ gñis eēnt nō tn̄ possibile est oia sub eisdē eē ꝑncipijs:q̄re nō erūt eadē ꝑncipia ad oēs sciētias. Adhuc si per hāc artē cōtigit īuenire ꝓpōnes necessarias in demrātiuis ⁊ ꝓbabiles in dialecticis: ut ipse dicit ī litera.supfluū est docē inuētionē demrātiuarū ꝓpōnum in ꝑᵒ posterioꝝ uel diaᶜᵒᵖ in thoꝑ. ¶ Ad ꝑᵐ dicēdum ꝙ per artē hic hītā accipiēdū est mediū sillocū cōiter ad terminādū accñs uel genꝰ uel ꝓpriū uel diffinitionē.p artē aūt in thopicis hitā accipiēdū est mediū ad terminādum accñs ex ꝓprijs accñtis.⁊ meᵐ ad terminādū genꝰ ex approbatis ipsi gñi ⁊ sic de alijs.ars aūt thoꝑ.addit sup artē istā īspectionē ad ea que approbata sūt vnicuiqꝫ ꝑor ⁊ sic loqt Arꝭ.i thopicis dicēs ꝙ nō est q̄rēda methodus ulis ad oia ꝑdicata.s.que fit ex approbatis vnicuiqꝫ illoꝝ ⁊ p ꝓpa vnicuiqꝫ demrāns illoꝝ vnūqđqꝫ.hic autē vult vnā eē methodū ulem oibꝰ que ꝯsideret ꝑncipia cōia ad vnūqđqꝫ ⁊ nō descēdat ad ꝓpriā ⁊ spālē nām vniuscuiusqꝫ. ¶ Ad 2ᵐ dicēdū ꝙ hꝫ qđ dicit in elēchis hꝫ itelligi de ꝑncipijs ꝓprijs demrātionū nō aūt de cōibꝰ:cōia eni ꝑncipia eadē sūt apud oēs scias.ꝓpa aūt eadē eē est ipossibile sic ostēdit in ꝑᵒ posteᵖ.hic aūt loqt de ꝑncipijs cōis simis sillisticis. ¶ Ad 3ᵐ dicēdū ꝙ p artē istā habet modus cōis accipiēdi ꝓpōnes necīas ⁊ ꝓbabiles:q manet idē in gñali apud dialⁱᶜᵃ ⁊ demrātiua:modus tn̄ spālis ⁊ diuisus hēt ex necītate supaddi accipiēdo ꝓpōnes ꝓbabiles ⁊ demrātiuas ⁊ isti modi differētes speciales determinant in thopicis ⁊ posterioribus ⁊ ita nō supfluūt ars inuēta data in posterioribus ⁊ in thopicis.

Secundum autem singulum eligere eorum que sunt ut de bono ⁊ disciplina specialia autem in vnoquoqꝫ sunt plura quia principia quidem que sunt circa singularia ⁊ que experimēti est tradere:dico autem ut astrologiam quidem experientiam astrologice discipline: sumptis enim sufficienter apparentibus sic sunt astrologice demonstrationes. Similiter autem circa aliaz quamlibet se habet ⁊ artem ⁊ disciplinam. Quare si sumātur que insunt circa singula: nostrum est iam demonstrationes prompte declarare: si enim nihil ꝑm historiam omittatur: eorum que subtiliter ⁊ uere insunt rebus habebimus de omni cuius quidem est demonstratio hanc inuenire:⁊ demonstrare:cuius autem non nata est demonstratio hec facere: manifestum vniuersaliter ergo quomodo oportet propositiones eligere:pene dictum est.studiose autem pertransiuimus in eo negocio quod circa dialeticam est.

¶ Postq̄ꝫ determinauit viā accipiēdi ꝑnᵃ cōis ꝯsiter determinat viā accipiēdi ꝑnᵃ ꝓpa breuiter expediēs se.q: in fine posterioꝝ de via ī ꝑncipijs cōplete est determinaturus ⁊ ꝓcedit sic.ꝑᵒ dicē ꝙ diuise sūt ꝯsiderātōes ad ꝓpa ꝑnᵃ inuestigāda circa vnūqđqꝫ.⁊ itēdit ꝙ via in ipsa fit per sēsum.ꝑꝫ q: ex multis sensibꝰ fit vna memoria:⁊ ex memoria multiplicata fit expimētū:⁊ io dicit ꝙ ꝓpa ꝑnᵃ circa vnāquāqꝫ sciam expimēto accipiunt ⁊ ostēdit inductiue dicēs ꝙ ꝑnᵃ astroᶜᵃ iuēta sūt p expiētā in ea que silr est I oi arte ⁊ disciplina ⁊ hec est.⌊ꝑm singulū aūt.⌋ 2ᵒ ꝯcludit ex hꝫ ꝙ ꝓpa iuēta p artē hic traditā ordināda sūt i sillo ⁊ demrātiōe.p artē eni istā est manifestare utrū mediū iuētū cōpetat ad ꝯcludēdū aut nō:⁊ sic per ipsam ordinādū est meᵐ cū extremis ꝯōnis ꝓbāde.s.silli uel demrātiōis ⁊ hꝫ est.⌊q̄re si sumant.⌋ Et nō ꝙ iu lrā accipit historia pro narratiōe vitatis.dic ēt subtilr:q: ꝓpa ꝑnᵃ ita ꝓpinq̄ sūt rei ꝙ de facili discernunt ⁊ dicit⌊uere.⌋q: uere ⁊ necīo reisūta.ꝯsiter epilogat dicēs ꝙ pene dictū est quomodo accipiēde sunt propōnes ad vnūqđqꝫ ꝓpositū terminādū ulr ⁊ sbtilr:expōꝫ ponit eiꝰ qđ pene dicēs

ꝙ distinctius determinata est acceptio ꝓpõnũ ad vnũquodqꝫ ꝓpositũ in negõ illo qð est circa diaᶜᵃᵐ ꝛ h̄ est. ⌊ ulr ergo quo. ⌋ ℭ Dubitaret forte aliqs h̄ quomõ pncipia ꝓpria sciẽtiarũ per sensum uel expimẽtum possint accipi.pncipia enim ulia sunt:sensus aũt tñ̃ modo singularĩ est sicut habet in posterioribus. Adhuc expimẽtũ est opatio singularis circa singularia ad aliqd inueniendũ q̃re cũ pnᵃ sint ulia ꝛ nõ singularia nõ accipient per expimẽtũ. Et dicẽdũ ꝙ nõ itẽdit Ar̃s. ꝙ pnᵃ accipiant p sensũ imediate ſꝫ ꝙ sensus sit via qdã remota ꝛ occasio ducẽs in pnᵃ.qꝛ ex sentire ꝓuenit ꝙ nos memoramus ꝛ ex multiplicata memoria fit expimẽtũ ꝛ per expimẽtũ accipit ule qð est pnᵐ scie.ꝛ ita sensus est via quedaꝫ in pncipia ualde a remotis ꝛ nõ accipiunt pncipia per ipꝫ imediate:ꝛ ita pꝫ pmũ. ℭ Ad 2ᵐ dicẽdũ ꝙ expimẽtum põt dici sĩlis opatio circa aliqd sensibile ad aliqd inueniẽdum uel manifestãdũ:ꝛ sic nõ accipit hic sed dicit expimẽtũ h̄ collõ facta ẽm rõnẽ multoꝝ pensatoꝝ ꝛ memoriter retẽtoꝝ ut ex eis accipiat aliqd oĩbus sil' cõe qð qdeꝫ cõe ule est:ꝛ sic loquit hic de expimẽto.vñ expimẽtuꝫ ut hic dicit ẽ id p qð imediate accipit ante ule. ℭ Adhuc dubitabit qꝛ dicit ꝙ pncipijs ꝓprijs inuẽtis per artẽ istã scimus inuẽta ordinare.q̃re videt supfluere doctrina posterioꝝ qꝛ h̄ tradit ordinatio medij demõstratiui ꝛ eiꝰ inuẽtio cũ nõ plus exigat ad demõstrationẽ. Et dicẽduꝫ ꝙ nõ tradit hic inuẽtionẽ medij demõstratiui neqꝫ pncipiũm demõstratiuũ nisi in uli.breuiter trãseũdo ꝛ solũ tangẽdo. In posterioribus aũt ista specialr doceri debent ꝛ ẽt resolutio specialis demõstrationis ꝛ nũm eius ſꝫ oẽs eius cõditiones debẽt ibi doceri que hic non docent. ordinatio ṽo medij cũ extremitatibus que facit modũ ꝛ figurã hic tradita est nec de illa loquit in posterioribꝰ.vñ patet ꝙ non supfluit doctrina posteriorum.

q Uoniã aũt diuisio per genera pua quedã pticula est dicte methodi facile videre:est enim diuisio uelut infirmus sill's:nã qð opꝫ qdẽ ostendẽ petit: sillogizat ṽo semp aliqd supiorum.

ℭ Postqꝫ declarauit viã ueniẽdi in vnũquodqꝫ ꝓpositũ ẽm opinionẽ ꝓpriã:hic remouet quãdã viã nõ necessariã que tñ a qbuidã putabat necessaria:ꝛ est via diuisionis.ꝛ diuidit in duo.in pma remouet eaꝫ in cõi.in scða in speciali descẽdẽdo ad mãm.ibi 2ᵃ.pᵐᵃ aũt in cõi sic.nl'la rõcinatio petẽs qð est in pnᵒ:ꝛ sillãs coiter intentionẽ est necessaria ad ꝓpositũ.via diuisionis est petẽs ꝛc̃. ergo via diuisionis nõ est necessaria ad ꝓpositũ. huiꝰ rõnis pmo ponit ꝯõnẽ:ꝛ h̄ est. ⌊ qm̃ aũt. ⌋ 2ᵒ minorẽ:ꝛ h̄ ẽ ⌊ est enim diuisio. ⌋ Et nõ ꝙ ut dicit diuisio per genera ponebat ab alijs demõstrare diffinitionẽ qꝛ si aliq̃ diuisio utilis eẽt ad vnũquodqꝫ ꝓpositũ maxime eẽt illa diuisio.s.generis ꝛ ideo cũ ostẽdat illã eẽ inutilẽ.pꝫ diuisionem inutilẽ eẽ.dicit aũt. ⌊ pua quedã pticula. ⌋ qꝛ non vult penitus excludere diuisionẽ gñis ab acceptiõe diffinitionis qꝛ per illã pñt inuestigari pticule diffinitionis ꝛ si non demonstrari uel sill'ari.

ℭ Primũ aũt latuit oẽs utẽtes ea ꝛ suadẽ conati sunt:ac si eẽt possibile de substantia demõstrationeꝫ fieri:ꝛ in eo qð qdest:q̃re neqꝫ qð ꝯtigit sill'are:diuidẽtes intellexerũt:neqꝫ qm̃ sic ꝯtigebat ut diximus:ergo in demõstrationibꝰ qdẽ non oportet sill'are necẽ oportet mediũ per qð fit:sill's semper:minus eẽ ꝛ nõ de tota pori extremitate:diuisio aũt ecõuerso vult:nam ulius sumit mediũ:si enim aĩal in quo.a.mortale aũt in quo.b.imortale aũt in quo.c.hoĩo ṽo cuius terminũ opꝫ sumere:in quo.d.oẽ ergo aĩal sumit aut mortale aut imortale h̄ aũt est qcqd est.a.eẽ aut.c.aut.b. Rursũ hoĩem semp diuisor ponit aĩal eẽ:q̃re hominẽ aut mortaleꝫ aut imortalẽ opꝫ eẽ: mortalẽ qdẽ aut imortalẽ necesse est eẽ.ſꝫ hoc petit.hoc aũt erat qð oportebat sill'are. Rursum ponẽs.a.qdẽ aĩal mortale in quo.b.aũt pedes hñs.in quo aũt.c.nõ pedes hñs:hoĩem ṽo.d. Siñr sumit.a.qdeꝫ aut in.b.aut in.c.eẽ:oẽ enim aĩal mortale aut pedes hñs aut pedes nõ hñs est.de.d aũt.a.nã hoĩem aĩal mortale sumpsit eẽ: q̃re hñs pedes aut nõ hñs pedes esse aĩal necesse est hoĩem:pedes aũt habẽs nõ necesse est:sed sumit hoc aũt erat qð oportebat rursuꝫ ostẽdere:ꝛ ad hũc modũ semper diuidẽtibus:ule qdẽ accidit eis mediũ sumere:de quo aũt oportebat ostẽdere ꝛ differẽtias extremitates:demuꝫ aũt qm̃ h̄ est hõ uel qd nã est qð querit.nihil dicunt planũ ut necessariũ sit:nã ꝛ aliã viã faciũt omnem neqꝫ ꝯiungẽtes idoneitates opinantes inesse.

ℭ Coiter remouet eã in spãli descẽdẽdo ad mãm:ꝛ diuidit in duas.in pma ostẽdit ꝙ diuisio gñis inutilis est ad diffinitionẽ sill'andã.in 2ᵃ cum dicit. ⌊ manifestũ autem qm̃ neqꝫ. ⌋ ꝙ inutilis est ad sill'andũ alia pdicata. pmuꝫ ostẽdit sic.nulla rõcinatio acciptẽs mediũ coĩus maiore extremitate sill'at uleꝫ affirmatiuã sed diuisio accipit mediũ coĩus maiore extremitate ergo non sill'at ulem affirmatiuã q̃re nõ sill'abit diffinitionẽ:qꝛ diffinitio est ulis ꝛ affirmatiua sicut dicit in pᵒ posterioꝝ. huius rõnis pᵒ significat ꝯõnẽ dicẽs ꝙ multos latuit in pnᵒ peccatũ circa diuisionẽ.conabant enim per diuisionẽ gñalẽ rei diffinitionẽ demõstrare ignorãtes diuisionẽ nõ sill'are ꝓpositũ sed magis petere qð est in pncipio.ꝛ si sill'et sill'atur coĩus ꝓpositoꝝ:ꝛ h̄ est. ⌊ pmũ aũt hoc. ⌋ 2ᵒ ponit maioreꝫ ꝛ h̄ est ⌊ ergo in demr̃ationibus. ⌋ 3ᵒ ponit ꝛ declarat minorẽ:ꝛ h̄ est. ⌊ diuisio aũt ecõtrario. ⌋ declarãdo eã sic ꝓcedit sit ꝓpositũ sill'are de hoĩe hãc diffinitionẽ aĩal mortale pedes hñs.pᵒ ergo ꝓcedit ingrẽdo pmã pticulã sic omne aĩal aut est mortale aut immortale hõ est aĩal ergo hõ mortale aut imortale:istð sequit necessario sub disiũctione.sed nõ sequit alterũ disiũctoꝝ.s.ꝙ sit hõ aĩal mortale.sed si h̄ inferat petet qð est in pncipio.accipit enim qð intẽdit ꝓbari ꝛ non ꝓbari:ꝛ hec est. ⌊ sic enim aĩal. ⌋ 2ᵒ ꝓcedit ingrẽdo scðam pticulã dicẽs ꝙ accepto ꝙ hõ sit aĩal mortale sill'at sic. Oẽ aĩal mortale aut est hñs pedes aut nõ hñs.hõ est aĩal mortale:ergo hõ est habẽs pedes aut nõ hñs illud sill'atũ est:sed si deinde accipiat ꝙ hõ sit hñs pedes qð nõ est sill'atũ tũc accipit sine ꝓbatione qð deberet ꝓbari.ꝛ ita petit qð est in pncipio ꝛ h̄ est ⌊ ꝛ rursum. ⌋ 3ᵒ ostẽsa miore poᵗ eã dicẽs ꝙ sic utẽtibus rõcinatione diuisiua accidit accipe medium cõe maiori extremitati.aĩal enim qð est mediũ cõe est aĩali mortali qð est maius extremum:ꝛ h̄ est. ⌊ ꝛ ad hunc modum. ⌋

ꝛ addit q̃ de aliquo sicut de specie oportebat per diuisionē p̃babitā ostēdere differētias tanq̃ maiores extremitates ꝛ ostēdere istam p̃pōnem hō est aial mortale pedes habēs aut aliquā aliā diffinitionē quesitā; sed arguētes fm dictū modū nihil de ꝓposito cōcludūt necessarium. ponūt enim vnā eē ulem ad ostēdēdū ꝓposita que nō sūt necessaria neq̃ ne͛cio p̄cludēs ꝓpositū: opinant̃ aūt huic vie inee idoneitates que ei nō īsunt: nec opināt̃ idoneitates dicte ille q̄s p̄docuit Ar̃s. que ei īsont / ꝛ h̄ est.⌊ de quo oportebat ostēdere.⌋

¶ Manifestū aūt qm̄ neq̃ destruē hac via est neq̃ de accn̄te aliqd neq̃ de ꝓpō sillī are: neq̃ de genē neq̃ in qb⁹ ignorat̃: utrū hoc mō aut illo se hēant: ut putas ne diameter icōmēsurabilis est uel cōmēsurabilis. Si enim sumat qm̄ ois lōgitudo ul̃ cōmēsurabilis uel icōmēsurabilis: diameter aūt lōgitudo: sill̃atū est qm̄ cōmēsurabilis uel icōmēsurabilis diameter. Si aūt sumatur icōmēsurabilis: qd̄ oportebat sill̃are sumet nō ergo est ostēdē: nā via quedam hec per hāc aūt ostēdē non est cōmēsurabile uel icōmēsurabile in quo. a. lōgitudo. b. diameter. c. manifestū est igit̃ qm̄ neq̃ ad oē̄ p̄siderationē modus p̄gruit: neq̃ in qb⁹ videt̃ maxime p̄uenire in his est utilis. Ex qbus ergo demr̃ationes fiūt ꝛ quo modo ꝛ ad que p̄spiciēdū fm vnāquāq̃ propositionem manifestum ex p̄dictis.

¶ Conter ostēdit q̃ via diuisionis nō sill̃at aliqd̄ aliorū p̄dictorū. s. neq̃ genus neq̃ ꝓpriū neq̃ accn̄s ꝛ ꝓcedit sic. p̄º dicit h̄ ꝛ h̄ est.⌊ manifestū aūt qm̄.⌋ 2º declarat dicēs q̃ si ostēdēdū sit q̃ diameter sit assimeter coste ꝛ dicat̃ q̃ ois linea aut est simeter aut assimeter. diameter est linea ne͛cio sequit̃ q̃ diameter sit simeter uel assimeter sed nō sequit̃ alterū diuisim. vñ si sumat̃ q̃ diameter sit assimeter sine ꝓbatione accipit̃ qd̄ ꝓbari deberet ꝛ h̄ est.⌊ ut putas ne q̃ diameter.⌋ 3º p̄cludit duo correlaria. p̄m̄ tale via p̄dicta est via diuisionis: sed per viā p̄dictā nō ostendit̃ ꝓpositū ergo fm viā diuisionis nō ostēdit̃ ꝓpositū: huius correlarij p̄º ponit p̄ñs ꝛ h̄ est.⌊ nō ergo est ostēdere.⌋ 2º minorē ꝛ h̄ est.⌊ nā via qdem hec.⌋ supple est diuisionis. 3º maiorē ꝛ h̄ est.⌊ per hāc aūt.⌋ 4º ponit suum exm̄ in terminis ꝛ pz ꝛ h̄ est.⌊ In quo. a. lōgitudo.⌋ aliud correlariū est q̃ modus inspiciēdi per diuisionem nec est utilis ad vnūqd̄q̃ ꝓpositū: nec est utilis ad illa ad que maxime appet utilis. nā appet utilis ad diffinitiōez sed ad eā inutilis est ut sill̃et aut demr̃et eā ꝛ h̄ est.⌊ manifestū est igit̃.⌋ Conter epilogat breuiter tāgēs oia que p̄cesserūt de gn̄atione sillorū per hoc qd̄ dicit. ex qb⁹ ergo. ꝛ oia que dixit de inuētione medij per h̄ qd̄ dicit.⌊ ꝛ ad que p̄spiciēdū.⌋ ¶ Dubitabit forte aliqs circa p̄mā rōnē quā ponit in l̄ra. vz eni minor falsa q: rōcinatio diuisiua est sill̃s dialetic⁹. cū ergo in sill̃o dialetico nō petatur qd̄ est in p̄nº. ꝓcedit eni ex notiorib⁹ ꝛ ꝓbabiliorib⁹ nō erit in rōne diuisiua petitio. Adhuc si dicat̃ hō ē mortale aut imortale sed nō est imortale g̃ est mortale. utraq̃ p̄missaꝝ cōior est p̄one sicut pz q̄re p̄or ꝛ notior: q: ul̃ius alio p̄us est ipso ꝛ notius fm Ar̃s. in 5º thop. q̄re dicta rō est ex p̄orib⁹ ꝛ notiorib⁹ ꝛ ita nō petit qd̄ est in p̄nº. Adhuc intētio est per talē rōnē accipe hoiem eē mortalē ꝛ h̄ idē p̄cludit̃ q̄re nō sill̃at diuisio qd̄ supponit intētio sed ip̄m intētū cuius oppoᵐ dicit in illa minori. ¶ Et dicēdū ad p̄m̄ q̃ rōcinatio diuisiua fm h̄º sill̃s ex ypothesi est p̄cludēs affirmationē vnius diuidētiū qd̄ p̄ncipale intēdit̃ ex negōne alterius tanq̃ ex ypothesi ꝛ sic debet illa neḡ sillo͛ ostēdi tanq̃ destructio alterius diuidētiū ostēsa fuerit. ꝓcedat̃ ad affirmationē alterius ex ignotiorib⁹ q: talis diuisio nec est sill̃s dialeticus nec p̄cludit intētū sine petitione eius. qd̄ est in p̄nº anteq̃ destructo alterius diuidētiū ostēdat̃ a qua fit trāsitio ad p̄structionē alterius que p̄ncipaliter intēdit̃. ¶ Ad 2ᵐ dicēdū q̃ in hac rōne hō est aial mortale aut imortale sed nō est imortale ergo est mortale. utraq̃ p̄missaꝝ cōior est p̄one fz p̄ñaz. aggregatū aūt ex hijs ineque erit cū p̄one ꝛ eque ignotū p̄oni anteq̃ ostēdat̃ assūpta negatiua ꝛ sic adhuc petitur qd̄ est in p̄nº. sic igit̃ pz q̃ in diuisione nō sill̃at̃ qd̄ intēdit̃ sed qd̄ ostēdi debet̃ sumit̃ sine ostēsione ꝛ h̄ intendit Ar̃s. q̃ h̄ qd̄ dicit h̄ qd̄ itēdit̃ ostēdi petit̃. ¶ Ad 3ᵐ dicēdū q̃ in diuisione sill̃at̃ ex necessitate alterū diuidentiū sub diuisione sed neutrū determinate ꝛ tñ intētū est alterū determinate qd̄ nō sill̃at̃ sed sumit̃ sine ostēsione. disiūctū aūt ex utroq̃ diuidētiū cōis est altero disiūctorū ꝛ ideo uerū est qd̄ dicit q̃ in orone diuisiua sill̃at̃ qd̄ cōius intētō. sed ip̄m intētū sumit̃ ꝛ nō ꝓbat̃ ꝛ h̄ pz si dicat̃ oē aial aut est mortale aut imortale: ois hō est aial g̃ ois hō est mortalis aut imortalis illud sequit̃ ne͛cio. si aūt sumat̃ deinde q̃ hō est mortalis. q: h̄ est intētū. pz q̃ illud qd̄ intēdit̃ sine ꝓbatione sumit̃. sed hoc disiūctū eē mortale aut imortale sill̃atū est uere. qd̄ qdez cōius est eo qd̄ est eē mortale. ¶ Conter dubitabit̃ de scda rōne quam ponit. videt̃ enim minor falsa que dicit q̃ in oi rōcinatione p̄cludēte ulem affirmatiuā opz mediū eē sub maiori extremitate. potissima enim demr̃atio in terminis cōuertibilib⁹ fit ꝛ multe rōnes sill̃istice. Adhuc videt̃ maior falsa que dicit q̃ in via diuisionis accipit̃ mediū cōius maiori extremitati. hoc enim appet falsuz per ea que subiūgit. in hac enim rōne oē aial est mortale aut imortale. hō est aial ergo hō est mortalis ul̃ imortalis nō est mediū in plus maiori extremitate. ¶ Ad p̄m̄ dicēdū q̃ in oi sill̃o p̄cludēte ulem affirmatiuā siue sit uera demr̃atio siue nō: ip̄m mediū fz rōnē ad minus est sub maiori extremitate cū ut ps eius sit ꝛ q̃uis nō semp sit ps fm rez: ꝛ dico fm rōnē q: fm in quātū hui⁹ semp hēt rōnē inferioris respectu p̄dicati ꝛ istud vult Ar̃s. hic ꝛ intēdit q̃ ip̄m mediū semp fm rōnē inferius sit maiore. ¶ Ad 2ᵐ dicēdū q̃ in rōne diuisa maior extremitas nō est totū disiūctū p̄stitutū ex utroq̃ diuidētiū sed alterū tñ hoc enī tñ intētū est. vñ cū accipit̃ aial pro medio ꝛ p̄cludit̃ sub disiūctione mortale ꝛ imortale non p̄cludit̃ maior extremitas que intēdebat̃: q: intētū fuit tñ hoc qd̄ est eē mortale ꝛ aial qd̄ est mediū p̄ōius est eo sil̃r ētsi sic dicat̃ hō est mortalis uel imortalis sed nō est imortalis ergo mortalis: siue mediū ponat̃ hoc disiūctū eē mortale uel imortale siue h̄ negō nō eē imortale utroq̃ mō cōius est mediū maiori extremitate.

Quomodo aūt reducemus in p̄dictas figuras vidēdū est post hec restat enim adhuc hec cōsideratio. Si enim ꝛ gn̄ationē sill̃orū īspiciam⁹ ꝛ inueniēdi hēam⁹ p̄tātē. Ampli⁹ aūt factos reducam⁹ in p̄dictas figuras finē hēbit qd̄ est ex p̄ncipio ꝓpositū. Accidit ēt p̄us que dicta sunt cōfirmari ꝛ manifestiora eē qm̄ sic se hn̄t per ea que nūc dicunt̃ opz enim oē qd̄ uez ē ip̄z sibi p̄sētaneū eē oi quaq̃.

¶ Postq̃ determinauit generationē sill̃orum ꝛ potesta-

gem faciēdi sillos. in hac parte intēdit de eoꝝ reductione ꝛ diuidit in pēmium ꝛ tractatū. in pemio sic pcedit. pmo dat intētionē ꝛ est de reductione orationum sillandarum in aliq̄ figurarū triū/ꝛ hec est. [Quomō autē.] secūdo dat cām eius duplicē. pma est qꝛ habita sillogismorum generatione ꝛ inuētione medij ꝛ sillo ꝝ reductione sufficiēter habebit qd intēdit in hac forma cōsistit enim cōplectione huius doctrine in hijs tribus/ꝛ h est. [si enī ꝛ generationē.] secūda est qꝛ pdeterminata manifestiora erūt per hec declarāda. Oīs enim ueritas precedentium per hec erit manifestior ꝛ h est. [accidit aūt sic.]

Primū ergo oportet tētare duas ppositiones accipe sillogismi: facilius enim in maiora diuidere q̄ȝ ex miora: maiora autem cōposita q̄ȝ ex qbus cōponunt: deinde cōsiderare in toto ꝛ ut in parte: ꝛ si nō ambe sumpte sint alterā. Quādoq̄ȝ enim ulem pponētes eam que in hac est nō sumūt neq̄ȝ scribētes neq̄ȝ iterrogātes: aut has qdem pponūt quas aūt hec ɔcludūtur omittūt: alia vo uana interrogāt. Cōsiderādū ergo siqd supfluum sumptū sit ꝛ siqd necessariū omissum ꝛ hoc quidem ponēdū illud vo auferēdum donec ueniat ad duas ppositiones sine hijs enim nō est reducere sic interrogatas orationes.

Consequēter incipit tractatus ꝛ diuidit in duo. in pmo determinat reductionē orationum sillandarū in vnam figuram. scdo reductionē orationū sillandarū in vna figura usq̄ȝ in figurā aliā. ibi 2a [quecūq̄ȝ adt in pluribus figuris cōcludunt pblemata.] pma in duas. in pa determinat reductionē que est circa sillos ostēsiuos. in secūda cū dicit [amplius ex ypothesi.] illa que est circa sillos ex ypothesi. pma in duas. in pma determinat reductionem illoꝝ ut aliqd sillatum est in se ꝛ īmediate. in secūda cū dicit. [Ad diffinitiones orōnū.] determinat reductionem illoꝝ ut aliqd sillatum est in alio ꝛ īmete. pma in duas. in pma determinat reductionem que est in sillo vno pncipali. in scdo cum dicit. [non lateat aūt nos illam.] que est in sillo non simplr vno ut in pncipali sillogismo cum psillis. pma in duas. in pma docet reducere orōnē sillogiçādā in ppōnes. in secūda cum dicit. [deinde sic diuidēdum.] docet reducere in terminos. pma in duas in pma determinat reductionē que est per pōnes. in secūda cuȝ dicit. [in aliqbus ergo facile.] determinat difficultatē siue errorem que accidit circa eam. in pma sic pcedit. pmo determinat qꝛ orō sillanda reducenda est in duas ppōnes. ꝛ pmo dat cām huius ꝛ est qꝛ facilius est reducere in pauciora ꝛ cōpositiora q̄ȝ i plura ꝛ simpliciora. ppōnes autem cōpositiores sunt terminis/ꝛ pauciores/ꝛ ideo pus oportet reducere in ppōnes q̄ȝ in terminos/ꝛ h est. [pmū ergo oportet.] scdo docet quomō se debēt ppōnes habere dicēs. qꝛ altera ut totum altera ut pars/ꝛ h est. [deinde cōsiderare.] tertio quādā idoneitatem adiūgit dicēs qꝛ qꝛ sepe diminute disputata est oratio. ut quādo maior pponit ꝛ minor subintelligit. sepe etiā multa pter necessaria iterrogant. ideo oportet siqd notiori omissum sit apponere. siqd autem supfluum interrogatū auferre. qꝛ non fit sills nisi sumptis duabus ppositionibus pdicto modo se hntibus. ꝛ h est. [ꝛ si non alie sumpte.] ꝛ nota qꝛ p hoc qd dicit in litera scribētes intelligi possunt describētes cuiusmodi sunt geometre uel tractātes cuius sunt phi. per h autem qd dicit. [Interrogātes.] intelligi pnt dialetici uel coiter disputātes.

In qbus ergo facile est videre qd minus est: aliqui vo latent ꝛ vident sillare eo qd necessarium qd accidit ex hijs que posita sunt: ut si sumat non substātia interempta substātiam non interimi. ex qbus autē est interemptis ꝛ qd ex hijs est corrumpi his enim positis necessariū est substātie partē esse substātiam: nō tn̄ sillogizatū est per ea que sunt sumpta sed desūt ppōnes. Rursum vo cum est hō necesse est aial esse: ꝛ cum est aial substātiam: cum est hō necesse est esse substātiā: sed nōdum sillogizatū est: non enim se habēt ppositiones ut diximus. Fallimur enim in talibus: eo qꝛ necessariū qdem accidit ex positis: qm̄ ꝛ sillogismus necessarius est. In pluribus autem necessariū q̄ȝ sillogismus: nam oīs sillogismus necessarius: nō autem omne necessariū sillogismus: quare siqd accidit positis qbusdam: non statim tētandū est reducere: sed primū sumēdū est duas ppōnes.

Consequēter declarat difficultatē siue errorē accidentē circa habitā reductionē. ꝛ pmo manifestat in terminis qualiter fit deceptio pper necessitatē orōnis. ex hoc enim qꝛ oratio est necessaria/creditur qꝛ sit sills cum nō sit ut h non substātia interempta nō interimit substātia. sed partibus rei interēptis ipsas res interimit. ergo partes sbe sunt substātie illud ex necessitate sequitur sed non est sillogismus desunt enim ppositiones. ꝛ h est. [In aliquibus ergo.] secundo manifestat qualiter fit deceptio ex transumptione ppositionum dicēs qꝛ hec oratio necessaria est si est hō est aial ꝛ si est aial est sba ergo si est homo est sba/ꝛ ideo creditur qꝛ sit sills cum nō sit. cōmunius enim est necessariū q̄ȝ sills. ꝛ nō statim tētādum tales orōnes reducere: anteq̄ȝ fiat duarū ppōnū acceptio debito modo se habētium ꝛ h est. [rursum si est hō.]

Deinde sic diuidēdū in terminos medium autē ponēdum terminoꝝ qui in utrisq̄ȝ ppositionibus dicit: necesse enim est medium in utrisq̄ȝ eē oibus figuris. Si ergo subiciat ꝛ pdicet medium: aut ipsum quidem pdicet: aliud vo ab illo abneget: prima erit figura. Si aūt pdicet ꝛ ab alio negetur media erit figura. Si vo de illo predicet: illud vo abneget postrema: sic enim se habuit in postrema figura mediū. Similiter autem ꝛ si nō vniuersales sunt ppositiones: nam eadem determinatio medij. Manifestū ergo quoniā in qua orōne nō dicit idem frequēter nō fit sillogismus: nō enim sumptū est medium. Quoniā autem habemus que in vnaquaq̄ȝ figura claudit ppō: ꝛ in qua ulis: ꝛ in qua particularis: manifestum est nō qm̄ ad oēs figuras

ꝓspiciendum: sed in vnaquaqꝫ propōne: quecūqꝫ vō in pluribus concludunt: me dij positione cognoscimus figuram.

℄ Consequenter determinat reductionē orōnis sillande in terminos: ꝛ diuidit in duas. in pᵃ docet reductionē ipsam. in scdā cum dicit. [frequēter ergo falli accidit.] declarat difficultates incidētes iuxta eam. in pᵃ sic procedit. pᵒ determinat qꝫ postqꝫ oratio sillanda reducta est in duas ꝓpōnes. Consequenter resoluēdū est in terminos tres quoꝝ vnus mediū est. s. qui accipit in vtraqꝫ ꝓpositione cuius dispō ꝑm situ faciet pᵃ figuram uel secūdam uel tertiam. aliter enim ex duabus ꝓpōnibus sills nō erit ꝛ hec est. [deinde sic diuidēdum.] scdō dicit qꝫ in ꝑcedētibus determinatū est in que figura vnaqueqꝫ orō concludit ꝛ pōt per ipsam ꝓpōnem sillandā ꝑpēdi. in quasi figura sillari debet. ꝛ h̄ intelligit si in vna figura sillogicet cū sit affirmatiua. si aūt in pluribꝰ sillet ex ipa pōne medij pꝫ. in q̄ figura ꝯcludi debet ꝛ h̄ est. [qm aūt hēmꝰ.]

℄ Frequēter ergo falli accidit circa sillogismos ꝓpter necessariū queādmodū dictū est prius. Aliquonēs aūt ꝓpter similitudinem positionis terminoꝝ: qꝺ nō oportet latere nos: ut si. a. de. b. dicit: ꝛ. b. de. c. videbitur enim sic se habētibus terminis eē sills. nō fit aūt neqꝫ necessariū qcqꝫ neqꝫ sillogismus. Sit enim in quo. a. semꝑ esse: in quo. b. intelligibilis aristomenes in quo autē. c. aristomenes: uerū est aūt. a. ineē. b. semꝑ enim intelligibilis aristomenes: sed. b. iest c. nam aristomenes est intelligibilis aristomenes. a. aūt non inest. c. corruptibilis enī est aristomenes. nō enim sillogismus fiebat sic se habētibus terminis. Sed oportet. a. b. sumi ꝓpōnem: hoc vō falsum qꝺ ꝓponebat oēm intelligibilē aristomenez semꝑ esse cū aristomenes corruptibilis sit. Rursum in quo qdē. c. michalus est musicus michalus: in quo aūt. a. corrūpi cras: uerum est ergo. b. de. c. ꝑdicari naꝫ michalus est musicus michalus: sed. a. de. b. corrūpet enim cras michalus musicus. a. autem de. c. falsū hoc aūt idem est ꝑori: nō enim uerum est uniuersaliter musicus michalus qm corrūpet: hoc aūt nō sumpto non erit sills. hec aūt fallacia fit in eo qꝫ pene tantū nihil differēs dicere hoc huic ineē: aut hoc huic omni inesse concedimus.

℄ Consequenter determinat difficultates siue errores accidētes iuxta ꝑdictam reductionē ꝛ ꝓcedit sic. pᵒ dat intentionē. s. qꝫ multotiēs fit deceptio eo qꝫ putat eē sills qui nō est: ꝛ h̄ aliqñ in orōnibꝰ necessarijs. q: enī necessarias habēt credit qꝫ sint sills. aliqñ aūt in orōnibus nō necessarijs credit enī in sepe orō nō necessaria eē sills propter silem pōnem terminoꝝ ei qui est in sillo: ꝛ h̄ manifestat ꝛ h̄ est. [frequēter ergo.] 2ᵒ ꝓsequtur ꝛ diuidit in duas. in pᵃ determinat errorē qui accidit circa nō necessarias. in scdā cum dicit. [frequēter autez mētiri eueniet.] errorē qui ꝓuenit circa necessarias. in pᵃ sic procedit. pᵒ ponit exēplum tale. aristomenes semꝑ intelligibilis est: aristomenes est aristomenes itelligibilis ergo aristomenes semꝑ est: ꝛ dicit qꝫ nō sequit ꝯᵒ tamē videt sequi ꝓpter silem dispōnem terminoꝝ et qui est in sillo. sed non est sills. q: in tali dispōne terminoꝝ oporteret maiorem ulem eē. nūc aūt non est ita. ꝛ h̄ est. [sic est in quo. a.] scdō addit exēpluz oīno simile tale michalus corrūpet cras. istud nō sequtur neqꝫ est sills. videt tamen qꝫ sit eadē causa quā prius. ꝛ h̄ est. [Rursum sit in quo qdē. c. michalus.] tertio ad manifestādū deceptionem in utroqꝫ dicit: qꝫ deceptio fit h̄ in eo qꝺ pene est eadem dispositio terminoꝝ dispōni que est in sillo. apparet enim eadē siliter illi. Quia enim in terminis discretis idez est hoc huic ineē: ꝛ h̄ huic omni ineē credit qꝫ fuerit sills qꝫuis non sit maior ulis: ꝛ h̄ est [h ergo sit.]

℄ Dubitabit forte aliqs pᵒ de intētione huius capli. videt enim superfluere cum reductio silloꝝ sufficiēter determinata sit in ꝑcedētibus: ꝛ h̄ dupl'r. s. oium silloꝝ secūde ꝛ tertie figure in pᵃ figurā: ꝛ oium silloꝝ pᵉ figure in ules pᵉ. pterea infra reducet oēs figuras ad inuicē. qd est ergo qꝺ hic determinat de reductione. Et dicēdum qꝫ reductio silloꝝ est q̄druplex. aut enim orō aliq est actu sillata uel potētia tm̄. si potētia sic fit reductio quedā orōnis sillogiçandꝫ in actu sillatā: ꝛ h̄ est qñ orō cōfuse ꝛ inordinate disputata est: ꝛ postea debet reduci in formā sillisticā: talis autem est reductio que dat hic. si autez orō sit actu sillata. aut ergo est indifferēs reductio oium figurarum ad inuicē: ꝛ h̄ est quedā resolō: que qdem docet eādem ꝯclusionē in diuersis figuris sillogiçare facta alteratione quadā circa mediū ꝛ h̄ determinabit infra. aut est reductio figurarū imꝑfectarū ꝛ hoc dupliciter. aut enīz reducunt silli imꝑfecti in ꝑfectos simꝑr aut in pᵐᵒ perfectos sicut in ules pᵉ: ꝛ ista duplex reductio determinata est supius. patet igit qꝫ q̄druplex est reductio in orōnibus: ꝛ ideo nulla illarū supfluit: cum oēs determinentur in hoc libro. Sed tūc dubitat potētia enīz est añ actū q̄re orō sillandā ꝑor est qꝫ oratio actu sillata. q̄re euz hic determinet reductionē orōnis sillande supius aūt determinauit reductionē orōnis sillate: patet qꝫ nō bñ processit: debet enim hec reductio precedere illā que in precedētibus determinata est. Adhuc cum sit quedā reductio mutua figurarū ad inuicē que qdem reductio cōmunior est alijs reductionibus videt qꝫ pᵒ debet et illā determinare. nūc aūt ultimo determinat eam.

℄ Et dicēdum ad pᵐū qꝫ si orō que solū in potētia sillata est debet in formā sillisticā reduci: necesse est illā formaz sillisticam prius cognosci sed illa nō cognoscit nisi per silloruz gnātionem. q̄re opꝫ ꝑcognoscere silloꝝ gnātionem si debeat fieri reductio orōnis inordinate ad sillm: sed gnātioni silloꝝ cōnexa est duplex reductio. s. que est aliaruz figurarū in pᵐā: ꝛ que est oium silloꝝ alioꝝ in ules pᵐe sicut patet ex ꝑdictis. q̄re ante istā reductionē que fit hic necesse fuit illā duplicē reductionē prius determinare. qꝫuis ergo ꝑm rem ꝑcedat orō sillanda orōnē sillatā tamē necessitas ipsius artis exigit prius determinari reductionem orōnis sillate qꝫ sillande.

℄ Ad scdm dicēdū qꝫ illa reductio que est figurarū ad inuicē mutatio non est ꝓpter silloꝝ ꝑfectionē. sed ut pateat quot modis idē sillari possit per idē medium alteratū. Oēs aūt alie tres reductiones per ꝑfectionez orōnū sillicarū fiūt: ꝛ ita patet qꝫ ꝑncipaliter nō intēdit illa mutua reductio: ꝛ ideo illam reductionē figuraꝝ ad inuicē ultimo determinat.

℄ Consequēter forte dubitabit aliqs de dictis in littera. ꝛ pᵐo de hoc qꝺ dicit qꝫ si habeamus silloꝝ generationē ꝛ medij inuētionē: ꝛ silloꝝ reductionē tūc habebimus sufficienter ꝓpositū. ex hoc enim videt qꝫ cuz hec tria in pᵒ lᵒ sufficiēter determinata sint qꝫ scdꝰ liber nō sit de suo ꝓposito: imo supfluat. Et pt dici qꝫ pnʳ itētū i toto h̄ negocio

In hoc pmo habet. in scdo autez determinat de qbusdā modis sillorum qui sunt ex ypothesi quoꝝ generatio est de ꝓposito Arist. ꝛ si nō ita pncipalr sit generatio ostensiuoruz: ꝛ ita uerbū eius nō excludit scōm librū a suo ꝓposito intēdit enim dicere ꝙ cōpletio totius doctrine in dictis tribus cōsistit. ¶ Ulterius forte dubitatur de suo exēplo ubi dicit ꝯōnem sequi ꝭ ꝓpōnes necessarie sint ut hic non sba interempta nō interimit sba sed partibꝰ rei interemptis interimit res ergo partes sbe sunt sbe videt enim ꝙ sit sillis cum sit orō in qua qbusdā positis ꝛc. Oppositū autem videt ultter: ꝛ pmo per hoc ꝙ altera pmissaꝝ negatiua est ꝛ cōclo affirmatiua qd nō cōtingit in sillo. Adhuc quicūꝗ terminus est in ꝯōne opz ꝙ sit in premissis: sed in dicta orone est aliquis terminꝰ in orone qui non est in pmissis. Adhuc oēs termini pmissaꝝ pter mediū debēt inueniri in ꝯōne sed sic nō est in dicta orone q̄re nō est sills: ꝛ hoc uerū est. ¶ Ad obiectum dicēdum ꝙ nō est ibi recta dispositio terminoꝝ ꝛ ꝓpōnum ꝛ ideo nō cōuenit ei diffinitio sillis lz concludat ex necessitate. Querit ergo que ꝛ quomodo desunt ibi ꝓpōnes. Et dicēduz ꝙ ꝓpxie pmisse huiꝰ ꝯōnis partes sbe sunt sbe. sunt iste qbus interemptis interimitur sbs. sunt sbe sed partibus sbe interemptis interimit sbs ergo partes sbe sunt sbe. iste ꝓpōnes desunt in predicta orone ꝛ h ꝙ immediate sillet ꝯꝰ: sed minor huius silli intelligit in secūda ꝓpōne dicte orōnis intellecte vniuersaliter. per sillm autem sillat sic ex pma ꝓpōne posita in littera ꝛ maiore subintellecta in secūda ꝓpōne per secūdam figurā. nō sba interempta non interimit sba. partibus autem sbe interemptis interimit sba ergo ptes sbe sunt sbe. ex h autem ꝛ quedā assumptio sillat sic: que sūt ꝛ non sunt non sbe nō sunt sbe: sed partes sunt ꝛ nō sūt non sbe ergo partes sbe sunt. sic ergo patet quomodo ex sillo sillatur ꝛ qualiter desunt ꝓpōnes: ꝛ ꝙ oratio quam ponit q̄uis sit necessaria non tn̄ est sills. ¶ Sed hic forte querit q̄re nō declarat quomō accidit decipi supfluitate sicut diminutione. Et dicit uel dici pōt ꝙ utrūꝗ in exꝰ patet qd ponit siquis inspiciat non solū enim deficientes sunt ꝓpxie debite immo supfluit alia indebita uel alie indebite q̄re cuz abūdet in pmissis terminis respectu ꝯōnis ut dictū est: necesse est abūdare ꝓpōnem. addito enim termino addit ꝛ ꝓpositio. ¶ Conter querit de secūdo exēplo. s. si est homo est aial: ꝛ si est aial est sbs. ergo si est hō est sbs. dicit enim ꝙ nō est sills. videt ꝙ sit tum per diffinitionē silli. tū per Boectū qui dicit talē eē sillm boꝫ ypotheticū pcedētem sup mediū. idē a pmo ad ultimū. Et dicēdū ꝙ Arist. nō loqtur hic de sillo ypotheꝯ sed caꝰ tm ꝛ ostensiuo: ꝛ ideo nō reputat talem pro sillo. Adhuc opoꝛtet ad sillm ꝙ sit debita pō terminorū ꝛ ꝓpōnum sed hec nō est debita pō ꝓpōnum. illa enim que ut pars est pmo ponit. que autē ut totū secūdo tanꝗ ipsa sub sua parte accipiat ꝛ ita est ibi duplex peccatū cōtra sillm: sm ꝙ intēdit hic Arist. de sillo. si aūt trāsferātur ꝓpōnes in pdicatos sic. oīs homo est aial. oē aial est sbs. nūc nō nisi vnum peccatū cōtra sillm. s. indebita positio ꝓpōnum. ¶ Conter dubitat de hoc qd videt Arist. uelle nomē diuiduū addi termino discreto sic. Omnis aristomenes itelligibil est ꝛc. videt enī ꝙ nō sit possibile sic tam per nām nois indiuidui qd a duobus uel pluribus ꝛc. q̄ per nām termini discreti qui nō diuidit per partes subiectiuas. Adhuc nomē vdiuiduū solum pōt addi termino in quo est accipe vnū extra alterū. hoc aūt nō est in termino discreto. Sed dicūt ꝙ termino discreto absolute nō pōt addi sed per aliqd sibi adiūctum sub quo est accipe vnū extra alterū: ut cum dicit oīs michalus musicus: ꝛ oīs aristomenes intelligibilis. Sed contra nomē adiectiuū neꝗ uerbo supponit neꝗ distributioni subiacet pse sed mediate sba termini substantiui adiūcti. sed sbs substantiui singularis nō subiacet distributioni. q̄re nec adiectiuū per ipsum. q̄re aggregatū ex noie discreto ꝛ noie adiectiuo non pōt subiacere distributioni cum neutrū habeat nām qua distribuat. Sed si dicet ꝙ ipsuz adiectiuū cōe est aliquo modo ꝛ sic circa ipsum sit ꝯtradictio per nomē discretū non tn̄ tota cōtradictio quin adhuc distribui possit pro accñte ꝛ ita non subiacet distributioni per nomē discretū sed magis ex sua coītate. Sed cōtra non habet de se qd supponat uerbo neꝗ subiaceat distributioni. Adhuc albedo in forte idiuiduatur in ipso. q̄re sicut nec sor. distribui pōt. sic nec albedo in sorte: ꝛ ita nō erit cōueniēter dictū oīs sor. albus quia vnicū ꝛ indiuiduū est suppositū tam sortis ꝙ albi. Sed dicet ꝙ quedā accñria ita indiuiduo iūgunt: ꝙ non suscipiūt in eadē multiplicationē sm spēm. sicut album in sorte: ꝛ ꝓpter additionē talis accñtis siue adiectiui non pōt addi uꝉe signū termino discreto. Quedā autē ita iūsunt ꝙ in eodē sunt multiplicabilia sm spēm. sic signuz uꝉe vnde sic dico. Ois intelligibilis aristomenes semper est ois intelligibilitas est in eo semp. hoc autē falsuz est. Sed cōtra in omni dispōne huius debet minor extremitas sumi sub medio distributo ꝛ tam omne cū ꝙ distribuit intelligibilitas uel musica in hoc indiuiduo q̄re minor sub eo accipi debet si fiat sills h aūt manifeste falsum est. neꝗ enim aristomenes cadit in distributione intelligibilis neꝗ michalus in distributione musici. q̄re nō cōtingit dicere maiorem eē falsam cū signo distributionis ꝛ sillm bonuz. Adhuc intelligibil est differentia improps aristomeni respectu eius qd est semp esse siue sumant cum signo uꝉi siue non. sic musicū est dña ipropria michalo. in respectu eius qd est corrupi ꝛ nō erit sillogismus qd cōcedēdum. vnde cum dicit. s. Sed oportet uꝉiter. a. b. siue ꝓpōnem. Jnon intēdit per hoc ꝓpositionē debere accipi uꝉem in talibus terminis sed maiorem in tali dispōne debere accipi uꝉem qd est dispositio pme figure. per hoc aūt qd dicit. s. hoc aūt falsum quod ponebat eē intelligibile. Jnō intēdit ꝙ ꝓpositio uꝉiter in talibus terminis sit falsa sed ꝙ falsum sit ipsam posse accipi uꝉem in talibus terminis. sed hoc innuit per hoc qd sequit. s. cum aristomenes sit corruptibilis. Jper enim sigt aristomenē indiuiꝭ esse ꝛ singulare cui nō licet addere signum uꝉe. patet igit q̄liter dicēdum est. s. ꝙ nō debet addi signū uꝉe termino discreto neꝗ pse neꝗ per adiectiuū additum. ¶ Sed tūc querit cuius modi peccatū cōtra sillm est in dictis exēplis. Et dicēdū ꝙ maior nō est uꝉis cum tn̄ sit dispositio pme figure ꝛ est fallacia. sed quid a maiori ad ꝯōnem.

Requēter aūt ꝛ mētiri euenit eo ꝙ

f nō bene exponunt sm ꝓpōnez terminū ut si. a. qdem sit sanitas. b. h̄o egritudo. c. aūt hō: uerū est dicere quoniā a. nulli. b. ꝯtingit ineē: nulli enim egritudini inest sanitas. ꝛ rursum quoniaz. b. inest omni. c. oīs enim hō susceptibilis est egritudinis. videbit igit accidere nulli hoi cōtingere sanitatē ineē. Huius aūt causa est: ꝙ non bn̄ exponunt termini sm dictionē qm̄ trāsumptis hijs que sunt sm habitudines non erit sills: ut si pro sanitate qdē ponat sanū: pro egritudine aūt egrū: nō eniz est uerū dicere qm̄ nō ꝯtigit egrotāti sanū eē: hoc aūt non sumpto nō fit sills: nisi cōtingētis: hoc aūt non impossibile: cōtigat eniz nulli hoi ineē sanitatē. Rursuz in me

dia figura erit sil'r falsum: nā sanitatē quidē nulli egritudini: hoi vō oi ɔtingit inesse: q̄re nulli hoi egritudo. In tertia autē figura scōm cōtigere accidit falsum: etenī ⁊ sanitatē ⁊ egritudinē ⁊ disciplinā ⁊ ignorantiam ⁊ oino cōtraria oinni ⁊ eidē cōtingit inesse: sibi vō impossibile iuicē: hoc autem in p̄dictis nō est ɔcessum: quādo enī eidē plura cōtingit ineē ɔtingit ⁊ sibi inuicem. manifestū ergo q̄m in oibus his fit fallacia ꝓpter terminoꝝ expōnē trāsumptis enī hijs que sunt ꝫm habitudines nihil fit falsum. Palā ergo q̄m in huiusmodi ꝓpōnibus semꝑ qō est ꝫm habituꝫ pro habitu sumēdum ⁊ ponendū terminum.

ℭ In parte ista determinat Arꝭ. errores ⁊ difficultates accidētes circa reductionē duaꝝ ꝓpōnum in terminos tres. in orōnibus in q̄bus est necessitas ⁊ illas remouet ⁊ diuidit in p̄ncipale ⁊ incidēs qō incipit ibi. ⌊ nō oportet aūt arbitrari. ⌋ pars p̄ncipalis in duas. in p̄ma remouet errores cōtingētes in hac reductione circa terminos p̄ncipales. in scōa cum dicit. ⌊ reduplicatū aūt ad maiorē ⌋ remouet errores ɔtingētes in illa circa aliq̄d annexum alicui p̄ncipaliū terminoꝝ. p̄ma in duas. in p̄ma remouet errorē siue difficultatē cōtingētem in hac reductione circa terminos simplices. in scōa cum dicit. ⌊ nō autem oportet semꝑ. ⌋ circa terminos cōplexos. in p̄ma sic procedit. p̄mo ꝓponit ꝓpōnē intētam dicēs q̄ sepe fit deceptio q̄n termini accipiunt nūc ꝫm ɔtractionē nūc ꝫm abstractionē ut hic deueniēte nulla egritudo est sanitas. s; ois hō est eger. nō sequit de necessitate ergo nullus homo est sanus q̄uis sequi videret ⁊ h̄ est. ⌊ ut si. a. q̄dē. ⌋ scōo causam deceptionis exponit ⁊ remouet dicēs q̄ deceptio est per acceptionē terminoꝝ abstractoꝝ cū debe rent accipi in cōcretione. maior enim ꝓpō sumpta est in abstractis ⁊ sumēda erat in cōcretis terminis ⁊ erit tunc ꝓpositio falsa cū mō necessitatis. s. de necessitate nullum egrū est sanū. accepta aūt maiori de cōtingēti erūt p̄missa uere ⁊ cōclusio sequēs de cōtingēti sic cōtingit nullū sanū eē egrū sed ois hō est eger ergo cōtingit nullū hominē eē sanū ⁊ h̄ est. ⌊ huius autē causa est. ⌋ Et nota q̄ termīos abstractos uocat ea que dixit ꝫm habitudines. ɔcretos aūt qui ab his sumunt. ℭ Coñter ostēdit eā in secūda figura dicēs q̄ similr accidit hec deceptio ꝓpter prauā susptionē terminoꝝ. si enim accipiant p̄mo in abstractione sic de necessitate nulla egritudo est sanitas. ois hō est sanus. nō sequit ɔ° de necessario sumptis autē p̄missis uera in terminis cōcretis ⁊ altera de cōtingenti. erit ɔ° sequēs de cōtingēti sicut p̄us ⁊ h̄ est. ⌊ rursum in medio. ⌋ Coñter manifestat eā in tertia figura dicens q̄ ɔ° in terminis abstractis erit falsa p̄missis existētib° ueris de cōtingēti uel altera de ineē. uerbi gr̄a omni homini cōtingit ineē sanitatē: ⁊ ita egritudinē nō tn̄ contingit aliquam egritudinē eē sanitatē. ⁊ causa huius est q: contingit eidē ineē cōtraria ⁊ si nō simul nō enim vnū illoꝝ inest alteri q̄uis videat ꝫm predictos terminos ⁊ predictū modū ⁊ h̄ est. ⌊ in tertia autem figura. ⌋ Coñter ex his cōcludit ɔ̄nem p̄habitā ostēsam dicēs manifestum esse deceptionē fieri per incōuenientem terminoꝝ expōnem ⁊ nullū accidit incōueniēs si trāsmutētur abstracta in cōcreta ex quo cōcludit q̄ in reductione talium ꝓpōnum faciēda ponēdi sunt termini cōcreti ⁊ non abstracti ⁊ sic patet quomō vitat peccatū accidēs circa talem acceptionem ⁊ h̄ est. ⌊ manifestū est quomō in oibus. ⌋ ℭ Dubitaret forte aliq̄s utrū semꝑ accidat peccatū cōtra sillm̄ sumptis terminis nō in cōcretione immo in abstractione. ⁊ videt q̄ nō. sequit enī ad minus ex necessitate cōclusio de ineē sic de necessitate nulla egritudo est sanitas ois homo est eger ergo nullus hō est sanus. Adhuc segtur per locū a cōiugatis. si de necessitate nulla sanitas est iustitia ergo nullū sanū est iustū: ⁊ tn̄ cōmutant termini ꝫm ɔcretū ⁊ abstractū. Adhuc in exēplo Arꝭ. maior est uera de necessario ⁊ minor de ineē quare segtur ɔ° necessaria per mixtionē necessarij ⁊ ineē. q̄re sequit de necessitate nulla egritudo est sanitas sed ois hō est eger ergo de necessitate nullus hō est sanus. Adhuc dubitabit q̄re magis sequit ɔ° terminis existētibus concretis q̄ꝫ abstractis. ℭ Ad p̄mum dicēdū q̄ ubicū q̄ꝫ fallit habitudo sillica per uariationē terminoꝝ a concretis in abstractis uel eɔ°. ℭ Ad oꝫm dicēdū q̄ ɔ° de ineē sequit nō ꝓpter virtutē sillicam per habitudinē localē. de ptē enim maiore extremitate sequit ɔ° p locū ab oppositis. ℭ Similiter dicēdū ad scōm q̄ argumētū ualet tm̄ ꝫm habitudinē localē. uel pōt ibidē dici q̄ non sequit ɔ° nisi accipiat ɔ̄ sicut premissa accipit. aliter enim non est h̄ uera nullum sanū est iustū. ℭ Ad tertiū dicēdū q̄ mixtio necessarij non ualet nisi cū minor est eēntialiter sub medio sicut p̄us habitū est. sic autem nō est in exēplo Arꝭ. Ad h̄ non est necessitas sillogismi nisi in terminis uniformiter acceptis sic autē non est in exēplo Arꝭ. ⁊ ideo non tenet sua mixtio. ℭ Ad aliud dicēdū q̄ necessario in terminis concretis neq̄ꝫ abstractis sequit ɔ° necessario q: nō accipit minor sub medio. ⁊ adhuc in terminis cōcretis erit maior falsa de necessario ɔ° aūt de cōtingenti sequit accepta maiori de cōtingēti in terminis cōcretis sicut dictū est in sententia. ℭ Ulterius forte dubitatur de eo qō dicit hāc esse falsam in cōcretis. de necessitate nullum sanū est egrū. videt enim q̄ sit uera sic. hec est uera nullū sanū est egrū ⁊ nō pōt non eē uera ergo est necessaria q̄re dictū eius necessariū. q̄re nullū sanū eē egrum est necessariū ⁊ sic hec de necessitate nullū sanū est egrū. Si dicat q̄ h̄ est multiplex nullū sanū esse egrū est necessariū ꝫm cōpōnem ⁊ diuisionē ⁊ uera in sensu cōpōnis s. cōposite ꝓferendo falsa est in sensu diuisionis. s. diuisiꝫ ꝓferēdo ⁊ tn̄ in sensum diuisionis sequit ex ea de necessitate nullū sanū est egrū. Cōtra nulla differētia est inter ista nisi q̄ in vna cadit modus sup dictū in alia autē sup ꝓpōnem. Quare videt q̄ id qō segtur ex vna in sensu diuisionis sequat ex alia in sensu cōpōnis. q: ꝓpositio ⁊ dictū ɔuertunt eodē aūt addito cōuertibilib° ⁊ eodem mō se habētibus adhuc erūt ɔuertibilia. Adhuc in hac ꝓpōne nullū sanū est egrū est necessariū ꝫm q̄ diuisa est. modus cadit sub negōne sicut patet distinguēti in hac aūt de necessitate nullū sanū est egruꝫ cadit modus sup negōnem sed ad negōnem modi de necessario non sequit affirmatiua modi ⁊ negatiua ipsius eē q: non sequit si nō necesse est eē necesse est nō esse sed econuerso Quare ad dictā ꝓpōneꝫ de sensu diuiso non sequit ista necesse est nullū sanū esse egrum. nec ista de necessitate nullum sanū est egrū. Et dici pōt q̄ illud argumētuꝫ nō ualet si ꝓpositio est uera ⁊ non pōt nō esse uera ergo est necessaria nisi fuerit in sbo causa eēntialis ⁊ insepabilis quare p̄dicatū remouet a sbo uel ei inest; sed cum dicit nullū sanū est egrū in supposito non est causa eēntialis ⁊ insepabilis remouēs p̄dicatū a sbo sed causa accidētalis ⁊ separabilis ⁊ ideo ꝓpositio nō est necessaria immo falsa erit addito modo necessitatis. h̄ autē nullus hō est asinus cum sit uera ⁊ non possit non eē uera est necessaria q: in sbo est causa eēntialis ⁊ insepabilis remouonis p̄dicati a sbo ⁊ ideo si addat modus necessitatis adhuc erit uera. Ex hys patet quomō hec ꝓpositio non est necessaria nullū sanū est egrū. nec alia cōsimilis. ⁊ quomō

intelligēda est regula que est si ꝓpō est uera ⁊ non pōt nō eē uera ꝗ est necessaria. ¶ Ulterius dubitari pōt silr circa exēplū positū in scda figura sed patet per dicta. Sz querit̄ de eo qđ dicit ibi seq in scda figura. sic ↄtingit nllū sanū eē egrū / oīs hō est eger ergo cōtingit nullū hoiez esse sanū. illud nō sequit̄ qꝛ est mixtio cōtingētis ⁊ ineē in scda figura affirmatiua existe de ineē cuiꝰ ↄtrarit̄ superius. Et dicēdū ꝙ suus sermo cois est ad h̄ ꝙ affirmatiua sit de ineē. ⁊ ꝙ negatiua est / ⁊ si illa de ineē fit affirmatiua nō sequit̄ ↄ° sicut opponit̄. vn̄ ponēda est negatiua de ineē / ⁊ tūc sequit̄ sic nullū sanū est egrū. cōtingit oēm hoiem eē egrū ergo ↄtingit nullū hoiem eē sanū. ¶ Adhuc forte dubitaret aliqs de eo qđ dicit in exēplo tertie figure. s. ꝙ ex p̄missis ueris nō seqtur ↄ° per hoc enim videt̄ tertia figura falsificari / ⁊ ꝙ non teneat nisi gr̄a terminoꝝ ex quo in abstractis non pōt inferre ↄcretionē. Adhuc videt̄ falsum qđ dicit. ꝙ mediū in tertia figura pars est utriusqꝫ extremitatis quare p̄missis exn̄tibꝰ affirmatiuis ⁊ ueris necesse est cōcludi uere cōuenientiā extremitatū s̄m partē / ⁊ ita sequet̄ ↄ° uera. ¶ Ad h̄ dōꝫ ꝙ dispositio tertie figure semp est cū terminis vniformiter sumptis. sed in exēplis Arē. nō sumunt̄ vniformiter. in premissis enim fit cōparatio oppositoꝝ accītiuꝫ ad s̄m. ex qua cōparatione extremitates sumunt̄ in concretione ⁊ denoīatiue cū dicit̄ cōtingit hoi ineē egritudinem / ⁊ silr sanitatē que eqpollēt istis. cōtigit oēm hoiem eē sanum cōtingit oēm hoiem eē egrū. in ↄōne aūt p̄dicat̄ accidēs de accīte ubi nō fit denoīatio. est eniꝫ sensus ↄōnis iste cōtingit aliquā egritudinē eē sanitatē. ⁊ ideo non sequit̄ ↄ° in abstractione. qꝛ nō vniformiter accipiunt̄ termini s. in p̄missis ⁊ cōcretione denoiatiue. In ↄōne aūt in abstractione ex hys patet r̄nsio ad opposita.

Non oportet autez semp terminos querere nomine exponi: sepe enim erūt oꝛones quibus impositū non est nomē: quare ⁊ difficile est reducere huiusmodi sillogismos: aliquotiēs autez falli accidit ꝓpter huius inqsitionē: ut ꝙ immediatorum est sill's. Sit. a. duo recti. b. triāgulus. c. ẏsoceles. inest ergo ei qđ est. c. in est. a. per. b. ei ẏso qđ est. b. nō iam per aliud ipse enim triāgulus habet duos rectos: quare nō erit mediū eius qđ est. a. b. cuz sit demōstrabile. Manifestū enim qm̄ mediuz nō sit semp sumēdum ut hoc aliqd sed aliqñ oꝛonē qđ accidit in predicto.

¶ In hac pte remouet difficultatē accītem in reductione quātū ad terminos cōplexos / ⁊ ꝓcedit sic. p̄mo ꝓponit ꝓpōnē intētā h̄ dicēs ꝙ in reductione in terminos non opꝫ semp cōuertere terminos simplr̄es / ⁊ h̄ est. ⌊ nō opꝫ aūt. ⌋ 2° manifestat eā duplici cā. p̄ma est qꝛ sepe oportet terminos sumere ubi nō est nomē vnū impositū / ⁊ concludit ibi esse difficile in reducendo / ⁊ h̄ est. ⌊ sepe enim erūt. ⌋ 3ª causa est qꝛ penes inqsitionē terminoꝝ simpliciū accidit sepe in sillis decipi / ⁊ h̄ declarat in exemplo. qꝛ si dicat̄ triāgulus habet duos rectos equicrurus est triāgulus ergo habet duos rectos. h̄ concludit̄ p̄mū de ultimo per mediū simplex sicut per triāgulū. sed si debeat p̄mum ostēdi de medio nō cōtingit accipe terminū simplicē pro medio. duo eniꝫ recti ipse triāgulo insunt / ⁊ nō per aliud. vn̄ oportet sumē diffinitionē passionis uel sbi pro medio ⁊ h̄ est. ⌊ aliquotiēs aūt. ⌋ Cōter cōcludit ꝓpositionē manifestā quā intēdit dicēs. ꝙ non semp que rēdū est mediū qđ sit terminus simplex. sed aliqñ oportet sumere diffinitionē siue aliquā oꝛonē sicut in p̄dicto exēplo. ⁊ ita patet ꝙ in reductione nō semp sunt querendi termini simplices ⁊ h̄ est. ⌊ maᵐ ergo qm̄ mediuz. ⌋ Dubitet̄ forte hic qꝛ videt̄ uelle opposita. p̄mo enim significat hāc eē imediatā. oīs angulus habet duos rectos per hoc qđ dicit. ⌊ ut qm̄ immediatoꝝ. ⌋ postea signi p̄aꝫ eē mediatā cū dicat. a. b. sit demōstratiuū. Et dicēdum ꝙ ꝓpō dicit̄ immediata dupl'r. vno mō ab immediatione cāe / ⁊ sic solū p̄ncipia demōstrationis p̄ma imediata sūt ⁊ sic nō est hec immediata triāgulus habet duos rectos cū sit ↄ° demōstrationis / ⁊ hoc est qđ signi ultimo ipsam mediatā eē. alio mō ab immediatione alicuius termini medij sicut ibi. ⁊ hoc mō est cōclusio demōstrationis immediata. qꝛ inter passionē ꝓpam ⁊ eius s̄bm ꝓpriuꝫ nō cadit s̄bm mediū ⁊ sic hec est imediata oīs triāgulus hēt duos rectos / ⁊ h̄ pōt signi per illam lr̄am. ⌊ ut qm̄ mediatoꝝ. ⌋ nō tñ oportet ꝙ illa litera significaret eius immediationē sed imediationē p̄ncipioꝝ cōcludentium ipsam vel aliquā cōsilem. ¶ Adhuc dubitat̄ forte qꝛ videt̄ ꝙ oīs ꝓpositio mediata sit qꝛ si est ꝓpō affirmatiua p̄dicatū inest s̄bo aliq̄ est ergo cā huius inherētie ⁊ illa meᵐ pōt eē respectu illius ꝓpōnis. ⁊ silr̄ est de ꝓpōne negatiua aliq̄ enim est causa que p̄dicatū remouet̄ a s̄bo. Et dicēdum ꝙ oīs ꝓpō cām habet sue ueritatis illa tñ causa nō in oībus sufficit ad demōstrādū. oportet enim cām que demōstrare debet eē p̄orē ⁊ notiorē. in p̄mis aūt p̄ncipiis nō est talē cām inuenire. ⁊ ideo dicunt̄ immediata.

Nesse aūt p̄muz medio ⁊ hoc postremo non est sumere uelut que semp predicent̄ de se inuicē aut similiter p̄muz de medio ⁊ hoc postremo ⁊ non ineē similiter: sed quotiēs esse dicit̄ ⁊ uerū dicere hoc totiēs opꝫ putare singulare ineē: ut qm̄ ↄ̄rioꝝ eadē est disciplina: sit enim. a. vnā eē disciplinā. b. aūt ↄ̄ria sibi inuicē. a. ergo inest. b. nō qꝛ ↄ̄ria sint vnā eē disciplinā eorūdē: sed qm̄ uerū est dicere de ipsis vnā eē eoꝝ sciam. Accidit autē qñqꝫ p̄mū de medio dici: mediū autez de tertio nō dici: ut si sophia est disciplina: bonū aūt est sophia: ↄclusio qm̄ boni est disciplina: ergo bonū qdē nō est disciplina: sophia aūt est disciplina. Qñqꝫ aūt mediuz de tertio dicit̄: p̄mū aūt de medio nō dicit̄: ut si q̄lis est disciplina oīs aūt cōtrarij: bonū aūt ⁊ ↄ̄riū ⁊ q̄le: cōclusio qdē qm̄ boni est disciplina: nō est aūt bonum disciplina: neqꝫ quale: neqꝫ contrarium.

¶ In hac pte remouet Arē. difficultatē cōtingētem in reductione circa terminos obliquos ⁊ diuidit̄ in duas. in p̄ma qꝛ ignotū est an sill'et̄ ex obliqs. docet ex eis sill'are in scda cū dicit. ⌊ simpl'r enim hic dicimus de oībus. ⌋ quomō sumēdi sunt termini in reductione taliū silloꝝ. in p̄ma sic ꝓcedit. p̄mo ꝓponit ꝓpōnem uerificādaꝫ dicēs ꝙ ꝓpōnes affirmatiue ⁊ negatiue ad sill'm nō semp accipiēde sunt s̄m terminos rectos. sed accipi pñt s̄z quēcūqꝫ casum ⁊ hoc declarat in vno exēplo ut h̄ oppositoꝝ eadē est disciplina / ⁊ h̄ est. ⌊ Ineē aūt. ⌋ 2° diuidit eā p̄° docēs sill'are ex obliqs affirmatiue. 2° negatiue cū dic. ⌊ eodē aūt mō. ⌋ ⁊ p̄ᵃ in duas. p̄° ut tñ altera ꝓpō ē de aliq. 2° utraqꝫ est de obliq cū dic. ⌊ est aūt neqꝫ p̄ᵐ. ⌋ ad h̄ altera

existe de obliquo pmo exeplificat ubi minor est de obliquo sic sophia est disciplina boni est sophia ergo boni est disciplina et hoc est. [accidit ergo quandoqz.] 2° ubi maior est de obliquo sic ois qualitas aut contrarii est discipline. sed boni est eqle aut contrarii ergo etc. et h est. [quoqz aut medium.] Et nota qd ille que dicunt in recto dicit pncipis ul dici ul pdicari. illa vo que in obliquo no dici neqz pdicari. pprie enim est pdicatio et subiectio sm rectum.

¶ Est aut neqz pmuz de medio: neqz hoc de tertio: pmo de tertio qnqz qdez dicto: qnqz aut no dicto: ut si cuius est disciplina huius est gen9 boni aut est disciplina cocedo qm boni est genus: pdicat aut nullu de nullo. Si aut cuius est disciplina genus est h boni aut disciplina cocedo qm boni est genus: ergo pdicat de extremo pmuz de se aut inuicem non dicuntur.

¶ Deinde exeplificat ubi utraqz est de obliquo. et p° ubi utraqz est de obliquo et etiam 2° sic. cuius est disciplina eius est genus. sed boni est disciplinus ergo boni est genus et hec est. [est aut neqz.] 2° ubi utraqz existente de obliquo est cocedo directa sic cuius est disciplina h est genus sed boni est disciplina ergo bonuz est genus et h est. [si autem cuius est.]

¶ Eodé aut mo et in no ee sumedum. No enim significat no no inesse hoc huic no ee hoc h: sed aliqn non ee huiusmodi: aut hoc huic: ut qm no est motionis mot9: aut gnationis gnatio: uoluptas aut est: non igit uoluptas gnatio: aut rursus: qm risus qde est signu: signu aut non signu: qre no est signu risus: silr aut et in alijs in qbus interimit problema. eo qd di aliquo mo ad ipm genus. Rursum qm occasio no est tepus opportunu: deo enim qde est: tps aut opportunu no e occasio: eo qd nihil deo pficies est terminos enim ponedu occasione et tps opportunu deu: ppo aut sumeda sm nois casus.

¶ Consequenter docet sillare ex obliqs negatiue et pcedit sic. p° dicit qd est accipe ppone sillica negatiua sicut et affirmatiua no solu in recto sed sm quecqz casum et h est. [eode aut mo.] 2° h manifestat et pmo accipiendo ppones de oblique genitiui. 2° de oblique datiui ui dicit. [rursum qm estas.] de oblique genitiui duo ponit exepla quoz pmuz het utraqz ppone sic. motionis no est mot9. neqz gnationis gnatio sed uoluptatis est gnatio et motus ergo uoluptas no est gnatio neqz mot9 et h est [ui qm no est.] 2m het minore ppone de recto sic. signi no est signu sz risus no est signi ergo risus no est signu et accipit risus in minori noiatione in 2one gteri et h est. [aut risus.] et addit qd silr est in alijs in qbus cocludit negatiua ppo eo qd pdicatu aliquo mo se het ad ipam ppone. sed ad ipsaz re subiecta et h est. [Silr aut et in alijs.] 2iter exeplificat de obliquo datiui sic ideo no est tepus opportunu et h est. [rursus quoniam occasio.]

¶ Simplr aut hic dicimus de oib9 qm terminos qde semp ponedu sm declinationes noium: ut ho: aut bonuz aut 2ria: no hois aut boni: aut no 2rioz: ppones aut sumedu sm vnuuscuqz casus: aut enuz qm huic h ut eqle: aut qm hui9 duplu: aut ut feriens uel videns: aut qm hic: ut qm ho aial aut si quolibet in o aliter cadit nomen sm ppone: inee aut hoc huic et ueru ee hoc rones sumedu quones pdica neta diuisa sunt: et hec aut quo aut simplr. Ampli9 aut te simplicia aut coplexa: silr aut et no ce 2siderandu: aut hoc et determinadu melius.

¶ Consequenter docet quo sumedi sut termini i reductiõe talium et pbat sic. pmo dicit qd termini pponedi sunt sm rez qz uis ppones accipiede sint per dias obliquoz et hoc est [silr h aut.] 2° addit quot modis accipiede sunt ppositiones dices qd ppones ta affirmatiue qz negatiue accipiede sunt tot modis quot modis couenit accipe pdicata respectu sboru siue pdicata sint cu determinatione siue simplr accepta siue et sint simplicia siue coposita et h est. [Inee aut h huic.] In fine aut tanqz pro epilogo dicit respiciens oia pdicta de istis erroribus accidentibus faciet reductione melius. q. d. sm pdicta documeta considerandu est terminos in reductione et corrigedu est acceptione si icouenienter accipiant et hec est. [Considerandu aute h.] Dubitat hic pmo an de obliqs sillari possit uel no. videt enim qd no. eade enim est ma ppõnis et enunciationis q: ipse eede sunt in sbo. sed enunciationis pncipia malia sunt. s. nome et verbu. qre ppõnis silr. sed nome solu rectu est et vbu silr qre ex obliqs no fiet ppo sillica sicut nec enunciatio. Adhuc ppo resoluit in terminos qui sut sbm et pdicatu sicut phitu est. sed subici vel pdicari non pot nisi rectu. qre ppo resoluit in rectu. costat ergo qd ex his coponit. Adhuc si obliquus sit sbm in ppone h erit aut q: sbicit distributioni et si h est sic tuc dicedo boni est disciplina h qd dico boni no eet sbm. q: no subiacet distributioni. qre videt qd sbm in ppone no erit obliqu9. Et dicedu qd sillari pot ex obliqs et accipi ppo sillica in eis. et ridedu ad p'm qd enunciationis sm qd hui9 et ppositionis sm qd ppo no est necesse eade ee pncipia malia. ppo enim in rone ppõnis pot hére pro sbo qd enunciatio sm qd hi9 het pro determinatiõe sbi. sicut pz in hac ppõne oium oppositoz eade est disciplina. si considerent pncipia ei9 sm qd ppo est et sm qd enunciatio est. pot enim ppo hére sbm sm obliquu et sm rectu. sed enunciatio solu sm rectu et hoc est qd solet dici et bn qd duplex est sbm. s. ppõnis et enunciationis. ¶ Ad 2m dicedu qd in ppone aliud subici pot qz rectu qzuis in enunciatione no. ¶ Ad 3m dicit obliquuz ee sbm ppõnis non q: subiciat alteri neqz subiaceat distributioni. sed q: subiacet respectu alicuius pdicati de eo cu quo in 2pone ad alteru facit habitudine sillica. ppo enim cuius tale sbm est ordinatione het in pcessu sillistico. Sed tuc dubitat si ex obliquis sillet qre modu sillandi in eis no tradit Aris. supius ubi determinauit gnatione silloz et qre determinat ipz hic. Quare et no determinat mixta gnatione silloz ex obliquis et rectis. Ad hoc dicedu qd supius cuz determinauit silloz gnatione no descedebat ad mam nisi que q: diuisificat modu et forma sillandi. talis aut no est obliquu et rectu et ideo no determinauit supi9 modu sillandi ex obliquis et rectis diuisim. q: ide est modus simplr. hic autez determinat quomodo sillet ex obliqs magis incideter qz pncipaliter. q: enim habet determinare difficultate et redoctionem talium silloz ne ignoret qliter fiant hi9 silli. docet h nec etiam determinat mixtionem ex obliquis aliter qz ibi aliqndo est vna de recto et alia de obliq q: penes talem mixtione no gnat diuisitas in forma et

potētia filli nisi forte fuerit accñtalis ualde. ¶ Adhuc dubitaret forte aliqs qr videt talia silla fallere per diuersitatē medij que causat deceptionē ut cū ... oium oppositorū eadē est disciplina sanū 7 egrum sunt opposita. Adhuc disp̄o p̄me figure nō tenet ubi accipiat minor sb medio sed si dicat phia est disciplina ergo boni est phia minor nō videt esse sb medio. ¶ Et dicendū ad p̄mū q̄ talis diuersitas medij que est sm obliquū 7 rectū nō est nisi sm accñtales modos intelligēdi 7 hec diuersitas nō causat diuersitatē in cōpōne eēntiali medij ad extrema 7 ideo talis diuersitas medij nō impedit sillm. ¶ Ad 2m dicendū q̄ nō semp accipit minor sb medio in p̄a figura sicut subiectes 7 in linea p̄dicabili. sed sufficit q̄ sm rōne accipiat sub eo ut q̄d mō uere se hēat mediū dictum de eo. 7 ideo satis bñ accipit bonū sub phia 7 bonū est sillis. ¶ Adhuc forte dubitat de eo qd dicit q̄ utraq̄ p̄missar̄ sumpta in obliquo 2o pōt esse de recto. ex hoc enim sequitur q̄ 2o neutri p̄missar̄ assimilet cuius oppositū est uerū sm Arīs. Et dicēdū q̄ q̄uis dissimilis sit 2clō p̄missis penes obliquū 7 rectū 7 in sīles sūt sm īherētia 7 sm h̄ q̄ utraq̄ est de ineē 7 talis similitudo sufficit ad notādū q̄ hec diuersitas mālis que est sm obliquū 7 rectū pōt eē īdifferēter circa p̄pōes de ineē 7 circa p̄pōnes de mō. ¶ Adhuc querit quare nō docet sillare ex oibus obliquis qr nō in ablatiuo quare ēt nō per actiū 7 uocatiū. Et dicendum q̄ greci nō habuerūt ablatiū. sed usi sunt loco eius gtō 7 dtō. per uocatiū ēt nō cū de illo fiat p̄pō in qua nō est ueritas neq̄ falsitas. 7 ideo de hys non 2tingit Arīs. 7 sciēdū q̄ in terminis qs ponit satis pōt exēplificari de actō h̄ accipiat uerbū in īfinitiū. ¶ Si aūt querit q̄re nō docet sillare ex obliquis per tres figuras. Sciēdum q̄ qd īcōtrā est. exēplū enim istud motionis hō est morō 7c. facit sillz scōe figure. 7 ultimū exēplū cū dicit q̄ deq nō est ipsus opportunū facit sillm tertie figure. alia autem exēpla sūt per p̄mā figurā. 7 ita docet in omni figura sillogizare ex obliquis per exempla que ponit.

Eduplicarū aūt in p̄pōnibus ad pri-

r ma extremitatē ponēdū: nō ad medium dico aūt ut si fiat sillus: qm iustitia est disciplina in eo q̄ bonū ad p̄ma extremitatē ponēdū. Sit enim. a. disciplina qm bonū: in quo. b. bonū. In quo uero. c. iustitia: ergo. a. uerū est de. b. p̄dicari: nā disciplina bonū est qm bonū: sed 7. b. de. c. nā iustitia qdē bonū sic ergo fit resolutio. si aūt ad. b. ponat qm bonū nō erit sillus. nā. a. quidē de. b. uerū erit. b. aūt de. c. nō erit uerū. Nā bonū qm bonū p̄dicare de iustitia falsum 7 nō intelligibile. Silr autē 7 si salubre ondat qm disciplinatū est in eo q̄ bonū: aut hircocerunis in eo q̄ nō existens: aut homo corruptibile in eo q̄ sensibile: in oibus enim sup p̄dicans ad extremū maius reduplicatio est ponenda.

¶ Postq̄ꝫ mouit difficultates 2tingētes circa p̄ncipales terminos in hac pte remouet difficultates 2tingentes circa aliqd annexū p̄ncipalibꝰ terminis 7 hoc dico in reductione duarū p̄pōnum in terminos tres. diuidit aūt in duas. in p̄ma remouet difficultatē 2tingētē circa annexū p̄dicato. in scōa cū dicit ⌊ Nō est aūt idē neq̄ eē. ⌋ remouet difficultatē 2tingentē circa aliqd annexū sbto. p̄ma in. d. in p̄ma remouet difficultatē p̄dicti. in scōa cū dicit ⌊ op̄ꝫ aūt accipe. ⌋ determinat quā. d. i idoneitatē circa hoc notādū ergo q̄ annexū ipsi p̄dicato reduplicatio est de qua intēdit determinare quō faciēda est reductio in q̄tuor terminos in sillo ubi accipit reduplicatio 7 diuidit in. d. in p̄ma docet quō reducēdum est ubi fit reduplicatio medij. in scōa cū dicit ⌊ nō est aūt eadē pō. ⌋ ubi est reduplicatio mioris extremitatis in p̄ma sic pr. p̄mo p̄ponit 2cluem intētā dicens q̄ reduplicatio medij debet poni ad maiorē extremitatē 7 non ad medium in reductione faciēda 7 hec est ⌊ reduplicatū aūt. ⌋ scōo es ondit 7 p̄. sic. p̄mo ondit q̄ reduplicatio medij ponēda est ad maiorē extremitatē eo q̄ ipa sic posita fit sills p̄pōnibus existibꝰ ueris. sic boni est disciplina inquātū bonum. iustitia est bonum ergo iustitie est disciplina iquātum bonū. Ex quo 2cludit q̄ facta reduplicatiōe medij talis est 2ueniēs resolō in terminos. s. ut p̄mus terminꝰ ponat maior extremitas cū reduplicatiōe medij. 7 scōs minor extremitas. tertiū aūt ipm mediū absolute 7 h̄ est ⌊ dico aūt ut si fiat sills. ⌋ scōo ondit q̄ reduplicatio medij nō debet poni ad mediū eo q̄ nō erit sills ex ueris. sic enim dicēdo. boni inquātū bonū est disciplina. iustitia est bonū inquātū bonū erit minor p̄pō talis 7 non intelligibilis 7 huius causa patebit 2riter 7 h̄ est. ⌊ si autem ad. b. ponat. ⌋ tertio redit ad magis declarandū quō fit sills reduplicatione medij posita ad maiorē extremitatē 7 ponit ibi tres 2ōnes. quarū p̄ma sic 2cludit. omne bonum est disciplinatū inquātū bonū. salubre est bonū ergo salubre est disciplinatū inquātū bonū 7 h̄ est ⌊ silr autem 7 si salubre. ⌋ scōa sic cōcludit. oē nō exñs est opinabile inquātum non exñs hircoceruus est non exñs ergo est opinabilis inquātū non exñs 7 hec est. ⌊ aut hircoceruus. ⌋ tertia sic cōcludit. oē sensibile est corruptibile inquātū sensibile. hō est sensibilis ḡ homo est corruptibilis iquātū sensibilis 7 h̄ est. ⌊ aut homo corruptibilis. ⌋ accipiunt hec tria exēpla sic. ultio accipit in terminis eēntialibꝰ 7 alia in accñtalibus ita q̄ p̄m in hys ubi inesse simplr. 2m aūt ubi inesse sm quid.

¶ Nō est aūt eadem positio terminor̄ qñ simplr qdē sillogizatū 7 qñ hoc quid aut quo aut quomō. Dico aūt ut qñ bonū scibile ońsum fuerit 7 qñ disciplinatū quidē bonū: sed siquidē disciplinatū ońsum est: mediū ponēdū ē ens: si aūt bonū ens qdē.

¶ In hac pte intēdit Arīs. determinare quō reducēdū est in terminos ubi fit reduplicatio minoris extremitatis 7 diuidit. q̄r p̄o narrat. scōo narratū manifestat i exemplis ibi scōa sit enim. a. qdē. in p̄ma sic p̄cedit. p̄mo dicit in gñali q̄ ad 2cludēdū maiorē de minori cū aliqua reduplicatione. aut alia cōditione determinatiōis alia 7 alia exigitur terminorum dispositio: 7 intelligit cum dicit. ⌊ qñ hoc. ⌋ 2dictionē factā per reduplicationē aliquam p h̄ aūt qd dic ⌊ aut quō. ⌋ 2dictionē ad pte in mō 7 h̄ ē. ⌊ nō est aūt eadem. ⌋ scōo magis explanat dicēs q̄ alia 7 alia erit terminor̄ dispō ad ostēdendū maiorē extremitatē de minori cū reduplicatione minoris 7 sumēdum est mediū cū reduplicatione minoris 7 h̄ est. ⌊ dico aūt ut qm bonū. ⌋ 7 intelligit per bonū minorē extremitatē cum sit sbm 2ōnis. per h̄ aūt qd dicit disciplinatū maiorem extremitatē simplr. ⌊ p disciplinatū in q̄tū bonū. ⌋ maiorē extremitatē cū reduplicatione minoris. per h̄ qd dicit ⌊ ens. ⌋ mediū simplr dictū. per h̄ qd dicit. ⌊ quod ens. ⌋ mediū 2ctum per reduplicationē minoris.

¶ Sit enim. a. quidē disciplina qm qd ens: in quo aūt. b. ens quid 7 in quo aūt bonū: uerū aūt de. b. p̄dicari erat enim disciplina

alicuius entis qm̄ qd ens: sed z.b.dc.c.nā in quo.c.bonū qd quare z.a.dc.c.erit: ergo disciplina boni qm̄ bonū: erat enim qd ens ꝓprie substātie signū. Si aūt ens mediū sit positū: z ad exēplū ens simplr: z nō qd ens dictū sit nō erat sill's. qm̄ disciplina est boni qm̄ bonū sed qm̄ ens: ut si sit in quo.a.disciplina qm̄ ens in quo.b.ens: i quo.c.bonū. manifestū ergo qm̄ i ꝑticularib⁹ sillis sic sumēdi sunt termini.

❡ Cōsiter narrata manifestat in exēplis. z diuidit' qr ꝑmo ōndit q̄ mō ponēda est reduplicatio minoris cum medio ad sillogiçandū maiorē extremitatē de minore cū reduplicatione minoris. scdo ōndit qꝫ reduplicatione minoris nō posita ad mediū nō sill'abit' maior extremitas cū reduplicatione minoris in ꝑma sic pr. ꝑmo imponit terminos z facit sillos sit enim minor extremitas bonū medium aūt ens inquātū bonū maior aūt extremitas disciplinarū inquātū bonū: z erūt sic silli' entis inquantū bonum est disciplina inquātū bonū sed bonū est ens inqūtum bonū. ergo bonū est disciplina inquātū bonū. Et nō qꝫ aliqū tāgit pōm terminoꝝ gn̄aliter. s. qꝫ maior extremitas sit bonū uel aliqḋ spāle ens ꝯsile uerūm semp ponēdo ꝯōm ponit bonū ꝓ minore extremitate p h̄ q̄ qḋ dicit. disciplina qm̄ qd ens. intelligēdū est maiorē extremitatē cū reduplicatione alicui⁹ spālis entis. s. cuꝫ reduplicatione est enim minor extremitas ꝯtentū sb ente qḋ gdē ens est mediū per h̄au qḋ dicit. qd ens uel aliqḋ ens. intelligēdū est mediū cū reduplicatione minoris spe^{ce} mediū z h̄ est. sit.n.a.gdē. scdo ad ꝯfirmandū ꝯñtiā ꝯōnis dicit qꝫ reduplicatio minoris sup mediū sig^{m} est. Qꝫ maior extremitas cōuenit minori ēentialr z ita cū reduplicatione minoris h̄ est ꝯclusuꝫ z h̄ est. erat enī qd ens. ❡ Cōsiter manifestat qꝫ si reduplicatio minoris nō po^{r} ad mediū nō cōcludet' maior de minore cū reduplicatione minoris dicēs qꝫ si ens simplr sine reduplicatione minoris fuerit mediū z maior extremitas fuerit qḋcūqꝫ ens nō sill'abit' maior de minori cū reduplicatione minoris sed poterit sill'ari cū reduplicatiōe medij si ipa fuerit ei apposita i maiori ꝓpōne. vbi gratia. sit mediū ens minor extremitas bonū maior extremitas disciplina qm̄ ens z erit sill's sic entis est disciplina inquātum ens bonū est ens ergo boni est disciplina inquātū ens z h̄ est. si aūt ens mediū. ❡ Cōsiter pro epilogo cōcludit qꝫ in sillis cōtractis z ꝑti^{bꝫ} per reduplicationē in reductione sic sumēdi sūt termini. s. qꝫ cū est reduplicatio medij tunc debet vnus terminoꝝ eē maior extremitas cū reduplicatione medij z alius ipm mediū. tertius aūt minor extremitas qū sit reductio minoris existentis tunc debet vnus terminoꝝ poni maior extremitas cum reduplicatione minoris. z ali⁹ mediū cū reduplicatione minoris. z terti⁹ minor extremitas absolute z h̄ est. manifestum ergo qm̄.

❡ Oportet aūt ꝑmutare que idem valeāt noia pro noibus: z orōnes pro orōnibus z nomen z orōnē z semp ꝓ orōne nomē accipe: facilior enī est terminoꝝ expositio ut si nihil differt dicere suspicabile nō esse genus opinabilis aut nō esse ideꝫ qꝫ suspicabile qd opinabile. Nā idem signuꝫ pro oratione dicta suspicabile z opinabile termini ponendi sunt.

❡ Hic determinat quādā idoneitatē ꝑdictā. z diuidit' in ꝑncipale z incidēs. in ꝑncipali docet qꝫ in reductione in tres terminos opꝫ accipe terminuꝫ z orōm h̄ mō pro se inuicem ut terminus notior accipiat' pro minus noto z orō notior pro minus nota z ulr pro orōne que deberet accipi terminus accipiēdū eē terminū simplicē z h̄ dico si cōiungat qḋ supius docuit. Qꝫ non semp sunt querendi termini simplices z addit cām h⁹ dicēs qꝫ facilior fierret solo ꝑm huc modū. z exēplificat de h̄ qꝫ dicit. Qꝫ cū idē significet hec orō suspicabile nō est genus opinabilis cū ista opinabile nō est spēs suspicabilis nō est in reductione ponēda tota orō sed pro ipa ponēdi sunt termini. s. suscepubile z opinabile z h̄ est. opꝫ aūt zc.

❡ Qm̄ vō nō est idem esse uoluptateꝫ bonum z esse uoluptatē qḋ bonū nō simplr in terminos. Sed si est sill's qm̄ uoluptas est bonū terminū ponēdū bonū. Si autē qm̄ qḋ bonū qḋ bonū silr z in alijs.

❡ Sequit' incidēs in quo remouet dubitationē qr enī dixit qꝫ pro orōne ponēdus est terminus simplex: ponendus esset pro maiore cū reduplicatione minoris z h̄ remouet dicēs. Qꝫ nunqꝫ pro termino sumpto cū reduplicatione ponēdus est alius terminus q̄ꝫ idē cū reduplicatiōe nec debet trāsferri in terminū simplicē z h̄ est. qm̄ vō nō est idem. Jꝫ intelligēdū est per bonū maioreꝫ extremitatē simplr. z per qḋ bonū maiorē extremitatē cuꝫ reduplicatione. ❡ Dubitaret forte aliqs ꝑmo cui⁹ ꝓprietas siue ꝯditio est reduplicatio utrū. s. sbi aut ꝑdicati. z vr qꝫ sbi qr reduplicatio dic cām exñteꝫ in sbto quare ꝑdicatum ei inest z ideo videt' qꝫ circa sbm hēt fieri in q̄ est causa quā enūciat. Adhuc distributio qr fieri hēt circa opposita ipsius sbi ꝯ ergo eadē rōne cū reduplicatio sit ipsius sbi ꝓprietas sbi erit. vbi grā. hō inquantū homo est aial z h⁹. Adhuc h̄ dicto ꝑm qꝫ ipm idē dicit cum reductione sed ipa est ꝯditio sbi quare z reduplicatio. ꝓbo minoris. si dico hō est aial ꝑm qꝫ ipm est. si ꝑm qꝫ ipsum est ꝑtum ꝓpō est falsa qr sigt qꝫ hō sit omne aial si refert sbm tunc h̄ qḋ dico ꝑm qꝫ ipm est ꝓprietas sbi. Adhuc si reduplicatio sit ꝯditio pre^{ti} tunc erit sic ponēda reduplicatio. hoc est aial inquātū aial z sic semp erit ꝓpō falsa cū reductione. Ad oppositū sic inherētia est quedā relatio que ad sbm terminat' z a pre^{to} inchoat' sed reduplicatio denotat cām hui⁹ inherētie: qr reduplicatio denotat hitudinē inchoatā a pre^{to} z terminatā ad sbm. qr ꝑ^a ꝯditio est pre^{ti} z circa sbm hēt fieri z h̄ ꝯcedenduꝫ est. ❡ Ad p^{m} obm dicēdū qꝫ q̄ꝫuis per reduplicationeꝫ denotet' causa exñte in sbto h̄ nō est absolute sed inq̄ꝫtum per illā inest ꝑdicatū. vñ denotat' causa eē in sbto ipsi⁹ inherētie ꝑti z ideo magis circa ꝑtum nata est poni reduplicatio q̄ꝫ circa sbm. ❡ Ad 2^{m} dicēdū qꝫ secus est de distributione z reduplicatione. distributio enim est ipsius sbi in cōpatione ad ꝑtum z hitudo per distributionē ad sigta incipit a sbto tendens in ꝑtum z ideo addit' ad sbm reduplicatio aūt est econuerso: quia sigt cām inherētie que qdē inherētia incipit a pto z terminat' ad sbm z ideo addit' pto ꝓprie. ❡ Ad 3^{m} dicēdū qꝫ h̄ determinatio ꝑm qꝫ ipm est ꝓprietas ꝑti sicut z reduplicatio. sed qꝫ nō sit ꝑti absolute imo in cōpatiōe ad sbm. sigt h̄ ꝑm ipm faciēs relonē ad sbm. ❡ Ad 4^{m} dicēdū qꝫ reduplicatio nō terminat ipm ꝑtum q̄ꝫuis sit addēda ad ꝑtuꝫ sꝫ terminat ipm sbm sup ꝑtum z sic hō est aial inquātū hō nō absolute dispō ipsi⁹ ꝑdicati est sed in cōparatione ad sbꝫ ut dictū est. Habito qꝫ reduplicatio sit ꝯditio ad ꝑtū addēda. querit' utrū fiat sill's in aliqua figura cū reduplicatione maioris sicut cū reductiōe medij ul' minoris qr de hoc nō facit Ar. mentionē. Et dicēdū qꝫ nō eo qꝫ in oī figura in ꝯōne ꝑtur maior extremitas q̄ si sumeretur

cū reduplicatiōe reduplicaret̄ p̄tū sup s̄bm qḋ est ōnāȝ reduplicatiōis. Quia sicut dictū est reduplicatio retinet subm̄ sup p̄tum. Adhuc si fiet in p̄ma figura uel 3ª redu plicatio maioris in minori propōne fieret reduplicatio p̄ti sup subm̄ qḋ est incōueniēs sicut patet ɔsideranti. in scḋa āt figura nō pōt maior extremitas lȝ subiciat̄ redu plicari sup mediū in utraqȝ ppōne eo ꝙ subm̄ maioris propōnis ⁊ subm̄ minoris oppoͫ h̄nt in scḋa figura. vn̄ nō erūt p̄misse ambe uere sicut in reduplicatiōe maio ris nullū malū est eligēdū inquātū malū. Omne bonū est eligēdū inquātū bonū patet igit̄ ꝙ nunqȝ sill'at̄ cum reduplicatiōe maioris ext̄nis ⁊ patet post eā. ℂ Cōtet forte quaeret̄ cū ɔtingat negatiue sill'are cū reduplicatio ne sicut ⁊ affirmatiue q̄re nō docet h̄ Ar̄s. ⁊ ꝙ cōtingat palā est in exēplo sic nullū eligēdū est malū inquantum eligēdū. Oē bonū est eligendū ergo nullū bonū est ma lum inquātū est eligēdū h̄ iam facta est reduplicatio me dij sit ēt reduplicatio minoris. sic nullū corpus inquātuȝ egrū est sanū. inquātū egrū omne egrū est corpus inq̄n tuȝ egrū ergo nullū egrū est sanū inquātū egrū. ℂ Ad hoc dicēdū ꝙ Ar̄s. nō intēdit h̄ docē modos sill'andi cū reduplicatione sed tm̄ intendit quō in terminos faciēda est reductio duaȝ ppōnū ubi sumit̄ reduplicatio ⁊ ideo nō determinat quō sill'at̄ negatiue cū reductione h̄ enīȝ qḋ intēdit sufficiēter patet per sill'm affirmatiuum redu plicatoriū. ℂ Ulterius forte quaeret̄ utrū cū reduplicatio ne medij ⁊ minoris quoꝝ figuras sill'ari, in p̄ma enī pōt sicut docet Ar̄s. sed qḋ est utrū sill'r pōt in scḋa ⁊ 3ª. Et di cendū ꝙ in scḋa figura fieri pōt minoris reduplicatio i minore ppōne sed nō pōt fieri ibi reduplicatio medij. i tertia figura ecōuerso fit reduplicatio medij sed non mi noris. ⁊ h̄ patet sic. Si in scḋa figura fiat reduplicatio me dij aut ille ponet̄ ad mediū ⁊ erit̄ ppō falsa. Quia me dium p̄tur ⁊ tunc fieret reduplicatio p̄ti ad p̄tum. sic nullū malū est eligēdū inquātū eligēdū. aut illa ponat̄ ad ma iorē extremitatē que subicit̄ medio. Et et est inconue niēs ut si dicat̄ nullū malū inquātū eligēdū est eligēdū ⁊ patet ꝙ h̄ est falsa. Quia sigt̄ oppositū et eam opposita pōt tm̄ fieri minoris reduplicatio in minore ppōne ⁊ cō cludi cū reduplicatione minoris sic nullū malū est eligē dum sed oē bonū est eligēdū inquātū bonū ergo nullū bonū est malū inquātū bonū. In 3ª aūt figura pōt ɔclu di aut enim appoet̄ ad minorē extremitatē que p̄tum aut ad subm̄. s. ad mediū ⁊ utroqȝ mō ppō erit falsa sicut patet ɔsideranti in p̄dictis terminis. patet ergo ex his ꝙ tm̄ in p̄ma figura fit utraqȝ reduplicatio. Sed ɔ sill's scḋe fi gure descēdū a sillo p̄me ɔuersa minore ergo cū fiat sill's negatiuus in p̄ma cū reduplicatione medij ɔuersa ma iore que negatiua est erit scḋa figura cū reduplicatione medij. vbi gr̄a nullū eligēdū est malū inquātū eligēdū Omne bonū est eligēdū ḡ nullū eligēdū ⁊c. ɔuersa ma iore fiet scḋa figura. Et dicēdū ꝙ non pōt ex tali sill'o re duplicāte mediū in p̄ma descēdere sill's scḋe manēte re duplicatione medij. Quia nō ɔuertit̄ maior manēte illa reduplicatione sed bn̄ ɔuertit̄ acceptis terminis p̄ncipa libus sine reduplicatione. bn̄ enim dr̄ nullū malū est eli gēdū ⁊ ecōuerso nullū eligēdū ē malū. Sill'r bn̄ dr̄ nullū malū est eligēdū inquātū malū sed nō ecōuerso nullūȝ eligēdū inquātū malū est maluȝ. ℂ Sed ɔ tūc sequit̄ ꝙ aliqua ul'is negatiua nō ɔuertit̄ simplr̄ qḋ est ɔtra Ar̄s. Adhuc in ɔuersione faciēda obs'uandū ꝙ termini stent sub eisdē determinationib' in ɔuertēte ⁊ ɔuersa ⁊ ita si fuerit reduplicatio posita ad p̄tum cōuersa propōne erit eadem reduplicatio ad subm̄ qḋ p̄us erat ad p̄tum ⁊ ita fiet conuersio ul'is negatiue manente reduplicatiōe. Et dicēduȝ ꝙ ols ul'is negatiua ɔuertit̄. Sed sciēdū ꝙ que dam sunt determinationes que disponūt subm̄ uel p̄tū id qḋ est tales debēt manere cū termino post ɔuersionē cuius sunt albū nigrū ⁊ ɔsimilia. quedaȝ aūt disponunt

subiectum inquātū subiectū: quedā predicatum inquātum predicatum ⁊ tales cum terminis in ɔuersione non manēt si vbi gr̄a sic dicas. Ois homo est aīal. hoc quod dico ols cū disponat subm̄ inquātū subm̄ i de subo fiet p̄tum ⁊ auferat̄ et rō subi nō amplius et addit ols. vn̄ si ɔ uertit̄ qḋdā aīal est hō. sill'r est h̄ nullus hō est asin' ɔ cito enim hō desinit esse subm̄ delinquit dispōm eius in quātū subm̄ erat ⁊ ɔuertit̄ sic nullus asinus est hō. eodē modo ē de reduplicatiōe ex pte p̄ti reduplicatio ɔditio p̄ti est in cōpatione ad subm̄ ⁊ iquātū p̄tuȝ est ⁊ ideo de sinit eē reduplicatū ɔcito desinit esse p̄tum. vn̄ si cōuer tat̄ fiat p̄tum subm̄. non amplius erit reduplicatio cū eo ⁊ ideo sic ɔuertit̄ nullū malū est eligēdū inquātū malum ergo nullū eligendū est malū. uel sic nullū eligendū est malū inquātū eligendū ita ꝙ semp fiat reduplicatio sbi ad p̄tum al'r enim erit ppō falsa ⁊ aliqn̄ nugatoria. Ex his manifestū est qd sit reduplicatio ⁊ cui' ppōeras ⁊ p cui' reduplicationē est sill'are in oi figura ⁊ per cuius re duplicationē nō patet ēt per p̄dicta. Quare reduplicatio medij ponit̄ ad maiorē extremitatē. qa reduplicatio de bet fieri ipsius subi sup p̄tū ⁊ maior p̄ri de medio. ⁊ per h̄ etiā patet Rº ad qḋdā quesitū. s. q̄re reduplicatio me dij nō ponit̄ ad minorē extremitatē. minor eniȝ nō p̄tur de medio dico in p̄ma figura ⁊ ideo et nō apponit̄. Sȝ tunc dubitat̄ de dictis in l'ra ⁊ p̄mo de h̄ qḋ dicū ꝙ posi ta reduplicatione ad mediū erit minor ppō falsa. cū enī eadē reduplicatio medij ponat̄ ad mediū in maiori pro positione sed illa reduplicatio medij posita cum medio fecit minorē falsam ḡ eadē rā faciet maiorē falsaȝ. Et di cēdū ꝙ reduplicatio alicui' termini sigt̄ tm̄. cui' h̄t redu plicatio ul'r ɔuenire alteri. qm̄ ergo i maiori dr̄. Omne bonū inquātū bonū est disciplinatū sigt̄ bonū ul'r accipi Quare sigt̄ ifer'us accipi ul'r sub suo superiori ⁊ h̄ in cōueniēs nō est ⁊ ideo maior uera. uerūtm̄ sciēdū ꝙ redu plicatio illa pp̄us ponet̄ cū p̄to qȝ cū subo. Qn̄ aūt i mi nori dr̄ ꝙ iustitia est bonū inquātū bonū sigt̄ sup' vni bil'r dici de iferiori sub h̄ intellectu iustitia est oē bonuȝ. sed h̄ est falsum qȝ nō est addendū oē ad p̄tuȝ ⁊ sic patet quare minor falsa ⁊ nō maior. Et dicēdū ad obm̄ ꝙ nō sola addictio reduplicationis ad mediū cāt falsitateȝ sed addictio ei' ad mediū ex̄ns p̄tum. ℂ Ulteri' forte dubi taret aliqs quare minor est nō intelligibilis cū tali posi tione reduplicationis ɔq̄uis eni falsa sit ppō vr̄ tm̄ ꝙ intel ligi possit cū apud itellectū sit cōpō ⁊ diuisio circa quas ueritas ⁊ falsitas. Et dicēdū ꝙ ppō est nō intelligibilis qȝ sigt̄ ideȝ eē sui cām ⁊ eē p̄us seipso. qȝ cū dr̄ iustitia est bonū inquātū bonū intellect' est ꝙ iustitia est bonuȝ in quātū iustitia est bonū ubi idē sigt̄ eē sui cā ⁊ illa p̄us se qḋ nō eēt intelligibile. ℂ Ultimo forte dubitabit de exēplo qḋ ponit cū reduplicatiōe minoris extremitatis ibi eniȝ ponit ens pro medio cum tm̄ supius docuerit ꝙ nō est accipiēdū pro medio qḋ ad ola sequit̄ cui' est ens Et dicendū ꝙ lȝ ens absolute non possit eē mediuȝ ens tm̄ deteȝ cū reduplicatione minoris pōt eē mediū in exē plo Ar̄s. Et sciēdū ꝙ qdā dicūt Ar̄s. ibi intēdē [nō est eadē positio terminoꝝ] ꝙ facta in maiore reduplicatiōe medij sup maiorē extremitatē ⁊ in minore reduplicatio ne minoris extremitatis sup mediū pōt sill'ari maior ex tremitas de minore idifferēter cū reduplicatione mino ris uel medij sic. Oē quale est disciplinatū inquātū qua le: oē bonū bonū est quale inquātū bonū sed illud non videt̄ ɔueniēs intētioni eius tum qȝ sic fieret sill's ex qui busdā terminis: tum qȝ in textu semp ponendo ɔōm po nit maiorē extremitatē cū reduplicatiōe minoris sic bo num est disciplina inquātū bonū ⁊ ideo melior est intē tio dicta in l'ra uel in sententia l're.

Non est aūt idem neqȝ esse neqȝ di cere qm̄ cui. b. inest huic quoqȝ oi

a.inest. et dicere cui omni.b.inest huic quoque omni.a.inest: et dicere cui omni.b.iest et a.inest oi. nihil enim phibet.b.inesse.c.nõ oi aũt ut si sit.b.qd cui pulchrum aliqd autẽ albũ. Si igit̃ alicui albo inest pulchruz: sed nõ oi fortasse. Si ergo.a.inest.b.non oi aũt de quo.b.neqꝫ si omni.c.inest.b.neqꝫ si solũ inest necesse est.a.inesse.c.nõ qr nõ oi: sed nec iest ei qd est.c.si aũt de quo b.dicit̃ uere huic oi inest.a. accidet.a.de q̊ oi.b.dicit̃: de eo omni dici: si aũt.a.dicatur de oi de quo.b.dicit̃ nihil phibet ei qd est c.inesse.b.aũt nõ oi aut oino non icẽ.

¶ Hic intẽdit remouẽ difficultatẽ ꝯtingentẽ in reductione per annexũ subo et h est distributio et pͥ sic. pmo separat orom nõ reducẽdã ab orone reducẽda. scdo reducẽdam reducit cũ dicit. [in tribus ergo terminis et c.] Est aũt oro cui.b.iest illi.iest.a.nõ reducẽda qr pmo sillalis est tanqꝫ maior in pma eo qr particularis est. hic aũt cui omni.b.inest huic oi inest.a.ulis est et facit sillm et in pma figura. et ideo reduci hẽt. intẽdit ergo rõnem talẽ ex hac cui.b.inest illi oi inest.a.nihil sequit̃ ex ista cui oi inest.b.huic oi inest.a.sequit̃ aliqd. ergo diuerse sunt ppones. cui.b.inest et c. cui oi inest.b.et c. hꝰ rõnis pmo ponit ꝯñm et h est. [nõ est aũt idem neqꝫ et c.] scdo ondit premissam et pmo pmã ptẽ huꝰ. scdo scdam. pmã ptẽ sic ondit. pͦ manifestat qr ꝯtingit aliqd indefinite sumi sub.b. sicut figt h ppõ. cui.b.inest et c. dicẽs sit albũ.b.c.aũt pulchruz alicui albo insit. et nõ oi. b.alicui.c.inerit et nõ oi et ita poterit aliqd sumi sub.b.indefinite et si nõ sumat̃ sub b.ulr et h est. [nihil enim phibet.] uel põt dici qr i hoc lrã cõmutat terminos suos et accipit̃.b.pro eo qd pus dictum est.a.c.aũt pro eo qd dictũ est. vñ idem est ac si diceat nihil prohibet.a.inesse.b.et si non sit ulr oi.b.et hoc figtur per hãc rõm cui.b.inest et c. scdo manifestat qr nihil sequit̃ ex tali ppõne qr.a.inest.b.nõ tñ ulr omni.b. sicut h significat. cui.b.inest et c. [nec necesse est ꝯñm.] ulem nec pticularem sequi siue minor assumat̃ ulr siue pticulariter et h est. [si ergo.a.inest.b.] quã lrãm sic ꝯͦ. si ĝ inest et c. neqꝫ necesse est.a.i.nõ necesse est.a.supple inesse.c. et h dico nõ solũ supple qr nõ nece est nõ.c.iesse s.a. sed qr nec necesse est.a.iesse.c. simplr sed qꝫuis oi.c. inest.b.i.qꝫuis minor sit vniuersalis. neqꝫ solũ alicui.c.inest.b.i.quãuis minor sit pticularis. q. dicẽs nõ solũ dico nõ sequi ꝯñm qr nõ sequitur ꝯͦ ulis sed nec qr particularis et h siue minor sit ulis siue particularis. ¶ Consequẽter ondit scdam ptẽ pmisse sue rõnis dicẽs qr si.a. inest oi de quocunqꝫ.b.dicitur qr figt per hanc ppositionem omni cui.b.inest et c. tunc sequitur ꝯͦ necio ita qr si vniuersaliter sumat̃ sb.b.et.a.eiserit ulr. si pticulariter et.a.ei ierit pticlariter et h est. [si aũt de qcũqꝫ.] deinde redit adhꝰ sup aliã ppõm phitã dicens qr si.a. inest alicui ꝯtẽto sub.b.et illi ulr nihil prohibet minorẽ sumi vnam s.b.inesse.c. sed nõ sequitur.a.inesse oi.c. nec ẽi oino inesse. et ita nulla sequit̃ ꝯͦ et h est [si aũt.a.] dicat̃ sic ꝯstrue [si.a.dicat̃ de qbꝫ.b.dicit̃.] i. de aliquo pticlari.b.ita qr de illo. [nihil phibet et c.] ita ondsa est diuersitas iter istas ppõnes cui.b.inest illi oi iest.a.cui oi.b.iest oi illi iest.a. qr ex pma non sequit̃ aliqd ex scda aũt aliquid sequit̃.

¶ In tribus ergo terminis manifestũ qm de nullo.b.omni dicit̃ et.a.dici hoc est de quocũqꝫ.b.dicit̃ de omni dici.a.et si.b.quidem de omni et.a.sit̃. si aũt non de oi nõ necesse est.a.de omni.

¶ Consequẽter reducit illã que sillat ꝯñm dicẽs. qd moꝰ est in terminis tribus qñ.a.di de omni.b.qr si.b.inest oi.c. et.a.ierit oi.c.si aũt.b.nõ insit oi.c. sed alicui et.a.nõ ierit oi.c.sed alicui et h est. [in tribus terminis.] ¶ Dubitaret forte aliqs cũ.b.ppõ cui.b.inest illi oi inest.a.hẽat intellectuz pticularis ppõnis. et ipe supius ondat fatis ex tali maiore nõ sillari in pma figura ad qd h ondit h. Et põt dici qr h est ppter similitudinẽ quã hẽt talis ppõ cum uli. s. cui oi inest.b.et c. qr cum di cui.b.inest illi omni inest.a.figt aliqd sumi sub.b.et illi oi inesse.a.q: idez est ac si dicat̃.a.inesse oi.b. hic ergo ppõ ulis est reliq̃ autem hẽt quãdã ulitatẽ. s. respectu ꝯtẽti sub.b.sed nõ respectu b. et ita similitudinẽ hñt iste ppones qꝫtũ ad ulitatem quãdã et ideo ne putent̃ inde ondit illã nõ sillare aliqd que pticularis est fm rem. ¶ Adhuc dubitabit qre nõ facit mẽtionez de illa que sillat negatiue in pma figura sicut de illa que sillat affirmatiue et qre nõ sepat sillicale a nõ sillabili. possuz eniz sic obuiare. cui nulli.b.inest illi nulli inest.a.et cui.b.nõ iest huic nulli inest.a.uel sic cui nulli inest.b.illi oi inest.a.et illi alicui nõ inest.b.illi oi inest a.uel sic cui oi.b.inest illi nulli inest.a.et cui iest alicui.b. illi nulli inest.a. Quare igit̃ cũ pdictis nõ docet que istorum hẽt intellectũ minoris in sillo negatio pme figure. Et dicẽdũ qr istarũ triũ cõbinationũ due pme ppones et due scde signt aliqd negatiue sumi sub.b.et ita signt oppõm pme figure minore exñte negatiua et ideo ipe inutiles sunt ad ꝯcludendũ in pma figura. duarũ aũt ultimarum ppõnum ista cui.b.inest.illi nulli inest.a.non signt nisi qr.a.alicui.b.nõ inest. et ita hẽt intellectuz pticularis negatiue que nõ est maior in pma figura: reliq aũt. s. cui omni.b.inest.illi nulli inest.a.hẽt intellectũ ulis negatiue q: signt idẽ isti.a.nulli.b.inest. et põt esse ma. in sillo negatio pme figure. istas aũt duas ppões qꝫ altera sillat et reliqua ad inuicẽ nõ sepat nec de eis facit mẽtionẽ qr nõ itẽdit remouere simplr difficultatẽ que accidit in reducẽdo penes distributionẽ et sufficiẽter remouet̃ difficultas que ꝯtingit tam penes distributionẽ affirmatiuã qꝫ negatiuã per h qd dicit affirmatiuã: nec itẽdit etiam determinare quot modis difficultas h contingat in propositionibꝰ sed simplr eius remotionem.

n Non oportet aũt arbitrari propter expõnem aliqd accidere incõueniens: nõ enim utimur in eo qr aliqd sit: sed queadmodũ geometer pedalẽ rectã hanc esse sine latitudine dicit: que non est: sed nõ sic utitur ut ex hys sillogizans: oino enim qd nõ est ut totũ ad partem: et aliud ad hoc: ut pars ad totũ: ex nullo taliũ ondit demõstrator. Neqꝫ enim fit sillogismus: expõne aũt sic dicimus ut sentiat qui discit nõ enim sic fit ut sine hys non possibile dimfare queadmodũ ex qbꝰ sills.

¶ Incidẽs aũt est cura pdeterminata qr eni aliqñ fit reductio in terminos abstractos cũ tñ in sillo oporteat multotiẽs ꝯctos. fit enim reductio in terminos cũ aliqñ oporteat sumere ppões oblique. ex his fit et reductio in tres terminos nõ ulr sumptos cuz enim in sillo oporteat aliquam sumi ulr ne putet aliqs Arist. uelle qr extremus sic sumptis sit sillare remouet h dicẽs qr sit expõ per terminos sic se hñtes nõ ut eis sic se hñtibus fiat sills sed ut ex eis qui per hos intelligunt̃. nõ eniz fit talis expõ nisi ut cognoscat dicẽs de qbꝰ sillandũ sit et h est sic et qd accidit in geometricis ubi supponit̃ aliqua magnitudo esse

pedalis recta sine latitudine cũ nõ sit. nõ enim est demõstratio de illa magnitudie ſm ꝙ talis est. sed de illa que per illã itelligit̃ ⁊ h̃ est.⌊ Nõ aũt oꝫ nõ lateat aliquos.⌋

n Non lateat aũt nos qm̃ i eodẽ sillõ nõ oẽs cõclones ꝑ vnã eãdẽ figurã sũt: s̃ h̃ qdẽ ꝑ hãc illa vo ꝑ aliã. Palã ĝ qm̃ ⁊ resolutiões in hijs faciẽde. Qm̃ aũt nõ oĩs ꝓpõ i omni figura sed in vnaquaqꝫ disposite sunt: manifestũ ex cõclusiõe in qua figura sit querendum.

℄ Postqꝫ docuit quõ opꝫ reducere in sillõ vno ⁊ pncipali. h̃ docet idem circa sillm̃ nõ simplr̃ vnũ quẽ colligit ex pncipali sillõ ⁊ pro sillis ⁊ pcedit sic. pmo dicit ꝙ ꝯones eiusdẽ silli aliqñ per diuersas figuras sillant̃ sicut patet i scdo mõ tertie figure. ubi pncipalis ꝯº sillat̃ in ȝº. mioꝛ aũt in pmo uel in scda. Sed qñ sic sunt plures ꝯclusiões reduceda est quelibet ꝯº seorsum in suã figurã ſm arteꝫ iam determinatã ⁊ h̃ est.⌊ Nõ lateat aũt nos.⌋ scdo concludit ꝙ q: in vnaquaqꝫ figura sunt ꝓprie ꝯclones sillate ⁊ nõ indifferẽter oẽs in omni. patere põt ex ipa ꝯone in quã figurã reduci dꝫ ⁊ h̃ est.⌊ qm̃ aũt nõ oĩs.⌋ Opponit h̃ de eo qd̃ dicit i eodẽ sillõ plures eẽ ꝯones cũ h̃ appareat falsũ eo ꝙ ꝯº est mediatas ꝓpõnũ ⁊ alr̃ opponit̃ in istis modis. sup h̃ ⁊ soluit̃ ad oĩa ſꝫ itellectũ lre. q: loꝛ de sillõ nõ simplr̃ vno ſꝫ collecto ex pnᵇ sillõ ⁊ pro sillis.

a Diffinitiones aũt orõnum quecũqꝫ ad vnũ sunt redarguẽtes eorũ qui sunt in termino ad quid redargutum est terminũ ponẽdũ ⁊ nõ totã orõnẽ. minus enim contingit pturbari ꝓp lõgitudinẽ: ut si aquã oñdit qm̃ humidus potus: potum ⁊ aquã terminos ponẽdũ.

℄ Postqꝫ docuit quõ reducẽdũ est in oñsiuis ubi aliquid sillat̃ in se ⁊ imediate h̃ docet quõ reducẽduꝫ est in illis ubi aliqd sillat̃ in alio ⁊ mediate dicẽs. Qd̃ si interimẽde sint diffinitiones per aliquã ꝑticulã existẽ in eis debet interimẽdã ut si debeat interimi h̃ diffinitio aque aqua est potus humidus per interẽptionẽ hᵘ ꝑticule potus non est ponẽ in reductiõe totã diffinitionẽ pro termino vno. ſꝫ aqua ⁊ potº ponẽdi sunt termini ⁊ rõ est ut nõ turbet̃ ꝓpter terminoꝝ pluralitatem ⁊ h̃ est.⌊ ad diffinitiões aũt.⌋

a Amplius aũt ex ypothesi sillõs nõ est tẽdandũ reducere: nã nõ est ex his que posita sunt reducẽ: nõ eni per sillõs ostẽsi sunt sed per ꝯsensum concessionis: ut siquis ponat ꝙ vna quedã potestas nõ sit ꝯ̃trioꝝ neqꝫ disciplinã vnã eẽ. deinde disputat: qm̃ nõ est vna ptãs ꝯ̃triorũ ut sanatiui ⁊ egrotatiui. Simul enim idem erit sanatiuũ ⁊ egrotatiuũ: qm̃ ergo nõ est vna ꝯ̃trioꝝ oium potestas ostẽsum est. Sed qm̃ nõ est disciplina vna nõ ostẽsum ꝙꝫuis ꝯfiteri sit necesse at nõ ex sillõ: sed ex ꝯditione: hoc igit̃ nõ est reducere: qm̃ aũt nec vna potestas est. Sic enim forsitan ⁊ sunt sillis. aliud aũt ꝯditio: silr̃ autẽ ⁊ in his que per impossibile ꝯcludunt̃: nam neqꝫ hos resoluere sed ad impossibile quidem deductionẽ: sillõ enim monstrat̃ alterum nõ est: sed ex ꝯditione aũt ꝯcludit̃. Differũt autẽ a ꝑdictis qm̃ in illis quidem oportet prius ꝯfiteri si debeãt accidere: ut si oñdat̃ vna potestas ꝯ̃trioꝝ ⁊ disciplinaꝫ eadem esse. hij aũt ⁊ nõ prius ꝯfessi ꝯcedunt: eo ꝙ manifestũ sit falsum: ut posito diametro simetro eo ꝙ imparia equalia sint paribus.

℄ Postqꝫ docuit reducere in sillis oñsiuis h̃ intẽdit de reductione in sillis ad ipossibile oñdẽs ꝙ in illis inquãtũ ex ypothesi sunt nõ est ponẽda reductio ꝯueniẽs. sic silli ex ypothesi oẽs nõ sunt sillati ex pmissis sed oẽs cõcessi ad placitũ. sed hᵘ argumẽtationes nõ sunt reducẽde ſꝫ artẽ habitã in pcedẽtibᵘ ergo sillõs ex ypothesi non est sic reducẽ. hᵘ rõnis pmo ponit ꝯõnẽ ⁊ h̃ est⌊ amplᵘ aũt.⌋ scdo minorẽ ⁊ h̃ est⌊ nã nõ ex his.⌋ ȝº oñdit miorẽ iductiue ⁊ diuidit̃ in. ĩ. in pma inducit in sillõ ex ypothesi q est ſm silitudinẽ ⁊ qui est per impossibile. in scda cuꝫ dicit.⌊ plures aũt ⁊ alij.⌋ inductionẽ cõplet. pma hẽt pncipale ⁊ incidẽs. in pncipali pmo hẽt inductionẽ in sillõ ex ypothesi qui est ſm silitudinẽ h̃ mõ. si ꝯcedat̃ ꝙ si nõ est vna ptãs ꝯ̃trioꝝ nec vna disciplia erit ꝯ̃trioꝝ ⁊ postea silletur ꝙ nõ est vna ptãs oium ꝯ̃trioꝛũ sic sanũ ⁊ egrũ sunt ꝯ̃tria sani ⁊ egri nõ est vna ptãs ergo nõ oiũ ꝯ̃trioꝝ est vna ptãs. mediũ per qd̃ hᶜ ꝯclusio nõ est vna ptãs eõtrarioꝝ sillata est ⁊ reduci põt ſm ꝑdictã artẽ. h̃ aũt non est vna disciplina ꝯ̃trioꝝ sillata nõ est. sed ex diuisiõe acceptã ⁊ h̃ ideo nõ reducit̃ ut sigꝫ ponat. scdo inducit in sillõ ex ypothesi qui est per impossibile dicẽs ꝙ silli per impossibile nõ sillat̃ nec reducit̃. sills aũt ad impossibile sillat̃ ⁊ põt reduci ſm artẽ ꝑhabitã. differũt aũt silli ad ipossibile ⁊ silli per impossibile patet ex ꝑdcis ⁊ h̃ est.⌊ similr̃ aũt ⁊ in alijs.⌋ sequit̃ icidẽs q: enim ex tã dictis patet ꝯueniẽtia iter sillm̃ ex ypothesi qui est ſm silitudinẽ ⁊ qui est per impossibile ponit iuxta h̃ eoꝝ diñom dicẽs: ꝙ sills qui est ſm silitudinꝫ nõ põt ex ypothesi inferre ꝯõm pncipalẽ ꝓbatã nisi fiat precõfessio q: nõ sequit̃ si nõ est vna ptãs ꝯ̃trioꝝ ergo nec vna disciplina nisi facta precõfessione qd̃ h̃ oñso oñsuꝫ sit alterũ. sills aũt per impossibile põt ꝯcludẽ ꝯõm pncipalẽ nectio sine precõfessione. sequit̃ enim per nãm oppõnis ꝯ̃dictorie: sed h̃ est falsum. manifestũ ergo oppositũ est uerũ siue h̃ cõfiteat̃ rñdẽs siue nõ ⁊ h̃ est.⌊ differt aũt a ꝑdictis.⌋ Et nota ꝙ nõ est oppõ inter h̃ qd̃ h̃ dicit sillm̃ per ipossibile nectio inferre sine precõfessione. ⁊ h̃ qd̃ dixit supius oẽs sillos ex ypothesi ꝯcessos esse ad placitũ q: siue fiat preconfessio siue non sed nectã illatio ad ꝯõm pncipalẽ semp manifestũ est q: illa ꝯcessa est ad placitũ q: nõ ẽ p sillꝫ hita.

℄ Plures aũt ⁊ alij ꝯcludunt̃ ex ꝯditione quos ꝑspicẽ oportet ⁊ notare apte. Que ergo hoꝝ differẽtie ⁊ quotiens fiunt qui sunt ex ypothesi postea dicemus. Nunc aũt tm̃ sit nobis manifestũ qm̃ non est soluere in figuram huiusmodi sillogismos: ob quam causam diximus.

℄ Coñter cõplet inductionẽ per quã oñdit minorẽ dicẽs ꝙ plures sunt modi silloꝝ ex ypothesi quos opꝫ ꝑspicẽ ⁊ pnotare ad h̃ manifestãdũ ⁊ h̃ iam in aliqbᵘ eoꝝ ostẽsum est. ⁊ hoc est.⌊ plures aũt ⁊ alij.⌋ addit aũt incidenter qd̃ inferiᵘ dicet̃ quot ⁊ que sint dr̃e silloꝝ ex ypothesi. nũc aũt tãtũmõ est intẽtio qm̃ hᵘ silli in quãtũ sunt ex ypothesi nõ resoluunt̃ in ꝑdictas figuras. ⁊ dictũ est ꝓp

qđ ꝛ h est. ⌊quoniā ergo hoꝝ dīc.⌋ ¶ Ubi sic forte dubitabit̄ ꝑmo de precōcessione. querit̄ eni cū ad ꝯcludēdū ul'e per pticulare oportea tūi pcōcessione. Quare sil'r ad iterimēdū ul'e per pticulare. Et dicēdū ꝙ h est qꝛ destructio pticularis necīa destruit ulem sine oī pcōcessione: ꝫ ꝑ pticularis nō de necītate ponit ul'e. ¶ Deinde dubitat̄ de h ꝙ nō vult sill'os ex ypothesi posse reduci in sill'ꝫ. Oē enim genus argumētatiōis in sill'm reduci pōt ꝛ sillogismus ex ypotheū est aliqđ genus argumētationis. Adhuc si dicā oppositoꝝ nō est vna ptās ergo nec vna disciplina ꝯstituit̄ enthimema ex trib⁹ terminis quare addita aliqua ꝓpōne fiet sill's. Si aūt dicat aliqs ꝙ h uerū est sed nō debet addi ꝓpō ad ꝓpōnes ꝑexītes. Contra dicit Ar̄s. in ꝑncipio h⁹ capl'i. ꝙ si desit aliqua ꝓpō addēda est si sup̄sluit auferēda. Adhuc addat̄ maior sic. q̄rūcūqꝫ nō est vna ptās nec vna disciplina. Si dicet aliquis ꝙ nō est sill's eo ꝙ mīor est negatiua in ꝑma figura. Sꝫ cōtra sumat̄ sil'itudo affirmatiue. quorūcūqꝫ est idē sensus ꝛ eadē disciplina. Oppositoꝝ est idem sensus ergo ꝛ eadē disciplina ꝛ sic fit vnus sill'us ꝛ tñ fuit ex ypothesi eodē mō est reducere sill'os per impossibile per additionē maioris sicut patet ꝛ ēt ꝑ alios. Adh^c dicit ꝙ qꝛ non sunt sill'i ostēsiui nō est eos reducere. Sed cōtra quanto minus sill'ati sunt cū nulla necessitas sit nisi a sill'o tanto magis opꝫ eos reduci in sill'm ut appareat eoꝝ necessitas. Et sciēdū ꝙ sill's duplex est. s. ostēsiuus ꝛ ca^{cō} cuius necessitas est per dici de oī ꝛ de nullo. uel ypo^{cō} cui⁹ necessitas magis est uel a positione uel a destructione ꝯtīgētis uel a natura oppōnis ul' alia sil'itudine h⁹ locali. de sill'o ꝑmo loquit̄ h Ar̄s. ꝛ locutus est per to^m ꝑ^m h⁹. de scđo aūt nō. dicēdū ergo ꝙ sill'i ex ypothesi ꝑnt reduci i sill'm ypothe^m sed nō in sill'm simplicē ꝛ cathe^m. ¶ Et dicēdū ad ꝑ^m ꝙ oē genus arg^{ti} reducit̄ in sill'm hunc uel illū sꝫ distīctiōe sed nō in sill'm ostēsiuū cathe^m de quo lo^r h. ꝛ ꝑ h patet Ꝭ^o ad 2^m ꝛ 3^m. apposita enim maiore ꝓpōne nō est ꝯditionalis sed sill's ypo^{cō} infert̄ per sil'itudinē localē. s. a pōne ant̄is. ¶ Ad 4^m dicēdū ꝙ nō sūt ostēsi ꝑ sill'm. s. per ꝟtutem sill'i ostensiui ad ꝯclus̄. ideo nō reducunt̄ in ꝑm. ꝛ h est qđ intēdit nihilomin⁹ tñ in sil'uꝫ sill'm possit reduci ꝑ ꝟtutē cui⁹ ꝯcludūt. s. ypothe^m. ꝫ ille nō reputat̄ h sill's eo ꝙ lo^r so^m de ostēsiuo. ¶ Cōīter dubitabit aliqs ubi Ar̄s. determīabit modos sill'oꝝ ex ypothesi sicut dixit se determinaturū eē. Et dicēdū ꝙ in scđo h⁹ ꝛ in thopicis. Sed tunc querit̄ q̄re nō determinat in scđo hui⁹ de oī sill'o ex ypothesi ut de illo qui est ꝺm sil'itudinē ꝛ q est ꝺm ꝓportionē ꝛ a maiori ꝛ a minori ꝛ a casibus ꝛ huiusmodi solū enim de illo qui est per impossibile ꝛ quibusdā alijs paucis determinat. Et dicendū ꝙ in hac doctrina hēt determinare sill'os ꝛ modos sill'oꝝ qui cōīter necessitatē hñt. ꝛ cōes sunt ad oēm materiaꝫ. sill's aūt ad impossibile ꝛ alij de qb⁹ agit in scđo hui⁹ ꝓbatum enim ex necessitate ꝛ h in quacūqꝫ cā. sed sill's ex ypothesi qui est ꝺm sil'itudinē ꝛ qui est a proportione ꝛ a maiori ꝛ h⁹ oēs nō sunt ul'r se hñtes ad oēm mām sed ad ꝓbabilitatem tñ solū enim ꝯcludūt ꝓbabil'r ꝛ nō cum necessitate simpl'r. vñ talis sill's nō est de usu demr̄atiuoꝝ ꝫ tñ dialeticoꝝ ꝛ iō nō debuit de hijs in hac doctrina determinare sed in thopicis.

q Uerūqꝫ aūt in plurib⁹ figuris ꝯcludunt̄ problemata si in altera sillogizatum est: est reducere sill'm in alterā: ut eum qui in prima est ꝑuatiuū in secunda figurā. ꝛ eum qui est in media in ꝑmā: nō oīs aūt sed quosdā erit aūt manifestū i sequētib⁹. Si eni. a. nulli. b. b. aūt oī c. a. nulli. c. sit in ꝑma figura. Si aūt ꝯuertat̄ ꝑuatiua media erit: nā. b. a. quidē nulli. c. aūt oi inerit, sil'r aūt ꝛ si nō ul'is sed particularis fit sill's: ut si. a. quidē nulli. b. b. aūt alicui. c. ꝯuersa enim ꝑuatiua media erit figura. Hoꝝ aūt sill'oꝝ qui sunt in media figura: duo quidē ul'es reducunt̄ in primaꝫ figurā: pticularīū aūt alius solus: insit eni a. b. quidē nulli. c. aūt oi: ꝯuersa enim ꝑuatiua ꝑma erit figura: nā. b. qdeꝫ nulli. a. a. aūt oi. c. inerat. Si aūt ꝑdicatiuū sit. a. b. ꝑuatiuū. a. c. ꝑmus termin⁹ ponēdus est. c. hoc eni nulli iest. a. a. ꝟo oi. b. quare nulli c. ierit. b. ergo ꝛ. b. nulli. c. ꝯuertit̄ eni ꝑuatiua. si aūt pticularis fit sill's qñ ꝑuatiuum quidē erat ad maiorē extremitatē resoluitur in ꝑmā figurā ut si. a. nulli. b. inest. alicui aūt. c. inest. a. ꝯuersa eni ꝑuatiā p^a erit fig^a. nā. b. qdē nulli. a. a. autē alicui. c. Qñ ꝟo ꝑdicatiuū nō resoluit̄ ut si. a. quidē. b. omni. c. aūt omni: nō eni suscipit ꝯuersionem. a. b. neqꝫ cū sit erat sillogismus.

¶ Postqꝫ docuit reductionē oꝛonis sill'ande in figuram h itēdit de reductiōe oꝛonis sill'ate in figura vna usqꝫ ad figurā aliā ꝛ ꝑ. sic. ꝑmo dat intētionē dicēs. ꝙ ꝓpō que sill'ari pōt in plurib⁹ figuris si fiat ei⁹ sill'us in figura vna ipe pōt reduci in figurā aliā ꝛ exemplificat q̄ mō intendit ꝛ patet ꝛ h est. ⌊qñ aūt.⌋ scđo ꝓsequit̄ istā reductionē ꝛ diuidit̄ in tres. in ꝑma reducit ꝑmā figurā in secundā ꝛ ecōuerso. in scđa ꝑmā in tertiā ꝛ ecōuerso. ⌊rursuꝫ qui in tertia qdē.⌋ in tertia scđam in tertiā ecōuerso cuꝫ dicit. ⌊hoꝝ aūt.⌋ ꝑma in. d. in ꝑma reducit ꝑmā in secundā ꝛ h q̄tū ad 2^m modū ꝛ 4^m ꝑnte qui negatiui sunt. qꝛ nō ꝯcludit̄ nisi negatiue in scđa figura ꝛ fit ista reductio i utroqꝫ ꝑ ꝯuersionē maioris ꝛ h est. ⌊si eni. a. nulli. b.⌋ in scđa reducit scđam in ꝑmā ꝛ ꝑmo modos ul'es. scđo pticulares. ꝛ ultum ꝑmo reducit ꝑmū modū per cōuersionē maioris ꝛ h est. ⌊eoꝝ aūt ꝛc.⌋ scđo scđm per conuersionē minoris ꝛ transpōm ꝛ h est. ⌊si aūt ꝑtiu.⌋ particulariū aūt ꝑmo reducit tertiū modū per ꝯuersionē maioris ꝛ h est. ⌊si aūt pticularis.⌋ scđo dicit 4^m modū nō reduci eo ꝙ ul'is affirmatiua nō ꝯuertit̄ expedienter ad reductionē faciēdā eo ꝙ si ꝯuertat̄ erit utraqꝫ pticularis ex qb⁹ nō fit sill's ꝛ h est. ⌊qñ ꝟo ꝑtum.⌋

¶ Rursum qui in tertia quideꝫ sunt figura nō resoluent̄ oēs in ꝑmā. Qui aūt in ꝑma nō oēs in tertiā. insit enim. a. quidē oi. b. b. aūt alicui. c. ergo qꝛ ꝯuertit̄ pticularis ꝑdicatiua inerit ꝛ. c. alicui. b. a. ꝟo omni. b. inerat: quare fit tertia figura: ꝛ si priuatiuus sit sill's. sil'r ꝯuertit̄ enim pticularis ꝑdicatiua: quare. a. quidē nulli. b. c. aūt alicui inerit. a. hoꝝ aūt sill'oꝝ qui sunt i postrema vnus tñ nō resoluit̄ in ꝑma qñ nō ul'r ponit ꝑuatiua. Alij aūt oēs resoluunt̄. Predicet̄ eni de omni. c. a. ꝛ. b. ergo ꝯuertit̄. c. ad utrūqꝫ pticulariter: inerit ergo. a. alicui

b. quare erit pma figura. siquidez. a. omni c. c. aūt alicui. b. ⁊ si. a. quidē oi. c. b. autem alicui. c. silis est ratio. ɔuertit enim. b. ad. c. Si aūt. b. qdē omni. c. a. aūt alicui. c. pmū terminū ponēdū. b. nā. b. omni. c. c. autez alicui. a. quare. b. alicui. a. qm̄ aūt ɔuertit pticularis. a. alicui. b. inerit. Et si puat° sit sill's ul'ibus terminis. silr sumēdū: in sit eni b. omni. c. a. aūt nulli. c. ergo alicui. b. iert c. a. aūt nulli. c. quare erit mediū. c. Similiter aūt ⁊ si puatiua quidē sit ul'is pdicatiua aūt pticularis. nā. a. quidem nulli. c. c. aūt alicui. b. inerit. Si aūt pticularis sumat priuatiua nō erit resolutio: ut si. b. quidē oi. c. a. aūt alicui. c. nō inest: ɔuersa. b. c. utreqꝫ erūt pticulares. Manifestū aūt qm̄ ad resoluēdū in se inuicē figuras que cū minore extremitate est ppō ɔuertēda: est i utrisqꝫ figuris: hac eni ɔuersa cōmutatio fit.

℄ Consiter reducit pmā figurā in tertiā ⁊ ecōuerso. ⁊ p. sic pmo dicit qꝫ nō oēs silli tertie figure reducunt in pmaz qꝛ nō qntus. nec oēs silli pme in tertiā. qꝛ nō nisi pticularis ⁊ hest. ⌊ rursum qui in tertia. ⌋ scdo reducit ⁊ primo pticulares sillos pme in tertiā per ɔuersionez minoris. ⁊ hest. ⌊ insit eniz. a. ⌋ scdo ecōuerso sillos tertie in pmā ⁊ diuidit in. d. in pmo reducit sillos affirmatiuos. in secūda negatiuos. ⁊ affirmatiuoꝝ pmo reducit pmuz modum ⁊ per ɔuersionē minoris ⁊ hest. ⌊ eoꝝ autē. ⌋ scdo quartū modū silr per ɔuersionē minoris ⁊ h est ⌊ ⁊ si. a. quidē. ⌋ tertio tertiū modū per ɔuersionē maioris ⁊ trāspōm ⁊ h est. ⌊ si. a. b. ⌋ ℄ Consiter reduc̄ sillos negatiuos ⁊ pmo scdm modū ⁊ sextū per ɔuersionē minoris ⁊ hē. ⌊ ut sit puatiuus. ⌋ scdo dicit qꝫ qntus reduci nō pōt eo qꝫ nō est ibi ppō ɔuertibilis nisi ul'is affirmatiua qua cōuersa ambe erūt pticulares ⁊ h est. ⌊ si aūt pticulariter ⌋ ⁊ addit quiddā notabile supra pdicta. s. qꝫ pma figura ⁊ tertia inuicē reducunt per ɔuersionem minoris ⁊ h est. ⌊ manifestū aūt. ⌋ ⁊ vꝛ eē istātia ɔtra h qd dicit in 3° mō tertie figure ubi fit reductio per ɔuersionē maioris. sꝫ dicendū qꝫ loquit de his que hñt maiorē ul'em. uel dicendum qꝫ appellat minorem in qua post ɔonem ponitur medium ⁊ subiciuur minor.

℄ Horuz aūt qui in tertia sunt figura alter quidē in tertia resoluit. alter vo nō resoluit in tertiā: nam cum est ul'is puatiua resoluit. Si enim. a. nulli. b. c. aūt alicui utraqꝫ silr ɔuertunt ad. a. quare. b. quidez nulli. a. c. vo alicui. a. mediuz ergo est. a. Qm̄ aūt. a. omni. b. c. aūt alicui. a. nō inest non est resolutio: neutra enim ppōnum ex cōuersione ul'is. Qm̄ aūt ex tertia sunt figura resoluunt in mediā: qm̄ fuerit ul'is priuatiua ut si. a. nulli. c. b. aūt alicui. c. aut omni. Nā. c. a. quidē nulli. b. aūt alicui inerit. c. si aūt particularis sit priuatiua nō resoluit: non enim suscipit ɔuersionē particularis negatiue. manifestū qm̄ idem silli non resoluunt in his figuris: qui nec in primam resolui sunt: ⁊ qm̄ in prima figura resolutis sillogismis isti soli per impossibile claudunt. Quomō ergo oportet reducere sillogismos: ⁊ qm̄ resoluunt figure in se inuicem manifestum ex predictis.

℄ Consiter reducit scdam figurā in tertiā ⁊ ecōuerso. ⁊ primo reducit scdam in tertiā quātū ad modos pticulares dicēs. qꝫ tertius scde reducit in tertiā ɔuersa utraqꝫ propōne ⁊ h est. ⌊ hoꝝ aūt q in medio. ⌋ scdo dicit qrtū modū nō reduci in tertiā figurā eadē causa qua pus ⁊ h est. ⌊ qm̄ aūt. a. ⌋ ℄ Consiter reducit tertiā in scdam ⁊ h qntuz ad modos negatiuos. ⁊ pmo reducit scdm ⁊ sextuz modum per ɔuersionē utriusqꝫ ⁊ h est. ⌊ qui aūt ex 3ª sūt. ⌋ scdo dicit qꝫ qntū nō reduci eadē causa qua pus ⁊ h est. ⌊ si aūt pticularis sit. ⌋ ℄ Consiter ex his ɔcludit correlarie qꝫ qntus tertie ⁊ quart° scde qui in pmā figurā nō resoluunt nec ēt in his figuris inuicem resolui pñt ⁊ h est. ⌊ manifestuz ergo. ⌋ Et qꝫ in reductione oīum silloꝝ in primā figuram isti duo soli modi per impossibile reducunt ⁊ h est. ⌊ ⁊ qm̄ in pmā. ⌋ Consiter epilogat tangens intētionē pme ptis totius capli per h qd dicit. ⌊ qm̄ aūt opteat. ⌋ ⁊ itētionē scde ptis per h qd dicit. ⌊ ⁊ qm̄ resoluunt. ⌋ Dubitat h cum in pncipio docuerit reductionē silloꝝ impfectoꝝ in pfectos. h aūt docet reducere oēs figuras inuicē quare nō docuit hanc reductionē simul in pcedētibus cum alia. Et dicēdū qꝫ h est. qꝛ supius nō determinauit nisi reductionē que est ad pfectionē. sed prima figura nō pficit per scdam ⁊ tertiā sicut econuerso ⁊ ideo nō determinat istā reductionē pus cū alia ⁊ qꝛ h videt qꝫ pfectionē silloꝝ ipfectoꝝ repugnare ad h hec reductio minus pncipalr itēta est illa ⁊ ideo ultimo determinat. ℄ Adhuc dubitat quare nō reducat singulos sillos oīum figuraꝝ in alias figuras qꝛ resoluat inuicez oēs figuras. Et dicēdū qꝫ nō intēdit nisi eadē ɔ° q mō p se mediū alteratū per diuersas figuras sillari pōt ⁊ ideo in tota resolōne eius manet semp eadē ɔ° in utroqꝫ sillo sed nō ois ɔ° pōt in oī figura sillari ⁊ ideo nō oēs silli cuiuslibet figure in alias figuras oēs resoluunt. Sed tūc dubitat cum pticularis negatiua ɔcludit per quartuz secūde ⁊ qntū tertie quare isti duo modi nō resoluunt in alias figuras. Et dicēdū qꝫ h est qꝛ nō loquit nisi de reductione per ɔuersionē que fit in ante eadē ɔōne. sic aūt nō pñt reduci quart° scde ⁊ qntus tertie sicut patet ex dictis in lr̃a. Ex his ergo patet q̄re nō oēs modos oīum figurarū inuicē resoluit ⁊ q̄re h determinat ista reductio postqꝫ pus ⁊ que sit illa reductio quā h intēdit. hec enim reductio fit semp suppositis eadē ɔōne ⁊ per qd mediuz fiat qꝛ per ɔuersionē. sed querit cuz pma figura reducit in scdam ⁊ ecōuerso per ɔuersionē maioris quare magis sic qꝫ per ɔuersionē minoris. Et dicēdū qꝫ h est qꝛ prima figura ⁊ scda ɔuenitūt in situ mediȷ ⁊ minoris extremitatis sed discōuenitūt in situ maioris extremitatis ⁊ ideo opꝫ in eis maiorē ppōm ɔuertere ⁊ h° causa est qꝛ secūda decedit a pma maiore ɔuersa. ℄ Adhuc querit q̄re prima ⁊ tertia reducunt inuicē minore ɔuersa. Et dicēdum qꝫ h est qꝛ discōueniūt in situ minoris extr̄itatis. sed nō in situ maioris. istātia aūt que vꝛ esse in tertio mō tertie figure ubi ɔuertit maior soluta est pus. de scda āt figura ⁊ tertia patet quomō ad inuicē resoluunt. Quia eniz oīs cōueniūt in situ utriusqꝫ extremitatis necesse est utraqꝫ ppōm ɔuerti. Dubitat adhuc de eo qd dicit solū quartum scde ⁊ qntū tertie reduci per impossibile. Cum oēs silli sic possint reduci. Et dicēdū qꝫ alii oēs reduci pñt p cōuersionē ⁊ ēt per impossibile. sed isti duo soli per impossibile ⁊ h est qd intēdit. s. qꝫ soli isti tm̄ per impossibile reduci possint. ℄ Adhuc querit cum sic sit intētio de

reductiõe τ duplex sit reductio.s.per ꝯuersionē τ per impossibile quare nõ docet h reductionē ad impossibile.p reductione sicut ꝯuersionē. Et huiꝰ rõ patet ex dictis.reductio eniz per impossibile nõ ꝯiungit ꝯõnem ꝓbabilẽ ꝑus sed h̃ reductio ĩcta.ad huc reductio per impossibile oñio argumentationis est tñ q̃ statum transmutat subam rationis.sed conuersio est reductio τ argumẽtationis oñio.

¶ Differt aũt in cõstruẽdo aut destruẽdo aliqd opinari aut idem aut diuersuz significare non esse hoc τ esse nõ hoc:ut nõ eẽ albũ ei qd est albũ nõ esse:nõ enim idez significant: neqȝ enim eius qd est esse albũ ea que est esse nõ albũ sed nõ esse albũ:rõ aũt huius hec est. Silr̃ eniz se habet possibile est ambulare ei qd est albuz ad est nõ albũ:τ scit bonũ ad scit nõ bonũ.nam scit bonum uel est sciens bonum nihil differt: neqȝ põt ambulare uel est potens ambulare:q̃re τ opposita non põt ambulare τ nõ est potẽs ambulare aut nõ ambulare. Si igit nõ est potens ambulare idem sigt τ est nõ potens ambulare simul uerũt eidem.idem enim põt ambulare τ nõ ambulare:τ idem sciens boni τ non boni est: affirmatio aũt τ negatio nõ erũt posite simul in eodẽ. Queadmodũ ergo nõ idez est nõ scire bonũ τ scire nõ bonũ: neqȝ eẽ non bonũ τ nõ esse bonũ idem.nã si proportionalũ altera sit diuersa τ altera neqȝ esse nõ equale τ nõ esse equale idez.huic eniz qd est nõ equale subiacet aliquid τ hoc est iequale: illi uo nihil eo qd equale quidẽ uel inequale nõ oẽ est/equale autez omne aut nõ equale. Amplius est non album lignũ τ nõ est albũ lignum nõ simul sunt. Si eniz est lignũ nõ albũ erat lignũ: qd aũt nõ ẽ albũ lignũ nõ necesse est eẽ lignum. Quare manifestũ qm̃ nõ est eiꝰ qd est eiꝰ qd est est bonũ qd est lignũ nõ bonũ negatio. Si ergo de oĩ vno ul' affirmatio uel negatio uera:sed nõ est negatio:palaz qm̃ affirmatio aliquo mõ erit:affirmatõis aũt oĩs negatio est huiꝰ ergo eiꝰ que est nõ bonũ ea que est nõ est non bonum.

¶ In hac pte ĩtẽdit Ar̃s.remouere quãdã dubitationẽ τ errorẽ.determinatũ enim est in ꝑcedẽtibꝰ quomõ diuñ mode sill'ar affirmatiua τ negatiua.fuit aũt quorũdam opinio q affirmatio ꝑti infiniti τ negatio ꝑti finiti eadẽ est sicut patet ex libro pr̃ꝰ.τ ideo putauerũt q ista affirmatio τ negatio eodẽ mõ se hñãt sill'ari.qd intẽdit Ar̃s h remouere τ diuidit in.d.in ꝑma determinat h qd ꝑncipaĺr ĩtẽdit.in scđa cũ dicit.[silr̃ aũt qñ.] Que dã ad ꝑcedentiũ euidẽtiã inducit.ꝑma in.d.in ꝑma cõparat ad iuicẽ affirmationẽ ꝑdicati infiniti τ negationẽ ꝑti finiti.in scđa cũ dicit.[Qñ aũt palã q aliud.] determinat diũ suz modũ sill'andi utrãqȝ.ꝑma in.d.in ꝑma cõparat eas terminis sumptis nõ uĺr.in scđa cũ dicit.[τ in pluribꝰ] terminis sumptis uĺr.ꝑma in.d.in ꝑma cõparat eas ꝑm ꝯ̃tiam.in scđa cũ dicit.[hñt aũt ordinẽ.] ꝑm ꝯuenientiaz τ patet diũo qz ꝑncipaĺr de d̃ta intẽdit.in ꝑma oñdit q nõ est eadẽ affirmatio ꝑti infiniti ad negationẽ ꝑti finiti per q̃tuor rõnes.quarũ ꝑma est talis hꝰ affirmatiõis esse albũ negõ nõ est esse nõ albũ sed ista nõ esse albuz.ergo nõ sunt idem nõ esse albũ τ esse nõ albũ.τ hꝰ rõnis ꝑmo ponit ꝯõm τ h est.[differt aũt in ꝯstruẽdo.] scđo añs.τ h est.[neqȝ est negõ.] tertio ꝓm oñdit sic. iste due esse albũ τ eẽ nõ albũ silr̃ se hñt sicut possibile est ambulare possibile est nõ ambulare.τ sicut iste scit bonũ scit nõ bonũ. Sed iste nõ opponunt possibile est ambulare possibile est nõ ambulare. Quare nec iste est albũ est non album opponunt.hꝰ rõnis ꝑmo ponit maiorẽ τ declarat. scđo oñdit minorẽ.ponit ergo maiorẽ τ h est.[rõ autez hꝰ.] h declarat que ubi dicit.[nã scit bonũ.] τ patet qd dicit.cõñter oñdit minorẽ sic.si h possibile est nõ ambulare esset negõ.hꝰ possibile est ambulare tunc idem esset isti.non possibile est ambulare. Que est eius negõ τ si h tunc iste duo cõpossibilia essent.impossibile ambulare τ possibile nõ ambulare.qz quicqd est cõpossibile vni cõuertibiliũ τ alteri:sed h est impossibile cũ sint opposite affirmatio τ negatio.possibile est ambulare non possibile est ambulare relinquit ergo q nõ opponant.possibile est ambulare.possibile est nõ ambulare τ h est.[si igit nõ est patens.] patet igit q h eẽ nõ albũ non est negatio eius qd est eẽ albũ ex quo relinquit q h sit eius negatio.s.nõ esse albũ τ ita patet añcedẽs ꝑncipalis rõnis.

¶ Cõñter infert ꝑncipalẽ cõclõnẽ dicẽs q sicut nõ sit idẽ nõ scire bonũ τ scire nõ bonũ ut patet ex ꝑdictis ita nõ sunt idem esse nõ albũ τ nõ esse albũ siue bonuz τ h patet per ꝓpõnez τ h est.[queadmodũ ergo.] scđa rõ ad idẽ est h. Affirmatio de ꝑto ĩfinito aliqd ponit.negatio de ꝑdicato finito nihil ponit ergo nõ sunt idez.hꝰ rõnis ꝑmo ponit ꝯclonem in terminis τ h est.[neqȝ esse neqȝ equale.] scđo añs dicẽs.q esse nõ equale ponit aliqd.s.ieqle.sȝ nõ eẽ eqle nihil ponit τ h est.[huic eni q est.] tertio ꝓm oñdens.qd alterũ istoꝝ esse eqle nõ esse eqle dĩ de quolibet.sed nõ dĩ de quolibet alterũ istoꝝ esse equale eẽ nõ equale τ h est qz terminus infinitus aliqd ponit sed terminus negatiuus nihil τ h est eo qd equale quidẽ.3ª ratio est talis ex affirmatiua de ꝑdicato infinito aliqd sequit:ex negatiua aũt de ꝑdicato finito sequit nihil.quare nõ sunt idem.huiꝰ rõnis ꝑꝰ ponit ꝯõnem τ h est.[Amplꝰ nõ ẽ albũ.] scđo declarat añs in terminis τ patet τ h est.[si eni ẽ lignũ.] 3ꝰ cõcludit correꝰ ex prehabitis sic cum iam oñsum sit.q nõ sunt idem esse non bonũ τ nõ esse bonũ τ q nõ esse bonũ est negatio hꝰ eẽ bonũ cõcludit q ista eẽ nõ bonũ nõ est eius negatio τ h quare mediũ est.τ qz non est negatio τ oĩs orõ ꝑfecta est affirmatio uel negatio ꝯcludit qd h eẽ nõ bonuz est q̃dãmodo affirmatio τ dicit q̃dãmodo ꝓpter affinitatẽ termini infiniti ad negationẽ τ hec est.[Si ergo de oĩ.] Et qz cuiuslibet affirmationis est aliqua negatio determinat q̃ sit eiꝰ negõ.s.nõ eẽ nõ albũ τ h est.[affirmatõis]

¶ Habẽt aũt ordinẽ hunc ad inuicẽ: si esse quidẽ bonũ in quo.a.nõ eẽ aũt bonum in quo.b.eẽ aũt nõ bonũ in quo.c.sub.b.nõ eẽ non bonũ in quo.d.sub.a. Omni ergo ierat aut.a.aut.b.τ nulli eidẽ:τ aut.c.aut d.τ nulli eidem τ cui.c.necesse est.b.omni iesse. Si eni uerũ est dicere qm̃ est nõ album:τ qm̃ nõ est albũ.impossibile est eni esse album τ esse non album:aut eẽ lignũ

album: ⁊ esse lignum nõ albũ: quare si nõ affirmãdo negãdo inerit ei autẽ qđ est. b. non semp. c. qđ enim omnino non est lignum: neq3 lignum erit non albũ. e cõuerso autem eui inest. a. d. omni: aut eniz. c. d. Quoniã autem non põt simul esse nõ album ⁊ eẽ album hoc inerit. nam de eo qđ est album: uerum est dicere quoniã est nõ album. de. d. autem non oĩo. a. Naz de eo quod oĩo non est lignum: non uerũ est dicere qm̃ est lignũ album. d. uerum. a. non uerum: quoniam est lignum album.

¶ Postq3 determinauit differentiam affirmationis de p̃dicato infinito ad negationem de predicato finito. hic intendit determinare cõuenientiam eorum ⁊ diuiditur in p̃ncipale ⁊ incidẽs qđ ibi incipit. [Palã quoniã.] In p̃ma sic p̃cedit. p̃mo instituit terminos ad ostendendum qđ intendit appellans. a. esse album. b. autem eius negationem. s. non esse album. c. esse non album. d. eius negationem. s. non esse album. Qđ autem dicit. c. esse sub b. intelligi potest de ordine accidentali quem retinẽt in descriptione figure uel de ordine eẽntiali qui est a sitis sb suo ɔ̃nte. Similiter hic qđ dicit sub. a. exponi põt q: si. a. teneat ablatiue tũc intelligi oportet de ordine accidentali: si negatiue de essentiali. a. enim se hẽt ad. d. sicut se habet añs ad ɔ̃ns ⁊ hec est. [habent autem ordinem.] Cõsequenter in p̃dictis ostendit ɔ̃nas intentas ⁊ diuidit in duas. In p̃ma determinat quomõ se habẽt ad inuicẽ affirmatio p̃dicati infiniti: ⁊ negatio p̃dicati finiti fm̃ ɔ̃sequentiam. In secũda quomodo se hñt eoꝝ opposita cum dicit: [eꝯ° aũt. c.] In p̃ma sic p̃cedit. p̃° ostẽdit q᷑ ad affirmationẽ de p̃dicato infinito seq̃tur negatio de p̃dicato finito. scđo nõ eꝯ°. p̃mum ostẽdit sic. Alterũ istoꝝ duorum esse bonũ non esse bonũ omni inest ⁊ non ambe simul. sed esse bonũ repugnat ei qđ esse nõ bonum: q̃re nõ eẽ bonũ eidem inest. Huius rõnis p̃mo ponit maiorem ⁊ hec est. [omni ergo inerit.] scđo ɔ̃õnez ⁊ h̃ est. [⁊ cui] tertio minorem ⁊ hec est. [Impossibile est enim.] q̃rto ɔ̃firmat ɔ̃nam ⁊ hec est. [q̃re si affirmatio.] Cõsequenter ostẽdit q᷑ nõ seq̃tur eꝯ° manifestans in terminis q᷑ hec negatio non esse albũ põt esse uera sine ista affirmatione esse nõ albũ. ⁊ p̃mo ponit ɔ̃õnem ⁊ hec est. [ei aũt qđ est. b.] scđo añs ⁊ hec est. [qđ aũt oĩa enim.] Cõsequẽter ostẽdit quomõ se habẽt eorum opposita fz ɔ̃nam ⁊ p̃mo dicit q᷑ ad affirmationẽ de p̃dicato finito seq̃tur negatio de p̃dicato infinito. scđo ostẽdit q᷑ non cõuertit. In p̃ma sic p̃cedit. p̃mo ponit ɔ̃õnem ⁊ hec est. [eꝯ° autem.] 2° ostẽdit sic alterum istoꝝ esse non albũ nõ eẽ nõ album ex necessitate cuilibet inest sed nõ ambe simul sz ei qđ est esse albuz repugnat esse nõ albuz q̃re eidem inest non eẽ non albũ ⁊ ita seq̃tur. Si est album nõ est nõ album. Huius rõnis p̃mo ponit maiorem ⁊ hec est. [oĩ enim eẽ.] scđo minorem ⁊ hec est. [qm̃ aũt non p̃nt.] 3° infert ɔ̃õnem ⁊ hec est. [idem inerit.] Cõsequenter ostẽdit q᷑ non cõuertit ⁊ h̃ manifestãdo in terminis quo modo hec negatiua nõ est non album põt esse uera sine hac affirmatione est nõ album. De lapide enim uerum est dicere non sit lignum non albũ sed non est uerũ de eo q᷑ sit lignũ album. ⁊ h̃ est. [de. d. si oĩno.]

¶ Palam autẽ quoniã ⁊. a. e. nulli eidem insunt. b. ⁊. d. cõtinget alicui eidem inesse. Similiter aũt ⁊ se habẽt ⁊ priuationes ad p̃dicamenta hac positione: equale in quo est. a. nõ equale in quo. b. inequale in quo c. non inequale in quo. d.

¶ Seq̃tur incidẽs in quo p̃mo cõcludit duo correlaria. s. q᷑ affirmationes de p̃dicato finito ⁊ infinito. s. esse albuz ⁊ esse non album incõpo^{bi}a sunt eidem inesse. sed negationes ɔ̃ñes. s. qđ non eẽ album non esse non albuz cõpo^{bi}a sunt eidem inesse simul ⁊ h̃ est. [Palam qm̃.] 2° compat terminos priuatiuos ad infinitos in comparatione ad terminos finitos dicens q᷑ termini p̃uatiui similiter se habent fm̃ ɔ̃nam ad terminos finitos sicut termini infiniti ex quo patent. v. ɔ̃õnes. s. ad affirmatiuam predicati priuati sequitur p̃dicatio predicati finiti ⁊ nõ ecõuerso: cui est inequale ergo non est equale ⁊ non eꝯ°. Et eꝯ° ad affirmatiuam de p̃dicato finito seq̃tur negatiua de predicato priuatiuo ⁊ non eꝯ°. si est equale ergo non est inequale ⁊ non eꝯ° ⁊ q᷑ affirmationes que antecedũt sunt incompo^{les} ⁊ q᷑ negationes sunt compo^{les} Omnes enim iste quatuor ɔ̃õnes manifeste sunt de terminis finitis ⁊ infinitis ⁊ hec est. [sil̃r aũt ad hunc.]

¶ In pluribus autem quoꝝ isqdem inest alijs vero non inest idem: negatio quidem siliter uera erit quoniã non sunt alba omnia uel quoniam nõ album vnũquodq3. Quod autez est non albũ vnumquodq3 aut quoniã sunt omnia non alba falsa: similiter autem ⁊ eius que est omne aĩal album: non hoc quidem est: est non album omne animal negatio ambe enim false sz non est omne animal album.

¶ Postq3 compauit ad inuicem affirmatiuaz de predicato infinito ⁊ negatiuã de finito terminis sumptis nõ vniuersaliter. hic compat terminis sumptis ul̃r. ⁊ h̃ p̃mo in numero plurali. scđo in singulari. In plurali sic negatiua de p̃dicato finito sil̃r uera in plurali sicut in singulari terminis sumptis ul̃ter. sic non sunt oĩa aĩalia alba nõ est omne aĩal album. affirmatiua ũ de p̃dicato infinito falsa est sicut affirmatiua de p̃dicato finito ut oĩa aĩalia sunt nõ alba uel aĩalia sunt alba q̃re patet q᷑ differenter affirmatio de p̃dicato ⁊ negatio de p̃dicato finito cuz vna sit uera alia falsa. ¶ Et nota q᷑ Ar. dicit hãc differẽtiaz eẽ in ul̃ibus ubi p̃dicata qbusdam supposita sunt ⁊ qbusdã non ⁊ nõ dicit simpl̃r in ul̃ibus q: hec differentia est tm̃ apud materiã cõtingentem: materia enim necessaria uel impossibili nõ est ita, si enim dicat omnis homo est nõ asinus uel nullus hõ est asinus. sil̃r sunt uera si in p̃dicamẽtis accñtalibus plana est differẽtia ⁊ hec est in pluribus. i. in ul̃ibus. deĩde ponit differẽtiã in singulari. dicit q᷑ huic affirmationi omne aĩal est albũ nõ opponit illa que est oẽ aĩal est nõ album. q: simul false sunt: sed ei opponit nõ oẽ aĩal est albũ. pz igit q᷑ iste enũ^{es} differũt: q᷑ vna est uera alia falsa ⁊ vna opponit affirmationi de p̃dicato finito ⁊ alia non ⁊ hec est. [Similiter autẽ ⁊ eius.]

¶ Quoniã autem palaz q᷑ aliud significat est non album ⁊ non est albũ: ⁊ hec qdez affirmatio: illa vero negatio: manifestũ qm̃ non idem est modus demõstrandi utrunq3: ut quoniam quicqd est animal non est album non cõtingit esse album: ⁊ quoniã est uerum dicere non album: idem enim est non album: sed eius qdem qđ est uerũ est dicere album siue nõ albuz idem mo-

dus: affirmatiue enim ambe per primam figuram ostenduntur. nam uerum et est similiter opponuntur: nam eius qd est uerum dicere album: non hic quidem uerum est dicere non album negatio sed non uerū dicere album. Si autem uerū est dicere quicquid est homo musicum esse aut non musicum esse: quicquid animal sumendum esse musicum aut non musicum esse ostensum est: non esse autem musicum: quicquid est homo negatiue monstratur secundum dictos modos tres.

¶ Postq̃ cōparauit ad inuicē affirmationē de predicato infinito et negationē de finito et manifestauit earū diuersitatē. Hic determinat diuersum modū demōstrādi utrūq; et hec est [fiunt autem intētū.] et p. sic. primo cōcludit q cum diuerse sint affirmatio talis et negatio sicut ostēsum est diuersus erit modus demōstrādi eas ut diuersus est modus demōstrādi istam negationē. quicqd est aial nō est album uel cōtingit eē album et hāc affirmationē quicqd est aial uerū est dicere esse nō album que est idem isti quicqd est aial est nō album et hec est. [quā aūt palam.] secūdo determinat diuersitatē huius et primo manifestat modum sillogiçādi affirmatiuā secūdo negatiuā. circa affirmatiuam sic procedit. primo dicit in uli q id ē est modus demōstrādi has duas uerū est dicere hoc eē album: uerū est dicere hoc nō esse albū. utraq; enim affirmatiua est et si fuerit uliter sumptā ostēdet per primū prime et q h non sit negatiua. uerū est dicere eē nō album manifestat q: h et primum uerum q est ibi modus non negatur nec etiā propositio est negatiua h°. uerū est dicere eē album sicut patet ex predictis et hec est [sed uerū qdem.] scdo magis speciatur dicēs q si demōstrari debeat quicqd est homo est musicum uel est non musicū debet sillogiçari in primo prime: et h patet si sumat pro maiori quicqd est aial est musicū uel nō musicum q: ois homo est aial. et hoc est [si aūt uerum est dicē.] Deinde ostēdit quomō sillat debet negatiua. d. q si sumpta fuerit uniuersaliter sillatur per scdm prime uel per primum. uel scdm secūde et h est [nō eē aūt musicū.]
¶ Sed forte dubitatur de eo qd dicit alterū istorum esse eq̄le: esse nō equale: nō omni inest. si enim accipiat aliqua magnitudo non est accipe aliqd qd nō sit equale ei uel nō equale quoniā uel alia magnitudo etiam tāta uel est minus ipsa uel excedēs. sed siue sic siue sic semp illd est nō equale q̃re equale: uel videt q de aliquo dicat alterum esse equale eē non equale. Et dicēdū q cum dicit qd nō omni est equale uel nō equale distribuit ibi esse sicut fit distributio cum dicit de quolibet affirmatio uel negatio sed in h ipsum quolibet distribuit pro entibus et nō entibus. vnde lz nihil ens sit cui nō cōueniat esse equale uel esse nō equale tamē aliqd ~~non~~ est cui neutrum cōuenit. vnde uult dicere q utrūq; istorum equale uel non equale alicui ante se supponit et non dicunt sub disiunctione de quolibet ente uel non ente sicut ɔtradictoria. ¶ Consequenter dubitat quare hic determinat ɔñam propositionum de terminis finitis et infinitis. hic enim videt superfluere q: idem docuit in libro periher^as. Et dicēdum q ibi nō determinat de ea nisi incidētaliter ualde iuxta oppositionum quā intēdit ibi principaliter ibi enim transeundo indimiute tetigit naturam eorum et ideo nō superflui hic enim cōplete determinare. ¶ Adhuc forte aliqs dubitabit cum dicit Ar̄s. sequi est nō bonū ergo nō est bonum utrum intēdat de propositionibus vniuersalibus istam ɔñam uel nō ulibus: si de ulibus ar^m peccat q: nō sequitur si est non bonus ergo nō est hō bonus. si de nō ulibus tūc videt sua probatio nulla. si enim intēdat hāc ɔñtiam hō est non bonus ergo hō nō est bonus. tūc cum assumit alterā istarū hoiem eē bonū hoiem nō esse bonū cuilibet inesse falsum dicit q: iste nō cōtradicūt. Et dicēdum q Ar̄s. sicut in littera ɔñtiam suā in terminis predictis ponit coiter cōparari prīs ad sbam uliter sumptā uel non uliter dum tñ fiat ad idem sbm in antecedēte et ɔñte. vnde sequitur in ulibus si utrobiq; sumatur sig^m sic. Ois homo est non bonus uel ois homo nō est bonus. similiter etiā sequitur in nō ulibus sicut patet. ¶ Ad id qd opponitur sua probatio est nulla: dicēdum q immo compatereni ista predicata ɔtradictoria eē bonū nō esse bonū indifferēter ad vnūquodq; sbm. et patet q alterum istorum ex necessitate omni inest: siue sumat sbm uliter siue non uliter et pro eodē. Adhuc videt in terminis deficere ɔñā a predicato infinito ad predicatū negatum sic. video non hoiem ergo nō video hoiem. Et dicēdum q ɔñā in eis cum uerbo substātiuo intelligēda est et nō cum adiectiuo. ¶ Sed cōtra sor. fuit nō iustus ergo nō fuit iustus. similiter erit nō albus ergo nō erit albus. Et dicēdum q ɔñā illa intelligēda est cum uerbo substātiuo de pñti et nō cum eodē de preterito uel futuro. ¶ Sed contra nō sequitur est nō duplū ergo nō est duplum. est non equale ergo nō est equale. Et dicēdū q ɔñā in istis non tenet nisi accipiant termini dicētes formas absolutas cuius sunt albū nigrum et cōsimilia. sit aūt dicta instātia in relatiuis tenendū ergo firmiter q adhuc qd ex termino infinito sequitur terminus negatiuus oportet q fiat ɔñā cum uerbo substātiuo et h de pñti et h in terminis absolutis et non respectiuis siue relatiuis. ¶ Ulterius autem dubitaret forte aliqs de eo qd dicit istas duas negationes nō esse bonū nō esse nō bonū alicui eidē ineē. hoc enim nō videt q: a quocūq; remouet vnum oppositorum contradictorie eidem inest reliquū. Et dicēdum q eidē enti nō insunt sed eidem nō enti. nō enim est aliqd ens cui nō cōueniat nō esse iustū uel non esse nō iustū et nō ambo simul non enti tamē simul cōueniūt. vnde tamē iste due non eē lignū album: non esse lignū non album eidem ineē possunt existēti sicut lapidi. ¶ Cōsequēter dubitabit cum determinat ɔñam terminorum finitorū et infinitorum: finitorum etiam priuatorum et non determinat infinitorum priuatorum que sit habitudo eorum. Et dicēdum q nō cōuertunt terminus priuatiuus et infinitiuus sed sequitur terminus infinitus ad priuatiuū. terminus enim priuatiu^s ponit potētiam ad formā siue aptitudinē: sed priuat formā. terminus autē infinitus neutrum ponit et ideo sequitur si est iniustum ergo est nō iustum: sed non cōuertit. plus enim tollit per terminū infinitū q̃ per priuationē. ¶ De terminis autem finitis et priuatiuis q: tangit hic Ar̄s. immorandū est ut discutiat eorum natura. Principaliter autem de infinitis differēdum est de qbus primo querit an aliquis terminus possit infinitari uel non. et videt q nō sic perempta rei perfectione perimit ipsa res. sed significatio perfectio dictionis est ergo ipsa perempta interempta et dictio. sed cōstat q si infinitet terminus perimit eius significatio. q̃re videt q non possit infinitari: nam sic et ipsa dictio perimet et non manēt significatiua. Adhuc q non possit infinitari videt. Nomen enim primo significat formam secūdario aggregatum sicut vult Ar̄s. in metha^cīe. sed perempta forma perimit aggregatum cuius forma erat pars: quare si interimeret forma significata per nomen perimit tota nois significatio cum plus possit causa primaria q̃ secūdaria: quare si perimat illa non erit nomē significatiuum: sed cōstat q infinitatio formam illam perimit si infinitet nomē: quare videt q non infinitat nisi corrumpat et desinat esse nomē. Adhuc omne nomen significat substātiam cum qualitate q̃re altera interempta illarū uel utraq; non erit nomē sed infinitatio si fiat perimit alterā uel utrāq; ergo et c̄. Adhuc q uerbum manēs uerbum non infinitet videt uerbum consignificat esse siue agere

inclinatum ad substātiam. sed si adueniat infinitatio destruit illud esse uel agere quare cum adueniat negatio infinitās non manet uerbū. si ergo neq3 nomē: neq3 uerbuz possit infinitari multo fortius neq3 alia pars et sic videt q non pōt alia dictio infinitari. ¶ Ad oppositum sic dicit Boecius in paruo 2° sup librū peryer. q ois terminus circūscripte significationis pōt fieri incircunscripte significationis ut h est: q: omnis terminus finite significationis pōt fieri significationis infinite: quare cū multe sint significationes dictionis finite significationis et multe fieri possunt significationis infinite: et ita patet q aliqua dictio pōt esse infinita. Adhuc infinitatio nihil addit nisi destructio cōpōnis que est in significatione unius dictionis sed hoc pōt fieri adueniēte negatiōe ad nomen uel ad uerbū ergo tam nomen q3 uerbuz infinitari pōt. Adhuc Ars. testat tam hic q3 in libro peryer. q dictio aliqua infinita est quare videt q hoc uerū sit et ergo concedendum est. ¶ Ad obiectum dicendum ad primuz sic q perempte significatione dictionis perimit dictio que prius erat sed nihil phibet per illam interemptionem nouā significationem generari et nouam fieri dictionem significatiuā: sic autē est in termino infinito. corrumpit enim terminus finitus et eius significatio et generat terminus infinitus et eius significatio. ¶ Similiter dicēdum ad secūdum q pempta forma que est in significatione dictionis pempta est tota significatio nois qd prius erat. s. nois finiti. sed noua qualitas et nouuz aggregatum generat et nouum nomē. ¶ Similiter dicendum ad tertiū q perempta substātia uel qualitate nominis perimit nomen finitū sed generat nomen infinituz substātiam et qualitatē significās. ¶ Sed tūc est questio quid sit qualitas et qd substātia apud nomen infinitum. Et dicēdum q priuatio qualitatis est ei pro qualitate. ens autem pui cōmuniter se habet ad ens sm naturam et ad ens sm rōnem siue dictionē et opinionem est ei pro substantia siue aggregatū ex tali ente et priuatione qualitatis in noie finito. ¶ Ad quartum autem patet responsio per pdicta: q: cum infinitat uerbū perimit agere ut esse prius significatuz et ita perimitur uerbum finitum. generat autem uerbū infinitū. ¶ Adhuc est hic questio cum omne uerbū significet agere uel pati: quomodo uerbuz infinitū significet. Et dicēdum q actus iste qui est pter esse agere uel esse est ei in significatione tanq3 agere. pter esse enim aliquo mō est agere. ¶ Hoc habito q̃ris est questio utrum unica negatio simul et semel plures terminos infinitare possit ut cum dicit sic nō album lignum. et videt q sic hac rōne cum negatio unica possit ad interimēdum maius compositū multo fortius ad interimendum minus cōpositum. sed unica negatio pōt interimere maius cōpositum sicut ppōm ergo et minus compositum sicut illud cōpositū qd ex duobus noibus uel duobus uerbis uel aliqd tale. Adhuc cōpositio entis dupliciter est. uno modo ex principiis eēntialibus sicut ex materia et forma: alio modo ex accidētalibus aliquo et sbo ut cum dicit homo albus. Cuz igit prima cōpositio per unā negationē infinitetur permaneat videt q eadem ratione et secūda et ita unica negatio ad duos terminos referet ad infinitādum. Adhuc est alia cōpositio ipsius esse sicut compositio uerbi. alia autem ipsius entis sicut iam supradictum est in significatione unius nois uel adiectiui cum substātiuo. sed negatio unica negās compōm unam ipsius eē ex 2nti negare pōt et aliam et ita duas hēt nō eque primo ut cum dicit non hō qui currit mouet ergo cuz in significatione nois adiectiui negatio primo cadens supra ipsum infinitās ipsum ex 2nti cadere potest sup eius adiectiuum infinitās ipsum: quare unica negatio duas dictiones infinitare pōt q̃uis non eque primo. ¶ Ad oppositum sic. unius compōnis unica est diuisio et ita compositionis que est in significatione unius dictionis una debet esse negatio infinitās q̃re pluribus hu° compōnibus plures debent negationes. Adhuc dicit Ars. hic q sequitur si est non albū lignum ergo est albū: sed si negatio infinitaret tam lignū q3 album non sequeret ergo ut videtur sm Ars. non infinitat negatio simul nisi tm unum. ¶ Ad obiecta dicēdum ad primum sic q omnis negatio alicuius cōpōnis interemptiua est et nō sit compō una ipsius esse que est predicati ad subm et alia ipsius entis que est adiectiuū ad substātiuum utraq3 pōt negatione una interimi: ex hoc tn̄ non sequit q negatio una simul plures termios infinitet q: infinitatio est negatio illius compositionis que est in significatione unius dictionis et nō dictionum ad inuicē et hec est quedaz compositio entis. ¶ Ad aliud dicēduz q duplex est compō entis. una ex partibus eēntialibus sicut ex materia et forma et hec est prima et non subiacet ei aliq̃ alia cōpositio et hanc infinitari potest. alia est ex compōne alicuius accītalis ad sbm sic est in compōne adiectiui cum substātiuo et hāc cōpōnem precedūt due pores in ipsis cōpositis. huius aūt secūde compositionis pōt eē negatio sed non infinitatio: infinitationis enim particula semp cedit in eadem partem cum eo qd infinitat. ¶ Ad tertium dicēdū q nō est simile de negatione ipsius esse et ipsius entis: q: cum negat compositio ipsius esse cōponit negatio cum uerbo in eadez partez et ideo pōt ulterius tēdere ex 2nti negādo aliud. sed cum negat compositio entis per infinitationē particula negationis cum ipso cōponit in parte eadez et ideo non transit ulterius. Adhuc cum negatio prima negat cōpositionē unam uerbi et 2nter aliam. secūda est pars extremitatis alicuius compōnis prime et tanq3 determinatio eius ut cum dicit nō omne qd currit mouet. significatio autem adiectiui non est ita determinatio unius extremitatis illius compōnis que est in sbo sed totius aggregati. et ideo q̃uis negatio infinitās neget cōpōnem illam que est in sbo nō oportet negare 2nter illam que est in significatione adiectiui. ¶ His habitis q̃ris est questio que pars orōnis infinitari pōt. et videt q nō partes indeclinabiles. nihil enim infinitat nisi qd finitū est sed partes indeclinabiles sunt indefinite in sua significatione. Adhuc in significatione partis infinitāde debet esse aliqua cōpositio circa quam sistat particula negationis sed sic nō est in significatione indeclinabiliū. Adhuc qd per se simpliciter non habet finitatem sine alterius adiunctione nec habebit negationē nisi per adiūctum: huius autem sunt dictiones indeclinabiles qd cōcedēdum: relinquit igit q solum partes declinabiles infinitētur. Sed partes declinabiles dupliciter sunt: aut enim casuales aut non casuales cuius est uerbū. primo ergo inquiritur de diffinitione casualium et querit primo quot modis pars casualis possit infinitari. Et videt q non pronomen hac rōne in cuius significatione nulla cadit cōpositio illud non infinitat sed in pronois significatione nulla cadit cōpositio cuz significat substātiam terminatā ergo ipsum nō infinitat. Adhuc dicit cōmuniter q si alia pars infinitet priuat signo speciali et ponitur eius cōmune et formale. si ergo infinitat pronomē ponet aliqd superius ad significationem eius qd est ei formale et si hoc ergo in significatione pronominis ante aduētum negationis siue forma q: omne suplus est de significatione inferioris: q̃ nomen nō solam substātiam significat sed qualitatez et formam. hoc aūt est falsum ergo et primum. ¶ Ad oppositum sic. Ars. in libro peryer. ubi loquit de nomine comphēdit sub nomine pronomē quare cum ibi ponat nomen infinitari non separando nomen a pronomine videtur pronomen infinitari. Adhuc hic et alias ubi loquitur de infinitis ostendit non hoc pro termino infinito quare videtur q sm ipsum infinitetur pronomen. Adhuc omne quod est circunscripte significationis fieri potest incircūscripte sm Boecium. et ita si pronomen

sit circūscripte significationis poterit infinitari. Adhuc pnomen ex demōstratione z relatione ɔtrahit finitam qualitatē sed qualitatis finite est īfinitatio: ergo videt̄ ꝙ pnomē infinitet̄. Et dicēdum ꝙ pnomen ꝓprie nō infinitat̄ ex ꝓbabilis rōnibus. ¶ Ad primum obiectorū dicēdum ꝙ lȝ Ari. non separet pnomen. a noīe in libro pyer^as. non tamē sequitur ꝙ utrūqȝ infinitari pōt si nomē infinitet̄. nam qđ infinitat̄ est nomē ꝓprie accipiēdo nomen sicut patebit ɔ̄ter. ¶ Ad secūdū dicēdū ꝙ pronomē significat substātiam cōem omni nomini z ideo quā do loquitur de infinitis in cōmuni dicit non hoc ad intelligendū id qđ uir est cōmune nomini infinito z nō intēdit per hoc pronomē infinitari. ¶ Ad tertiū dicēdū ꝙ pnomē de virtute uocis merā significat substantiā que aute aduētum qualitatis in ea infinita: z ita pnomē non est circūscripte significationis z hoc est ꝑm magis incircunscripte. ¶ Ad quartū dicēdum ꝙ infinitatio non est cuiuscūqȝ qualitatis: sed qualitatis signate per terminū. q̄litas aūt quam cōtrahit pnomen ex demōstratione z relatione non est de significatione pronoīs: z ideo gr̄a illius infinitari non pōt. ¶ His habitis ulterius forte dubitaret aliqs de infinitatione noīs. z primo an omne nomen infinitari possit. z videt̄ ꝙ sic: eo ꝙ omne nomē significat substātiam cum qualitate. sed cōtra cōpōnem qualitatis cū substātia pōt fieri negatio infinitatis ut videt̄. Adhuc oē nomē aut est substātiuū aut adiectiuū: sed substātiuum infinitari pōt z qua rōne vnū et quodlibet cum omniū substātiuoȝ sit eadē natura inquātū substātiua sunt. Similiter adiectiuū infinitari pōt z qua rōne vnū z quodlibet qa oīum adiectiuoȝ inquātū huiusmodi est eadem natura: z ita cum omne nomē sit substantiuū uel adiectiuum omne nomē infinitari pōt. ¶ Ad oppositū sic. Nomen infinitū ut dicit̄ cōmuniter ponit aliqđ supius ad terminū infinit^tem sed ente nihil est supius. ergo si dicat̄ non ens nihil poni pōt: z si hoc ens infinitari non poterit ut videt̄ z loquit̄ de ente ꝑm ꝙ nomē est ipsum ens. Adhuc oīs infinitatio est alicuius compōnis peremptio: ergo noīa circa que inquātū signt non est compō nec circa illa erit īfinitatio. Hec aūt sunt sicut deus: materia: forma: z quedam noīa accidētū ut albedo z cōsimilia. q̄re huiusmodi noīa non pn̄t infinitari. Adhuc qđ infinitū est nō eget infinitatione nec infinitari pōt ꝓpter: sȝ quedam sunt noīa infinita ut quis qualis quātus z consimilia. ergo hȝ ꝓprie infinitari non deberet. Adhuc infinitatio non est nisi eius qđ prius finitū erat sed signa vniuersalia ut oīs nullus z alia que dicūt dispōnem sibi inquātū h^m neqȝ signt qualitatē finite neqȝ substātiā finite quasi nihil in eoȝ significatione infinitādum est z ita nec infinitari debet. Adhuc ꝓprietas īfinitationis est interimere formā z ipsam ꝓuare z dare intelligere forme ꝓuationē sicut patet in isto infinito nō homo. sed quedā sunt noīa ꝓuationem significātia ut nemo nihil z cōsimilia qbus si adueniat negatio interimet negationē reptam z nō faciet intelligi forme ꝓuationem sed magis pōm z dabit aliqđ affinite intelligere, est cōtra naturā termini infiniti. quare videt̄ ꝙ huiusmodi noībus negationē significātibus nō sit addeda negatio infinitās. Ex his ergo videt̄ ꝙ non oīa noīa infinitari pn̄t qđ cōcedendū est. Et dicēdum ꝙ adhuc ꝙ nomē infinitet̄ duo exigunt̄. vnū est ꝙ significet̄ ibi qualitas finita z nō oportet eam substātiari per qualitatē infinitā. Aliud est ꝙ nō sit nomen negatiuū sed positionem significās per primam conditionem est ꝙ noīa infinita nō infinitant̄ nec etiā signa vniuersalia. per secūdam vō huiusmodi dictiones nō infinitant̄ nemo nihil zc̄. Oīa autē alia ab his infinitari pn̄t ex quo patet ꝙ noīa ꝓuatiua nō pn̄t infinitari. ¶ Ad obiecta ergo dicēdum ad primū ꝙ nō oīs compō qualitatis cū sb̄a pōt esse sb̄m infinitatiōis. oportet eni ꝙ sit qualitas finita ꝓuata siue substātialis siue accidētalis. ¶ Ad

secūdum ꝙ nomē adiectiuū qđ nō infinitat̄ ꝓpter hoc ꝙ adiectiuum est ~~nō infinitat̄~~. nec substātiuū infinitat̄ ꝓpter hoc ꝙ substātiuum est: sed ꝓpter naturam substātialē. s. ꝓpter qualitatē finitam signatam in sb̄a: z ideo non omne adiectiuū nec omne substātiuū infinitat̄. Adhuc autem qđ opponit̄ hȝ nomē ens non posse infinitari. dicendū ꝙ pōt z nō est necesse omne nomē infinitū aliqđ ponere ꝑm rem sed ꝑm rōnem. vnde cum infinitat̄ ens qđ simpliciter est delinquit̄ ens qđ est cōmune enti ꝑm rem z ꝑm rōnem sicut patebit in sequen̄ questione. Adhuc aūt qđ opponit̄ in noībus simplicis significatiōis. Dicēdū ꝙ nullum nomē accidētis significat rem ita simplicē ꝙ nō sit in ea cōpositio ut res huius noīs albedo cōpositionem habet ex luce z diaphonitate. similiter nomen materie aut forme est sine quadā cōpōne: qr̄ hoc nomē materia non dicit solam sb̄am materie sed ipsam cū alia posita annexa. similiter hoc nomē forma non solū sb̄am forme dicit sed sb̄am eius cum alia posita. similiter hoc nomeo deus. non enim est nomē diuine eēntie sed alicui^s ꝓprietatis per quā ipsum intelligimus. significat enim idē hebraice ꝙ timor latine ut dicit̄. similiter z de alijs noīnibus ꝑme cause attributis. nullū enim illoȝ diuinā eēntiam purā significat: sed per aliquā ꝓprietatē dat eā intelligere z ita in omni tali noīe aliqua est cōpositio ad quam referri pōt infinitatio. Ex his ergo manifestū est que noīa infinitari pn̄t z que non. ¶ His habitis forte dubitaret ulterius aliqs de noīe infinito. utrū aliqđ ponat uel nō. z ꝙ sic videt̄ per dictū Ari. in hoc capl'o ubi dicit ꝙ ei qđ est non equale subiacet. s. inequale. Adhuc ꝑm ipsum eadē est ɔ̄sitia terminoȝ finitoȝ z ꝓuatorum que est finitoȝ z infinitorum: sed ad terminū ꝓuatiuum sequitur termin^s pure negatus z nō ecōuerso z hoc ꝓpter id qđ ponit̄ per terminū ꝓuatiuum: quare cū similiter ad terminū infinitū sequat̄ terminus negatus z nō econuerso hoc erit qr̄ terminus infinitus aliqđ ponit. Adhuc si terminus infinitus nihil ponit hoc est per negationē z si hoc nō differt a pure negatiuo qđ manifeste falsū est. Adhuc si terminus infinitus nihil ponat ergo ubicūqȝ subicit̄ terminus infinitus erit negatiua ꝓpō. sic enim est in oībus ꝙ ubicūqȝ ponit̄ ad sb̄m negatio simpliciter negās ita ꝙ nihil ponit̄ manet ꝓpositio negatiua: sed manifeste falsum est oēm ꝓpōnem negatiuā in qua subicit̄ terminus infinitus ergo talis terminus aliqđ ponit. Adhuc in omni ꝓpōne affirmatiua sb̄m aliqđ ponit qđ est ens uel modū entis. sed ꝓpositio in qua subicit̄ terminus infinitus est affirmatiua nisi adsit alia negatio ergo per sb̄m aliqđ ponit̄ qđ est ens uel aliqđ per modum entis se habēs: ergo videt̄ ꝙ per nomē infinitū aliquid ponit̄. ¶ Ad oppositū sic dicit Aug^o. ꝙ ab eadē forma imponit̄ hō z nō homo si h^c per positionē illius forme nō homo nec per eiusdē ꝓuationē: q̄re sicut hoc nomē homo significatiuū est forme hoīs sic hoc nomen non homo significatiuū est ꝓuationis illius forme. cum ergo sola ꝓuatio nullius rei sit positiua hoc nomen non homo nullā rem ponit z similiter itelligit̄ de omni tali. Adhuc dicit Boecius in paruo cōmēto sup librū per yer^as. ꝙ qui dicit homo rem cōstituit. qui dicit non homo rem qdem tulit: sed nihil addidit quare nō videt̄ tale nomē aliqđ ponere sed priuare solū. Adhuc in noīe substātiuo substātia z qualitas non differunt eēntialiter sȝ sicut qđ est in quo est: qualitas enim forma est: substātia aūt cōpositum: q̄re videt̄ ꝙ si infinitet̄ tale nomen z priuet̄ q̄litas ꝓuat̄ z substātia. sed utraqȝ ꝓuatiua nihil manet qđ sit de significatione noīs. q̄re videt̄ per talē terminum solā ꝓuationē significari z nullius rei rōnem. Adhuc si oīs homo est aīal omne nō aīal est nō homo. sȝ lapis est non aīal ergo lapis est nō hō: z si hȝ ergo lapis est q̄re ꝓmo. si oīs hō est aīal lapis est istud non sequitur. Sed non videt̄ argumētum suscipe impedimētum ubi

per hoc q terminus infinitus nihil ponit. videt igit q oporteat dici ipsum nihil ponere. Adhuc ens infinitat z non pot poni aliqd per eius infinitatione cum ipsum sit comunissimu quare no est necesse nomen infinitu aliquid ponere. Et dicet q ens infinitari non pot. C Sz cotra omne aial est ens. hoc fm Boecium couertit per cotrapone quare dicet omne non ens est no animal: z ita oponet ens infinitari. Adhuc nomen non dicit aliquid ponere nisi qd per ipsum significat. sed per nome infinitum ut cum dico no homo no significat res aliqua si enim significaret intellectus dicens illa rem apprehenderet determinate qd manifeste falsum est. nihil enim apprehendit intellectus nisi rei priuationem quare tale nomen non ponit aliquam rem. Adhuc dicit Boecius q nomen infinitum similiter dicit de quolibet qd est z qd non est: sed enti z no enti nulla res comunis est qre per nomen infinituz nulla res ponit. Ad hoc soluendum distinguendum est nomen per substatiuu z adiectiuuz. in noie autem sbstatiuo sbs z qualitas non differunt per essentiam sed tm fm ronem sicut qd est z quo est. qualitas enim ipsa forma est per quam fit eius intellectu apprehendit. substatile autem cum ipsa forma tota essentia aggregati est uel pars dignior z ideo ipsa priuata priuat tota significatio talis nois. Unde si infinitet nome substatiuuz tota significatio eius negat z nihil ponit. z dico nihil fm rem. i. qd sit in rerum natura sed solum aliqd fm ronem uel imaginatione sicut priuatio re uel aliqd fm dictionem. Et hoc dico q per huiusmodi nomina loquimur tanq res ueras significaret. Dicedum q non homo est qualitas uel est h in cuius uel aliquid huius. huius autem nomen derelinquit aliqd z sibi compatit qi cum sit non homo cotingit q sit aliquid fm naturam sicut lignu uel lapis uel huiusmodi. sed hoc necesse non est immo pot omnino nihil esse z ideo hu infinita noia dicuntur nihil ponere. Si autez querat expositio. dico q exponitur sic. Non homo. i. ens qd no est homo. sed hoc qd dico ens in hac expositione non dicit aliqd ens fm naturam sed accipit comuniter ad ens fm naturam z fm ronem uel intellectum z sic ponedo ens no ponit aliquid simpliciter sicut iam patebit. ergo manifestum est q nome substatiuu infinitatu nihil rei ponit. si aute infinitet adiectiuum aut significat formam eentialem sicut quedam nomina differentiarum ut rationale z animatum z hu. z est de his eadez ratio que est de substatiuis ut significat forma accidetalem sicut album: iustu: bonum z cosimilia. in talibus autem qualitas z sbs differunt fm eentiam significat sibi qualitas finita accidetalis. substatia autem infinita de cuius eentia no est ipsa qualitas accidetalis z ideo in talibus ponit aliquid. priuata enim qualitate ponit infinita substatia sic non album aliqua res que non est alba. Ex hys ergo patet solutio ad duo pma obiecta. loquitur enim hic Ar. tm modo de noibus infinitis adiectiuis accidetalibus. talia autem ponut ut dictu est. C Ad tertium dicedum q nomen infinitum substatiuum differt a nomine pure negatio quia nome pure negatiu nihil ponit fm rem neq fm ronem neq aliquid derelinquit nec secum compatit quatum de se est. nomen aute sbstatiuu infinitu quis rem nulla ponit tamen aliquid fm ronem ponit sicut priuatione z aliquid derelinquit aut secum compatit qd est uere res sed non ponit illud. bene enim possibile est cu sit no homo q sit lignu uel lapis uel aliquod tale hoc tame per terminu infinitu non ponit qr circa qd nihil fm rem sic qd est non homo. C Ad quartu dicedum q nomen infinitu sbstatiuu qs se nihil ponat non tame si subiciat facit ppositionem negatiuam. ponit enim priuatione que se habet sicut sbin tanq ens prout nos dicimus chimera significare ens priuationes etiam z negationes aliqd esse: nihil tamen fm rem ponit: z est simile de eo qd dicimus q uidete tenebras nihil video. sic enim intelligedo non hoiem nihil intelligo nec qd significat non hoiem aliquid simpliciter significat. C Sed hic obiciet aliquis si significans no hoiem nihil significat ergo est uox no significatiua sicut buba. Et dicendu q non. hoc enim qd dico buba intellectu nullo modo costituit. hoc autem qd dico no homo aliquo modo costituit ipsum. facit enim intelligere q homo non significat. nullam tame rem intellectu costituit quatum de se est sed solam rei priuationem. Unde sic uidedo tenebras aspicio ut uideam aliquid z no tame aliquid uideo. Similiter intelligo tm infinitum circumspicio intellectu ut rem aliquam apprehedat sed no apprehendit nisi priuationem rei z illud dico de substatiuis infinitis. C Ad quintu patet solutio q cum subicit nomen infinitum ponit rei priuatio tanq aliquid ens z h est ratione sbi: sed non ponit res aliqua fm naturam. C Rationes aute posite ad secudam partem questionis cocedede sunt. ostendut enim q nomen substatiuum infinitum nihil ponit z q ens infinitet qd cocedendu est: nec est necesse q ponat aliqd sed priuationem rei qd nihil est nisi fm ronem uel imaginationem: uel fm dictionem: z h notadum est q non debet pprie infinitari ens nisi fm q dicit simpliciter ens fm natura z fm ueritate z tunc priuat simpliciter ens z derelinquit ens fm rationem uel fm opinione: istud tame non ponit per se pm: si autem accipiat ens z est enti simpliciter z enti fm animam siue fm opinionem z addat ei negatio puto q sola negatio erit qi nihil derelinqt illa priuatio cum priuet ens tam fm ronem q ens fm rem. sic enim omnino priuat ens sonat idem qd nullo modo ens: ens autez in tali comunitate acceptum no est alicuius finite significationis z ideo in tali acceptione non infinitat z hoc est qd pus diximus tale nome non infinitari cuius non est aliqua finita significatio qualitatis. Et nota q hoc totuz intelligedu est de noie infinito in se cosiderato qr ex coparatione eius ad alterum in orone aliquid videt ponit ut non homo currit. Ex hys ergo manifestum est qd nomen infinitet. z qd non: z qd infinitum ponat aliqd z qd non. C Sed iuxta hec incidut questiucule. una est in quo differut nomen infinitum apud gramaticum z nome infinitum apud logicum. Et dicendu q nome infinitum apud gramaticum tam substatiam q qualitatez significat z per pom sed infinite. Nomen autem infinitum apud logicum significat cuz priuatione z non significat qualitate ueram nec substatiam ueram sed priuationem forme pro qualitate: z ens comune fm rem z fz rationem pro substatia enim copositum ex tali ente z priuatione qualitatis. C Alia questio est quare negatio aliquado in copositione cum noie facit tm pure negatiuu ut nemo. aliquado autem infinitat ut no homo. Et dicedum q hoc est qr cum dicit nemo negatio in copone illa negat omnia supposita respectu pdicati z ideo pura negationem facit. terminus aute infinitus ponit priuationem qualitatis cum ente comuni cum ens fm naturaz z fm rem z ideo puram dat negatione. C Solet autez queri per quam natura nomini cotungunt negatio in copone ad infinitadum quid etiam significatu in nomine infinito tanq qualitas z quid tanq substatia: sed hec patent ex predictis. Ex hys ergo manifestu est de infinitatione nominis quomodo se haberin se.

Unc autem restat querere de nomine priuatiuo. z pmo quis terminus priuari possit. z videtur q omne nomen aliquez habitum sigt z cuiuslibet habitus est aliqua priuatio quare significationem cuiuslibet nominis priuare contingit. Adhuc omne nomen significatiuum per ponem negatiue singulare potest. sed omne nomen per impositum aliquid per pom significat uel semper uel frequeti qr nome uel semp uel ut frequetius

priuari poterit. ¶ Ad oppositum sic nomen priuatiuum dicit priuationem forme cum potentia ad eandem uel aptitudinem et talis est maxime forma accidentalis que cum priuetur habet potentiam uel aptitudinem ut iterum insit quare nomen priuatiuum in accidentalibus proprie inuenitur et hoc concedendum est, de talibus enim priuatiuis loquitur hic Aristoteles. ¶ Ad obiecta dicendum quod omnis habitus est aliqua priuatio sicut negatio. unde significationem cuiuslibet nominis contingit perimere per negationem non tamen quodlibet nomen potest fieri priuatiuum secundum quod loquitur Aristoteles de priuatiuis. ¶ Sed obiciet aliquis de huiusmodi nominibus irrationale inanimatum et consimilibus que priuatiua sunt et tamen non dicunt aptitudinem siue potentiam ad formam. Et dicendum quod duplex priuatio dicitur. uno modo secundum totum. scilicet quando priuatur forma et potentia siue aptitudo ad formam et de talibus priuatiuis non loquitur hic Aristoteles. Alio modo secundum partem. scilicet quando priuatur forma sed ponitur potentia siue aptitudo ad formam et sic est in huiusmodi priuatiuis iniustum inequale et consimilibus de quibus loquitur hic Aristoteles. Patet igitur quod non loquitur hic Aristoteles de terminis priuatiuis ubi non priuatur forma accidentalis, et hoc notandum quod multa plura possent esse huiusmodi quam sunt sed essent imposita secundum usum habita. ¶ Consequenter est questio que sit differentia inter nomen priuatiuum et infinitum et pure negatiuum. Et dicendum quod omnia conueniunt in hoc quod formam significant per terminum priuatiuum differunt autem in hoc quod terminus negatiuus quantum de se est omnino negat nihil ponendo nec secundum rem nec secundum rationem. terminus autem priuatiuus et infinitus aliquid ponit secundum rem et rationem sed differenter. Terminus enim priuatiuus priuat formam sed ponit rem aliquam sicut aptitudinem ad formam. terminus autem infinitus si fuerit substantiuum uel adiectiuum significans etiam sic priuat formam et potentiam ad formam ponendo aliquid secundum rationem sed nihil secundum rem. Si autem fuerit adiectiuum priuat tam qualitatem finitam quam aptitudinem ad eam. Sed aliquid secundum rem ponit sicut substantiam infinitam et eandem enim substantiam ponit terminus infinitus. ¶ Adhuc notandum quod nomen negatiuum quantum de se est nihil derelinquit neque secum compatitur: nomen autem infinitum et priuatiuum id faciunt. ¶ Adhuc nomen infinitum inuenitur tam in substantialibus quam in accidentalibus terminis. nomen autem priuatiuum in accidentalibus tantum. Ex his manifestum est quomodo infinitatur casualia et quomodo nomen priuatur et que sit diffinitio nominis negatiui infinitiui et priuatiui. ¶ De participiis autem sciendum quod infinitantur et est similis natura eius participiorum et infinitorum et adiectiuorum infinitorum significantium formas accidentales. ¶ Et quia ulterius forte dubitaret aliquis de infinitatione non casualis sicut uerbi. queritur primo utrum omne uerbum infinitari possit uel non. et uidetur quod non omne hac ratione quod uerbum infinitiuum speciale agere priuat et commune siue supius ponit sed non est supius in uerbis quam hoc ipsum est quare si dicatur non est non poterit poni aliquid supius et si hoc non potest hoc uerbum est infinitari. ¶ Adhuc quod similiter est in quolibet quod est et quod non est non est infinitum. sed Aristoteles in libro peryermenias uult quod ista uerba opinatur solet contingit et huiusmodi sic se habent ergo infinita sunt et si hec infinitari non possunt omnia infinita sunt. Adhuc priuationis non est priuatio sed hoc uerbum priuare et negare priuationem dicit quare sup ipsum non cadet alia priuatio infinitans. Adhuc uerbum excepte actionis semper diffinit supra determinatum suppositum quare addita ei negatione negatur res uerbi a supposito determinato et actuali quare erit pure negatiuum et non infinitum et in uerbum excepte actionis semper infinitari non potest sed negari. ¶ Ad oppositum sic similiter est de ente quod est nomen quantum ad infinitationem sicut de esse quod est uerbum: sed ens quod est nomen infinitari potest quare et esse quod est uerbum et ita hoc uerbum est poterit infinitari. Adhuc omne uerbum significans quamcumque actionem determinatum per modum ponentis et non habito respectu ad actuale suppositum et determinatum potest admittere negationem que infinitet illam. hoc enim solum requiritur in uerbis ad hoc quod infinitari possit: sed omne uerbum sic significat nisi forte uerba excepte actionis. etiam hec uerba negare priuare annihilare et huiusmodi quare hec et alia infinitari possunt et hoc est concedendum. sufficit enim uerbo ad hoc quod infinitetur ut aliquid determinatum per primum significet siue per modum ponentis et non respiciendo suppositum determinatum. ¶ Ad obiecta dicendum ad primum sic quod non est necesse uerbum infinitum aliquid supius ponere immo nihil ponit secundum rem sed solum secundum rationem sicut de aliquo nomine infinito dictum est: attendendum tamen hic est quod si hoc uerbum est dicat esse secundum rem si priuatur et infinitatur relinquit esse secundum rationem et si non ponat ipsum. Si autem hoc uerbum est dicat esse commune ad esse secundum rem et secundum rationem sic non significat aliquod esse determinatum neque infinite et ideo addita ei negatione erit infinitatio immo magis pura negatio cum priuat esse omnino et nullum esse delinquat. omnium enim infinitorum est hec proprietas scilicet ut aliquid derelinquat et aliquid compatiantur quamuis non ponant aliquid. ¶ Ad secundum dicendum quod ista uerba opinatur solet contingit et huiusmodi similiter sunt in quolibet quod est et quod non est differenter tanquam uerba infinita. uerba enim infinita sic se habent per particulam negationis additam et per naturam priuationis in eis. Alia autem uerba ex sua significatione quam per positionem significat sic se habent et ideo non sequitur quod infinita sunt. ¶ Ad tertium dicendum quod licet huiusmodi uerba priuare negare et huiusmodi significent actum priuandi et negandi non tamen per modum negationis aut priuationis sed per modum ponentis et ideo infinitari possunt: sic autem non fuit in omnibus quod si dicam nemo non solum significat negatio sed et per modum negationis et ideo non infinitatur. ¶ Quarta ratio procedit hinc quod omne uerbum infinitari possit preter illud quod est excepte actionis. ¶ Deinde queritur utrum uerbum in omni differentia persone indifferenter infinitari possit ita quod differat a uerbo pure negato. uidetur quod non. Dicit enim Boecius in paruo commento sup librum peryermenias. quod uerbum infinitum cum ponitur in oratione non differt a uerbo pure negato sed prime et secunda persona uerbi intellecta plene orationis habent eo quod in eis diffinite intelligatur. quare si addatur eis negatio pura erit negatio et non infinitatio. Adhuc quando actualiter remouetur predicatum ab actuali supposito est oratio negatiua: sed sic est in additione negationis ad primas et secundas personas uerborum sicut patet intuenti quare negatio addita prime uel secunde persone uerbi non facit uerbum infinitum sed pure negatum et hoc est concedendum. Et notandum quod similis potest esse ratio de uerbo excepte actionis et de uerbo in tertia persona quando ei additur negatio ad infinitandum. pure enim negatiuum tenebitur et non erit proprie infinitatio. Notandum tamen est quod si aliquis uelit dicere quod uerbum infinitum est omnis dictio composita ex negatione et uerbo sic contingit infinitare uerbum excepte actionis et uerbum prime et secunde persone si componatur cum illis negatio. sed non est realis differentia talis uerbi ad uerbum pure negatum ut dictum est. ¶ Ulterius queritur de uerbo tertie persone infinito utrum cum sit extra orationem aliquid differat a uerbo pure negatiuo uel non. et uidetur quod non. sic hoc uerbum non currit cum sit infinitum exponibile est. aut ergo sic exponitur est non currens uel non est currens. si primo modo tunc magis infinitatur participium quam uerbum. si secundo modo pure negatiuum est et isto modo exponi oportet: uel erit infinitatio participii quare uidetur quod uerbum infinitum nihil ponat. Adhuc ipsum similiter in quolibet quod est et quod non est sicut dicit Aristoteles in peryermenias. sed enti et non enti nihil commune est: quare uerbum infinitum nihil commune ponit et ita pure est negatiuum. sed dicet aliquis quod est actio uniuersalis et specialis. specialis autem actio priuatur per uerbum infinitum. generalis autem ponitur. uerbi gratia non currit idem est quod agere aliquid quam currere. Sed istud inuenire non potest in hoc uerbo est quare illud dictum generale non est. Adhuc istud uidetur falsum quod non ponitur per terminum nisi quod per ipsum deprehenditur ab intellectu: sed per ipsum uerbum infinitum non

apprehendit magis ens q̄ nō ens q̄ ipm nō ponit ens. sir etiā necesse est eadē rōne. ¶ Ad oppositū sic cum similiter se habēt noīa ad infinitationez sicut verba ⁊ eō cuz quedā noīa infinita aliqd ponant ⁊ quedam verba īfinita aliqd ponēt. Adhuc oē qd est nota dicēdi unū de altero aliqd dic ⁊ ponit alteri inē. sed verbū īfinitū est tale sicut pater per Arīs. in liº pyerºª. q̄re verbū īfinitū aliquid ponit ⁊ dicit alteri inēe: ita videt q̄ verbū infinitū aliqd ponat. Ex dicēdū est sicut dictū est de noie infinito substātiuo q̄ verbū infinituz nihil ponit ſm rē. s. q̄ sit in reruz natura aliqd tū ponit ſm rōnē sicut puationem actionis cōpatit etiā secū q̄ actionē sed nō ponit eā immo derelinqt. sicut enim pōt eē q̄ nō currit ⁊ q̄ sedeat sed hic nō ponit per currere ꝯiungit qd nullaz penitus agit actionē. vn̄ ponit eē qd est cōe ad eē in re ⁊ ad eē in rōne verbū aūt pure negatū quātū de se est nihil ponit ſm rē nec ſm rōnē nec aliqd derelinqt vel cōpatit ſm q̄ tale. ¶ Ad obiecta dicēdū ad pmum sic nō currit sic exponitur non est currēs nō in est verbū pure negatū ⁊ rō eius prius dicta est. ¶ Ad scdm dicendum q̄ ſm rem nihil cōe est ei qd est ⁊ qd non est ideo nihil ſm rem ponit q̄ nihil ſm rem cōe est ad ꝯdictoria. aliqd tamē ponit ſm rōnem cōmune eis. s. actionis puationē alia aūt opposita cōcedēda sunt. ¶ Ad ea aūt que opponunt ad scdam partē questionis dicēdū ad pmū sic. q̄ noīa infinita diuersarū sunt naturarū respectu infinitationis. sed sic nō est de verbis: ⁊ ideo q̄uis aliqd nomē infinitū aliquid ponat nō oportet q̄ aliqd verbū infinitum aliqd ponat ⁊ dico aliqd qd sit in rerū natura ⁊ sit ens. ¶ Ad scdm dicēdū q̄ verbū infinitū rōne ponit aliqd simplr negatum ⁊ ita nō ponit aliqd sed magis priuat. ¶ Hoc habito cōsequēter querit utrum verbū infinitū in orone differat a verbo pure negato. ⁊ videt q̄ nō q̄ verbum significat esse aliquātū ad ens q̄re si ponit illud ens in orone statim adueniēte negatione remouet ab eo res verbi: sed cum ita sit fit pura negatio quare videt q̄ verbū infinitū respiciēs actuale suppositū pure negatiuū est. ¶ Adhuc si actuali cōpōni inter extrema actualiter entia superuenerit negatio negat vnū extremū ab alio faciēs negationem purā ⁊ sic est cum verbuz infinitū in orone ponit q̄re ibi ponat negatio est. ⁊ h̄ cōcedēdū est ⁊ hoc plane dicit Boecius in 2º peryerªª. ¶ Hoc tn̄ notādū q̄ cum verbū infinitū in orone pure negatiū sicut non habet de se sed h̄ cōtrahit ex terminis quoꝝ alterū necessario ab altero remouet quādo actualiter exprimit. verbuz aūt pure negatū ex se habet q̄ actualiter neget aliqd ab aliquo ⁊ de se habet q̄ oronem faciat negatiuā cum verbū infinitū a suis extremis habeat h̄. ⁊ sic patet quomō se habēt ad inuicē verbū infinitū ⁊ verbū pure negatū. Ex pdictis igit manifestū est que sit natura terminorū infinitoꝝ in generali ⁊ in speciali tam casualiū q̄ nō casualiū: que sit etiam natura noīuz puatiuoꝝ ⁊ quomō se habeant ad noīa infinita.

Similiter aūt quādo sic se habent ⁊ a. ⁊. b. ut simul qdem eidez nō contingāt omni aūt ex necessitate alteruz: ⁊ rursum. c. d. similr: sequat ad qd est a. c. ⁊ non cōuertat: ⁊ id qd est. b. sequit. d. c. ⁊ nō cōuertit ⁊. a. qdem ⁊. d. ꝯtingāt eidem. b. aūt ⁊. c. non contingent.

¶ In hac parte que est de bn̄ esse huius capli quedam introducit ad predictoꝝ euidētiam ⁊ diuidit in duas. in pmo ponit quādā ꝯñtiam verificādā cuius ꝯñs quadruplex est. in secūda ipsam ostēdit cum dicit. [Pmum ergo.] Ꝯña verificāda talis est si aliqd sequit ad aliquid ⁊ nō ecōuerso. s. si ad oppositū ꝯñtis sequit oppositum antecedētis ⁊ nō ecōuerso. s. non ad oppositū añcedētis sequitur oppositū cōsequētis ⁊ cōpoª sunt ꝯsequēs ⁊ oppositum añtis. similr incōpossibilia sunt añtes ⁊ oppositū cōsequētis ⁊ intelligēduz est de oppositis cōtradictorie. p. e. p. b. oppositum ꝯiugēns ⁊ h̄ est. [Similr aūt qn̄.]

¶ Primum ergo qm̄ ei qd est. b. sequit. d. huic manifestū est qm̄ enim eoꝝ que sunt c. d. alterum ex necessitate omni inest: cui aūt. c. nō cōtingit. b. eo q̄ simul infert. a. a aūt ⁊. b. nō contingūt eidez. Manifestum quoniā. d. sequit ad. b. rursum ei qd est. a. non cōuertit qd est. c. omni. a. vel. c. vel. d. inest: ꝯtigit aūt. a. ⁊. d. eidē ineē. b. aūt ⁊. d. eidem nō cōtingit: eo q̄ consequit. a. ei qd est. c. si hoc cōtigat: accidit enim qd impossibile. Manifestuz igit qm̄ neqȝ. b. ei qd est d. cōuertit: eo q̄ cōtingit simul. a. ⁊. d. ineē accidit aūt aliquonēs ⁊ huiusmodi terminoꝝ ordine falli eo q̄ opposita nō sumantur recte: quoꝝ necesse est omni alterū inesse: ut si. a. ⁊. b. nō cōtingūt simul eidē necesse est aūt ineē cui non alterū alterum: ⁊ rursus. c. ⁊. d. Siliter cui aūt. c. omni sequitur. a. accidet enīz cui. d. ⁊. b. ineē ex necessitate qd falsum est. Sumat enim negatio eoꝝ que sunt. a. ⁊. b. ut ea que in qbº. f. rursus eoꝝ que sunt. c. ⁊. d. in qbus. g. necesse est ergo omni ineē vel. a. vel. f. aut enim affirmationē aut negationē: ⁊ rursum aut c. aut. g. affirmatio enīz ⁊ negatio ⁊ cui. c. omni. a. positū est: q̄re cui. f. omni: hoc qd est. g. Rursus quoniā eoꝝ que sunt. f. b. oī alterum: ⁊ eoꝝ que sunt. g. d. similr: sequatur aūt. g. ei qd est. f. ⁊. b. ei qd est. d. sequat hoc enim scimus. Si ergo. a. ei qd est. c. ⁊ ei qd. d. sequit. b. h̄ aūt falsum: ccontrario enim erat in his que sic se habēt cōsequentia: non enim necessariū fortasse omni inesse: aut. a. aut. f. neqȝ. f. aut. b. non enīz est negatio eius qd est. a. hec que est. f. naz boni nō bonū negatio non est aūt idem hoc qm̄ est neqȝ bonū neqȝ non bonū. Similiter aūt ⁊ in. c. d. nam negationes que sunt due sunt sumpte.

¶ Cōsiter verificat eam ⁊ pmo ostendit pmam ꝯñtiam sic cuicūqȝ repugnās antecedēs eidem inest oppositū añcedētis qd alterū illoꝝ de quolibet ⁊ non ambo de eodem: sed antecedēs repugnat opposito ꝯñtis q̄ ubicūqȝ repugnat ꝯñs eidem repugnat añcedēs. ergo oppositū antecedentis ꝯñs est ei. s. opposito ꝯñtis ⁊ ita patet si aliquid sequat ad aliud qd ad oppositū añtis sequat oppositum ꝯñtis ⁊ h̄ est. [Pmū ergo qm̄.] 2º verificat tertiā ꝯñtiā sic cuicūqȝ nō inest añs eidez inest eius oppositū: sed ꝯñtis nō necessario inest añs q̄ nō ꝯuertunt ergo ei pōt ineē oppositum añtis q̄re cōpoᵇⁱˡⁱᵃ sunt ꝯñs ⁊ oppoᵐ añtis ⁊ h̄

est.[Rursum qm̄ et.] Tertio ostēdit q̄re tam ꝯñtiaꝫ sic
deducēs ad impossibile sed cōpossibilia sunt añs ⁊ op-
positū ꝯñtis:⁊ qcqd est cōpossibile añti est cōpossibile cō
sequēti.ergo oppositū ꝯñtis est cōpossibile ⁊ ita cōtradi-
ctoria simul stabunt qḋ est impossibile.relinquit igit ꝙ
incompossibilia sunt añs ⁊ oppositum ꝯñtis ⁊ h̄ est.[b.
autem ⁊c.] Quarto ostēdit scḋam ꝯñtiam ⁊ hoc facit vl-
timo q̄a circa hoc magis imorandum est.⁊ procedit sic.
primo ostendit ꝯñtiam sic si ad oppositum antecedentis
sequat oppm ꝯñtis ⁊ qcqd est cōpole añcedēti ē cōpole ꝯñ
ti cū ꝯñs sit cōpole opposito añtis ut p̄o ostēsum est ⁊ ip̄z
erit cōpole opposito ꝯñtis:⁊ ita simul ꝯdictorie qḋ est i-
possibile.relinquit ergo ꝙ ad oppom añtis nō segt op-
positū ꝯñtis nō ꝯñtibilis est.[Et h̄ mem est igit.] 2o cō
tra eā opponit sophistice ⁊ soluit ⁊ diuidit in duas. In p̄
ma opponit.in 2a soluit cū dicit.hoc aūt falsum in oppo-
nēdo.sic p.p̄o p̄patat ad oppom dicēs ꝙ si.a.⁊.b.ꝯdicāt.
⁊.c.⁊.d.ꝯdicant ⁊ ex.c.seqtur.a.videbit ex.d.seq.b.⁊ ita
ad oppom añtis seqtur oppom ꝯñtis ⁊ h̄ est.[accidit au-
tē aliquotiēs.] 2o opponit oppom sic.sit.b.negō eoꝝ que
sunt.a.b.sic.h.negō eoꝝ que sunt.a.b.sic.h.negō eorum
que sunt.c.d.erit g̃.f.negō ipsius.a.⁊ adhuc ipsius.b.sil'r
h.erit negō ipsius.c.⁊ sil'r ipsio.d.arguunt ergo sic.si ad
c.seqtur.a.cuꝫ oppom ipsius.b.sit.f.⁊.b.oppom ipsius.c.
tūc per ꝯñtiaꝫ eꝯo nup enim sit ad.f.seqtur.h.sed opposi
tum ipsius.f.est.b.⁊ oppositū.h.est.d.q̄re cū ad.f.sequat
h.per ꝯñtiā eꝯo ad.a.seqtur.b.⁊ ita ad oppositū añtis se-
qtur oppositū ꝯñtis ut videt ⁊ hec ē sil'r negō. Cōtra sol-
uit ⁊ p̄cedit sic.p̄mo interimit hāc ultimā ꝯñtiaꝫ ⁊ h̄ est.
[hoc aūt falsum.] 2o r̄ndet ad rōnē que videt eam p̄ba-
re dicēs ꝙ nō sunt ꝯdictoria.f.⁊.a.vel.f.⁊.b.f.enim non
est negō ipsius.a.nec ipsius.b.sed sunt due negōnes ut
si.a.sit bonū ⁊.b.nō bonū.f.erit neq; bonū neq; non bo-
nū.sed istud nō est negatio ipsius.a.cū eniꝫ nō sit idem
ei qḋ est.b.nō enim sunt idē nō bonū ⁊ nō bonū in non
bonū.sil'r aūt dicēdū de.b.in eoꝝ que sunt.c.d.⁊ ita pa-
tet quoniā r̄ndēdū est opponēti sophistice ⁊ h̄ est.[Nō
enim fortasse.]

¶ In quot ergo figuris ⁊ per q̄les ⁊ quot
p̄pōnes ⁊ qñ ⁊ quō fit sillūs. Amplius aūt
ad que p̄spiciēdū ꝯstruenti ⁊ destruenti:⁊
quomō oporteat querere de p̄posito s̄m
vnāquāq; artē. Amplius aūt per quā su-
mamus viaꝫ que in singulis sunt p̄ncipia
iam pertransiuimus.

¶ Cōnter epilogat determinata in p̄o li.o.⁊ p̄o epilogat de
terminata de ḡnatione silloꝝ dicēs determinatū eē in q̄t
figuris sūt silli ⁊ h̄ dicit quātū ad numerū figurarum.⁊
qñ ⁊ h̄ dicit quātū ad f̄am figurarū.⁊ per q̄les ⁊ quot p̄
positiones ⁊ h̄ dicit nūm p̄pōnū sillocarū.⁊ quomō ⁊ h̄
dicit quātū ad modos figuraꝝ ⁊ h̄ est.[In quot ergo.]
2o epilogat determinata de inuētione mediꝫ.⁊ p̄mo quā
tum ad acceptionē p̄ncipioꝝ p̄prioꝝ de q̄bus ibidē dicta
est via accipiēdi ubi dixit.s̄m singularē eoꝝ.⁊ h̄ est[am
plius aūt per quā viā.] Et nota ꝙ nō epilogat determi
nata de reductione eo ꝙ epilogo fit per sillm memorie.
determinata aūt de reductione nup in p̄ximo aūt illud
capm differt aūt nō parū ⁊ ideo nō oportuit ea h̄ epiloga
re.aliter tñ exponūt aliꝫ illud ultimum amplius aūt per
quā determinat ibi epilogat determinata de reductiōe.
¶ Dubitabit forte h̄ de p̄nētia ptis huius videt enim
superfluere in p̄cedētibus enim in eodē capto ostēdat ea
que h̄ dicit.s.ꝙ ad oppositum ꝯñtis seqtur oppom añtis
ē nō eꝯo.⁊ ꝙ antecedētia sunt icōpossibilia ꝯñtia vo com-
possibilia. Et dicēdū ꝙ supius ostēsa sunt h̄ in ma s̄pali.
h̄n in terminis finitis ⁊ infinitis.h̄ aūt ostēdit eadē in uli

cōi ꝯuersione que fit in oī mā ⁊ h̄ facit ad p̄determinato
rū euidētiā ⁊ ita nō supfluit h̄ pars. ¶ Ulterio forte du-
bitaret aliqs utrū affirmationis ⁊ negōnis possit eē neg
Arēs.aūt dicit ꝙ nō:videt tñ ꝙ sic. Ois enim p̄pō siue
caca siue ypoca pōt vna negatione negari sit ergo copu
latio falsa ex ꝯdictoriꝫs ⁊ neget illa vna negōe sic sor.erit
⁊ sor.nō erit.igit p̄ꝫ ꝙ vna negō erit affirmationis ⁊ ne-
gationis. Et dicēdum ꝙ p̄pō p̄exñs cōponit ex affir-
matione ⁊ negōne si supuenerit negō distinguēduz est
aut enim referēda est negō ad actū exercitū aut ad actuz
significatū.⁊ dico actū exercitū qui intelligit per officiuz
dictionis copulatiue que sigt simul eē.dico aūt actum si-
gnificatū qui exp̄mit per sermonē in altera pte copulati
ue.si aūt referat negō ad actū exercitū tūc negat copula
tiuā s̄m ꝙ copulatiuā ⁊ nulla suarū partiū videt negata
est enim sensus negatiue ista non sunt simul vera:sortes
currit sor.nō currit ⁊ ita non negat affirmatio ⁊ negō ex
quibo fiebat copulatiua.si aūt negatio referat ad actū sigtū
nō trāsit ultra p̄mā ptē copulatiue q: vnio affirmatiōis ē
vna negō.vñ sensus est sor.nō currit ⁊ sor.nō currit.⁊ sic
patet ꝙ negatio apposita ad affirmationē ⁊ negōnē non
est utriusq; negatio eadē manēs.copulatiua enim inquā
tum hoi vna negatione negari pōt ꝫ illa negatio non ne
get affirmationē ⁊ negationē. ¶ Juxta h̄ querit utrum
negōnis sit negō.⁊ videt ꝙ sic qḋ h̄ dicit h̄ eē duas negō
nes ex hoc enim sequit ꝙ negōnis sit negō. Adhuc ois
affirmationis est alia negō.sed p̄pō negatiua quedaꝫ af
firmatio est q: ois p̄pō eius affirmatiua sui dicit q̄re ip
sa negari pōt. Adhuc negō superueniēs negōni destru
it negōnē inuētā ꝫ h̄ nō est nisi negādo q̄re negō nega-
ri pōt. ¶ Sed ꝯtra si negō negari pōt neget post negō
scḋa iteꝫ negari pōt eadē negōne.⁊ tertia adhuc ⁊ sic de
inceps qñ erit p̄cessus in negōnibus in infinitū h̄ autē
est inconueniens. Adhuc negō p̄exñtis affirmationis est
q̄re si aliqd neget añ aduētū negōnis affirmatū erit:sed
negō nō est affirmatio q̄re negōnis nō est negō. Et di-
cendū ꝙ negatio negari pōt ⁊ ita negōnis est negō.h̄ in
scḋa negatio s̄m rē affirmatio est s̄m qd tñ ⁊ uocemo ne
gatio:negatio enim adueniēs negōni destruit illā ⁊ illa
destructa ponit affirmationeꝫ s̄m qd igit est negatio ea
que est negōnis negatio ⁊ s̄m uocē ⁊ ita negari pōt ne
gatio sicut ostendūt p̄ine rōnes. Ipsa tamē s̄m rem affir
matio est.vnde si sup illam adueniat tertia negatio ipsa
s̄m rem nō est negatio negationis sed affirmationis ⁊
ita nō est ifinitas in negationibus.In uocis autē appōne
particule negationis bñ pōt esse quedā infinitas ⁊ h̄ oñ-
dūt rōnes ad secūdaꝫ partē iducte. ¶ Sed nūc restat du-
bitatio de hoc qḋ dictū est negationē perimere aliaꝫ ne-
gationem que sit causa huius cum simile nō sic natuꝫ ad
destructionē nec sil'r ad sui corruptionē. Et dicēdum ꝙ
causa eius est ꝙ de quolibet affirmatio ⁊ negatio. vnde
si alicui negationē supuenerit negatio de hac secūda ne
gatione uera erit affirmatio uel negatio sed negatio nō
pōt sicut patet q̄re de ea uera erit affirmatio. ¶ Ad ob-
iectum dicēdū ꝙ nō qualiter est in rebus nature ⁊ in re
bus rōnis. In rebus nature simile nō perimit suuꝫ simi
le nec idem seipsum. In rebus autē rationis potest hoc
cōtingere propter necessitatem hoi principij de quolibet
affirmatio uel negatio.

¶ Explicit liber primus Priorum Analeticorum.

¶ Incipit secūdus liber Prioꝝ Analeticoꝝ Aristotelis: cum Cōmētarijs Egidij Romani.

q Uoniam autem alij quidem sunt vniuersales alij vo particulares. Uniuersales quidē oēs semp plura sillogizant: pticulariū aūt pdicantiū quidez plura: negatiū vo 2clusionē solā: nā alie quidem ppōnes 2uertunt: priuatiua vo non 2uertit. Cōclusio vo aliquid de aliquo est quare alij qdē sillogismi plura sillogizant ut si.a.oñsum sit omni aūt alicui inesse.b. ꝛ.b.alicui.a.necessariuz inesse: ꝛ.a.si nulli b.a.ꝛ.b.nulli.a.hoc autez aliud a priore. Si autez alicui.b.nō inest.a.nō necesse est ꝛ.b.alicui.a.nō inesse: cōtingit eniz omni inesse: h ergo cōmunis omniū causa ꝛ vniuersalium ꝛ particularium.

¶ Postq̄ꝫ in pᵒ libro determinauit Ari. de sillo oñsiuo in h scdo itēdit de sillo ex ypothesi ut soluat pmissum in capitulo de reductione ubi dixit. que ergo hoꝝ dr̄e. Iuꝛ sic in pmo determinauit de sillo pm eius esse ꝛ fieri. In hoc scdo determinat de sillo pm eius posse. Diuisio aūt ꝛ sufficiētia huius secūdi libri pm pmū modū sic accipitur diuidit aūt lib iste secūdus in duas ptes. In pᵃ determinat de modis silloꝝ ex ypothesi. in scda cuz dicit. in pncipio aūt petere. de quibusdā obliquitatibꝰ incidētibꝰ iuxta quosdā illoꝝ. pma in.d. in pma determinat de sillo ex ypothesi in quo supponit aliqua ppō. in scda cum dicit. est ergo sic se hēre. de illo in quo supponit ppꝛietas alia termini uel ppōnis. pma in.d. in pma determinat sillm ex ypothesi in quo supponit ppō coicans cum pncipali sillo in utroq; extremoꝝ. in scda cuz dicit. est aūt de ulibus. de illo in quo supponit ppō coicās cuz pncipali sillo in altero extremoꝝ ibi aūt. est ergo sic se hēre. determinat de sillo ex ypothesi in quo supponit alia ppꝛietas termini uel ppōnis ꝛ diuidit qꝛ primo determinat de illo in quo supponit ppꝛietas absoluta sicut falsitas ꝛ est sillꝰ ex falsis. in scda cum dicit. circulo autem ꝛc̄. de illo in quo supponit ppꝛietas relata ꝛ diuidit in.d. in pma de sillo in qua suppoꝛ proprietas relata termini cuiusmodi est cōuertibilitatis ꝛ dr̄ circularis. in scda cum dicit. 2uertere aūt ēst. de illo in quo supponit aliqua ppꝛietas relata que est ppōnis cuiusmodi est oppō. ꝛ diuidit qꝛ aut attēdit ppō ex pte 2ōnis aut pncipioꝝ. ꝛ pmo determinat de illo in quo attēdit oppō ex pte 2ōnis. scda cuz dicit. in qua aūt figura est. de illo in quo attēdit oppō ex pte pmissarum ꝛ iste dr̄ sillus ex oppositis. pma enim in.d. in pmo determinat 2uersiuū sillm in quo attēdit oppō ex parte 2ōnis actu 2cluse. secūdo de sillo per impossibile in quo supponit oppositio ex pte 2ōnis 2cludēde ꝛ incipit ibi. per impossibile aūt sills. sic ergo patet diuisio ꝛ sufficiētia silloꝝ istorū pm q ex ypothesi sunt. patet etiaz solutio ad h q solet queri quare iste scds dr̄ esse de sillo ex ypothesi h enim est qꝛ in oībus sillis in h scdo determinatis supponit ppō uel ppꝛietas alia termini uel ppōnis sicut ex pdicta diuisione patet. Scds modus diuidēdi pm q intēdit h de ptāte silli gñati ꝛ 2stituti inesse ꝛ psequitur in declarando hāc sniam sic iste scds diuiditur in.d. in pma determinat de ptāte silli gñati. in scda cum dicit. in pncipio aūt petere. quasdā obliquitates incidētes iuxta eam determinat. pma in.d. in pma determinat ptātem silli qui est ex cōpossibilibꝰ. in scda cum dicit. in qua aūt figura. potestatē silli qui est ex incōpossibilibꝰ siue ex oppositis. pma in.d. in pma determinat ptātem silli penes pmissas in scda cū dicit. circulo aūt ꝛ ex se ꝛc̄. ptātem eius penes 2ōnem. pma in.d. in pma determinat ptātem silli penes formā pmissaꝝ. in scda cum dicit. est ergo sic se habere. penes māᵐ eoꝝ. ꝛ h dico qꝛ sillꝰ ex falsis nō pōt in 2ōnem uerā gr̄a forme sed gr̄a mā̄e terminoruz sicut patebit ibidē. in pma aūt attēdit q silli per dispōnem ꝛ formā pmissarum pñt in plures 2ōnes ꝛ diuidit in.d. in pᵃ attēdit qui silli pñt in plures 2ōnes coicātes in utroq; termino. in scda cum dicit. est aūt de ulibus. q silli pñt in plures 2ōnes coicantes uñ in altero termino. in pma pte oñdit duas 2ōnes quaruz pma est q oīs sillus ulis ꝛ oīs sillꝰ pticularis affirmatiuus cōcludit 2ōnem ꝛ eius cōuersam ꝛ ita plures 2ōnes quā oñdit sic. Ois sillꝰ cuius 2ᵒ 2uertit 2cludit 2ōnem ꝛ eius 2uersam. sꝫ oēs silli cōcludētes 2ōnem ulem uel pticularē affirmatiuā 2ᵒ cōuertit. ergo oīs sillꝰ talis cōcludit 2ōnem ꝛ eꝰ 2uersam quā oñdit sic. nullus sillꝰ cuius 2ᵒ nō cōuertit cōcludit 2ōnem ꝛ eius cōuersam. sed silli cōcludētes pticularē negatiuā 2ᵒ nō cōuertit ergo talis sillꝰ nō cōcludit 2ōnē ꝛ eius cōuersaz. istas rōnes simul figit pmo ponēdo 2ōnes ꝛ h est. qm alij aūt. scdo mediaz ꝛ h est. nā alie quidē ꝛc̄. 3ᵒ qꝛ diceret aliquis q ppō cōuertit ꝛ nō 2ᵒ remouet h dicēs ꝛ 2ᵒ figit aliqd de aliquo sicut ꝛ ppō ꝛ ideo conuertitur sicut illa ꝛ ex hoc sunt quasi 2ᵒ ꝛ h est. 2ᵒ vo aliqd. 4ᵒ manifestat meᵐ argumētoruz pmo dicēs q nō cōuertunt affirmatiue 2ōnes ꝛ hec est. ut si.a.oñsum. scdo de negatiuis dicit q ulis cōuertit. si nulli.b. ꝛ qd pticularis negatiua nō cōuertitur ꝛ h est. si aūt alicui.b. ¶ Hic dubitaret forte aliqs de modis indirecte cōcludētibus sed de illis sufficiēter dictū est in pmo hᵒ ubi dat duos modos indirectos quos ponit hocꝰ ultimo in prima figura. Sed vr̄ q instantia sit circa h qd dicit. q oēs ules 2ōnes 2uertunt sed instātia est de uli negatiua de cōtingēti nō necessario. Et dicenduz q Ari. intēdit ulem 2ōnem 2uerti ut frequētꝰ particularē negatiuā ut frequētius nō cōuerti. uel q loquit de omni mā in coi ꝛ nō in spāli. in omni enim mā f. de inesse ꝛ de nec̄io ꝛ de 2tingēti est ulis negatiua cōuertibilis ꝛ pticularis nō cōuertibilis quare nō ulr̄ q in aliquo spāli cōtingēti est instātia sed nō in cōtingēti absolute loquēdo. ¶ Adhuc dubitaret qꝛ hic dicit ppōnē cōuersam diuersam esse a 2uertente. sed inferius in capitulo de circulari sillo dicit ipsas easdem esse sub hijs uerbis. nā eadez est ppō. b.nulli.a.c.ꝛ.a.nulli.b.c. Et dicendū q cōuertēs ꝛ conuersa eadem ppō est pm sbm ꝛ pm terminos ꝛ hoc intēdit inferius sed diuersa ppō est pm pōm terminoꝝ ꝛ situm ꝛ h intēdit h.l. q diuersa est 2ᵒ ipsa ppō 2uertēs ꝛ eiꝰ 2uersa ꝛ illa nō dicit opposita.

e St aūt de ulibus aliter dicē: quecūq; enim sub medio aut sub conclusione sunt oium idem erit sillogismus: si hec qdē in medio: alia vo in cōclusione ponant: ut si.a.b.cōclusio per.c.quecūq; sub.b.aut sub c.sunt necesse est de oibus dici.a.naz si.d.in toto.b.ꝛ.b.in.a.ꝛ.e. inerit.a.sil'r ꝛ si priuatiuuz sit sillogismus.

¶ In ista parte intēdit determinare qui silli possūt in plures 2ōnes coicantes in altero termino tm̄ ꝛ diuidit i.d. in pma determinat ptātem illā in sillis ulibus. in secunda cum dicit. in pticularibꝰ aūt. in sillis pticularibus pma in.d. in pma determinat istam potestatem in sillis ulibus pme figure. in scda cum dicit. in scda autē figura. in ulibus scde figure in pma sic pcedit. primo dicit

ulēs istos cōcludere plura puta zōnes τ couersaz eius. cōtingit enim sillare maiorē extremitatē de hys que cōtinent sub medio: τ de hys que cōtinent sub minori extremitate. sed illa que sunt sub medio subiciant medio τ illa que sunt sub minori extremitate. uel sic. [si b.] i. medium τ minor extremitas ponant in media τ illa. i. accepta sub medio τ sub minori ponant minores extremitates τ h intellige in ulibus sillis pme figure τ h est autē τ de ulibus. Et nō q nō dicit alia cām pcludi plura eē in ulibus quā in pticularibus sed qa pximo subiunget de sillis ulibus: uel q in pticularibus nō cōtingit sillare maiorē nisi de hys que sunt sub medio cu in ulibus h cōtingat tamē de hys que sb medio sunt tam de hys que sunt sub minori. scdo ppōnem sā dictā determinat pmo in affirmatiuo sillo dicens q si sillogiçet. a. de. b. per. c. mediū τ accipit. d. sub. b. sillabit maior extremitas de. d. sicut oē. b. est. a. oē. d. est. b. g omne. d. est. a. τ maior hº silli fuit 2º silli pncipalis. b. si accipiat. e. sub. c. medio sillabit de ipo. a. sicut oē. c. est. a. oē e. est. c. τ h est. [ut si. a. b.] scdo dicit silr esse in negatiuo sillo τ h est. [similr aūt est si.]

In scda aūt figura quod sub cōclusione erit solum sillogizare ut si. a. insit nulli. b. τ omni. c. pclusio qm nulli. b. inest. c. sigdez d. sub. c. est manifestū qm nō inest ei. b. his aūt que sub. a. qm. b. nō inest. Nō palā est per sillm τ si non inest ei q est. e. si est. e. τ sub. a. sed inesse quidem nulli. c. per sillm ostensum est nō inesse vo. a. hoc q est. b. indemonstratū sumptum est: quare nō per sillm accidit. b. non inesse. a.

Cōsiter determinat istā ptitem in sillo vli scde figure τ pcedit sic. pmo dicit q in sillo uli scde figure est sillare maiorē extremitatē de hys que sunt sub mioti tm̄. τ n de hys que sunt sub medio sic sillogiçato. sic nullū. b. est. a. ergo nullū. c. est. b. si sub. e. accipiat. d. deinde sillabitur b. in 2ºne dicti sillogismi accepta pro maiore sic. nullum c. est. b. oē. d. est. c. ergo nullū. d. est. b. τ hec est. [in secūda aūt figura.] scdo dicit q nō est maᵐ per sillm. b. maiorē extremitatē remoueri ab hys que cōtinent sub medio qūis in ueritate ab eis remoueat τ dicit q pncipalis 2º. s. nullū. c. est. b. ostsa est per sillm sed maior ppō accipit indemrata τ ideo nō sequit per sillm pus factuz uel implicitū in altera pmissa remotio maioris extremitatis a cōtētis sub medio: istud aūt euidēs erit in qōnibº τ h est. [hys autem que sunt. a.]

In pticularibus aūt in his quidē que sub cōclusione nō erit necessariuz: nō enim fit sills qn ea sumpta fuerit pticulariter. Eorum aūt que sunt sub medio erit in oibus uerūz nō per sillm; ut si. a. omni. b. τ. b. alicui. c. nā eius q est sub. c. positū nō erit sillogismus: eius vo q sub. b. est erit. sed nō ppter euz qui est prius factus est. Silr aūt τ in alys figuris: nā eius quidē qd sub cōclusione est nō erit: alterius vo erit uerūz non per sillogismū: eo q τ in ulibus ex indemonstrata ppōne: que sunt sub medio ostēdebant ą̄re si nec ibi erit: aut τ in his.

Cōsiter determinat istā potestatē in sillis pticularibus. τ pmo in pma figura. scdo in alys figuris. In pma dicēs q in pticularibus sillis ibi nō pōt sillari maior extremitas de ɔtētis cū minore extrēte eo q sic fiet pticularis 2º maior in pma figura τ pōt sillari maior de hys que sunt sub medio τ nō per sillm pus dictū sed per sillm implicitum in maiori ppōne τ patet h inspiciēti ex τ h est. [in pticularibº aūt.] Deinde determinat idē in sillis pticularibº aliarū figurarū dicēs q similr est in illis sicut i sillis pticularibº pme figure qr ibi sillabit maior extremitas de hys que sunt sub medio τ nō de hys que sunt sub minori. de hys aūt que sunt sub medio nō sillabit maior extremitas per sillm pus factū sed ex ppōne indeterminata sicut fuit in sillis ulibus in sillis enim ostēdebat maior de hys que sunt sub medio ex idemrata ppōne τ h est. [similr aūt τ in alys.] Dubitaret forte aliqs q̄re dicit maiorē sillari de hys que sunt sub medio τ de hys que sunt sub minori extremitate τ nō dicit ea que sunt sup maiorem extremitatē posse sillari de medio uel de minori. sicut enim cōtingit addere nois penes minorem τ penes mediū sic τ penes maiorē extremitatē sic patet in termis si eni sillogiçet aial de risibilitate mediante hoie cōtigit de hoie uel de risibili sillare corpº mediāte aiali. Et dicēdum q in oi uli siue affirmatiuo siue negatiuo implicat sillus. sensus enim hº ois hō est aial. est iste oē id qd est aial: qd est hō τ sigitur maior ppō per hoc q dico omne id est aial. τ mior per iplicatonē que est q est hō. silr est si dicat nullus hō est lapis. est eniz sensus nihil est lapis qd est hō. patet ergo per virtutē silli impliciti in maiore ppōne q maior sillatur de oibus cōtētis sb sbto τ de cōtētis sub medio τ de minore τ de ɔtētis sub ea qr ois h sub medio ɔtinent. sed virtute illius nō sillat aliquid ɔtētū sup maiorē de medio uel de minori qr ergo oēs cōclōnes quas intēdit inferri debēt virtute silli impliciti in maiori: sed ille nō facit mētionē de hys que sunt sup maiorem: sed de hysque sunt sub medio in minore. io non dicit Ars. aliqd supius ad maiorē extremitatē sillari de medio uel de minori qūis h ɔtingat sm ueritatē z soᵐ dicit maiorē sillari de hys que sunt sub medio τ minore. Adhuc vr̄ falsū q dicit maiorē extremitatē de oibº sillis sillari eodē sillo qr diuersi sunt silli in quibº diuse sūt ppōnes τ ɔōnes. sic aūt est in sillis illis quarū alter concludit maiorē de minore τ alys ɔtētis sb minore τ sd h alius de ɔtētis sub medio. Et dicēdū q silli isti expliciti diuersi sunt sicut ostsum est. sed Ars. intēdit q sunt idez sills radicaliter. oēs enim exeunt a sillo implicito in maiori ppone sicut patet intuēti τ ita oēs sunt idem sills in radice. uel pōt bn dici q sunt idem sills sm formā τ non sm maz. Deinde forte dubitaret aliqs de hys que dicit circa scdam figurā. ibi enim dicit q non est sillogiçare maiorē de ɔtentis sub medio sed ɔ. Nullus lapis est aiatum oē aial est aiatum ergo nullū aial est lapis. accipitur asinº sub aiato qd est mediū τ ab eo remouebit maior extremitas per eundē modū scde figure sic nullus lapis est aiatum ergo nullus asinus est lapis. Et dicēdum q Ars. dicit nō esse maᵐ per sillm maiorē remoueri ab hys que sunt sub medio qūis tn̄ ut vr̄ remoueat ad eis qr neqz per sillm pfectū neqz per sillm iplicitū in aliqua pmissarū est hoc maᵐ. nō per sillm pfectū qr maior ppō nō ostsa que tn̄ deberet eē maior ad remouedū maiorez extremitatē de ɔtētis sub medio. nec per sillm implicitū qr per maiorē scde figure mediūr emoueri de. a. ɔtentis sub maiori extremitate τ nō econuerso. qd patet si dicat nullū. b. est. a. b. est maior extremitas τ. a. mediū τ sigīt a. remoueri a ɔtētis sub. b. in ɔuersa aūt maioris implicat sills virtute eius maior extremitas remouet a ɔtētis sub medio. h enim nullū. a. est. b. sigīt remoueri a ɔtētis sub. a. τ ita sigīt maiorē extremitatē remoueri a cōtentis sub medio. Cōstat aūt q in minori ppōne nō implicat sills virtute cuius remouet maior a cōtētis sub medio τ

ita patet q̄ nō remouetur maior a ɔtētis sub medio per sillm̄ prius factū neq; per sillm̄ implicitum in alia pmissarum sed per sillogismuz implicitum in ɔuersa maioris. ¶ Ulterius forte dubitabit de hoc q̄d dicit ɔiter maiorem per sillm̄ nō remoueri a ɔtētis sub medio q: accipitur maior indemrata. eadē enim rōne nō silletur maior de hys que sunt sub medio in pma figura q: ibi accipit maior idemrata ⁊ nō per sillm̄ cuz d: omne.c.est.b.q̄ oē b.est.a.⁊ postea sub.c.accipiat.c. ad sillm̄ de.a.de ipso. Et dicēduz q̄ in pma accipit maior indemrata ppō ad sillandū maiorē extremitatē de cōtētis sub medio in secūda: dicit tn̄ h in scda figura ⁊ nō in pma: q: ppō maior in prima ppinquius se hēt ad ɔclonem talē q̄z maior in scda: maior enim in pma de se pōt in ɔōnem sine ɔuersione. maior aūt in scda nō nisi per ɔuersionē ⁊ ita euidētius ⁊ imediatius sillatur maior extremitas de hys que sūt sub medio p maiorē pme q̄z p maiorē scde: ⁊ iō dicit in scda figura q̄ ibi accipit ppō maior indemrata ⁊ nō dicit hoc in pma. ¶ Adhuc forte dubitabit q̄re non docet sillare de ɔtētis sub medio uel minore in scda figura maiore exn̄te affirmatiua sicut ipa exn̄te negatiua. Et dicendū q̄ sillis est modus in utroq; mō sillandi maiorez de ɔtētis sub ɔōne q: sempibi ondit ppōnem preonsaz sed cuz est affirmatiua nō est aliqd accipe sub medio de quo dicat maior extremitas nisi accipiat utraq; affirmatiua in scda figura. sed hn̄ ɔtingit accipe aliquid sub medio fm dispōnem scde figure ubi maior est negatiua. ⁊ hac rōne nō docet istā partē maiore exn̄te affirmatiua sicut ipa exn̄te negatiua. ¶ Ultimo querit de hoc q̄ dicit in pticularib⁹ pme maiorē ɔcludi de ɔtētis sub medio nō tn̄ per sillm̄. h enī apparet falsum eo q̄ in maiori ppōne intelligit silla vtute cui⁹ hoc sequit. Et pōt dici q̄ intēdit ~~maiorē nō~~ sillari de ɔtētis sub medio nō tn̄ per sillm̄. ~~h enim apparet falsuz eo q̄ in maiori ppōne intelligit silla virtute cui⁹ h sequit ⁊ pōt dici q̄ intendit maiorem nō sillari de ɔtētis sub medio per sillm̄~~ prius factū sed per sillm̄ iplicitū in maiori ⁊ h pintēdit in lra dicens. ⌊ Sed nō per eū qui prius fact⁹ est. ⌋ De pticularibus aūt scde q̄ sic ad acceptionē sub medio id dicendū. q̄d ⁊ de sillis ulibus scde dictū est q: accipiūt ppōnem maiorē indeterminata sed nō per acceptionē ɔōnis que demrata sillant. Et q̄d est de sillis tertie ubi maior aliqn̄ particularis est in pma figura. Et dicēdum q̄ qn̄ maior est in tertia pticularis nō pōt ibi sillari maior extremitas de cōtētis sub medio causa pdicta: sed non pōt qn̄ maior est ulis. Adhuc maiore exn̄te pticulari in tertia cōuenit sillogiçare maiorē extremitatē de ɔtētis sub medio: sed in oibus accipit ppō maior indemrata ⁊ nō ɔcludit ppōnem per sillm̄ prius factū sicut fuit sills in ulibus ad ea que sunt sub medio ex indemrata ppōne ⁊ nō p sillz prius factū. Et nō q̄ in sillo pticulari nullo cuiusq; figure cōcludi pōt maior extremitas de ɔtētis sub minore ⁊ in oibus est eadē causa. s. q̄ maior nō pōt eē pticularis in pma figura. ¶ Notandū aūt q̄ quidā dicūt hic Ar̄e. uni ōnsiuo sillo stricussime ⁊ sillo ex ypothesi cōmunissime uocās solū illū sillm̄ ōnsiuū cuius pmisse per sillm̄ ostēse sunt ⁊ oēm illuz intellexit ex ypothesi ubi pmisse non ōndunt: ⁊ hoc mō sills iste ōnsiuus est qui assumpto aliquo sub ɔōne silli cōcludit de illis maiorē extremitatez per ɔōnem positā pro maiore: pcedit enim ex demrata ppōne ille vo qui assumit sub medio ad cōcludendum de illo maiorē pexn̄ts silli q̄z demrata est ⁊ ideo est ex ypothesi ⁊ hoc est q̄d totiēs dicit Ar̄e. in lra. s. q̄ talis sills cōcludit ex demrata ppōne. Scdm aūt sic dicētes sunt sillor prosilli cōtinue usq; ad pn̄ª pma: ⁊ si alicubi sit status i prosillis anteq̄z ueniat ad pncipia pma sills ubi sit status est ex ypothesi ⁊ indemrata ppōne ēt ad pnª pma. adhuc erit ex ypothesi sills donec pncipia fuerunt explanata. Et si querat quare tūc Ar̄e. dicit magis sillm̄ fieri in scda figura ad ɔtēta sub medio ex idemrata ppōne q̄z in pma. dicēdū fm eos q̄ h dicit q: in maiori pme figure nihil deest nisi eius ōnsio. in maiori aūt secūde ōnsio ei⁹ ⁊ ɔuersio ad h q̄ fiat sills ōnsiuus ⁊ ita vult ibi figre istū sillm̄ magis eē ex ypothesi in scda figura q̄z in pma. qn̄ ergo dicit Ar̄e. nō fieri sillm̄ nisi accipiat indemrata ppō solū intēdit q̄ nō sit sills ōnsiuus eo q̄ pcedit ex ppōne nō ōnsa. sic q̄ Ar̄e. sillz illū figit eē ex ypothesi q̄ztū ad hoc. istud aūt ibtilr dictū est ⁊ forte ueritatē hēt q: multū cōsonat lr̄e. ¶ Adhuc restat q̄d de duobus modis sillor pdeterminatis potētibus in plures ɔōnes quid utilitatis hn̄t ⁊ ad usum cui⁹ artis h determinātur. Et dicēdū q̄ ad usum tam dialetice q̄z sophistice multū ɔferūt pter exercitationē. s. ut ex duab⁹ pmissis habitis plures ptractent ɔōnes. utilis est ēt ad demrationē propte q̄ztū ad acceptionē sub minori extremitate eo q̄ augent demrōnones in post assumendo.

C Si ergo sic se hēre ut uere sint propositiones ex quib⁹ est sills est aūt ut false: est autē ut hec quidē uera: illa āt falsa: ɔclusio aūt aut uera aut falsa ex necessitate: ex ueris ergo nō est falsum sillogizare. Ex falsis aūt est ueruz: uerūtamē nō pterqd sed qa: nā eius q̄d est propterquid non est ex falsis sillogismus: ob quā aūt cām in sequentibus dicetur.

¶ Determinata ptāte silli penes formā pmissarū hic intēdit de eius ptāte penes mām earū intēdēs q̄ contingat sillare uerū ex falsis ⁊ h nō est nisi fm mām earū sicut patebit ⁊ pcedit sic. pmo dicit q̄ aliqn̄ ɔtigit ɔ pmissas propōnes esse ueras aliqn̄ aūt falsas ⁊ aliqn̄ alterā ueram ⁊ aliqn̄ alterā falsam. ɔōnem aūt qn̄q; uerā qn̄q; falsam ⁊ h est. ⌊ Est ergo sic se hēre. ⌋ scdo psequit ea que intēdit in hoc cap⁰ ⁊ diuidit in.ð. in pma pponit duas ɔōnes iuētas in hoc caplo. in scdo ipas ōndit cum dicit. ⌊ pm ergo. ⌋ pma ɔōnum est q̄ ex ueris nō sillatur falsum ⁊ h est. ⌊ Ex ueris ergo. ⌋ scda est q̄ ex falsis sillat uerum sed nō ppterquid sed qa. h est nō q̄ pmisse false sint cause ueri sed sic. s. q̄ vna extremitas alys inest ⁊ h est. ⌊ ex falsis autem est uerum. ⌋

¶ Primū ergo qm̄ ex ueris non possibile est falsum sillogizare hinc manifestuz. Si enim cum est.a. necesse est esse.b.⁊ cuz.b. nō est: necesse est.a. nō esse. Si ergo ueruz est.a. necesse est.b. uez esse aut accidet idē simul eē ⁊ nō esse: hoc aūt impossibile: nō aūt qm̄ positū est.a. vnus terminus: accipiat ɔtingere vno aliquo exn̄te ex necessitate aliqd accidere nō enim pōt: nā q̄d cōtingit ex necessitate aliqd accidere ɔclusio est: per que aūt hec fit ad minus erūt tres termini: duo aūt interualla ⁊ ppōnes. Si ergo uerū est cui inest.b.⁊.a. omni uel alicui cui aūt.c.⁊.b.⁊ cui.c. necesse est.a. incē ⁊ nō post hoc falsum esse simul enim idez erit ⁊ nō erit ergo.a. ut positū est: due propōnes simt sumpte: similiter se habet in priuatiuis: nō eni est ueris falsum ōndē est.

¶ Conter ōndit eas ⁊ primo primā scdo scdam cum dicit.

[ex falsis aūt.] Circa pmā sic pcedit. pmo oñdit eaz sic si est añs necesse est eē ɔ̃ñs. ꝛ si nō est ɔ̃ñs neċe est nō eē añs. illud oñsum est in fine pmi hᵒ quare si añs est uerū ɔ̃ñs aūt nō est uel est falsum qđ est idem. idem añs erit qđ ē ipossibile ꝛ ħ est [pᵐ ergo.] 2ᵒ iuxta ħ remouet dubitationē pmo dicit ꝛ q̄uis. a. terminus vnus accipiatur in hac oñsione pro añte nō tñ intelligēdū ꝙ ex vno seq̄tur aliqđ sed opꝫ ad minus accipe tres terminos ꝛ duas ppōnes ut si dicaƭ oē. b. est. a. oē. c. est. b. ergo. oē. c. est. a. ꝛ cum pmisse sint uere neċio ꝛ ɔ̄ᵒ erit uera. uel aliṙ idem añs simul erit ꝛ nō erit ꝛ nō est hic tñ intelligēdū i sillis affirmatiuis sed etiā in negatiuis: nusq̄ꝫ enim ex ueris est oñdere falsum ꝛ ħ est. [si ergo uerū.] ℂ Dubitaƭ ħ cum quadruplex sit cōparatio ueri ꝛ falsi. est enim cōparare uerū ad falsum quare tñ Arꝭ. oñdit falsuꝫ ex uero nō sequi ꝛ uerū ex falso ꝛ nō oñdit uerū sequi ex uero ꝛ falsum ex falso. Et dicēdū ꝙ ħ est qꝛ cōtra ħ nō est difficultas: notū est eni utrūq̄ꝫ sed alia duo de se nō sūt manifesta. nō eni est manifestū utrū uerꝫ ex falsis seq̄ possitur ɔ̄ᵒ. ꝛ idō ħ duo determiat alia duo omittēs. ℂ Adhᶜ dubᵉ de eo ꝙ oñdit falsum nō sequi ex ueris. ħ enim apparet falsuꝫ sic ɔcludaƭ ɔ̄ᵒ falsa ex duabᵒ in toto falsis in pmo scđe postea accipiaƭ opposite pmissarum que erūt simpliṙ uere ex eis sillari pōt eadē ɔ̄ᵒ falsa in scđo scđe ꝛ ita ex ueris sequaƭ falsum ut videƭ. Et dicendū ꝙ pmissis existēbus in toto falsis in pmo scđe necesse est extrema disperata esse ꝛ ita vnū ab altero uere poterit remoueri. quare sic se hñtibus pmissis necesse est ɔ̄ōnez ueraꝫ esse ꝛ ita supponiƭ falsum cum dicit ꝙ falsum pōt ibi sillogiçari ex utrisq̄ꝫ in toto falsis. ꝛ ħ oñdit Arꝭ. in posterionbᵒ caplo de sillis ignorātie.

Ex falsis aūt est uerum sillogizare ꝛ utrisq̄ꝫ ppōnibᵒ falsis ꝛ vna. hac aūt nō utralibet: sed scđa si tota sumaƭ falsa: nō tota aūt sumpta ɔ̄ngit utralibet insit enim. a. omni. b. c. eoꝝ autē que sunt. b. nulli neq̄ꝫ. b. insit. c. accidit aūt hoc ut nulli lapidi aial: ꝛ lapis nulli homi. Si ergo sumaƭ. a. omni. b. ꝛ. b. omni. c. a. omni. c. inerit. Quare ex utrisq̄ꝫ falsis uera cōclusio: ois enim homo aial: siṙ aūt ꝛ in puatiuis. insit enim. c. nulli neq̄ꝫ. a. neq̄ꝫ. b. a. aūt. b. omni: ut si eisdē terminis sumptis medium ponaƭ homo: lapidi tñ neq̄ꝫ hō neq̄ꝫ aial: nulli inest: homini aūt omni inest aial: quare sigdē omni inest nulli sumatur inesse cui ħ o non inest oi inesse ex falsis utrisq̄ꝫ uera erit ɔclusio: siṙ aūt oñsuꝫ erit ꝛ si in aliquo falso utraq̄ꝫ sumatur.

ℂ In hac pte oñdit scđam ɔ̄ōnem ꝑus positā. s. ꝙ ex falsis est sillare uerū nō tñ ppter qđ sed qa. ꝛ diuidiƭ in. ď. in pma oñdit pmā ptē in scđa cū dicit. [Manᵐ ergo qm si sit ɔ̄ᵒ.] oñdit partē scđam. pma in tres pm qđ oñdit qualiṙ sillatur uerū ex falsis in tribᵒ figuris. in pma oñdit quomō fit hec in pma figura ꝛ ħ pmo in sillis ulibus. scđo in ꝑticularibᵒ cū dicit. [in ꝑticularibᵒ aūt sillis.] In pma sic pcedit. pᵒ ponit regulas uerificādas in sillis ulibᵒ dicēs ꝙ ɔ̄ingit sillare uerꝫ ex falsis utraq̄ꝫ existēte falsa in toto si ue in pte ꝛ altera tñ existēte falsa ꝛ dēuq̄ꝫ mō ħ fiat nō erit sillare uerū nisi maior sit i toto fsa ꝛ ħ est [ex falsis aūt.] scđo oñdit illud ꝛ pᵒ ostēdit quō sillaƭ uerū ex utraq̄ꝫ falsa. 2ᵒ quomō ex altera tñ falsa cū dicit. [si aūt altera ponaƭ.] pᵒ in. ď. in pᵒ ostēdit quomō sillaƭ uerū ex utrisq̄ꝫ in toto falsis. 2ᵒ qualiṙ ex utrisq̄ꝫ in pte falsis. in pᵃ sic p. pᵒ dicit ꝙ ex utrisq̄ꝫ totis falsis sillari pōt ueruꝫ in pᵒ pnte si sumaƭ mediū exñeum ipsis extremis ꝛ extrema subalterna sicut ita ꝙ minus sit maiori sic. Ois lapis est aial ois hō est lapis ġ ois hō est aial [Insit eni. a.] 2ᵒ oñdit illud fieri in 2ᵒ mō si minor extremitas sit exñeū alys terminis ꝛ sit maiore sic. Nullus hō est aial ois lapis est hō ꝛ nullus lapis est aial. ꝛ ħ est. [siṙ aūt ꝛ puatiuū.] Coñter dicit simiṙ esse si utraq̄ꝫ accipiaƭ falsa in pte ꝛ ħ patet si accipiaƭ pro medio terminus accñtalis sic oē album est aial ois hō est albus ꝛ ois hō est aial. adhuc nullum albū est aial ois lapis est albᵒ ꝛ nullus lapis est aial. ꝛ ħ est. [siṙ aūt oñdeƭ.] Et nō ꝙ ħ omittit Arꝭ. duas obuiationes cū maior est tota falsa ꝛ minor in parte falsa ꝛ cum sit ɔ̄ᵒ. de quibus consequēter patebit.

ℂ Si aūt altera ponaƭ falsa pma quidē tota: falsa ut. a. b. nō erit ɔclusio uera. b. c. autem erit. dico aūt totā falsam esse ɔ̄riā uere ut si quod nulli iest sumptū est omni inesse: aut si quod nulli inesse sumptū est: insit enim. a. nulli. b. b. aūt omni. c. si ergo. b. c. ppōnez sumo uerā. a. b. aūt totā falsaꝫ: ꝛ omni. b. inesse. a. inpossibile. a. c. ɔclusionem uerā esse: nulli enim. a. inerat eorum que sunt. c. siquideꝫ cui inest. b. nulli ei iest. a. b. autē oi. c. Siṙ aūt neq̄ꝫ si. a. omni. b. inest: ꝛ. b. omni. c. sumpta sit aūt. b. c. qdeꝫ uera ppō. a. b. falsa tota ꝛ nulli cui. b. iest. a. cōclusio falsa erit omni enim. c. inerit. a. sigdē cui. b. omni: ꝛ. a. b. aūt omni. c. Manifestum igiƭ qm pma tota falsa siue puatiue siue affirmatiue sumpta: altera autē uera non fit uera conclusio.

ℂ Coñter oñdit quō est sillare uerꝫ ex altera tñ falsa. ꝛ pᵒ quō ex maiore falsa. 2ᵒ quō ex minore falsa cū dicit. [si aūt. a. b. ppositio.] pᵃ in. ď. in pᵒ oñdit ꝙ maiore existēte tota falsa ꝛ minore tota uera nō sillaƭ uerū. 2ᵒ ꝙ sillare uerū maiore existēte in pte falsa cū dicit [nō tota aūt sumpta.] in pᵃ sic pᶜ. pᵒ dicit. ꝙ si maior sit in toto falsa ꝛ minor in toto uera nō erit ɔ̄ᵒ uera. ꝛ exponit qđ est ppōnē eē in toto falsam dicēs. ꝙ ulis est in toto falsa. cuius ɔ̄ria est uera. si enim vnū ɔ̄dictoriū sit uerū ꝛ reliquū non sit in toto falsuꝫ accidit ɔ̄ria simul eē uera ꝛ ħ est. [si aūt altera.] 2ᵒ hoc manifestat pᵒ in pᵒ modo dicēs ꝙ si maior ulis affirmatiua sit in toto falsa ꝛ minor uera tūc ex ɔ̄ria maioris que uera est: est minore ɔ̄ria ɔ̄ōnis uera quare ɔ̄ᵒ nō poterit eē uera in pᵒ mō maiore existēte tota falsa ꝛ miore tota uera ꝛ ħ est. [sit eni aūt.] 2ᵒ manifestat idē in 2ᵒ mō dicēs ꝙ hec maior ulis neḡ sit in toto falsa ꝛ minor uera ex ɔ̄ria maioris ꝛ maiore existētibᵒ ueris sequaƭ opposita ɔ̄ōnis uera q̄re sic se hñtibus terminis nō erit ɔ̄ᵒ uera ꝛ ħ est. [similiter aūt neq̄ꝫ.]

ℂ Nō tota aūt sumpta falsa erit. Naꝫ si. a. c. quidē omni inest. b. aūt alicui. a. b. auteꝫ omni. c. ut aial quidē cigno omni: si sumatur. a. omni. b. ꝛ. b. oī. c. ꝛ. a. oī. c. erit uera: ois eni cignus aial. Siṙ aūt ꝛ si puatia sit. a. b. possibile est enim. a. b. alicui quidē inesse. c. ħ o nulli. b. aūt omni. c. ut aial alicui

albo: nulli vo nulli: albuȝ autē omni niui. Si ergo sumaẜ. a. quidē nulli. b. b. aūt omni. c. a. nulli. c. inerit.

℄ Consiter ondit qȝ ex maiore in pte falsa ⁊ minore uera seqtur 2º uera. ⁊ h ponēdo terminos. pº in pº mō ⁊ h est. ⌊ nō tota aūt sūpta. ⌋ 2º i 2º mō ⁊ h ē. ⌊ silr aūt ⁊ si puatia. ⌋

℄ Si aūt. a. b. ppō tota sumaẜ uera. b. c. autem tota falsa: erit sill's uerus: nihil enim ꝓhibet. a. ⁊. b. ⁊. c. omni inesse. b. aūt nulli. c. ut quecūqȝ eiusdē generis sunt spēs non subalterne. nā aial ⁊ hoi ⁊ equo iest: equ⁹ aūt nulli hoi. Si ergo sumaẜ. a. oi. b. b. aūt oi. c. ꝯclusio uera erit tota falsa. b. c. ppōne. Silr aūt ⁊ si puatiua. a. b. ppō: cōtigit enim. a. neqȝ. b. neqȝ. c. nulli inesse ⁊. b. nulli. c. ut ex alio genē spēbus genus: nā aial neqȝ musice neqȝ medicine iest: neqȝ musica medicia: sūpta ergo qdē. a. nulli. b. b. aūt oi. c. uera erit ꝯclusio. ⁊ si nō tota falsa sit. b. c. sed in aliquo: ⁊ sic erit ꝯclusio uera: nihil enī ꝓhibet. a. ⁊. b. ⁊. c. oi iesse. b. autē alicui. c. ut genus speciei ⁊ differētie: nam aial oi hoi: ⁊ oi gressibili: hō aūt alicui gressibili ⁊ nō oi. Si ğ. a. oi. b. ⁊. b. oi. c. sumaẜ a. oi. c. inerit qȝ erit uerū / silr aūt ⁊ cuȝ priuatiua est. a. b. ppō: cōtingit enim neqȝ. a. neqȝ. b. neqȝ. c. nulli inesse. b. vo alicui. c. ut genus ex alio genē speciei ⁊ differētie. Nā aial neqȝ prudētie nulli iesse neqȝ cōtēplatiuoni: prudētia vo alicui ꝯtēplatiuoni iest. Si ergo. a. sumaẜ nulli. b. b. aūt oi. c. c. nulli. a. hoc aūt erat uerum.

℄ Consiter ondit quō sillaẜ uerū ex minore falsa. ⁊ pº quō ex minore tota falsa. 2º quomō ex miore pti falsa: ex maiore uera ⁊ minore tota falsa sillatur uerū in pº mō. si accipiaẜ genus pro maiori extremitate ⁊ due species posite sb eo altera pro medio ⁊ altera pro minore extremitate sicut patet in lra ⁊ h est. ⌊ si aūt. b. ⌋ Idem aūt fiet in 2º mō si accipiank spēs opposite altera pro medio ⁊ altera pro minori sumpto pro maiori extremitate aliquo genē a le exneo ut lapis equ⁹ ⁊ hec est. ⌊ silr aūt ⁊ cū puatia. ⌋ Deinde manifestat quō sillatur uerū ex minore in parte falsa ⁊ maiore uera. ⁊ patet qȝ dicit per predicta ⁊ pº h in pº mō ⁊ hec est. ⌊ si non tota falsa. ⌋ scḋa in scḋo modo ⁊ hec est. ⌊ similiter aūt ⁊ cuȝ priuatiua. ⌋

℄ In pticularib⁹ aūt sillis ꝯtingit ⁊ pma ppōne tota falsa altera aūt uera uerain eē ꝯclōnē. Et in aliquo falsa pma: altera aūt uera: ⁊ maiori qdē uera: pticulari aūt falsa ⁊ utrisqȝ falsis.

℄ Hic ondit quō sillaẜ ueꝝ ex falsis i pticularib⁹ sillis pme figure ⁊ ꝓcedit sic. pº ponit regulas uerificādas dicens qȝ utraqȝ exñte falsa uł altera tm̄ ⁊ h siue maiore siue minore siue ēt in toto siue in pte est sillare uerū in pticularibus sillis prime figure ⁊ h est. ⌊ in pticularibus. ⌋

℄ Nihil enim ꝓhibet. a. b. nulli qdē incē. c.

aūt alicui ⁊. b. alicui. c. ut aial nulli niui: albo aūt alicui inest: ⁊ nix albo alicui. Si ergo mediū ponaẜ nix: pmum aūt aial: ⁊ sumaẜ. a. qdeȝ oi. b. inesse. b. aūt alicui. c. a. b. quidē tota falsa. b. c. aūt uera ⁊ ꝯclusio uera. Silr ⁊ cū puatiua est. a. b. ppō: cōtigit enim. a. b. toti inesse. c. aūt alicui nō iesse. b vo alicui. c. inesse: ut aial quidē oi inest homini: albū aūt quoddā nō seqr: hō vo alicui albo inest: quare si medio posito hoie sumatur. a. nulli. b. inesse ⁊. b. alicui. c. uera erit ꝯclusio cuȝ sit tota falsa. a. b. ppō / ⁊ si in aliquo sit falsa. a. b. ppō erit ꝯclusio uera. Nihil enim ꝓhibet. a. ⁊. b. ⁊. c. alicui inesse. b. aūt alicui. c. ut aial alicui pulchro ⁊ alicui magno: ⁊ pulchrū alicui magno inē. Si ergo sumaẜ. a. oi. b. ⁊. b. c. alicui: ⁊. a. b. qdē ppō: in aliquo falsa erit. b. c. aūt uera ⁊ ꝯclusio uera. Silr aūt ⁊ cū puatia est a. b. ppō: nā idem erūt ⁊ termini: ⁊ similis posita ad demonstrationē.

℄ Scḋo uerificat ea a pmo ondens qȝ ex altera tm̄ falsa sillaẜ uerū. 2º qȝ ex utraqȝ cū dicit. ⌊ ⁊ utrisqȝ quoqȝ falsis. ⌋ altera aūt exñte falsa. pº ondit quō sillaẜ uerū ex maiori falsa. 2º quō ex minori cum dicit. ⌊ rursum si. a. b. ⌋ maiore aūt exñte falsa. pº ondit quō sillatur uerū ex maiore tota falsa ⁊ minore uera. ⁊ h pº in 3º mō ⁊ h est. ⌊ nihil enim ꝓhibet. ⌋ 2º in 4º mō ⁊ h est. silr aūt ⁊ cum puatiua. postea ondit quō sillatur uerū ex maiore pti falsa ⁊ minore uera. ⁊ h pº in 3º mō ⁊ h est. ⌊ ⁊ si in aliquo sit falsa. ⌋ 2º in 4º mō ⁊ h est. ⌊ silr aūt ⁊c. ⌋

℄ Rursuȝ si. a. b. qdē uera. b. c. aūt falsa uera erit ꝯclusio nihil enim ꝓhibet. a. b. qdē toti inesse. c. autē alicui: ⁊. b. nulli. c. inesse: ut aial qdē cigno omni: nigro aūt alicui: cignus vo nulli nigro: quare si sumaẜ. a. oi b. ⁊. b. c. alicui uera erit ꝯclusio cum sit falsa. b. c. silr aūt ⁊ puatiua sumpta. a. b. propositiōe: ꝯtingit enim. a. b. qdē nulli. c. aūt alicui nō ineē ⁊. b. nulli. c. ut genus ex alio genē speciei ⁊ accidēti eius spēbus: nā aial numero qdē nulli inest albo aūt alicui: numerus aūt nulli albo. Si ergo mediū ponaẜ numerus ⁊ sumatur. a. quidem nulli. b. b. autem alicui. c. a. quidem alicui. c. nō inerit quod fuit uerum; ⁊. a. ⁊. b. qdē ppō uera. b. c. autem falsa / ⁊ si in aliquo sit falsa. a. b. falsa aūt: ⁊. b. c. uera erit ꝯclusio: nihil enim ꝓhibet. a. alicui. b. ⁊ alicui. c. iesse b. aūt nulli. c. ut si. b. sit ꝯrrū. c. ⁊ ambo accidētia eidem generi: nā aial alicui albo: ⁊ alicui nigro inest: albū aūt nulli nigro. Si ergo sumaẜ. a. oi. b. ⁊. b. alicui. c. uera erit

ꝯclusio priuatiue sumpta.a.b. ppōnes similiter: nā idem terminꝰ ⁊ similiter ponūtur ad eandem demonstrationem.

¶ Cōsiter postq̄ ostēdit quō sillatur uerū ex maiori falsa. ostēdit 2ᵒ quō ex minori falsa cuꝫ dicit. [rursum si.a.b.] ⁊ nō cadit hic diuisio penes minorē quātū ad falsitatez in toto ⁊ in pte qꝛ minor pticularis est. primo ergo ostēdit h̄ in 3ᵒ mō ⁊ h̄ est. [rursum si.a.b.] 2ᵒ in 4ᵒ ⁊ hec est. [similiter ⁊ priuatiua.]

¶ Et utrisqꝫ quoqꝫ falsis erit ꝯclusio uera possibile est enim.a.b.quidē nulli.c. autez alicui inesse.b. vo nulli.c.ut genus ex alio genē speciei ⁊ accidēti spēbus eiꝰ: aial enī numero quidez nulli alicui aūt albo inest: ⁊ numerus nulli albo. Si ergo sumat.a. omni.b.⁊.b.alicui.c.⁊ ꝯclusio qdez uera: ppōnes aūt ambe false. Silr aūt ⁊ cū priuatiua est.a.b.nihil enim phibet.a.b. qdē toti inesse.c.aūt alicui nō iesse ⁊.b.nulli.c. ut aial qdem cigno omni: cigno aūt alicui nō inest: cignus vo nulli nigro. Quare si sumat.a.b.nulli.b.b.aūt alicui.c.a.alicui.c non inest: ergo conclusio quidem uera ppositiones autem false.

¶ Cōsiter ostēdit quō uerū sillatur ex utrisqꝫ falsis.⁊ primo maiore existe ptim falsa tā in 3ᵒ mō qꝫ in 4ᵒ ⁊ h̄ est. [⁊ si in aliquo sit falsa.] 2ᵒ scd̄a maiore existēte tota falsa ⁊ h̄ est [in utrisqꝫ falsis.] simia in hys oibꝰ patet pse qꝛ Arist. posuit terminos in oibus. ¶ Dubitaret forte aliqs quō cōtingit uerū sequi ex falsis. vꝫ enī q̄ h̄ sit falsum hac rōne causa ⁊ effectꝰ vniꝰ nāe sunt sm̄ Arist. sed uerū ⁊ falsū nō sunt vnius nāe ergo neutrū illoꝝ est effectꝰ alterius sed ꝯ est effectꝰ pncipioꝝ quare uerū nō erit ꝯ respectu falsoꝝ silloꝝ ex pmissarū. Adhuc cuiuslibet entis est aliqd̄ ens cā sed uerū est ens ꝯuertunt enī uerū ⁊ ens ⁊ vnū sm̄ Boeᵐ. ergo est aliqd̄ ens eā sed falsum est nō ens ergo falsum non poterit esse cā ueri.⁊ sic idem q̄ prius. Adhuc vnū oppositoꝝ nō est causa alterius uerū ⁊ falsū sunt opposita ergo vnū nō est causa alteriꝰ quare neutrū ex altero sequit. Adhuc si uerū sequit ex falsis aut ergo illa falsa sunt causa rei illate ⁊ nō pōt eē ppter incōuenientia pdicta aut illationis.⁊ si h̄ aut ergo sunt cā illationis quātū ad formā uel quātū ad mām tunc cū illud qd̄ sequitur tm̄ grā māe nō sequitur simplr sed ut nūc nec uerū ex falsis sequet simplr sed ⁊ ut nūc. si qꝫtū ad formā contra manēte eadē forma ⁊ alijs terminis acceptis erit ex falsis sillare falsum. qꝛ si dico ois lapis est aial.⁊ ois hō est lapis: ergo ois hō est aial. ambe pmisse sunt in toto false. ꝯ uera. si aūt sic dicat. Ois lapis est aial oē lignū est lapis ergo oē lignū est aial: erunt pmisse in toto false.⁊ ꝯ uera.⁊ tm̄ utriusqꝫ manet forma eadez. patet ergo q̄ grā forme pmissarū nō inferant ex falsis uerū cuz nec et alr possit ut vꝫ ex pdictis quare nullo mō vꝫ falsa inferre uerū. Et dicendū q̄ pmisse pñt eē causa rei ꝯcluse uel illationis. si rei ꝯcluse sic falsa nō cānt uerū. si illationis hoc pōt eē duplr. s. aut pse aut per accñs. si pse sic falsa nō sūt causa illationis ueri. nō enim inquātū falsa cānt uerū. si per accñs sic sunt cā eius. s. ex parte māe. sicut enim duo nūi impares factūt nūm parē nō inquātū impares sunt sed sm̄ q̄ hñt in se medietates duas nūi paris sic due pmisse false nō inquātū tales sunt inferunt uerū sed inqꝫtum in se hñt terminos duos que sunt medietates uere

ꝯclonis. ¶ Ad pᵐ igit dicēᵐ q̄ pmisse false ⁊ ꝯ uera sūt vnius nāe inqꝫtuz ꝯ uera efficit ab eis ex pte māe. s. terminoꝝ ⁊ h̄. s. terminoꝝ extremoꝝ quoꝝ alteruz alteri cōuenit ⁊ in hys terminis coicāt tam ꝯ qꝫ pmisse false. ¶ Ad 2ᵐ dicēdū q̄ falsum nō est cā ueri ex pte illa qua falsuz est sed ex eo q̄ aliqd̄ hēt in se q̄ efficit uez ⁊ h̄ est per accñs qꝫtū ad pmissas falsas. ¶ Ad 3ᵐ patet solo p hoc idem. ¶ Ad 4ᵐ dicēdū q̄ pmisse false sunt causa illationis ueri nō pse sed per accñs nō qꝫtū ad formā ⁊ dispōnem pmissarū sed qꝫtū ad māz eoꝝ ⁊ terminos sicut pdictū est. Et ad h̄ q̄ oppōit q̄ tūc nō seqt uera ꝯ simplr sed ut nūc dico q̄ hoc uerū est ⁊ hoc magis patebit p cōtinēcia. ¶ Ad dictoꝝ euidentiā ꝯsis est qd̄ utruz sills ex falsis sit sills uel nō. ⁊ h̄ est utrū inferat ex necessitate. ⁊ pmo vꝫ q̄ nō sic sillo cū sit quoddā cōpositū debet cōpositio a mā ⁊ forma. quarū si deficiat altera sills nō erit si ergo peccat in mā silli nō erit sills sed vꝫ q̄ sills ex falsis peccat i mā ⁊ hoc est uerū quare nō est sills. Adhuc nō ꝯuenit ei diffinitio silli. quare nō est sills. nō enim in sunt ex necessitate pbo. ois rōciatio ꝯcludēs ex necessitate cōcludit ex nēcitate dispōnis formalis ⁊ nō ex potestate māli terminoꝝ. sed sills ex falsis nō cōcludit uerū per ptātem forme ⁊ dispōnis formalis sed per ptātem terminoꝝ sicut patet ex pdictis quare sills ex falsis nō concludit uerū ex nēcitate. Adhuc ubi cōtingit inuenire terminos oi inesse ⁊ nulli inee manēte eadē dispōne ⁊ nō sequit ex nēcitate: sed in sillis ex falsis manēte eadē terminoꝝ dispōne erit oi inesse sicut aial lapis hō nulli inesse sicut aial lapis lignū quare nō sequit ex necessitate uez ex falsis. Adhuc ostēdit Arist. in fine hꝰ capli q̄ vꝫ q̄ sills ex falsis nō iferat ex nēcitate ⁊ ita nō ē sills. ¶ Ad oppositum sic qñcūqꝫ due ppōnes disponunt sm̄ modū ⁊ figurā necesse est ex eis aliqd̄ sequi: sed in sillo ex falsis disponunt due ppōnes sm̄ modū ⁊ figurā quare necesse est eis aliqd̄ sequi. s. siue uerū siue falsum. Adhuc cum Aristoteles hic determinet modos diuersos silloꝝ ⁊ hic determinet de sillis ex falsis apparet q̄ sills ex falsis uere sit sills ⁊ inferat ꝯclonem ex nēcitate. Et ita dicēdū q̄ sills ex falsis duplex est. vno mō put respicit quacunqꝫ ꝯclonē siue uera siue falsaz ⁊ sic ex nēcitate ꝯcludit ⁊ uere sills est. alio mō put respicit ꝯclonē uerā tm̄ illataz ex falso uel ex falsis ⁊ sic nō sunt ex nēcitate neqꝫ uere sills est sed sm̄ qd tm̄. quare qꝫtū ad māzi ⁊ tales terminos sicut positum est. ⁊ adhuc qd̄ obicit ⁊ cū hic determinet de ipso respectu uere ꝯclonis ⁊ hic itēdit de his qui sūt uere silli vꝫ q̄ sit uere sills respectu uere ꝯclonis. ¶ Dicēdū q̄ docet hic sillare uez ex falsis nō qꝛ sit ex nēcitate uez cōcludat. h̄ enī falsuz est sicut ostēsuz est in fine capli sed qꝛ ex falsis possit sillare tam uerū qꝫ falsum ⁊ nō dubitat qm̄ ex eis accidat falsum ut nō ignoret uerū ex eis accidē ⁊ quot modis uerū ex eis accidat vñ nō intendit q̄ sills ꝯcludēs uerū ex falsis sit uere spēs silli. sꝫ sm̄ qd tm̄ ⁊ qꝫ ad māz. ¶ Adhuc in hoc scdo hēt sillare modos silloꝝ sm̄ qd ⁊ ideo nō est incōueniēs sillm ex falsis de quo hic determinat esse sillm sm̄ qd. ¶ Ad pᵐ aūt oborum dicēdū q̄ sillo simplr sunt pñᵃ mālia que sunt due ppōnes ⁊ si h̄ sit defecꝰ nō erit sills. silli aūt ostēsiui sunt due ppōnes uere qꝫuis ergo sills ex falsis deficiat i mā nō deficit in mā silli simplr sed in mā silli ostēsiui ⁊ ideo qꝫuis ex falsis sit nō tm̄ sequit q̄ nō sit sills: sed q̄ nō ostēsiuꝰ simplr. ois alia opposita ꝯcedēda sunt. ¶ Ex his patet solo qōnis que solet queri quomō sills ex falsis dicat qꝛ respectu ꝯclonis uere ⁊ nō ppter qd qꝛ cuz demōstratio qꝛ aut sit per effectū ppinquū aut remotū aut p cām remotā dubitatio est quo istoꝝ modoꝝ sills ex falsis dicat qa respectu ꝯclonis. Et dicit q̄ dicit qꝛ penes causā accñtalem ⁊ remotā causa entz ecñtialis ⁊ prima necessarie ꝯnis ē pmissarū debita dispō formalis ē ū accñtalis ⁊ ualde remota potestas mālis siue terminoꝝ sm̄ pmaz

sterū nō īfert sillīs ex falsis. scōm aūt scōam īfert. ¶ Ulteri⁹ forte dubitaret aliquis que sit utilitas silli ex falsis ꝛ ad usum cui⁹ nō ꝑtineat. sill's enim ex positis est non solum .s. que disponunt sed que ab aīa ponunt ꝛ quib⁹ assentit anima sed falsis ꝫm ꝙ h'⁹ nō ꝯsentit quare aīa nō ꝯsentit hys ꝫm que ꝓcedit sill's ex falsis quare penitus inutil' est ad faciēdū cognitionē uel fidē. ¶ Adhuc dialeticus argumētaꝛ ex ꝓbabilibus sophistica ex apparentibus. demōstrator ex ueris ꝛ nullus eoꝝ ex falsis. ꝫm ꝙ h'⁹ q̄re manifestū est ꝙ sill's ex falsis ad nullū disputatōe ꝑtineat ꝛ ita ħ frustra determinaꝛ. ¶ Et dicēdū ꝙ sill's ex falsis hēt utilitatē tā ad usum dialeticoꝝ q̄ʒ ad usuʒ sophisticoꝝ. ꝛ sciēdū ad ꝑᵐ ꝙ ~~ꝫ figura~~ ꝫ ꝙ h'⁹ nō ponunt ab aīa nec eis ꝯsentiat aīa nī cōsentit eis multotiens ꝫm ꝙ accipiūt sup apparentiā uel ꝓbabilitatē. ¶ Ad 2ᵐ dicēduʒ ꝙ dialeticus sepe argumētaꝛ ex falsis ꝫm ꝙ ꝓbabilitatē hūt qđ patet ex 8⁰ thop. ubi vult expsīe ꝙ dialetic⁹ debet sillīare ex falsis q̄ falsa sunt aliq̄n ꝓbabiliora quibusdā ueris. sophistica aūt arguit ex falsis in q̄ʒtū in apparentiā sumūt ab aliquo loco sophistico. ¶ Sed tūc ulteri⁹ forte dubitabit aliq̄s quare hic determinaꝛ de sill'o ex falsis nō tm̄ in thop. Et dicendū ꝙ hic determinaꝛ de ipo coīter ꝓut est in potētia falsuʒ ad ꝓbabilitatē ꝛ ad apparentiā. sic enim ꝑtinet sill's ex falsis ad ꝯsiderationem artificis poꝝ. in 8⁰ autē thop. determinaꝛ de modis false orōnis ut resoluat usq̄ʒ ad ꝓbabilitatem in illa orōne falsa que sill'ata est ex falsis sicut patet ex ibidē dictis. vñ ibi determinaꝛ de sill'o ex falsis in illo caplo. ⌊ q̄m autez hēmus. ⌋ in q̄ʒtū uō illa falsa hūt apparētiā per locum sophisticū hoc mō ꝑtinet ei⁹ ꝯsideratio ad sophisticā. Ex hys igiꝛ manifestū est ꝙ sill's ex falsis ꝑtinet tam ad usuʒ dia⁽ᶜᶜ⁾ q̄ʒ ad usū sophistice ꝛ q̄ʒ differēter ꝑtineat ad illoꝝ determinationē hui⁹ libri thopicoꝝ ꝛ helencoꝝ. ¶ Ulterius aūt dubitaret aliq̄s de hys que sunt in l'ra. sūt enī in ul'ibus. 8. ꝯiugōnes. aut enim est utraq̄ʒ falsa aut altera tm̄. si utraq̄ʒ aut ergo in toto aut in ꝑte aut maior in toto ꝛ minor in ꝑte aut ecōuerso. si altera tm̄ aut maior ꝛ ħ dubitaꝛ. s. in toto uel in ꝑte. silr̄ si minor aut in toto ul' in parte ꝛ sex illarū manifestat in l'ra. duas aūt omittit q̄rū altera hēt maiorē totā falsam ꝛ minorē in ꝑte falsam reliqua uō ecōuerso. q̄re ħ has duas omittit. Et dicēduz ꝙ det eas ītelligē per illas duas ubi altera est in toto falsa ꝛ altera uera ꝛ hec silr̄ faciet in alijs figuris. ¶ Sed tūc dubitabiꝛ utrū ille due cōbinatiōes quas omittit utiles sint respectu ꝯōnis uere. Et dicendū ꝙ illa que hēt maiorē falsam in ꝑte ꝛ minorē falsam in toto pōt in ꝯōnez uerā. vbi grā in ꝑmo mō sic. Oē album est aīal oīs coruus est alb⁹ ꝛ oīs coruus est aīal. In scōo mō sic. Nullū nigrū est aīal oīs nix est nigra ꝛ nulla nix ē aīal. Illa autem ꝯiug̃ que hēt maiorē totā falsam ꝛ minorē in parte falsaʒ nō pōt in ꝯōnem uerā. opʒ enim ꝯdictoriā ꝯōnis ueram eē quia ex ꝯria maioris que uera est ꝛ subalterna minoris que silr̄ uera est sequiꝛ ꝯdictoria ꝯōnis ꝛ ideo nō pōt ꝯ⁰ esse uera sic se hñtib⁹ ꝑmissis. s. ꝙ maior sit tota falsa ꝛ minor in ꝑte falsa. Et dubitaꝛ tunc q̄re maiore in toto falsa nō pōt ꝯ⁰ eē uera. minus eniʒ de falsitate est q̄n tm̄ maior est in toto falsa q̄ʒ q̄n utraq̄ʒ ꝛ ita magis poterit in ꝯōnem uerā. Et dicēdū ꝙ hec rō aliquomō cogeret si ꝑmisse talis silli dicerēt ꝓpter q̄d respectu ꝯōnis uere: nūc aūt nō ē ita q̄ ergo utraq̄ʒ exñte tota falsa pōt maior extremitas ꝯtinē minorē ul' eē dispata ab ea ideo pōt vna affirmari de alia uel ab ea remoueri ~~ꝙ~~ ꝯputē tm̄ maiore exñte falsa in toto. opʒ maiorē extremitatē ꝯtinē minorē ꝫm totū uel ꝫm ꝑtē. si enī minor est uera, cōtinet eā ꝫm totū dico in affirmatiuo sill'o. si aūt ī ꝑte ꝯtinet eā ꝫm ꝑtē. in negatiuo aūt sill'o est maior extremitas dispata a minore ꝫm totū uel ꝫm ꝑtē tm̄: ꝛ iō nō pōt maior extremitas uere affirmari ul' negari de tota minori exñte: iō nō erit ibi ꝯ⁰ uera. ¶ Sʒ tūc q̄riꝛ q̄re minore tota falsa sequiꝛ uerū ꝛ nō maiore tota falsa. q̄re ēt maiore ī ꝑte falsa ꝛ nō in toto sequiꝛ uerū. Et dicēduz ꝙ si minor est falsa tota. tūc mediū ꝛ minor extremitas dispata sunt ꝛ nihil ꝓhibet vnū ꝛ idē dispans ineē q̄ʒ sigtur in sill'o affirmatiuo ut aīal īest hoī ꝛ equo: ul' vnū ꝛ idē neuter disparoꝝ ineē ut lapis nec hoī nec equo ꝛ iō in maiore tota falsa pōt ꝯ⁰ eē uera. Si aūt maior fuerit in toto falsa: aut ħ in sill'o affirmatio aut negatiuo. Si in affirmatio aut ħ minor est uera ꝛ tūc repugnat maior extremitas minori sic ꝛ medio: aut minor est in ꝑte falsa ꝛ tūc maior pro ꝑte repugnat minori ꝛ neutro istoꝝ modoruʒ affirmari pōt uere maior extremitas de minori ul'r. si fuerit in sill'o negatio. aut ħ minor est uera ꝛ tūc maior extremitas ꝯtinet sb se minorē. aut in ꝑte falsa: ꝛ tūc in ꝑte ꝯtinet maior minorē ꝛ iō neutro mō poterit remoueri uere maior extremitas a minori ul'r ꝛ ita maiore exñte tota falsa quōcūq̄ʒ se habeat minor nō poterit ꝯ⁰ eē uera. minore aūt exñte tota falsa bñ poterit adh⁽ᶜ⁾ maiore exñte in ꝑte falsa ꝯiugi maiorē extremitatē in tota minore uel remoueri a tota minore ꝛ iō bñ poterit ꝯ⁰ eē uera ꝛ ħ patet inuēti. ¶ Adhuc dubitari posset de eo ꝙ dicit Ar. in q̄busdā exēplis cuʒ tm̄ oppositū dicat in 6⁰ thop. cui⁹ ꝓprius locus ibidez est ꝛ ibidē determinari hēt ꝛ nō hic. ¶ De modis aūt ꝑticularib⁹ notādū ꝙ q̄nque sunt cōbinationes quas oēs ponit. aut enim utraq̄ʒ est falsa aut altera. si utraq̄ʒ aut ergo maior est tota falsa aut ꝑtē ꝛ sic due. si altera aut ergo minor ꝛ iā sunt tres: aut maior ut ħ aut in toto aut in parte ꝛ sic sūt q̄nque. Dubitaꝛ aūt cū modi ꝑticulares ab ul'ib⁹ ueniāt ꝛ de modis ul'ibus maiore tota falsa nō sequitur uerū. quō in ꝑticularib⁹ sill'is maiore tota falsa sequitur uerū. Et dicēdū ꝙ cū maior est in toto falsa. maior extremitas est dispata a minori ꝫm partē q̄ minor ꝑticularis est uel ꝯtinet minorē ꝫm partē ꝛ nō ꝫm totū quātum est de v̄tute minoris ꝛ ideo pōt maior extremitas inesse minori ꝫm partē uel ab ea remoueri ꝫm partē. aliter autez est in modis ul'ibus ~~nec~~ in ꝯōne debet maior affirmari de tota minore uel remoueri a tota minore sicut ex ꝑdictis palā est. ¶ Et ad rōnē dicēdū ꝙ in descēsu ꝑticulariū ab ul'ibus ablata est causa quare ꝯ⁰ pōt esse uera ul'is ꝛ ideo in particularibus nihil ꝓhibet ꝯōnem ueraʒ eē q̄ʒuis maior sit in toto falsa.

i In media aūt figura rursus contingit per falsa ueruʒ sill'are: ꝛ utrisq̄ʒ ꝓpōnibus totis falsis sumptis: et in aliquo utraq̄ʒ ꝛ hac q̄dē uera: illa autez tota falsa utralibet falsa posita: ꝛ si utreq̄ʒ in aliquo false: ꝛ si hoc q̄dez simplr̄ sit uera: illa aūt in aliquo falsa: ꝛ si hec q̄dez sit tota falsa: illa autē in aliquo uera: ꝛ in ul'ibus ꝛ in ꝑticularibus sill'is. Si eniʒ. a. b. q̄dem nulli inest. c. aūt omni: ut aīal lapidi q̄dē nulli: equo aūt oī. Si ꝯrie ponant ꝓpositiones: ꝛ sumaꝛ. a. b. q̄dē oī. c. aūt nulli. Ex falsis totis ꝓpōnibus erit cōcl'o uera. Silr̄ aūt ꝛ si. a. inest. b. q̄dē oī. c. autem nulli: nam idem sillogismus.

¶ Hic ondit quō est sill'are uerū ex falsis in scōa figura. ꝛ p' sic. ꝑmo ponit regulas uerificādas in hac figura dicēs ꝙ utraq̄ʒ exñte falsa ꝛ altera tm̄ siue in toto siue in ꝑte ꝛ quacūq̄ʒ istarū ꝯtingit alterā uel utrāq̄ʒ falsam esse ꝯtingit in 2ᵃ figura ex falsis uerū sill'are ꝛ ħ est ⌊ i media āt. ⌋ scōo uerificat eas ꝛ ꝑmo in ul'ibus scōo in ꝑticularibus cū dicit. ⌊ Manifestū aūt ꝛ in ꝑticularib⁹. ⌋ ꝑ² in tres. In

ꝯclusio priuatiue sumpta.a.b..ppōnes similiter:nā idem termini ⁊ similiter ponūtur ad eandem demonstrationem.

¶ Cōñter postq̄ ōñdit quō sillatur uerū ex maiori falsa. ōñdit 2° quō ex minori falsa eis dicu.⌊rursum si.a.b.⌋ ⁊ nō cadit hic diuisio penes minorē quātū ad falsitatē in toto ⁊ in pte q: minor pticularis est. Primo ergo ōñdit h̄ in 3° mō ⁊ h̄ est.⌊rursum si.a.b.⌋2° in 4° ⁊ hec est.⌊similiter ⁊ priuatiua.⌋

¶ Et utrisq̄ quoq̄ falsis erit ꝯclusio uera possibile est enim.a.b.quidē nulli.c. autē alicui inesse.b.uo nulli.c.ut genus ex alio genē speciei ⁊ accidēn spēbus eī°:aial enī numero quidē nulli alicui aūt albo inest: ⁊ numerus nulli albo. Si ergo sumat.a. omni.b.⁊.b.alicui.c.⁊ ꝯclusio qdē uera: ppōnes aūt ambe false. Silr aūt ⁊ cū priuatiua est.a.b.nihil enim ,phibet.a.b. qdē toti inesse.c.aūt alicui nō iesse ⁊.b.nulli.c. ut aial qdem cigno omni:cigno aūt alicui nō inest:cignus uo nulli nigro. Quare si sumat.a.b.nulli.b.b. aūt alicui.c.a.alicui.c non inest:ergo conclusio quidem uera ,ppositiones autem false.

¶ Cōñter ōñdit quō uerū sillatur ex utrisq̄ falsis.⁊ primo maiore exnte ptim falsa tā in 3° mō q̄ȝ in 4° ⁊ h̄ est.⌊⁊ si in aliquo sit falsa.⌋ scd̄a maiore exnte tota falsa ⁊ h̄ est ⌊in utrisq̄ falsis.⌋ sniā in hys oib° patet p se q: Arīs.ponit terminos in oibus. ¶ Dubitaret forte aliqs quō cōtingit uerū sequi ex falsis. vi: enī q̄ h̄ sit falsum hac rōne causa ⁊ effect° vnī° nāe sunt ḟm Arīs.sed uerū ⁊ falsū nō sunt vnius nāe ergo neutrū illoꝝ est effect° alterius sed ꝯ° est effect° pncipioꝝ quare uerū nō erit ꝯ° respectu falsoꝝ silloꝝ ex ṗmissarū. Adhuc cuiuslibet entis est aliqd ens cā sed uerū est ens ꝯuertent enī uerū ⁊ ens ⁊ vnū ḟm Boeᵐ.ergo est aliqd ens cā sed falsum est nō ens ergo falsum non poterit esse cā ueri.⁊ sic idem q̄ prius. Adhuc vnū oppositoꝝ nō est causa alterius uerū ⁊ falsū sunt opposita ergo vnū nō est causa alteri° quare neutrū ex altero sequit. Adhuc si uerū sequit ex falsis aut ergo illa falsa sunt causa rei illate ⁊ nō pōt eē ,ppter incōuenientia p̄dicta aut illationis.⁊ si h̄ aut ergo sunt cā illatiōis quātū ad formā uel quātū ad mām tunc cū illud qd̄ sequitur tm̄ grā māe nō seqtur simplr̄ sed ut nūc nec uerū ex falsis sequet simplr̄ sed ⁊ ut nūc.si q̄tū ad formā contra manēte eadē forma ⁊ alijs terminis acceptis erit ex falsis sillare falsum.q: si dico ois lapis est aial:ois hō est lapis:ergo ois hō est aial.ambe ṗmisse sunt in toto false. ꝯ° uera.si aūt sic dicat. Ois lapis est aial oē lignū est lapis ergo oē lignū est aial:erunt ṗmisse in toto false.⁊ ꝯ° uera.⁊ tn̄ utrubiq̄ manet forma eadē.patet ergo q̄ grā forme ṗmissarū nō inferant ex falsis uerū eis nec ēt alr̄ possiu ut vi: ex p̄dictis quare nullo mō vi: falsa inferre uerū. Et dicendū q̄ ṗmisse pñt eē causa rei ꝯcluse uel illationis.si rei ꝯcluse sic falsa nō cāin uerū.si illationis hoc pōt eē dupl̄r.s.aut p se aut per accñs.si p se sic falsa nō sūt causa illationis ueri.nō enim inquātū falsa cāint uerū.si per accñs sic sunt cā eius.s.ex parte māe.sicut enim duo nūi impares faciūt nūm parē nō inquātū impares sunt sed ḟm q̄ hñt in se medietates duas nūi paris sic due ṗmisse false nō inquātū tales sunt inferunt uerū sed inq̄ȝtum in se hñt terminos duos que sunt medietates uere ꝯclonis. ¶ Ad pᵐ igit dicēᵐ q̄ ṗmisse false ⁊ ꝯ° uera sūt vnius nāe inq̄ȝtuȝ ꝯ° uera efficit ab eis ex pāre māe.s. terminoꝝ ⁊ h̄.s.terminoꝝ extremoꝝ quoꝝ alteruȝ alteri cōuenit ⁊ in hys terminis coicāt tam ꝯ° q̄ȝ ṗmisse false. ¶ Ad 2ᵐ dicēdū q̄ falsum nō est cā ueri ex pte illa qua falsuȝ est sed ex eo q̄ aliqd hēt in se q̄ efficit ueꝝ ⁊ h̄ est per accñs q̄tū ad ṗmissas falsas. ¶ Ad 3ᵐ patet solo p hoc idem. ¶ Ad 4ᵐ dicēdū q̄ ṗmisse false sunt causa illationis ueri nō p se sed per accñs nō q̄tū ad formā ⁊ dispōnem ṗmissarū sed q̄tū ad māȝ eoꝝ ⁊ terminos sicut p̄dictū est. Et ad h̄ q̄ oppōit q̄ tūc nō seqt uera ꝯ° simplr̄ sed ut nūc dico q̄ hoc uerū est ⁊ hoc magis patebit p cōtinēta. ¶ Ad dictoꝝ euidentiā ꝯ̄s est qō utruȝ sills ex falsis sit sill's uel nō.⁊ h̄ est utrū inferat ex necessitate. ⁊ primo vi: q̄ nō sic sillo cū sit quoddā cōpositū debet cōpositio a mā ⁊ forma.quarū si deficiet altera sills nō erit si ergo peccat in mā silli nō erit sills sed vi: q̄ sills ex falsis peccat i mā ⁊ hoc est uerū quare nō est sills. Adhuc nō ꝯuenit ei diffinitio silli.quare nō est sills.nō enim insunt ex necessitate ,pbo.ois rōciatio ꝯcludēs ex necessitate cōcludit ex nēcitate dispōnis formalis ⁊ nō ex potestate māli terminoꝝ.sed sills ex falsis nō cōcludit uerū per ptātem forme ⁊ dispōnis formalis sed per ptātem terminoꝝ sicut patet ex p̄dictis quare sills ex falsis nō concludit uerū ex nēcitate. Adhuc ubi cōtingit inuenire terminos oī inesse ⁊ nulli inēe manēte eadē dispōne ⁊ nō sequit ex nēcitate:sed in sillis ex falsis manēte eadē terminoꝝ dispōne erit oī inesse sicut aial lapis hō nulli inesse sicut aial lapis lignū quare nō sequit ex necessitate ueꝝ ex falsis. Adhuc ōñdit Arīs.in fine h° capli q̄ vi: q̄ sills ex falsis nō iferat ex nēcitate ⁊ ita nō ē sills. ¶ Ad oppositum sic qñcūq̄ due ,ppōnes disponunt ḟm modū ⁊ figurā necesse est ex eis aliqd sequi:sed in sillo ex falsis disponunt due ,ppōnes ḟm modū ⁊ figurā quare necesse est eis aliqd sequi.s.siue uerū siue falsum. Adhuc cum Aristoteles hic determinet modos diuersos silloꝝ ⁊ hic determinet de sillis ex falsis apparet q̄ sills ex falsis uere sit sills ⁊ inferat ꝯclonem ex nēcitate. Et ita dicēdū q̄ sills ex falsis duplex est.vno mō put respicit quācunq̄ ꝯclone siue uerā siue falsaȝ ⁊ sic ex nēcitate ꝯcludit ⁊ uere sills est. alio mō put respicit ꝯclonē uerā tm̄ illataȝ ex falso uel ex falsis ⁊ sic nō sunt ex nēcitate neq̄ uere sills est sed ḟm qd tm̄.quare q̄tū ad mām ⁊ tales terminos sicut positum est.⁊ adhuc qd obicit ⁊ cū hic determinet de ipso respectu uere ꝯclonis ⁊ hic itēdit de his qui sūt uere silli vi: q̄ sit uere sills respectu uere ꝯclonis. ¶ Dicēdū q̄ docet hic sillare ueꝝ ex falsis nō q: sit ex nēcitate ueꝝ cōcludat.h̄ enī falsuȝ est sicut ōñsuȝ est in fine capli sed q: ex falsis possit sillare tam uerū q̄ȝ falsum ⁊ nō dubitat qm̄ ex eis accidat falsum ut nō ignoret uerū ex eis accidē ⁊ quot modis uerū ex eis accidat vn̄ nō intendit q̄ sills ꝯcludēs uerū ex falsis sit uere spēs silli.iȝ ḟm qd tm̄ ⁊ q̄ ad maȝ. ¶ Adhuc in hoc scd̄o hēt sillare modos silloꝝ ḟm qd ⁊ ideo nō est incōueniēs sillm ex falsis de quo hic determinat esse sillm ḟm qd. ¶ Ad pᵐ aūt obarum dicēdū q̄ sillo simplr̄ sunt pn̄ᵃ mālia que sunt due ,ppōnes ⁊ si h̄ sit defect° nō erit sills.silli aūt ōñsiui sunt due ,ppōnes uere q̄uis ergo sills ex falsis deficiat i mā nō deficit in mā silli simplr̄ sed in mā silli ōñsiui ⁊ ideo q̄uis ex falsis sit nō tn̄ sequit q̄ nō sit sills:sed q̄ nō ōñsiu° simplr̄.ois alia opposita ꝯcedēda sunt. ¶ Ex his patet solo q̄ōnis que solet queri quomō sills ex falsis dicat q: respectu ꝯclonis uere ⁊ nō ,ppter qd/q: cuȝ demōstratio q: aut sit per effectū ,ppinquū aut remotū aut p cām remotā dubitatio est quo istoꝝ modoꝝ sills ex falsis dicat qa respectu ꝯclonis. Et dicit q̄ dicit q: penes causā accñtalem ⁊ remotā causa enī eēntialis ⁊ prima necessarie ꝯōnis ē ṗmissaru debita dispo formalis:cā accñtalis ⁊ ualde remota potestas mālis siue terminoꝝ ḟm pmaȝ

starū nō īfert sillᵒ ex falsis. scḋm aūt scḋam īfert. ¶ Ulterᵒ forte dubitaret aliquis que sit utilitas silli ex falsis ⁊ ad usum cuiᵒ nō ptinet. sillᵒ enim ex positis est non solum. s. que disponunt̄ sed que ab aīa ponunt̄ ⁊ quibᵒ assentit anima sed falsis ſm ꝙ hiᵒ nō ꝯsentit quare aīa nō ꝯsentit hys ſm que ꝓcedit sillᵒ ex falsis quare penitus inutil' est ad faciēdū cognitionē uel fidē. ¶ Adhuc dialeticus argumētat̄ ex ꝓbabilibus sophistica ex apparentibus. demōstrator ex ueris ⁊ nullus eoꝝ ex falsis. ſm ꝙ hiᵒ q̄re manifestū est ꝙ sillᵒ ex falsis ad nullū disputatoꝝ ptineat ⁊ ita h̄ frustra determinat̄. ¶ Et dicēdū ꝙ sillᵒ ex falsis hēt utilitatē tā ad usum dialeticoꝝ ꝗ ad usuz sophisticoꝝ. ⁊ sciēdū ad pᵐ ꝙ lz figuras ꝙ hiᵒ nō ponunt ab aīa nec eis ꝯsentiat aīa m̄ cōsentit eis multotiens ſm ꝙ decipiūt sup apparentiā uel ꝓbabilitatē. ¶ Ad 2ᵐ dicēduz ꝙ dialeticus sepe argumētat̄ ex falsis ſm ꝙ ꝓbabilitatē hñt qḋ patet ex 8ᵒ thop. ubi vult expise ꝙ dialeticᵒ debet sillare ex falsis q: falsa sunt aliqñ ꝓbabiliora quibusdā ueris. sophistica aūt arguit ex falsis in q̄ntū in apparentiā sumūt ab aliquo loco sophistico. ¶ Sed tūc ulterᵒ forte dubitabit aliqs quare hic determinant̄ de sillᵒ ex falsis nō tm̄ in thop. Et dicendū ꝙ hic determinat̄ de ipo coiter ꝓut est in potentia falsuz ad ꝓbabilitatē ⁊ ad apparentiā. sic enim ptinet sillᵒ ex falsis ad ꝯsiderationem artificis hoꝝ. in 8ᵒ autē thop. determinat̄ de modis false orōnis ut resoluat usq̄z ad ꝓbabilitatem in illa orone falsa que sillata est ex falsis sicut patet ex ibidē dictis. vñ ibi determinat̄ de sillᵒ ex falsis in illo capl'o. [qm̄ autez hēmus.] in q̄ntū tñ illa falsa hñt apparētiā per locum sophisticū hoc mō ptinet eiᵒ ꝯsideratio ad sophisticā. Ex hys igit̄ manifestū est ꝙ sillᵒ ex falsis ptinet tam ad usuz dialᶜᵉ ꝗ ad usū sophistice ⁊ ꝗ differēter ptineat ad illoꝝ determinationē huiᵒ libri thopicoꝝ ⁊ helencoꝝ. ¶ Ulterius aūt dubitaret aliqs de hys que sunt in lra. sūt enī in uſibus. 8. ꝯiugōnes. aut enim est utraq̄z falsa aut altera tm̄. si utraq̄z aut ergo in toto aut in pte aut maior in toto ⁊ minor in pte aut ecōuerso. si altera tm̄ aut maior ⁊ h̄ dubitat̄. s. in toto uel in pte. silr si minor aut in toto uel in parte ⁊ sex illarū manifestat in lra. duas aūt omittit q̄rū altera hēt maiorē totā falsam ⁊ minorē in pte falsam reliqua vō ecōuerso. q̄re ḡ has duas omittit. Et dicēduz ꝙ dat eas itelligē per illas duas ubi altera est in toto falsa ⁊ altera uera ⁊ hec silr faciet in alys figuris. ¶ Sed tūc dubitabit utrū ille due cōbinatiōes quas omittit utiles sint respectu ꝯōnis uere. Et dicendū ꝙ illa que hēt maiorē falsam in pte ⁊ minorē falsam in toto pōt in ꝯōnez uerā. vbi gr̄a in p̄mo mō sic. Oē album est aīal oīs coruus est albᵒ ⁊ oīs coruus est aīal. In scḋo mō sic. Nullū nigrū est aīal oīs nix est nigra ⁊ nulla nix ē aīal. Illa autem ꝯiug̃ que hēt maiorē totā falsam ⁊ minorē in parte falsaz nō pōt in ꝯōnem uerā. opꝫ enim ꝯdictoriā ꝯōnis ueram eē quia ex ꝯria maioris que uera est ⁊ subalternis minoris que silr uera est sequit̄ ꝯdictoria ꝯōnis ⁊ ideo nō pōt ꝯᵒ esse uera sic se hñtibᵒ p̄missis. s. ꝙ maior sit tota falsa ⁊ minor in pte falsa. Et dubitat̄ tunc q̄re maiore in toto falsa nō pōt ꝯᵒ eē uera. minus enīz de falsitate est qñ tm̄ maior est in toto falsa ꝗ qñ utraq̄z ⁊ ita magis poterit in ꝯōnem uerā. Et dicēdū ꝙ hec rō aliquomō cogeret si p̄misse talis silli diceret̄ ꝓpter q̄d respectu ꝯōnis uere: nūc aūt nō ē ita q: ergo utraq̄z existe tota falsa pōt maior extremitas ꝯtinē minorē uł eē dispata ab ea ideo pōt vna affirmari de alia uel ab ea remoueri ꝗuis uerē tm̄ maiore existe falsa in toto. opꝫ maiorē extremitatē ꝯtinē minorē ſm totū uel ſm ptē. si eni minor est uera, cōtinet eā ſm totū dico in affirmatiuo sillᵒ. si aūt ī pte ꝯtinet eā ſm ptē in negatiuo aūt sillᵒ est maior extremitas dispata a minore ſm totū uel ſm ptē ītñ: ⁊ iō nō pōt maior extremitas uere affirmari uł negari de tota minori existe: iō nō erit ibi ꝯᵒ uera. ¶ Sz tūc q̄rit̄ q̄re minore tota falsa sequit̄ uerū ⁊ nō maiore tota falsa. q̄re ēt maiore ī pte falsa ⁊ nō in toto sequit̄ uerū. Et dicēduz ꝙ si minor est falsa tota. tūc mediū ⁊ mior extremitas dispata sunt ⁊ nihil ꝓhibet vnū ⁊ idē dispatis inē qḋ sigtur in sillᵒ affirmatiuo ut aīal īest hoī ⁊ equo: uł vnū ⁊ idē neuter dispatoꝝ ineē ut lapis nec hoī nec equo ⁊ iō in miore tota falsa pōt ꝯᵒ eē uera. Si aūt maior fuerit in toto falsa: aut ḡ ī sillᵒ affirmatio aut negatiuo. Si in affirmatio aut ḡ minor est uera ⁊ tūc repugnat maior extremitas miori sic ⁊ medio: aut mior est in pte falsa ⁊ tūc maior pro pte repugnat minori ⁊ neutro istoꝝ modoruz affirmari pōt uere maior extremitas de minori uł si fuerit in sillᵒ negatio. aut ḡ minor est uera ⁊ tūc maior extremitas ꝯtinet iō se minorē. aut in pte falsa: ⁊ tūc in pte ꝯtinet maior minorē ⁊ iō neutro mō poterit remoueri uere maior extremitas a minori uł ⁊ ita maiore existe tota falsa quocūq̄z se habeat minor nō poterit ꝯᵒ eē uera. minore aūt existe tota falsa bñ poterit adhᶜ maiore existe in pte falsa ꝯtigit maiore extremitatē in tota minore uel remoueri a tota minore ⁊ iō bñ poterit ꝯᵒ eē uera ⁊ h̄ patet inuēti. ¶ Adhuc dubitari posset de eo ꝙ dicit Ar̄. in q̄busdā exēplis cuz tm̄ oppositū dicat in 6ᵒ thop. cuiᵒ ꝓprius locus ibidez est ⁊ ibidē determiari hēt ⁊ nō hic. ¶ De modis aūt pticularibᵒ notādū ꝙ q̄nque sunt cōbinationes quas oēs ponit. aut enim utraq̄z est falsa aut altera. si utraq̄z aut ergo maior est tota falsa aut ptīz ⁊ sic due. si altera aut ergo minor ⁊ iā sunt tres: aut maior ut h̄ aut in toto aut in parte ⁊ sic sūt q̄nque. Dubitat̄ aūt cū modi pticulares ab uſibᵒ ueniāt ⁊ de modis uſibus maiore tota falsa nō sequitur uerū. quō in pticularibᵒ sillis maiore tota falsa sequatur uerū. Et dicēdū ꝙ cū maior est in toto falsa, maior extremitas est dispata a minori ſm partē q: minor pticularis est uel ꝯtinet minorē ſm partē ⁊ nō ſm totū quātum est de v̄tute minoris ⁊ ideo pōt maior extremitas inesse minori ſm partē uel ab ea remoueri ſm partē. aliter autez est in modis uſibus nec in ꝯōne debet maior affirmari de tota minore uel remoueri a tota minore sicut ex p̄dictis palā est. ¶ Et ad rōnē dicēdū ꝙ in descēsu pticularītū ab uſibus ablata est causa quare ꝯᵒ pōt esse uera uſis ⁊ ideo in particularibus nihil prohibet ꝯōnem ueraz eē ꝗuis maior sit in toto falsa.

In media aūt figura rursus contingit per falsa ueruz sillare: ⁊ utrisq̄z ꝓpōnibus totis falsis sumptis: et in aliquo utraq̄z ⁊ hac q̄dē uera: illa autez tota falsa utralibet falsa posita: ⁊ si utreq̄z in aliquo false: ⁊ si hoc q̄dez sumpt̄r sit uera: illa aūt in aliquo falsa: ⁊ si hec q̄dez sit tota falsa: illa autē in aliquo uera: ⁊ in uſibus ⁊ in pticularibus sillis. Si eniz. a. b. q̄dem nulli inest. c. aūt omni: ut aīal lapidi q̄dē nulli: equo aūt oī. Si ꝯrie ponant̄ ꝓpositiones: ⁊ sumat̄. a. b. q̄dē oī. c. aūt nulli. Ex falsis totis ꝓpōnibus erit cōcl'o uera. Silr' aūt ⁊ si. a. inest. b. q̄dē oī. c. autem nulli: nam idem sillogismus.

¶ Hic ondit quō est sillare uerū ex falsis in scḋa figura. ⁊ pᵗ sic. p̄mo ponit regulas uerificādas in hac figura dicēs ꝙ utraq̄z existe falsa ⁊ altera tm̄ siue in toto siue in pte ⁊ quacūq̄z istarū ꝯtingit alterā uel utrāq̄z falsam esse ꝯtingit in 2ᵃ figura ex falsis uerū sillare ⁊ h̄ est [I media aūt.] scḋo uerificat eas ⁊ p̄mo in uſibus scḋo in pticularibus cū dicit [Manifestū aūt ⁊ in pticularibᵒ.] pᵃ in tres. in

⁊ h° quō maiore tota falsa minore uera: erit ɔ° uera. cū dicit. [l3 si utreq3.] ɔ° quō ecōuerso cū dīc. [filr aūt.]

¶ Rursum hac quidē tota uera: illa vō in aliquo falsa: possibile eni. b. qdē omni. c. i esse. a. aūt alicui. c. nō: ⁊. a. alicui. b. ut bipes quidē omni homini: pulchrū vō nō omni ⁊ pulchrum alicui bipedi inest. Si ergo sumat. a. ⁊. b. toti. c. inesse. b. c. quidē tota uera. a. c. aūt in aliquo falsa: ɔclusio aūt uera similiter aūt. a. c. quidē uera. b. c. aūt sumpta: transpositis enī3 eisdem terminis erit demonstratio: ⁊ cum hec quidē est priuatiua: illa vō affirmatiua: qm̄ eni euenit. b. quidē toti. c. inesse. a. aūt alicui. c. ⁊ qn̄ sic se hn̄t nō omni. b. inest. a. Si ergo sumat. b. omni. c. inesse. a. aūt nulli priuatiua quidē in aliquo falsa: altera aūt tota uera ⁊ conclusio. Rursū3 q: cū ostensū3 est. a. quide3 nulli. c. inesse ⁊. b. alicui euenit. a. alicui. b. nō inesse. Manifestū3 qm̄ ⁊ cum. a. c. tota uera. b. c. aūt in aliquo falsa ɔtingit ɔclusionem esse uerā. Si enim sumat. a. quide3 nulli. c. b. aūt omni. a. c. quidem tota uera. b. c. aūt in aliquo falsa.

¶ Cōiter manifestat quō altera exn̄te falsa in pte ⁊ altera uera erit ɔ° uera ⁊ h p° in p̄mo mō. scdo in scdo modo. in p̄mo manifestat p̄us q ɔ° erit uera maiore exn̄te in pte falsa ⁊ miore uera cū dicit. [rursū hac qdē.] scdo q idem ɔtingit ecōuerso se hn̄tib° terminis cū dicit. [silr aūt.] in scdo mō manifestat prius quō ɔ° pōt esse uera maiori falsa in pte ⁊ minori uera per hoc q quint° modus tertie figure infert. vn̄ ex maiori pticulari uera que sit uera pticulariter sumpta si trāspō in ulem ppōnem erit in pte falsa. Et modus secūdus infert uerū ex maiori pticulari falsa ⁊ minori uera cū dicit. [cū hec qdē est p̄uatiua.] ɔīter mānifestat q ɔ° pōt eē uera maiore exn̄te ptim falsa ⁊ minore uera per h q in sexto mō ɔcludit uerū minore pticularis ~~eē exn̄te ptim~~ uera ⁊ ptim falsa Si enim illa minor pticulariter sumpta est uera ⁊ si trāsposita in ulem erit minor ptim uera ⁊ ptim falsa ⁊ erit p̄mus modus ⁊ h est qō dicit. [rursū3 qm̄ hic aūt.]

¶ Manifestum aūt ⁊ in pticularibus sillīs qm̄ oīno per falsa euenit uerū: nā ide3 terminū sumēdū: ⁊ qn̄ ules fuerūt ppōnes: in cathegoricis quidē cathegoricū. in priuatiuis aūt priuatiuū. Nihil enim dicit cū3 nulli inest omni sumere inesse: ⁊ si alicui ulr inerat alicui ulr sumere ad terminoꝝ positionem: similiter aūt ⁊ in priuatiuis.

¶ Cōiter determinat sillōs pticulares ɔcludētes uerū ex falsis dicēs q oī mō facta cōbinatione erit sillāre uerū3 per falsa in pticularib° sillīs ⁊ h patet per eosdē termīos quib° us accepti sunt in ulibus tam affirmatiuis q̄3 negatiuis. idem enim modus est accipiendo ppōnes in toto ueras ⁊ in toto falsas affirmatiuas ⁊ negatiuas hic ⁊ i ulibus sillīs ⁊ hec est. [manifestū aūt ⁊ in pticularib°.] cōbinationes igit ules sunt octo utiles. aut enim utraq3 falsa aut tm̄ altera. si utraq3 aut in toto aut in pte aut maiori in toto falsa: ⁊ minori in pte aut econuerso. si tm̄ altera: aut ma. aut mi. si ma. aut enim in toto aut in pte. si minor silr aut in toto aut in pte ⁊ sic octo sunt cōbinationes ules. Sed q̄rit q̄re omnium duas hn̄tes alterā i toto falsā ⁊ alterā in pte ⁊ rō h° est q: satis per illas itelligunt que hn̄t alterā in toto falsā. ¶ Sed tunc querit utrū utraq3 possit in ɔōnem uerā ⁊ patet ᵬm Ari. q enio quocunq3 mō se hēant ppōnes poterit uera eē ɔ°. Sed opponitur sic p̄ma figura per ɔuersionē facit tertiā quare ma. p̄me figure manet adh° in tertia. sed vna tota falsa nō erit ergo uera. in prima figura maiori exn̄te uera ⁊ partim falsa q̄re nec in tertia. Sed dicēdū q ar^m nō ualet tria eni fuerūt in cā in p̄ma figura quare nō erat ɔ° uera. vna est falsitas minoris ᵬm totū. aliud est acceptio ɔōnis ulis. 3^m est talis situs medij ad extrema q: minor sub medio accipit ⁊c̄. vn̄ quocūq3 illoꝝ deficiēte poterit uera eē ɔ°. vn̄ in sillīs pticularib° p̄me sic se hn̄tib° ppōnib° pōt esse uera ɔ° in ulibus et scde figure ⁊ in sillīs tertie. De sillīs aūt pticularib° qnque sunt ɔiugationes ⁊ oēs utiles. aut enim utraq3 falsa ⁊ h dupl'r. s. ulr ppōne in toto falsa uel in pte. aut altera tm̄ ⁊ h aut ulr aut pticular'r ⁊ hoc dupl'r. aut in toto aut in pte. Notādū igit q in oīb° figuris apō ulēs sillōs sunt octo ɔiugationes apud pticulares quinque ⁊ oēs q̄nalr p̄nt in ɔōnem uerā exceptis duab° ɔiugationib° p̄me figure ubi altera est maior in toto falsa ⁊ altera. s. mi. in pte falsa. Solet aūt opponi in oīb° hijs figuris sic falsitas est priuatio ueritatis sicut negatio affirmationis sed ex mi. negatiua nō fit sillīs in p̄ma ⁊ in tertia figura. nec in aliqua ex utraq3 negatiua: ergo nec ex mi. falsa fiet sillīs in p̄^a ⁊ in 3^a nec in aliqua figurarū3 ex utraq3 falsa. Et dicēdū q ad sillīm p̄me ⁊ scde figure sufficit minorē dicta eē per positionē3 ita q affirmatiua sit per sermonē ⁊ si nō sit sic in re sicut ponit per p̄inouem. silr aūt est de oīb° figuris q nō exigit simil'r altera ppō poīa ᵬm p̄nonē s3 sufficit q sit poīa ᵬm rem.

m Manifestum igit q si sit cōclusio falsa necesse est ea ex quibus est oratio falsa esse: aut omnia aut aliqua. Qn̄ aūt uera nō necesse est uera esse neq3 quid neq3 omnia: sed est cum nullum sit uerū3 eoꝝ que sunt in sillogismis ɔclusionem similiter esse uerā non tm̄ ex necessitate. Causa aūt qm̄ dico sic se habēt ad inicē: ut cum sit alterum ex necessitate esse alterum hoc cum non sit quide3: neq3 alterū erit: cū aūt sit nō necesse est esse alterū3.

¶ In isto caplo est intētio auctoris oñdere duas ptes vnius ɔōnis ut p̄dictum est. quarū p̄ma est q ex falsis seq̄tur uerum. 2^a q nō ppter quid sit sed q3 ideo oñsa est p^a pars h° ɔōnis. s. q ex falsis est sillāre uerū per tres figuras. Nunc intēdit scdam ptem h°. s. q nō sequit uerum ex falsis ppter quid sed q3. diuidit in. 2. in p̄ma manifestat ɔōnes p̄ostēsas cum causis istoꝝ. in scda cum dicit. [idem aūt cū3 sit ⁊ nō sit.] ɔōnē intētā oñdit. ⁊ nota q facit epilogationē ut ɔtinuet p̄ostēsa in ɔōnē oñsā3 quā iterserit in epilogo. in p̄ma sic pcedit. p̄mo dicit q ex ueris nō sequit nisi uerū ⁊ h p̄ostēsū3 est in h caplo ⁊ q ex falsis pōt seq uerū3 ⁊ ex altera falsa ⁊ h est scdo oñsum ⁊ addit q nō sequit uerū ex falsis ex necessitate ⁊ h itēdit hic oñdē ⁊ hec est idem q dixit talē sillīm nō dicē ppq̄d de ɔōne sed tm̄ q3. nō eni sunt cā ɔōnis simpl'r s3 ᵬm q3 ⁊ necessitar sicut p̄determinatū est. ⁊ h est. [manifestum ergo.] scdo ponit cām p̄ostēsoꝝ dicēs q qn̄ aliq̄d sequitur ad aliud cum nō sit ɔn̄s necesse est añs nō esse ⁊ hec in causa p̄mo oñsū3 est ⁊ h est. [causa aūt qm̄.]

¶ Idem aūt cum sit ⁊ nō sit impossibile est ex necessitate idem esse. dico aūt ut cū sit a.album.b.ex necessitate esse. Qm̄ enī cū hoc sit.a.album illud de necessitate est.b. esse magnum. Cū aūt sit.b.magnū.c.nō album.necesse est si.a.sit album.c.non eē album. Et qm̄ duobus existentibus terminis: cum alterū sit necesse est alterum esse: hoc cum nō sit necesse est non esse.a. Cū ergo.b.non sit magnum.a.non pōt albū esse.cum vero.a.non sit album: necesse est b.magnum esse: accidit ex necessitate: cū b.magnum non sit idem.b.esse magnū: hoc aūt impossibile. Nam si.b.nō est magnum.a.non erit albū ex necessitate. Si igitur cū nō sit hoc album.b.erit magnū accidit si.b.non est magnū.b.esse magnū ut per tria.

¶ Cōsiter ostēdit ꝯōnem intētā quā nuper posuit.s.ꝙ ueꝝ nō sequit ex falsis ex necessitate sic ad idem eē ⁊ nō esse nō sequit aliquid de necessitate. sed ad añs esse uel esse uerū ꝙ idem est sequit ex necessitate ꝯñs eē uel esse uerū.ergo ad añs nō eē uel eē falsū ꝙ idem est nō sequit ex necessitate ꝯñs eē uel eē uerū. Huiꝰ rōnis minor est ꝑosteña ⁊ ꝑximo repetita cum sua causa. ꝯº aūt in ꝑxima pte posita est.⁊ ideo solū maiorē ponit.ꝑmo ergo ponit ma.⁊ exponit ⁊ h est. Idem aūt cū sit. Jste exponit dicēs ꝙ cū ex necessitate sequit si.a.est albū.b.ē magnū nō sequit ex necessitate si.a.nō est albū.b.est magm ⁊ h est. dico aūt. ꝑº ostēdit eā sic.si ad eē albū.a.sequit de necitate b.eē magm ergo a destructiōe ꝯñtis si.b.nō est magm.a. nō est albū.sed sequit ex ypothesi.si.a.nō est albū.b.est magm ergo a ꝑº ad ultimū sequit si.b.nō est magm.b.est magm h aūt īpossibile ꝙ īpossibile est ad idē eē ⁊ nō eē ex necitate aliqd seq iux hāc rōnē sic ꝑcedit.ꝑº ne fiat cauillatio de hoc ꝙ arguit a ꝑº ad ultimū in duobꝰ termīs ponit argumētationē in tribus termis.s.a.b.c.⁊ patet qd dicit ⁊ h est. qm̄ enī cū h sit albū. Jscdo facit suā rōnem a ꝑmo ad ultimū ad silitudinē ꝑcedētis rōnis facte in nibus terminis dicēs ꝙ ideo bn̄ sequit a ꝑº ad ultimū in duobꝰ terminis sicut in tribꝰ ⁊ patet sua rō qꝛ ponit eam plane cū dicit. ⁊ qm̄ duobꝰ. Jx iterū manifestius resumit eā cū dicē. nam si.b.nō est. ¶ Dubitaret forte aliqs de maiore ꝑpōne sue rōnis. vr̄ enī ad idem eē uel nō eē sequi idem qꝛ si tu sedes deus est ⁊ si tu nō sedes deꝰ est qꝛ necīū sequit ex quolibet adhuc si tu sedes alterum istoꝝ est uerū te sedē te nō sedē ⁊ si tu nō sedes alterum istoꝝ est uerum. Adhuc disiunctiua sequit ad utrāqꝫ sui partē ⁊ h nālī ꝯñtia quare sequit si tu sedes tu sedes uel nō sedes ⁊ ita nālī ꝯñtia sequit idem ad idem eē uel nō esse ⁊ ita ex necessitate. ¶ Ad ꝑm dicendū ꝙ duplex est ꝯñtia.s.eēntialis uel nālis.s.qm̄ ꝯñs intelligit in añte. ⁊ est ꝯñtia accñtalis ꝑm quā dicimus necīū sequit ad qdlibet ⁊ de tali nō est itelligēdū ꝑmo Arle. ¶ Ad 2m dicēdū ꝙ idē pōt sequi duplr̄.aut grā eiusdē in ipo ⁊ sic non pōt sequi idem ad idem affirmatū ⁊ negatū ⁊ sic intēdit hic Arle.aut grā diūsoꝝ in ipo ⁊ sic pōt sequi idē ad idē affirmatū ⁊ negatū ⁊ sic nō itēdit Arle.⁊ sic ꝑcedit oppō. per h ēt soluit tertiū qꝛ disiunctiua sequit ad utrāqꝫ ptē sui nō grā eiusdē in ea sed grā diuisoꝝ. itelligit ergo Arle ꝙ ad idem eē ⁊ nō eē nō sequit ex necessitate aliqd nālī ꝯñtia ⁊ grā eiusdē. ¶ Deide forte dubitabit de h ꝙ cōcludit illud ꝓ inconueniēti si.b.nō est magm.b.est magm h enim nō vr̄ incōueniēs cū vnū oppositoꝝ bn̄ possit sequi ex alio sic. Si tu es asinus tu nō es asinꝰ qꝛ ex impossibili sequit qdlibet ⁊ necessariū sequit ad qdlibet. Cōcedēdū ꝙ ꝯñtia duplex est. ꝯñtia siue accñtalis.⁊ ibi nō est incōueniēs vnū oppositoꝝ sequi ex altero sicut ostensū est.⁊ est ꝯñtia nālis siue eēntialis ⁊ ibi nō sequit vnū oppositoꝝ ex alio ⁊ sic itēdit hic Arle. Aliter aūt dr̄ ꝙ ex impossibili sequit ad qdlibet ꝑter suū oppositū.⁊ necīum sequit ad qlibet ꝑter qd ad suū oppositū de quo dubitat ꝯñter ⁊ vr̄ hoc eē uerū per hāc rōnē nihil ponit ⁊ perimit idem. si aūt ponit suū ꝯñs ergo nō perimit ipm sed vnū oppositoꝝ perimit suū oppositū ergo añcedit ad ipm qre neutrū oppositoꝝ sequit ad reliquū. Adhuc ꝯñs est de actuali intellectu añtis: sed vnū oppositoꝝ nō est de itellectu alteriꝰ ꝙ ⁊c. ¶ Cōtra sic.si ad impossibile sequitur quodlibet nō repugnās huic te eē asinū nō repugnat ste currē: sequit si tu es asinus tu curris ⁊ si necīū sequit ad qdlibet sibi nō repugnās ⁊ te currē non repugnat ei qd est te nō eē asinū sequit si tu curris tu non es asinus. qre a ꝑmo ad ultimū si tu es asinus tu nō es asinus ⁊ ita in talibꝰ ꝯsequētijs vnū oppositoꝝ sequit ad aliō ⁊ illud cōcedēdū est ꝑm Augm qui dicit. Si ueritas nō est ueritas est. Cōcedēdū ꝙ ꝙ ex īpossibili sequit suū oppositum: ⁊ ꝙ necīū sequit ad suū oppositū. ¶ Ad ꝑm obm dici posset ꝙ vnū oppositū simplr̄ interimit sub ꝯditione tamen ponit ipm: ⁊ ita sub cōditione sequit ad ipm sed illud nō sufficit. quare sicut sub ꝯditione ponit ipm sub ꝯditione interimit qꝛ sicut ad eē vniꝰ oppositoꝝ sequitur nō eē alteriꝰ. ¶ P. dicēdum ꝙ vnū oppositorū alterū interimit ⁊ nō ponit ꝙ aūt in talibꝰ ꝯsequētijs vnū oppositoꝝ sequit ad alterū nō est qꝛ vnū ponit alterū sed ipm ꝯñs pp necessitatē sui ponit ⁊ nō pp suū añs. In ꝯsequētijs ergo nālibꝰ añs ponit suū ꝯñs. In ꝯsequētijs autem accñtalibꝰ nō est h necesse. per h patet reꝰ ad alterū solū in ꝯsequētijs nālibꝰ. opꝫ ꝯñs actualr̄ intelligi in añcedēte ⁊ nō opꝫ h in ꝯsequētijs accidentalibus.

c

Irculo aūt ⁊ ex se inuicem ostēdere est per cōclusionem ⁊ ecōuerso predicationē alterā sumentē ꝑpositionē ꝯcludere reliquā: quā sumpserat in altero sillogismo. ut si oportuit ostendere qm̄.a.inest omni.c.ostēdat aūt per.b.⁊ rursus si monstret qm̄.a.inest.b.sumēs.a. quidē inesse.c.c.aūt.b.⁊.a.inerit.b.ꝑus autem ecōuerso sumpsit.b.inesse.c.aut si qm̄ b.iest.c.oportet ostendere si sumat.a.de c.que fuit ꝯclusio.b.aūt de.a.esse.ꝑus aūt sumptū est ecōuerso.a.de.b.alter vero nō est ex se inuicem ostēdere: siue enim aliud medium sumat nō circulo nihil enim sumitur eorūdem: siue hoꝝ quidē necesse est alterum solum: nam si ambo eadem erit ꝯclusio. at oportet esse diuersam.

¶ Postqꝫ determinauit de ptāte silli qꝫtum ad sua ꝑncipia siue ꝑmissas hic intēdit de eius ptāte penes ꝯōnem ⁊ diuidit in.ꝺ.in ꝑma determīat eius ptātem qꝫtū ad ꝯōnē in seipsa. in scda quātū ad ꝯōnem in suo opposito cū dicit. ꝯuertere aūt ⁊c. Jprima est de sillo circulari ubi ostēdit ptās ꝯōnis sup ꝑmissas ⁊ diuidit in.ꝺ.in ꝑma manifestat qd sit circulo ostēdere. in scda cum dicit. in hys ergo que nō ꝯuertunt. Jde circulari ostēsione determinat in ꝑma pte sic ꝑcedit. ꝑmo dat diffinitionē siue descri-

ꝓpone circularis ostensionis dicēs q circularis ostēsio est que est ꝯclone ꝛ ꝯuersa aliqua ꝑmissarū ꝯcludit reliquas ꝑmissarū ꝛ hec est. circulo aūt ꝛ ex se. scd͠o manifestat diffinitionē ꝛ ꝓcedit sic. ꝑmo ostēdit quō ex ꝯclone ꝛ ꝯuersa minore sillatur ma. ꝛ sit principalis silliˢ. omne. b. est a. oē. c. est. b. ergo oē. c. est. a. circulariter ḡ arguit sic oē. c. est. a. oē. b. est. c. ergo oē. b. est. a. ꝛ h̄ est. ut si oportet. scd͠o manifestat q ex ꝯclone ꝛ ꝯuersa maioris sillatur mi. sic oē. a. est. b. que est ꝯuersa maioris oē. c. est. a. que fuit ꝯcl͠o. ergo oē. c. est. b. ꝛ h̄ est. ꝛ si q̄m. 3ᵒ addit ad maiorem declarationē q impossibile est aliter fieri ostēsionē circularē. si enim acciperet terminus ex tres terminos principalis silli ut cū ꝯclone sumeret alia ꝑmissarū nō esset ostēsio circularis ꝛ sic terminaret demr̄atio in eodē a quo exiuit. Si aūt accipit una ꝑmissaruꝫ cū sua ꝯuersa non cum ꝯclone sed cū reliqua ꝑmissarū tunc accideret eadē ꝯcl͠o que in principali sill͠o fuit. neqꝫ ergo sine ꝯclone fit ostēsio neqꝫ per aliā simplr a ꝑxiīnibᵒ ꝛ ideo necesse est accipere ꝯclonē cū altera ꝑmissarū alterata in suā ꝯuersaꝫ ꝛ h̄ dictū est in descriptione ꝛ h̄ est. aliter vo nō est.

In his ergo que nō ꝯuertunt ex indemōstrata altera ꝓpositiōe fit sillogismus: non eniꝫ est demonstrare per hos terminos: q̄m medio iest tertiū aut ꝑmo mediū.

Cōsequēter determiat de sill͠o circulari ꝛ diuidit i. d. in ꝑª ostēdit in qbᵒ termīs fiat. in scd͠a cuꝫ dicit. In hijs vo que ꝯuertunt. ostēdit quō fiat. ꝛ ꝑma ꝑs ad mām eiᵒ ꝑtinet scd͠a ad formā. in ꝑma ostēdit q sillˢ circularis fit tantūmō in terminis ꝯuertibilibᵒ: sic in sill͠o circulari debet ostēdi quelibet ꝓpō per ꝯclonē s; hoc nō ꝯuenit si sumātur termini nō ꝯuertibiles. q̄re in sill͠o circulari opꝫ terminos eē ꝯuertibiles. huiᵒ rōnis ponit mediū ꝛ explanat: ponit ꝛ hoc est. in hijs ergo que nō. explanat dicens q si termini accipiunt nō ꝯuertibiles altera ꝓpōm ulꝰ eiᵒ ꝯuersa manebit idemr̄ata ꝛ ita nō quelibet ꝓpō ostēdet ꝛ hec est. nō eniꝫ est. ꝛ per hoc q dicit tertiū eē in medio pōt itelligi minor ꝓpō quare tertiū est in medio sic s͠bm in ꝑto uel i tertio in supiori. uel pōt itelligi ꝯuersa minoris in qua significat terminuꝫ eē in medio sicut ꝑdicatū in s͠bto eodē mō intelligi pōt de hoc q dicit medium eē in ꝑmo maior ꝓpō.

In his vo que ꝯuertunt est oia mōstrare per se inuicē: ut si. a. ꝛ. b. ꝛ. c. ꝯuertūtur sibiinuiceꝫ: ostēdat enim. a. c. per mediuꝫ b. ꝛ rursus. a. b. per ꝯclonē ꝛ p. b. c. ꝯūsaꝫ. ꝓpōneꝫ. Similiter aūt ꝛ. b. c. per conclusionem ꝛ per. a. b. conclusionē ꝯuersam. Oportet aūt. b. c. ꝛ. b. a. ꝓpositione demōstrare: nam his indemōstrans usi sumus solum. Si ergo sumatur. b. omni. c. inesse ꝛ. c. omni. a. sillˢ erit eiᵒ qō est. b. ad. d. rursus si sumatur. c. omni. a. ꝛ. a. omni. b. necesse est inesse omni. b. In utrisqꝫ ergo sillogismis. a. c. ꝓpositio sumpta est indemōstrata: nā alie ꝓbate erant. Quare si hanc ostēderimus oēs erunt approbate per se inuicem. Si ergo sumatur. c. omni. b. ꝛ. b. oi. a. inesse ꝛ utreqꝫ ꝓpōnes demonstrate sumentur: ꝛ. c. necesse est inesse. a. Manifestuꝫ q̄m in solis hijs que ꝯuertuntur circulo ꝛ ꝓ se inuiceꝫ cōtingit fieri demōstrationes. In alijs vo queādmodū ꝑus diximus. Accidit aūt ꝛ in hijs eodeꝫ sum ꝓ qō monstrat in ad demonstrationē: nā. c. de. b. ꝛ. b. de. a. monstrat sumpto. c. de. a. dici. c. aūt de. a. per has ostendit ꝓpositiones: quare conclusione utimur ad demonstrationem.

Cōsequēter determiat quō fit circularis sillˢ ꝛ diuidit in. d. in ꝑma determinat principale ītētū. in scd͠a cū dicit. manifestū ergo q̄m. in ꝑma cōcludit quedā correlaria. ꝑtima diuidit in tres s͠m nūm ꝛ ordinē triū figurarū. in ꝑma determiat quō fit circularis sillˢ in ꝑª figura ꝛ h̄ ꝑᵒ in modis ulibᵒ. scd͠o i ꝑticularibᵒ cū dicit. In ꝑticularibᵒ aūt sillis. ꝑma in. d. in ꝑma ostēdit quō in mō uli affirmatiuo. in scd͠a quō in mō uli negatiuo cū dicit. in ꝑuatiuis aūt sillis. ꝑma in. d. in ꝑmo docet sillare principaleꝫ ꝯclonem ex ꝑmissis principalibus ꝛ ecōuerso per ꝯclonem utranqꝫ premissarum: ꝛ qꝛ ꝑus hoc plane manifestauit breuiter tangit quomō faciendū sit ꝛ patet ꝛ hec est. in hijs vo que conuertunt. In scd͠a docet sillogiçare conuersas omnīū earum ꝛ ꝓcedit sic. ꝑmo docet sillogiçare cōuersas sic cōuersa ma. sillogiçat ex cōuersa ꝯclusionis ꝛ minore sic. Omne. c. est. b. omne. a. in. c. ergo omne. a. est. b. cōuersa aūt minoris sillogiçat ex cōuersa ꝯclonis ꝛ ma. sic. omne. a. est. c. omne. b. est. a. ergo omne. b. est. c. cōuersa aūt ꝯclonis sillogiçat ex cōuersa utriusqꝫ premissaruꝫ. sic omne. b. est. c. omne. a. est. b. ergo omne. a. est. c. patet igit cum ostēse sint ꝑmisse principales ꝛ ꝯᵒ earum ꝛ oēs earum conuerse. oēs ꝓpositiones iste ostense sex sunt ꝛ nulla accipit indemonstrata ꝛ h̄ est. oportet aūt ꝛ. c. b. scd͠o cōcludit corᵐ. s. q aliter nō fit circularis sillogismus nisi in terminis conuertibilibus ꝛ causa q in eis fiat est q̄re terminis existētibus cōuertibilibus ex cōuersis premissarū sillogiçatur cōuersa ꝯclonis ꝛ econuerso ex cōuersa ꝯclonis cōuersa premissarū ꝛ hec est. manifestum ergo q̄m.

In ꝑuatiuis autē sillogismis sic mōstratur ex se inuiceꝫ. Sit. b. quideꝫ omni. c. inesse. a. autē nulli. b. cōclusio q̄m. a. nulli. c. Si ergo rursuꝫ oporteat ꝯcludere: q̄m. a. nulli. b. qō ꝑus sumptuꝫ erat: erit. a. quideꝫ nulli. c. c. autē omni. b. fit eni ecōuerso ꝓpositio. Si aūt q̄m. b. omni inest. c. oportet concludere iam non similiter conuertendū. a. b. Nam eadem ꝓpositio. b. nulli. a. ꝛ. a. nulli. b. inesse sed sumendum cui a. nulli inest huic. b. omni iesse: ꝛ sit. a. nulli. c. inesse qō fuit conclusio. Cui autem. a. nulli. b. sumatur omni inesse. Necesse est igitur. b. omni. c. inesse. Quare cū sint tria unūquodqꝫ conclusio est facta ꝛ circulo demōstrare: hoc autē conclusionē sumētem ꝛ ecōuerso alterā ꝓpositionē reliquā sillogizare.

Cōsequēter ostēdit quomō fit sillogismus circularis in modo negatiuo uli ꝛ ꝓcedit sic. ꝑmo ponit principaleꝫ sillogismū sic nullum. b. est. a. omne. c. est. b. ergo nullum. c. est. a. ꝛ hoc est. in ꝑuatiuis aūt. scd͠o ex cōuersa minoris ꝛ ꝯclone sillogiçat maiorē sic nullum. c. est. a. omne. b.

est.c.ergo nullum.b.est.a.⁊ hoc est.[si ergo rursuz.]3º dicit ꝙ sillogiçando minorē que affirmatiua est non est sumere cōuersam maioris in se q: est negatiua sicut maior est affirmatiua uō sequit ex negatiua ⁊ ideo oportet 2uertere in affirmatiuā sic Cui nulli inest.a.huic omni inest.b.ex hac aūt ⁊ 2ōne sequit maior sic Cui nulli iest a.illi enim oī inest.b.c.nulli inest.a.ergo.c.omni iest.b. ⁊ hec est.[si aūt q̄m.b.] De hꝯ ꝯcludit ꝙ cū tres sunt ꝓpōnes cōnumerando 2ōnem patet ꝙ oēs ostēse sunt. q: ex 2ōne ⁊ 2uersa vnius p̄missarū ostēdit altera ⁊ hec est.[quare cum sint tres.]

¶ In particularibus autez sillogismis uniuersalem quidem propositionem non est monstrare: per aliam autem particularez est: quoniā autem non demonstrare uniuersalem manifestum: nam vniuersalis monstratur per vniuersalem: cōclusio autem non est vniuersalis: oportet autez ex conclusione ostendere ⁊ altera propositione. Amplius omnino non fit sillogismꝰ conuersa propositione: nam particulares fiūt utreqz propōnes: particularem autē est. Ostēditur enim.a.de aliquo.c.per.b. si ergo sumatur.b.omni.a.⁊ cōclusio manet.b.alicui.c.inerit. Fit enim prima figura ⁊.a.medium. Si ergo sit priuatiuus sillogismus: vniuersalem quidem propositionem non est ostendenduz: ꝓpter hoc qꝺ dictum est prius: particularem autē est si similiter conuertat.a.b.quēadmodum in vniuersalibus: ut cui.a.alicui non inest: huic.b.alicui inest: nam aliter non fit sillogismus eo ꝙ negatiua est propositio particularis.

¶ Hic dicit quomodo fit sillogismus circularis in particularibus p̄me figure.⁊ primo in modo affirmatiuo.secūdo in modo negatiuo.in affirmatiuo p̄mo ponit duas 2ōnes quarū vna est ꝙ nō sillogiçat ul'is ꝓpositio.scꝺo ꝙ pticularis sillogiçat ⁊ hec est.[in pticularibus aūt.] scꝺo ostēdit eas ⁊ p̄mo primā duplici rōne sic q: ad ostēsionē ꝓpōnis p̄misse accipiēda est 2º.s.illa que est particularis ⁊ ideo ex illa nō sequit ul'is: q: oportet accipere cōuersam vnius p̄misse cuz 2ōne sed illa cōuersa est particularis quare si assumeret sic oro nō eēt sillogismus eo ꝙ ex particularibus nihil sequit ⁊ hec est.[q̄m aūt non est.] scꝺo ostendit scꝺam cōclusionē cōcludens minorē ex 2ōne ⁊ 2uersa ma.sic si sillogiçatur ꝙ aliquod.c.fit.a per h' ꝙ omne.b.est.a.⁊ aliquod.c.est.b.cōuersa maiore ⁊ 2ōne sillogiçat mi.sic Omne.a.est.b.aliquod.c.est a.ergo aliquod.c.est.b.⁊ hec est.[particularē aūt.] Cōsequēter determinat circularē sill'm circa modū necessarium pticularē ⁊ pcedit sic.primo dicit ꝙ nō est sillogiçare ꝓpositionē ul'ez ꝓpter cām prius dictā.primo ⁊ h' est [si aūt fit priuatio.] scꝺo dicit ꝙ pticularis sill's pōt sillogiçari si cōuertat ma.in affirmatiua eo modo ꝙ dictum est in sillogismis ul'ibus sic. Cui alicui nō inest.a.illi alicui inest.b.⁊ est sill's talis. Cui alicui non inest.a.illi alicui inest.b.c.alicui non inest.b.a.ergo.c.alicui inest.b. quomō aūt fieri debeat principalis sillogismus patet: ⁊ hoc est[pticulare aūt.] ¶ Dubitaret forte aliquis h'.p̄mo de circulari sillogismo in cōmuni.⁊ primo videt ꝙ non sit possibilis apud artem q: impossibile est apud artem idē esse prius ⁊ posterius seipso.sed si ꝯcludatur aliquid circulariter erit idez prius ⁊ posterius seipso ⁊ notius ⁊ ignotius quare non possibile apud artem circulo ostēdere.probatio mi. Id ꝙ est ostendens est prius ⁊ notius.⁊ id ꝙ est ostensum est posterius ⁊ ignotius.sed in sillogismo circulari ponit idem ostendens ⁊ ostensum respectu sui ipsius quare si.a.erit.b.⁊.b.erit.a.⁊ sic.a.prius ⁊ notius erit seipso hꝰ' est processus circularis. Et dicendū ꝙ idem esse prius ⁊ posterius notius ⁊ ignotius seipso s̄m rōnem eandem impossibile est: idem tñ s̄m diuersis rōnibus bñ pōt.⁊ sic ostendens prius est q̄z ostēsa ⁊ ostensa posterior est s̄m rōnem hanc ⁊ h' patebit certo post. ¶ Coniter forte dubitabit aliquis utrum sit sillogismus nec ne.⁊ videtur ꝙ non est cū sillogismus sit decursus ab ul'i ad particulare in circulari ostēsiōe a parti ipar q: cum uertant in oīa. Et dicēdum ad h' ꝙ sicut ꝓpositio cōstitui pōt ex cōuertibilibus.⁊ in illis est in rōne pris: pri in rōne superioris uel totius sic sillogismus ex oībus couertibilibus fieri pōt nihilominus in 2º est in rōne pticularis: maior aut in rōne ul'is. ¶ Ad rōnez dicendū est ꝙ nō est necesse in illo procedi s̄m rem ab ul'i ad particulare: sed s̄m rem uel rōnem. ¶ Ulterius forte dubitaret aliquis que sit utilitas talis sillogismi ⁊ cuius artis sit instrumentum.videtur enim ꝙ careat utilitate sic bono ⁊ fine carebit.nam omnis sillogismus cōpetit ad usum sillogiçandi uel dialetici uel demonstratoris.sed circularis ad nullum istorum pertinet neqz sophi^{ce}. quia sillogismus suus deficit in forma aut in materia aut in utroqz.circularis autem in sillogismo non est deficiens nec in materia ergo ad ipsuz non pertinet.qꝺ autem non ad demonstratorem videtur per h' ꝙ ostēdit in libro posteriorum ꝙ non est circulo demōstrare ⁊ sic ut videtur ad ipsum non pertinet. Itez in demonstratione non petitur principium s̄m rem neqz s̄m rationem sed in circulari sillogismo petitur idem s̄m rem: quare non pertinet ad demonstratorem.probatio minoris inferius ostendetur ꝙ petitio principij est s̄m rem: quādo ma.est eque dubia 2ōni ⁊ termini alterius propositionis conuertunt ⁊ dicitur ꝙ h' est quia ex conclusione ⁊ conuersa alterius premissarum contingit cōcludere reliquā sicut econuerso.sed illud contingit in sillogismo circulari sicut patet per se quare videtur ꝙ in sillogismo circulari sit peccatū ꝙ est petitio s̄m rem ⁊ ita nō pertinebit ad demonstratorem. Qꝫ autem non pertineret ad dialeticum videtur quia ibi est petitio principij ꝙ est peccatuz in dialetica sic patet ꝙ ad dialeticū non pertinet. ¶ Ad oppositum sic causa immediata ⁊ effectus ipsius cuz ipsa conuertitur: sed demonstrator concludit effectuz per causam immediatam ⁊ econuerso per effectum immediatum causam immediatam sicut ostendit in posterioribus.ergo cum in tali processu fit ostensio circularis videtur ꝙ ostensio circularis ad demonstratorem ptinet. Adhuc videtur ꝙ pertinet ad dialeticum quia dialeticus sillogiçat diffinitionem per diffinitum ⁊ econuerso ⁊ talis ostensio est circularis quare videtur ꝙ pertineat tam ad dialeticum q̄z ad demonstratorem ꝙ concedendum est. Sciendum tamen ꝙ primo ⁊ precipue ad demonstratorem pertinet ⁊ propter hoc hic determinatur de sillogismo particulari minus autem proprie pertinet ad dialeticum. ¶ Ad primum dicendum ꝙ Ar. in posterioribus non intendit simpliciter destruere demonstrationem circularem sed quidam posuerant ꝙ contingit omnia scire ⁊ oīa ex se inuicem demōstrare ⁊ h' per causam ⁊ eodem modo demonstrādi ⁊ h' remouet Ar. ibi ⁊ non intendit quin fiat circularis demonstratio ita ꝙ causa demonstret effectum ⁊ econuerso. sed non est idem modus demonstrādi.vna enim demonstratio est propterquid alia est quia. ¶ Ad secundum dicendum

quod petitio principii secundum ueritatem est sicut infra determinatur quando quod non est natum ostendi per se ostenditur per se. Si ergo in sillogismo circulari accipiatur propositio per se nota et que est per se nata ostendi que sibi fidem facit sicut vult Aristoteles et Boecius in multis locis quod ipsa est propositio immediata et principium de ipsa non fiet petitio principii. ut si. a. natum sit per se ostendi et per ipsum ostendatur proprius effectus eius. s. b. et deinde per. b. ostendatur. a. et econuerso et ostendatur. a. per. a. hoc non facit petitionem principii cum. a. sit natum per se ostendi. Si autem accipiatur propositio mediata et non per se nota nec per se nata ostendi erit petitio secundum ueritatem: ut si. a. nata sit ostendi per. a. ex ipsa. a. ostenditur. b. et econuerso. sequitur quod. a. demonstret. a. et est petitio eius quod est in principio. Dicendum igitur quod petitio principii secundum ueritatem est quando petitur propositio non per se nata. patet ergo quod in sillogismo circulari quandoque petitur quod est in principio secundum ueritatem et est quando petitur propositio eque dubia conclusioni et termini inter se conuertuntur. hoc autem non contingit quando petitur propositio per se nota. patet ergo quod in sillogismo circulari quandoque petitur quod est in principio secundum ueritatem sic non pertinet ad demonstratorem. ¶ Ad tertium dicendum quod petitio eius quod dicitur in principio duplex est. s. secundum ueritatem et secundum opinionem. secundum ueritatem quando per se natum ostendi ostenditur per se. secundum opinionem quando petitur aliquid dubium uel aliquid quod probari deberet secundum opinionem eius cum quo disputatur quamuis non sit ita secundum ueritatem. primus modus peccandi consideratur a demonstratore tanquam fugiendus. secundum autem a dialetico. unde quamuis in argumento petatur principium secundum ueritatem contingit tamen esse dialeticum bonum. Si ergo per premissas ostendatur conclusio et econuerso per conclusionem premissa. dummodo sub diuersis rationibus premissa sit notior conclusione et conclusio notior premissa apud illum tamen cum quo disputatur uel secundum apud diuersos quamuis secundum ueritatem sit eque dubia utraque ostensio bona est dialetico uel alterum non erit dialetice sillogizare diffinitionem per diffinitum et econuerso. ergo quod in sillogismo circulari peti potest quod est in principio secundum opinionem et sic non pertinet ad dialeticum. uel potest non peti et sic pertinet ad ipsum non tamen secundum quod pertinet ad ipsum petitur id quod est in principio secundum ueritatem. ¶ Ad ultimum patet secundo quia circularis sillogismus dialetico competit sed non est sic ex notioribus dialetico simpliciter sed ex notioribus ei quamuis secundum ueritatem eque ignota. ex his apparet quod sillogismus circularis utilitatem habet tam ad usum dialetici quam demonstratoris et quod diuersimode fit petitio principii apud dialeticum et apud demonstratorem et quod sepe fit petitio secundum demonstratorem ubi non fit secundum dialeticum quia dialeticus communiter et secundum opinionem considerat: demonstrator secundum ueritatem magis inspicit. ¶ Adhuc autem dubitaret forte aliquis que sit differentia sillogismi circularis hic determinati ad demonstrationem circularem quam docet Aristoteles in secundo posteriorum in capitulo de causis. Et dicendum quod hic determinatur secundum quod abstrahit a terminis causalibus et non causalibus. ut patet ex iam dictis. Ibi uero secundum quod fit in terminis causalibus tantum ut nubes est causa pluuie et pluuia uaporis iterum uapor causa pluuie et sic deinceps secundum circulum. ¶ Ulterius queritur de his que dicit in littera de diffinitione circularis sillogismi. uidetur enim esse ostensio diminuta quia aliqua circularis ostensio fit per conuersam conclusionis et per alteram propositionem ad sillogizandum conuersam alterius propositionis. diffinitio dicit tantummodo quod accipit tantum conclusionem et conuersam alterius propositionis ad sillogizandum reliquam: nunc autem contingit sic et aliter quare sua diffinitio non omni ostensioni circulari conuenit. ¶ Queritur etiam quare magis dicit ipsam fieri ex conuersa alterius premisse quam per conclusionem et alteram premissam uel per conuersionem utriusque. ¶ Ad primum dicendum quod in primo modo prime figure sunt due ostensiones circulares. una est que per principales premissas ostendit conclusionem et econuerso per conclusionem premissas et hec procul dubio sumit conclusionem cum conuersa alterius premissarum secundum quod significat diffinitio. Alia est que per conuersas premissarum principalium concludit conuersam principalis conclusionis: et econuerso per eius conuersam conuersas premissarum principalium. In hac autem circulatione secunda est tanquam principium sillogismi quod concludit conuersam conclusionis principalis ex conuersis premissarum principalium: et huius conclusio cum conuersa unius premissarum eius accipitur in sillogismo resistente circulariter. est enim huic sillogismo conclusio conuersa principalis conclusionis et premissa conuersa principalis premisse et conuersa premisse eius est principalis premissa. Patet ergo quod sicut in prima circulatione sillogizatur una propositio ex conclusione et conuersa alterius propositionis sic et in circulatione secunda. et sic respiciendo ad unamquamque circularem ostensionem secundum se conuenit cuilibet diffinitio predicta. et quod dicit in diffinitione quod ex conclusione et conuersa unius premisse sillogizare reliquam non solum referendum est ad principalem sillogismum sed uniuersaliter ad omnem in quo fit circulatio. ¶ Ad secundum dicendum quod conclusio cum una premissarum uel conuersa utriusque facit dispositionem secunde figure aut tertie sicut patet intuenti. sed tertia non concludit uniuersalem: secunda uero non concludit uniuersalem affirmatiuam et ideo necesse est in sillogismo circulari ad ostendendam uniuersalem affirmatiuam precipue accipere premissas in dispositione prime figure. sic autem se habent conclusio et conuersa unius premissarum et ideo magis dicit circularem ostensionem fieri ex conclusione et conuersa unius premissarum uel ex utraque conuersa. Ex iam dictis patet solutio eius quod solet queri: scilicet cum talis sillogismus fit circularis an unusquisque sillogismorum factorum sit circularis: an scilicet omnes sillogismi insimul sint unus circulus siue faciunt unum circularem sillogismum. uidetur quod neque sic neque sic quia non fit exitus ab aliquo eodem in ratione. Et dicendum quod hoc uerum est quod sex sillogismi iuxta primum modum duos faciunt circulos secundum quod prius ostensum est. ¶ Consequenter queritur de sillogismo circulari negatiuo. et primo queritur quare non contingit fieri sex combinationes sicut iuxta sillogismum affirmatiuum. sillogizat enim premissas et conclusionem sed conuersas eorum non sillogizat. Et dicendum quia non fit ibi nisi una circulatio cum tamen iuxta primum modum fierent due: ex conuersis enim premissarum non ostenditur conuersa conclusionis: nec ex conuersa conclusionis et minore ostenditur conuersa maioris eo quod utrobique accipitur minore negatiua in prima figura: nec ex conuersa conclusionis et maiore sillogizatur conuersa minoris quia utraque negatiua est ex quibus non sillogizatur. ¶ Sed queret aliquis quare non transponit illas negatiuas in affirmatiuis et sic doceat sillogizare conuersas sicut non facit ad sillogizandum principalem conclusionem. Dicendum quod transpositio talis in illis conuersis frustra esset et non ad propositum: quod patet sic sit sillogismus principalis. Nullum. b. est. a. omne. c. est. b. ergo nullum. c. est. a. si debeat ostendi conuersa conclusionis. s. nullum. a. est. c. per conuersas premissarum accipiatur conuersa minoris. s. omne. b. est. c. et deinde conuersa minoris transponatur in affirmatiuam sic cui nulli inest. a. omni illi inest. b. et patet quod hoc nihil ad propositum. ex his omne. b. est. c. cui nulli inest. a. illi omni inest. b. quod nunquam sillogizatur quod. c. nulli. a. insit. similiter autem est et in aliis conuersis concludendis quidam tamen non prospicientes ueritatem interiorem concedunt quod conuerse predicte sillogizari possint per transpositionem

negatiue in affirmatiuam sed hoc nihil est. ¶ Ulterius forte dubitaret aliquis de conuersione quam facit negatiue in affirmatiuam videtur enim nulla talis esse nisi in contingenti materia. Item si esset conuersio inter cõuersiones in primo deberet poni non autem posita fuit ibi ergo non est conuersio. Adhuc conuersa quã accipit videtur esse falsa quare videtur peccare in conuersione. si enim dicam nullus homo est asinus & cõuertam sic. Cui nulli inest asinus: illi omni inest homo hec est falsa: quia ligno nulli inest asinus nec tamen omni ligno inest homo. ¶ Ad primum dicendum q non est proprie cõuersio quã facit sed est transtatio conuertendo maiorẽ affirmatiuam. vnde primo conuersa est maior & deinde trãsmenda est h. Nullum. a. est. b. conuertitur in hanc cui nulli inest. a. illi omni inest. b. & quia conuersio non est sed magis quedã ypo^ca transtatio propõis ideo non numeratur in primo inter conuersiones. ¶ Ad secũdũ dicendum q sicut in affirmatiua propositione termini cõuertibiles sunt in negatiua debent termini inquantum possunt accedere ad conuertibilem sm q sunt contradicentes in genere & immediate ita q necesse sit alterum inesse necessario: ut cum dicitur nullum inequale est eq̃le. sed si debeat talis intelligi de cõuertibilitate circa maiorem patet q affirmatiua in qua transmutatur uera sit cui nulli inest inequale illi omni inest equale. vel potest dici melius non coartando minorem ad terminos sciz q per hoc q dicit cui intelligendum particulare aliquod a quo vniuersaliter remouetur. a. & cui inest. b. cũ illud oportet necessario esse. c. quia sicut dictum est in principio capituli fere non debet in circulari ostensione sumi terminus nouus extra preceptas. sic enim non erit circularis ostensio quare per hoc ipsum per virtutem ostẽsionis circularis oportet intelligere. c. & sic est propositio vera: scilicet alicui sicut. c. cui nulli inest. a. omni inest. b. ¶ Consequenter forte dubitabitur de sillogismo quẽ facit: sciz cui nulli inest. a. illi omni inest. b. c. nulli inest. a. ergo. c. omni inest. b. videtur enim q non sit sillogism^9 tum quia maior est particularis cum hoc ipsum cui supponat pro. c. tum quia minor est negatiua & in utroq3 illorum peccatur contra sillogismũ prime figure. ¶ Etiã queritur in quo modo fiat & nõ est assignare ut videtur sed aliquis dicit q sillogismus fit in tertia figura propter quosdam q dicet Ar. in fine huius capituli sed h nihil est. si enim esset contigeret conclusionem conuertere sicut maiorem quia contradicit hic Ar. dicens q sillogiçatur ex conclusione & vna premissarum ad h in tertia figura non sillogiçatur vniuersalis sed per illum sillogismum sillogiçatur vniuersalis. Et dicendum q sillogismus ille fit in prima figura non tamen in aliquo modo quia non insunt per virtutẽ q est dici de omni & de nullo: sed per virtutem maioris propositionis in qua implicatur talis causa ut vno remoto ab alio eidem insit reliquum. & habet illa maior quasi virtutem conditionalis. vnde totus sillogismus ypo^co est inferẽs a positione antecedentis. Patet igitur solutio ad omnia obiecta fit enim sillogismus per primam figuram sed non per aliquem modum eius quia sillogismus ypothe^co non est nec procedit per dici de omni aut de nullo. maior etiam nõ est particularis respectu conclusionis sed magis inequalis eo q ipsum cui pro. c. supponit q quid. c. in conclusione subicit nec est etiã inconueniens inferre per sillogismũ ypotheticũ a põne antecedentis ex minori negatiua: quia negatio non cadit super totũ mediũ. immo quasi ex^9 parte nec etiam est inconueniens sic inferre affirmatiuam ex negatiua. ¶ Ulterius forte queritur de particularib^9 & primo queritur quare in quarto modo non sillogiçatur maior nec conuersa maioris nec conuersa minoris aut conclusionis. nam nullum istorum ostendere docet. Et dicendum q maior non sillogiçatur propter causam quam ponit in littera. propter enim similem causam nõ sillogiçatur sua conuersa quia ex cõclusione que est particularis ꝯuersa minoris que particularis est nihil sillogiçatur conuersa etiam minoris aut conclusionis non sillogiçatur eo q accipitur maior particularis in prima figura. s. aut conuersa mi. aut conclusionis quarũ utraq3 particularis est. sillogismus autem est quomodo circa modũ particularem negatiuum. Ex hys ergo patet q non est completa circulatio in hys modis sicut in vniuersalibus nec etiam in modo negatiuo vniuersali adeo completa sicut in affirmatiuo modo. In modo enĩ affirmatiuo duo sunt circuli. in negatiuo vo vnus est circulus tñ in particularibus a minore circulus. ¶ Consequenter dubitabit aliquis de modo particulari negatiuo. videt enĩ non facere sillogismũ quia ex particularibus sillogiçat sic cui alicui non inest. a. illi alicui inest. b. c. alicui nõ inest. b. c. alicui non inest. a. ergo. c. alicui i est. b. adhuc cõuersa maiore quam sumit videtur falsa quia si dicam sic nullus homo est asinus & deinde conuertatur sic cui alicui non inest asinus illi alicui inest homo erit propositio falsa quia ligno alicui non inest asinus nec tamen ligno alicui inest homo. Dicendum q sillogismus cathe^co est qui procedit per virtutem eius q est dici de omni & de nullo. sed in dicto sillogismo maior propositio ypo^ca est virtualiter. vnde in maiori impli^ta est tota virtus inferendi & insunt aperte antecedentis & sic patet primum. ¶ Si autem queratur quare aliter hic transumpta est ma. in affirmatiuam q̃ in sillogismis vniuersalibus quia ibi transumpta est in terminis sumptis vniuersaliter. hic autem in terminos sumptos particulariter. Dicendum q sillogismus talis ypo^co est inferens sm dispositionẽ preassignatam in maiori. vnde quia in vniuersalibus inferenda vniuersalis conclusio & in particularibus particularis debet in vniuersalibus transponi vniuersaliter. in particularibus debet sumi in terminis non vniuersaliter. ¶ Ad tertium dicendũ q in affirmatiua transposita est cõuersa ma. h ipsum cui supponit pro. c. quia ex necessitate sillogismi circularis est q nullus terminus extra sumitur. si enim sumeretur nõ esset circularis ostẽsio sicut dicitur in littera & ita illa propositio est intelligẽda sub hoc sensu cui alicui sicut. c. nõ i est. a. illi alicui i est. b sed. c. alicui nõ i est. a. g̃. c. alicui i est. b. ¶ Querit ultimo quomõ iste sillogismus qui fit iuxta p^m modũ: & ille qui fit iuxta quintũ modũ possit reduci in sillogismum simplicẽ & cathegoricũ. Et dicit q ille modus qui fit iuxta modum reducitur sic. Omne. c. non ens. a. est. b. omne. c. est. c. nõ ens. a. ergo omne. c. est. b. qui fit iuxta ultimũ modum sic. Omne. c. non ens. a. est. b. quoddam. c. nõ ens. a. est. c. ergo quoddam. c. est. b. quia cum conclusio affirmatiua sit oportet tam conuersam maioris q̃ cõclusionem transponere in affirmatiuam quia utraq3 est affirmatiua & oportet maiorem simul esse vniuersalem propter formam prime figure.

In secunda autem figura affirmatiuã quidẽ non est ostendere hoc modo: priuatiuam autem est: ergo predicatiua quidẽ nõ ostendit: eo q non utreq3 ppõnes sint affirmatiue: naz cõclusio priuatiua est: pdicatiua aũt ex utrisq3 oñdebatur affirmatiuis: priuatiua vo sic oñditur. Insit enim. a. omni. b. nulli aũt. c. cõclusio: qm̃. b. nulli. c. Si ergo sumatur. b. omni. a. inesse: & nulli. c. necesse est. a. nulli. c. inesse: fit enĩ secũda figura & mediũ. b. si autem. a. b. priuatiua sit: altera vo pre-

dicare prima erit figura: nam .c. quidem omni .a. b. autem nulli .c. quare .b. nulli .a. ergo neq3 .a. b. ergo per conclusionem et vnā ꝓpositionē nō fit sillogismus: assumpta aūt altera erit.

¶ Hic docet quomō fit circularis sill's in scd'a figura. et ꝑ° ponit duas ꝯōnes hic osn'sas. s. ꝙ affirmatiua ꝓpō nō sillogiçat in scd'a figura circulariter et ꝙ negatiua sillari pōt et hec est. ꝉ In scd'a aūt. ꝇ scd'o eas ondit et ꝑmo primaz dicens ꝙ in ostensione circulari debet accipi ꝯ° p̄ro premissa sed ꝯ° h̄ similr negatiua: sed affirmatiua ꝓpō sillogiçari nō pōt nisi ex duab' affirmatiuis et ideo nō pōt hic circulo ondi affirmatiua ꝓpō et h̄ est. ꝉ ꝗ ꝑdicatiua et c. ꝇ scd'o ondit secūdam et h̄ ꝑmo in ulibus sillis. scd'o in pticularibus cū dicit. ꝉ si aūt nō ules. ꝇ In ulibus ꝑmo docet sillogiçare ꝓpōnem negatiuā in scd'o scd'e ex ꝯōne et conuersa maioris ut si fit sill's ꝑncipalis omne .c. est .a. nullū .c. est .a. ergo nullū .c. est .b. minor assumpta ꝯōne cuz cōuersa maioris sic oē .a. est .b. nullū .c. est .b. ergo nullū .c. est .a. et fit sill's in eodem mō et h̄ est. ꝉ priuatiua sic ostendif. ꝇ scd'o docet sillare negatiuā primi modi ut si fit sill's pncipalis nullū .b. est .a. omne .c. est .a. ergo nullū .c. est .b. ex cōuersa minoris et ꝯōne sillatur per ꝑmā figurā cōuersa maioris sic nulluz .c. est .b. omne .a. est .c. ergo nullum .a. est .b. ex hac sequitur ma. per conuersionem: sed non contingit sillogismus ad maiorem: et ideo concludit ꝙ non fit hic circulus tm̄ ex conlusione et cōuersa minoris sed ex hys conuersa maio. et hec est. ꝉ Si autem a. b. ꝇ

¶ Si autez non vniuersalis fit sillogismus que in toto quidē est propositio nō ostenditur propter eandē causam quā prius diximus. Que aūt in parte ostenditur: quādo vniuersalis est predicatiua. insit enim a. omni .b. c. aūt non omni: cōclō .b. c. si ergo sumatur .b. omni .a. c. aūt non omni .a. alicui .c. nō inesse: mediuz .b. Si aūt est vniuersalis et priuatiua non ostenditur .a. c. ꝓpositio ꝯuersa .a. b. accidit enim aut utraq3: aut alterā propositionē fieri negatiuā. Quare non erit sillogismus sed similiter ostendetur queadmodū in vniuersalib': si sumatur cui .b. alicui non inest hec alicui .a. inesse.

¶ Cōñter docet quō fit in sillis pticularib' et ꝑ° in 4° mō dicēs ꝙ ulis nō sill'af circulo sicut nec ulis in pticularib' ꝑme figure sed pticularis sillatur ut si fit ꝑncipalis sill's. oē .b. est .a. aliqd .c. non est .a. ergo aliqd .c. nō est .b. ex ꝯōne tm̄ ꝯuersa maioris sill'af mior in eodē mō sic. Oē .a. est .b. aliqd .c. non est .b. ergo aliqd .c. nō est .a. et h̄ est. ꝉ si autē nō ulis. ꝇ scd'o docet quō ondit in 3° mō dicēs ꝙ non sillogiçaf minor circulariter ex ꝯuersa maioris et ꝯōne. ibi enim accipif aut utraq3 ꝓpō aut altera negatiua tam ꝯ° ꝗ ꝯuersa maioris negatiua est cum m̄ minor que cōcludēda est sit affirmatiua et addit ꝙ ꝯtingit minorem sillare sicut determinatū est in ꝑme figure si transponaf ma. in affirmatiuā sicut cui alicui nō inest .b. illi alicui nō inest .a. c. alicui nō inest .b. ergo .c. alicui inest .a. et h̄ est. ꝉ si aūt ē ulis. ꝇ ¶ Dubitaret forte aliqs h̄ de h̄ ꝙ ꝑmo dicit hic affirmatiuā ꝓpōnez nō posse sillari circulo. et in fine partis docet sillare affirmatiuā tertij modi. sic enī videtur dicere repugnātia. adhuc vr̄ causā quā assignat falsā esse. dicit enī Arist. ꝙ nō sillatur hic affirmatiua q2 ꝯ°ne gatiua est quare opz accipe ꝑmissam ad sillogiçandū affirmatiuā h̄ nō sillatur nisi ex utraq3 affirmatiua. sed cōtra eadem rōne nō sill'atur affirmatiua in modis negatiuis ꝑme figure qd est māifeste falsuz. Adhuc videf falsum eē ꝙ dicit q2 in ꝑmo mō sill'atur ulis affirmatiua ex maiori negatiua transposita in affirmatiuā et ꝯōnē. Cui nulli inest .b. illi oī inest .a. c. nulli inest .b. ergo .c. oī inest .a. sic in scd'o mō sill'atur affirmatiua ex cōuersa ꝯōnis et miore trāsposita sic Cui nulli inest .c. illi oī inest .a. b. nulli inest .c. ergo .b. nulli inest .c. a. et ita videf ꝙ sill'af affirmatiua sicut negatiua ꝑm circulū. ¶ Et dicēdum ad ꝑmum ꝙ nō dicit repugnātia q2 nō fit circularis ostensio nisi ubi accipif ꝯ° ꝯuersa vnius ꝑmissarū sicut patet per diffinitionē eius datā prius. sic aūt nō sillatur affirmatiua ꝑm circulū et h̄ dicit in ꝑncipio huius ptis. si enim assumeref ꝯuersa ꝑmisse negatiue trāsposita in affirmatiuā cum ꝯōne ad sillanduz ꝓpōnem affirmatiuā illa esset penitus impertinēs ad hoc faciēduz sicut patet ꝯsideranti. In tertio aūt modo sillatur affirmatiua nō ex ꝯōne et cōuersa maioris transposita in affirmatiuā sed ex ipsa maioris sit transposita. sed sic sillare nō est circulo ostendere sicut patet per diffinitionē circularis ostensionis. Per hoc etiam patet ꝛ° ad ultimuz q2 h̄ sillatur affirmatiua sillorum ulium nō tn̄ per circuluz eo ꝙ non sumif ibi ꝯ° cū cōuersa vnius ꝑmissarū ad sillanduz eam q2 sic sumeretur illa ꝯuersa transposita in affirmatiuā et nō esset ad ꝓpositum sumaf ꝓpositio transposita cum ꝯōne uel ꝯuersa ꝯōnis. ¶ Ad tertium dr̄ ꝙ aliud est de negatiuis prime figure et de negatiuis scd'e. In ꝑma enī figura ex cōclusione et ꝯuersa ꝑmisse sillef reliqua ꝑmissa sed in secūda non sunt ad ꝓpositum ꝯ° et cōuersa negatiue et hoc respicit Arist. quādo dicit ꝙ ex ꝯōne negatiua non sillogiçatur affirmatiua. hec igitur causa quia hic non sillogiçatur affirmatiua est quia non fit circularis ostensio nisi cum conclusione et altera propositione conuersa: sed ex conclusione et conuersa alterius non fit hic sillogismus ad propositū. similis solutio est et opposito circa causam illam quam assignat in tertio modo quare non sillogiçatur pticularis affirmatiua. ¶ Consequēter forte quereref quare negatiua propositio secundi modi sillogiçatur circulariter per figurā eandem et nō sic negatiua primi modi sed per figuram primam. Et sciendū ꝙ h̄ est quia ex conclusione et conuersa maiori secunde figure similr disponitur secunda sicut patet intuenti. ex conuersa autem secunde similiter figura prima disponitur: quia igitur in secundo modo ostenditur negatiua propositio ex cōclusione et conuersa maio. ubi fit ita circulus per secundam figuram: et quia in primo modo ostenditur negatiua ex conclusione et conuersa minoris ideo fit ibi circulatio p primam figuraz. ¶ De tertio autē modo opponi posset de transpositione negatiue in affirmatiuam sicut opponitur de quarto prime et eodem modo soluitur et pertrāseundum est.

In tertia autem figura. Quando utraq3 quidem propositiones vniuersaliter sumuntur non cōtingit ostendere per adinuicem: nam vniuersalis quidez ostenditur per vniuersalia: que autem in hac conclusio est semper est particularis. Quare manifestum quoniā omnino non contingit ostendere per hanc figurā vniuersalem propositionē. Si autez hec qdē vniuersalis sit: illa autez particularis: qñq3 quidem erit quādo aūt non erit:

qñ utreqꝫ affirmatiue sumunt̃: ⁊ vlẽ sit ad minorẽ extremitatẽ erit: qñ aũt ad alteraꝫ nõ erit. Insit enim. a. oĩ. c. b. aũt alicui conclusio aũt. a. b. Si ergo sumat̃. c. oĩ. a. incẽ. aũt alicui. a. c. qdem ostẽsa est alicui. b. inẽ. b. aũt alicui. c. nõ est ostẽsa ꝗuis si necesse est. si. c. alicui. b. ⁊. b. alicui. c. incẽ: sed nõ idẽ est hoc huic: ⁊ illud illi incẽ: sed assumedũ si hoc alicui illi: ⁊ alterũ alicui huic: hoc aũt sumpto nõ iã fit ex ꝯdone: ⁊ altera ꝓpõne sillis. Si aũt. b. oĩ. c. a. autẽ alicui. c. erit ostẽdere. a. c. qñ sumit̃. c. qdeꝫ omni. b. inesse. a. a. aũt. b. nã si. c. oĩ. b. a. aũt alicui. b. necesse est. a. alicui. c. incẽ: medium. b.

Hic docet quomõ fit circularis sill's in tertia figura. ⁊ ꝑmo ostẽdit ꝙ in ulibus sill's huius figure nõ ostẽdit̃ aliqua ꝓpõn circulariter eo ꝙ ꝓpões ul'es nõ sunt ⁊ vniersal's nõ cõcludit̃ nisi ex ulibus. 2° aũt que assumenda est pro ꝑmissa est pticularis ⁊ h̃ est. Jn tertia autẽ figura. 1° ostẽdit quõ fit in pticularib° sic ꝓcedẽs. ꝑ° dicit ꝙ altera ꝓpõ est ul'is ⁊ altera pticularis. qñqꝫ enim ostẽdit̃ ꝑm circulũ ꝓpõ pticularis qñqꝫ nõ. qñ enim mi. est ul'is ostẽdit̃. qñ aũt ma. est ul'is nõ ostẽdit̃ ⁊ hoc dicit ꝙ nõ fit ibi circulus completus in se ad ostẽdedum particularẽ ꝓpõnem nisi aliquo mõ trãsumpto sicut patebit statim ⁊ hec est. Si aũt h̃ quidẽ ⁊c. Scdo hoc manifestat ⁊ ꝑmo ostẽdit ꝙ nõ fit cõpletus circulus ad ostendendũ pticularẽ ꝓpõnem iuxta quartũ modũ. fit enim pncipalis sillus. Omne. c. est. a. aliqd. c. est. b. ergo aliqd. b. est. a. ex ꝯpõne ⁊ cõuersa ma. sill'at̃ per ꝑmam figuram cõuersa mi. sed nõ minor sic. Omne. a. est. c. aliqd. b. est. a. ergo aliqd. b. est. c. ex hac aũt per cõuersionẽ minoris seqtur aliqd. c. est. b. sed sill's sic factus nõ attingit ad hoc ideo nõ est cõpletus circulus per sill'm ⁊ h̃ est. Insit enim. a. omni. Scdo manifestat ꝙ circulo ostẽdi põt ꝓpositio particularis in tertio mõ ubi minor est pticularis. aliqd. c. est. a. omne. c. est. b. ergo. b. est. a. ex cõuersa minoris ⁊ ꝯpõne sill'at̃ ma. in quarto mõ sic. Aliqd. b. est. a. omnẽ. b. est. c. ergo aliqd. c. est. a. ⁊ h̃ est. Si aũt a. b oĩ. c.

Et cũ sũt hec qdẽ ꝑdicatiua illa vero priuatiuis aũt ꝑdicatiua ostẽdet̃ altera. Insit enĩ. b. omni. c. a. aũt alicui nõ insit: ꝯclusio qñ. a. alicui. b. nõ inest. Si ergo sumat̃. c. oĩ. b. inẽ: ierat aũt ⁊. a. nõ omni. b. necesse est. a. alicui. c. nõ icẽ medũ. b. Cũ autẽ ꝑuatiua fit ul'is non ostẽdit̃ altera nisi sint in eoribus. Si sumat̃ cui hoc alicui nõ inest: alterũ alicui inest: ut si. a. qdẽ nulli. c. b. aũt alicui ꝯclusio quoniam. a. alicui. b. nõ iest. Si g̃ sumat̃ cui alicui. a. non inest. c. alicui inesse necesse est. c. alicui. b. inesse alicui autem non est conuertẽtem vniuersalem ꝓpositionem ostẽdere alteram: nullo enim modo erit sillogismus.

Cõsiter ostẽdit quomõ circulo ostẽdit̃ pticularis in modis negatiuis ⁊ ꝑmo in qnto mõ fit sic ꝑncipalis sill's aliqd. c. nõ est. a. omne. c. est. b. ergo aliqd. b. nõ ẽ. a. ex ꝯpõne ⁊ cõuersa mi. sillogizat̃ ma. in eodem. sic aliqd. b. nõ est. a. omne. b. est. c. ergo aliqd. c. nõ est. a. ⁊ h̃ est. ⁊ cuꝫ sunt hec quidem. 2° dicit ꝙ in eodẽ modo particularis sillogizari non põt nisi ꝓus fiat trãspõ negatiue in affirmatiuã. sic enim fit sill's pncipalis. Nulluꝫ. c. est. a. aliqd. c. est. b. ergo aliqd. b. non est. a. ex conuersa minoris trãsposita in affirmatiuã ⁊ ꝯpõne sillogizat̃ ꝯuersa minoris sed non attigit sill's ad minorem sic. Cui alicui nõ inest. a. illi alicui inest. c. sed. b. alicui nõ inest. a. ergo. b. alicui non inest. c. Ex qua sequit̃ per cõuersionẽ aliqd. b. c. esse. b. qd erat minor ⁊ ita nõ est sill's cõpletus circularis ⁊ h̃ est. Cum autẽ ꝑuatiua ul'is. Dubitabit̃ hic forte de eo qd dicit in ulibus modis non posse ostendi circulariter. hoc enim videt̃ falsum tum qr ex ꝯuertibilibus cõtingit sill'are ꝯõnem ul'em in tertia figura. tuꝫ qr ꝓpter ꝯuertibilitatem terminoꝝ põt 2° que est particularis trãsponi in ul'em ex qua ⁊ ꝯuersa cum altera ꝑmissarum seqtur reliqua ꝑmissarũ ⁊ dicit ꝙ particularis nõ põt nec debet ꝯuerti in ul'em: cuius oppositum videt̃ eadem rõne qua cõuertit̃ ul'is affirmatiua in terminis simpliciter ꝓpter terminoꝝ cõuertibilitatem põt pticularis ꝯuerti in ul'em. Dicẽdũ adhuc ꝙ lꝫ termini ul'is ꝓpõnis ꝯuertibiles sint nõ tñ pticulares ⁊ ideo poterit uti tali trãspõne pticularis in ul'em. Põt dici forte melius ꝙ sill's circularis formam sill'i nõ seruat. vñ cum de forma sill'i sit ꝙ ul'is non ꝯcludit̃ nisi ex ulibus. ⁊ de forma sill'i tertie figure sit ꝙ possit in ꝯõnem pticularẽ nõ debet sill's circularis alteram ꝯcludere ul'em ex altera pticulari nec in tertia figura ul'em. nihil enim supponi debet in sill'o circulari oppositũ forme sillogistice: supponi tñ põt aliquid qd est extra formã sill'i. ⁊ talis est ꝯuersio simplex ul'is affirmatiue ⁊ ita ꝗuis termini cõuertant̃ non tñ debet cõcludere ul'eꝫ in tertia figura. Sed tũc dicet ꝙ põt supponere ꝯuersionẽ pticularis in affirmatiuã sicut supponit ꝯuersionẽ simpl'r. Dicẽdũ ꝙ ad hoc ꝙ fiat suppõ alicui° ꝯuersionis opꝫ ꝙ tñ dicat̃ per ꝑmã ꝗꝫ per tertiã. ul'am plius. h aũt in omni ꝯuersione seruãdũ ut tm ponat̃ per ꝯuertibilitatẽ ꝗꝫ per ꝯuersam. uel amplius sic aũt est in ul'i affirmatiua ꝯuersa simpl'r tãtũ enim põt ꝯuertẽs quãtũ põt cõuersa. sed sic non ẽẽt si trãsponeret̃ pticularis in ul'em. plus enim ponit̃ per ul'em ꝗꝫ per pticularẽ ⁊ ideo ꝗuis utraqꝫ istarũ trãsponat̃ extra formã sill'i sicut alterã licet supponere. s. trãspõneꝫ ul'is in ul'em affirmatiuã per cõuersionẽ. alterã aũt nõ licet supponere. s. trãspõnẽ pticularis in ul'em. Sed opponit̃ ꝙ rõne hac nõ debeat ab Ari. supponere illã trãspõneꝫ que est negatiue in affirmatiuã qr plus ponit̃ per tertiã ꝗꝫ per ꝑmã. Et dicẽdum ꝙ nõ plus ponit̃ per scdam ꝗꝫ per ꝑmã. lꝫ enim uere de se simpl'r ꝯstãtiã terminoꝝ nõ requirat ꝓut est in sill'o circulari requirit quãdã ꝯstãtiã terminoꝝ. cõicat eniꝫ cũ affirmatiua ꝓpõne cuius termini h̃nt ꝯstãtiã in altero termino. vñ idẽ debet̃ per istũ Nullũ. a. est. b. ⁊ p istã Cui nulli iest. a. oĩ. b. ꝑm ꝙ in circulo accipit̃. Alio autẽ mõ dicit̃ per vnã ⁊ per aliã. De alijs autẽ posset opponi sed satis patet per ea que dicta sunt circa ꝑmã figuraꝫ ⁊ per eo que dicta sunt in expõne textus.

m

Manifestum igitur quoniam in ꝑma quidem figura per se inuicem ostẽsio ⁊ per tertiam ⁊ per primam fit figuram. nam cum predicatiua quideꝫ est conclusio per primam: cum autem priuatiua per tertiam: sumit̃ enim cum hoc nulli alteruꝫ omni inesse. In media autem figura cum vniuersalis est sillogismus: ⁊ ꝑ ipsam figuram ⁊ per primam: cum auteꝫ particularis ⁊ per ipsam ⁊ postremaꝫ. In

tertia vo per ipsam omnes. Manifestum τ quoniam τ in tertia τ in media qui non per ipsos ostenduntur sillogismi: aut non sunt ꝯm eam que circuli est ostensionem: aut imperfecti.

¶ Postq̄ determinauit quomodo fit ostensio circularis per omnes figuras. hic concludit quedam correlaria ex determinatis manifesta τ diuiditur in duas. In prima concludit quoddam singulatim figuras respi'. in secūdo cum dicit. [manifestum τ quoniam.] concludit quoddam pertinens simul ad secundam τ tertiaȝ figuram. in prima sic procedit. primo concludit quoddam pertinēs ad figuram primam dicens. q̄ ꝯ° circularis in prima figura aut fit per primam figuram aut per tertiā. In modis autem affirmatiuis fit per primam figuram. Iteȝ in modis negatiuis ad concludendum propositionem negatiuam fit per primam. ad concludendum autem affirmatiuam propositionem in modis negatiuis fit circularis sillogismus per tertiam figuram: τ h est. [Manifestum est igitur.] secundo concludit q̄ pertinens ad secundam figuram dicens q̄ in modis vniuersalibus secunde figure: aliquando fit per primam: aliquando per secundam: aliquando per tertiam qđ sic intelligendum est. per primam figuram fit ostensio ad concludenduȝ propositionem negatiuam in primo modo. per secūdam ad concludendum negatiuam propositionem iuxta secundum modum. per tertiam ad concludendum affirmatiuam propositionem iuxta utrūq̄ȝ modum. In modis autem secunde figure particularibus fit per secundam aut per tertiam figuram. per secūdam ad concludendū particularem propositionem quarti modi. per tertiaȝ ad cōcludendum particularem propositionem tertij modi: τ h est. [In media autem figura.] Consequenter autem concludit quoddam ptinens ad tertiā figuram. s. q̄ quādo fit circulatio in secūda τ in tertia figura τ non per figuram eandem aut non erit tunc ostensio circularis: aut si sic illa erit imperfecta illa circulatio τ h est. [Manifestuȝ τc.] ¶ Dubitabit de hoc qđ dicit sillogismū circularem in secūda primo ad concludendum vniuersalem propositionem esse per tertiam figuram. hoc enim videtur falsum eo q̄ ibi concludit vniuersalis que non potest concludi in tertia figura. Dicendum q̄ non ostēdit Ari. cum conclusio illa cōcludit τ in tertia figura sed q̄ ostensio eius ꝯōnis fit per virtutem tertie ostendit eniȝ quasi ꝓpo^ce per virtutem dispositionis implicite in maiori propositione in qua quidem fit dispositio tertie figure: q2 cū dicit Cui nulli inest. a. illi omni inest. b. significat in hac ꝓpositione dispositio tertie figure τ virtute illius dispositionis fit ostensio quasi a positione antecedētis τ h est q̄ hic subiūgit in littera pro causa dicti sumit h [cui nulli alterum omni inesse.] Similis autem est oppositio de omnibus prehabitis dispositionib^9 ubi fit trāslatiōe negatiue i affirmatiuā. ¶ Sed dubitat de eo qđ ibi dicit oēs circulationes factas in tertia figura fieri per eādem figuram. hoc enim apparet factum per quartuȝ moduȝ ubi concludit propositio circulariter per ꝑmam figuram. Et dicendum q̄ ille sillogismus simpliciter circularis non est sed incomplete concludit enim conuersam propositionis quam concludere debet. Intētio autem Ari. est q̄ ostensiones circulares complete etiāȝ fiunt in tertia per eandem figuram: talem ostēsionem uocat circularem. ¶ Deinde forte dubitabit que sunt ostēsiones in secunda τ in tertia figura non concludentes in figura ꝓpria que circulares non sunt: τ que sunt ille que circulares sunt sed incomplete. Et dicēdum q̄ ille que non fiunt ꝯm dispositionem ostensiuā circularis ex ꝯōne τ conuersa vnius premissarum non sunt circulares.

q2 non contingit eis dist^9 circularis. hi^9 enim sunt omnes ostensiones secūde figure concludentes propositiones affirmatiuas ut breuiter patet ex ꝓdictis τ sunt omnes per tertiam figuram ꝯm q̄ nuper dictum est. ille autem ostensiones que ex ꝯōne τ conuersa vnius premissaruȝ possunt solū in cōuersam propositionis ostendere τ non in ipsam propositionem ostēdendam nisi per cōuersionem circulares sunt aliquo modo sed incomplete q2 non de se attingunt in redeundo ad idem a quo fiebat exitus. hi^9 autem ostensiones facte in quarto modo τ sexto tertie τ in primo secūde ad concludendum negatiuam τ sic patet intentio per ultimum conclusum.

c Onuertere autem est transponentem conclusionem facere sillogismum: quoniam uel primū in medio non inerit: uel hoc postremo: necesse eniȝ conclusione conuersa τ altera manēte ꝑpositione interimi reliquam: nam si erit τ conclusio erit: differt autem opposite aut contrarie conuertere conclusionem: non enim fit idē sillogismus utroq̄ȝ modo cōuersa. palam autem hoc erit per cōsequētia. Dico autem opponi ꝯtrarie omni nulli: alicui τ non alicui inesse. τ opposite quidem omni inesse non omni inesse: τ alicui τ nulli.

¶ Postq̄ determinauit potestatem sillogismi quantum ad ꝯōnem in seipsa. hic intendit de eius potestate quantum ad oppositum ꝯōnis τ diuidit in duas. in prima determinat de potestate eius quantum ad oppositum ꝯōnis sillo^ce. secūdo cuȝ dicit. [Per impossibile autem sillogismus.] de potestate eius quantum ad oppositū ꝯōnis nō sillo^ce. In prima parte determinat de sillogismo conuersiuo in quo supponēdo sillogismum perfectū ex opposito ꝯōnis τ vna premissarum interimitur sillogiçatur τ diuidit in duas. in ꝑma manifestat quid sit conuersiue sillogiçare ex quo patet diffinitio sillogismi conuersiui. in secūda cum dicit. [Sit enim ostēsum.] determinat quomodo fit sills conuersiuus. In ꝑma sic ꝓcedit. ꝑmo describit ꝯūsiue sillare dicēs q̄ h est ex opposito ꝯōnis τ altera ꝑmissarum reliquā interimere τ h est. [Cōuertere aūt.] 2° descriptioneȝ declarat τ ꝑ° q̄si uerificat eam dicens q̄ ex opposito ꝯōnis cum altera ꝑmissaruȝ seqtur oppositum alterius premisse: q2 ex vna premissa ordinata cum alia sequit ꝯ° τ est virtus huius maxime ab illa maxima destructo cōseq̄ute destruit antecedēs τ hec est. [Non enim.] Secūdo ne putet q̄ similr eodem modo accipiēdum sit oppositum ꝯōnis dicit q̄ nō multū enim differunt accipere cōtrarium eius τ contradictoriam accipere: non enim ubiq̄ȝ fit sillogismus interimēdum premissas quoctiq̄ȝ accipiēdo opposito q̄ manifestabit in sequētibus τ gratia huius oppositiones distinguit dicens oppositas esse affirmatiuam τ negatiuā τ vniuersalem τ particularem τ sunt oppositum per contradictionem in qua ꝑmo τ maxime inuenit opposito Cōtrarias autem dicit vniuersalem affirmatiuam τ negatiuam uel particularem affirmatiuam uel particularē affirmationem τ negationem vnde extēdit h nomen cōtrarietatis ad uere contraria τ subcōtraria τ h est. [Differunt autem oppositum.]

¶ Sit enim ostensum. a. de. c. per medium b. Si igitur. a. sumatur nulli. c. inesse omni autem. b. nulli. c. inerit. b. Et si. a. quidem

nulli.c.b.autem omni.c.a.non omni.b.ꝛ non omnino nulli:non enim ostendebatur vniuersale per postremam. Omnino autem eam que est ad maiorem extremitatem propositionē non est destruere vniuersale per conuersionem. Semper eniꝫ interimit per tertiam figuram:necesse est enim ad postremam extremitatem vtrasqꝫ sumere propositiones/ꝛ si priuatiuus sit sillogismus similiter. Si enim ostensuꝫ sit.a.nulli.c.inesse per.b.medium:ergo si sumatur.a.omni.c.inesse nulli autē.b.nulli.c.inerit.b.ꝛ si.a.ꝛ.b.omni.c.a.alicui.b.ꝫ nulli inerat.

¶ Consequēter determinat quomodo fiat sillogismus cōuersiuus ꝛ diuidit in duas. In pͥma ostendit inueniri per omnes figuras. In secūda cum dicit.⌊ Manifestum ergo ex hys.⌋ quedaꝫ correlaria ex predictis manifesta cōcludit. pͥma in tres ſm tres figuras. In pͥma earum docet sillogiçare in prima figura ꝛ in modis vniuersalibꝰ secūdo in particularibus cum dicit.⌊ In particularibus autem sillogismis.⌋ Adhuc vniuersalibus primo supponendo contrariam ꝯōnis.secūdo contradictoriam cum dicit.⌊ Si autem opposite.⌋ Adhuc supponendo cōtrariam pͥmo docet sillogiçare conuersiue iuxta primū modum.secūdo iuxta secūdum. Juxta pͥmum sic fit sillogismus principalis factus.omne.b.est.a.ꝛ omne.c.est.b.ergo omne.c.est.a.accepta ergo contraria ꝯōnis cum maiore sillogiçaꝛ per secūdam figuram contraria minoris sic. Omne.b.est.a.nullum.c.est.a.ergo nullum.c.est.b. Jterum accepta contraria ꝯōnis cum minore potest sillogiçari per tertiam.contraria maioris sic.nullum.c.est.a.omne.b.est.c.ergo aliqͦd.b.non est.a.ꝛ ħ est.⌊ Sit enī ostēsum.⌋ Juxta secūdum modum sillogiçaꝛ cōuersiue vt si perfecto illo sillogismo nulluꝫ.b.est.a.omne.c.est.b ergo nullum.c.est.a.accipiaꝛ contraria conuersi cuꝫ maiore ad sillogiçandum cōtraria minoris per secūdam figuram sic nullum.b.est.a.omne.c.est.a.ergo nullum.c.est.b.uel accipiaꝛ eadem cum minore ad sillogiçanduꝫ per tertiam figuram contradictoriam maioris sic.omne.c.est.a.omne.c.est.b.ergo aliqͦd.b.est.a.ꝛ hec est.⌊ Et si in priuatiuis.⌋ Nota igiꝛ ꝙ non interimiꝛ ħ maior ꝓpositio nisi per contradictoriam suam de quo solet queri causa sed frustra.qꝛ Aꝛ.exprimit tamen in littera ma.enim vniuersalis est ꝛ interimiꝛ silr per tertiam figuraꝫ in qua nunꝙ̄ concludiꝛ nisi particularis ꝛ ideo nō concludiꝛ in ꝯuersiuo cōtraria maioris sed contradictoria.

¶ Si autem opposite conuertatur conclusio sillogismi oppositi ꝛ non vniuersales erunt:fit enim altera propositio particularis:quare ꝛ cōclusio erit particularis. Sit enim predicatiuus sillogismus:ꝛ conuertatur sic:ergo si.a.non omni.c.b.autē omni.b.non omni.c.ꝛ si.a.quidem non omni.c.b.autem omni.c.a.non omni.b. Similiter autē ꝛ si priuatiuus sit sillogismus nam si.a.alicui.c.inest.b.autem nulli.b.alicui.c.non inerit non simpliciter nulli ꝛ si a.quidem alicui.c.b.autem omni.quemadmodum in principio sumptuꝫ est.a.alicui.b.inerit.

¶ Consequenter docet conuersiue sillare supponēdo cōtradictoriam conclusionis in modis vniuersalibus.ꝛ pͥmo in primo modo.secūdo in secūdo. In primo sic accepta contradictione cum maiore sillogiçaꝛ cōtradictoria minoris per secūdam figuram sic.omne.b.est.a.aliqͦd.c non est.a.ergo aliqͦd.c.non est.b. Adhuc eadeꝫ accepta cum minore sillogiçaꝛ contradictoria maioris per tertiam figuram sic.aliquod.c.non est.a.omne.c.est.b.ergo aliquod.b.non est.a.ꝛ ħ est.⌊ Si autem opposite cōuertanꝛ.⌋ Deinde docet idem in secūdo mō accepta enim contradictoria ꝯōnis cum maiore sillogiçaꝛ cōtradictoria minoris per secūdam figuram sic. Nulluꝫ.b.est.a.aliquod.c.est.a.ergo aliqͦd.c.non est.b. Adhuc eadem accepta cum minore sillogiçaꝛ cōtradictio maioris per tertiam figuram sic quoddā.c.est.a.omne.c.est.b.ergo ꝙ omne.b.non est.a.ꝛ ħ est.⌊ Similiter autem ꝛ priuatiuus.⌋ Nota igiꝛ ꝙ in sillogismis vniuersalibus cōuersiuis neutra premissarum interimiꝛ nisi per contradictoriam suam si accipitur conclusionis ꝯtradictoria de quo solet queri causa sed frustra qꝛ assignaꝛ eam Aꝛ.in littera.qꝛ enim vtraqꝫ premissarum vniuersalis contradictoria ꝯōnis est particularis ꝛ vniuersalis non sequitur nisi ex vniuersalibus ideo ex cōtradictione ꝯōnis que particularis non sillogiçaꝛ contraria alicuius premisse que est vl̄is sed solum contradictoria que est particularis.

¶ In particularibus autē sillogismis quādo opposite conuertitur conclusio:interimuntur vtreqꝫ propositiones:quādo vō ꝯtrarie neutra:non enim iam accidit quēadmodum in vniuersalibus sillogismis interimere deficiente conclusione ſm cōuersionem:sed nec omnino interimere. Sit enim ostensum.a.de aliquo.c.ergo si sumatur.a.nulli.c.inesse.b.autem alicui.a alicui.b.non inerit. Et si.a.nulli.c.b.auteꝫ omni nulli.c.inerit.b. Quare interimuntur vtreqꝫ. Si autem contrarie conuertitur neutra. Nam si.a.alicui.c.non inest.b autem omni.b.alicui.c.non inerit.sed nōdum interimitur quod ex principio:cōtingit enim alicui inesse ꝛ alicui nō inesse.vniuersaliter autem.a.b.omnino nō fit sillogismus. Si enim.a.quidem alicui.c.non inest.b.autem alicui inest neutra propositionum vniuersalis. Similiter autem ꝛ si priuatiuus sit sillogismus. Si enim sumatur.a.omni.c.inesse interimuntur vtreqꝫ. Si autem alicui neutra:demonstratio autem eadem.

¶ Hic docet sillogiçare conuersiue iuxta particulares sillogismos prime figure ꝛ procedit sic.primo ponit duas conclusiones quasi regulas.quarum prima est ꝙ in particularibus sillogismis accepta cōtradictoria ꝯōnis interimitur vtraqꝫ premissarum.secūda est accepta cōtraria eius neutra interimiꝛ ꝛ ħ est.⌊ In particularibus.⌋ Secūdo ostēdit eas pͥmo in tertio pͥme.2ͦ dicit silr esse in quarto. In tertiis modo pͥme ꝯuerificat pͥmam regulam.

secūdo secūdam ꝑmam uerificat sic perfecto sillogismo sic. omne. c. b. est. a. aliqd. c. est. b. ergo aliqd. c. ē. a. si sumat̄ cōtradictoria ꝯōnis cum maiore sillogiçat̄. In secūda figura cōtradictoria minoris sic. Omne. b. est. a. nullū. c. est. a. ergo nullum. c. est. b. accepta autem eadē cū minore sillogiçat̄ in tertio cōtradictoria maioris sic Nullū. c. est. a. aliqd. c. est. b. ergo aliqd. b. nō est. a. Ostēdat̄ eni a. deinde uerificat secūdam regulā; dicēs q accepta ꝯōnis cōtraria cum maiore fit sill's sed nō interimit minorem qd ꝯcludit sub ꝯtraria minoris ꝛ h̄ pse pꝫ. Si aūt cōtraria ꝯōnis accipiat̄ cum minore omnino nō erit sill's: quia utraqꝫ particularis est ꝛ ita accepte cōtraria ꝯōnis neutra premissarū interimit̄ ꝛ h̄ est. [Si autē ꝯtrarie.] Cōsequēter dicit sililiter eē in quarto mō. s. q accepta cōtradictoria ꝯōnis interimit̄ utraqꝫ ꝑmissarū. accepta vo ꝯtraria neutra interimit̄ ꝛ h̄ est. [Silr aūt ꝛ si ꝑuatiu'.] Nota ergo q gñaliter in ꝑma figura ꝯuersiue sillogiçādo interimit̄ ma. per tertiā figurā. mi. aūt per scdaꝫ. ꝛ sic accipit̄ oppositū ꝯōnis loco ꝑpōnis interimēde. ꝛ hoc dicit Arl'. in fine capli ꝛ ibi dicet̄ eius causa. Notādum ergo q duodecim sunt hic silli cōuersiui qui sic sumunt̄ ad sillogiçādū cōuersiue iuxta ꝑmam figurā. aut accipitur cōtraria ꝯōnis aut cōtradictoria eius. si contraria aut ergo sill's ꝑfectus est ul'is aut ꝑticularis. si ꝑticularis sic non interimit̄ aliq̄ ꝑmissarū cuius causa solet queri sed frustra qꝛ Arl'. assignat causam in littera si sit ul'is aut primus modus aut secūdus. Si ꝑmus sic sunt duo sillogismi cōuersiui. vnus ad interimēdū maiorē ꝛ alius ad intermendū minorē. si sit modus secūdus sililiter sunt duo qua accepta ꝯtraria ꝯōnis quatuor sunt cōuersiui silli. si sūt supponat̄ ꝯtradictoria aut ergo sill's ꝑfectus sill's est ul'is aut ꝑticularis. Si ul'is aut ꝑmus modus aut secundus. si ꝑmus modus sic sunt duo silli ꝯuersiui. si secundus sic iterū duo. si sill's ꝑfectus fuerit ꝑticularis aut ergo tertius modus iuxta ipsum sunt iteruꝫ duo ꝛ ita octo sunt cōuersiui silli supposita cōtradictione ꝯōnis: ꝛ supposita cōtraria sunt q̄tuor ꝛ ita vniuerse sunt duodecim. ¶ Dubitaret hic forte aliqs de sill'o cōuersiuo utrū possit eē instrumētū ad artē ꝑtinēs qd nō videt̄. ars eni imitat̄ nām ꝑm Arl'. in 2° phisicoꝝ. sed natura nihil agit ut idem interimat: ergo neqꝫ ars: sed sill's cōuersiuus conclusionē cōstituit deinde interimit eādē per oppositum eius suppositū. cōstituit eniā ꝑmissam ꝛ ipsam ꝑimit per eius oppositū cōcludēs. ergo sill's cōuersiuus nō videt̄ instrumētum ad artē ꝑtinēs. Et dicēdū q sill's conuersiuus neqꝫ est cōtra modū artis neqꝫ cōtra modū nature. sic enim est in natura q posito antecedēte ponit̄ consequēs ꝛ destructo cōsequēte destruit̄ antecedēs. sicut etiā est in arte ꝛ hec supponēdo ꝑut sillogismus cōuersiuus. sill's ergo talis nō supponit oppositū ꝑme ꝯōnis ut fiet in ꝑemptione illius: nec ꝯcludit oppositū ꝑmisse ut fiet in ꝑemptione illius: sed ut qꝛ destructo ꝯñte destruitur antecedēs ostēdat̄ ꝯñtiā esse necessaria ꝯñtis ad antecedēs ꝛ h̄ est. Cōns ad premissas. ¶ Dubitabit forte aliqs cōsequēter de eius differētia ad sill'm ex falsis. videt̄ enim sillogiçari sub eo qa accipit pro ꝑmissa oppositū ꝯōnis uere ꝑ ꝯclusē. Et dicēdū q non cōnnet̄ sub sill'o ex falsis. sill's enim ex falsis semꝑ accipit falsum uel falsa. sed sic nō facit cōuersiuus. ꝯtigit enim sill'm ꝑfectū cōcludere falsum. ꝛ tūc sill's ꝯuersiuus suppones ei' oppositūꝫ supponit uerum ꝛ ꝑcedit ex ueris. ¶ Ulterius dubitabit forte ad quem ꝑtineat sillogismus cōuersiuus ꝛ que sit eius utilitas. Et dicēdum q eius utilitas est si negat̄ aliqua ratio ostēdere ipsam esse necessariā. si enīꝫ ostēdat̄ q ex opposito ꝯñtis sequitur oppositū antecedentis ostēsum est ꝯsequēs sequi ad antecedēs necessario ꝛ hoc sillogismo usus est Arl'. in primo libro ad ꝑbandū necessitatē silloꝝ: ꝑtinet autē ad sophistā ꝛ dialeticum ꝛ ad demōstratorē. ad sophistam nō quocūqꝫ modo sed ꝑ

ut utit̄ sillogismo peccāte in materia ꝛ non in forma. premissis autem cōcessis pōt ostēdere ex necessitate sequi ꝑ sillogismū cōuersiuum eo q sillogismus cōuersiuus ante se supponit sillogismum. ꝑ uō q sophista utitur sillogismo apparente qui peccat in forma inutilis est et sillogismus cōuersiuus. non est enim sillogismus perfectus sed apparēs tm̄. ad demōstratorē vo non ꝑtinet semper. disputādo enim cum discipulo ad ipsum nō ꝑtinet quare oportet discētem credere nec oportet discētem demōstrare sed suppōne disputādo tamē cauillatorie qui resistit iam ꝑpositioni q̄ꝫ ꝯōni oportet illum uti sillogismo cōuersiuo. Ad dialeticū autem maxime ꝑtinet ꝛ qꝛ dialetica obuiatiua ꝛ exercitatiua est ut sigt Arl'. uersus finē thop̄. ubi dicit q oportet dialeticū exercitatum esse in conuersiuis ꝯōnibus ad meditationem ꝛ exercitationē. ibi enim diffinit sillogismū. ¶ Sed tunc querit̄ si ibi diffinit̄ ꝛ hic quomodo differēter ꝛ que sit differētia datarū ꝯōnum hic ꝛ ibi. ꝛ quare ibi non determinat̄ de sillogismo cōuersiuo cum maxime ad dialeticū pertinet. Dicēdum q hic diffinit̄ sillogismus cōuersiuus ꝑm q cōmuniter se habet ad oēm materiā. s. probabilem ꝛ necessariam qd patet per diffinitionem que est. Cōuersio est sillogismus interimēs ꝑmum idem medio uel mediuꝫ postremo. hoc enim est quātum ad oēm ꝯñam ꝛ materiaꝫ. In fine autem thop̄. diffinit̄ ꝑm q cōtrahit̄ ad materiaꝫ probabilem qd patet per diffinitionē ibi datam que est q cōuertere est transponere ꝯōnem cum reliqs interrogationibus interimere vnum eoꝝ que data sunt. Interrogationes enim proprie in dialeticis sunt ꝛ in materia ꝑbabili. ibidē enīꝫ oportet dari ꝑmissas ꝛ respicit̄ ad earum dationē non aūt ita est in disciplinis. Patet igit̄ differentia diffinitionū hic date de sillogismo cōuersiuo ꝛ ibi date. patet enim quare ibi de eo determinat̄ potius q̄ꝫ alibi. In hoc enim libro determinari habēt rationes cōmunes dialetico ꝛ demōstratori ꝛ sic determinat̄ hic sillogismus cōuersiuus. ¶ Cōsequēter dubitabit aliqs de diffinitiōe hic posita. ꝛ ꝑmo querit̄ quare diffinit cōuertere ꝛ non sillogismū conuersiuum cum conuertere actus eius sit. Ad qd dicēdum q sillogismus ꝯuersiuus non differt in eē ma a sillogismo ꝑfecto ostēsiuo. fiūt enim in eisdem terminis sed plane differt quo ad hūc actum qui est cōuersio siue cōuertere qꝛ qd cōcludit̄ per ostensiuum supponit̄ non esse in cōuertēdo ꝛ ideo magis diffinit conuertere q̄ꝫ sillogismuꝫ conuersiuum qꝛ per hoc magis patet differētia conuersiui ꝛ ostēsiui perfecti. sed ex diffinitione eius qd est cōuertere reliqt diffinitioneꝫ conuersiui sillogismi manifestam. Eadē enim oppositio posset esse circularis ostēsionis ꝛ eadē est solutio. ¶ Adhuc dubitabit̄ qꝛ videt̄ diffinitio diminuta eo q non extendit se nisi ad cōuersionem factam in ꝑma figura. dicit enim q tūc est cōuertere quādo per oppositū ꝯōnis interimit̄ ꝑmum inesse medio uel mediuꝫ postremo. sic autem cōuertere non est nisi in ꝑma. In secūda enim interimit̄ medium inesse ꝑmo uel postremo. In 3ª autē primum uel postremū medio. Adhuc hec diffinitio nō cōtingit nisi cōuersioni facte circa sillogismuꝫ affirmatiuū ad interimēdum enim maiorē sillogismi negatiui oportet ostēdere primuꝫ inesse medio. in affirmatiua aūt oportet ostēdere primū ei nō inesse. ¶ Adhuc dicēdū q si aliqua ꝑprietas debeat diffiniri debet diffiniri ꝑm illū modum quo cōtingit ei cui primo inest. ibi enim est eē eius excellētissimum ꝛ ꝑmum sic enim in oībus alijs rebus diffiniendis q in statu suo nobilissimo debent diffiniri sed conuersio ꝑmo ꝛ excellentissime inuenit̄ in prima figura ꝛ in modis affirmatiuis ꝛ ideo hic diffinit̄ ꝑm eius talem statum. Per illam autem diffinitionē datur satis intelligi conuersio in alijs figuris ꝛ modis. ¶ Cōsequēter queri potest de oppositionibus quas ipse enumerat sed alibi habet locum ꝑpriū. vnde solum notādū est q

h sub cõtrarietatem cõprehẽdit sub ipsa cõtrarietate. vnde tres sunt oppositiones quas enumerat hic ⁊ sumuntur sic. ois oppositio aut est affirmatiõis ad negationem: aut econuerso. aut ergo in utraq; accipit̃ sc̃m vniuersaliter ⁊ est cõtrarietas. aut particulariter ⁊ sic est subcontrarietas. aut in altera uliter ⁊ in reliqua particulariter ⁊ sic est cõtradictio. ¶ Ultimo forte dubitabit̃ de eo qd̃ docet sillogiçare per cõtrariã ɔ̃nis sicut supponẽdo cõtradictoriã eius. videt̃ enim non debere sillogiçare ⁊ supponẽdo cõtrariã q̃̃uis enim neget̃ ɔ̃ precedẽtis sillogismi non est accipiẽda eius cõtraria ꝑut uera q: nõ sequitur si vna ɔ̃trariarũ est falsa q͛ reliqua sit uera. Dicẽduz q͛ sillogismus cõuersiuus solũ innuit ꝓbare ɔ̃nam ⁊ iõ ibi ad ipsum de ueritate ɔ̃nis uel falsitate siue enim sit uera siue sit falsa. Si oppositũ ɔ̃nis interimit primam ex aliqua p̃missa sequit̃ ɔ̃º. ⁊ h siue oppom cõtrarium sit siue cõtradictoria q: neq; cõtraria neq; cõtradictoria simul stãt cum eodem. de alijs autem que quert possent circa litteram reddit adhuc causam in littera sicut patet in scientia.

In secũda autem figura eadez quidem que est ad maiorẽ extremitatem ꝑpõnem: nõ est interimere cõtrarie quolibet mõ cõuersione facta: semper enim cõclusio in tertia figura: ulis aũt non fuit in hac sills. Alteram aũt siliter interimemus ɔ̃uersioni: dico aũt similr̃ si cõtrarie cõuertit̃ contrarie. Si aũt opposite opposite. Insit enim. a. omni. b. c. aũt nulli: cõclusio. b. c. Si ergo sumat̃. b. omni. c. ineẽ ⁊. a. b. maneat. a. omni. c. inerit: fit enĩ prima figura. Si aũt. b. omni. c. a. aũt nulli. c. a. nõ omni. b. figura postrema. Si aũt opposite cõuertat̃. b. c. a. b. qdem. Similiter ostẽdit̃. a. c. aũt opposite. Nam si. b. alicui. c. a. aũt nulli. c. a. alicui. b. nõ ierit. Rursum si. b. alicui. c. a. aũt omni. b. a. alicui. c. q̃re oppositus fit sills. Similiter aũt ostẽdet̃ ⁊ si ecõuerso se habeant ꝑpõnes.

¶ Hic docet quõ fit sills ɔ̃uersiuus in scd̃a figura. ⁊ primo ponit duas regulas obseruãdas in hac cõuersione. scd̃o ostẽdit eas determinãdo sillm̃ in hac figura. ꝑma istaruz est h. Per ɔ̃uersiuũ sillm̃. Juxta secũdã figurã nõ cõcludit̃ ɔ̃ria maioris qñ ocũq; mõ oppositũ ɔ̃nis sumat̃ cu ius cã est ut dicit q͛ mõ interimit figurã in qua nõ cõcludit ulis: ɔ̃ria aũt maioris in secũda figura ulis est ⁊ h est. ⌊ In secũda aũt figura. ⌋ Scd̃a regula hec est si supponitur ɔ̃dicª ɔ̃nis cõcludit̃ ɔ̃tradicª minoris. si ɔ̃traria cõtraria q: eodẽ mõ interimit̃ minor quõ supponit̃ oppositũ ɔ̃nis ⁊ h est. ⌊ Alter aũt siliter. ⌋ Et nota q͛ iste regule sunt tã in ꝑma q̃̃ in scd̃a figura. ɔ̃ñter ostendit eas determinãs sillm̃ ɔ̃uersiuũ in scd̃a figura. ⁊ ꝑmo in modis ulibº. scd̃o in ꝑticularibº cũ dicit. ⌊ Si aũt in pte. ⌋ Adhuc in ulibus ꝑmo in scd̃o mõ. Scd̃o dicit siliter eẽ in primo mõ. ꝑma in duas. i ꝑma docet ɔ̃uertẽ silloce. in scd̃o mõ supponẽdo ɔ̃trariã ɔ̃nis. in 2º supponẽdo ɔ̃dicam. Dicit igit̃ q͛ supponẽdo ɔ̃trariã ɔ̃nis cũ maiore cõcludet per ꝑmã figurã ɔ̃traria minoris ut ꝑsito sillo oẽ. b. ẽ a. nullũ. c. est. a. g͛ nullũ. c. est. b. per ɔ̃trariã ɔ̃nis ⁊ maiorẽ sillat̃ ɔ̃traria minoris. sic oẽ. b. est. a. oẽ. c. est. b. g͛ oẽ. c. est. a. eadẽ sũpta cũ minore sillat̃ ɔ̃traria maioris per tertiã figurã sic nullũ. c. est. a. oẽ. c. est. b. g͛ quoddã. b. nõ est a. ⁊ h est. ⌊ Insit eni. a. oi. b. ⌋ Cõñter docet ɔ̃uersiue sillare in eodẽ mõ ɔ̃tradicª ɔ̃nis accepta. si eni; accipiat̃ cõtradicª ɔ̃nis cũ maiore sillat̃ per ꝑmã figurã ɔ̃tradicª minoris sic. oẽ. b. est. a. aliqd̃. c. est. b. g͛ aliqd̃. c. est. a. eadẽ aũt cũ minore sillat̃ in tertia figura ɔ̃tradictoria maioris sic. Nullũ. c. est. a. aliqd̃. c. est. b. g͛ aliqd̃. b. nõ est. a. ⁊ h est. ⌊ Si aũt opposite. ⌋ Cõñter docet silr̃ eẽ circa modũ primũ secũde ⁊ h est. ⌊ Silr̃ ostendet̃. ⌋

¶ Si autẽ in parte est sillogismus qdez cõtrarie cõuersa cõclusione neutra ꝑpositionum interimit̃: quẽadmodũ in ꝑma figura: opposite aũt utreq;. ponat̃ enim. a. b. quidẽ nulli ineẽ. c. aũt alicui cõclusio. b. c. si ergo ponat̃. b. alicui. c. ineẽ ⁊. a. b. maneat cõclusio erit quoniã. a. alicui non inest: sed non interimit̃ qd̃ ex ꝑncipio: ɔ̃tingit enim alicui ineẽ ⁊ nõ ineẽ: rursum si. b. alicui. c. ⁊. a. alicui. c. nõ inerit sills. Neutruz enim vniuersale eoꝝ que sumpta sunt: q̃si non interimit̃. a. b. Si aũt opposite cõuertat̃ interimunt̃ utreq;: nam si. b. omni. c. a. autez nulli. b. nulli. c. a. aũt inerat alicui. Rursuz si. b. oi. c. a. aũt alicui. c. alicui. b. a. Eadem aũt demõstrano ⁊ si ulis sit ꝑdicatiua.

¶ Cõñter docet sillare ɔ̃uersiue in ꝑticularibº modis. ⁊ primo ponit duas regulas uerificãdas. q̃rũ vna est q͛ accepta ɔ̃traria ɔ̃nis neutra ꝑmissarũ interimit̃. Alia est q͛ accepta ɔ̃tradictoria eius iterimit̃ utraq; ⁊ h est. ⌊ Si autẽ in pte. ⌋ 2º ostẽdit eas primo in 3º mõ. 2º dicit silr̃ eẽ in 4º. Adhuc in q̃rto. ꝑº uerificat ꝑmã. 2º scd̃am. ꝑmã sic. ꝑfecto isto sillo nullũ. b. est. a. aliqd̃. c. est. a. g͛ aliqd̃. c. nõ est. b. Si aũt accipiat̃ ɔ̃traria ɔ̃nis cũ maiore fiet sillus sed ille nõ iterimit minorẽ. si aũt accipit̃ cũ minore utraq; erit ꝑticularis q̃re oĩno nõ erit sills ⁊ hec est. ⌊ Ponit enim. a. ⌋ secũdã ostẽdit sic. Si aũt accipit̃ cõtradictoria ɔ̃nis cũ maiore sillat̃ per ꝑmã ɔ̃tradictoriã minoris. si aũt accipit̃ cũ minore sillat per tertiã figurã ɔ̃tradictoria maioris ⁊ per hũs ⁊ h est. ⌊ Si aũt opposite. ⌋ Cõñter dicit silr̃ eẽ circa q̃rtũ modũ ⁊ est idez modus manifestãdi utrãq; regulã iuxta ꝑm ⁊ iuxta modũ ꝑcedẽtem ⁊ h est ⌊ Eadẽ aũt demr̃atio est. ⌋ Nota ergo q͛ h simplr̃ iterimit̃ maior ꝑpõ per tertiã figurã minor simplr̃ per ꝑmã. ⁊ ubiq; ponẽdũ oppom ɔ̃nis pro minore. Nõ ẽt q͛ hic sunt duodecim silli ɔ̃uersiui qui sic accipiunt̃ aut sumit̃ ɔ̃traria ɔ̃nis aut ɔ̃tradictoria. si ɔ̃traria aut ergo sills ꝑfectus est ⁊ ulis: aut ꝑticularis. si ꝑticularis in utraq; premissarũ interimit̃ ⁊ cãm huiº assignat in lr̃a. Si ulis aut modus sic sunt duo. si secũdus modus alij duo ⁊ ita sumpta ɔ̃traria ɔ̃nis q̃tuor sunt cõuersiui silli. si supplet̃ cõtradictorie. aut ergo sills ꝑfectus est ulis aut ꝑticularis. si ulis aut ꝑmus modus ⁊ sic sũt duo modi. aut secũdus ⁊ sic sunt alij duo. Si ꝑticularis aut tertius modus ⁊ sic sunt duo: aut q̃rtus ⁊ sic sunt alij duo ⁊ ita supponẽdo cõtradictoriã erũt hic q̃tuor silli ɔ̃uersiui ⁊ ita in vniuerso sunt h duodecim sicut in ꝑma figura.

In tertia autẽ figura quãdo cõtrarie quidez cõuertit̃ cõclusio neutra ꝑpositionũ interimit̃ ꝑm nullus sillogismoꝝ. Quando aũt opposite utreq; ⁊ in omnibus.

¶ Hic docet quõ fit sills ɔ̃uersiuus in tertia figura. ⁊ ꝑmo

ponit duas regulas ostēdēdas: quarū pma est accepta ꝯria ꝯōnis cū vna pmissarū in tertia figura nunꝙ interimit altera pmissarū. Scđa est accepta ꝯdic^a ei^o erit sills ad interimēdū utrāqꝫ pmissaꝝ ꝛ h est. [In 3^a aūt fig^a.]

Sit enim ostēsum. a. alicui. b. mediū autem sumptū sit. c. ꝛ sint ules ꝓpōnes. Si ergo sumat. a. alicui. b. nō inee. b. autē omni. c. nō fit slls eius qđ est. a. ꝛ. c. neqꝫ si. a. b. qdem alicui nō inest. c. aūt omni: nō erit eius qđ est. b. ꝛ. c. slls. Silr aūt ostēdet ꝛ si nō ules sint ꝓpōnes: aut enim utrasqꝫ necesse est particulares eē: per ꝯuersionē aūt vniuersalē ad minorē extremitatē fieri: sic autem nō fuit sillogismus: neqꝫ in pma neqꝫ in media.

Scđo eas ostēdit in modis affirmatiuis p^o. 2° in negatiuis cū dicit. [Silr aūt ꝛ si pujatiu^o.] Adhuc in affirmatiuis p^o ostēdit regulā pmā. 2° scđam cū dicit. [Si autē op^te pmā regulam.] p^o manifestat in uli affirmatiuo dicēs qꝫ facto isto sillo. oē. c. est. a. oē. c. est. b. igif aliqđ. b. est a. ex ꝯria ꝯōnis cū minore erit disp^o pme figure maiore pticulari. ꝛ ita nō sic iterimit maior. Si aūt accipit ꝯria ꝯōnis cū maiore aut illa erit maior ꝛ fit 2^a figura maiore pticulari aut minor ꝛ sic erit slls sed nō iterimet minorē sꝫ ei^o ꝯūsam sic enī ꝯcludet oē. c. est. a. aliqđ. b. nō est a. igif aliqđ. b. nō est. c. que nō est opposita minori sꝫ ꝯūse ei^o ꝛ hec est. [Sit enim ostēsum.] 2° manifestat eādē regulā in pticularib^o modis affirmatiuis. Sic in 3° mō accipit ꝯria ꝯōnis cū maiore ambe erūt pticulares si cū minore erit p^a figura ꝛ maior pticularis. Si accipiet in 4° mō ꝯria ꝯōnis cū minore erūt ambe pticulares. si autē cū maiore aut igif ꝯria ꝯōnis fiet maior ꝛ sic erit 2^a fi^a maiore pticulari. aut fiet minor ꝛ erit sllš nō iterimēs minorē ꝛ ita in sllis pticularib^o affirmatiuis nunꝙ iterimit aliq̄ pmissaꝝ p ꝯria ꝯōnis ꝛ h est. [Silr aūt ondet.]

Si aūt opposite ꝯuertant ꝓpōnes interimunt utreqꝫ. nā si. a. nulli. b. b. aūt omni c. a. nulli. c. Rursum si. a. b. qdē nulli. c. autē oi. b. nulli. c. ꝛ si altera nō sit ulis silr. Si enim. a. nulli. b. b. aūt alicui. c. a. alicui. c nō inerit. Si aūt. a. b. qdē nulli. c. autē omni nulli. c. b.

Consequenter ostēdit scđam regulā in modis affirmatiuis ꝛ p^o in mō uli dicēs qꝫ accepta ꝯdictoria ꝯōnis cū maiore sillogizat oppo^m maioris p 2^am figurā psupposito h sillo. Oē. c. est. a. oē. c. est. b. ḡ aliqđ. b. est. a. fiet ꝯūsiu^o slls sic nullū. b. est. a. oē. c. est. a. ḡ nullū. c. est. b. que est ꝯria minoris. Si aūt accipit ꝯdic^a ꝯōnis cū minore ꝯcludet ꝯria maioris per pmā figurā sic. Nullū. b. est. a. oē. c. est. b ḡ nullū. c. ē. a. ꝛ h est. [Si aūt opposite.] 2° māifestat eādē regulā in mō pticulari affirmatiuo. s. in 4° psupposito enī h sillo oē. c. est. a. aliqđ. c. est. b. ḡ aliqđ. b. est. a. ex ꝯdic^a ꝯōnis ꝛ maiore sillaf ꝯdic^a minoris per 2^am figurā. sic nullū. b. est. a. oē. c. est. a. ḡ nullū. c. est. b. ex ꝯdictione vō ꝯōnis ꝛ minore sillaf per pmā figurā ꝯdic^a maioris sic nullū. b. est. a. aliqđ. c. est. b. ḡ aliqđ. c. nō est. a. ꝛ intellige qꝫ silr est de 3° mō. h tñ tacet qr per se pꝫ ꝛ hec est [Et si altera.]

Silr ꝛ si puatiuus sit slls sit enim ostensum. a. alicui. b. nō inee: sit aūt. b. c. pdicatiua. a. c. aūt negatiua. sic enim fiebat slls. Qū ergo ꝯriū sumit ꝯclusioni nō erit sillogismus: Nā si. a. alicui. b. b. aūt omni. c. non fit slls eius qđ est. a. ꝛ. c. neqꝫ si. a. alicui. b. nulli aūt. c. nō fuit eius qđ est. c. ꝛ. b. slls: q̄re nō interimunt ꝓpōnes: Qū vō oppositū interimunt: Nā si. a. oi. b. ꝛ. b. c. a. oi. c. sed. a. nulli. c. inerat. Rursū si. a. oi b. nulli aūt. c. b. nulli. c. sed. b. oi. c. inerat.

Consequenter rlas pmissas ostēdit in modis negatiuis. ꝛ p^o in uli. 2^m in pticulari cū dic. [Silr mōstraf.] In mō uli p^o ostēdit pmā regulā dicēs qꝫ psupposito isto sillo nullū. c. est. a. oē. c. est. b. ḡ aliqđ. b. nō est. a. ꝛ accepta ꝯria ꝯōnis cū maiore si illa fiet maior erit 2^a fi^a. ꝛ maior pticularis si fiat minor erit slls sed nō ad iterimēdū minorē sed eius ꝯūsam. Si aūt accipit cū minore utraqꝫ pticularis erit ꝛ h est. [Silr aūt ꝛ si puatiu^o.] Et sic pꝫ qꝫ nō erit ibi slls ad destruēdū aliquā pmissarū ex ꝯria ꝯōnis. 2° manifestat regulā scđam in mō eodē dicēs qꝫ accepta ꝯdictoria ꝯōnis cū minore sillaf per pmā figurā ꝯria maioris sic. Oē. b. est. a. oē. c. est. b. ḡ nullū. c. est. a. ipsa vō accepta cū maiore sillaf per scđaꝫ ꝯria minoris sic. oē. b. est. a. nullū. c. est. a. ḡ nullū. c. est. b. ꝛ h est. [qñ vō oppo^m.]

Similr aūt mōstraf ꝛ si nō ules sint ꝓpositiones. sit enim. a. c. ulis ꝛ puatiua: altera aūt particularis ꝛ puatiua: ergo si qdeꝫ omni. b. b. aūt alicui. c. a. vō alicui. c. accidit. sed. a. nulli. c. inerat. Rursum si. a. omni. b. nulli aūt. c. b. nulli. c. Si autē. a. alicui b. ꝛ. b. alicui. c. si sit nō fit slls neqꝫ si. a. alicui. b. ꝛ nulli. c. nec sic: quare illo qdeꝫ modo interimunt. sic autem non interimuntur propositiones.

Consequenter ostēdit pdictas rlas in mō pticulari. s. in sexto. silr dās intelligē oe. v. ꝛ p^o manifestat scđaꝫ regulā. 2° p^am dicit igif qꝫ psupposito illo sillo nullū. c. est. a. aliqđ. c. est b. ergo aliqđ. b. nō est. a. ex ꝯdictione ꝯōnis ꝛ minore sillogizaf per pmam figurā ꝯdictio maioris sic. oē. b. est. a. aliqđ. c. est. b. ḡ aliqđ. c. est. a. Ex eadē aūt ꝯdictiōe cū minore sillaf ꝯdic^a maioris per scđam figurā sic. Oē. b. est a. nullū. c. est. a. ḡ nullū. c. est. b. ꝛ h est. [Silr aūt.] Deinde dicit qꝫ si accipit ꝯria ꝯōnis nō interimit aliq̄ pmissarū que fuit pma regula. Si enim accipit ꝯria ꝯōnis cū minore utraqꝫ erit pticularis. si cuꝫ maiore aut illa ꝯria erit maior aut minor. si maior erit scđa figura ꝛ maior pticularis. si minor erit sllš. sed nō iterimeret minorē ꝛ ita pꝫ in oib^o qꝫ accepta ꝯria ꝯōnis nunꝙ interimit aliq̄ pmissarū. sed accepta ꝯdic^a ubiqꝫ interimit utraqꝫ ꝛ eā tota pꝫ in lr̄a ꝛ h est. [Si aūt alicui. b.] Nota igif qꝫ in hac figura silr interimit maior per pmā figurā ꝛ minor per scđam ꝛ oppo^m ꝯōnis silr ponit pro maiore. Nō ē qꝫ h sunt. xy. silli sicut in scđa ꝛ pma figura quoꝝ sufficientia sic accipit aut supponit ꝯria ꝯōnis ꝛ sic nunꝙ erit slls ꝯuersiuus cui^o eā dicta est aut ꝯdic^a: ꝛ si sic aut ꝯōnis affirmatiue aut negatiue aut ulis modi: ꝛ sic sunt duo sillogismi ꝯuersiui facti iuxta pmū modū: aut pticularis modi ꝛ h dicit qr aut ꝯdic^a pticularis affirmatiue ꝛ ꝯcluse per tertiū moduꝫ ꝛ sic sunt duo. aut pticularis affirmatiue ꝯcluse per quartū modum ꝛ sic iterū duo ꝛ sic iuxta affirmatiuas sunt sex. Si autem sumatur contradictoria conclusionis negatiue aut vniuersalis aut particularis modi si modi ulis sic sunt duo iuxta secūdum moduꝫ: si modi particularis aut qnti aut sexti ꝛ utrobiqꝫ sunt duo

⁊ sic iuxta modos sunt sex conuersiui silli in oi figura.

¶ Manifestū igit̄ ex his que dicta sunt quomodo cōuersa cōclusione in vnaquaqꝫ figura fit sill͛s: ⁊ qñ cōtrarius ꝑpōni: ⁊ quādo oppositus. ⁊ qm̄ in pͥma figura per mediā ⁊ postremā fiūt silli: ⁊ que qdē ad minorē extremitatē semꝑ per mediā interimit. Que vo ad maiorē per postremam: in secūda aūt per pͥmā ⁊ postremā. Que qdē ad minorē extremitatē semꝑ per primam figurā: que vo ad maiorē per postremā: i tertia vo ꝑ pͥmā ⁊ per mediā. Et que qdem ad maiorē extremitatē per primam semꝑ: que vo ad minorē per mediam. Quid ergo est conuertere ⁊ quomodo in vnaquaqꝫ figura ⁊ quis sit sillogismus manifestum.

¶ Hic ɔcludit tria notabilia manifesta ſm singulas figuras. quoꝝ pͥmū ptinet ad ɔuersiuū iuxͣ pͥmā figurā ⁊ est ꝙ ex dictis patet ꝙ fit sill͛s ɔuersiuus ad interimēdū maiorē in pͥma figura per tertiā figurā. ad iterimēdū vo minorem per scdam. Hic m̄ ꝑponit qddā ptinēs ad oēs figuras ſm ꝙ mediū est qñ fit sill͛s ɔuersiuus in oi figura ad interimēdū aliquā ꝑpōm ⁊ qñ ꝑpō interimit per suam ɔrriā ⁊ qñ per suā ɔdictoriā ⁊ hec est. ⌊manifestū ergo.⌋ 2m notabile ptinet ad sillm ɔuersiuū iuxta scdam figurā ⁊ h̄ est ꝙ sic fit sill͛s ɔuersiuus ad iterimēdū minorē per pͥmā figurā. ad iterimēdū aūt maiorē per tertiā ⁊ h̄ est. ⌊qd ergo est ɔuertē. ¶ Sed h̄ forte querit causa quare in pͥma destruit maioꝛ per tertiā figuraꝫ ⁊ minoꝛ per secūdā. ⁊ dicēdū ꝙ hoc est qꝛ opposītū ɔ̄nis ⁊ minoꝛ coicant in sbͦo cuꝰ coicatio tanqꝫ termini medii facit tertiā figurā. Oppositū aūt ɔ̄nis ⁊ maioꝛ coicant in pͥto qua hec coicatio facit scdam figurā. ¶ Ulteriꝰ querit quare in scda nō iterimit maioꝛ per tertiā figurā ⁊ minoꝛ p pͥmā. Et dicēdū ꝙ hec est qꝛ minoꝛ oppositum. pͥt faciūt dispōnē pͥme figure sicut patet intuenti. ⌊ Querit et quare ma. in tertia iterimit per pͥmā ⁊ minoꝛ per scdam. Et dicēdū ꝙ hoc est qꝛ oppositū ɔ̄nis ⁊ minoꝛ faciunt dispōneꝫ pͥme figure. Oppositū aūt ɔ̄nis ⁊ maioꝛ in pͥto coicant ⁊ iō faciūt figuraꝫ scdam. ¶ Querit forte adhuc q̄re oppositū in pͥma figura sumit in sillo ɔuersiuo loco ꝑpōnis iterimēde. in scda vo simil͛r loco minoris. in 3a vo simil͛r loco maioris. Et dicēdū ꝙ h̄ est qꝛ si aliter ordinaret aut nō fieret sill͛s aut fieret ꝑpō ɔcludēda ad interimēdū pͥmissam nō coicaret cū illa pͥmissa in utroqꝫ termino ad eundē ordinē sed ad ordinē ɔuertit ⁊ ita ista conclusa non esset opposita ꝑpositioni interimende qd non esset inconueniens.

Er impossibile aūt sill͛s ostēdit quidem qñ ɔdictio ponit conclonis: ⁊ assumit alia ꝑpositio: fit aūt in omnibus figuris. Similc enim est cōuersioni uerū differt tñ qm̄ cōuertit qdē facto sillogismo: ⁊ sumptis utrisqꝫ ꝑpōnibus. Deducit aūt ad impossibile non pcōcesso opposito pͥus qd positū est pͥus: sed manifesto qm̄ uerū. Termini sit͛r se hñt in utrisqꝫ ⁊ eadē sumptio utrorūqꝫ ut si. a. inest omni. b. mediū aūt. c. si supponat uel nō omni uel nulli. b. ineē. c. vo omni qd fuit uerū necesse est. c. b. aut nulli aut nō omni ineē. hoc aūt impossibile: q̄re falsum qd suppositū est: uerū ergo oppositū. Silit͛r autē ⁊ in alijs figuris: quecūqꝫ enim cōuersionē suscipiūt ⁊ per impossibile sillogismum.

¶ Postqꝫ aūt determinauit ptatem silli ponēs oppositum ɔ̄nis sillogiçā de sic inuunt de eiꝰ ptate ponēs oppositū ɔ̄nis nō sillme que qdē ptās ɔsistit ꝑpōnēm silli per impossibile ⁊ iō hic determinat de sillo per ipossibile ⁊ diuidit in ptes duas. in pͥma determinat de sillo per ipossibile ſm se. in scda cū dicit. ⌊differt aūt que ad ipossibile.⌋ in cōpatiōe ad sillm ɔ̄uersiuū. pͥma in. d. in pͥma ɔ̄ndit qd sit sill͛s per ipossibile ⁊ gra hꝰ manifestat quō se hēat ad sillm ɔuersiuū. in scda cuꝫ dicit. ⌊ergo alie qdē ꝑpōnes oēs.⌋ determinat quō fit hꝰ sill͛s. In pͥma sic pcedit. pͥmo determinat qd sit hꝰ sillo dādo quādā diffinitionē dicēs ꝙ nūc fit sill͛s per ipossibile qñ supponit ɔdictoria ɔ̄nis ⁊ assumit alia ꝑpō ad sillandum ⁊ h̄ fit in oi figura. qꝛ similis est iste sill͛s ɔ̄uersiuo sillo ⁊ h̄ ē. ⌊per ipossibile aūt.⌋ scdo gra hꝰ cōparat sillm per ipossibile ad ɔuersiuū. ⁊ pͥmo ſm diuisioꝫ dicēs ꝙ in hoc differunt ꝙ sill͛s ɔ̄uersiuꝰ fit pͥsillogiçato opposito ɔ̄nis ⁊ sumit utraqꝫ ꝑpōnem oēs tā a rūdēme. sill͛s aūt per ipossibile fit nō pͥsillato opposito ypothesis nec sumpta utraqꝫ ꝑpōne data a rūdēte sed altera sumpta a rūdēte ⁊ altera extrisecus manifeste uera ⁊ h̄ est. ⌊uerū differt.⌋ scdo cōparat eos ſm ɔuenientiā dicens. ꝙ termini sil͛r dispositi sunt in utroqꝫ ⁊ sil͛r sumit in utroqꝫ oppositū ɔ̄nis ut si sillato in pͥo figura. oē b. est. a. per. c. mediū supponit opposito ɔ̄nis ɔ̄rie ul ɔdictorie cū maiore ꝑpōne que uera ē sillat ɔ̄rria minoris ul ɔdictoria p scdam figurā: que cū sit manifeste falsa pꝫ ypothesim eē falsa ⁊ ita ꝑpositū eē uerū ⁊ illud exēpluꝫ deseruit tā sillo ɔ̄uersiuo qꝫ illo per ipossibile ostēdēs eorū ɔuenientiā. eodē aūt mō ⁊ in alijs figuris. In quacūqꝫ enim figura sillat ɔ̄uersiue ⁊ per ipossibile demrat ⁊ h̄ est. ⌊termini vo similiter.⌋

¶ Ergo alie qdem ꝑpōnes oēs ostēdunt per impossibile in omnibꝰ figuris: uīis autē pdicatiua in media ⁊ in tertia mōstrat. in pͥma aūt nō mōstrat. Supponat enim a. nō omni. b. aut nulli ineē ⁊ assumat alia ꝑpositio vndecūqꝫ siue omni. a. ineē. c. siue. b. omni. d. Sic enīꝫ erit pͥma figura. si ergo positū sit nō omni. b. ineē. a. nō fit sillogismꝰ quolibet mō ꝑpōne sumpta. Si aūt. a. nulli cū. b. qdē assumat: sill͛s qdem erit falsi: nō aūt ostēdit ꝑpositū: nā si. a. b. nulli. b. b. aūt omni. d. a. nulli. d. hoc autē sit impossibile. falsum est igit̄ nulli. b. ineē a. sed nō si nulli falsum omni uerū. Si autem. c. a. assumat nō fit sill͛s: nec qñ supponit nō omni. b. ineē. a. q̄re manifestū quoniam omni ineē nō ostēdit in pͥma figura per impossibile.

¶ Consequenter determinat quō demrat per ipoꝰ ⁊ ꝑcedit sic. pͥmo ponit intentū dicēs ꝙ in pͥma figura ostēdunt per impoꝰ alie ɔ̄nes ab uli affirmatiua h̄ nō ipsa. In alijs aūt

figuris oēs ⁊ h̄ est.⌊ ergo oēs alie.⌋ 2° hoc declarat p° i pma figura. 2° in scda. 3° in 3ª. pª in duas. p° ostendit q nō demrāt ulis affirmatiua in pª figura per ipoˡᵉ. in 2ª cū dicit.⌊ alicui aūt ⁊ nulli.⌋ ostendit quō demrātur alie In pª innuit talē rōnē si ostēdat ulis affirmatiua in prima figura per ipoˡᵉ. oporteret aūt accipe ppōnē alteram sub ypothesi uel sup eā sed quocūq mō accipit uel sup ypothesiz aut sub ypothesi aut nō erit sill's aut nō ad propositū. q nō ostendet ulis affirmatiua per ipoˡᵉ. Naz dicēdo oē. b. est. a. aut supponit pro ypothesi eius aut 9ria aut 9dictoria. si 9dictoria nō erit sill's oino. aut enim accipit altera ppō sup pdīm ypothesis: aut sub s'bo eius. si p° mō aut sumit ppō ulis aut pticularis affirmatiua ul negatiua. sed nullo mō erit sill's eo q ypothesis minor erit sed ipsa negatiua est ⁊ in pma figura nō dz minor eē negatiua. Si aūt sub s'bo hoc cōtingit qtuor modis s3 semp erit ypothesis que pticularis est maior que repugnat prime figure ⁊ ita nō erit sill's si pro ypothesi supponit 9dictio 9ōnis intēte ⁊ h̄ est.⌊ Supponit enim. a.⌋ Si autē supponit eiº 9ria aut accipit altera ppō sub s'bo ypothesis aut sup pdicatū eiº. si sub s'bo aut accipitur negatiua ppō ⁊ tūc nō erit sill's q: minor nō est negatiua in pma figure aut affirmatiua ulis aut pticularis ⁊ poterit tūc eē sill's in 2° uel in qrto mō ad 9cludēdū falsum sed nō pp hoc ostēdit ppositū qz ulis enim ostēdit ypothesis nō sequit ppositū eē uerū: qz qzuis vnū 9rioz sit falsum non opz reliquū eē uerū qz 9ria psūt eē sil' falsa. Si aūt accipitur altera ppō sup ptū ypothesis h̄ 9tigit qdruplr sed nō erit sill's q: ypothesis que ponit eē minor est negatiua ⁊ h̄ est.⌊ si aūt. a. nulli.⌋ Sic q3 msᵐ est q quōcūq accipit altera ppō ad ypothesim nō fiet sill's ad 9stituēdū ulem affirmatiuā per impossibile in pma figura ⁊ h̄ est minor rōnis. deinde infert 9ōnem ⁊ h̄ est.⌊ qre manifestum.⌋

¶ Alicui aūt ⁊ nulli ⁊ nō oī ostendet. Supponat enim. a. nulli. b. ineē. b. aūt sumptū sit omni aut alicui. c. ergo necesse ē. a. nulli: aut nō oi ieē. c. hoc aūt impossibile. Sit enim uerū ⁊ manifestū qm̄ omni. c. inest. a. qre si hoc falsum necesse est. a. alicui. b. ineē. Si aūt ad. a. sumat altera ppō non erit sill's: neq qm̄ 9riū cōclōni supponit: ut alicui nō ineē: manifestū ergo qm̄ oppositū supponēduz. Rursum supponat. a. alicui. b. ieē. sit aūt sumptū. c. omni. a. necesse est ergo. c. alicui. b. ineē: hoc aūt impossibile: qre falsum qd suppositū est. Si aūt sic uerū est. a. nulli. b. ineē. silr aūt ⁊ si puatiua sit sumpta. a. c. Si aūt ad. b. sumpta sit ppō non erit sill's. Si ergo 9riū qdē supponat sill's qdē erit ⁊ ipossibile: nō m̄ ostendit qd est ppositū. Supponat enim. a. oi. b. ⁊. c. sumptū sit omni. a. ergo necesse est. c. omni. b. ineē. a. sed nōdū necessariū si nō omni nulli ineē. Silr aūt ⁊ si ad. b. sumat ppō altera: nā sill's qdē erit nō m̄ iterimit ypothesis: qre oppositū sumēdū. Ad ostēdēdū aūt nō omni. b. ineē. a. supponēdū omni ineē. nā si. a. omni. b. ⁊. c. oi. a. ⁊. c. omni b. qre si hoc impossibile: falsum qd suppositū est. Silr aūt si ad. b. sumat altera ppō ⁊ si puatiua sit. a. c. silr: nā ⁊ sic fit sill's. Si aūt ad. b. sit puatiua nihil ostēdet. Si autē nō omni sed alicui supponat ineē nō ostēdet qm̄ nō omni sed qm̄ nulli. Si enim. a. alicui. b. c. aūt omni. a. b. inerit. c. Si ergo hoc impossibile falsum est alicui. b. ineē. a. qre uerū nulli: hoc aūt ostēso cointerimit uerū. Nā. a. alicui. b. qdē inerat: alicui 'bo nō inerat. Amplius nō per ypothesim accidit impossibile: falsa enim erit siqdem ex ueris nō est falsum sillare: nunc aūt est uera. Inest enim. a. alicui. b. qre nō supponēdū alicui ineē sed omni. Silr aūt ⁊ si alicui b. nō inest. a. ostēderimus. Si enim idem est alicui non ineē ⁊ nō omni ineē eadem utrisq demonstratio.

¶ Conter determinat quō alie 9ōnes ostēdunt in hac figura per impoˡᵉ. s. pticularis affirmatiua ⁊ ulis ⁊ pticularis negatiue ⁊ pcedit sic. pmo dicit q ostēdi pūt per aliquē terminū extra acceptū cuiusmodi est. c. ⁊ h̄ est.⌊ alicui aūt ⁊ nulli.⌋ 2° h̄ declarat ⁊ diuidit in tres s3 q sunt tres 9ōnes ostēdēde. in pma ostēdit quō ostēdit pticularis affirmatiua ⁊ pcedit sic. pmo dicit q assūpta eiº 9dictione. s. nullū. b. est. a. ⁊ altera ppōne accepta sub s'bo affirmatiue siue ulr siue pticulariter erit sill's ad ppositū. s. si sumat ulis affirmatiua per scdm modū. si pticularis per tertiū. ⁊ h̄ patet per se. silr itellige q accipit negatiua sub ypothesi nō erit sill's tunc qz utraq eēt negatiua: tūc qz minor in pma figura ⁊ hoc est.⌊ Supponit. a. nulli. b.⌋ 2° docet q nō erit sill's si accipit altera ppō sup pdicatū ypothesis cuius cā est: qz illa ypothesis nō pōt eē maior qz pticularis est neq minor qz negatiua. adhuc illa cōpossibilis est 9ōni intēte ⁊ h̄ est.⌊ Si autē ad. a.⌋ 3° infert q est supponēda 9dictio pticularis affirmatiue ad oñdēdū eā per impossibile ⁊ h̄ est.⌊ Manifestū ergo.⌋ Conter ostēdit quō ostēdit ulis negatiua per ipossibile. ⁊ p° manifestat ostēdi supponēdo 9dictoriā. 2° ipsam nō ostēdi supponēdo eius 9riā. In pª sic pcedit. pmo dicit q supposita 9dictione huius nullū. b. est. a. ⁊ accepta aliqua ppōne sup pdicatū ypothesis siue affirmatiua siue negatiua dūmō ulis sic erit sill's ad ppositū ⁊ erit in 3° ul in 4° mō. sed si sup eā accipit pticularis nō erit sill's. tū qz utraq erit sic pticularis: tum qz maior pticularis est ⁊ h̄ est.⌊ Rursum si ponat.⌋ 2° dicit q accepta altera propositione sub s'bo ypothesis nō erit sill's cuiº cā est qz sic erit maior pticularis ⁊ h̄ est.⌊ Si aūt ad. b.⌋ Et itellige per. b. s'bm ypothesis. per. a. vo eiº pdicatū. Conter manifestat q nō ostēdit ulis negatiua supponēdo eius 9riam dicēs q siue accipit ppō sup pdicatū ypothesis siue ppō affirmatiua sub s'bo eius poterit eē sill's cōcludens manifeste falsum. sed pp h̄ nō ostēdit ppositū qz nō sequitur si vnū 9rioz est falsum q reliquū sit uerū ⁊ pz qd dicit ⁊ h̄ est.⌊ Si aūt 9riū.⌋ Conter manifestat quō ostenditur in hac figura per ipossibile pticularis negatiua. ⁊ pmo declarat q ipsa ostēdit supponēdo 9dictoriā. scdo q ipsa nō ostēdit 9ueniēter supponēdo eius 9riā. dic igitur q ad oñdēdū aliqd. b. nō ē. a. si supponit 9dicª. s. oē. b. ē a. ⁊ accipit sup ypothesim altera ppō ulis siue affirmatiua siue negatiua uel accipit sub ypothesi ppō affirmatiua ulis uel pticularis erit sill's ad ppositū ⁊ h̄ tū per pmū tū per scdm tū per 3ᵐ. Si aūt accipit sup ypothesim ppositio pticularis uel sub ypothesi negatiua nō erit sill's:

q2 in pma figura nec maior est pticularis nec minor negatiua z h est. [Ad ostendendum autem.] Consequenter dicit q per subcōtrariam eius non ostēdit cōuenienter ppositum z h est per duas rōnes quarum pma talis est. Ois sills demōstratiuus per impossibile iterimit falsum. sed sillogismus in quo supponit subcōtraria particularis negatiue interimit uerum ergo talis non est ppue demōstrabilis per impossibile. huius rōnis pmo declarat minorem in littera dicēs q si supponit per ypothesim aliqd. b. est. a. que est subcōtraria huius aliqd. b. non eē. a. accipit altera ppositio ex qbus sillogizat falsū z interimet hypothesis aliquod. b. esse. a. z ostēdit nullum. b. esse. a. que interimit uera est cum pncipali pōne aliquod. b. nō est. a. simul enim stāt subcontrarie z h est. [Si autem non.] Secūda regula talis est in sillogismo ad impossibile debet falsum accidere pter ypothesim falsā s3 sic nō accidit si supponit sbcōtraria ypothesis particularis negatiue ergo ex tali suppōne nō fiet sillogismus ad impossibile. huius etiam rōnis minorem declarat dicens q ypothesis uera est cum pncipali pōne q2 sunt cōpossibiles inter se subcōtrarie z ideo ex ipsa non accidit falsum sed magis ex eo assumpto oportet enī3 ipsum falsum esse si ex eo accidat falsum z h est. [Amplius autez non.] Deinde ex hys cōcludit q oportet supponere cōtradictoriam eius z h est. [quare non supponēdum.] Addit etiam q similis est modus demōstrandi particularem negatiuā acceptam cum signo particulari sequente negatione z cum signo vniuersali precedēte negatione. Idem enim est dicere non omni inesse z alicui non inesse z h est. [Similiter autem.]

¶ Manifestum ergo quoniam non cōtrarium sed oppositum ponendum in omnibus sillogismis. Sic enim necessariuz erit axioma probabile. nam si de omni affirmato uel negato ostenso quoniam non negato: necesse est affirmationem ueram esse. Rursum si non ponit ueram esse affirmationem probabile est putare negationem: contrarium ꝯo neutro modo contingit probare: neq3 enim necessarium si nulli falsum omni uerum neq3 probabile ut si alterum falsum alterum uerum. Manifestum ergo quoniam in prima figura alie quidem propositiones omnes ostenduntur per impossibile: vniuersalis autez affirmatiua non ostenditur.

¶ In fine cōcludit duo correlaria ex dictis manifesta quorum pmum est q vniuersalis ostendit per impossibile per cōtradictorium pōnis z non per cōtrariū cuius causam assignat dicens. q sillogismus per impossibile tenet per hāc maximaz de quolibet affirmatiuo uel negatiuo que non est uera de cōtrarys sed de cōtradictorys tm̄ z hec est. [Manifestū ergo quoniam.] Nota igit q sillogismus ad impossibile ad demōstrādum aliquid per impossibile in pma figura semp accipit alteram ppositionē sub ypothesi aut supra ypothesi. z causa huius est q2 aliter non fit dispositio pme figure. semp enim exigit ipsa ut vna ppōnum sit ut pars alterius. Nota etiam q octo sunt hꝰ sillogismi. in pma figura duo ad demonstrāduz particularem affirmatiuam. duo ad demōstrādum vniuersalem negatiuā. z quatuor ad particularē negatiuam quoꝝ sufficiētia sic potest sumi si per pmam figuraz ostēdi debeat per impossibile. aut ergo 2o affirmatiua aut negatiua. si affirmatiua aut particularis aut vniuersalis. si affirmatiua vniuersalis aut penitus non erit sillogismꝰ: aut si sic non erit ad ppositu3 cuius causa expressa est in littere expositione. Si autē particularis affirmatiua supponēda est eius contradictoria. s. vniuersalis negatiua z tūc reliqua ppositio aut accipit supra ypothesim aut sub ea. si supra ea3 aut vniuersalis aut particularis z h aut affirmatiua aut negatiua sed nullo modo erit sillogismus. q2 ypothesis cum sit negatiua non poterit eē minor. Si autem accipit uere ppositio sub ypothesi aut vniuersalis aut particularis. si vniuersalis affirmatiua sillogismꝰ erit ad ppositum in secūdo pme. si negatiua nō erit sillogismus sicut patet si sumat particularis sub ea aut affirmatiua z erit sillogismus ad ppositū in quarto pme: aut negatiua z non erit sillogismus z ita octo sunt ibi combinationes sed tm̄ due utiles ad cōstruēdum particularē affirmatiuam per pmā figurā. si autem 2o ostendenda sit negatiua aut vlis aut particularis. Si vniuersalis supponenda est. s. cōtradictio. s. particularis affirmatiua sub qua si accipit alia ppositio siue vniuersalis siue particularis siue affirmatiua siue negatiua nullo mō erit sillogismus q2 maior est particularis. si autem supra eam accipitur: aut ergo vniuersalis aut particularis. si vniuersalis aut affirmatiua aut negatiua z utroq3 modo erit sillogismus ad ppositum in tertio z in quarto modo. Si particularis aut affirmatiua aut negatiua sed non erit sillogismus: q2 ex particularibus nihil sequit. hic sunt octo combinationes sed tm̄ due utiles. Si aūt ostēdenda sit particularis negatiua eius cōtradictio supponēda erit vniuersalis affirmatiua supra quā si accipit aut accipiet vniuersalis aut pticularis. Si vniuersalis aut affirmatiua z tūc erit sillogismus in pmo modo. aut negatiua z tūc erit in secūdo modo. si particularis tūc non erit sillogismus sicut patet q2 maior erit particularis. Si aūt accipitur sub ypothesi aut particularis aut vniuersalis. Si vniuersalis z affirmatiua erit sillogismus per pmum modum. Si vniuersalis z negatiua non erit sillogismus. Si particularis z affirmatiua erit per tertium modum sillogismus. Si particularis z negatiua non erit sillogismus: z sic sunt ibi octo combinationes sed tm̄ quatuor utiles. sic igitur manifestū est q supponēdo ꝯtradictionē erūt ꝯiugationes in pma figura tertia z scda z sic sunt combinationes z sunt octo utiles ad demōstrādū in pma figura per impossibile. due. s. ad demōstrādū pticularē affirmatiuam z due ad demōstrādum negatiuā ulem z. 4. in pticularem negatiuā. ¶ Dubitaret forte aliqs pmo ad quez ptineat sills per impossibile q non ad sophistam patet q non ad dialeticum videt qd dicit in 8o thop. q nihil differt quo ad demōstratorem sillo uti ad impossibile z sillogismo ostensiuo quo ad dialecticum multum differt: q2 non debet uti nisi ostensiuo quo ad demonstratorem non videt q2 ipse pcedit ex ueris z immediatis. sed sillogismus ad impossibile ex falsis est. ¶ Sed cōtra dialeticus obuiator est alteri z tunc nitit ducere socium suuz pteruū ad aliqd incōueniens. hoc aūt maxime fit per sillogismum ducētem ad impossibile quare sm q obuiatiuꝰ est utet ipso. Adhuc demonstrator utit omni differentia demōstrationis: sed demōstratio per impossibile est vna eius differentia quare demōstrator utetur eo. Adhuc demonstrator aliquando disputat cum cauillatione qui forte negaret manifesta principia: sed illa non potest demonstrator ex causis z prioribus probare quare probabit ea ex posterioribus z ab effectu: hoc autem erit deducēdo ad impossibile quare demōstrator utetur sillogismo ad impossibile ad minus propter principiorum uerificationē. Adhuc sicut vult Ar. omnis philosophus utit hoc principio de quolibet affirmatio uel negatio. sed demonstratio per impossibile decurrit per hoc principium sicut habetur in primo posteriorum. ergo philosophus utetur

tali sillogismo. et non solum demōstrator sed et dialeticus quod cōcedendum est. Sciēdum tamen q pertinet ad demōstratorem propter sua pncipia ostendeda sicut dictum est et pter effectus demōstrādos quorum causa officialis est ad vidēdum et non nota: quia enim ita est oportet ex ypothesi ad incōueniens deducere. cōuenit aūt et minus excellēter cōuenit usui dialetici ad obuiandum. ¶ Ad pmū obiectū dicēdum q Ars. in 8° thop. nō separauit ipr talem ab usu dialci. sed qn per ipsum nō deducit ad maxm incōueniēs et causa huius est sicut ibi dicit q sillato falso ad intermediū ypothesim. Lubi fuerit manifeste falsum resistet obuiator: annuēs illud esse uerum et ita cōtingit dialeticū ipediri ubi deducat ad ualde manifeste falsum. qn ergo deducit ad manifeste falsum utitur eo dialeticus. ¶ Ad scōm dicēdum q demratio potissima tm ex ueris est: demōstratio autē per impossibile nō est potissima et ideo pōt ex falsis pcedere. uel pōt dici q ex pcella qua demōstrat intētum ex ueris pcedit sicut patet quo ad scdam cōnem. ¶ Ulterius autē dubitare forte aliqs qre nō diffinit hic actum silli per impossibile sed ipsum sillm cū in pcedētibus nō diffiniuit sillm circularem et cōuersiuū sed actū illoz. Dicēdū q taz sillogismus circularis q cōuersiuus habet sillm pfectū ad quē habet dīlam que non est adeo manifesta ex suba eorum ex qbus est circularis et cōuersiuus sill's sicut ex actibus ipsorū: qr ergo per diffinitiones eoz patere debent eoz differētie ad pfectos sill'os ideo diffinit sub suis actibus et nō in se. Sill's aūt per impossibile non reqrit pfectum sillm ad quē notāda sit eius differētia et ideo in se diffinit et non diffinit eius actus. ¶ Sed tūc ulterius dubitabit de eius diffinitione qr cum cō in sill'o ostēdat et nō sill's incōpetēter dicit q sill's ostendit. Adhuc cum quādo denotet tēpus qd quidē nō est de eētia sillogismi videt male diffinitio dari per quādo. Adhuc cō nō est anteqz cōcludit: sed ante sillm per impossibile nihil cōcludit quare añ ipsum non est cō. quare nō bñ dicit q accipiēda est opposita cōnis. Adhuc ppositio ois est de alio sillogismo: sed ad hc nō est sill's quādo incipit ostēdi per impossibile: quare nōdum est ppositio qre male dicit q accipiēda est altera ppositio. Adhuc nō sufficit vnam ppositionē accipe sed oportet eaz eē notā. Adhuc oportet q coicet cum ypothesi in vno terminoz qr aliter ex eis non eēt sill's et sic diminuta est eius diffinitio. ¶ Ad primum dicēdū q cum dicit q sill's per impossibile ostēdit sensus est talis per sillm per impossibile fit ostensio et ita non est incōueniēs qd dicit. ¶ Ad scōm q tempus est ppria mēsura motus et actionis et ideo cōpetēter dicit q sill's per impossibile fit qn supponit cōtradictio etc. vnde hoc qd dicit qn specificatio eius est qd dicit ostēdit. non ergo ponit quādo tanqz signs aliqd de essentia silli per impossibile sed modo pdicto. ¶ Ad tertiū dicēdum q cōclusio est actualiter cōcludēda vel habitualr: oppositū aūt pcedit de cōne actu cōclusa: sed in sillogismo per impossibile supponit cōtradictio cōnis habitudialiter cōcluse et pncipaliter intēte. ¶ Ad quartū dicēdum q est dicere propōnem que iam sumpta est in sillo uel que sumpta est in seipsa. Ḣ autē sumit altera ppositio nō sillogismi pcedētis sed altera ppositio sm seipsam. ¶ Ad quartum dicēdū q per hoc qd dicit assumit satis intelligit ppositionē assumi debere uerā qr nisi manifeste uera eēt nō cōtingeret eam uere sumere sine impedimēto: qre si assumi debet ex se sine dono respōdētis oportet q manifeste uera sit. ¶ Ad ultimū patet rñsio per idem qr assumptio est ppositio alteri copulata sm mediū ad sillandum, et ideo dicit assumit sm q sigt ppositiones copulatas eē ad mediū vnū. ¶ Adhuc forte dubitaret ulterius aliqs que sit differētia silli per impossibile et cōuersiui cum in oib° figuris similes sint. ¶ Et dicēdū q differētia multiplex est. pma est qr sill's cōuersiuus fit psillato opposito ypothesis. sill's aūt per impossibile non psillogiçato opposito cōnis ex quo patet q cōuersiuus pro ypothesi accipit oppositū cōclusi: et sill's per impossibile oppositū cōcludēdi. ¶ Alia est differētia q cōuersiuus fit tā supponēdo cōrariā qz cōtradictoriā. sill's autem per impossibile fit tm supponēdo cōtradictoriam. ¶ Tertia est q sill's cōuersiuus ostēdit cōtiam: sed sill's per impossibile ostendit ppositū. ¶ Quarta est q illud idē supponit in sillogismo cōuersiuo cuius oppositū cōcludit in sill'o ad impossibile et ecō. illud supponit in sillo ad impossibile cuius oppositū cōcludit in sillogismo cōuersiuo. ¶ Quinta est q sillogismus cōuersiuus supponit et cōcludit uerū uel falsum indifferēter. sill's autē ad impossibile supponit et cōcludit solum falsum et hoc est patens inspicienti. ¶ Sed tūc querit cum iste sill's sit similis cōuersiuo ut dicit in littera qre non pcedit supponēdo cōtrariam sed tm cōtradictoriam cum cōuersiuus supponat utrāqz. Et dicēdum q cōuersiuus ostēdit cōnam decurrēdo sm hāc maximam sic destructo cōnte destruit anecedēs ergo posito añte ponit et cōns. vnde aut cōns destruit tā per suppositionē sui cōtrarij qz per suppōnem sui cōtradictorij neqz simul stant cōtraria in ueritate neqz cōtradictoria ideo sillogismus cōuersiuus pcedit supponēdo tam cōtrariam qz cōtradictoriā. demōstratio autem per impossibile decurrit sm hoc pncipium de quolibet affirmatiuo uel negatiuo sicut dicit in posterioribus et sicut hic dicit in textu. sed hoc pncipiū non est uerum nisi de affirmatione et negatione que sibi cōtradicūt et ideo non sufficit supponere cōtradictoriam. Quis ergo similis sit iste sillogism° cōuersiuo sillogismo in hoc q quodāmodo cōuersiue procedit: non tamē debet supponere cōtrariam ppositi pro ypothesi sicut cōuersiuus. ¶ Sed opponit hic sicut dicitur in littera sumpta cōtraria ppositionis vniuersalis fit sillogismus cōcludens impossibile: quare cum impossibile non sequat nisi ex impossibili erit ypothesis impossibilis: sed sequit si vna cōtraria est impossibilis et altera necessaria est qr in naturali materia neqz psit cōtraria simul esse uera neqz simul falsa sicut nec cōtradictoria. quare videt q cum fiat sillogismus cōcludens impossibile supponēdo cōtrariam qd contingit supponēdo cōtrariā demōstrare per impossibile sicut et cōtingit sillogiçare cōuersiue supponēdo cōtrariam. Dicēdum q cū dicit Ars. cōcludi impossibile cum supponit cōtraria non est intelligēdum q semp concludit impossibile sed per impossibile intellectum falsum notū et manifestū et ita nō potest per illud cōcludi ypothesis esse impossibilis sed solum falsa et ideo non ostendit ppositum uerum esse. uel si dicat aliquis q simili debet concludi tale falsum q sit impossibile qd non est uerū: tūc oportet dicere q semp sm rem ostendit oppositū cum sumit cōtraria vniuersalis: sz forma arguēdi non ualet si vnum cōtrariorum est falsuz et reliquum est uerum: qr hoc pncipium de quolibet affirmatiuo uel negatiuo sm q determinat sillogismus per impossibile non est necessariū nisi in oppositis contradictorie. ¶ Cōsequenter forte dubitabit aliquis circa sillogismum cōuersiuum cum pcessit determinādo ipm sm modos diuersos figurarum per ordinem quare non sic procedit circa sillogismū ad impossibile sed procedit sm ordinem cōnum in figuris. Et dicendū q hui° ratio est: qr sillogismus cōuersiuus respicit sillogismum pfectum vnde sm ordinem sillogismoz pfectorum prius in modis diuersis pcedit determinādo sillogismum conuersiuum qr iuxta modos perfectos fit sillogismus conuersiuus. demōstratio autez per impossibile non recipit sillogismuz pfectum sed solum cōnem demōstrando et ideo determinat de ipso procedendo sm ordinem conclusionum et non sm ordinem modorum in figuris. ¶ Ulterius dubitabit quare vniuersalis affirmatiua non ostendit per impossibile in prima figura sed in alijs. Ḣ enim

videt falsum cum ulis affirmatiua nō ɔcludit in secūda
figura nec in tertia sed solū in pma. Idem etiā videt per
hoc ꝙ sillogismus cōuersiuus ad affirmatiuā ulem ostē
dēdam sit in pma figura: et demōstratio per impossibile
similis est cōuersiuo sillogismo ut dicit. Et dicendum ꝙ
ulis affirmatiua nō demrat per ipossibile in pma figura
q: supponēda est eius opposita. sic aūt nō oīno erit silla.
¶ Ad pmū obz dicēdū ꝙ ɔo demratia per ipossibile nō
demrat uel sillat. ulis ergo affirmatiua demrata per im
possibile nō est sillata sed ex opposito sillogiçat falsuz ali
quod mediāte quo habet ꝓpositum in secunda et tertia.
Si autem ipsa vniuersalis cōcludit sillat solum in pma
figura. nam in secūda aut tertia nō cōcluderet. ¶ Ad se
cūdum dicēdū ꝙ si demōstret vniuersalis affirmatiua
per pmam figurā et deinde fiat cōuersio silla cōuersiuus
erit per aliam figurā ꝗ per pmam figurā: et similiter est
in demōstratione per impossibile ad ostēdēdum vniuer
salem affirmatiuā ꝙ silla cōcludens falsum fit in alia fi
gura a pa. vnde similes sunt in hoc. sit tamen ubi sillogi
çat unū affirmatiua ulis fit sillogismus per pmā figuram.
¶ Cōsequēter forte dubitabit de intellectu quorundam
dictorū in litera. et pmo de eo qd dicit ꝙ silla ad imposs
bile procedit non presillato opposito ypothesis sed ipso
existēte manifeste vero. Si enim ɔo intēta manifeste ue
ra et eius opposita est manifeste falsa sed oppositum ɔō
nis secūde ꝙ sīga dederit non oportet ipsum ad maius
incōueniēs ducere et ita nō oportet ibi sillogiçare aliqd
incōueniēs. Adhuc dicūt aliqui ꝙ nō est intētio ɔōnē
pncipalem eē manifeste falsam sed oppositum talis ɔō
nis sed h non pretēdit littera immo oppom. ¶ Solutio
dici pōt ꝙ lz ɔo intēta sit manifeste uera ex natura rei ta
mē quo ad nos pōt eē manifesta et ideo sepe negari po
test et eius oppositū cōcedi et tūc necesse est ducere ad ta
le falsum qd sit mediū: q: aliter non cōcederet ypothesis
esse falsam et illud planū est ex dictis. dictum est enim ꝙ
sillogismus per impossibile pmo cōpetit demōstratori
ꝓpter suoꝝ pncipioꝝ ostēsionem si forte negent: sed ta
lia pncipia quātum ad naturā rei manifesta sunt et uera:
possunt tamē alicui ignorāti significatione ignota esse et
ab eo negari. uel forte cauillator volēs oīno resistere ne
gabit aliquādo pncipia ꝗuis in vitate sint nota. ¶ De
inde queret forte de eo qd dicit ubi ostēdit vniuersalez
negatiuam nō demōstrari per impossibile supposita eius
cōtraria si interimit ypothesis qd est manifeste falsuz cū
ex ypothesi sequat oppositā falsam esse. Et dicenduz ꝙ
hoc uerum est sed intētio est ꝙ non interimit ypothesis
ex cōtraria ita ꝙ per eius interemptionē ostēdat opposi
tum. ¶ Item dubitat de hoc qd dicit particularē negati
uā [...]ō posse per impossibile demōstrari sumpta eius
sub[...]ria. Hoc enim videt falsum eo ꝙ sumpta eius
opposita particulari affirmatiua ostendet nullum. b. eē
a. sic omne. a. est. c. aliqd. b. est. a. ergo aliqd. b. est. c. sed
hoc est falsum ergo ypothesis falsa: quare eius oppositū
uerum nullū. b. est. a. sed sequit si nullū. b. est. a. aliquod
ꝗ. b. nō est. a. quare ostēdet per impossibile particularis
negatiua supposita pro ypothesi eius subcōtraria. Dicē
dum ꝙ Ars. non ꝓhibet qn possit sic demōstrari parti
cularis negatiua sed ꝙ non cōueniēter quare no seruā
tur in tali demōstratione ɔditiones demōstrationis per
impossibile: non enim supponit falsuz et incōpossibile ꝓ
posito sed uerū et ei cōpossibile: nec cōcludit falsum ꝓ
pter ypothesim quorum tamen utrūqz exigit ad demō
strationem per impossibile.

In media autez figura et postrema
et hoc ostendit ponatur enī. a. nō
omni. b. inesse. Sumptum sit autez
omni. c. ineē. a. igit si. b. quidē non omni. c
autē omni. a. non omni. b. inerit. c. hoc au
tem impossibile. Sit enim manifestū quo
niā omni. b. inest. c. quare falsum est quod
est suppositum. uerū ergo omni inesse. Si
autē contrariū supponat sillogismus qui
dem erit: et impossibile: non tamē ostendit
qd positum est. Si enim. a. nulli. b. a. autez
omni. c. nulli. b. c. hoc autē impossibile: q̄
re falsum est nulli inesse: sed non si hoc fal
sum: omni uerū. Quādo autē alicui. b. in
est. a. ponat. a. nulli. b. inesse. c. autē omni
insit: necesse est ergo. c. nulli. b. ineē: quare
si hoc impossibile necesse est. a. alicui. b. in
esse. Si aūt supponat alicui non ineē eadē
erunt que in prima figura.

¶ Hic determinat quomodo demōstrat in secūda figura
per impossibile et diuidit in duas. In prima ostēdit quo
modo demōstrant ɔōnes affirmatiue. in secūda cum di
cit. [Rursum ponat.] quomō demōstrat negatiue. af
firmatiuarum pmo docet demōstrare vniuersalem affir
matiuam per impossibile in secūda figura supponendo
eius cōtradictoriam et accipiēdo vnum extrinsecū sub p
dicato ypothesis et fiet sillogismus ad impossibile in q̄r
to secūde. Verbi gra si deberet demōstrari omne. b. esse. a
supponit aliqd. b. non esse. a. et assumat uerum sic. Om
ne. c. est. a. et sillat sic. Omne. c. est. a. aliquod. b. nō est. a.
ergo. b. aliquod nō est. c. sed hoc est falsum ergo ypothe
sis falsa. quare oppositū uerum. s. omne. b. est. a. et hoc est
[In media autez et postrema.] Ideo manifestat ꝙ sup
ponēdo cōtrariā pro ypothesi fiet sillogismus ducens ad
manifeste falsum sed non ꝓpter hoc ostēdit ꝓpositum si
cut et fuit in prima figura et h qd dicit facit sillogismū ad
impossibile in secūdo secūde et h est. [Si aūt ɔtrariū.]
¶ Cōsequēter docet quomō demonstrat per impossibi
le in secūda figura particularis affirmatiua et ꝓcedit sic.
pmo supponēdo eius cōtradictoriā ostēdit eam sic. sup
ponat nullum. b. eē. a. et accipiat extrinsecus uerum om
ne. c. esse. a. et fiat sillogismus ad impossibile in secūdo se
cūde et patet ꝓcessus et hec est. [quoniā autem aliter.]
secūdo dicit ꝙ supponēdo eius cōtrariā non ostēdit ꝓ
positum cōpetēter. ɔtingit enim idem qd dictū est in pri
ma figura in suppōne vniuersalis ypothesis. s. ꝙ nō sup
ponit falsum. item impossibile ꝓposito nec accidit falsū
ꝓpter ypothesim et hoc patet intuēti et per pdicta circa fi
guram pmam et h est. [Si aūt ponat.]

¶ Rursum supponat. a. alicui. b. ineē. c. au
tem nulli insit necesse est ergo. c. alicui. b.
non ineē sed omni inerat quare falsuz qd
suppositū est nulli ergo. b. inerit. a. autem
nō omni. b. inest. a. ponat enim ineē. c. au
tez nulli necesse est igit. c. nulli. b. ineē: hoc
autem impossibile: quare uerum est non
omni inesse. Manifestum ergo quoniam
oēs sillogismi fiūt per mediā figuram.

¶ Cōsequēter docet demrare per ipossibile ɔōnes negatiuas
et pmo ulem per suppōnē ɔdictorie sic supponat aliqd
b. eē. a. et sumat extrinsecus nullū. c. eē. a. et sillat in tertio
modo. sic nullū. c. est. a. aliqd. b. est. a. ergo aliqd. b. non
est. c. sed h est falsum etc. et hoc est. [Rursuz ponatur.]
Secūdo docet demonstrare particularē negatiuz suppo-

nendo eius cōtradictoriā ⁊ assumēdo uerū extrinsecus negatiuū ex qb⁹ sillogiçaṭ. In pmo secūde sic nullu𝔷.c. est.a.omne.b.est.a.ergo nullum.b.est.c.⁊ hoc est falsu𝔷 ⁊c̃.⁊ h̄ est.⌊quoniā autē nō.⌋ In fine autem ex hys cōcludit q̄ ois ꝯ⁹ demōstratiua per impossibile in secūda figura ⁊ h̄ est.⌊manifestū ergo.⌋ ¶ Dubitaret forte aliquis hic quare demōstrādo per impossibile in secunda figura semp accipiṭ extrinsecus vnu𝔷 sub sᵒ ypothesis. Et dicēdum q̄ h̄ est q: ꝓpositiones disposite sm̄ figurā pmam coicant in pdit° ⁊ sic se debēt habere ypothesis ⁊ uex assumptū ⁊ ideo in pto coicāt ⁊ ideo opꝫ assumi sᵒ pto ypothesis. ¶ Ulterius dubitaret q̄re docet ꝯtrarias negatiuarū ꝯonum demōstrandarū sicut affirmatiuax. Et dicēdū q̄ hoc est: q: eadē est rō de suppōne ꝯry ad ostendendū negatiuas ꝯones que est ad ostēdendū affirmatiuas ⁊ h̄ satis per pdicta patet ⁊ iō h̄ omisit. ¶ Notādu𝔷 aūt q̄ octo pnt h̄ fieri silli per ipossibile qd̄ pꝫ sic si demōstraṭ ꝯ° per impossibile in scd̄a figura aut ergo affirmatiua aut negatiua ꝯ°. si affirmatiua aut ulis aut pticularis. si ulis supponiṭ eius ꝯdictoria que est pticularis negatiua sub cuius pdicato opꝫ uerū assumē sicut pdictum est Sed tūc aliā cōiungit accipe ulem aut pticularē. si pticularē aut ergo affirmatiuā aut negatiuam ⁊ aut fiet maior aut minor: sed nullo mō fiet sill's eo q̄ ex pticularib⁹ nihil sequiṭ. si ulem aut affirmatiuā aut negatiuā. si negatiuā siue illa fiat ma. aut mi. nō erit sill's q: ex negatiuis nihil seqṭ. Si affirmatiuā aut illa fiet mi. ⁊ ypothesis ma. ⁊ sic nō erit sill's q: ma. debet eē ulis in scd̄a figura. Si aūt ulis affirmatiua fiat ma. ⁊ ypothesis minor erit sillus in q̄rto mō. ergo octo sunt hic cōbinationes sed vnica utilis est ad demōstrādū ulem affirmatiuā. Si aūt debeat demōstrari pticularis affirmatiua ꝯ° supponiṭ ulis negatiua ꝯdictoria ⁊ accipieṭ alia uliter uel pticulariter. si uliter ⁊ negatiue sunt due cōbinationes inutiles q̄a ex negatiuis nihil. Si autē ulr ⁊ affirmatiue aut ergo ypothesis erit ma. ⁊ relīq̄ ꝓpō mi. ⁊ erit sill's ad ꝓpositu𝔷 in p° scd̄e: aut eꝯ° ⁊ erit sill's ad ꝓpositū in scd̄o scd̄e. Si autem illa alia accipiṭ pticularis ⁊ negatiua erūt due cōbinationes inutiles sicut pus. Si pticularis affirmatiua aut ergo ypothesis erit mino: ⁊ pticularis affirmatiua ma. ⁊ nō erit sill's q: ma. particularis. aut eꝯ° ⁊ erit sill's ad ꝓpositū in ꝫ° secūde. Igiṭ octo sunt cōbinationes h̄ꝫ tm̄ tres ad ꝓpositum. Si autez ꝯ° demōstrāda sit negatiua aut ulis aut particularis. si ulis supponiṭ ꝯtradictoria. s. pticularis affirmatiua ⁊ assumeṭ alia ꝓpō ulis aut particularis. si particularis nullo mō erit sill's. Si ulis affirmatiua non erit sill's q̄ ex ambabus affirmatiuis nihil sequitur in secūda figura. Si ulis negatiua erit sill's si ipsa ma. ⁊ ypothesis mi. ⁊ erit tertius modus ⁊ ita erūt octo hic cōbinationes sed oēs inutiles p̄ter vnam. Si autez debeat demōstrari particularis negatiua supponiṭ vniuersalis affirmatiua ⁊ assumeṭ alia ꝓpositio ulis aut pticularis. si ulis ⁊ affirmatiua sunt due cōbinationes inutiles. Si negatiua sunt due utiles similiter iuxta pmum ⁊ scd̄m modū. si assumaṭ pticularis ⁊ affirmatiua sunt due inutiles. si negatiua erit utilis maiore existēte vniuersali ⁊ non aliter ⁊ ita sunt hic octo cōbinationes sed tm̄ tres utiles. Sic ergo in summa sunt. 32. cōbinationes oēs inutiles p̄ter octo quax vna demōstrat vniuersalē affirmatiuam ⁊ tres particularē affirmatiuā. vna etiā ulem negatiuam ⁊ tres particularē negatiuam.

f Similiter autem ⁊ per ultimā ponatur enim.a.alicui.b.non ineē.c.autem omni: ergo.a.alicui.c.nō inest si ergo hoc impossibile: falsum alicui nō ineē: quare nec omni inesse. Si vō supponaṭ nulli inesse: erit quidē sillogismus non tamē ostēdiṭ qd̄ ꝓpositum est. Si enim cōtrariū supponaṭ eadē erūt que in priorib⁹.

¶ Hic docet per impossibile demōstrare in tertia figura. ⁊ pmo ꝯones affirmatiuas. secūdo negatiuas. ⁊ affirmatiuarum pmo ulem. scd̄o particularē cum dicit.⌊Sed ad ostendēdū.⌋ Ulem sic ꝓcedit. pmo docet demōstrare eā supponēdo cōtradictoriā ⁊ assumendo aliqd supra sbm̄ ei⁹ ut si demōstrari debeat oē.b.eē.a. supponiṭ aliqd̄.b. nō esse.a. ⁊ assumaṭ omne.b.eē.c. ⁊ fiet sill's in quīto tertie. sic aliquod.b.non est.a.omne.b.est.c.ergo aliquod c.nō est.a. sed hoc est falsum ⁊c̃. ⁊ h̄ est.⌊Similiter autem.⌋ Scd̄o dicit q̄ si supponiṭ eius cōtraria erit sillogismus ad falsum cōcludēdum sed non ostendiṭ propositum q: non sequitur si vnum contrariorum sit falsum q̄ reliquum sit uerum: sicut prius habitum est ⁊ h̄ est.⌊Si vō supponitur.⌋

¶ Sed ad ostendēdum alicui inesse hec sumēda ypothesis. nam si.a.nulli.b.c.autez alicui.b.a.nō omni.c. si ergo hoc falsum: uerum est.a.alicui.b.ineē. Quā autē nulli b.inest.a. supponaṭ alicui.b.inesse. Sūptū sit autē ⁊.c.omni.b.inesse: ergo necesse est a.alicui.c.inesse: sed nulli inerat: q̄re falsu𝔷 est alicui.b.ineē.a. Si vō supponaṭ omni b.inesse.a.nō ostēdiṭ ꝓpositum. Sed ad a.b.non omni inesse: hec est sumēda ypothesis: nam si.a.omni.b. ⁊.c.omni.b.a.inest alicui.c. hoc autez non fuit: q̄re falsum est omni ineē: si autem sit uerū est nō omni. Si aūt supponaṭ alicui ineē eadem erit que est in hys que dicta sunt prius. Manifestum ergo quoniā in oibus per impossibile sillis oppositu𝔷 supponēdū. Palam autem ⁊ quoniam in media figura ostēditur quodāmodo affirmatiua ⁊ vniuersalis ⁊ in postrema.

¶ Cōsequenter docet ostēdere per impossibile in tertia figura particularē affirmatiuā supponēdo cōtradictoria𝔷 eius. s. nullū.b.eē.a. ⁊ assumēdo vnā particularē. s. aliqd̄ b.esse.c. ⁊ fit sill's ad impossibile iuxta sextū modum ⁊ h̄ est.⌊Sed ad ostēdēdu𝔷.⌋ Et nota q̄ assumpta p[illegible] ypothesi eius subcōtraria non accidit falsum ꝓpter ypothesim q: ypothesis est incōpossibilis pncipali intento sed hoc nō dicit Ar̄s. q: relinqt notū ex sepe dictis. ¶ Consequēter docet ostēdere per impossibile in tertia figura ꝯones ueras ⁊ pmo ulem: scd̄o particlarē. Circa vniuersalem sic ꝓcedit. pmo supposita cōtradictione ostēdit eā sic supponiṭ aliqd̄.b.eē.a. ⁊ sumaṭ uerū extrīsecus oē.b. est.c. ⁊ sillogiçaṭ in tertio modo ⁊ patet processus ⁊ hoc est.⌊Quoniā autem ulis.⌋ Scd̄o dicit q̄ sumpta eius cōtradictoria nō ostendiṭ ꝓpositum sicut sepe dictu𝔷 est ⁊ h̄ est.⌊Si autē supponiṭ.⌋ ¶ Cōsequēter docet ostēdere particularē negatiuā ⁊ ꝓcedit sic. pmo ostēdit eam supponēdo cōtradictoriā sic supr omne.b.eē.a. ⁊ assumatur omne.b.esse.c. ⁊ ostēdaṭ ꝓpositū in pmo tertie sillogiçādo ⁊ h̄ est.⌊Si aūt non oī.⌋ Scd̄o dicit q̄ si supponiṭ eius subcōtraria idē eēt qd̄ prius. s. q̄ nō demonstrabiṭ ꝓpositum ꝓpter falsitatē ypothesis cum nō oportet ypothesim falsam esse ꝓposito existēte uero ⁊ h̄ est.⌊Si autem supr.⌋ In fine autez duo correlaria ꝯcludit ꝑus dicta quox pmum est q̄ ad demonstrādum per impossibile

ubiqz ꝛ siliter supplenda est ꝯdictoria ypothesis ꝛ h est. [Manifestum ergo.] Scḋm est q uīs affirmatiua que non demōstrat in prima quodāmodo in secūda ꝛ tertia figura demonstrat. ꝛ dicit quodāmō qꝛ uīs affirmatiua non cōcludit per sillogismū secūde uel tertie figure sed mediante sillogismo ad impossibile ibi facto puenit ad uniuersalem affirmatiuā ꝛ h est. [Palam autem ꝛc.] ℭ Dubitaret forte aliqs hic quare similiter assumitur in tertia figura uerū extrinsecº ꝛ supra ſm ypothesis. Et dicēdum q est qꝛ ꝓpositiones cōstituētes tertiam figuram debēt cōuenire in mō ꝛ ideo opoꝛtet idez subici in ypothesi ꝛ in uero extrinsecus sumpto. ℭ Alia etiā que ri possent que patēt per ꝓdeterminata. Notandū q hic sunt. xv. sillogismi qḋ sic patet si debet demōstrari ꝯº uniuersalis affirmatiua supponit cōtradictoria que est particularis negatiua: ꝛ cum illa sumet uerū extrinsecus aut uniuersale aut particulare. si particulare hoc cōtingit q̄tuoꝛ modis sed nullo modo erit sillogismus. si uniuersale ꝛ negatiuū duobus modis cōtīgit sed nō est sillogismus. Si uniuersale ꝛ affirmatiuū erit sillogismus ad ꝓpositū. Si minoꝛ sit affirmatiua ꝛ nō aliter ꝛ ita unicus ē sillogismus ad demōstrandum uniuersalē affirmatiuaz. Si debet demōstrari particularis affirmatiua supponet contradictoria que est uniuersalis negatiua. propositio aūt assumpta uel erit uniuersalis uel particularis. si uniuersalis ꝛ negatiua sic sunt inutiles cōbinationes. si affirmatiua erit utilis. si minoꝛ sit affirmatiua ꝛ non aliter. Si assumat pticularis oīno siliter erit. unde hic sūt duo sillogismi. Siliter autem debet demonstrari uniuersalis negatiua supponet particularis affirmatiue cum qua si sumat particularis nullo modo erit sillogismus. Si uniuersalis aut affirmatiua aut negatiua. si affirmatiua aut maioꝛ ꝛ sic erit quartus modus. aut minoꝛ ꝛ erit tertius. ꝛ ambo ad ꝓpositū. Si assumat uniuersalis negatiua ꝛ erit sillogismus ad ꝓpositū minore existēte affirmatiua ꝛ ita sunt hic tres sillogismi. Si debet demōstrari particularis negatiua supponet uniuersalis affirmatiua ꝛ oībus modis erit sillogismus ad ꝓpositum nisi duobus. s. quādo minoꝛ est negatiua uniuersalis aut particularis sicut patet intuēti ꝛ ita sunt hic. 6. utiles cōbinationes. patet igit. 32. sint cōbinatiōes sed tm̄. 12. utiles. s. una ad demōstrādū uniuersalem affirmatiuā: ꝛ due ad demōstrādum particularē affirmatiuā. ꝛ tres ad ulem negatiuam ꝛ sex ad particularem negatiuam.

d Differt autez que ad impossibile demonstratio ab ostensiua: in eo qḋ ponat qḋ vult interimere deducēs ad cōcessum falsum: ostēsiua autem incipit a ꝯcessis ueris ꝓpositionibus. Sumūt ergo utreqz ꝓpositiones duas ꝛ cōcessa: sed hec quidē ex quibus est sillogismus: illa vo hāc quidē harum alterū vo contradictionem cōclusionis ꝛ hanc quidem nō necesse est notam eē cōclusionem: nec prius opinari quoniā est aut nō est. Illic vo necesse est quoniā non est.

ℭ Postq̄ determinauit de demōstratione per impossibile in se. hic determinat de ea in cōparatione ad ostensionem ꝛ diuidit in duas. In prima compat sillogismuz ad impossibile ꝛ ostēsiuum ſm differētiā. In secūda cuz dicit. [Differt aūt nihil.] compat demonstrationē per impossibile ꝛ sillogismū ostēsiuum ſm cōueniētiam. In pͥma ponit duas differētias quarū pͥma sumit ex parte ꝓpōm: alia vo ex parte ꝯōm. Circa pͥmā sic ꝓcedit. primo dat eam dicēs q sillogismus ad impossibile ꝛ ostēsiuus differūt in hoc q sillogismº ad impossibile supponit ad interimēdum ꝛ ꝯcludit manifeste falsum. Ostēsiuus autem cōstat ex duabus ꝓpositionibus notis ueris ꝛ h est. [Differt autem.] Scḋo ex hoc concludit q uterqz illorū sumit duas ꝓpōnes idubitabiles ꝛ notas: sed ostēsiuº sumit istas notas ex qbus fit sillogismus cōcludēs propositum. sillogismus aūt ad impossibile sumit alterā illaruz que est manifeste uera ꝛ oppositum ꝯōnis uere que est manifeste falsa ꝛ h est. [Sumūt ergo.] Deinde ponit differētiam eoꝝ ex parte ꝯōnuz dicēs in sillogismo ostēsiuo non opoꝛtet opinari ꝯōnem esse uerā uel falsam anteq̄ sillogiçet. In sillogismo autem ad impossibile semper opoꝛtet opinari ꝯōnem esse falsam ꝛ anteq̄ silletur ꝛ h est. [huic autem.]

ℭ Differt aūt nihil affirmatiuam uel negatiuam esse cōclusionē. Sed similiter se habet in utrisqz: omne autem qḋ ostēsiue cōcludit ꝛ per impossibile monstrat: ꝛ quod per impossibile ostēsiue per eosdez terminos. Nam quādo per impossibile fit sillogismus in pͥma figura qḋ uerum est in media erit aut postrema: pͥuatiuam quidē in media: predicatiuaz autem in postrema. Quādo autem in media fit sillogismus: qḋ uerum est in prima erit in oībus ꝓblematibus. Quādo vo in postrema est sillogismus quod uerum est erit in prima ꝛ in media. affirmatiua quidē in prima. pͥuatiua autē in media.

ℭ Cōsequenter compat demōstrationem per impossibile ad sillogismū ostēsiuum ſm cōueniētiam ꝛ ꝓcedit sic. pͥmo dicit q tam affirmatiua q̄ negatiua ꝯº demōstrat per impossibile ꝛ sillogiçat ostēsiue: qꝛ omne qḋ demōstrat per impossibile sillogiçari pōt ostēsiue ꝛ ecōº in eisdem terminis ꝛ h est. [Differt autem uniuersalis.] Secūdo h ostēdit sic. Omne demōstratum per impossibile in pͥma figura sillogiçat ostēsiue per secūdam aut tertiaz Et omne demōstratum per impossibile in secūda sillogiçat ostēsiue per pͥmam. Et omne demōstratū per impossibile in figura tertia sillogiçat ostēsiue per primā uel secūdam ergo omne demōstratū per impossibile in aliqua figura sillogiçat in alia figura ostēsiue ꝛ supponit q similiter fit ecōº. qḋ patet ex hys. ponit autem pͥmo premissam huius rōnis. secundo eius ostensionem ibi. [sit enim ostēsum.] tertio cōcludit ꝯōnem ibi. [manifestuz ergo quoniā per eosdem.] Premissa aūt cōstat ex tribº ꝓpositionibus. ꝛ pͥmo ponit primā dicēs q demōstratū per impossibile in prima sillogiçat ostēsiue per secūdaz ꝛ tertiam figuram ita q affirmatiua ꝯº sillogiçat ostensiue per tertiaz: negatiua vo per secūdam ꝛ h est. [Nam quādo per impossibile.] secūdo ponit secūdaz ꝛ patet: ꝛ h est. [quādo autem in media.] tertio ponit tertiam dicens q demōstratuz per impossibile in figura tertia ostēsiue sillogiçat per primā uel secūdam ita q affirmatiua ꝯº per primam: negatiua per secūdam ꝛ h est. [quando vo in postrema.]

ℭ Sit enim ostēsum. a. nulli aut non omni b. per primam figurā: ergo ypothesis quidem erat alicui. b. inesē. a. c. autem sumebatur. a. quidē inesse omni. b. aut nulli: sic eni fiebat sillogismus: ꝛ per impossibile: hoc

autem in media figura. Si.c.a.qdem omni.b.autez nulli inest: manifestũ est quoniam nulli.b.inest.a. Similiter aũt ⁊ si.a.nõ omni.b.ostẽsum sit inesse. nam ypothesis quidẽ est omni ineẽ.c.assumebat.a.qdem omni.b.vo non omni: ⁊ si priuatiua sit sũpta.a.c.similiter: ⁊ sic fit media figura.

¶ Consequẽter illas propositiones ostẽdit ⁊ primo primaz secũdo secũdam cum dicit. [Rursum in media.] tertio tertiã cum dicit. [Rursum in 3ª.] Circa pᵐ sic pcedit. primo ostẽdit primã eius partẽ.s.q negatiua per impossibile demõstrata in pma figura ostẽsiue sillogizat per secũdã. 2º ostẽdit eius partẽ secũdam.s.q affirmatiua per impossibile demõstrata in prima ostẽsiue sillogizat per tertiã cũ dicit. [Rursum sit ostẽsum.] In prima primo ostẽdit intẽtuz de uli negatiua. secũdo de particulari negatiua. In pmo igit manifestat q negatiua ulis per impossibile demõstrata in pma figura ostẽsiue sillogizatur per secũdam. ex ypothesi enim ⁊ uero assumpto supra ipsam fit sills ad impossibile in tertio pme sic. Omne.a.est c.aliqd.b.est.a.ergo aliqd.b.est.c.sed hoc falsum quare oppositũ ypothesis uerũ.s.nullũ.b.est.a.deide ex opposito false zõnis ⁊ uero pus sumpto sillogizat ostẽsiue ppositũ in pmo pme sic. Omne.a.est.c.ergo nullũz.b.est a.⁊ h est. [sic enim ostẽsum.] Et nota hic ad euidentiaz littere q sillogismus ad impossibile fit ex ypothesi ⁊ uero assumpto ⁊ cõcludit falsum. sills autem ostẽsiuus ad eãdem zõnẽ fit ex eodẽ uero passumpto ⁊ opposito false zõnis ⁊ ita tres ppõnes sunt mã horuz duoz sillogismoz quas tñ in lra ponit absq zõne. ⁊ h ordie pmo ponit ypothesim falsam. secũdo uerũ assumptum. tertio oppositũ false zõnis que sequit ad illam ad demõstrãdum q sillogismus ad impossibile fit ex pma ⁊ secũda. sillogismus autẽ ostẽsiuus ex 3ª ⁊ 3ª ⁊ illud pmpte teneat ad totam expõnẽ sequẽtis littere. Cõter manifestat q particularis negatiua demõstrata per impossibile in prima sillaf ostẽsiue per secũdã. supponit enim ypothesis contradictiõe ⁊ accepto uero extrisecus supra eã affirmatie fiet sillogismus ad impossibile per pmuz pme sic. Omne.a.est.c.omne.b.est.a.ergo oẽ.b.est.c.qd est manifeste falsuz. deinde exponẽdo sic ⁊ uero assumpto ostẽdet propositum in quarto 2ᵉ sic Omne.a.est.c.quoddam.b. nõ est.c.ergo quoddã.b.non est.a.si aũt uerũ extrinsecᵘ supra ypothesim accipiat negᵐ fiet sillus ad impossibile in pmo pme ⁊ sills ostẽsiuus in 3º prime ad eãdẽ zõnẽ. ⁊ h est. [Similiter autem ⁊ si modi.]

¶ Rursum sit ostẽsum alicui.b.inesse.a.ergo ypothesis quidẽ nulli inesse.b.autẽ sumebat.c.omni ineẽ ⁊.a.omni uel alicui.c. sic enim erit impossibile: hoc autem in postrema figura: si.a.⁊.b.omni.c. Et manifestum est ex hijs quoniã necesse est.a.alicui b.inesse. Similiter autem ⁊ si sumat alicui c.inesse.a.uel.b.

¶ Cõsequẽter ostẽdit q affirmatiua demonstrata per impossibile in prima ostẽsiue sillogizat in tertia.s.particularis affirmatiua q: ulis non demonstrat. in prima supponit enim cõtradictoriã ⁊ assumpto uero extra ex ypothesi affirmatiue ⁊ uli erit sillogismus ad impossibile in secũdo prime.s.nullũ.b.est.a.omne.c.est.b.ergo nulluz.c. est.a.sed hoc falsum. ex opposito autem false zõnis ⁊ eodem uero sillogizat ppositum ostẽsiue in tertio tertie sic Aliquod.c.est.a.oẽ.c.est.b.ergo aliqd.b.est.a. Si autez uerum acceptũ sub ypothesi sit pticulare ⁊ affirmatiuuz erit sillogismus ad impossibile in quarto pme ⁊ ostensiuus in quarto tertie sicut patet per se. sicut enim si tam.a. q.b.insit.c.vniuersaliter seqtur per pmũ tertie q.a.insit alicui.b.similiter ⁊ si alterũ insit vniũsaliter ei ⁊ reliquũ particulariter sequet idem per tertiũ uel quartũ eiusdez ⁊ h est. [Rursum sit ostensum.]

¶ Rursum in media figura ostẽsum sit.a. omni.b.ineẽ: ergo ypothesis quidem fuit nõ omni.b.inesse.a.sumptum est autez.a. omni.c.⁊.c.omni.b.sic enim erit impossibile: hoc autẽm prima figura: si.a.omni.c ⁊.c.omni.b. Similiter autez ⁊ si alicui ostẽsum sit ineẽ: nam ypothesis quidẽ fuit nulli.b.inesse.a.sumptũ est autem.a.omni.c. ⁊.c.alicui.b. Si autem priuatiuus sit sillogismus: ypothesis quidẽ.a.alicui.b.sumptuz autem.a.nulli.c.⁊.c.omni.b.quare fit prima figura: ⁊ si non vniuersalis sit sillogismus. Sed.a.alicui.b.ostẽsum sit nõ inesse similiter. Nam ypothesis omni.b.inest.a. sumptum est aũt.a.nulli.c.⁊.c.alicui.b.sic enim prima figura.

¶ Consequẽter ostendit ppõnem secũdã prius positam: ⁊ primo ostẽdit eam quo ad affirmatiuas zõnes. secundo quo ad negatiuas ⁊ quo ad affirmatiuas. pmo ostendit intẽtum quo ad vniuersalẽ. secũdo quo ad particularem. Primo ergo ostẽdit q vniuersalis affirmatiua demõstrata per impossibile in secũda in quarto mõ ostensiue sillogizat in pmo prime ⁊ intelligit idem pcessus q ⁊ in predictis ⁊ h est. [Rursum in media.] scdo ostendit q particularis demõstrata per ipossibile in tertia ostẽsiue sillaf in prima ex ypothesi ⁊ uero assumpto si ypothesis sit minor erit sillogismus ad impossibile in primo prime. ex opposito autẽ false zõnis ⁊ eodez uero erit sillogismus ostẽsiuus in tertio prime ⁊ hoc per se patet ⁊ h est. [Similiter autem si alicui.] Cõsequenter ostendit idem de zõnibus negatiuis ⁊ pus de uli negatiua quia ex opposito eius ⁊ uero negatiuo assumpto pro maiore sillabit falsum in tertia secũde. ex opposito autem zõnis ⁊ eodẽ uero sillogizat ppositũ in pmo prime ⁊ patet ⁊ h est. [Si autẽ puatiuus.] secũdo idem ostẽdit de particulari negatiua q: ex ypothesi que est eius oppositum ⁊ ex uero negatiuo facto manifesto sillogizat falsum per primum prime. ex opposito aũt illius falsi ⁊ eodem uero sillogizat ostẽsiue propositum in quarto prime ⁊ h patet ⁊ h est. [Et si non vniuersalis.]

¶ Rursum in tertia figura ostensum sit.a. omni ineẽ.b.ergo ypothesis quidem non omni.b.inest.a.sumptũ est autem.c.omni.b.⁊.a.omni.c.sic enim erit impossibile. hec autem prima figura. Similiter autez ⁊ si in aliquo sit demõstratio: naz ypothesis quidẽ nulli.b.ineẽ.a.sumptũ est autem.c. alicui.b.⁊.a.omni.c. Si autem priuatiuus sit sillogismus ypothesis quidẽ.a.alicui.b inesse sumptũ est autem.c.quidẽ nulli.a.b autem omni: hec aũt media figura. Similiter autez ⁊ si nõ vniuersaliter sit demon-

stratio. nam ypothesis quidē erit omni. b. inesse. a. sumptū est autem. c. a. quidē nulli. b. autē alicui. hec autem media figura.

¶ Consequēter ostēdit tertiā ꝓpōnem supius positā ⁊ p̄mo p̄mā. s. ꝙ uſis affirmatiua demōstratiua per impossibile in tertia figura ostēsiue sillaꝫ per p̄mā partē. scđo secūdā. s. ꝙ. đ. negatiua demōstrata per impossibile in tertia ostēsiue sillogiçaꝫ per scđam. In p̄ma parte p̄mo ostēdit propositū de uli affirmatiua. scđo de pticulari affirmatiua. p̄mo igiꝫ ostēdit ꝙ uſis affirmatiua demōstrata per impossibile in tertia ostēsiue sillogiçaꝫ per p̄maꝫ. In prima parte p̄mo ostendit qꝛ ex ypothesi qꝛ vº assumpto supp̄sim ypothesis sillaꝫ falsum in quinto tertie. ex opposito autem ꝯōnis false ⁊ eodē vº ostēsiue sillaꝫ ꝓpositum in p̄mo p̄me ⁊ h̄ est. [Rursum in tertia.] Deinde ostēdit idem de particulari affirmatiua qꝛ ex eius opposito ⁊ vº assumpto cōcludiꝫ falsum in 6º tertie. ex opposito autē illius falsi ⁊ eodē uero ostēdiꝫ ꝓpositū in tertio p̄me ⁊ h̄ est [Similiter ⁊ si in aliquo.] Et nota ꝙ hucusqꝫ supponēdo tres ꝓpositiones que sunt p̄misse duoꝝ sillorum similr̄ posuerat p̄mo ypothesim ⁊ 2º uerū assumptū ⁊ 3º oppositū ꝯōnis false: de cetero aūt mutabit ordinē qꝛ p̄imo ponet ypothesim 2º oppositū false ꝯōnis ⁊ 3º uerū assūptū. Conñter ostēdit ꝙ negatiua demr̄ata per ipoˡᵉ in p̄ma ostēsione sillaꝫ in p̄ᵃ ⁊ p̄º ostēdit h̄ de uli negatiua. secūdo de pticulari negatiua. Innuit igiꝫ ꝙ supposita ꝯdictiōe ulis negatiue cum vº extrinsecus facto maʳᵉ ⁊ erit sillˀs in 4º 3ᵉ fīe. Oē. b. est. c. aliqđ. b. est. a. ḡ aliqđ. a. est. c sed h̄ falsuꝫ. Ex opposito aūt ꝯōnis false ⁊ uere eadē ostēsiue sillaꝫ ꝓpōnū in p̄º p̄ᵉ. sic nullū. a. est. c. oē. b. est. c. ergo nullū. b. est. a. ⁊ h̄ est. [Si aūt puatiuº.] Deinde ostēdit idē de pticulari negatiua qꝛ ex ypothesi ⁊ vº assumpto sillaꝫ falsum in 3º 3ᵉ sic. Aliqđ. b. est. c. oē. b. est. a. ergo aliqđ. a. est. c. qđ est falsum. Deīde ex opposito ꝯōnis false ⁊ eadē vº ostēsiue sillaꝫ ꝓpositū in 3º 3ᵉ sic nullū. a. est. c. aliquod. b. est. c. ergo. b. non est. a. ⁊ h̄ est. [Similiter autem ⁊ si non uniuersaliter.]

¶ Manifestū ergo quoniā per eosdem terminos ⁊ per impossibile ⁊ ostēsiue est demōstrare vnamquāqꝫ ꝓpōnem. Similiter autem erit ⁊ cum ostēsiui sint silli ⁊ ad impossibile deducere. In sumptis terminis quādo opposita ꝓpositio conclusioni sumpta est. Nam fiūt sillogismi idem qui sunt per cōuersionem: quare statim habemus figuras per quas vnūquodqꝫ erit. Palam ergo quoniā ōis ꝓpositio ostendit per utrosqꝫ modos per impossibile ⁊ ostensiue: ⁊ non cōtingit separi alterum.

¶ Iā ostēse sunt tres ꝓpōnes supius posite que sunt premisse rōnis eius. Conñter cōcludit rōnē suam. s. ꝙ oē demōstratū per ipossibile ostēsiue sillaꝫ in eadē terminis ⁊ eᵱº. s. oē ostēsiue sillˀtū per ipossibile demr̄ari pōt si supponaꝫ ꝯdictio ꝯōnis. ⁊ addit ad hᵘ confirmationē ꝙ hᵒˡ silli sīles sunt cōuersiuis ⁊ h̄ est. [moᵐ ergo qm̄ per eosdē.] In fine aūt ex qua ꝯōne correlarie cōcludit ꝙ ōis ꝓpō demr̄ari pōt utroqꝫ mō. s. ostēsiue ⁊ per ipoˡᵉ ⁊ h̄ est [Palā ergo.] Hic forte dubitaret aliqs q̄re nō p̄us cōparauit sillm circularē ⁊ cōuersiuū ad ostēsiuū sic hic facit de sillˀo per ipossibile eū tn̄ qlibet silloꝝ fit ex ypothesi ⁊ sillˀs ex ypothesi opponiꝫ ostēsiuo. Et dici pōt ꝙ ex diffinitione ꝯūsionis ⁊ circulationis pꝫ dr̄ia silli ostēsiui ad circularē ⁊ ad ostēsiuū sicut ex p̄ determinatis pꝫ. sꝫ ex diffinitione demr̄ationis per ipossibile supius data nō patet eiº dr̄ia aut hitudo quā h̄et ad ostēsiuū ⁊ iō magis cōparat ipm ad ostēsiuū qꝫ ad alios. ¶ Sed nūc queriꝫ q̄re comparat sillm per ipossibile ad ostēsiuū p̄m dr̄iam nō aūt p̄m ꝯueniētiā: demr̄ationē aūt per ipossibile comparat ad ostēsiuū p̄m cōueniētiā ⁊ nō p̄m dr̄iam. Et dicēdū ꝙ in arte ponēdū est eoꝝ dr̄ia que multū ꝯueniūt ⁊ nō cōueniētia. sed ꝯueniᵃ ponēda est eoꝝ que multū differūt ⁊ h̄ dicit Ars. in fine p̄mi thop. qꝛ igiꝫ sillˀs ad ipossibile ⁊ sillˀs ostēsiuus multū ꝯueniūt eo ꝙ uterqꝫ sillaꝫ suā ꝯōnē nō oportuit eoꝝ ponē cōueniētiā sed dr̄iam qꝛ cū demōstratio per ipossibile multū differt ab ostēsiuo qꝛ ostēsiuus ꝯōnē sillaꝫ. demr̄atio aūt per ipossibile suā ꝯōneꝫ nō sillaꝫ sed fiūt ex ypothesi ideo nō oportuit eoꝝ ponere dr̄iam sed cōueniētiā. ¶ Demū dubitabiꝫ de hoc qđ dicit ostēsiuū sillm sumere ꝓpōnes ueras ⁊ indubitabiles. cōtigit enim ut videꝫ ostēsiue sillare ex ueris ꝓpōnibus ⁊ si nō idubitabiles in v̄itate. Ad qđ dici pōt ꝙ sillˀs ostēsiuus nō est nisi p̄misse ꝯōnē notificet alr̄ enim non ostēdūt sꝫ ꝯōnē nō notificāt nisi fuerint note ⁊ notiores ꝯōne. qđ ergo dicit ꝯōnē ostēdi ex ueris idubitabilibus hoc est ex ueris notioribº ꝯōne. Uel pōt melius dici ꝙ diffinit hic ostēsiuū sillm ħieē eiº p̄mo ⁊ potissimo ⁊ sic cadit in usu demr̄atoris. sicut enim sillˀs per ipossibile p̄ncipalr̄ spectat ad demr̄atorē ut dictū est ita ei oppositº. sꝫ hic compat eos sic cōsideratos ⁊ sic pꝫ ꝙ hic diffiniꝫ ostēsiuº ut cōpetit demōstratori sed sic cōstat ex ueris indubitabilibus. ¶ Conñter forte quereꝫ aliqs q̄re demōstratum per impossibile in vna figura nō pōt per eosdē terminos in eadē figura ostēsiue sillari sed in alia sicut patet in littera. Et dicēdū ꝙ est qꝛ sillˀs ostensiuus sillr̄ fit ex opposito ꝯōnis silli ad impossibile ⁊ vna p̄missarum sed sicut p̄us determinatū est ex opposito ꝯōnis ⁊ vna premissarū in aliq̄ figura non pōt fieri eadē figura ⁊ ideo sillogismus per impossibile ⁊ ostēsiuus ad eadem ꝯōnem sunt in eisdē terminis ⁊ nō fiūt in eadē figura. Si enim sillˀs ad impossibile fiat in p̄ma ostēsiuus fiet ex opposito ꝯōnis eius ⁊ vna p̄missarū. sed ꝯº cū minore faciet tertiam figurā cū maiore vº scđaꝫ sillr̄ facto sillˀo ad ypothesim in scđa ex opposito ꝯōnis eius ⁊ minore fiet figura tertia. ex eodē aūt ⁊ maiore fiet figura p̄ma. sillr̄ facto sillˀo ad impossibile in tertia ex opposito ꝯōnis ⁊ minore fiet p̄ma. ex opposito aūt ꝯōnis cū maiore scđa ⁊ sic patet ad dubiū. ¶ Ulterius forte dubitaret aliqs utrū negatiua demōstrata per impossibile in p̄ma figura nō possit aliter sillogiçari ostēsiue qꝫ in p̄ma. Et dicēdū ꝙ ulis negatiua demōstrata per impossibile in p̄ma per scđam ostēsiue sillaꝫ. pticularis autē negatiua cū per scđam demōstraꝫ per impossibile sillaꝫ ostensiue per tertiā cuius duplex causa est. vna ꝙ ulis nō cōcludiꝫ per tertiā sed particularis. alia aūt ⁊ ꝓpinqor est inspiciēdo ad ypothesim in demōstrādo quācūqꝫ ꝯōnem. si enim ostēdaꝫ per impossibile ulis in p̄ma ypothesis erit pticularis ⁊ ita uerū assumptū erit maior ꝓpō ex qua ⁊ opposito ꝯōnis fit sillr̄ secūda figura. Si aūt ostēdaꝫ pticularis negatiua per impossibile ypothesis erit tā maior qꝫ minor ⁊ sillr̄ uerūꝫ assumptū ⁊ ideo opposituū ꝯōnis cū illo uere aliqn̄ cōstituit scđam aliqn̄ tertiā. ¶ Ulterius forte quereꝫ etiā de pticulari affirmatiua demōstrata per impossibile i p̄ma an aliter qꝫ in tertia possit sillari ostēsiue in eisdeꝫ terminis. Et dicēdū ꝙ nō tum qꝛ per p̄mā non cōcludiꝫ affirmatiua. tuꝫ qꝛ ad ostēdēdū particularē affirmatiuā ypothesis est ulis negatiua que solū maior erit in p̄ma ⁊ ita vnū assumptū erit sillr̄ ibi minor ex qua ꝯōne solū tertia figura cōstituiꝫ. ¶ Quereꝫ etiā forte q̄re p̄us ostendū intētum in ꝯōnibus negatiuis demōstratis in prima figura qꝫ in affirmatiuis cum econuerso faciat in illis que demonstraꝫ per tertiam figuram ⁊ secundā. Et dici potest ꝙ h̄ est: qꝛ uniuersalis negatiua demonstraꝫ per

ĩpossibile in p̃ma ꝗ̃ nõ ulis affirmatiua: vnde q: uñe est aut particulare p̃us ostẽdit intẽtũ in vniuersali negatiua deinde in pticulari negatiua ꝑpter affinitatẽ eorũ ultio aũt in affirmatiua pticulari ecõuerso aũt ꝑcedit in alijs figuris q: ibi ostẽdit̃ etiã ulis affirmatiua per impossibile ad h̃ negatiue demr̃ate per ĩpo^le in p̃ma ostẽsiue sill'ri in 2^a ⁊ pticularis affirmatiua ĩ p̃^a demr̃ata per ĩpo^le oñdit̃ in tertia. ꝗ̃ scd̃a figura p̃cedit tertiã ⁊ hac rõne põt sic ꝑcedere Arũ. ℂ Adhuc queret aliqs utrũ per p̃mã tm̃ ostensiue sill'ant ꝯõnes demr̃ate per ĩpossibile in 2^a. Et dicẽdũ ꝙ ulis demr̃ata per ĩpossibile in ꝑp̃a tm̃ in p̃ma sill'at ostẽsiue in eisdẽ terminis. pticularis aũt põt in p̃^a ⁊ in 3^a ⁊ h̃ pz intuẽti ꝑm p̃dictas duas cãs. s. quia tm̃ pticularis sill'at per 3^am. ⁊ q: oppo^m pticularis ꝯõnis ulis est que põt eẽ tã maior ꝙ̃ minor in scd̃a oppositũ aũt ꝯõnis ulis est pticularis que non est nisi minor in scd̃a figura. ℂ Adhuc forte queret idẽ de ꝯõnib^9 per ĩpossibile demõstratis in 3^a. s. utrũ affirmatiue tm̃ per p̃mã ostensiue sill'at ⁊ negatiue tm̃ per scd̃az. Et dicẽduz ꝙ affirmatiua demr̃ata per ĩpossibile in 3ª solũ in p̃^a ostẽsiue sill'at q̃d pz ĩtuẽti ꝑm modũ p̃determinatũ. ꝗ̃ negatiua demr̃ata p ĩpossibile in 3ª põt ostẽsiue sill'ari tã in p̃^a ꝙ̃ in scd̃a sic pz ĩtuẽti. ℂ Adhuc queret utrũ idẽ sit demr̃are per ĩpossibile p̃us ostẽsiue sill'atũ ⁊ ꝯũsiue sill'are. ⁊ videt ꝙ sic eo ꝙ sill's ad ĩpo^le accipit oppo^m ꝯõnis sill'i ostẽsiui cũ vna p̃missarũ ei^9 ad iterimẽdũ regulã ⁊ sil'r fit in sill'o ꝯuersiuo. ℂ Oppo^m aũt vr̃: q: sill's ꝯũsiuus ꝯtẽtus est ꝯõne vna. demr̃atio ṽo ad ĩpossibile plures h̃et ꝯõnes ⁊ ad h̃ conuersiu^9 accipit pro ypothesi tũ uerũ tũ falsum sed demr̃atio per ĩpo^le tm̃ falsum. Adhuc cõuersiu^9 aliqñ interimit uerũ ⁊ aliqñ falsũ. sed sill's per ĩpossibile tm̃ falsuz. Et ꝯcedẽdũ est. differt enĩ ⁊ in plus ꝯuersiue sill'are ꝙ̃ demõstrare per ĩpossibile p̃us ostẽsiue sill'atũ. sequit̃ enĩ ad ipsuz ⁊ nõ cõuertit̃ sicut pz ex p̃dictis in opponẽdo. ℂ Ad oppositũ aũt pz r̃nsio iã q: se h̃et sicut supi^9 ⁊ inferius.

In qua autẽ figura est ex oppositis ꝑpositionibus sillogizare ⁊ in qua nõ est sic erit manifestũ. Dico autẽ oppositas esse ꝑpositiones ꝑm locutionẽ quidẽ quatuor: ut omni nulli omni ⁊ non omni ⁊ alicui nulli ⁊ alicui ⁊ non alicui inesse: ꝑm ueritatẽ autem tres. nam alicui ⁊ nõ alicui ꝑm locutionẽ opponunt̃ solum. Harũ aũt ꝯtrarias quidez vniuersales ut omni nulli ineẽ: ut oẽm disciplinam eẽ studiosam ⁊ quid est nullam esse studiosam. Alias ṽo oppositas.

ℂ Postq̃ determinatũ ptãtẽ sill'i qui est ex cõpossibilibus hic determinat ptãtẽ ei^9 qui est ex ĩcõpossibilibus. ⁊ dicit̃ iste sill's ex oppositis de quo determinat in p̃nti pte. Et diuidit̃ p̃^9 ĩ ptẽ p̃ncipalẽ ⁊ correlariã que ĩcipit ibi. ⌊ ps lã ẽt. ⌋ Principalis in duas. in p̃^a determinat de sill'o ex oppositis ꝑm se. in 2^a cũ dicit. ⌊ ma^m etiã qm̃ ex falsis. ⌋ in cõparatione ad sill'm ex falsis. p̃^a in duas. in p̃^a determinat quõ ⁊ in qua figura fiat sill's ex oppositis ⁊ in qua nõ. in 2^a cũ dicit. ⌊ Sũt aũt ulib^9 qdẽ terminis. ⌋ quedaz notabilia iuxta ꝯnationẽ hui^9 sill'i assignat. p̃^a diuidit̃ in p̃hemiũ ⁊ tractatũ. in p̃hemio sic ꝑcedit. p̃^o ostẽdit intẽtionẽ dicens se esse dicturum in qua figura sill'at ex ꝑpõnibus oppositis ⁊ in qua nõ ⁊ h̃ est. ⌊ in qua aũt. ⌋ 2° aũt gr̃a h^9 distinguit quot modis sint oppõnes ⁊ quot modis ꝑpõnes opposite dicẽs ꝙ ꝑpõnes ꝑm modũ enũciandi per affirmationẽ ⁊ negationẽ q̃tuor modis opposite sũt. vno mõ sic. Oĩ ineẽ: nulli ineẽ. 2° mõ oĩ ineẽ non oĩ ineẽ. 3° mõ alicui ineẽ nulli ineẽ. 4° mõ alicui ineẽ alicui nõ ineẽ. sed ꝑm ṽitatẽ ultime ꝑpõnes nõ opponunt̃ ꝗ̃ ꝑ̃z modũ loquẽdi tm̃. alijs aũt trib^9 modis uere opposite sũt ꝑpõnes sed in illis tm̃ due sunt oppõnes ulẽs. s. affirmatiua ⁊ negatiua ꝯrie sunt. ulis aũt ⁊ pticularis ꝯdictorie ⁊ h̃ est. ⌊ Dico autem oppositas. ⌋

ℂ Ergo in p̃ma quidez figura nõ est ex oppositis sillogismus nec affirmatiuus nec negatiuus. Affirmatiuus quidẽ quoniam utrasq3 oportet esse ꝑpositiones: opposite autem affirmatio ⁊ negatio. priuatiuus autem quoniã opposite qdem idez de eodem predicãt ⁊ denegãt. In prima autez medium nõ dicit̃ de utrisq3 sed de alio aliud quidẽ negat: idem aũt de alio predicat̃ he autem non opponuntur.

ℂ Cõñter ꝑsequit̃ qd̃ intẽdit ⁊ diuidit̃ in tres. In p̃^a ostẽdit sill'm ex oppositis nõ fieri in p̃^a figura. in 2ª quõ fiat in scd̃a ibi 2^a. ⌊ in media aũt figura. ⌋ In 3ª quõ fiat in 3ª figura. ibi 3^a. ⌊ In 3ª aũt figura. ⌋ In p̃^a pte sic ꝑcedit. p̃^o ponit ꝯõnẽ intẽtã dicẽs ꝙ sill's ex oppositis nõ fit in p̃^a figura in affirmatiuis neq3 in negatiuis ⁊ h̃ est. ⌊ ergo in p̃^a. ⌋ 2° ostẽdit eã ⁊ p̃^o p̃mã ptẽ sic sill's affirmatiuus in p̃ma figura fit ex ꝑponib^9 ambab^9 affirmatiuis sed in oppositis nõ sunt ambe ꝑpõnes affirmatiue ergo ex oppositis nõ fit in ea sill's affirmatiuus ⁊ h̃ est. ⌊ affirmatiuus qdẽ. ⌋ 2° scd̃am ptẽ sic ostẽdit in oppositis idez affirmat̃ ⁊ negat̃ de eodẽ sed in sill'o p̃me figure nõ idez affirmat̃ ⁊ negat̃ de eodẽ sicut pz: ergo nõ fit negatiu^9 sill's ex oppositis in p̃ma figura ⁊ hec est. ⌊ Priuatiuus aũt. ⌋

ℂ In media autem figura ⁊ ex oppositis ⁊ ex contrarijs cõtingit fieri sillogismũ. Sit enim bonum in quo. a. disciplina autez in quo. b. ⁊. c. Si ergo oẽm disciplinam studiosam sumpsit ⁊ nullã. a. inest omni. b. ⁊ nulli. c. quare. b. nulli. c. nulla ergo disciplina disciplina est. Similiter autẽ ⁊ si omnẽ disciplinã sumẽs studiosam medicinã nõ studiosam sumpserit. Naz. a. b. quidẽ omni. c. aũt nulli quare quedã disciplina non est disciplina. Et si. a. c. quidẽ omni. b. autẽ nulli. est autem. b. quidẽ disciplina. c. autez medicina. a. ṽo opinio: nullam ṽo disciplinam opinionẽ sumẽs sumpsit quãdaz disciplinam opinionẽ esse: differt autem a p̃ori in eo ꝙ in terminis cõuerti: nam p̃us quidẽ ad. b. nũc autem ad. c. affirmatiuaz: ⁊ si sit nõ vniuersalis altera ꝑpositio. Semper enim similiter mediũ est: qd̃ de altero quidẽ affirmatiue: de altero ṽo dicit̃ negatiue: quare cõtingit per opposita concludi non tamẽ semp nec oĩno. Sz que si sic se habeãt: que sunt sub medio: ut eadez sint uel totum ad partem: aliter autem impossibile: non enim erũt ꝑpositiones ullo modo neq3 contrarie neq3 opposite.

¶ Cōſter oñdit quō fit ſillˢ ex oppoſitis in ſcḋa figura. ⁊ p̄mo in ulib⁹. ſcḋo in p̄ticularib⁹. ⁊ in ulibus p̄mo iux̄ ſecundū modū. deīde iux̄ p̄mū modū ⁊ ad h̄ in ſcḋo mō primo in ꝯrȳs p ſe ſic. Oīs diſciplina eſt ſtudioſa nulla diſciplina eſt ſtudioſa: ergo nulla diſciplina eſt diſciplina. ⁊ h̄ eſt. ⌊in media aūt.⌋ ſcḋo in ꝯrȳs per accn̄s ſic. Oīs diſciplina eſt ſtudioſa nulla medicina eſt ſtudioſa ergo nulla medicina eſt diſciplina. ex hoc ſequit̄ per 4ᵐ p̄ine eum aliqua diſciplina erit medicina ꝙ aliqua medicina nō ſit medicina ⁊ h̄ eſt. ⌊ſiľr ⁊ ſi oēs.⌋ ¶ Cōſter docet ſillˢᵃʳᵉ ex oppoſitis in p̄mo ſecūde ⁊ h̄ in ꝯtrarȳs per accidens ſic nulla diſciplina eſt opinio oīs medicina eſt opinio ergo nulla medicina eſt diſciplina. ex hoc ſequit̄ cū aliqua diſciplina ſit medicina ꝙ aliqua diſciplina nō ſit diſciplina ⁊ h̄ eſt. ⌊⁊ ſi.a.c.q̄dē.⌋ Addit etiā dr̄iaz p⁹ᵃ ad p̄cedentē dicēs ꝙ differt in h̄ ꝙ prior modus h̄ʒ maiorem affirmatiuā ille aūt ultio dictus maiorē negatiuaz ⁊ hec ē. ⌊differt autē a p̄mo.⌋ ¶ Cōſter docet qualiˢ fiet iſte ſillˢ in modis p̄ticularib⁹ ſcḋe figure dicēs ꝙ eodez mō quo in p̄dictis ⁊ patet p ſe vñ ꝯtingit per oppoſita ſillogiçare in p̄ticularib⁹ ſicut in ulibus ſed nō oīmodo ſe h̄ntibus p̄pōnibus: ſed ſi ſic ſe h̄ēant extremitates ut eadem ſint uel minor extremitas ſit ſub maiori extremitate aliter aūt nō erūt oppoſite p̄pōnes. ⁊ primo mō erunt p ſe oppoſite. ſcḋo aūt mō per accn̄s ſicut patet ex p̄determinatis ⁊ h̄ eſt. ⌊Et ſi ſit nō uľis altera.⌋

¶ In tertia aūt figura affirmatiu⁹ q̄dē ſillˢ nullo mō erit ex oppoſitis p̄pōnibus propter dictā cauſam ⁊ in p̄ma figura. Negatiuus aūt erit ex ulibus terminis ⁊ nō ulibus ex̄ñbus. Sit enim diſciplina in quo b. ⁊ c. medicia in quo. a. ſi igitur ſumatur oēm diſciplinā medicinā: ⁊ nullā medicinaz diſciplinā. b. aūt omni. a. ſumpſit ⁊ c. nulli. a. q̄re erit quedā diſciplina non diſciplina. Siľr aūt ⁊ ſi nō uľr ſumpta ſit. a. b. p̄pō. nā ſi eſt quedam medicina ⁊ rurſus nulla medicina diſciplina: accidit diſciplinam quādā non eſſe diſciplinam.

¶ Cōſter oñdit quō ſit ſillˢ ex oppoſitis in tertia figura ⁊ p̄cedit ſic. p̄mo dicit ꝙ nō eſt in ea ſillˢ affirmatiuus ex oppoſitis eadē de cā qua nō fiebat in p̄ma q: in oppoſitis nō eſt utraqꝫ p̄pō affirmatiua ⁊ h̄ eſt. ⌊in tertia vō.⌋ ſecūdo manifeſtat quō ſit ſillˢ negatiuus. ⁊ p̄mo in modo uľi ſic. Nulla medicina eſt diſciplina oīs medicina eſt diſciplina ergo aliq̄ diſciplina nō eſt diſciplina ⁊ h̄ eſt. ⌊negatiuus autē.⌋ ſcḋo in mō p̄ticulari. ſ. in tertio ⁊ quarto idē dās ītelligere de mō hoc ⁊ ꝗ ſic. nulla medicia eſt diſciplina ⁊ aliqua medicina eſt diſciplina ꝗ aliqua diſcipline nō eſt diſciplina ⁊ hec eſt. ⌊ſiľr aūt ⁊ ſi nō.⌋

¶ Sunt aūt ulibus quidē terminis ſumptis ꝯrīe p̄pōnes: ſi aūt p̄ticularis ſit altera p̄poſitio oppoſite. oportet aūt ſcire q̄m contingit oppoſita ſumere ut diximus q̄m omnem diſciplinā ſtudioſam eē: ⁊ rurſus nullam aut aliquā eē ſtudioſam: qḋ non ſolet latere. Eſt aūt ⁊ per alias interrogationes ſillogizare alterū aut quēadmodū dictuz eſt i thopicis ſumē. Q̄m aūt affirmationū oppōnes ſūt tres ſpēs: ſexies accidit oppoſita ſumē aut oī aut nulli: aut oī ⁊ nō oī: aut alicui ⁊ nulli: ⁊ hoc ꝯuerti terminis ut. a. oi b. ⁊ nulli. c. aut omni. c. ⁊ nulli. b. aut huic quidē oī illi v̄o nō oī: ⁊ rurſus h̄ ꝯuerti p̄ terminos: ſiľr aūt ⁊ in tertia figura. Quare manifeſtū eſt quotiēs ⁊ in quibus figuris ꝯtingit p̄ oppoſitas p̄pōnes fieri ſillˢ.

¶ Cōſter determinat quedā notabilia iux̄ ꝗñationē p̄dictā obſuāda ⁊ ſunt tria. p̄mū tale in tota ꝗñatiōe ſilli ex oppoſitis ſiunt uľes ſilli ex cōtrarȳs. p̄ticulares aūt ex ꝯdictorȳs ⁊ h̄ eſt. ⌊ſunt aūt ulibus q̄dē terminis.⌋ ſecundo dicit ſm̄ quot modos oppōm ſiat ſillˢ ex oppoſitis q: ſm̄ duos. ſ. ſm̄ ꝯrietatem ⁊ ſm̄ ꝯdictionē ita ꝙ conceſſo vno oppoſitoꝝ ex q̄bus ſillogiçari debet accipiatur reliquū per ſillm̄. Et ēi per p̄pōnes p̄ter necīas eo modo q̄ determinatū eſt in thopic. ⁊ h̄ eſt. ⌊opꝫ aūt ſcire.⌋ 3ᵐ notabile ad multiplicationē ⁊ ſufficiētiā ſilloꝝ ex oppoſitis p̄tinet ⁊ eſt ꝙ trib⁹ modis ſint p̄pōnes oppoſite. ſ. oī nulli. oī nō omni. alicui nulli. ⁊ ſex modis ꝯtīter cōbinare p̄pōnes ad ꝯſtituendū ſillm̄ ex oppoſitis ⁊ h̄ tam in p̄ma q̄ȝ tertia figura q: cum oppoſite p̄pōnes ſint affirmatiue ⁊ negatiue. aut affirmatio erit maior ⁊ negatio minor aut eꝯ°. ⁊ ita quōcūqꝫ ſint oppoſite p̄pōnes due ſūt cōbinationes ⁊ h̄ eſt. ⌊q̄m autem affirmationū.⌋ cōſequenter epilogat ⁊ h̄ eſt. ⌊quare manifeſtum.⌋

¶ Manifeſtū ēt q̄m ex falſis quidē eſt uerū ſillogizare quēadmodū dictuz eſt p̄us: ex oppoſitis aūt nō eſt. Semp enim ſillˢ cōtrarius eſt rei: ut ſi eſt bonū nō eē bonum: ut ſi eſt aīal non eē aīal: eo ꝙ ex ꝯtradictione eſt ſillˢ ⁊ ſubiecti termini: aut idē ſunt: aut hic quidē totū: ille aūt pars.

¶ Cōſter compat ſillm̄ ex oppoſitis ad ſillm̄ ex falſis. ⁊ q: ꝯueniunt multū eo ꝙ uterqꝫ falſuz ſumit ideo tn̄ dr̄iam eorum oñdit. In ſillˢ ex falſis ꝯtingit uerū ex falſis ſillogiçare: ſed in ſillˢ ex oppoſitis nō ꝯtingit uerū ſilliˢare ex aſſumptis ergo differūt. h̄ui⁹ ītentiōe p̄mo ponit maiorē ⁊ hec eſt. ⌊manifeſtū ēt.⌋ ſcḋo minorem ⁊ h̄ eſt. ⌊ex oppoſitis aūt.⌋ tertio declarat minorē ſic. In ſillˢ ex oppoſitis ſe h̄ʒ ꝯ° ꝯrīe ipſi rei. ibi enim ſimiľr remouet̄ vna extremitas ab alia ſed extremitates ita ſe h̄nt ꝙ ſunt idē aut minor extremitas ꝯtēta ſub maiori ⁊ utroqꝫ mō erit p̄pō negatiua falſa ⁊ hec eſt. ⌊ſemp enim ſillˢ.⌋

¶ Palā ēt in paralogiſmis q̄m ꝯtigit ypotheſeos fieri ꝯdictionez: ut ſi eſt impar nō eē impar: nā ex oppoſitis p̄pōnibus ꝯrȳs rei ſit ſillˢ. Si ergo ſumpſerit huiuſmodi erit ypotheſeos ꝯdictio. Oportet aūt ꝯſiderare q̄m ſic quidē nō eſt ꝯrīa ꝯcludē ex ſillˢ vno ut vna ſit ꝯcluſio. Q̄m quidem nō eſt bonū: bonū aūt aliḋ q̄d tale niſi ſtatim huiuſmodi p̄pō ſumat̄: ut oē aīal eſſe albū ⁊ ut nō albū: hoīem aūt aīal ſed aſſumere oportet ⁊ ꝯdictionē: ut q̄m oīs diſciplina opinio ⁊ non opinio. Deinde ſumē q̄m medicina diſciplina quidē eſt: nulla autem opinio quēadmoduz elenchi ſiūt aut ex duob⁹ ſillogiſmis. Quare eē quidēz cōtraria ſm̄ ueritatē que ſumpta ſunt nō eſt alio mō q̄ȝ hec quēadmodū dictū eſt p̄us.

¶ Sequit pars correl'ia toti⁹ capl'i ꝛ ꝑcedit sic. p⁹ corl'm cōcludit. scđo incidēter quidē adiūgit corl'm tale q̄r de sill'o ex oppositis determiatū est in quo accipiunt opposita ꝛ posset videri aliqđ nō eē manifesti⁹ incōueniēs cōcessiōe oppositoꝝ ꝛ ita posset videri ꝙ nō eēt ulterius ex eis ꝯđ uō. ꝯcludit unaᵐ eē ꝙ in sill'o ex oppositis nihil ꝓhibet fieri sill'm ypothesis. q.d. cuꝫ ibi supponant opposita nihil ꝓhibet interimē illā suppōnē. qñcūqꝫ enim cōcludit manifesti⁹ incōueniēs ypothesi per ip̄m est interimere ypothesim: sed negatio eiusdē a se manifestius icōueniēs q̄ꝫ acceptio oppositorū ꝛ ita in sill'o ex oppositis ex incōuenienti maioꝝ ꝯcluso ꝯtingit ypothesim interimere ꝛ h̄ est. [palā ēt.] Et nota ꝙ i hoc corl'io sigt utilitatē hui⁹ sill'i. s. cuꝫ ꝯcessa sint opposita siue implicite siue explicite ex illis ꝯtingit ꝯcludē remotionē eiusdeꝫ a se q̄đ est manifestissimū icōueniēs ꝛ exinde interimere ypothesim. Et nota ꝙ hic uocat sill'm ex oppositis paralogismū q̄r in eo accipiūt opposita sicut ꝯtingit aliqñ in sophisticis. Sed meli⁹ dici pōt ꝙ iste sill's maxime ꝑtinet ad demr̄atorē cuꝫ disputat cū cauillatore. Tñ sit iste sill's p̄mo in disciplinis ꝛ ex ꝓp̄ijs: sed sill's qui est ex ꝓp̄ijs cōcludēs falsuꝫ ꝛ ex falso uel falsis dr̄ paralogismus disciplīne quare sill's ex oppositis cū sit hi⁹ paralogismus disciplīne est ꝛ ideo uocat eū paralogismū.

¶ Oportet aūt ꝯsiderare qm̄ sic qđē nō est cōtraria ꝯcludē ex sill'o vno ut vna sit cōclusio. Qm̄ quidē nō est bonū: bonuꝫ aut aliud quid tale. nisi statim huiusmodi proposito sumat: ut omne aīal eē albuꝫ ꝛ ut nō albū: hoiem aūt aīal. Sed assumē oportet ꝛ ꝯdictionē. ut qm̄ ois disciplina opīo ꝛ nō opinio. Deinde sumere qm̄ medicina disciplina quidem est: nulla aūt opinio quēadmodū elenchi fiunt: aut ex duobus sillogismis quare esse quidē ꝯria sm̄ veritatē que sumpta sūt nō est alio mō q̄ꝫ hec quēadmodum dictum est prius.

¶ Conter q̄r dixerat ꝙ est accipe opposita ex q̄bus est sillogiçare per sill'm determinat quot modis opposita pñt sumi per sill'm ꝛ ꝑcedit sic. p̄mo dicit ꝙ per sill'm vnum nō cōtingit accipe opposita nisi ita ꝙ vnuꝫ oppositoꝝ sit alteri copulatuꝫ in maiori extremitate sic. Oē aīal est albuꝫ ꝛ nō albū ois hō est aīal. ergo ois hō est albus ꝛ nō albus ꝛ h̄ est. [Opꝫ aūt ꝯsiderare.] Scđo dicit ꝙ si non accipiunt opposita per sill'm vnū aut opꝫ sumere illa ita ꝙ vnū supponat ꝛ falsuꝫ sill'etur ut si supposito ꝙ ois disciplina sit opinio sill'içaret per p̄mū tertie ꝙ aliq̄ua disciplina non sit opinio sic nulla medicina est opinio. ois medicīa est discipl'a ergo aliq̄ꝫ disciplina nō est opinio. aut opꝫ ea sumē per diuersos sill'os ita ꝙ vnū oppositoꝝ sill'et per sill'm vnū ꝛ aliud per altū sicut fiūt redargutiones ꝛ h̄ est. [sed assumē opꝫ ꝛ ꝯdictionē.] in fine aūt cōcludit ꝙ pluribꝰ modis nō ꝯtingit opposita per sill'm sumi ꝛ h̄ est [q̄re eē q̄dē ꝯria.] ¶ Dubitat p̄⁹ de sill'o ex oppositis an sit sill's. ꝛ videt ꝙ nō q̄r sill's est ex positis s; opposita nō est simul ponē. aīa enim nō ꝯsentit opposita simul nec ponit ea. Adhuc sill's est ex tribꝰ terminis s; hic sunt tm̄ duo. Sed dicet ꝙ hic sunt tm̄ duo sm̄ sbam ꝛ tres sm̄ rōnem. Sed ꝯtra eadē rōne qua vnus terminus est duo q̄r bis subicit ꝛ reliquꝰ erit duo q̄r bis p̄dicat. ꝛ ita uel erūt h̄m tm̄ duo termini sm̄ rōnem ꝛ sm̄ sbaꝫ. uel quatuor sunt termini sm̄ rōneꝫ ꝛ ita adhuc nō erit sill's. Adhuc si ex duobꝰ terminis fieret sill's q̄r vnus illorum multiplicatꝰ est sm̄ rōnem tūc ex vnico termino sic multiplicato fieret sill's sic nullus hō est hō ois hō est hō ergo nullus hō est hō. sed hoc nō est uerū. ¶ Ad p̄mum dici pōt ꝙ ad hoc ꝙ fit sill's nō opꝫ ꝙ termini p̄se supponant ab aīa sm̄ ꝯsensuꝫ sed ꝙ disponant sm̄ figurā ꝛ moduꝫ ꝛ h̄ intēdit dist⁹ qñ dicit ꝙ sill's est ex positis. uel pōt dici ꝙ p̄misse ponunt ab aīa s; h̄ ꝯtingit dupꝛ. aut absolute ꝯsiderādo eos aut in cōparatiōe ad aliqđ. terciū elicie(n)dum ex eis. p̄mo mō nō ponunt opposita in sill'o ex ypothesi. Sed ponit aīa opposita simul ꝓp manifesti⁹ inconueniēs ꝯsequendū ꝛ h̄ dico de oino oppositis. opposita aūt aīa simul opinat sed hoc est tm̄ qñ decepta est ꝛ non ꝑcipit eē opposita. ¶ Ad secūdū r̄ndet sicut dictum est ꝛ ad obm̄ p̄zm̄ ꝙ sicut pūctus ꝯtinuās duas lineas est vniēs duo diuisa manēs tm̄ vnus sm̄ sbam ꝛ rōneꝫ ꝛ nō multiplicatꝰ. sic terminus mediꝰ qui nō igredit ꝯōnē est vnus nō multiplicatꝰ neqꝫ sm̄ sbam neqꝫ sm̄ rōnē vniens extrema diuersa. Ille aūt terminus qui est loco extremū multiplicat sm̄ rōnem s; nō sm̄ sbam ꝛ ita nō sequit ꝙ sint q̄tuor nisi sm̄ rōnem. ¶ Ad ultimū dicēduꝫ ꝙ ex vno termino nō fit sill's q̄ꝫuis fiat ex duobꝰ eo ꝙ in sill'o opꝫ ꝯōnem eē alterā ab utraqꝫ p̄missarū q̄r opꝫ aliqđ accidē eo ꝙ h̄ sunt. sed hic si nō ꝯtingit si tm̄ vnus sumat terminus sicut etiā in duobꝰ. ¶ Ulteriꝰ forte quereret de cuiꝰ ꝯsideratione sit ꝛ ad quē ꝑtineat sic instrumētū ꝛ vi; ꝙ ad nullū ꝛ ita erit inutilis. nō enim vi; ꝑtinē ad dialecticum cū per ip̄m nō fiat fides. neqꝫ ad demōstratorē cū per ipꝫ nō fiat scia. neqꝫ ad sophistā cū ꝯcludat ex necessitate. Et dicēdū ꝙ aliqđ ꝑtinet ad usum alicuiꝰ dupl'r. s. aut directe aut indirecte. p̄mo aūt mō non ꝑtinet ad aliquem sill's ex oppositis sicut oñsum est. aliquo aūt mō tā(n)ẽ: dialecticus aūt cū obuiᵃᵗᵉ disputat cū ꝑteruo h̄et ex ꝯtis reducē r̄ndentē ad manifestum incōueniēs ut per h̄ redeat r̄ndens ad statū debitū disputādi. h aūt maxie potest si opposita implicite ꝯtingat dari ꝛ tunc utet dialᶜᵘˢ sillogismo ex oppositis ad ꝯcludēdū negōnem eiusdē a se q̄đ est incōueniēs manifestissimū. Silr̄ aūt ꝑtinet ad demr̄atorē cū enim disputat cū cauillatore ꝯtingit ip̄m cauillatorē ignorātē dare implicite opposita uel dare oppositum ueri ꝛ tūc oportet sillogiçare illud uerū: ꝛ deinde ex illis sill'are incōueniēs manifestissimū ut ꝑus ut ita remoueat ignorātiā cauillatoris. sic ergo ꝑtinet teꝫ ad dialeticū q̄ꝫ ad demōstratorē nō directe q̄r faciat p̄se fidē ul sciam sicut p̄us dictū est. h tñ sciēdū ꝙ maxime ꝛ p⁹ ꝑtinet ad demr̄atorē ꝛ sic hic de ip̄o traditur cognitio ꝛ h̄ sigt Arꝫ. in textu in corl'io uersus finē capl'i sicut patet in exposiōne lr̄e. ¶ Conter querit de dictis in lr̄a ꝛ primo quare cū alijs oppōnibꝰ nō cōnūat in lr̄a oppōm p̄uatiuā ꝛ relatiuā. Sed h̄ patet. s. de cōplexis ꝛ ue oppōne formali cōplexoꝝ que querit est penes affirmationē ꝛ negationē. sed oppō p̄uatiuoꝝ ꝛ relatiuoꝝ est in incōplexis ꝛ si fuerit trāslata ad orōnes: ut hic sor. uidēs sor. cecꝰ est nō erit ita opposita formalr̄ sed mālr̄ tm̄ quia sm̄ terminos. ¶ Deinde querit quō vnū sit ꝙ dicit tres oppōnes eē sm̄ ueritatē cum nō sint nisi due. s. ꝯrietas ꝛ ꝯtradictio. Et dicēdū ꝙ est ꝯsiderare oppōm dupꝛ. s. in se nō ꝯtrahendo ad mām ut ad ꝓpōnes oppositas ꝛ sic est tm̄ duplex oppō. s. ꝯrarietas ꝛ ꝯdictio. ꝛ ꝯhendo ad māꝫ ꝛ sic sunt tres oppōnes q̄r tripl'r sūt ꝓpōnes opposite vno mō ꝯrie ꝛ duobꝰ modis ꝯdictorie. ¶ Ulteriꝰ forte dubitabit aliqs de hoc ꝙ dicit nō fieri sill'ꝫ negatiuū ex oppositis in p̄ma figura. ꝛ vi; ꝙ sic cū sill's p̄mo ꝛ p̄ncipalr̄ fit i p̄ma figura i. quā reducit sill's aliarū figuraꝝ cū fiat sill's ex oppositis in p̄ma ꝛ in tertia videt fieri in p̄ma. Adhᶜ facto sill'o ex oppositis in p̄ma ~~p̄me~~ ꝯuersa maiore erit i p̄mo p̄me ꝛ erūt opposite p̄misse q̄r sic dictū nullum risibile est hō ꝛ nullus hō est risibilis ergo nullus hō est hō erūt p̄misse icōpossibiles ꝛ opposite. Si aūt dicat cū Arꝫ ꝙ in tali sill'o non affirmat idē de eodē in p̄missis ꝙ iñ opꝫ ad oppositū ꝯtrarijs oppositis ꝯtrarie sm̄ accīs nō

affirmat idez de eodē ut si dicā ois disciplina est opinio nulla medicina est opinio quia nō subiicit idem utriqz. Et m̄ Ar̄e. docet ex sic oppositis sillare q̄re uz q̄ possit sillogiçari ex oppositis in p̄ma figura. Et dicēdū q̄ oppositio pōt accipi cōiter ut cōprehendat incopossibilitatem z repugnātiam z sic accipiēdo nō pōt ex oppositis sillari in p̄ma figura. sic nō loquit Ar̄e. de oppositis h°. uel pōt accipi ,ppriē ul' sic opponunt nisi idē subiicit z p̄iur in affirmatiua z negatiua sed hoc ɔtigit dupliciter. vno modo ut idem utrobiqz subiiciatur s̄m rem z uocez: idem utrobiqz p̄dicet s̄m rem z uocem z sic sunt opposite perse. alio mō ut idem s̄m rem z uocē subiiciat utrobiqz z idez s̄m rem diuisum s̄m rōnem p̄dicet sicut dixi° z superius se h̄nt z cō°: z sic sunt opposita per accn̄s z sic erit sill's ex oppositis in. p. f. ¶ Dicēdū igit ad p̄muz q̄ lz sill's p̄mo fiat in p̄ma figura z ɔ̄iter i alijs nihil ,phibet sillogismū ex oppositis fieri in alijs figuris z nō in p̄ma. ¶ Ad secūdū patet 2° per p̄dicta. sil'r ad 3ᵐ patet q̄ cōtraria aut opposite s̄m accn̄s nō faciūt dispōnem p̄me figure sicut scd̄e uel tertie ut patet ex p̄dictis z ideo ex oppositis nō sillogiçat in p̄ma sed tm̄ ex repugnantib°. ¶ Cōsiter querit de dispōne sillogismi ex premissis: q̄ cum idem subiiciat utrobiqz erit sillogismus in tertia figura. Adhuc cum predicetur utrobiqz erit sillogismus in secūda z ita ois sillogismus ex oppositis īdifferēter spectat ad secūdā z tertiā figurā qđ est icōueniēs ut vi'. ¶ Querit ergo quō cognosc' sic q̄n fit iste sillogismus in scd̄a z q̄n in tertia z q̄liter. Et dicēdū q̄ ɔsiderādo p̄missas an̄ ɔ̄nis ptractationē est m̄a sillogismi scd̄e figure uel tertie idifferēter: sed pro uolūtate pertractantis est ut cōcludat in p̄ma uel in tertia ɔclusio aūt iā patet ubi fit sillogism° q̄ si ɔcludat s̄bm de s̄bo fit sillogismus in scd̄a figura. si p̄iuz de p̄to figure tertie erit sillogismus eo q̄ simil'r cōcludit extremitas de extremitate z mediū nō ingreditur ɔ̄ōnez. ¶ Cōsiter forte q̄rit de tertia nōbilitate quā ponit de multiplicatiōe sillogismi ex oppositis. dicit eniz q̄ sex sunt cōbinationes ex oppositis in scd̄a figura z sex i tertia qđ videt falsum q̄ nō fit sillogismus in p̄ma maiore exn̄te pticulari nec in tertia minore exn̄te negatiā. Et dicēdū q̄ sex sunt utrobiqz cōbinationes sed nō tot sillogismi. sunt eni quedā cōbinationes utiles quedā inutiles. Sed tunc querit nūs z sufficiētia uniuī. z dicēdū q̄ oi inesse z nulli inesse faciunt duas. aut enim est maior affirmatiua z minor negatiua. z ita est secūdus modus secūde figure aut ecōuerso z est p̄mus modus eiusdē. Adhuc oi inesse nō oi inesse faciunt duas. aut eni est maior ul'is z minor pticularis z tūc est quart° scd̄e aut ecōuerso. z est inutilis in p̄ma figura. Adhuc nulli inesse z alicui iesse faciūt duas que z illa facit 3ᵐ scd̄e que h̄t maiorē ul'em z minorē pticularē. illa āt que ecōuerso inutilis est z ita est in p̄ᵃ figura sunt q̄tuor sillogismi ex oppositis in 3ᵃ aūt figura sunt sex cōbinatiōes sed tm̄ tres utiles. s. que h̄nt miorē affirmatiuā. sicut patet ituēti. z ita in vniuerso nō sunt nisi septē silli ex oppositis. ¶ Deide querit de cōparatiōe silli ex oppositis ad sill'm ex falsis. videtur enim ɔtineri sub eo z ita deberet ut videt supius determinari de sillo ex falsis. Et dicēdū q̄ accipiēdo sill'm ex falsis ,put pōt in ɔ̄ōnem uerā z falsam coiter cōprehēdit sub eo sill'm ex oppositis: sed sic nō determinabat superi° sill's ex falsis z iō ibi nō determinabat sillus ex oppositis accipiēdo aūt sill'm ex falsis ut tm̄ ɔcludit uerū sic nō cōprehēdit sill'm ex oppositis sicut hic dicit. Sed sic accipiebat sill's supius ex falsis. ¶ Deinde q̄rit de h° q̄ dicit opposita posse cōcludi per vnū sill'm hoc eni videt falsuz. si enim copulent opposita in p̄to vni° ,ppōnis illa ,ppō erit plures q̄ h̄et plura p̄ta ex qb° nō fit vnū. ut cuz dr aīal est albū z nō albū. sed ex talib° ,ppōnib° nō sillat quare non sillogiçat opposita per sill'm vnum sicut ipse dicit. Et dicēdū q̄ nō ois pluralitas ipedit sill'm accepta aūt ,ppōne que plures sit per copulationē fieri pōt sill's nō tn̄ uere vnus sed talis sill's in duos resolubilis est eo mō quo ,ppō accepta in tres ,ppōnes sic eo mō quo ,ppō est vna z sill's est vnus.

¶ In principio aūt petere z accipere est q̄dez ut in gn̄e est sume in eo q̄ est nō demonstrare ,positū.

¶ Postq̄ Ar̄e. determinauit modos sillōz ex ypothesi sine potestatē sillogismi. hic intendit de q̄busdā obliquitatib° siue errorib° circa p̄dicta incidētib° z sunt tres. q̄rum p̄mus est petitio eius qđ est in p̄ncipio que incidit circa sillogismū circularē. alius est falsuz nō pp ypothesim accidē qui īnadit iuxta sillogismū per īpossibile. tert° est fallacia cōpōnis qui īcidit iuxta sillogismū ex oppositis. De hijs trib° ergo in pte ista determinat p̄° de p̄mo. 2° de 2° cum dicit. [nō pp hoc aūt.] 3° de 3° cuz dicit. [accidit aūt.] p̄ma in duas. in p̄ma determinat q̄d sit petē qđ est in p̄ncipio z quot modis z quō fiat. in scd̄a cum dicit. [est aūt.] in p̄ncipio determinat quō hic determinat petitio ei° qđ est in p̄ncipio. p̄ma in. d. in p̄ma determinat q̄d sit z quot modis. in scd̄a cū dicit. [si ergo aliqs.] quō fiat. p̄ma in. d. in p̄ma ōndit q̄d sit. in secūda cum dicit [h aūt accidit.] quot modis fit. in p̄ma inquirit diffinitionē petitionis z ,pcedit sic. p̄mo supponit genus ei° dicēs q̄ petē qđ est in p̄ncipio ut in gn̄e dicatur est nō demōstrare ,positū z h est. [in p̄ncipio aūt.]

¶ Hoc aūt accidit multipl'r. nā z si oino nō sillogizet z si per ignonora aut sil'r ignota z si per posteriora qđ pus est. Demōstratio eniz ex priorib° z notiorib° est: hoc ergo nullum est petē qđ ex p̄ncipio est. Sed q̄ hec quidem p̄se nata sunt cognosci illa vō per alia: nā p̄ncipia quidē p̄se que aūt sunt sub p̄ncipijs per alia: q̄n nō p̄se notū est p̄se aliqs conat ōndē tūc petit qđ ex p̄ncipio. Hoc aūt est quidē sic facē ut statim ,pbet qđ ,positū est. Cōtingit aūt z trāsferētes in alia que nata sunt per illud ōndi per hec demōstrare qđ ex p̄ncipio ut si. a. ostēdāt per. b. z. b. per. c. c. aūt natū sit ostendi per. a. accidit enim idem. a. mōstrare eos p̄se qui sic sillogizāt qđ faciūt qui pararellas arbitrant scribē latent eniz idem seipsos talia sumētes que nō ualeāt demonstrare cuz nō sint pararelle. Quare sic accidit sillogizātib° singulū eē dicē si est singulū. sic aūt oīa erit p̄se notū qđ est ipo'e.

¶ Inuestigat diam cōpletā diffinitionis z diuidit q̄re p° diuidit genus acceptū per tres dr̄as quarū nulla est ad ,positū dicēs q̄ nō demr̄are ,positū tripl'r est. vno mō si oino nō sillogiçat. alio mō si sillogiçet per ignorātiaz aut per eque ignota. tertio modo si qđ p̄us sillogiçetur per posteriora: s̄ nulli istoz modoz petit qđ est in p̄ncipio z h est. [h aūt accidit m'.] secūdo ponit diōnē aliā qua sumit dr̄a cōplens diffinitionē z ɔcludit diffinitionē sic. quedā nata sunt p̄se cognosci ut p̄n° p̄ma. quedā aūt per alia ut ɔ̄ōnes per p̄nᵃ. q̄n igit nō p̄se natū cognosci ul' aliqs p̄se ōndere petit qđ est in p̄n°. petē ergo id qđ est in p̄n° est nō demr̄are ,positū eo q̄ nō p̄se notum p̄se conat aliqs ōndere z h ē diffinitio ei° z h est.

⌊sed q2 h gdẽ.⌋ Coñter determinat quot sint in genere h dans duos modos eius. quoꝝ pmus est qñ idez noĩe ⁊ re ad sui pbõm accipit qd nõ est natũ pse ⁊ patet pse ⁊ ideo nõ exemplificat ⁊ h est. ⌊hoc aũt est.⌋ 2° est qñ aliquid oñdi debet ⁊ fit disgressio ad aliqd aliud qd est natum oñdi per ipm ⁊ assumit tũc aliqd qd natũ est ostẽdi per ppositũ ad oñdendũ ppositum ⁊ pcedit sic. pmo ponit istum modũ ⁊ h est. ⌊ↄtingit aũt.⌋ 2° explanat eum per exẽplũ. ⁊ pmo ponit trãscẽdens exẽplũ tale. c. natum sit oñdi per. a. ⁊ demr et. a. p. b. ⁊. b. per. c. sic enĩ oñdit. a. per. c. c. natũ est oñdi per. a. q̃re. a. per seipm oñdit quis cum. c. oñdat per. a. ⁊. a. per. c. a. oñdit per. a. ⁊ sic petitio eius qd est in pncipio si. a. nõ sit pse natum oñdi ⁊ h est. ⌊ubi si. a. oñdat.⌋ pmo ponit exẽpiũ spãle mathematicuz dicẽs cũ lineas nõ cõcurrere sic pp h q sunt eque distãtes ⁊ nõ ecõuerso. ↄstat q lineas nõ cõcurrere natuz est oñdi per h q eque distãt ⁊ nõ ecõuerso. quare si ecõuerso oñdant linee eque distãtes esse per h q nõ cõcurrũt petit qd est in pncipio. oñdet enĩz idem sic circulariter per seipm qd nõ est natũ pse cognosci ⁊ ita sic demõstrãtes nõ demrant ⁊ h est. ⌊qd faciũt qui pararellas.

Si ergo aliqs in manifesto exñte qm. a. inest. c. silr aũt qm ⁊. b. petit. a. inesse. b. nondũ manifestũ si qd est in pncipio petat: sz qm nõ demõstrauit mãifestũ. Nõ enĩz est principiũ demõstrationis qd silr est incertuz. si aũt. b. ad. c. sic se habet ut idez sit: aut si videlz palã qm ↄuertunt: aut inest alterz alteri qd in pncipio est petit: nã ⁊ qm. a. inest. b. per illa mõstrabit si ↄuertant: nũc autez hoc phibet sed nõ modus. si autẽ facit hoc qd dictum est utiqz faciet ⁊ conuertet per tres terminos.

Coñter oñdit quõ fiat petitio eius qd est in pncipio in spãlibus modis ⁊ figuris ⁊ diuidit in. d. in pma oñdit qmõ fiat in modis affirmatiuis. in scda cũ dicit. ⌊qñ autẽ negatiẽ.⌋ quõ fiat in modis negatiuis. pma in. d. In prima oñdit quõ fiat in pma figura. i scda cũ dicit. ⌊si ergo est ex pn°.⌋ oñdit q silr fit in alijs figuris. pma in. d. in pma oñdit quõ fit petitio in maiori ppõne. in scda dicit. ⌊silr aũt ⁊ si. b.⌋ quõ in minori. In pma sic pcedit. pmo dicit q si hec ↄ° omne. c. est. a. sit dubia. ⁊ h maior oẽ. b. est. a. silr ⁊ sillat sic oẽ. b. est. a. oẽ. c. est. b. ergo oẽ. c. est. a. nõdũ manifestũ ẽ an petat qd est i pn°. Sed manifestũ est q nõ demrat ppositũ q2 ppõ eque incerta ↄõni nõ est pn̄m demrationis ⁊ h est. ⌊si ergo aliqs.⌋ scdo q si termini minoris ↄuertant ⁊ maior sit eque dubia ↄ° erit petitio ei° q est in pn° ⁊ h est. ⌊si aũt. b. ad. c.⌋ tertio dat rõnem h° ⁊ est q2 maior põt oñdi per ↄõnem ⁊ ↄuersaz minoris eqliter sit ↄ° per pmissas ⁊ ita seqt idem ostẽdi per seipm qd nõ est pse notũ. patet igit q ↄuertibilitas terminoꝝ minoris phibet petitionẽ ei° qd est in pn°. si nõ pdict° modus sumedi maiorẽ eque dubiã ↄõm ⁊ terminos minoris ↄuertibiles q2 si sic fiat petere qd est i pncipio ⁊ erit ↄuertere ostẽsionẽ in eisdẽ terminis ⁊ h est. ⌊nam ⁊ qm. a.⌋

Silr aũt ⁊ si. b. sumpserit inesse. c. cuz silr sit incertuz ⁊ si. a. ipsi. c. nondũ qd ex pncipio sed nõ demõstrat. Si aũt idẽ sit. a. ⁊. b. aut in eo qd cõuertunt: aut in eo qd sequit ei qd est. b. qd est ex pncipio petit ppter eãdez causaz. Nã ualet qd ex pncipio dictuz est nobis qm pse monstratur quod non est manifestuz per se.

Coñter docet quõ fit petitio ei° qd est i pn° in miore dicẽs q si h minor oẽ. c. est. b. sit eque dubia huic ↄõni oẽ. c. est. a. ⁊ sumat ad ei° pbationẽ nõdũ erit petitio sz manifestũ ẽ q nõ demõstrat. si aũt mior sit dubia ⁊ termini maioris ↄuertant erit petitio q2 ex ↄõne ⁊ ↄuersa maioris sillogiçabit minor ⁊ ita idem oñdet seipm cum non sit natũ oñdi ⁊ h est. ⌊⁊ similiter aũt ⁊ si. b.⌋

Si ergo est in pncipio petere pse monstrare qd non pse manifestũ. Hoc aũt est nõ oñdere qm silr dubia sunt qd monstratur ⁊ per qd monstrat: uel in eo qd eadez eidẽ uel in eo qd eisdẽ idez inesse sumitur: In media qdẽ figura ⁊ tertia utroqz modo ↄtinget q est ex pncipio petere: in predicatiuo aũt sillogismo ⁊ in tertia ⁊ in pma figura.

Coñter oñdit q petitio ei° qd est in pn° silr põt fieri in 2ª ⁊ tertia figura sic. petitio est qñ nõ pse notũ pse ostendit qñ vna ppõm est eque dubia ↄõni ⁊ termini alteri° conuertunt: sed sic se hẽre ppõnes ↄtingit tam in 2ª q̃z in tertia figura. ergo petitio fit tã in pma q̃z i tertia. hui° rõnis pmo ponit maiorẽ ⁊ h est. ⌊si ergo ex pncipio.⌋ 2° ↄcludet ↄõm ⁊ h est. ⌊in medis autem figura.⌋ 3° remouet dubitationẽ q2 nõ manifestauit in pn° quõ fit petitio in affirmatiuis modis prime figure. ⁊ ↄñter probat eadez fieri in alijs figuris ne pp h puter aliqs ipm uelle affirmatiuũ fieri sillogismũ i pª figura cũ petitiõe remouet h dicẽs q petitio eius qd est in pn° fit in sillo affirmatiuo in prima figura ⁊ tertia ⁊ nõ in scda ⁊ h est. ⌊in pdicatio aũt sillo.⌋ Ad intellectũ maioris notãdũ q per h q dicit. ⌊uel in eo q eadẽ ⁊c.⌋ intelligit terminos alteri° ppõnis ↄuerti. per h enim q dicit. ⌊eadẽ siue iee eidẽ.⌋ itelligit terminos maiores ↄuertibiles eẽ. In pª enim figura sumit tam maior extremitas q̃z mediũ iesse minori exñti que si sint eadẽ termini maioris ↄuertũtur maior enim fit ex medio ⁊ maiore exñte. per h aũt q dicit. ⌊idem siue inesse eisdẽ.⌋ intelligit terminos mioris cõuerti. in pma enim figura sumit maior inesse medio ⁊ postremo que si sint eadẽ termini minoris ↄuertũtur fit enĩz minor ppõ ex medio ⁊ postremo qd ẽt nõ dictũ est in pª figura cõe est ad secũdã ⁊ ad tertiã si sumat iee coĩter ad modũ quo ptum inest sbo ⁊ quo sbm iest pto sicut patet iucti vñ nihil aliud itelligi debet p illũ smonẽ q̃z q termini maioris ↄuertunt uel termini minoris.

Qñ aũt negatiue qñ eadẽ ab eodẽ: ⁊ nõ silr utreqz ppõnes: silr aũt ⁊ in media eo q nõ ↄũtunt termini sm negatios sillos.

Coñter oñdit quõ petit qd est in pn° i modis negatiuis breuiter expediẽs se. ⁊ primo dicit q in modis negatiuis petit qd est i pn° qñ eadẽ remouent ab eodẽ ⁊ per h co intellige ↄuersam h°. s. petitionẽ fieri qñ eidẽ remouet ab eisdẽ ⁊ hic itelligit petitionẽ que fit in petẽdo negatiuã cũ termini affirmatiue ppõnis ↄuertant. per h ergo q dicit eadẽ remoueri ab eodẽ itelligit petitio que fit in mõ negatiuo ubi maior est affirmatiua ⁊ termini eiusdẽ ↄuertibiles sicut in 2° ⁊ 4°. 2° per hoc autez q cointelligit. s. idem remoueri ab eisdẽ intelligit petitio que fit in mõ negatiuo ubi minor est affirmatiua ⁊ termini ei° cõuertibiles sicut in pmo pme ⁊ in pmo scde q2 eadem remoueri ab eodẽ ↄtigit in pma figura ubi maior est affirmatiua si termini maioris ↄuertant. sbi enim remouet tam medium q̃z maior extremitas a minori extremitate

que si ꝯuertant̃ ꝯuertunt̃ termini maioris. Idem autem remoueri ab eisdē ꝯtingit ubi maior est negatiua si termini maioris ꝯuertant̃. ibi enim remouet̃ p̄mū tā a medio q̄z a minori extremitate q: si ꝯūtant̃ termini maioris ꝯūtant̃ ꝫ h̄ est. ⌊ qñ aūt negatiue. ⌋ Cōnter dicit q̄ nō similiter petit̃ utra vis ꝓpō in sillō negatiuo. ꝓpō enim negatiua pōt ibi peti si termini affirmatiue ꝯuertant̃ ꝫ est eadē petitio sed nō sil̄r nec ita euidēter petit̃ affirmatiua q: termini negatiue non ꝯuertunt̃ sicut termini affirmatiue. hn̄t enim oppōm termini negatiue ꝓpōnis ꝫ h̄ est. ⌊ ꝫ nō sil̄r utreq̄z. ⌋ 3ª. q. remouet dubitatonē q: enim p̄dixit petitionē fieri in sillō affirmatio solū in p̄ma figura ꝫ tertia ꝫ statim subiūxit quō fit petitio in mō negatione putet̃ q̄ petitio in mō negatiuo tm̄ fiat in eisdē terminis dicit q̄ īmo sil̄r fit petitio in mō negatiuo in media figura sicut in alyꝭ ꝫ h̄ est. ⌊ sil̄r aūt ꝫ in media. ⌋ Et nō q̄ lr̄a subsequēs eo q̄ nō ꝯuertit̃ inter ꝓcedēs est cū p̄cedente. s. nō sunt utreq̄z ꝓpōnes.

¶ Est aūt in principio petere in demōstrationibus que s̄m ueritatē sic se hn̄t. In dialeticis aūt que s̄m opinionem.

¶ Deinde in fine manifestat quō hic dem̄rauit de petitione ꝫ quō alias dicēs q̄ petitio s̄m ueritatē que sic se hēt ut nūc dictū est ꝯtingit in dem̄ratis. petitio aūt s̄m opinionem de qua determinat̃ in 8° thop̄. cōtingit in dialeticis ꝫ h̄ est. ⌊ est aūt. ⌋ ¶ Hic forte dubitaret aliqs ad q̄d hic determinat̃ de petitōe cū alias determinet de ea sic in thopicis ꝫ elēchis. Et dicēdū q̄ diuīsimode determinat̃ in hys locis. In elēchis enī determinat̃ petitio eiꝰ q̄ð est in p̄nᵒ sicut p̄nᵐ sillᵒ doctrine. hic aūt ꝫ in thopicis tanq̄z vitiūz q̄ð cauēdū est sed differūt. Hic enī determinat̃ de petitione s̄m ueritatem que cadit in dem̄ratiuis. In thopicis aūt s̄m opinionē q: sic accidit in dialeticis. ꝫ sic pꝫ q̄ nunq̄z sup̄fluit eiꝰ determinatio. ¶ Sed tunc querit̃ que sit dr̄ia petitionis que est s̄m ueritatem ꝫ que est s̄m opinionē. Adhuc cū petitio que est s̄z ueritatē sit in demōstratiuis sicut petitio s̄m opinionē in dialeticis determinet̃ videt̃ q̄ petitio s̄m ueritatē determinari debeat in posterioribꝰ. Adhuc cū in thopicis determinet̃ de petitione s̄m opīonē ꝫ h̄ de petitione s̄m ueritatē queritur ubi determinet̃ de petitione s̄m coītatē ad utrāq̄z. q: sicut determinat̃ in hoc libro sill's in coī sic videt̃ q̄ debeat determinari petitio in coi. ¶ Ad primū patet s̄ꝫᵒ per p̄dicta de circulari sillō q: petitio s̄m ueritatē est qñ nō p̄se notū p̄ se oñdit̃. petitio aūt s̄m opinionē qñ assumit̃ ꝓpō in gn̄e siue aliq̄d q̄ð ꝓbari debet s̄m opinionē eiꝰ cum quo disputat̃ q̄uis nō ita sit s̄m ueritatē. ¶ Ad scðm dicendū q̄ circularis sill's est modus decipiens p̄mo ptinēs ad demōstratorē ꝫ in hac scia determinari hn̄t modi arguēdi ptinētes ad demōstratorē ꝫ ad dialeticū ꝫ ideo in hac scia hēt determinari sill's circularis: sed petitio s̄m ueritatem cadit in sillō circulari ꝫ iō in hoc libro determinat̃ de petitione s̄m ueritatē ꝫ nō in posterioribus. ¶ Ad oīm igit̃ patet s̄ꝫᵒ. q: lꝫ petitio s̄z opinionē in dialeticis determinet̃ nō tm̄ debet petitio s̄m ueritatē in posterioribꝰ determinari sed in hoc libro. ¶ Ad 3ᵐ dicēdū q̄ cū cognitio tradit̃ hic ꝫ in thopicis de duplici petitione que imediate diuidit ip̄am nō opꝫ de ip̄a in coi determinari q: ip̄a nihil est nisi in suis differētys nisi s̄z intētionē ꝫ nō est simile de sillō ꝫ de petitōe q: sillus est res alia formalr̄ ꝯstituta ꝫ diuisa. deinde per suas dr̄ias sed petitio eiꝰ q̄ð est in p̄nᵒ indiuiduū quoddā est iuxta dr̄ias illas repertas. Igit̃ ex hys mañ est quō hic determinat̃ de petitione ꝫ quō nō. Sed dicūt aliqui q̄ hic determinat̃ de petitōe in coi s̄m q̄ coīter se hēt ad petitionē s̄m opinionē ꝫ s̄m ueritatē q̄ð nō videt̃: tū pp hoc q̄ dicit in ultimo v̄bo dixisse in analeticis de petitione s̄m ueritatē: ꝫ ꝯstat q̄ nō alibi q̄z hic tm̄ q: si hic determinaret

petitio in coi ꝫ in thopicis s̄m opīonē opꝫ adhuc ꝫ in posterioribꝰ determinare de petitione s̄m ueritatē: sed hoc nō facit quare videt̃ q̄ sit meliꝰ dicē p̄mo mō. ¶ Ulterius forte queret̃ de hys que dicit in lr̄a. ꝫ p̄mo de h̄ q̄ð dicit q̄ in petitōe nō demōstrat̃ ꝓpositū q̄ð videt̃ falsum eum ex necessitate ꝯcludit̃ in petitione. Et dicēdū q̄ nō semp demōstrat̃ ꝓpositū qñ ex necessitate sequit̃ ꝯᵒ. sed opꝫ q̄ hat oīno ꝯnia ꝫ notificatio: ꝫ adhuc exigit ut p̄misse sint nate oñdere ꝯōnem ꝫ notificare. h̄ aūt deficit qñ fit petitio. Hic s̄ꝫnᵒ supponit q̄ accipiat̃ demonstratio communiter p̄ro oñsione notificante. pōt autem dici q̄ h̄ accipit̃ demōstratio ꝓp̄e q̄ð patet per diuisionē que subsequit̃. ꝫ manifestū est q̄ ꝯtra illā peccat petitio eius q̄ð est in p̄ncipio. ¶ Cōnter dubitat̃ de eo q̄ dicit non demōstrari ꝓpositū eo q̄ id q̄ð ꝓprius est per posteriora oñdit̃. h̄ enim videt̃ falsūz cū ꝯtingit demōstrare cām per effectū. Et dicēdū q̄ ꝯtigit demōstrare simplr̄ ul' alicui. cā aūt nō demōstrat̃ simplr̄ per effectū. ꝫ sic intēdit h̄ de dem̄ratiōe uera ꝫ nō bilit qui ē ex p̄oribꝰ simplr̄. alicui aūt demōstrari pōt cā per effectuz sicut illi cui notior est effectꝰ q̄z causa. ¶ Adhuc dubitat̃ ꝯnter q̄ nō sit petitio qñ per ignota arguit̃ ad eque igta oñdit eiꝰ oppositum ut videt̃ in 8° thop̄. ꝫ ex hys dictis qñ enim idem oñdit se q̄ð nō est notū p̄se tunc fit petitio: s̄ꝫ tūc oñditur per eque ignotū. Et dicēdū q̄ ip̄e intēdit hic de petitione s̄m ueritatē ꝫ h̄ ita per se eque intelligat̃ s̄m oeiꝰ. qñ enī nō p̄se notū p̄se ostēdit̃ p̄ eque notū nō tm̄ dr̄ petitio p̄ncipy s̄m ueritatē pp hoc q̄ eque ignotū videt̃ magis ignotū ostendit̃ petitio eiꝰ s̄m opinionem ꝫ illud ignotum p̄se loquēdo. intēdit igit̃ q̄ petitio s̄m ueritatem nō est p̄se ex h̄ q̄ per eque ignotū oñdit̃ sicut patet. sed nō excludit̃ qn sic fuerit petitio s̄z opinionē. ¶ Cōnter forte dubitat̃ de hoc p̄nᵃ esse nota p̄se. h̄ enim videt̃ falsum tum q: ip̄a cognoscimus inquātū terminos cognoscimꝰ ꝫ ita cognoscunt̃ per alia simpliciora: tum q: iductio est sill's imediate ꝓpōnis sicut dicet̃ inferius ꝫ ita p̄nᵐ ostēdit̃ per aliud. Adhuc si p̄nᵐ oñdit seip̄m erit seip̄o p̄us ꝫ posterius ꝫ notius ꝫ ignotiꝰ q: oñdens est p̄us ꝫ notiꝰ oñso s̄m q̄ hꝰ. Et dicēdū q̄ p̄nᵃ s̄m se cognita sunt q: per suā cām male cognita. i. per terminos. dicit enī Ar̄s in 5° methacᵉ q̄ tot modis dr̄ p̄se quot modis dr̄ ꝫ causa vñ lꝫ cognoscant̃ p̄nᵃ terminis cognitis nō tm̄ ostēdunt̃ per alia sed p̄se ꝫ sic patet solō primi. ¶ Ad secūdū dicēdū q̄ inductio est ꝫ p̄nᵃ lꝫ h̄ nō est alia ab inductiōe in sensu per quā fictiones terminoꝝ note fiūt. vñ cognitio terminoꝝ principioꝝ per terminos ꝫ per iductionē non est alia ꝫ alia ꝫ iō lꝫ adhuc cognoscat̃ iductione per se nota sunt ꝫ nō per aliud. vel pōt dici q̄ p̄nᵃ de se nota sunt nō egētia exteriori discursu ꝫ iō lꝫ ite dispōito s̄m itellectū nō debet ea oñdere q: p̄se sūt nota ei: alteri aūt ignota idigēt oñsione alia ꝫ nō demōstratione sed iductiōe. p̄nᵃ ergo quātū de se sunt in compatiōe ad bñ dispositos p̄se nota sunt nō egētia iductiōe. apō aūt male dispositos s̄m itellectū egent iductiōe. ¶ Ad 3ᵐ dicēdum q̄ idem eē seip̄o p̄us ꝫ posteriꝰ notiꝰ ꝫ ignotiꝰ sub diuersis rōnibꝰ nō est incōueniēs ꝫ sic p̄nᵃ in suis p̄ribꝰ inalibus ꝯsiderata: ꝫ nō seip̄sis ineē cōpleto signis q: per sua p̄nᵃ m̄alia cognoscunt̃. vel pōt dici q̄ p̄nᵃ cognoscuntur p̄se nō q: ip̄sa oñdant sese ꝫ ꝓbent p̄se sed q: in se habēt illud quo stati in itellectu cōcipiunt. ¶ Ulteriꝰ aūt forte dubitaret aliqs de diffinitione petitionis. vr̄ enim q̄ frustra apponit̃ q̄ð dicit nō p̄se notū. sufficit enī dicē q̄ aliq̄d p̄se oñdit̃ ad h̄ q̄ petat̃ ut vr̄. Et dicēdū q̄ h̄ apponit ad excludēdū p̄nᵐ p̄se nō enī est petitio si sumatur p̄nᵐ ad sui oñsionē sed si ꝓpō mediata sumat̃ ad sui oñsionē erit petitio q: talis ꝓpō nō est p̄se nota nec p̄se nata oñdi. ¶ Deinde forte querit̃ de scðo mō petitionis qui dicit q̄ tūc petit̃ qn ad oñdendū ꝓpōnem assumetur aliq̄d eoꝝ que sunt nata oñdi per ip̄m. sicut enī vr̄ q̄ in

demſtratiōe potiſſima erit petitio q̄ꝛ demonſtrat effectꝰ p cām ꝛ eadē cā per eundem effectū nata eſt demſtrari. Et dicēdū q̄ nō eſt ibi nata eadē cā demōſtrari per effectū ſed ecōuerſo. Et id ſoluit per īterēptionē. ¶ Deinde querit de mō petēdi qđ eſt in pn°. vi enī q̄ in oī ſillo circulari petit qđ eſt in pn° q̄ꝛ ibi ſic ſe hñt termini ꝛ ppōnes: q̄ꝛ vna eſt eque dubia ꝯōni ꝛ cā alteriꝰ ꝯñe ſed ſic fit petitio ſicut dicti. Et dicēduꝫ q̄ ſi in ſillo circulari ſumatur ppō lineā ſata ꝛ pſe nota ad oñdendū effectū ꝛ ꝯuertat erit circularis oñſio ſed nō erit petitio: tū q̄ꝛ accipit ppō eque dubia ſm ueritatē: tū q̄ꝛ idez oſtēderet ſe qđ eſt notum pſe. patet igit̄ q̄ nō ubiqꝫ in circulari demōſtratiōe erit petitio ſed qñ ſilr ſe hēt q̄ non perſe notū oñdit pſe. ¶ Cōñter forte q̄ret cū ſint tres figure ꝛ vnaqueqꝫ ſillogiçat ꝛ ſint ſilli uleſ ꝛ pticulares adhuc affirmatiui ꝛ negatiui. utrū in oībꝰ ꝯtingit idifferēter petē qđ eſt in pn°. Et dicēdū q̄ in oī figura eſt perē qđ eſt in pn° ꝛ tāꝫ in ſillogiſmis ulibꝰ ꝯtigit h q̄ꝫ in pticularibꝰ: ꝛ tā in affirmatiuis q̄ꝫ in negatiuis nō quocūqꝫ mō ſed differēter. Et ad hoc ſciendū notādū q̄ in oībꝰ modis qbꝰ ꝯtingit circulariter ſillogiçare in oī figura ꝯtigit petē qđ eſt in pncipio ſi oñdat pſe q̄ nō ibi notū pſe. Sed ꝯdicit Ariſ. in h caꝰ circa finē q̄ nō ſilr petunt utreqꝫ ppōnes in ſillo negatiuo petēdo negatiuū ſi termini affirmatiue ꝯuertant: ꝛ q̄ nō eēꝰ ꝛ h ꝯcedūt aliq. ¶ Sed opponit ſic. l oī ſillo circulari oñdit aliqd per ſeipm ꝛ oñdit illud nō eē pſe notum. ſed quādo idem oſtēdit ſeipm qđ nō eſt perſe notū petit qđ eſt in pn°. ergo quot modis circulariter oñdit ꝛ qđ eſt i pn° petit: ꝛ ſic patet q̄ in ſillo negatiuo petit qđ eſt in pn°. In affirmatiuo ergo idem qđ eſt in pncipio petit: ꝛ ſic patet q̄ in ſillo negatiuo petit qđ eſt in pn°. i affirmatiuo hꝰ termini negatiui nō ꝯuertunt qđ puto eē uez. ¶ Ad oppoſitū dicēdū q̄ ſic circlaris ſillo fit euidēter ꝛ nō euidēter ſicut petitio: fit aūt oñſio circularis euidēs qñ ex ꝯuerſa ꝯōnis ꝛ altera pmiſſarū abſqꝫ aliquo mō ſillat ꝯuerſa reliqua pmiſſarū. nō euidēs aūt eſt qñ indiget alio mō ſicut trāſpōne negatiue in affirmatiuā: ꝛ eo mō q̄ ſic fit circulatio dupl̄r: ꝛ dupl̄r fit petitio. ſ. euidēs ꝛ nō euidēs. Qñ igit̄ dicit Ariſ. q̄ in negatiuo ſillo nō ſilr petit utraqꝫ ppō / nō enī ſic intelligēdū q̄ altera petat ꝛ reliqua nō. ſed q̄ negatiua petit euidēter ſi termini affirmatiue ꝯuertant. ſꝫ affirmatiua minꝰ euidēter q̄ꝛ ad ꝯuerſuꝫ ſillādū ibidē opꝫ negatiuā tranſponi in affirmatiuā. ſic igit̄ patet quō petit qđ eſt in pn° in oī figura ꝛ mō q̄ꝛ eo mō q̄ ꝛ circulariter ſillat. ¶ Sꝫ tūc querit quot modis in oī figura petit q̄ eſt in pn°. Et dicēdū q̄ in pma figura ꝛ pmo mō dupl̄r petit. ꝛ h euidēter. q̄ꝛ tam ma. q̄ꝫ mi. in ſcđo mō ſimpl̄r petit bis. ſꝫ ma. petit euidēter mi. aūt nō euidēter ſꝫ q̄ pdictuꝫ eſt. in 3° aūt ſemel tm̄. ibi enim petit mi. ſi termini ma. ꝯuertant ſilr ꝛ in 4° mō ſemel petit: ſed euidēter. ſ. in mi. ppōne. ſic igitur in prima figura ſexties fit petitio: ſed quatuor modis euidēter ꝛ duobꝰ ineuidēter ſicut ibidē fiebat circulo. In ſcđa aūt figura tripl̄r fit petitio ſicut ꝛ circulo. ſꝫ in ſcđo ꝛ 4° mō euidēter. in primo aūt mō ieuidēter. In tertia aūt figura fit q̄drupl̄r ꝛ in tertio ꝛ i q̄nto euidēter. in q̄rto aūt ꝛ q̄nto euidēter: ꝛ h ſemp ponēdo pticularē ppōnē. ex hys manifeſtū eſt q̄ tot modis petit qđ eſt in pn° quot modis circulariter oñdit. patet et̄ q̄ in modis ulibꝰ negatiuis fit aliqñ petitio in utraqꝫ ꝯpōne ſicut ꝛ in ulibus affirmatiuis. patet et̄ q̄ in modis pticularibus fit petitio petēdo ppōnem ulem ſed petēdo pticularē. cuius cauſa eſt q̄ ulis nō ſillatur ex pticularibus ppōnibꝰ. patet etiam q̄ in ulibus modis tertie nō petitur qđ eſt in pncipio. ſed nec circulariter oſtēdit.

Non pp hoc aūt accidere falſuꝫ qđ
n ſemp in diſputationibꝰ ſolemus dicere. pmūꝫ quidē eſt in ad impoſſibile ſillogiſmis qñ ad ꝯdictionem ſit huius qđ demonſtrat ea que eſt ad impoſſibile. Naꝫ neqꝫ qui non cōtradicit dicit nō propter hoc eē. ſed qm̄ falſum aliqđ poſitum eſt eoꝝ que prius.

¶ In hac pte determinat peccatū incidēs iuxta demōſtrationē per impoſſibile ꝛ eſt falſuꝫ nō accidē pp ypotheſiꝫ ꝛ diuidit i parte pncipalē ꝛ icidētalē ibi. ⌊ falſa āt orō. ⌋ prima in. d. In prima determiat nōm eiꝰ que eſt nō pp hoc accidē falſum. in ſcđa cū dicit. ⌊ ſed opꝫ ad eos. ⌋ q̄ꝛ ſo hꝰ determinauit quō pp ypotheſim accidit falſuꝫ. prima in. d. In prima oñdit qđ ſit falſuꝫ pp h accidē. in ſcđa cuꝫ dicit. ⌊ ergo manifeſtūꝰ. ⌋ quot modis fiat. ps aūt prima ptinet ad diffinitionē eiꝰ. ſcđa ad diuiſionē. ꝛ q̄ꝛ multuꝫ cōfert ad cognoſcēdū quid ſit ſcire in quo mō arguendi ꝯtingit ꝛ in quo nō. ideo h in pma pte determiat ꝛ pp h diuidit iu. d. in pma manifeſtat l quo mō arguēdi accidit hoc peccatū ꝛ in quo mō nō. in ſcđa cuꝫ dicit. ⌊ manifeſtum ergo. ⌋ ꝯcludit diffinitionē eiꝰ qđ eſt nō pp hac accidere falſuꝫ. pma i. d. in pma oñdit q̄ h peccatū accidit in ſillis ad impoſſibile. in ſcđa cū dicit. ⌊ neqꝫ in ea que oñdit i oñſiuis. ⌋ pmū oñdit ſic falſuꝫ nō pp h accidē cōtingit in ſillis ubi falſuꝫ vꝫ ſequi pp aliquā determinatā ypotheſim determinādā. determinatā ergo ſolū in illis ꝯtingit falſuꝫ nō pp h accidē. hꝰ rōnis pmo ponit ꝯōneꝫ ꝛ h eſt. ⌊ nō pp h aūt. ⌋ ſcđo inuit maiorē cuꝫ dicit. ⌊ qñ ad ꝯdictionē. ⌋ ꝛ ꝯfirmat ſic. qñ e ſofo ſic. ſ. que ad impoſſibile ad ꝯdictionē eiꝰ hꝰ q̄ demōſtrat. i. ad interemptionē ypotheſis aſſignate ꝛ demōſtrate. 3° oñdit mi. ſiue mediū ſic. qui itēdit ꝯdicere alicui ypotheſi determinate nō opꝫ ut falſum accidere pp aliqđ determinatuꝫ ſꝫ indeterminate pp aliquā pmiſſaꝝ: ergo ad deſtructionē ꝯñtis que dicit falſum accidere pp aliqđ determinatum intēdit iterimere aliqđ ſuppoſitū determinatū ꝛ h cōtingit in ſillo ad impoſſibile. hꝰ rōnis pmo ponit ma. ꝛ totā ptractationē omittit ꝛ hec eſt. ⌊ nā neqꝫ qui ꝯdicit. ⌋ i. itēdit ꝯdicere alicui ypotheſi determinate. ꝛ intellige q̄ ſuperfluit ibi vna negatio cum dicit. ⌊ neqꝫ dicit pp h. ⌋ ꝛ itellige per ꝯuerſū h eſt ypotheſim determiatā.

¶ Neqꝫ in ea que oñdit nō enim ponit qđ ꝯdicit. Amplius qm̄ interimit aliqđ oſtēſiue per. a. b. c. nō eſt dicere q̄ non pp h qđ poſitū eſt factus eſt ſillogiſmus: nā nō pp hoc fieri tunc dicimus qñ interēpte hoc nihil minus cōcludit ſillogiſmus qđ non eſt in oñſiuis. interēpta eni poſitione neqꝫ ad hanc erit ſillogiſmus.

¶ Cōñter oñdit pp h falſuꝫ accidere nō accidit i ſillis. oñdens per duas rōnes. pma talis in ſillo oñſiuo nō ſupponit intermēdū ergo falſum nō pp ypotheſim accidē nō cōtingit in ſillo oñſiuo. Huiꝰ rōnis pꝰ ponit ꝯōnem ꝛ h ibi. ⌊ neqꝫ in ea. ⌋ ſcđo meᵐ ꝛ h eſt non reponit. ſcđa rō talis falſum nō accidit in ſillis oñſiuis eo q̄ in ſillis oſtēſiuis nō vꝫ falſum accidē nō pp ypotheſim. hꝰ rōnis pꝰ ponit ꝯōnē ꝛ h eſt. ⌊ amplíꝰ qm̄. ⌋ ſcđo ma. nā nō pp h. 2° mi. cū ſua oñſiōe ꝛ h eſt. ⌊ qđ nō eſt ꝛc. ⌋

¶ Manifeſtū igit̄ qm̄ in his que ad impoſſibile ſunt dicit nō pp hoc: ꝛ qñ ſic ſe habet ad impoſſibile que ex pncipio eſt ypotheſis ut ꝛ cuꝫ ſit ꝛ cuꝫ nō ſit hoc nihil minus accidit impoſſibile.

¶ Cōñter infert eius diffinitionē ꝛ h eſt falſum. ⌊ nō pp

ypothesim accidere.] manifestũ est q accidit ipsum in sillogismo ad impossibile qñ ĩ post sic se habet ad ypothesim q ipsa dempta ⁊ ipsa posita nihilominus accidit impossibile ⁊ h est. [manifestum ergo.]

¶ Ergo manifestissimus quidẽ modus nõ ppter positionẽ esse falsuz qñ ad ypothesim incõfictus est a medijs ad impossibile sillogism⁹ qd dictũ est ⁊ in thopicis. Nõ enĩz causa nõ est ut causaz ponere hoc est si uolens ostẽdere qm assimeter est diameter conet zenonis rõne qm non est mouerı ⁊ ad hoc indicat impossibile: nullo eniz modo nunq̃ ptinuuz est falsuz locutioni que ex pncipio est.

¶ Determinat quot modis nõ pp ypothesim accidit falsum. ⁊ diuidit in .d. in prima ponit mo͂ magis manifestũ. scdo modos min⁹ manifestos cũ dicit. [alios aũt.] In prima sic pcedit qui modus eius manifestissim⁹ ibi qñ sillogismus ad impossibile nõ cõmunicat in aliquo termino cũ ypothesi ut d: in elenchis. manifestũ eẽ de hoc peccato q est idem cum eo q est nõ cãm ut cãm ponere ⁊ hoc est. [ergo manifestissim⁹.] scdo exẽplificat. dicit q h cõtingit si debeat ostẽdi q diameter sit incõmẽsurabilis coste ⁊ suppõi eius oppositũ ⁊ deinde ducat ad impossibile per rõnez çenonis sic nõ cõtingit ptransire infinita/in quolibet spatio sunt infinita ergo manifestuz spaũ cõtingit ptrãsire. iste enim sillo concludit in posit z ponit icõiunct⁹ est ypothesi ⁊ h est. [ut uolẽs ostẽdẽ.]

¶ Alius autem modus si continuum quidem sit impossibile ypothesi: non tamen ppter illam accidit impossibile: hoc enim possibile est fieri ⁊ in supius ⁊ inferi⁹ sumẽti ptinuũ ut si .a. ponat inesse. b/b. aũt. c. c. uo. d. hoc aũt sit falsuz. b. inesse. d. nam si ablato. a. nihil minus insit. b. c. ⁊. c. d. non erit falsuz ppter põnẽ. a. b. ypothesiz. Aut rursuz si qd in supiori sumat ptinuuz ut si a. quidẽ. b. e. aũt. a. f. uo. e. falsum sit aũt. f. inesse. a. nã ⁊ sic nihil minus ipossibile erit interẽpta que ex pncipio. a. b. ypothesi.

¶ Cõsiter determinat modos minus manifestos ⁊ procedit sic. primo dicit q alius est modus a pdicto quo accidit falsum nõ pp ypothesim. s. qñ in post cõicat terminũ ad quẽ ẽ ypothesim. ⁊ h ptigit dupl'r. vno mõ accipiẽdo terminũ pti⁹ sup pũ ypothesis ⁊ aliud mõ accipiẽdo pti⁹ sub sbo eius ⁊ h est. [alius aũt modus.] scdo declarat ⁊ primo accipiẽdo terminũ sub sbo sic sit ypothesis. omne b. esse. a. deide sub. b. sumat. c. a. ⁊ sillatur sic omne. c. est b. omne. d. est. b. sicut h impossibile sed h nõ accidit propter ypothesim q: ipsa posita uel ipsa remota nihilominus accidit impossibile ⁊ hoc est. [si. a. ponat.] scdo manifestat h accipiẽdo terminũ cõem supra pdicatum ypothesis sicut supra. a. sumat. f. ⁊ sillatur sic. Omne. e. est. f. omne. a. est. e. ergo omne. a. est. f. sit h in post sed nõ accidit pp ypothesim q: ipsa posita uel ipsa remota nihilominus impossibile accidit ⁊ h est. [Aut rursum.]

s Sed oportet ad eos qui ex pncipio sunt terminos copulare impossibile sic erit ppter ypothesim ut inferiori quidẽ sumẽti ptinuũ ad pdicatũ terminũ. nã si impossibile est. a. inesse. b. iterẽpto. a. nõ amplius erit falsum. In supiori aũt de quo pdicat nã si. f. nõ possibile est inesse. b. interẽpto. b. nõ amplius erit ipossibile: sil'r aũt ⁊ cum puatiui sint sillogismi: Manifestuz ergo qm cum impossibile nõ ad eos qui sunt ex principio terminos est nõ ppter positionem accidit falsuz.

¶ Post q̃ determinauit nãm eius qd est falsuz nõ pp hoc accidere. hic determinat grã eius ~~ne~~ quomõ qm falsuz accidit pp ypothesim ⁊ diuidit in. d. in prima ostẽdit intentum. in scda cum dicit. [aut nec sic semp.] ponit contra h oppõnem sophisticã ⁊ solum in prima pte sic pcedit. pmo dicit q ad h falsum accidit pp ypothesim opz ipossibile copulare ad terminos ypothesis sic aũt necesse est accidere pp ypothesim ⁊ h est. [sed opz.] scdo hic declarat ⁊ pmo ponẽdo terminos inferius sub sbo sic. sb. b. sbo sumit. c. ⁊ simil'r. c. d. ⁊ pcludit omnis impossibile oẽ d. est. a. sicut omne. c. est. b. omne. d. est. c. ergo omne. d. est. b. sic omne. d. est. b. ⁊ omne. b. est. a. omne. d. est. a. ⁊ h est falsum. q: demõstrat ypothesis nõ accidere impossibile ⁊ h est. [ut etiam inferiori.] scdo declarat h ponẽdo terminos superius supra pdicatum ypothesis sic supsumetur eni supra. e. f. ⁊ cõcludit omne. a. est. f. sic omne e. est. f. omne. a. est. e. ergo omne. a. est. f. ⁊ si h. omne. b. ẽ a. ergo omne. b. est. f. qd est impossibile ⁊ h accidit ppter ypothesim ergo ipsa dempta nõ accidit impossibile ⁊ h est. [supiori aũt.] Deinde ex hoc cõcludit cuz post nõ copulatur ad terminos ypothesis nõ accidit ppter ypothesim ⁊ q: solum exẽplificat in affirmatiuis dicit similiter esse in negatiuis ⁊ h est. [manifestũ igitur.]

¶ Aut nec si semp ppter ypothesim accidit falsuz: etenĩz si nõ inest ei qd est. b. h. r. positum est iesse. a. r. aũt. c. ⁊ hoc. d. ⁊ si sic erat impossibile ⁊ sic manet ipossibile. Similiter ⁊ si in sursuz sumẽti terminos: q̃re qm cũ est ⁊ cũ nõ est hoc accidit impossibile nõ erit ppter positionẽ: aut cuz nõ est h nihil minus fieri falsuz: nõ sic sumeduz ut aliquo posito accidat ipossibile: sed quando ablato hoc per reliquas ppõnes idez claudit ipossibile eo q idẽ falsuz accidere per plures ypotheses nihil forrasse inconueniẽs ut pararellas pcidere: ⁊ si maior est qui exterius eo qui interius: ⁊ si triãgulus habet plures rectos duobus.

¶ Cõsiter circa pdicta ponit opinionez sophisticã ⁊ soluit opinio talis est cũ ypothesis sit omne. b. est. a. sumat. omne. r. est. a. ⁊ sub. b. sumatur. c. sub quo. d. ⁊ cõcluditur oẽ d. ẽ. a. qd est impossibile sed nõ sequit ppter ypothesim ipsa enim posita ⁊ ipsa remota nihilominus accidit impossibile q: nõ accidit hanc omne. b. est. a. sicut perse paret ⁊ ita patet q̃uis in post copulet ad terminos ypothesis nõ tñ accidit ppter ypothesiz ⁊ h est. [aut nec si semper.] Deinde soluit. d. q ostẽditur falsuz nõ ppter ypothesim accidere nõ dicit sed q: ypothesi dempta ⁊ alia loco eius posita nõ accidit impossibile q: nihil phibet idẽ incõuenieẽs sequi ex diuersis ypothesib⁹: imo h d: q dẽpta ypothesi ⁊ nullo alio posito loco eius accidit impossibile ex residuis ppõnibus. q aũt idem inconueniẽs

accidē possit ex diuersis ypothesib⁹ ondit. d. q̄ pararellas ēcurre sequit ex h̄ q̄ ponit angulus intrinsecus ma. esse angulū extrinseco opposito. ⁊ adh̄c ex h̄ q̄ ponit triāgulus itrinsecus ma. eē angulum extrinseco opposito. ⁊ ad h̄c ex h̄ q̄ ponit triāgulus hēre plures q̄ȝ tres rectos ⁊ h̄ est. [aut cū nō est h̄.] Ad intelligētiā exēpli ptrahātur due linee eque distātes ⁊ cadat sup illas faciēs angulos eum eis figura angulus est ma. angulo extrinseco opposito cum angulus extrinsecus cū angulo ꝯiuncto sibi in ꝯ⁹ ualet duos rectos. ⁊ si h̄ anguli intrinseci ex alia parte ualeāt minus q̄ȝ duos rectos qr omnes quatuor: cāt nō ualēt nisi quatuor rectos qr necesse est lineas illas in pte illa ꝯiunctim ire per quartā petitionem in p̄n⁹ euclidis q̄re si angulus extrinsecus est minor itriseco angulo opposito patet q̄ linee cucurrant. Adhuc si plures anguli sint q̄ȝ duo recti ptrahat basis angulorꝫ faciāt angulū: sȝ angulus extrinsecuȝ cū itrinseco sibi ꝯiūcto ualet. deide duos rectos quare angulus extrinsecus minor est duobus oppositis intrinsecis. deinde ab angulo extrinseco ducat linea eque distans opposita lateri trianguli diuidens angulū extrinsecū in duas. hec aūt linea facit vnū angulū cum latere trianguli ad basim ꝯtinuum ptrahat qui de necessitate equalis erit angulo cōstituto in sūmitate trianguli coalterni eiusdeȝ linee cadētis supra lineas eque distātes. ex hys sequit angulū extrinsecū cōstitutū extra dictā lineā ⁊ basim trianguli p̄aeticā minorē angulo trianguli extrinsecus posito: sed isti duo anguli sunt anguli itra ⁊ extra positi iuxͣ lineas eque distātes qr basis triāguli est linea recta cadēs sup lieas distātes ad quā cōstituunt isti duo anguli q̄d patet q̄ angulus itrinsecus cōstitutus est ma. angulo extrinseco sibi opposito ⁊ ex h̄ ulterius sequit sicut prius lineas eque distātes cōcurrere quare sequit si triangulus hēat plus q̄ȝ duos rectos pararelle cōcurrāt ⁊ sic potest patere ex^m auctoris. ❡ Dubitabit forte de ptinētia h⁹ partis ⁊ aliarū dictarū in hac. quare enim cū harū determiet peccata ꝯungentia iuxͣ circularē ⁊ p ipo^te. ⁊ ex oppositis qn̄ nō sequit sill̄r ut determinet peccata iuxta alios modos sillorꝫ in hac scda determinatorꝫ. Et dici pōt q̄ h̄ est qr alia peccata insunt iuxta illos nisi peccata sillorꝫ apparētiū ⁊ sophisticorꝫ de quibus in elenchis determinat. sed iuxta tres sillos p̄dt eos sūt spalia peccata que hic determinant. ❡ Adhuc dubitat de petius h⁹ ptis cum plures sint loci sophistici q̄ȝ petitio eius q̄ erit in p̄ncipio ⁊ nō causa ut causa q̄re isti duo nō determinant hic ⁊ nō aly. Et rō h⁹ primo est q̄ isti duo nō peccāt cōtra sillm sicut loci aly sed peccant eo q̄ nō ostēdunt ppositū sicut dicit Arē. in elēchis de nō causa ut causa. ❡ Adhuc dubitat cuȝ hic determinet de petitione ⁊ de nō causa ut causa ⁊ in elenchis sill̄r quare in thop. solum de petitione ⁊ de nō causa. Et dicēdum q̄ h̄ est qr sills per impossibile nō ptinet ad dialeticum nisi per accns sed nō qn̄ ipossibile ꝯclusum est manifeste falsuȝ demōstratori pse ptinet: sed nō causa ut cā est peccatū cadens in sillogismis ad impossibile: ⁊ ideo hic determinat ⁊ nō in thop. in elenc. aūt determinatur eo q̄ ptiu^m illius artis est. ❡ Deide forte queret an sit dr̄a inter nō cām ut cām ⁊ falsuȝ ⁊ nō ppter ypothesim accidere qr hic nō nolat cām non cām ut cām nisi in demrātione ergo videt q̄ sint idem per hoc q̄ dicit in textu h̄ peccatū esse in demōstratione quare idem est cum nō causa ut causa. Deinde q̄ sunt idem sicut supius ⁊ inferius qr falsum nō ppter ypothesim accidere est in plus q̄ȝ nō causa. est enim idem q̄ nō causa cum enim falsum accidat nō ppter ypothesim illa ypothesis est non causa falsi sed nō oȝ q̄ sit nō causa. ❡ Cōtr forte adhuc querit quare magis pbat falsum nō ppter ypothesim accidere in sillogismo per ipossibile q̄ȝ ostēdit per petitionē accidere i sillis ostiuis. eadē rōne debuit hic ondere de petitione quā ondit de eo q̄ est falsum nō ppter ypothesim accidere. Et pōt dici q̄ h̄ est planum ex diffinitione petitionis que dicit q̄ petitio est qn̄ nō pse notum perse ondiuur sic cū signū solum accidere petitionē in sillo ostiuo ⁊ ideo nō oportuit hic pbare. ❡ Cōtr adhuc querit utrum dictū peccatū in sillis ostiuis ⁊ videt q̄ sic cū ibi cōtingat p̄missas nō esse cām ꝯōnis sicut patet si fiat aliquis sills apparēs. Et dicēdum q̄ aliqd pōt esse non causa duplr. vno mō qr nō infert de necessitate ꝯnsam sicut aūt sunt p̄misse nō causa ꝯōnis in omni sillo apparēte sed de tali nō causa nō loquit hic Arē. talis aūt fit iuxta sillm ostiuum. alio mō dicit nō causa ppō que apparet esse causa ꝯōnis ⁊ nō est causa ex residuis enim ppōnibus de necessitate sequit ꝯ⁹ ⁊ sic intēdit h̄ de nō causa ⁊ sic nō cadit in ostiuo sillo cuius causa duplex est. vna qr illud nō intēditur interimi per h̄ qr ex eo sequit falsum illud qr sills ostiuus ꝯstat ex tribus terminis tm̄ ⁊ duabus ppōnibus inter quas nō cōtingit aliqd accidere q̄ sit nō causa ꝯōnis nisi statim appareat esse non causam. ❡ Cōtr querit de modis eius q̄ est nō ppter hoc accidere falsum. querit enīȝ quare nō determinat ipe p̄m figuras diuersas ⁊ modos diuersos sȝ tm̄ in mō affirmatiuo prime figure. d. simil̄r esse in mō negatiuo est tm̄ determinat de modis diuersis ⁊ figuris de petitiōe. Et dici pōt q̄ nō determiauit modū petēdi q̄d est in p̄n⁹ totū nisi in mō affirmatiuo prime figure. d. simil̄r esse in alys simil̄r tacit h̄ de eo nō ppter ypothesim accidere falsum ⁊ h̄ sufficit qr sicut a sillo p̄mo descēdit sills in alios sillos tales ut statim patet quō cōtingat in alys. Adhuc cuȝ hic determinet modos eius q̄ est nō cā ⁊ nō cā dicat q̄tuor modis sicut ⁊ causa videt q̄ quatuor modi nō cause debent esse. Et dicēdū q̄ causa eo mō quo hic sumit cū dī premissa esse causa ꝯōnis nō est nisi solū duobus modis s. in gn̄e cause mālis ⁊ in gn̄e cause efficientis. ⁊ duobus modis accipit hic causa. vno mō qr nō est causa ꝯōnis in gn̄e cause efficiētis qr ex ea nō sequit ꝯ⁹ lȝ appareat seq ⁊ sic sunt alij nō modi ut cause ⁊ sic patet q̄ nō debet de quatuor modis nō ppter h̄ accidere falsuȝ sed tm̄ qr quatuor modis dī causa in coī ⁊ totius: deinde in modis nō causa in coī. ❡ Adhuc forte dubitabit aliqs quō accipiuntur termini quos determinat. Et dicēdū q̄ si accidat impossibile aut ip̄m aliquē terminū cū ypothesi aut nullū si nullū sic est p̄m⁹ modus si aliquē aut utrāqȝ aut tm̄ alterū utrūqȝ coīcat aut cum utroqȝ copulatū est ⁊ cū necesse est falsuȝ accidere ppter ypothesim. si aūt coīcat tm̄ impossibile. deinde cū vno termino ypothesis aut ergo in subiecto ypothesis ⁊ sic est secundus modus: aut in p̄dicato ⁊ sic est tertius.

f Alsa aūt oratio fit ppter primū falsum: aut enim ex duabus ppōnib⁹ aut ex pluribus est ois sills ergo si ex duab⁹ quidē harū necesse est eē alterā aut ēt utrasqȝ eē falsas: nā ex ueris nō erit sills falsus. Si vo ex pluribus: ut. c. qdē p a. b. h̄ aūt p. d. e. f. g. horꝫ erit aliqd supiorꝫ falsuȝ: ⁊ pp h̄ orō. nā ⁊. a. ⁊. b. p illas ꝯcludunt: q̄re pp illorꝫ aliqd accit ꝯclō ⁊ falsū.

❡ Ponit ps incidētalis circa p̄dicta ⁊ diuidit qr p̄⁹ remouet quādā dubitationē iuxta p̄mā ptē capli in qua determinat de eo q̄ est falsuȝ nō pp ypothesim accidē. 2⁹ cum dicit. [ut aūt nō sillet.] iuxͣ scdam ptē ⁊ determiat quō falsuȝ accidit pp ypotheȝ. In p̄⁹ pte remouet dubitatiōnē que sic icidit: qr determiauit q̄ falsuȝ aliqn̄ accidit nō ppter ypothesim: aliqn̄ cū ypothesi: aut nō frequentius uerū ad sillandū posset aliqs putare falsuȝ sequi ex ueris q̄d remouet. d. q̄ falsum nō sequit nisi pp aliqd falsuȝ p̄ceptū ⁊ h̄ ondit sic. Ois sills aūt tm̄ ē ex duab⁹ ppōnib⁹

aut ex pluribus. si ex duabus tm̄ fit sill's simplr vnus in quo si fuit ꝯ° falsa necesse est utraq; uel alteraz eē falsam pmissam: sicut patet ex pdc terminis: ex plurib° autez q̄z duabus est sill's ꝯstitutus ex pncipali sillō ⁊ prosill's in quo cum aliq̄ pmissarū sit falsa necesse est aliq̄ pmissarū psill'i eē falsam ⁊ ita patet q n̄ unq̄z segtur falsum nisi psumat aliqd falsum ⁊ h est. [falsa aūt oratio.]

Ut aūt non sillogizet obseruādū quādo sine ꝯclusionibus interrogat orōnē ne detur bis idē in ppōnibus eo qd scimus: qm sine medio sill's non fit: mediū aūt qd plures dicimus. Quomō autem oportet ad vnāquā q̄z cōclusionē obseruare mediū: manifestū ex hoc qd scit quale in vnaqua q̄z figura ostēdit: h autē nos nō latebit eo q vidimus quomō habemus orōnē.

Cōsequēter determinat quedā incidēter ppter ptē illaz in qua manifestat quō falsum accidit ppter ypothesim. qi enim manifestauit q falsum ppter ypothesim aliqn. pñe aūt semp habet intermē ut pp eius ypothesim nō accidat falsum aut ꝯdictio ideo ppter hoc intēdit docere rñdētem quō cauebit ne fiat ei falsū / uel elēch° pp ypothesim. ⁊ diuidit in duas. in pma docet vitare ne fiat falsuz ppter ypothesiz. in scd̄a ne fiat pp eā elēch°. ibi [qm aūt hemus qn.] Pelma in pncipale ⁊ incidēs qd ibi scī pit. [Opz aūt custodire.] In pma dat duo documenta quoꝝ pmū instruit rñdētē qn ignorat ꝯōnez oppositis. 2° instruit eū qn illa ꝯ° est ei nota. pmū tale ut mō sublo sill'at falsum ex ypothesi data cauēdū est: non nota est ꝯ° intēta ne det pōnes duas ppōnes vno termino coīcantes nō enim fit sill's ex talibus duab° que nō coīcant in aliquo termino ⁊ h est qn nō tota sill'at. 2ᵐ documētum est si fiat nota rñdēti ꝯ° oppo(si)tis cauēdum ne det sil tales duas ppōnes ex qb° segtur sill° ꝯ°. ex qbus aūt ppōnibus ipa segtur manifestat per ea que determinata sunt. s. que ppōnes ⁊ qd̄ se hñtes in quā psit ꝯōnem ut. s. ꝯ° sit intēta ab oppo(si)te ut sit ulis affirmatiua. ⁊ vitādum est rñdēti ne det duas ppōnes ulēs affirmatiuas medio cō municātes. alias aūt ppōnes simul cōcedere pōt siue p incōtingēti ⁊ h est [quomodo autem oz.]

Oportet aūt custodire q annunciemus rñdentes eosdē conātes latere: h autem erit primum qdem si cōclusiones nō prius sillogizēt sed sumptis necessarijs non manifeste fint. Amplius si non ppinqua interrogēt: sed quoniā maxime lōge media: ut si opportunū cōcludē a. de f. media b. c. d. e. nō oportet ergo īngrere si a. b. ⁊ rursum si b. c. Sed si d. e. ⁊ deinde si b. c. ⁊ sic reliqua: ⁊ si per vnū mediū fit sillogismus a. b. medio incipere: maxime enim sic latebit respondentem.

Sequit incidēs q: enim instruxit rñdētem ideo breuiter hic intēdit instruere opponētē. d. q opponēs dz obseruare ꝯria rñdēti latēter ut possit ad ppositū subito puenire: sed h faciet duplr. vno mō celādo ꝯōnes ostēdēdas alio mō cum nō celat: sed tūc aut sunt ꝯōnis multa media aut vnom tm̄. si aūt multa incipiendū est a remotissimo coꝝ ⁊ descēdēdū ad ppinqora quousq; tādem pueniatur in ꝯōnem: si vnū tm̄ incipiēdum est a minore ppōne ⁊ nō a ma. Hijs enim modis maxime latebūt oppōnes ⁊ h est. [Oportet autem custodire.]

Quoniā autē habemus qn ⁊ quomō se hñ̄bus terminis fit sill's: manifestū ⁊ qn erit ⁊ quādo nō erit elenchus. Nam oib° ꝯcessis uel cōmutatim positis rñsionibus ut hec qdez negatiua: illa vō affirmatiua ꝯtingit fieri elenchū: erit enim sill's sic ⁊ illo modo se hñ̄bus terminis: q̄re si id qd positū est sit cōtrariū ꝯclusioni necesse est fieri elenchū: nā elenchus cōtradictionis sill's. Si vō nihil sit cōcessum affirmatiue impossibile est fieri elenchū: non enim erit sill's cum oēs termini erūt priuatiui: q̄re nec elenchus: nā si elenchus: necesse est sill'm esse: cum aūt est sillogismus nō necesse est elenchū esse. Similr ⁊ si nihil positū sit fz rñsionem vniuersaliter: nā eadē erit determinatio sillogismi ⁊ elenchi.

Conter docet vitare ne pp ypothesim fiat elench°. Et pcedit sic. pmo dicit q in pcedentibus hemus quō ⁊ ex qbus fit sill's. hemus silr de elencho. quō ois elench° est sill's ⁊ sicut sill's habet utraq; ppōnem affirmatiuā vel alterā affirmatiuā ⁊ alterā negatiuā sic etiā elench°. ⁊ h est. [qn sm aūt hemus.] scd̄o ponit documētū dicēs q si nō admittat ppō affirmatiua nō est po(ssibi)le elēchū fieri. q̄re nec sillogismū. silr si etiā nō admittat ulis ppō nec elēch° nec sillogism° fieri pōt q: nō est sine affirmatiua ppōne ⁊ uli ⁊ hec est. [Si vō nihil sit cōcessum.] Hic querit forte quō h determinat de orone cum de illa determinatū sit in pncipio scd̄i huius. silr etiam ⁊ in octauo thop. adi enim alicubi supfluit aut opz assignare modū diuersum sue determinationis in hijs locis. Et dicēdū q in principio secūdi huius determinat de falsa ostēsione que concludit uerū ex falsis. H aūt de illa que cōcludit falsum ex falsis ⁊ h idē qd h dicit ibidē ostēdit: sed ibi determinat in pncipali intētione hic aūt ex incidēti. Adhuc in octauo thop. determinat de falsa orone coīus q̄z hic q: hic dicit ostēsio falsa que sillat falsum ex falso ibi aūt siue sillat siue nō. ⁊ si sic siue ad ppositū siue nō ⁊ h siue ex ueris siue ex falsis coīb° ꝯtra ppria. Adhuc videt q ex ueris sequit falsum q: ex duob° possibilibus que aliqn sunt uera segtur impossibile qd nunq̄z erit uerū. Ex istis enim ois hō est albus nullus hō est albus segtur q nullus hō est hō ⁊ tn̄ pmisse sunt possibiles ⁊ ꝯ° ipossibilis. Et dicēdū q intelligēdus est sermo Arist. de duobus cōpossibilibus ueris qlis enim utraq; in se sit possibilis ex earum incōpossibilitate segtur impossibile: tn̄ nunq̄z sequit falsum ex ueris ⁊ cōpossibilib°. Conter forte queret q̄re docet hic instruē opponētez cum hoc sufficiēter faciat in 8° thop. Et dicēdū q ibi determinat ars opponēdi ⁊ rñdēdi plene ⁊ ex intētione pncipali. h aūt breuiter ⁊ incidēter. Et nota q cuz hec sit scia cois nō est incōueniens modū opponēdi ⁊ ꝯcludēdi in cōi in hac scia determinare. Adhuc forte queret de elēcho ad quē ptiet. Et dicēdū q tā ad dialeticū q̄z ad demōstratorē sed differenter q: ad dialeticū obuiatiuū ptinet ⁊ h sm q est sill's cōtradictionis. ad demōstratorē aūt ptinet cū disputat cū cauillatore dato eniz aliquo falso cōcl eis oppōm demōstrare ⁊ utitur solū ⁊ sm q est vnus sill's cū ꝯdictione ꝯōnis q: sicut dicit Arist. in pmo posterioꝝ. demōstrator vō sillat opposita ⁊ cā huius est q: pcedit ex necessarijs que nō ordinātur ad opposita. Deinde adhuc forte dubitabit aliqs q̄re nō determinat alibi in h libro de elēcho cū tn̄ sit cōe istrm

dialetico z demõstratori. Et põt dici q̃ h est q̃r ex hijs z ex determiatis z in li° pꝛer^ae: manifestũ est quõ fiat elẽch°. q: h ostẽsum est quõ fit ois sill's. in li° aũt pꝛer^ae quõ sumẽda est ꝯ̃ia ex hys cõplet elẽch°. ul' põt dici q̃ in h li° determinať de elẽcho. determinať enĩ de sillõ istãnuo q̃ est idẽ ꝑm rẽ cũ elẽcho. dif'ert aũt ꝑm modũ solũ q̃a elẽchus di: in cõparatione ad opponẽtẽ. q̃ñ aũt opponẽs sillat oppm ꝑmissam uel cõcessam a rñdente eni elẽc°. q̃ñ aũt z rñdẽs sillat oppm̃ sillati uel ꝓpositi ab opponẽte instãtia est. ¶ Utrũ aũt forte q̃reret an sit dr̃ia silli z elẽchi. di: enim q̃ eoꝝ eadẽ est differẽtia: q̃re videnť eẽ eadem. Sed cõtra cois z ꝑticularis nõ est eadẽ diffinitio: sꝫ sill's por z colo: est ad elẽ. q̃re nõ hñt eadẽ diffinitionẽ. Adhuc de oi sillo põt fieri elẽch° ꝑ suppõnẽ opposite ꝯ̃nis q̃re hic accidit sill's q̃re elẽch° di: q̃dẽ aggregati ex sillo z accñte eius qui est ꝯ̃dictio ꝯ̃nis sed nõ est eadẽ diffinitio sibi pse z sibi sũpti cũ accñte q̃re silli z elẽchi nõ erit eadẽ diffinitio. Dicẽdũ q̃ cõsiderãdo sbam utriusqꝫ idem sunt elẽch° z sill's: z sic eoꝝ eadẽ diffinitio sicut dicit ꝯ̃siderãdo tñ accñs ꝯ̃gregatũ ad sillm in cõbinatiõe elẽchi. sic differũt z hñt rõnes diuersas ut postẽsum est.

Accidit aũt q̃nqꝫ queadmodum in
a positione terminoꝝ fallebamur z ꝑm opinionẽ fieri fallaciã: ut si contingit idẽ ꝑncipaliter pluribus ineẽ: z hoc q̃dem latere aliquẽ z putare nulli inesse illud autẽ scire: insit. a. b. c. ꝑse: z h omni. d. Similr̃ ergo si. b. q̃dem omni putat. a. inesse: z hoc. d. c. aũt nulli. a. z hoc omni. d. eiusdẽ ꝑm idem hẽbit disciplinã z ignorãtiaꝫ. Rursum si q̃s fallať circa ea que sunt ex eadẽ ꝯiugatione: ut si. a. inest. b. hoc autem. c. z. c. d. opineť aũt. a. inesse omni. b. z rursuꝫ nulli. c. Simul enim sciet z nõ opinabit ineẽ: ergo nihil aliud putat ex his q̃ꝫ qd̃ scit h non opinari: scit enim aliquo mõ q̃m. a. inest. c. per. b. uelut in uli h qd̃ est ꝑticulare: q̃re qd̃ aliquo mõ scit h oino ꝓbat non opinari qd̃ est impossibile.

¶ In hac pte intẽdit de falsa orone oppõnis que dicit cõtrarie deceptionis que est peiũ inadẽs iuxta sill'm ex oppositis. i sillo aũt ex oppositis supponunť opposita z aliquãdo opinanť. sed opinari opposita aliquo mõ est ꝯueniẽs z aliquo mõ nõ. z ideo hoc intẽdit Ar̃s. determinare. z diuidiť in duas. In ꝑma determinat de oppõne contrarioꝝ que sunt ꝯ̃ria ꝑm formã z pse. In scd̃a cum dicit. [quimũt opinanť.] de oppõne ꝯ̃rioꝝ que sunt ꝯ̃ria ꝑm nãm z per accñs. ꝑa in duas. in ꝑa ondit q̃ ꝯtigit falli in opinãdo ꝯ̃ria pse z ꝑm formã. In scd̃a cũ dicit. [in eo autẽ qd̃ ꝑus est dictũ.] ostẽdit quõ cõtingit opinari ꝯtraris huius sine incõuenientia z quõ nõ. In ꝑma sic ꝓcedit. In ꝑma ponit intẽtũ. d. q̃ cõtingit falli in opinione terminorũ z h põt intelligi dupl'r. vno mõ sicut queadmodũ cõtingit falli in sillo per impossibile eo q̃ ꝑp hoc accidit falsum ibi erit fallacia. ex hoc enĩ q̃ termini sunt recte ad interimẽdũ ypothesim q: nõ videť iterimere eam: alio mõ sic queadmodũ ꝯtingit falli in petitione eius qd̃ est in ꝑncipio. q: ibi nõ recte ponunť termini cũ idẽ ponať ad sui ostẽsionẽ z h est. [Accidit aũt.] 2° hoc ostẽdit z ꝑmo in medijs sbalternis siue que nõ sunt ex eadẽ ꝯ̃one qd̃ idẽ est. 2° in medijs nõ subalternis que sunt ex eadẽ ꝯ̃one. Dicit ergo q̃ si. a. insit. b. z. c. z h ita q̃ neuter mediãte reliquo z. b. z. c. insint. d. si opineť. b. esse. a. ut oẽ. d. est. b. Adhuc nullũ. c. esse. d. z oẽ. d. eẽ. c. eius ꝑm idẽ hẽbit sciam z ignorãtiã z opinabiť ꝯ̃ria. s. oẽ. d. eẽ. a. z nullũ. d. eẽ. a. sicut pse patet per exẽplũ in terminis sbalibus. põt eẽ q̃ corpus inest aiali z sensibili quorũ neutrũ est sb altero sꝫ cõuertunť. sed tã aial q̃ꝫ sensibile hoi inest. Si ergo opineť oẽ aial eẽ corpus z nullũ sensibile eẽ corpus z oẽm hoiem eẽ aial z oẽ sensibile simul opinabiť oẽm hominẽ eẽ corpus z nullũ hoiem eẽ corpus. exẽplũ autẽ in terminis accñtalibus patet q: colo: inest tã albo q̃ꝫ aiali z utrũqꝫ cigno. si ergo opineť nullũ cignũ coloratũ z oẽ aial eẽ coloratũ z sil'r oẽ cignũ eẽ albũ z aial simul opinatur ꝯ̃ria qd̃ est incõueniẽs z h est. [ut si cõtingit.] Secũdo docet idẽ in medijs que ex eadẽ ꝯiugatione dicẽs q̃ si. b. insit sub. a. z. c. sub. b. z. d. sub. c. z. a. c. opineť oẽ. b. eẽ d. z nullũ. c. eẽ. a. simľ idẽ sciret aliq mõ z ignorabit simpliciter qd̃ est incõueniẽs q: cũ opinať oẽ. b. eẽ. a. opinatur in uli oẽ. c. eẽ. a. q̃re q̃ aliquo mõ scit simpľr ignorat uel opinať non eẽ z h est incõueniẽs z h est. [Rursum si quis fallatur.]

¶ In eo aũt qd̃ dictũ est ꝑus si nõ ex eadeꝫ ꝯiugatione sit mediuꝫ ꝑm utrãqꝫ q̃dẽ terminoꝝ medioꝝ ambas ꝓpõnes nõ ꝯtingit opinari ut. a. b. q̃deꝫ oi. c. aũt nulli: hec aũt utraqꝫ oi. d. accidit enĩ aut simpl'r aut in aliquo nũ ꝯ̃riã sumere ꝓpõnes ꝑmam. Si enim cui. b. inest oi. a. opinať ineẽ. b. autẽ oi. d. nouit: z q̃m. a. d. nouit: q̃re si rursuꝫ cui. c. nulli putat. a. inesse cui. b. alicui inest huic non putat. a. ineẽ: q̃ autem omni putat cui. b. Rursum alicui non putare cui. b aut simpliciter aut in aliquo ꝯtrariũ est. sic ergo non contingit opinari.

¶ Consequenter determinat quõ cõtingit opinari ꝯ̃ria sine incõueniẽti z quõ nõ z h ut videť uĩ in hys que sunt ex diuersa ꝯ̃one z diuidiť in duas. in ꝑma ostẽdit quõ nõ cõtingit opinari sine incõueniẽti. in scd̃a cũ dicit. [ꝑm utrũqꝫ q̃dẽ.] quõ cõtingit opinari sine incõueniẽti. In ꝑma sic ꝓcedit ꝑmo ponit ꝓpõm intẽtã. s. in hys que sunt ex diuersa ꝯ̃one nõ cõtingit opinari cõueniẽter oẽs q̃tuor ꝓpõnes simul. s. oẽ. b. est. a. z oẽ. d. est. b. Iterũ nullũ. c. esse a. z oẽ. d. eẽ. c. z h est. [In eo aũt qd̃ ꝑus.] scd̃o ostendit eã dicens q̃ si oẽs q̃tuor opposite sint opineť simul cum ꝓpõne ꝑma eius ꝯ̃ria uel ꝯ̃dictoria eius. si enim opineť oẽ. b. eẽ. a. z oẽ. d. eẽ. b. opinabiť oẽ. d. eẽ. a. Adhuc si opineť nullũ. c. eẽ. a. z oẽ. d. eẽ. c. opinabiť nullũ. d. eẽ. a. sed ex ꝯ̃one z in l. silli põt is sequiť ꝯtradictio ꝑe per 2m 3e sic nullũ. d. est. a. oẽ. d. est. b. ergo aliqd̃. b. non est. a. z ita sit accidit opinari ꝑmã ꝓpõnẽ. s. oẽ. b. eẽ. a. z eius ꝯ̃dictoria si aũt. b. z. d. cõuertanť z cũ opinabiť cõtraria ei° sic nullũ. d. eẽ. a. oẽ. b. est. d. ergo nullũ. d. est. a. sic igiť manifestũ est q̃ nõ cõtingit simul opinari oẽs quatuor ꝓpõnes que sunt ex diuersa ꝯ̃one sine incõuenienti. accidit autẽ opinari simul ꝯ̃ria aut ꝯ̃dictoria quod est incõueniẽs z h est [accidit autem simpl'r.]

¶ Scd̃m utrũqꝫ autem vnã aut ꝑm alterum utrasqꝫ nihil ꝓhibet: ut. a. omni. b. z b. d. z rursuꝫ. a. nulli. c. nam si tis huiusmodi fallacia: z ut fallamur circa ꝑticulares: ut si. a. omni. b. b. aũt omni. c. a. omni. c. inerit. Si ergo aliq̃s nouit q̃m. a. cui. b. inest omni: nouit z quoniã. c. Sed nihil ꝓhibet

ignorare.c.quoniā est: ut si.a.qdem duo recti in quo.a.b.triāgulus: in quo autez.c. sensibilis triāgulus: opinabit enim aliquis a.non ineē.c.sciēs: quoniā omnis triāgulus habet tres angulos duobus rectis: q̄re simul sciet ⁊ ignorabit idem. Nam scire oēm triāgulum quoniā duobus nō simplex est. Et in hoc qdem in eo ꝙ vniuersalem habet disciplinā: illud vo in eo ꝙ singularez. Sic ergo vniuersalr novit.c.qm̄ duobus rectis: singulariter autē nō novit: quare non habebit contrarias.

Consequēter ostēdit quomodo cōtingit opinari in predictis sine incōuenientī ⁊ procedit sic. pmo ponit ꝓpositionem intentam dicēs ꝙ cōtingit simul opinari ſm utrūq̄ modum vna ꝓpōm aut ma. utriusq̄ absq̄ minorib: aut ꝑ vnum medium utramq̄ ꝓpōn. s.ma. ⁊ mi. ⁊ h est. ſm utrūq̄ autem. Secūdo ostēdit eam ⁊ diuidit in duas. in pma ostēdit eam. in secūda euz dicit. q̄re manifestū quoniam. cōcludit eam ostēsam ⁊ subiūgit incidens. pma in duas. in pma ostēdit primam partem ꝓpositionis intēte. in secūda cū dicit. Nec que ſm utrūq̄. ostēdit secūdam partem ꝓpositionis intēte. pmam sic ostendit. deceptio que fit opinādo ſm utrūq̄ mediū vnaz ꝓpōm aut maiorē utriusq̄ sine mi. fit sciēdo aliquid in vniuersali ⁊ ignorādo in particulari. sed hoc est poile ⁊ non incōueniens ergo ⁊c. huius rōnis primo ostendit ma. ⁊ h est. nam sicis huiusmodi. secūdo ostēdit mi. ⁊ h pmo in exēplo. secūdo in simili cum dicit. Similr autem ⁊ que. ⁊ in exēplo primo in exemplo trāscendēti dicēs ꝙ si.a.inest omni.b. ⁊.b. omni.c. necesse est.a.inesse.c. si ergo aliqs novit.a.inesse omni.b. novit in vniuersali.a.inesse.c. sed nihil ꝓhibet ipsum ignorare.c.esse.a. quare in particulari ignorabit.a.inesse.c. sed hoc nō est incōueniens ⁊ h est. ut si.a.omni.b. secūdo ostēdit idem in exemplo speciali dicēs ꝙ omnis triangulus habet tres angulos equales duobus rectis ⁊ sinlis triangulus est triāgulus sinlis habet tres: ⁊ cum nihil prohibet tunc aliq̄ ꝙ omnis triangulus habet tres ignorare sinlem triangulum habere tres: q̄re idem sciet ⁊ ignorabit ⁊ cum sciet in vniuersali ⁊ ignorabit in pticulari quare duplr cōtingit scire de sinli triāgulo ꝙ habet tres. s. in vniuersali ⁊ particulari: sed non est incōueniēs sic scire ⁊ ignorare idē ut sciet in vniuersali ⁊ ignorabit in pticulari ⁊ h est. ut si.a.qdem duo recti. sic ergo manifesta est mi. per exēplum: ꝙ non est incōueniēs scire aliqd in vniuersali ⁊ ignorare idem in pticulari.

Similr autem ⁊ que in menone est oratio: quoniā disciplina rememoratio: nunq̄ enim accidit p̄scire qd singulare sed simul cum inductione sumere particulariū disciplinam uelut recognoscētes. nā quedam statim scimus: ut quoniā duobus rectis si scimus quoniā triāgulus: similr autem ⁊ in alijs: ergo vniuersali qdē scientia particularia speculamur: sed ea que ꝓpa est non scimus: quare ꝯtingit falli circa ea uerum non cōtrarie: sed hēre qdē vniuersalē: decipi autem in ea que pticularis est.

Consequēter ostēdit eam in simili ⁊ diuidit in duas. in pa ponit simile. in secūda cū dicit. Similr ergo aut in predictis. adaptat simile ad ꝓpositū. In pma parte sic procedit. pmo dicit ꝙ sillogismus est deceptio raz dicta in oratione menonis. i. Platonis in libro intitulato sub nomine menonis. argutus est enim ibi ꝙ sciētia nihil est nisi reminiscētia: q: cum addiscit qd p̄us sciebat reminiscit sed omne qd addiscit addiscit qd p̄us sciebat. s. sicut ipse probat per h ꝙ aliter apprehendēdo ab intellectu nō apprehēdit qd nullo modo notuz est quare omne qd addiscit reminiscit. Sz solutio huius rōnis est ꝙ illud qd addiscit p̄us sciebat in vniuersali sed in particulari non ⁊ similiter singulariter nuq̄ simpliciter scit ante inductionem eius in sensum prius enim cognoscit in suo vniuersali aliquo modo: postea vo simplr cognoscit ⁊ postea q̄si iterum cognoscit in se cum inducit in sensum scientes enim vniuersaliter omnem triāgulum habere tres scimus sinlem triāgulum habere tres quoniā sinlis triāgulus est ⁊ similr in alijs sensibilibus ⁊ h est. nam quedā statim. secūdo ex hoc cōcludit ꝙ speculamur singularia sepe in suo uli ⁊ ignoramus ea ꝓpria disciplina quare cōtingit falli circa particularia: q: contingit ea scire ⁊ ignorare sed nō cōtrarie: q: sciētia est in vniuersali ignorātia est in pticulari qd non est incōueniens ⁊ h est. ergo vniuersali qdem sciētis.

Similiter aūt ⁊ in p̄dictis. nō enim est cōtraria que est ſm mediū fallacia ei que est ſm sillogismum disciplīe.

Posito simili cōsequenter adaptat ad ꝓpositum dicēs. ꝙ sicut est in hys de qbus erat dubitatio menonis similiter est in p̄dictis. s. ex hys que nō sunt eadem cōiugatione siue in hys que sciunt in vniuersali uel in particulari q: ignorātia alicuius in pticulari non est cōtraria sciētie que in vniuersali ⁊ h est. Similr ergo in p̄dictis. Et nota ꝙ per fallaciam que est per medium intellectuz intelligēdum est ignorātia particularis siue alicuius in particulari que cōtingit ex hoc ꝙ singulare non ostenditur sine sensu per medium sillatum: ⁊ per disciplinā que est per sillm intelligēdum in uli q: ulis ꝓpositio totam virtutem sillogismi continet.

Nec que ſm utrūq̄ medioꝝ est opinio. Nihil enim ꝓhibet sciētem quoniā.a.coni b.inesse: ⁊ rursum hoc.c.putare non ineē.a.c. ut quoniā ōis mula sterilis ⁊ hec mula: putare in utero hēre hāc: non enim scit qm̄.a.c. nō sit ꝯsiderās qd est ſm utrūq̄.

Consequēter ostēdit ꝙ cōtingit opinari simul ſm vnuz medium duas ꝓpōnes in hys que non sunt ex eadē ꝯone. secūda pars ꝓpōnis intente ⁊ ꝓcedit sic. pmo dicit ꝙ ignorātia que est ſm alterum medioꝝ non est contraria sciētie ſm idem medium hoc mō: q: nihil ꝓhibet aliquē scire omne.b.eē.a. ⁊.c.esse.b. nō putare tamē.c.esse.a. ⁊ h est. nec que ſm utrūq̄. secūdo specificat exemplū dicēs ꝙ nihil ꝓhibet aliquē scire oēm mulam eē sterilē scire etiam hāc eē mulam nō putare tamē hāc esse sterilem: non eniz sciet hāc eē sterilem nisi ptractet ma. ⁊ mi. ad actum cōsiderādo ꝯōnem dico nō sciet in actuali confirmatione ⁊ h est. qm̄ ōis mula. Sic igit patet ꝙ cōtingit scire ſm vnum medium ambas ꝓpōnes ⁊ tūc scitur aliquo mō ꝯo. cōtingit tamē ignorare ꝯōnem in eo ꝙ actu cōsiderat. sic etiam scire ⁊ ignorare idem non est incōueniēs: q: hec sciētia sibi ignorātie non cōtrariat. vnde ex hys iam ostēsa est ꝓpō posita in p̄ncipio huius ptis.

Quare manifestum quoniā ⁊ si hoc quidez novit: illud vo non novit fallet ꝙ habuit vniuersales ad particulares discipli-

nas. Nullum enim sensibilium cum extra sensum sit scimus: nec si sentientes fuerimus nisi in uli ⁊ in eo qd̓ hēt ꝓpriam disciplinam: sed nō ut in eo qd̓ agit.

¶ Cōsequēter cōcludit eā ostēsam ⁊ adiūgit incidēs ⁊ ꝑm hoc diuiditur ista pars in duas. In pma cōcludit eam. In secūda adiūgit incidēs cum dicit. ⌊nam scire dicit̃ tripl̃r.⌋ In pma sic ꝓcedit cōcludit pmā ptem eius dicēs manifestū eē q̄ si aliqs nouit ma. ⁊ ignorauit mi. sicut si nouit oēm mulam sterilem eē ignorauit hāc eē mulam fallere in eo qui fallit̃ sciēs aliqd in uli ignorās idem in particulari sic enim ignorabit̃ aliqd in particulari q̄ nullum ꝑm lē simpl̃r cum extra ꝑm lē. s. ⁊ hec est. ⌊Quare manifestū.⌋ 2° adiūgit ptem scdam. d. q̄ q̄uis sciamus omnem mulam eē sterilem ⁊ hāc eē mulam semp nos tñ nō scimus hāc eē sterilem nisi in uli ⁊ particulari: sed non scimus eā in eo q̄ actu cōsideram° q̄ hoc est ⌊nec si scires.⌋

¶ Nam scire dicit̃ tripliciter: aut ut in uniuersali: aut ut propria: aut ut agere: quare ⁊ decipi dicit̃ totidem modis: nihil ergo ꝓhibet ⁊ scire ⁊ deceptum eē circa eadem: uerum nō cōtrarie sicut accidit ⁊ ei qui hoc utrāq̄ scit ꝓpositionem ⁊ non ptractauit prius. nam opinās in utero habere mulam non habet ꝑm actum disciplinā neq̄ propter opinionem cōtrariam fallaciam disciplinae. Sillogismus enim fallacia cōtraria uniuersali.

¶ Cōsiter gratia huius determinat̃ quot modis contingit scire ⁊ ignorare: ⁊ manifestat quomō scire aliqd ⁊ ignorare idem opponunt̃ ⁊ quomō non. d. q̄ est scire tripliciter ⁊ totidem modis ignorare est scire in uniuersali ⁊ scire in particulari ⁊ in quo qui actu cōsiderat cum pertractatione. scire autem ⁊ ignorare idem nō est incōueniēs nisi hoc fiat modo cōtrario: q̄ q̄uis sciat̃ q̄ oīs mula sit sterilis ⁊ q̄ hec sit mula: non tamē incōueniens est hanc non eē sterilem opinari: sic enim in uniuersali ⁊ particulari sed ignorat in eo q̄ non actu cōsiderat sed hec scientia non est illi ignorātie ɔtraria: sed scie in uniuersali est cōtrarium ignorare in uniuersali. ⁊ simil̃r intelligere scientiam in particulari esse cōtrariam ignorantie in particulari. ⁊ sciētia in eo qui actu cōsiderat est cōtraria ignorātie in eo qui actu non cōsiderat ⁊ hoc est. ⌊nam scire tripliciter est.⌋ Ultimum uerbū sic construe falla. s. silli. i. ignorātia in uniuersali que dicit̃ esse per sill'm sicut pdictum est. est autem cōtraria uniuersali supple scie.

¶ Qui autem opinat̃ bonum ⁊ malum eē idem opinabit̃ qd̓ bonum est ⁊ malum esse. Sit enim bonum quidē in quo. a. malū autem in quo. b. rursum bonum in quo. c. quoniam ergo idem opinat̃. b. ⁊. c. ⁊ eē. c. b. opinabit̃ ⁊ rursum. b. esse. a. simil̃r quare ⁊. c. a. Nam ⁊ quēadmodum si sit uerū de quo. c. b. ⁊ de quo. b. a. ⁊ de. c. a. uerum erit sic opinari. similiter autem in eo qd̓ est esse: nam cum idem sit. c. ⁊. b. ⁊ rursum sit b. ⁊. a. ⁊. c. ⁊. a. idē: quare ⁊ opinari sil̃r.

¶ Hic intēdit de opinione cōtrarioꝝ que sunt cōtraria ꝑm formā ⁊ ꝑm accidēs ut ꝑm terminos ⁊ non ꝑm oppōm affirmatiuam ⁊ negatiuam ⁊ diuidit̃. q̄ pmo determinat q̄ cōtingit ꝑm cōtraria opinari. secūdo quomō hoc contingit sine incōuenienti ⁊ quomō nō. ibi scda ⌊ergo hoc qdem necessarium.⌋ In pmo sic ꝓcedit. pmo dicit q̄ si aliquis opinat̃ bonum ⁊ nō bonum q̄ malum ipse opinatur aliqd idem eē bonum ⁊ idem eē malum ⁊ sic opinabit̃ bonum eē bonum ⁊ bonum eē malū simul que sunt cōtraria ⁊ hoc est. ⌊qui autem opinatur.⌋ Secūdo hoc ostēdit dicēs q̄ si aliqs opinet̃ idem esse bonum ⁊ malum similiter bonum. a. malum. b. adhuc bonum. c. cum idem opinat̃ circa. b. q̄. a. ⁊. a. q̄. b. q̄ opinat̃ idem eē bonum qd̓ malum ⁊ malum qd̓ bonum. patet per pmam figurā cum opinio opinat̃. b. esse. a. ⁊. c. eē. b. qd̓ opinat̃. c. eē. a. quare cum in pmissis opinat̃ bonum eē malum in ɔ̄ne opinat̃ bonum eē bonum ⁊ ita simul opinant̃ cōtraria. pmo ergo ponit hāc ostēsionem ⁊ hoc est. ⌊sit eni bonum.⌋ secūdo eam cōfirmat sic. quēadmodum sequitur si uerum est. a. de. b. ⁊. b. de. c. uerum est. a. de. c. ⁊ eodem modo si. b. est. a. ⁊. c. est. b. ergo. c. est. a. sic seqtur in opinione si opinat̃. b. eē. a. ⁊. c. esse. b. opinat̃. c. esse. a. ⁊ hoc est. ⌊quemadmodum si sit.⌋

¶ Ergo hoc quidem necessarium siqs det primum: sed fortasse illud falsum opinari q̄ malum est bonum eē nisi ꝑm accñs. multipliciter enim possibile est hoc opinari ꝑspiciendum ergo hoc melius.

¶ Consequēter determinat quomodo cōtingit opinari sine incōuenienti simul ista cōtraria ⁊ quomō non dicēs qui de necessitate opinabit̃ q° bonum eē bonum si det pmum. s. idem eē bonum ⁊ malum sed incōueniens est opinari hoc per se bonum in quātum bonum est malum: ⁊ idem in quātum bonum est bonum. opinari autem per accidēs non est incōueniens. opinari enim bonum esse bonum ⁊ simul cum hoc opinari idem qd̓ est bonum esse malum ⁊ hoc ꝑm tempus uel ꝑm locum uel aliquo tali modo non est incōueniēs. ⁊ dicit q̄ cōtingit opinari per se uel per accidēs q̄ multipl̃r cōtingit opinari ⁊ hoc ualde perspiciēdum est. sic igit̃ intendit Arist. q̄ hi° cōtraria ꝑm accidens non est incōueniens opinari. per se autē est inconueniens ⁊ hoc est. ⌊ergo hoc quidē nec̄m.⌋ ¶ Dubitabit hic aliqs quomodo peccatum hoc determinatum cadit iuxta sillogismum ex oppositis. Et dicēdum q̄ nō ex parte ɔ̄nis sed ex parte pncipiorum q̄ ibi supponūtur opposita ⁊ aliquādo opposita sunt ⁊ opinari opposita uno modo est incōueniens ⁊ alio modo non sicut in hoc capitulo determinatum est. ⁊ ꝓpterea fuit introductū hoc capl'm sicut prius dictum est. ¶ Deinde querit̃ q̄re hoc peccatum noiatur falsa opinionis. si enim sit falsa aut erit in dictione aut extra dictionem. ⁊ sic hoc in elenchis debet determinari. ¶ Item querit̃ quare magis noiatur falsa opinionis q̄ sensus ⁊ intellectus cum tamē in intellectu fiat hec falsa in opponēdo aliquod falsum. ¶ Ad pmum dicit̃ q̄ hec fallacia non est in dictione nec extra dictionem istam: tamē bene pōt pcedere fallaciam in dictione uel tanq̄ a qua causat̃ credulitas falsi. ¶ Ad aliud dicēdum q̄ deceptio ista cōtingit īter icorporea: sed sola corporea a sensu percipiunt̃ ⁊ ita non est fallacia ꝓpue sensus. ¶ Adhuc non dicit̃ fallacia ītellectus sed opionis: eo q̄ opinionis hiūs icertus est ⁊ uariabit̃. similiter cū opposita sint cōtraria est habitus iste non pōt esse ei° sed est icert° ⁊ uariabilis ⁊ ita uere act° attribuit̃ h̃ deceptio opinionum. ¶ Deinde forte dubitabit aliqs de hijs que dicit in littera. ⁊ pmo de hoc qd̓ dicit q̄ si aliqs opinetur oēs quatuor ꝓpositiones que sunt ex diuersa coniugatione idem ⁊ ꝑm idem sciet ⁊ ignorabit. hoc enim videt̃ falsum tum q̄ non cōtingit se scire ⁊ ignorare: tum q̄ diuersa media sciet ⁊ ignorabit ⁊ ita non ꝑm idem. Et dicē

dum q ibi accipit scire cōmuniter pro scire z opinari. z
similiter ubiqz in hoc caplo. similiter idem cōtingit opi-
nari z ignorare. ¶ Ad secūdum cum dicit q idem ha-
bebit sciētiam z ignorātiam intelligit q idem particulā
sm idem sbm sciet z ignorabit z non sm idem mediuz
in specie. s. z h non sm idem in numero: tamē melius di-
cet sicut prius. ¶ Consequenter dubitabit de hys que
sunt ex diuersa cōiugatione utrum. s. cōtingit opinari si-
mul ibi oēs quatuor propositiones. videt enī q sic per
hoc qd est in pricipio capituli supponit aliquā simul om-
nes quatuor ppositiones opinari z ex hoc infert sm idē
sciet z ignorabit. ¶ Adhuc sicut dicit inferius in isto ca-
pitulo cōtingit scire pmissas non tamē scire cōnem qua-
re cōtingit scire omne. b. esse. a. z. d. esse. b. non tamen sci-
re oē. d. esse. a. ¶ Adhuc cōtingit simul opinari nulluz
c. esse. a. z omne. d. esse. c. non tamē opinari q ex eis seq-
tur. quare sm ipsum cōtingit opinari oēs quatuor ppo-
tiones preter cōnes cōuenientes ex eis sed hoc nō est in-
conueniēs: quare videt q cōtingit opinari incōueniēs
sm utrūqz medium. ¶ Sed cōtra si cōtingit q oēs qua-
tuor sunt opposite tūc opposite erūt cōtrarie cōnes z ad-
huc cōtraria uel cōtradictoria prime ppositionis ut dicit
in littera. sed incōueniens simul opinari oppō quare in-
cōueniens est simul opinari omnes ppositiones sicut p-
us ostēsum est z sicut supponit Ars. sed h non erit sine i-
cōueniēti. ¶ Sed tunc dubitabit utrum sit uerū uel nō
videt enim q sine incōuenienti cōtingit omnes quatuor
propositiones opinari. est enim opinari omne. b. esse. a.
z omne. d. c. b. non opinādo cōnē sicut patet per ea que
ostēdit in littera. quare cōtingit simul opinari premissas
oēs non opinādo cōnem. z si h non erit inconueniēs q-
re omnes quatuor cōtingit simul opinari sine incōueni-
enti. ¶ Juxta hoc forte querit de quadam cōtrarietate
que apparet in littera eius. dicit enim q si omne. b. esse
a. opinat z omne. d. eē. b. necessario opinat omne. d. eē
a. sed postea dicit q cōtingit opinari omne. b. eē. a. z. c.
esse. b. z tamē non opinari omne. c. a. ista apparēt oppō.
¶ Ad pmum dicēdum q omnes quatuor ppositiōes
opinari sine additione eēt incōueniens qr oppositis pre-
missis oportet opinari cōnem. ¶ Ad secūdum dicēdū
q si aliqs opinet pmissas opinat necessario cōnem si h
at pcractatio pmissarum ad cōnem actu intermedium z
h est qd pmo dicit. si autem opinat premissas sed non p
tractationem pmissarum ad cōnem nihil phibet nō opi-
nari cōnem z h intēdit postea. ¶ Deinde forte quaeret
utrum cōtingit simul opinari omne. d. eē. a. z nullum. d.
esse. a. quare iam suppositū est: qr nō videt: qr sicut cōtin-
git opinari ut dicit omne. b. eē. a. z omne. c. eē. b. z tamē
opinari. c. non eē. a. sed cum opinabit omne. b. eē. a. opi-
nabit in vniuersali. c. esse. a. quare eadem rōne simul cō-
tingit opinari omne. d. esse. a. nullum. d. eē. a. Adhuc di-
cit Ars. in littera q cōtingit opinari omne. b. eē. a. igno-
rādo tamē. c. eē. a. qr cōtingit aliquid scire in vniuersali:
z ignorare in particulari z ita scire omne. c. esse. a. z opi-
nabit nullum. c. esse. a. z sequitur tūc eadem rōne q simul
opinat omne. d. esse. a. z nullum. d. esse. a. z ita non erit
inconueniens simul opinari eas. ¶ Ad pmum dicen-
dum q si idem eodem modo opinatum sit z ignotum z
hoc est incōueniens quare h opinat in vniuersali oē. c.
eē. a. z ignorat in particulari q. c. esse. a. nō est incōueni-
ens si omne. d. eē. a. z nullum. d. eē. a. est incōueniens si-
mul opinari qr eodem mō simul opiāte sunt. ¶ Uel pōt di-
ci forte melius q quādo Ars. dicit q cōtingit opinari oē
b. eē. a. z. c. esse. b. non dicit q contingit simul opinari. c.
non eē. a. qd est oppositum cōnis. sed nō cōtingit opina-
ri. c. eē. a. sed nō sequitur si non putat. c. eē. a. ergo putat. c.
nō esse. a. z ideo nō dand. adhuc q simul opinat. c. eē. a.
z nullum. c. eē. a. ¶ Ad secūdum dicēdum q quādo di-
cit Ars. q cōtingit scire in vniuersali z in particulari. ut

si sciat omne. b. eē. a. scit. c. esse. a. in vniuersali accipit. c.
sb. b. z non eodem modo opinabit omne. d. eē. a. z nul-
lum. d. eē. a. z hoc est incōueniens. ¶ Ulterius forte du-
bitaret aliqs utrum cōtingat vnam ppōnem opinari sz
utrūqz medium sicut maiores. Si nullum. c. eē. a. z om-
ne. b. esse. a. z h dico sine incōuenienti. z videt q non: qr
sciēdo omne. b. eē. a. sciet z omne. d. eē. a. dico in vniuer-
sali. z sciēdo nullum. c. eē. a. sciet nullum. d. eē. a. dico in
vniuersali. quare idez z eodē modo sciet z ignorabit qd
est incōueniens sicut dicit uersus finem capli. si enīz op-
posita sunt cōtraria z cōtrarie qr in vniuersali. Et dici po-
test qr possunt opinari cōtraria ut cōtraria z sic est incon-
ueniēs z h est qd dicit uersus finem capli. aliter aūt con-
tingit opinari cōtraria ita. s. q opinans non pōt sine ad-
ditione ulterius pcractari incōueniens z sic opinari nō
est incōueniens. si autē opinat cōtraria in suis uīibus q-
re opposite sunt maiores duorz mediorz sine mi. z sic nō
habet incōueniēs. z ideo ex oppositis non pcractat icō-
ueniens sine additione numerorz. Aliter aūt dici pōt q
cōnes iste. s. nullum. d. eē. a. z omne. d. eē. a. q̄uis in uīi
opposite sunt tñ ignote sunt in pticulari vnde sciunt qui-
dem simplr z ignorant sed magis vnū quodqz denoia-
ri ab eo qd simplr est in eo q̄z ab eo qd est sz quid dite
cōnes magis debēt dici simplr ignorare q̄z scire. vn nō
uere dicere q ibi sciant opposita sed magis ignoratur:
z ita nō accidit incōueniens ex oppōne duorz mediorz
simul. ¶ Adhuc forte quereret quomō pōt simul opinari
duas ppōnes sm idem medium nō tūc opinādo cōnez
si enim opposita sit causa ma. q̄z mi. opposita est cō in vni-
uersali z pticulari sicut dicit in hoc caplo. quare sciens p-
missis simplr cō scit. Adhuc dici pōt q si scit in vniuer-
sali scit in particulari cum pcractatione ma. ad mi. simpli-
citer scit z hoc est qd est prius dictuz in caplo pnti si in sci-
atur in vniuersali z particulari sed sine pcractatione nō
debet in eo qui est actu cōsiderare sed h qd postea dicit.
vel pōt dici q scire in particulari est duplr. vno mō app-
hendēdo particulare eē sub vniuersali vel habituale ap-
prehēsio est passionis de illo particulari z sic scire cōtin-
git in particulari ignorando cōnem in eo qd est in actu
cōsiderare. alio modo apphendēdo particulare sz actua-
lem inherētiam passionis in particulari z sic est ignora-
re in particulari z hoc facit simplr cognitionem z sic scit
in vniuersali z in pticulari est simplr scitū z nō pmo mo-
do. ¶ Ulterius aūt forte dubitabit aliqs de triplici mo-
do sciēdi quem assignat quoniam triplr est. Et dicendū
q uł scit in vniūsali passio uel in pticulari: in vniuersali
scit per ma. ppōm quādo scit de sbo vniuersali ad sbm
aut scit per cōnem z h est scire per cōnem in eo qd actu
cōsiderat z sic est scire tripliciter z totidem modis p op-
pōm ignorare. ¶ Deinde querit quid scire cui ignora-
rē opponit. Et dicēdum q scire in uīi z ignorare in vni-
uersali opponunt. Adhuc scire in particulari z ignorare
in particulari oppo. Adhuc scire in eo qd actu cōsiderat
z ignorare in eo qd actu nō cōsiderat. Adhuc qr scire in
particulari supponit ante se scire in vniuersali z scire in
eo q actu cōsiderat supponit an se utrūqz istorz z aliquid
addit z ideo opposita sunt incōpossibilia scire in particu-
lari z ignorare in vniuersali. similr scire i eo q actu cōsi-
derat z ignorare in vniuersali z particulari. cōpossibilia
sunt autem scire in uīi z ignorare in pticulari. similr sci-
re in vniuersali z particulari z ignorare in eo q actu cōsi-
derat z utrūqz istorz ostēdit auctor in littera. Ex hys ergo
patet quomō cōtingit opinari sine incōuenienti z quomō
nō in hys que sunt nō ex eadem cōiugatione. ¶ Cōse-
quēter forte quereret quomō cōtingit in hys opinari qr si
vnuz medium possibile sit ambas ppōnes simul opina-
ri querit an cōtingit vnam opinari sm utrūqz medium
ut manifeste ma. z mi. an. s. cōtingit sine incōuenienti opi-
nari omne. b. esse. a. z nullum. c. eē. a. cum. c. sit sub. b. Et

dicūt qdam ꝙ sic:pro qbus pōt talis ratio iduci. Arist. in hoc caplo dicit ꝙ cōtingit opinari omne.b.eē.a.ꝛ omne c.eē.b.ꝛ tamē opinari.c.nō esse.a.qd est oppositum ꝯōnis. Cum ergo ꝫm Arist. cōtingit opinari ambas pmis/sas ꝛ simul cum hys oppm ꝯōnis ergo multo fortius cū ma. ꝓpositione cōtingit opinari oppositum ꝯōnis.qua/re sequit si omne.b.est.a.ꝛ omne.c.est.b.ergo omne.c. est.a.simul opinari cōtingit omne.b.eē.a.ꝛ nullum.c.es/se.a. ¶ Ad oppositū in pncipio capituli ubi auctor ex/emplificat in hys que sunt ex ꝯōne eadem dicit ꝙ qui si/mul opinant omne.b.eē.a.ꝛ nullum.c.eē.a.nihil aliud opinatur ꝗ ꝙ aliquo modo omni modo ignorare.hoc autem est incōueniēs ꝛ impossibile sicut dicit idem qua/re videt ꝙ ꝫm Arist.non cōtingit simul opinari eos sine incōueniēti. Adhuc qui opinat omne.b.esse.a.cū.c.sub b.sit nouit in vniuersali.c.nō eē.a.sed eo mō quo scitur omne.c.esse.a.sciat in vniuersali ꝛ nullū.c.eē.a.ꝛ igno/ret in vniuersali.sed idē sciet in pticulari ex ypothesi qa sit ꝛ opinant omne.b.eē.a.ꝛ nullū.c.eē.a.quare sequit ꝙ idē sciat in particulari ꝛ ignoret in vniuersali qd est incōueniēs sicut patet ex pdictis. Ex hys igit videt ꝙ i hys que sunt ex eadem ꝯōne sine incōuenienti non cō/tingit per utrūqꝫ medium opinari vnam ꝓpōm qd con/cedi pōt. ¶ Ad obiectum dicēdum ꝙ nō dicit Arist. ꝙ ꝯtingit scire omne.b.esse.a.ꝛ.c.eē.b.ꝛ tamē scire uel opi/nari.c.non eē.a.sed simul cum pmissis cōtingit non pu/tare ꝯōnem ꝛ non sequitur.si ꝯ non op. ergo ꝯ putatur nō eē sed ꝯ.sed quomō hoc sit uerum patet per litterā eius siquis inspiciat ꝛ ita nō simul ꝯtingit simplr opina/ri ma.ꝛ oppositum ꝯōnis sine incōuenienti. ¶ Deinde dubitabit adhuc forte aliqs cum aliter se habeat opposi/tio in hys que sunt ex eadem ꝯiugatione ꝗꝫ in hys que nō sunt ex eadem cōiugatione quare nō determinauit. Et pōt dici ꝙ hoc est per modum opinādi cōueniētem in hys que nō sunt ex eadem ꝯōne ꝛ qꝛ causa pse patet: qꝛ opinatur omne.c.eē.a.ꝛ nullum.c.eē.a.qd est incon/ueniens. Eodem aūt modo quo opinabit ma.utriusqꝫ medy. Sed dicet aliqs ꝙ nō est incōueniēs opinari om/ne.c.esse.a.ꝛ nullum.c.eē.a.qꝛ omne.c.est.a.opinat in vniuersali ꝛ ignorat in particulari in eo ꝙ est nullum.c. Et dicēdum ꝙ scire pro opinari in ulī ꝛ ignorare in par/ticulari nullum.c.eē.a.est incōueniens ꝛ hoc est qd pre/determinatum est. ¶ Ulūmo forte dubitabit aliquis de modo ostēdendi ꝙ ꝯtingit simul opinari bonum eē ma/lum ꝛ malum eē bonum.videt enim ꝙ sua ostēsio sit si/ne vniuersali ꝓpōne cum dicit si.b.est.a.ꝛ.c.est.b.ergo c.est.a.ꝛ si opinat malum eē ꝛ similr bonum eē malum opp.bonum eē bonum.sed dicēdum ꝙ in ꝓpositionibꝰ pse ueris aut falsis nō differūt ꝫm rem ulīs ꝛ indefinita ꝓpositio ꝛ particularis ꝛ ꝙ in dicto exēplo accipiant ꝓ/positiones pse. ¶ Sed cōtra acceptis pmissis per acci/dens sicut pmisse cōtingentes sequitur ꝯ sic.si opinat h ꝙ est malum eē bonum ꝛ h est bonum eē maluz opinat bonum eē bonum. Et dicēdum ꝙ non sequitur ex necessi/tate sine vniuersali ꝓpositione sicut patet intuēti sed exē/plum earum cōmune est ꝛ trāscendens potens intelli/gi cum vniuersali uel sine.

Uando autem cōuertunt extremi/tates necesse est ꝛ medium ad utrā/qꝫ ꝯuerti:ut si.a.de.c.per.b.est. Si cōuertit ꝛ inest alicui.a.omni.c.ꝛ.b.a.con/uertit:ꝛ inest cui.a.omni.b.per mediū.c. ꝛ.c.b.per medium cōuertit.a.ꝛ non ineē similiter:ut si.b.inest.c.a.uero non inest ne/qꝫ.a.inerit.c. Si ergo.b.cōuertit.a.ꝛ.c.ad a.cōuertit.sit enim.b.qdem nulli inesse.a. ergo neqꝫ.c.a.omni enim.c.inerat.b.ꝛ si b.conuertit.c.ꝛ.a.cōuertit.c.nam de quo omni.b.ꝛ.c.ꝛ si.c.ad.a.conuertit ꝛ.b.con/uertet ad.a.cui.b.inest.c.cui autē.c.a.nō inest:ꝛ solū hoc.a.ꝯclone incepit:alia uero nō siliter:ut in pdicatiuo sillogismo.

¶ Postqꝫ Arist. determinauit de sillogismo hic determi/nat de qbusdam sillogismo annexis ꝛ in sillogismū redu/cibilibus.ꝛ diuidit in duas. In pma determinat quedā ancedentia ad reductionem eoꝝ in sillm. in secūda cum dicit. [qm autem nō solum ꝛc.] determinat de eis ꝛ de reductione eorum. pma in duas. In pma determinat.v. regulas siue cōueniētias ptinētes ad terminoꝝ conuer/sionem. In secūda incidēter adiungit sextam de electio/ne ꝛ fuga ꝯtrarioꝝ cum dicit. [quādo aūt duo fuerint.] Pars pma cōtinet.v.regulas siue conueniētias quarū pma talis est quādo extremitates cōuertunt necesse est medium ostēdi ꝯuersiue ad utrāqꝫ extremitatem.primo ergo ponit eam ꝛ h est. [quādo cōuenīt.] Secundo eā declarat ꝛ pmo in modo affirmatiuo.secūdo in mo/do negatiuo. In affirmatiuo sic ꝓcedit.pmo ex ꝯuersio/ne ꝯōnis ostēdit medium cōuersiuum ad ma.extremita/tem sic si in pncipio ꝗꝫ sillogismus sit omne.b.est.a.om/ne.c.est.b.ergo omne.c.est.a.ex cōuersa ꝯōnis ꝛ mi.se/quit cōuersa ma.sic omne.c.est.b.omne.a.est.c.ꝛ h est. [si enim.a.de.c.] secūdo innuit siliter ostēdi cōuersam mi.ex cōuersa ꝯōnis ꝛ ma.sic omne.a.est.c.omne.b.est a.ergo omne.b.est.c.ꝛ h est. [b.c.cōuertunt.] Conse/quēter ostēdit idem in sillogismo negatiuo ꝛ diuidit in duas.in pma ostēdit ꝙ si medium cōuertat cum extre/mis ꝛ extrema.in secūda huiꝰ cōuersam. In pma sic pro/cedit.pmo disponit sillogismum negatiuū in secūdo p/me sic nullum.b.est.a.omne.c.est.b.ergo nullū.c.est.a. ꝛ h est. [Nō in eius.] secūdo ex cōuersa ma.ꝛ mi.sillat cōuersam ꝯōnis in secūdo secūde sic omne.c.est.b.nul/lum.a.est.b.ergo nullum.a.est.c.quare cum.b.ꝛ.c.con/uertant a quocūqꝫ remouet vnum ꝛ reliquum ꝛ hoc est [si.b.cōuertat.] Ex hys patet ꝙ si mediū cōuertat cū extremis ꝛ extrema conuertunt. ¶ Cōnter ostēdit huiꝰ cōuersam.s.ꝙ si extrema cōuertant ꝛ medium ꝯuertet cum extremis ꝛ ostēdit tm̄ ex cōuersa ꝯōnis ꝛ mi.sequit ꝯuersa ma.in secūdo secūde sic omne.b.est.c.nullum.a. est.c.ergo nullum.a.est.b.ꝛ h est. [ꝛ sic ad.a.] Et qꝛ in sillogismo affirmatiuo tm̄ ostēdit ꝙ si extrema cōuertan/tur ꝛ medium cum extremis cōuertat:ergo cum extre/ma ꝯuertant ideo adiūgit ꝙ solū ultima ratio facta iux/ta sillogismum negatiuum incepit a ꝯōne ꝛ terminabit ad pmissas sic fuit in sillogismo affirmatiuo si alie ratio/nes facti iuxta ipsum non similiter processerūt ꝛ hoc est [ꝛ solum hec a ꝯōne.]

¶ Rursum si.a.ꝛ.b.cōuertunt:ꝛ.c.ꝛ.d.si/militer:omni autem necesse est.a.aut.c.in/esse:ꝛ.b.ꝛ.d.sic se habebūt ut omni alte/rum insit:quoniā enim cui.a.b.ꝛ cui.c.d. omni autem.a.aut.c.ꝛ non simul:manife/stum quoniā:ꝛ.b.aut.d.omni ꝛ nō simul ut si genitum corruptibile incorruptibile i/genitum necesse est qd factū est corrupti/bile ꝛ corruptibile factum esse:duo enim sil/logismi constituti sunt.

¶ Secūda regula siue cōuenientia quam ostendit est ista Si.a.ꝛ.b.cōuertant ꝛ.c.ꝛ.d.ꝯuertant ꝛ.a.uel.d.de quo/libet ꝛ non ambo de eodem.pmo ergo ponit eam ꝛ hec

est.⌊ Rursuz si.a.⌋ scdo resumit eam sub vbis euidētiboꝰ ⁊ addit exemplū ⁊ patet ⁊ h est.⌊ qm̄ enim cui.⌋ 3° sigt ostēsionē eius dicēs q̄ duo silli cōstituti sunt ad hec ⁊ h sic itellige q̄ pᵒ ꝯna ostēdit vno sillo sic oē qd est.a.uł.c. est.b.uel.d.sed oē qd est.a.uel.c.sed nihil idē est.a.uel.c. ergo nihil idē est.c.uel.d. pmisse coꝝ patēt q: sumunt ex ypothesi ⁊ ita ꝯnūta tota ostēsa est ⁊ h est.⌊ duo eni silli.⌋

¶ Rursum si oi qdez.a.uel.b.⁊.c.uel.d.sit autē nō insunt. Si cōuertit.a.⁊.c.⁊.b.⁊.d. ꝯuertet̄. nam si alicui nō ineē.b.cui.d.palā qm̄.a.inest. Si aūt.a.⁊.c.cōuertunt̄ enim: quare simul ⁊.c.⁊.d.hoc aūt impossibile.

¶ Tertia regula siue ꝯueniētia talis est ⁊ q̄si ꝯuersa precedentis si.a.uel qbus inest.c.siue ambo eidē silr.c.uel.d. cuilibet sed ēt nō ambo silr ⁊.a.⁊.c.ꝯuertant̄ necesse est b.⁊.a.ꝯuerti.pᵒ ponit eā ⁊ h est⌊ Rursum si oi.⌋ Scdo ostēdit eam per ipossibile sic si.b.⁊.d.nō ꝯuertunt̄ ergo alterū est in plus reliquo sit ergo.d.in plus. dicit̄ ergo.d de aliquo de quo nō dicit̄.b.sed si de illo nō dicit̄.b.tūc dicit̄ de illo.a.ex ypothesi ⁊ si.a.⁊.c.q: cōuertunt̄ q̄re.c. dicit̄ de aliquo de quo.d.qd est ꝯtra ypothesim ⁊ h est. ⌊ nam si alicui.⌋

¶ Qm̄ aūt.a.oi iest.b.⁊.c.⁊.a.de nullo subiecto alio p̄dicat̄: inest aūt ⁊.b.oi.c.necesse est.a.⁊.b.cōuerti. Qm̄ enim de solis.b.c. dicit̄.a.p̄dicat̄ aūt ⁊.b.⁊ idem de se ⁊ de.c. manifestum quoniam de qbus.a.⁊.b.dicetur de omnibus.

¶ Quarta regula talis est. Si.a.predicat̄ de.a.⁊ de.b.⁊.c. solis ⁊ solū de hys ⁊ vnū istoꝝ de altero dicit̄ uľr sicut b.⁊.c.necesse est predicatū cōuerti cuz illo ut.a.cū eo qd est.b. pmo ergo ponit istā ⁊ h est.⌊ qm̄ aūt.a.⌋ 2° ostēdit sic.a.dicit̄ de solo.b.⁊.c.si.b.de ipso constat ⁊ ēt de.c.per ypothesim ⁊ solū de hys sicut patet q: si.b.de alys demōstrat̄ ⁊.a.silr qm̄.a.dicit de oi.b. q̄re pꝫ q̄ de eisdē demōstrat̄.a.⁊.b.cū cōuertunt̄ ⁊ h est⌊ qm̄ enim de solis.⌋

¶ Rursum qm̄.a.⁊.b.toti.c.inest conuertit̄ autem.c.b.necesse est.a.omni.b.ineē: quoniam enim omni.c.inest.a.c.autem.b.eo q̄ cōuertunt̄: ⁊.a.omni.b.inerit.

¶ Quīta regula talis est. Si.a.⁊.b.dicunt̄ p̄dicata uľr de sbo.c.⁊ vnum p̄dictoꝝ cū sbo cōuertat̄ sicut.b.cū eo qui est.c.necesse reliquū p̄dictoꝝ de eadē dici uľr sicut.a.de c.⁊ h ostendit per sillogismum factū in pmo pme sic.omne.c.est.a.⁊ omne.b.est.c.q: cōuertunt̄ quare omne.b. est.a.⁊ h est.⌊ Rursum quando.a.⌋

q Uando aūt cū duo fuerint opposita: ut.a.eligēdum magis q̄3.b.⁊.d.⁊.c.silr si magis eligēda sunt.a.c.q̄3.b.d.a.magis eligēdū q̄3.d.similr eni sequēdū.a.⁊ fugiēdū.b.opposita enim: ⁊ c.ei qd est.d.nā hec opponunt̄. Si ergo.a ei qd est.d.silr eligēdū: ⁊ ei qd est.c.b.similiter fugiēdū. utrū q̄3 enim utriq̄3 silr fugiēdum ⁊ sequēdū: quare ⁊ h ambo.a.c.⁊.b d. Qm̄ aūt magis nō possibile est silr. nā ⁊ b.d.silr erāt. Si aūt.d.magis eligēdū q̄3 .a.⁊.b. q̄3.c.minus fugiēdū. nā q̄ minus est minori opponet. magis aūt eligēdum est maius bonū: ⁊.b.minus malū q̄3.a.minus bonū: ⁊.c.maius malū: vniuersū ergo.b.d.magis eligēdum q̄3.a.c.nūc autē nō est: ergo.a.magis eligēdū q̄3.d.⁊.c.ergo minus fugiēdum q̄3.b.

¶ Sexta regula est sup̄ ꝯris q̄si icidētalr addita de eligendo ⁊ fugiēdo ⁊ est talis.s.a.⁊.b.sint opposita ⁊.a.sit eligēdū ⁊.b.fugiēdū. Et adhuc.c.d.sint opposita ⁊.d.sit eligēdū ⁊.c.fugiēdū.⁊ adhuc magis sit eligēdū.a.c.aggregata q̄3.b.d.⁊ tūc magis est eligēdū.a.q̄3.d.pᵒ ergo ponit eā ⁊ h est.⌊ qn̄ duo fuerint.⌋ scdo eā ostēdit ⁊ diuidit q: pmo ostēdit eā per rōnē.2° per exēplū cū dicit.⌊ Si ergo eligat.⌋ per rōnē aūt ostēdit eā ducēdo ad ipossibile inueniens oppoᵐ ꝯōnis sic si.a.nō est magis eligēdū q̄3.d.3 cū h pōt eē uera duplici de cā.s.uel q:.a.⁊.d.sunt eque eligēda uel q:.a.sit minus eligēdū q̄3.d.pᵒ ducit ad oppoᵐ ypothesis supponēdo sensum pp̄riū. scdo scdm. de pma pte supponit q̄.a.⁊.d.sint eque eligēda ⁊ assumit istam eq̄liter eligēdo opponit̄ eq̄liter fugiēdū. Ex qbus sequitur q̄.b.⁊.c.similr fugiēda sunt q̄re aggregatum ex.a.c. erit silr eligēdū sicut aggregatū ex.b.d. Cuius oppositū suppositū est q̄ aggregatū ex.a.c.sit magis eligēdum q̄3 aggregatū ex.b.d.⁊ h est.⌊ Silr enim sequēdū.⌋ Cōsequēter supponit alterū sensum ⁊ ducit ad incōueniēs sicut pus sic. Si.a.sit minꝰ eligēdū q̄3.d.cū minus eligendo opponat̄ minus fugiēdū: seqtur q̄ cū.a.sit minus eligēdū.b.erit minus fugiēdū. sed magis eligēdum est aggregatū ex magis eligēdo ⁊ minus fugiēdo q̄3 aggregatū ex minus eligēdo ⁊ magis fugiēdo. h per se notū est q̄re aggregatū ex.b.⁊.d.magis eligēdū est q̄3 aggregatū ex.a.⁊.c.⁊ h est cōtra ypothesim ⁊ hec est.⌊ Si autem.d magis.⌋ Cōsiter infert pncipalē ꝯōnē q: cū.a.nō est magis eligēdū q̄3.d.⁊ h est.⌊ ergo.a.magis.⌋ Ex hoc infert incidētalr q̄3.b.est fugiēdū magis q̄3.c.⁊ h est.⌊ ⁊.c.q̄.⌋

¶ Si ergo eligat ois amās s̄m amorem.a sic se habere: ut cōcedere ⁊ nō cōcedere: in quo.c.aut cōcedere in quo.d.⁊ nō talez cē: ut cōcedere: in quo.b. Manifestuz qm̄ a.huiusmodi eē magis eligēdū est q̄3 concedere: ergo diligere magis q̄3 coitus: eligendū s̄m amorē magis: ergo amor dilectionis est q̄3 eius qd est coeūdi. Si autem huius maxime ⁊ finis qd est coire aut non est oino: aut gr̄a diligēdi. nā ⁊ alie cōcupiscētie ⁊ alie virtutes sic siūt. Quō ergo se hn̄t terminis 3 ꝯuersionē: ⁊ in eo q̄ magis eligēdi uel magis fugiēdi manifestū est.

¶ Cōsiter ostēdit dictā ꝯnīā in exēplo.⁊ pᵒ ponit exēpluz 2° ex illo ꝯcludit corᵐ. exēplū tale sit uelle ꝯcedē.b.nolle cōcedere.c.⁊ intelligitur per cōcedē agere simplr in bonis ⁊ honestis.s.ergo magis est eligēdū ab amico ut amicus uellet agere ⁊ si nō agat q̄3 nolle agere cuz tamē agat.pꝫ q̄ magis est eligēda bona uolūtas sine actiōe q̄3 actio sine illa uolūtate.⁊ ita magis eligēdū est simplr ⁊ p se nolle agere q̄3 agē ⁊ h est.⌊ Si ergo eligat.⌋ Cōsiter ex hoc ifert corᵐ sic.si bona uolūtas est magis eligēda q̄3 actio corpalis dilectio aūt sit s̄m bonā uolūtatē ⁊ coitus s̄m actū corpalē ergo magis eligēda est dilectio s̄m amorē q̄3 coitus.⁊ ex hoc infert q̄ dilectio est magis finis amoris q̄3 coitus ⁊ h est.⌊ ergo diligē.⌋ Et ex h tūc infert q̄ amor nō est oino pp coitū sed pp dilectionem. aut si sit magis tū ⁊ p̄cipue pp dilectionē ꝯcupiscibilis ⁊

ideo h̄ est optimū pp hoē q̄ est finis eī⁹ ⁊ h̄ est.[Si aūt maxime coire.] Et nota q̄ dr̄ia est iter amorē ⁊ dilectionē. Amor enim est cū accipit aliqd ⁊ amat pp se ⁊ in se cū sint sine collatione ad alterū respectu cuius eligit ⁊ h̄ dicit nōis iterp̄tatio est enim idē qḋ diuersoꝝ electio. est igit amor pp dilectionē. pp h̄ enim tollit aliqd ut ꝯferat ad alterū respectu cuius fit eligētia si melius sit. ¶ Consequenter epilogat. d. q̄ manifestū est quō termini se habēt f̄m cōuersiones ⁊ h̄ dicit quātū ad. v. regulas p̄mas. ⁊ ulterius manifestū est quō se hēt f̄m eligēdū ⁊ fugiēdū ⁊ h̄ dicit quātū ad ultimā ⁊ h̄ est.[quō ergo se hñt.] ¶ Dubitat in p̄ncipio ad qd introducunt h̄ iste regule ⁊ pro qua necessitate ⁊ quō sumunt. Et dicēdū q̄ q̄r intēdit hic reducere q̄sdā rōnes in potētia ad sill'm. ppterea ad euidētiā reductionis eoꝝ p̄determinat q̄sdā regulas ptinētes ad eoꝝ reductionē. q̄r reductio nō est sine cōuersione ideo q̄sdā regulas ad terminoꝝ cōuersionē ptinētes determinat. f. v. priores: sex vō q̄si incidēter introducunt ut dictū est. Sic enim sunt. v. h̄c regule utiles. f. tres pp terminoꝝ cōuersionē ad reductionē orōnū simplr. due aūt ultime ad reductionē orōnū q̄rūdā sp̄aliū. Adhuc p̄marū triū p̄ma determinat ppter reductionē vnius orōnis sill'ate in aliā orōnē sillogizatā. scd̄a vō ⁊ tertia pp euidētiā orōnis nō sill'ate sed sillogizāde. sed orō sillogizāda uel affirmatiua uel negatiua. scd̄a regula determinat pp ꝯuersionē terminoꝝ ꝯuertibiliū. sic ergo p₃ quō ⁊ ad qd sint tres priores p̄ᵉ. q̄rta ⁊ q̄nta ponunt pp q̄sdā orōnes reducendas q̄s in sequētib⁹ determinabit. Quarta est pp enthimema ⁊ pp ordinē signi ⁊ p̄digij in sill'o. Quinta aūt pp iductionē ⁊ eius reductionē in sill'z. sic igit patet utilitas ⁊ acceptio dictarū. v. regularū. ¶ Sed dicet aliqs q̄ d₃ eē alia regula docēs reductione exēpli ⁊ deductionis ⁊ instātie. Et dicēdū q̄ instātia ⁊ deductio uere sill'ate sunt: ⁊ ideo uere nō indigēt reductione in sill'm sicut enthimema ⁊ iductio. Exēplū aūt nō est reducibile in sill'm quia cōstat ex q̄ttuoꝝ terminis nec ēt sill'e de se necessari⁹: sicut patebit īfra ⁊ ideo nō determinauit regulas docētes reductionē exēpli deductionis ⁊ instāne sicut inductionis ⁊ enthimematis. Ex hys ergo manifestū est q̄ solet queri de inductione p̄me ꝯñe. videt enim q̄ sup̄fluat cum in p̄cedētibus circa sill'm circularē appeat idē determinari ⁊ p₃ iā q̄ nō inducet sup̄fine. p₃ ēt cā inductionis ⁊ exempli ex p̄dictis. ¶ Adhuc forte dubitabit de p̄ᵃ ꝯuentia qd intēdit per hoc q̄ dicit ꝯuerti. aut eni intēdit cōuersionē aut cōuertibilitatē. si intēdit cōuersionē ꝯ̄ q̄ particularis affirmatiua cōuersionē nō habet ⁊ nō cōtingit in sill'o ubi cōcludit p̄ticularis affirmatiua ostēdere mediū cōuerti ad utrāq₃ extremitatē per conuersionē extremoꝝ. ¶ Adhuc uīis affirmatiua nō hēt ꝯuersionē ī vniuersalē. ppōnē sed ipse utit in ostēsione sua tali cōuersione q̄re nō videt q̄ intēdit loq̄ de cōuersione quā in principio huius libri determinauit. Si aūt intēdat de cōuertibilitate ꝯtra: oīs hō est asinus. oē risibile est hō ergo oē risibile est asinus. hic cōuertunt extrema ⁊ tñ mediū nō ꝯuertit cū extremis. ¶ Adhuc ipse ostēdit regulā eī⁹ in sill'o negatiuo ubi extrema eius cōuertunt nō hñt ꝯuertibilitatē q̄re nō intēdit loq̄ de cōuertibilitate terminoꝝ Et dicēdū q̄ intēdit de cōuersione simplici in terminis ita. f. q̄ p̄dicatū fiat s'bm ⁊ eꝯ⁹ mᵃᵗᵉ semp eadē quātitate ⁊ ideo uīe in uīem. Adhuc nō extēdit se eius regula ad modos p̄ticulares sed tm̄ ad uīes quātū ad hoc qḋ dicit mediū cōuerti ad utrāq₃ extremitatē. h̄ enim nō contingit in modis p̄ticularibus q̄₃ extrema cōuertunt. per h̄ patet rñsio ad obiecta. ¶ Adhuc querit q̄re magis ostēdit in sill'o negatiuo q̄₃ si mediū ꝯuertat cū extremis q̄ extrema ꝯuertant q̄₃ in sill'o affirmatiuo. Et dici pōt q̄ i sill'o affirmatiuo nō indiget ista ostēsione. si eni₃ mediū in sill'z affirmatiuū ꝯuertat cū extremis cū quocūq₃ vnū ⁊ eidē ꝯuertunt sibi īuicē ꝯuertunt. patet q̄ extrema cōuertunt. sic aūt nō est in sill'o negatiuo q̄r sibi hñt aliq̄ termini oppositū. q̄r igit manifestū erat in sill'o affirmatiuo ⁊ nō sic in negatiuo ideo ostēdit in sill'o negatiuo ⁊ non in affirmatiuo. ¶ Adhuc forte dubitat de eo q̄ dicit I sillogismo negatiuo ex cōuersa mi. ⁊ ma. cōcludi ꝯuersam ꝯōnis. si enim sic fiat erit disp̄ō tertie figure mi. exñte negatiua ⁊ ꝯōne uīi. quoꝝ utrūq₃ est incōueniēs. Si autē accipiat cū cōuersa ma. cū conuersa mi. fiet p̄ma figura ⁊ mi. negatiua ⁊ hoc est incōueniēs. h̄ aūt p₃ si fiat sill's in scd̄o p̄me. Et deinde ordinent ad inuicē conuersa mi. ⁊ ma. aut cōuersa ma. ⁊ mi. ¶ Adhuc dicēdū q̄ sequit cōuersa ꝯōnis siue accipiat ma. siue eius cōuersa nō tñ per formā sillogisticā sed virtute terminoꝝ cōuertibiliū mi. q̄r cū. b. ⁊. c. ꝯuertant q̄cq̄d remouet ab vno remouetur ab altero a quo remouet vñ ⁊ reliquū. ¶ Adhuc forte dubitabit aliqs de eo qḋ vult ostēdere ꝯñia ma. p ꝯñia ꝯōnis ⁊ mi. mi. negatiua in p̄ma figura sic oē. c. est. b. nullum. a. est. c. Ad qḋ dicūt aliq̄ q̄ opꝫ itelligere negatiuā in terminis imediate oppositis aliquo gñe sicut par ⁊ impar opponunt circa nūꝫ ⁊ rectū: ⁊ curuū circa lineam ⁊ opꝫ tūc cōuersam ꝯōnis in affirmatiuā trāsponē. sic omne. c. est. b. oē nō ens. a. est. b. q̄re nullū. a. est. a. ⁊ erit ppositio uera ⁊ affirmatiua in quātū trāsponit negatiua sicut iste sunt uere nullū par in nūo impar. oē nō ens par nūs est impar ⁊ hoc est ppter cōuertibilitatē ⁊ imediationē terminoꝝ. Uel pōt melius dici sicut q̄ p̄tēdit lr̄a q̄ debet sumi cōuersa ꝯōnis ⁊ cōuersa mi. ad cōcludendū cōuersam ma. in scd̄o scd̄e ⁊ hoc patet in expōne lr̄e. Et dicūt q̄dā q̄ tam ꝯ° q̄₃ ma. ⁊ eadē cōuersa negatiue sunt ex q̄bus nō affirmatiua ⁊ cōuersa mi. affirmatiua sed regula quā ostēdit hec est. q̄m cōuertunt extremitates necesse est mediū cōuerti ad utrāq₃ extremitatē. ⁊ si h̄ tunc debet cōuerti mi. extremitas q̄re uel regula est falsa uel opꝫ q̄ possit ostēdi cōuersa mi. Sed dicet q̄ regula non extēdit se f̄m totū ad sill'os negatiuos sed solū ad uīes affirmatiuos. Sed ꝯ̄ cōuersa ꝯōnis trāsponit in affirmatiuā ⁊ mi. sill'r f̄m qd factuꝫ est in sill'o circulari ostēdit mi. sic cui oī inest. a. ei nulli iest. c. b. nulli inest. a. ergo. b. oī inest. c. ⁊ ita oē. b. est. c. Pōt aūt idē cōcedi. f. q̄ sic cōtingit ostēdere cōuersam mi. q̄r ex p̄determinatis patet sō subiecit. hic est incōueniēs modus ostēsionis. uel pōt dici sicut p̄us dictū est q̄ nō tota regula eius extendit se ad sill'os negatiuos ⁊ ita nō pōt hic ostēdi ꝯuersa mi. ¶ Ad obm dicēdū q̄ nō licet hic uti hi⁹ trāspōne fuit pp nām circularis ostēsionis in qua nō accipit terminus aliquis extra ⁊ ideo manet affirmatiua f qua fit sicut ⁊ negatiua trāsposita. hic aūt nō licet uti trāspōne q̄r non h̄ aliqd respiciēdo ad nām circulariū nisi per accñs nō causa ostendit cōuersa p̄misse per ꝯuersam ꝯōnis q̄r debebat ostensio circulariū ei qḋ d₃ ostēdi terminoꝝ cōuersio. ¶ Adhuc forte dubitabit aliqs de ultima regula quā ostendit. videt enim q̄ nō debeat determinari cū ptineat ad moralē mām ppie. hic aūt nō intēdit de aliq̄ mā sp̄aliter cōsiderata. Et dicēdū q̄ cū hec sciētia sit gñalis ⁊ rectificatiua in materys sp̄alibus nō est incōueniēs q̄ in uīi determinet alis regula respiciēs magis mām moralē q̄₃ aliā. sed tūc querit cū sit sciētia moralis rōnalis ⁊ nālis ⁊ ipse determinat hic regulas ptinētes ad mām rōnalē ⁊ aliaꝫ p̄ticularē. ad mām moralē q̄re nō determinat aliquā p̄ticularē ad nālem. Et dici pōt q̄ cū in sciētiis nālī intendimus rōnē absolute sine cōpatione ad aliud nō opꝫ alias sp̄ales regulas dare de mō inuestigādi uel sciendi in nālibus q̄₃ que dant in rōnalibus. in moralib⁹ aūt opꝫ aliqd addere ut nouā rōnē determinare p̄ticularem per cōpationē aliud qḋ est eligēdū uel fugiēdū. ¶ Ulterius forte dubitabit aliqs de h̄ qḋ supponit in lr̄a. f. q̄ magis eligēdū magis fugiēdū opponunt ⁊ min⁹ eligēdū ⁊ minus fugiēdo ⁊ eque eligēdū ⁊ eque fugiēdo. videtur enim instātia q̄r bñ viuere magis eligēdum q̄₃ viuere. ⁊

tū nō bñ viuere nō est magis fugiēdum ꝙ̄ nō viuē imo minus. Adhuc oē pfectū bonū magis est eligendū ꝙ̄ eē bonū: ꝛ tñ eē imꝑfectū bonum est minus fugiēdū ꝙ̄ eē bonū. Et dicēdum ꝙ ꝓpō Arist. intelligēda est in talib⁹ ubi vnū eligēdoꝝ nō est in altero uel pars alterius. uerbi grā virtus ꝛ sciētia. virtus enim magis eligēda ꝙ̄ sciētia ergo vitiū est magis fugiēdū ꝙ̄ ignorātia. ¶ Ultimo forte dubitabit aliqs de ex⁹ eius utrū. s. hec ꝓpositio generalr̄ uera est uelle agere magis eligēdū est ꝙ̄ ipsuz agere. ꝛ videt ꝙ nō: q2 uelle agere sine actione aliquā do meritoriū est cum tñ actio sine illa uolūtate non esset meritoria. ¶ Sed ɔtra in aliqb⁹ est aliqñ meritoriū uelle agere ꝙ̄ uis nō agat cum tñ agere sine sua uolūtate sit demeritoriū: ꝛ ita aliqñ est minus eligēduz uelle agē ꝙ̄ agere. Et dicendū ꝙ hoc uerū est ꝓpō tñ tñ habet virtutem in hys que appetunt̄ ꝑm rōnem quoꝝ apud quosdam est uelle ꝛ apud quosdā nolle: ꝛ hoc dico ꝓpter oppositū que fieri posset: q2 uelle scire est magis eligēdum ꝙ̄ scire cum tñ sciā sit appetibilis ꝓpter rōnem. dicēduz enī ꝙ est scire nō est tale cuius apud alios sit uelle ꝛ apud alios nolle. q2 hı⁹ uelle apud oēs hoīes est eo ꝙ oēs homines natura scire desiderāt sicut patet.

Quoniam autem nō solum dialetici ꝛ demōstratiui sillogismi per pdictas figuras fiūt. sed etiam rhetorici: ꝛ simplr̄ quecūꝗ̄ fides est ꝛ ꝑm vnāquāꝗ̄ artem tūc erit dicēduz: oīa enīz credimus aut per sillogismū aut ex inductione: ergo inductio quidem est: ꝛ ex inductione sillogismus per alteram extremitatem alteram de medio sillogizare: ut si eorum que sunt. a. c. sit mediū. b. per. c. ostendit̄. a ineē. b. sic enim facimus inductiones ut sit a. lōgeuum: in quo autem. b. coleram nō habere: in quo vō. c. singulare longeuū ut homo: equus ꝛ mulus: ergo toti. b. iest. a. omne enim qđ sine colera est lōgeuuz est. Sed ꝛ. b. non habere coleram omni iest c. Si ergo cōuertat̄. c. ei qđ est. b. ꝛ nō transcēdat medium necesse est. a. ineē. b. ostensum est enim ꝑus ꝙ si duo aliqua insunt eidem ꝛ ad alterum eoꝝ ɔuertat̄ extremū. Quoniam cōuertenti ꝛ alterum inerit pdicatoruz oportet autem intelligere. c. ex omnibus singularibus compositu: nam inductio per omnia.

¶ In hac parte intēdit de qbusdaz rōnibus incōpletis in sillm reducēdis. Et diuidit̄ pars ista in duas. In pma determinat de inductione ꝛ grā eius de qbusdā alys. in secūda cum dicit. [Yeos aūt est signū.] intendit de enthimemate. ꝛ q2 inductio est modus arguēdi pncipalis nō aūt enthimema: ideo sic ordinant̄ ptes. pma in duas. in pma determinat de inductione ꝛ exēplo qđ annexū est in scđa cum dicit. [Deductio aūt est qñ.] de qbusdam oppōnibus inductiōi ꝛ exēplo. pma in duas. in prima determinat de inductione. In scđa de exēplo cum dicit. [Exēplū aūt est.] In pma sic ꝓcedit. pmo dat intentionem totius ptis cum sua causa sic in hoc libro intēdimus de modis arguēdi pfectis ꝓpter dictas figuras. per illas aūt fiūt nō solū dialetici ꝛ demōstratiui silli sed etiā rhetorici ꝛ oīs modus argumētationis faciēs fidē. ꝓpterea opz cum determinatū est de sillis per pdictas figuras determinare nūc de alys ꝛ ideo h̄ cōfirmat. d. ꝙ oē qđ credimus aut per sillm aut per inductionē credimus ꝛ sub hys cōprehēdit tam exēplū ꝙ̄ enthimema ꝛ h̄ est. [Oia enim credimus.] scđo ꝓsequitur de inductione ꝛ diuidit̄ in duas. in pma determinat de inductione ꝑm se. scđa in compatione cum dicit̄. [est aūt hı⁹.] In pma pte intendit istā ɔōnē ꝙ oīs inductio in sillm reducit̄ ꝛ ꝓcedit sic. pmo diffinit inductionē. d. ꝙ inductio est per alteraz extremitatē de medio sillare reliquaz ꝛ h̄ est. [ꝙ̄ iductio.] Scđo explanat diffinitionē ꝛ pmo per exēplū trāscēdēs sic si eēt pmū. a. c. ultimū siue tertiū ꝛ. b. mediū erit inductio siue sills inducēs si ostēdat̄. a. de. b. per. c. tertiuz ꝛ h̄ est. [ut si eoꝝ.] scđo per exēplū spāle in quo pmo instituit terminos ꝛ docet sillare pmū de medio in quo patet reductio eius in sillm sic sit pmū lōgeuū mediū nō habēs colerā tñ singularia nō hñtia colerā: cum ergo oē nō habēs colerā cōuertat̄ cū singularibus nō hñtibus coleraz patet ꝙ lōgeuū dicit̄ de nō hñtibus colerā ꝛ sit tūc ita sillogismus ꝙ oē qđ equus est uel mulus est ꝛ sic de singulis est lōgeuū. sed oē nō hñs colerā est equus uel mulus ꝛ sic de singulis: ergo oē nō hñs colerā est lōgeuū ꝛ h̄ est [ut si. a. lōgeuū.] scđo ostēdit istā reductionē necessariā per quādā ꝓpōnem siue regulā determinatā in ꝓcedēti capl̄o. d. ꝙ si tam pmū ꝙ̄ mediū dicit̄ de tertio ꝛ mediū ꝛ tertiū cōuertat̄ necesse est pmū de medio cōuerti vniuersalr̄ qđ ostēdit. ꝙ si duo pdicata dicant̄ de eodē sbo: ꝛ vnū pdicatoꝝ cum illo cōuertat̄ tūc reliquuz dicet̄ uulr̄ de pdicato ꝙ cum sbto cōuertit̄ ꝛ h̄ est. [ostēdēs enīz.] ꝛ addit ꝙ intelligēdū est eē tertiū. d. ꝙ tertiū est ex oībus singularibus ipsius medy aggregatū ꝛ h̄ est. [opz autez intelligere.] Ex hys patet quid sit inductio ꝛ quomodo in falsum reducitur.

¶ Est autem huiusmodi sillogismus pme ꝛ immediate ꝓpositionis. Quaruz enim medium est per medium est sillogismus: quaruz vō non est per inductione: ꝛ quodāmodo opponit̄ iductio sillogismo. nā hoc quidem per medium extremum tertio ostēdit: illa autem per tertium extremum medio: ergo natura prior ꝛ euidētior sillogismus per medium: nobis autem manifestior qui per inductionem.

¶ Conter determinat de ipsa compatione ad sillm ponēs duas drīas. qrū prima est quo ad ꝓōnes q2 inductio propositionis imediate ꝛ h̄ est. [Est aūt hı⁹.] Scđa differētia est quātū ad ꝑmissas. s. ꝙ inductio ostēdit primuz de medio per tertiū. sed sills ostēdit primū de tertio per mediū ergo pmo ponit drīam eoꝝ ꝛ h̄ est. [ꝛ quodāmō.] Scđo ex ista cōcludit aliā correlarie ꝛ est ꝙ sills est prior ꝛ euidētior ex prioribus ꝛ notioribus simplr̄ q2 ostēdit per mediū: sed sills iductiōis est ex nobis notiorib⁹ ꝛ priorib⁹ ꝛ h̄ est. [ergo nā ꝛc.] Primo dubitat̄ ad qd determinatur hic de inductione cū in thopicis de illa determinet̄. Et pōt dici ꝙ ibi determinat̄ ꝑm ꝙ cōpetit dialetico tm̄. hic aūt ꝑm ꝙ cōpetit demonstratori uel ꝓut cōiter se hēt ad dialeticū ꝛ demōstratorē ꝛ ideo nō est incōueniens ꝙ utrobiꝗ̄ determinet̄. Adhuc cū pme spēs sint opposite sicut sills ꝛ inductio qre nō determinat̄ iductio in sciētia sepata a sciētia silli ita ꝙ vna eēt doctrina de sillo ꝛ alia de inductione. Et dicēdū ꝙ h̄ est q2 inductio nō hēt aliquā necessitatē nisi a sillo ꝛ ideo opz ꝙ in eadē doctrina determinet̄ cū sillo. ¶ Sed ulc forte querēt qre nō determinat sic artē faciēdi inductionē sicut supius dedit

artem faciēdi sillogismum. Ad hoc potest dici q ex diffi-
nitione eius qd assignat cum eius declaratione patet suf-
ficienter modus faciendi inductionem z ideo non opor-
tuit tradere artem. ¶ Cōsequenter forte quereret aliquis
quomodo inductio in sillogismum reducit cum ad inui-
cem opponaut. Ad hc dicendum dupliciter sm q dupli-
citer exponēda est diffinitio sillogismi. vno modo exclu-
dit inductio a diffinitione sillogismi simplr z alio mo-
do non. si autem excludatur tūc inductio habet oppōm
ad sillogismum dico sm formam. vnde dicēdum q indu-
ctio reducit in sillogismum materialiter non q forma in-
ductionis transmutat in formam sillogismi. Sed q ma-
nēt exñs sub forma inductionis reducit ad acceptiones
forme sillo^ce. si autem non excludatur inductio a diffini-
tione generali ipsius sillogismi. Et dicēdum q sillogis-
mus dicit dupliciter. s. cōmuniter dictus z ppie. sillogis-
mo autem cōmuniter dicto non opponit inductio. im-
mo sic sumendo sillogismum uerum est dicere q indu-
ctio est sillogismus. sillogismo autem ppie dicto oppo-
nit. sillogismus autem proprie dicit ubi saluat uera na-
tura sillogismi. s. q probat primum de tertio per mediū
z huic opponit inductio. Cum ergo vno modo oppona-
tur inductio sillogismo z alio modo non: inductio nō re-
ducit in sillogismum ad quem habet oppōm: sed in sillo-
gismum cōmuniter dictum. ¶ Sed cōtra hoc opponit.
Inductio enim reducit in sillogismum pmum prime fi-
gure: sed talis simpliciter z ppriissime est sillogismus q̄-
re reducit inductio in sillogismum ppriissime dictum.
Ad hoc dicit Ar. q inductio est sillogismus propositio-
nis immediate quare videt q uerus sillogismus sit z in
uerum reducit z proprie dictum. ¶ Ad pmum dicēdū
q sillogismus pmus pme figure perficit z est nobilissi-
mus quantum ad modum: non tamen in eo semp salua-
tur natura sillogismi ppie dicti sicut patet ex predictis:
z ideo cum reducit inductio in ipsum modum reducit
in sillogismum talem in quo non saluat propria natura
nisi sm modum sed non sm q est ostendere primū de
tertio per medium. ¶ Ad aliud dicēdum q non sequit
si sit sillogismus immediate ppositionis q sit simpliciter
sillogismus z proprie: sed magis sequit oppositum quia
omnis sillogismus proprie dictus est immediate propo-
sitionis q ostendit per medium cui in dubio ostendat
per extremum. ¶ Consequenter querit quomodo su-
menda sunt singula in ratione vnius termini in hac re-
ductione aut sub copulatione aut sub disiūctione. si sub
copulatione cōtra eodem modo debent singularia sumi
sub termino vno quomodo ipsa adunant in medio: sed
ibi adunata sunt sub disiunctione quare z inuicem sub
disiunctione sumi debent. Adhuc eodem modo dicunt
facere terminum quomodo terminus est vnus qd sup
se potest recipe distributionem z talis terminus sub dis-
iunctione stat pro multis quare sub disiūctione dicitur
intelligi singula. Adhuc collectū ex omnibus singula-
ribus debet predicari in mi. ppositione quare illud col-
lectū debet eodem mō vnum esse sub disiunctione mul-
torum quare zc. Et hoc concedēdum est aut enī singu-
laria sub disiūctione aggregari sic omne qd est iste ul il-
le z sic de singulis est animal. z omnis homo est iste ho-
mo uel ille zc. ergo omnis homo est animal. z eodē mo-
do intellige de inductione negatiua. ¶ Deinde forte que-
ret aliquis de inductione utrum inductio reducat in sil-
logismum cuiuscūq figure. Et dicēdū q in tertia figura
non reducunt q ibi concludunt sola particularia nec
potest reduci in secūdam. sed omnis inductio affirmati-
ua in sillogismum pmum prime figure reducit: z omnis
inductio negatiua pme reducit in scdm sillogismum pri-
me: deinde potest transferri ad figuram secūdam per cō-
uersionem mi. sed non sic in pmo. ¶ Consequēter du-
bitat u de hijs que dicit philosophus in littera z pmo de

hoc qd dicit aliquos modos arg^oi s sillogismo fieri per
predictas figuras: q si ita esset non oporteret ita reduci
in figuras predictas. Et dicendum q virtualiter z radi-
caliter fiunt omnes per predictas figuras quare non ha-
bent necessitatem nisi ab eis z ita p^a se habet ad illas ut
radicant in eas non autem fiunt actualiter per figuras p-
mo z per se sed ex reductione. ¶ Deinde querit de indu-
ctionis diffinitione. q enim vnius rei vna sit diffinitio.
si enim est vnica essentia z diffinitur inductio z in thopi-
cis similiter altera diffinitionū frustrari videt. Et dicendū
q in thopicis diffinit inductio non figuram uel media-
ta quare dicit processus a pticularibus zc. Hautē diffini-
tio sm q figurata est z mediata qd patet: q ponit in dif-
finitione actus sillogiçandi. z forte sm q non figurata z
sic pertinet ad dialeticum sm q figurata ad demonstra-
torē. Boecius in thopicis suis dicit. q sit sumptio mul-
torum collecta vnde aliqd particulare ostendit: z dicit
tunc esse inductionem. sed diffinitio hic data nō vult q
inductio ostēdat particulare quare videt frustrari dictū
Ar. uel Boecij. Et dicēduz q Boecius distinguit in-
ductionem completam z diminutam. d. completam ubi
oia singularia ostēdunt vniuersalem: diminutā ubi mul-
ta particularia concludūt vnum particulare. De prima i-
ductione loquit uñ Ar. sermo. Sermo autem Boecij
de diminuta inductione ita non est oppō. Adhuc illud
de quo ostendit q est uñ in argōne z illud per qd medi-
um. quare si inductio pmum ostendat de medio per ter-
minum in inductione uñ erit medium z ex^o. Ad quod
dicendum q medium dupliciter dicit. vno modo quan-
do illud qd est medium sm dispositionem sermonis ad
illud inferēdum z sic per mediuz ostendit inductio. alio
modo q sm rem z naturam est medium z sic non ostē-
dit per mediuz. quando ergo dicit q Ar. inductio ostē-
dit pmum de tertio intelligenduz q sit medium per rem
z naturam z terminum similiter sm rem z naturā. q de
eo q sm rem z naturam in tertius est z ostendit primum
medium per id qd in ueritate 3^m est z illud 3^m sit medi-
um sm dispositionem sermonis. ¶ Deinde querit de
hoc qd dicit q omnia singularia aggregant in tertia. h
enim nō appet qd tamen q infinita sunt. tamen q dicit
in pmo thopicorum q medium sit in aliqbus singulari-
bus de modo non appareat in alijs instantia inferendo
est vniuersale. Et dicendum q cum vnum solum debe
at probari sufficit enim ex aliquibus inferre sicut oppo-
nitur: sed incompleta est tunc inductio z non loqtur hic
Ar. de tali. Si autē debet esse necessaria oportet q oia
simul aggregant cum tamē ita q figillatim diuidant sz
ita q colligant in vna summa breuiter dicēdo sic de sin-
gulis uel sic de alijs uel hi^o. ¶ Deinde queri posset de
eo qd ipse dicit inductionem sillogismum esse propositiō
immediatarum. h enim non videt cum ppositiones im-
mediate per se note sunt. Sed de h dictum est supius in
cap^o de petitiōe eius qd est in pncipio. Si autem quera-
tur ad quem ptineat inductio satis patet ex p dictis.

c Xemplum autem est quando me-
dio extremum inesse ostendit per
id quod est simile tertio. oportet
enim medium tertio z primum simili eui-
dentius inesse: ut sit. a. malum. b. autem cō-
tra confines inferre bellum: in quo autem
c. athenienses contra thebanos: in quo au-
tem. d. thebanos contra focenses. Si er-
go uolumus ostendere quoniam theba-
nis pugnare est malum: sumendum quo-
niam contra confines pugnare est maluz

huiusmodi autem fides ex similibus: ut quoniam thebanos cōtra focenses: quoniam ergo contra confines pugnare malum contra thebanos autem contra confines est manifestum: quoniam cōtra thebanos pugnare malum. Quoniam ergo b.c.⁊.d. inest manifestum utrūq; enim est contra confines inferre bellum: ⁊ quoniam.a.d. thebanis enim non contulit inferre contra focenses bellum qm̄ aūt.a. inest b.per.d. ostendit: eodē aūt modo ⁊ si per plura similia fides sit mediy ad extremuz.

¶ Hic intēdit de exemplo qd̄ est annexuz inductioni. ⁊ p̄mo determinat de eo in se. in sc̄da in compatione euz di... Manifestū ergo qm̄. In p̄ma p̄mo dat diffinitionem. sc̄do explanat eam in dādo diffinitionē. p̄mo dicit ꝙ exēplum est cum ostēdit p̄mum de medio per simile tertio ⁊ h̄ est. quomō autem. ideo complet diffinitionem. d. ꝙ oportet inesē medium 3° ⁊ p̄mum simile 3° eui... ꝙ ipsi 3°. ⁊ per hoc ostendit ꝙ primum ostendat de 3° per medium sicut de medio per simile 3° ⁊ hoc est oportet aūt. Cōsequēter explanat diffinitionem ⁊ procedit sic. p̄mo ponit terminos. d. sic. p̄mum malum medi... confines pugnare ↄtra affines. 3m athenienses pugnare ↄtra thebanos simile 3° thebanos ↄtra focēses ⁊ h̄ est. si malum. secundo docet exm̄ facere in hys terminis in p̄mo generali. d. ꝙ si uolumus ostendere primum de 3° ostendi per medium ⁊ p̄mum de medio per silem 3° ostēdimus ⁊ hoc est. Si ergo uolumus. secūdo in speciali ⁊ p̄cedit sic. p̄mo ostendit p̄mum de 3° per medium sic cōfines pugnare cōtra confines est malum: sed athe° pugnare cōtra thebanos est affines pugnare contra affines: ergo athe° pugnare cōtra thebanos est malum ⁊ hoc est. qm̄ autem cōtra affines. Sc̄do ostendit p̄mum de medio per similem 3° sic thebanos pugnare cōtra focenses est malum sed the. pugnare cōtra focē. est cōfines pugnare cōtra confines ergo cōfines pugnare contra confines est malum: ⁊ oportet primū euidentius inesē simili tertio quātum ipsi 3° qꝫ ad ostendendum primum ... supponit p̄mum inesse 3° silli similiter ⁊ h̄ est. qm̄ ergo. b.e.d. ⁊ addit ꝙ eodem mō erit si primum de medio ostēdat per plura silia 3°. tamē si ostēdatur per non oīa ⁊ h̄ est. Eodem autem modo.

¶ Manifestū est aūt qm̄ exēplū est: neq; ut pars ad totū: neq; ut totū ad ptē: sed ut pars ad ptē qm̄ ambo qdem insunt sub eodez: euidēs aūt alterū. Et differt ab inductiōe: qm̄ h̄ qdem ex oibus indiuiduis extremū ostēdebat inesse medio: ⁊ ad extremū nō copulabat sillogismum: hoc autē ⁊ copulat ⁊ non ex omnibus ostendit.

¶ Cōsequēter autem de ex° determinat in compatione ⁊ p̄mo ponit differētiam eius ad sillogismū. d. ꝙ exm̄ non se habet sicut pars ad totum neq; sicut totum ad partem q̄re p̄ma ꝓpositio pticularis est ⁊ ultimo cōclusa silr ⁊ in hoc differt a sillō qi non se habet sicut totum ad partez ⁊ h̄ est. Manifestū ergo qm̄. 2° ponit eius differētiam ad inductionem ⁊ est ꝙ inductio ostēdit p̄mum de medio per oīa particularia mediy ⁊ non cōcludit p̄mum de postremo. Exm̄ autem concludit primum de 3° per medium ⁊ non per oīa particularia sed per aliqd̄ uel alia ⁊ h̄ est. Et differt inductiōe. ¶ Dubitat hic p̄mo de diffinitione ex¹. dicit enim exm̄ esse quando p̄mum de medio ostenditur per similem 3°. sed contra exm̄ s̄m Boecium in 2° thop. est quādo pticulare per pticulare ostenditur: sed pticulare nō est medium ⁊ ita patet ꝙ falsuz ostēdat de pticulari non ostēdit de medio. ꝙ autem particulare non sit medium patet in p̄ncipio capl̄i de inuētione mediy. Adhuc simile 3° se habet ad medium sicut particulare ad uniuersale q̄re si exm̄ ostendit p̄mum de medio per 3m exm̄ erit sicut pars ad totum. sed dixit Ar. in hoc caplo ꝙ esse p̄mum est sicut pars ad partem quare non erit exm̄ quādo primum de medio per simile 3° ostēdit. Et dicēdum ꝙ non copulet in h̄ diffinitio ex¹ ꝙ primuz ostēdit medio per silem 3°: sed medium oportet inesē tertio euidētius ꝙ primo. unde dicēdum ꝙ exm̄ ꝓprie consistit in compatione prime p̄missę ad ↄ̄nem ultimam ⁊ hoc est qd̄ dicit Boecius in thopi. ⁊ qd̄ dicit Ar. exm̄ eē sicut pars ad partem. p̄ma enim p̄missa est particularis ⁊ ultima 3° silr particularis. unde ꝓcessiones ꝓcesserūt diate argba ex diffinitione ex¹. ¶ Conter forte queritur de reductione eius in sillm. si enim omnis ar° completa in sillogismū reducit oportet in ipsum reduci exm̄ sed non reducit ꝓbatio. rō ostendēs primum de medio per simile 3° est sicut pars ad totum sed exm̄ est sicut pars ad partem quare ostendēs primum de medio per simile 3° non est exm̄. Adhuc non ostendens primum de 3° per medium non est exm̄ qd̄ est sicut totum ad partē q̄re neutrum exm̄ ⁊ ita videt exm̄ reduci in sillogismū. Adhuc ex duobus terminis non fit sillogismus unus cum sint ibi quatuor termini ut patet. cum ergo omne exm̄ completum sit ex q̄tuor terminis nullum exm̄ completum in sillm pōt reduci ⁊ h̄ cōcedēdum est. reducit enim in duos sillos quoꝝ unus est p̄ncipalis ostēdens primuz de 3° per medium. sicut cōfines pugnare cōtra ↄfinem est malum. sed athe. pugnare cōtra the. est cōfines pugnare cōtra cōfines. ergo athe. pugnare cōtra the. est malum. alius autem sicut p̄osillus ma. ostendēs primum de medio per simile 3° sic ⁊ the. pugnare cōtra focen̄. est maluz: sed the. pug. cōtra focen̄. est cōfi. pugnare cōtra cōfi. ergo cōfi. pugnare ↄtra cōfi. est malum ⁊ est exm̄ in se ex compatione similis 3° ad 3m sic. the. pugnare cōtra focen̄. est malum. ergo athe. pugnare cōtra the. est malū ⁊ est notio p̄muz inesē simili 3° q̄z 3°. ¶ Sed tūc dubitabit de reductione illoꝝ in duos sillos quare utrum p̄mum ↄcludit de medio ul'iter sumpto uel infinite. si uniuersaliter erit ↄ̄ñs in p̄mo sr̄e°. s. ubi ostēdit p̄mum de medio per sile 3° quia ex particulari non sequitur uniuersale sed ... tūc 2m srm non tenet cum sit sine ul'i ꝓpositione sicut patet quo modo est. Et dicēdum ꝙ ostēdit de medio ul'iter sumpto per simile 3° sed non sequitur ex necessitate nisi pro cōcessione ut. s. cōcedat esse similr in uno ⁊ in oibus ut the. pugnare cōtra focen̄. est malum ⁊ oēs confi. pugnare cōtra confi. est malum ⁊ ita cum reducit in duos sillos. secundus de se necessarius est ... sūt qui est psillus est ꝓbabilis non tm̄ ex se sed ex ꝓcōcessione. ¶ Consequēter querit de reductione ex¹ inductione quomō fiat. ꝙ non videt. exm̄ enim semp concludit ↄ̄nem particularem inductio de necessitate ablq; ypothesi exm̄ nō quare ⁊c. Et dicēdum ꝙ multa exa unam faciunt inductionem cōcludunt enim multa particularia ex qbus aggregatis fit unuz uniuersale qd̄ est ↄclusum in inductione. supponit eniz multa particularia ex quibus si simul adunent faciūt inductionē. ⁊ hoc mō intelligēdū est qd̄ dicitur ꝙ exm̄ reducit ad inductionem multa exa faciūt unā inductionem s̄m p̄dictum modum sed nō reducit unū exm̄ in inductionem sed in sillos duos sicut dictum est. ¶ Sed tunc opponet aliquis si multa exa reducuntur in unam inductionem: ⁊ inductio una in sillogismum unum. ergo multa exa in sillogismum unum. quare multo fortius exm̄ unum in sillogismum unum reducitur.

de medio

Et dicēdum q̄ vnum exēplū eodem modo quo in sillogismum reducit̄ quattuor habet terminos ⁊ ideo non reducunt̄ in sillogismū vnum. eo aūt modo quo multa exempla reducunt̄ in inductionem auferṫ mediū in eis q̄r oia similia tertio simili accepta equpollent medio cū sint particularia eius: ⁊ ideo remanēt tres termini. s. p̄mum ⁊ tertium ⁊ simile tertio. multa autē 3ª in vnū 3ᵐ aggregant̄. ⁊ similiter multa similia tertio ⁊ ideo multa exempla eo mō quo vnam inductionē faciūt mediāte inductione in sillogismū vnde reduci possunt immediate. tamē ⁊ terminis quattuor mālibus non pōt in sillogismū vnū reduci. h̄ patēt siq̄s cōferat ad inuicem multa exēpla eiusdem generis ad faciēdum vnam inductionē. ¶ Consequenter querit̄ sone ad quem ptineat exēplum. ⁊ videt̄ q̄ neq̄ ad dialeticum neq̄ ad demōstratorē cum nō p̄bet ex necessitate quātum de se est. Et dicēdum q̄ p̄mo ptinet ad rhetoricū tā exēplū q̄z enthimema sic dic̄ Aris. expsse in p̄nº poste. exēplum uō ponit̄ tanq̄ additū q̄r per p̄cessionem quādā h̄et necessitatem sed non ex se.

d Eductio autem est quādo medio p̄mum palam est ineē: postremo autem medium dubium quidem. similiter autem credibile aut magis cōclusione. Amplius autem si pauciora sint media postremo ⁊ medio: omnino enim p̄pinquius esse sciente accidit.

¶ Hic intēdit de q̄busdā modis argᵒⁱ qui q̄dem quandā h̄nt oppōm ad exēplū ⁊ ad inductionē ⁊ gr̄a illius oppōnis h̄ introducunt̄ ⁊ non alibi. habet aūt deductio quandam oppōm ad inductionē. q̄r in inductione mediū est posterius s̄m nām ⁊ remotius a sciētia q̄z id qd̄ ostēdit̄ in deductione aūt est mediū p̄us s̄m nām ⁊ p̄pinquius sciētie q̄z id qd̄ ostēdit̄ ⁊ ideo hic determinat̄ de deductione instātia sūe sillo in sciētijs quādam habet oppositionem ad exᵐ. exᵐ enim constat ex quattuor terminis quorū quilibet est simile tertio. in instātiuo vō sillo sunt quattuor termini ad minus s̄m rōnem quorū q̄tuor ⁊ tres h̄nt oppōnis rōnem. vnum enim sub affirmatiuo sumit̄ alterū vō sub negatiuo. sunt m̄ idem tātū ⁊ quantū circūscribēdo affirmationē ⁊ negationē h̄ patēt per cois. intēdit hic igit̄ p̄mo de deductione. scd̄o de instātia ⁊ pz or/do. p̄ma in duas. In p̄ma dat duos modos deductionis in scd̄a eum dicit. ⌊ ut si a. ⌋ explanat eos. in p̄ma p̄º dat vnum modū. d. q̄ si ma. fuerit p̄se nota ⁊ minor dubia s̄z eque credibilis aut magis cōne tūc fit deductio ⁊ h̄ est. ⌊ Deductio. ⌋ Scd̄o dat aliū modum. d. q̄ si minor fuerit minus nota cōne adhuc erit deductio ⁊ h̄ est. ⌊ Amplius. ⌋ Tertio assignat cām q̄re deductio ducit̄. d. q̄ sic se h̄ntibus terminis accidit mediū p̄pinquius eē sciētie q̄z cōclusum ⁊ ideo facit deductionē quādam ad sciām q̄uis nō sciam cōpletam ⁊ h̄ est. ⌊ Diuo autem. ⌋

¶ Ut sit. a. docile in quo. b. disciplina. c. iustitia: ergo disciplina quoniā docibilis manifestum: virtus autem disciplina dubium. Si ergo similiter aut magis credibile: sit b. c. quidem. a. c. deductione propinquius enim sciente eo q̄ assumpserint. a. c. disciplinam prius non habētes. Aut rursuz si pauciora sint media. b. c. naz ⁊ sic propinquius est sciente: ut si. d. sit quadrāgulari: in quo autem. e. recta figura: in quo autez f. circulus. Si ergo eius qd̄ est. e. f. vnuz solum sit medium lunaribus figuris equalē fieri recte figure circulum p̄pinquius est sciētie. Quādo autez neq̄ credibilius est b. c. q̄z. a. c. neq̄ pauca media nō dico deductionem: nec quādo immediata est. b. c. disciplina enim qd̄ huiusmodi est.

¶ Consequēter explanat istos modos ⁊ p̄mo p̄mum per hoc exēplum. Omnis disciplina est docibilis virtus est disciplina ergo virtus est docibilis. Prima ergo p̄positio perse nota est. minor autem dubia que si fuerit eque credibilis cōni aut magis esset deductio. medium eniz est p̄pinquius sciētie q̄z conclusum. facit enim cognitionem cōnis nescire p̄us q̄uis non faciat plenam scientiam ⁊ hoc est. ⌊ ut si a. ⌋ Secundo explanat istos modos per hoc exemplum. Omne equale recte linee potest q̄drari. omnis circulus est equalis recte linee ergo ois circulus q̄drari pōt. Si ergo mi. p̄positio vnū habeat mediū ut si ostēdat̄ per p̄portiōes lineares circūstātie que sunt eq̄les rectis lineis circulū eē eq̄le recte linee est cuz q̄ plura habeat media erit deductio: q̄r mi. est p̄pinquior sciētie q̄z cº ⁊ h̄ est. ⌊ Aut rursum si pauciora. ⌋ pz ma. aūt exēpli huius ⁊ ostēdit̄ mi. quā innuit p̄cedit ex suppōne ista. s. q̄ linea curua eq̄lis sit recte linee quā enim ois recta linea q̄drari possit patet per añpenultimā p̄mi q̄re si recta linea ⁊ curua supponant̄ eq̄les sequit̄ q̄ ois recta linea q̄drari possit. ⁊ per eādē suppōm patet q̄ ois circulus est eq̄lis recte linee. p̄portiones eius lineares silr rectis lineis eq̄les sunt. in fine aūt addit q̄ si neutrū p̄dictoz̄ modoz̄ fiat nō erit deductio. si ma. sit p̄se nota ⁊ mi. nō sit eq̄liter credibilis cōni aut magis aut cum sit dubia neq̄ ēt si minus manifeste eadē cōne si sit immediata nō erit deductio sed magis demōstratio q̄r ex immediatis ⁊ notis ⁊ h̄ est. ⌊ q̄ñ aūt ualet. ⌋ ¶ Hic forte dubitabit aliq̄s de introductione deductionis q̄r cuz sit vnus sillˢ cōpletus videt̄ q̄ sup̄ius in hoc libro determinari habeat. Sed ad hec patet r̄nsio p̄pter dicta introducitur enim hic ⁊ nō alibi p̄pter oppōm eius ad inductionez. ¶ Adhuc dobitabit q̄s vr̄ in iductiōe sit petitio eius qd̄ est in p̄ncipio cum mi. sit dubia. Et dicēdū q̄ nō erit petitio lz mi. sit dubia nisi sit ignota respectu cōnis: h̄ autez est eque credibilis cōni uel magis ⁊ p̄pinquior sciētie ⁊ ideo nō est petitio p̄ncipij. Adhuc cum mi. dubia opz terminos ma. cōuerti. sic fit uere petitio. sic aūt nō est hic. ¶ Adhuc querit̄ ad quē ptineat deductio. Et dicēdum q̄ tā ad dialeticū q̄z ad demōstratorē. est tñ rō eius dialetica ualde excellēs demōstratius aut dialetica cuius ratio patet intuētī nām deductionis. ¶ Adhuc forte querit̄ an fieri possit in alijs figuris deductio a p̄ª. solū eniz docet eā Aris. in p̄ma sicut p̄se nota rhetorica aūt dubia: uel minus meª cōne sicut determinata est deductio in p̄ma figura. ¶ Adhuc querit̄ q̄re nō diffinit deductionez sicut diuidit. Et dici pōt q̄ h̄ est: q̄r diffinitio siue notificatio pōt sufficiēter colligi ex modis q̄s ponit. ¶ Sz tūc dubitabit̄ circa modos eiº ⁊ p̄º q̄re non est deductio uel argᵐ aliq̄ h̄ns ma. dubiā ⁊ mi. p̄se notā sicut eᵒº. Adhuc videt̄ scd̄s modus cōtradicere uere deductioni sic. si enim pauciora sunt media minor est certitudo mi. q̄z cōnis ex quo coz̄ ⁊ certitudo sit per mediuz manifestū est q̄ mi. erit minus nota ⁊ incertior cōne qd̄ est cōtra nām deductionis. ¶ Ad p̄mū dicēdū q̄ maior p̄pō totaz vim silli obtinet ⁊ eius pars est cº. vnde ipsa existe ignota necesse est cōnem ignotā eē q̄r cōtinet totā cōnē ⁊ amplius ⁊ ideo non est aliq̄s modus arᵍⁱ ubi ma. sit dubia ⁊ mi. manifesta. ¶ Ad secūdum dicēdum per interemptionē non enim sequit̄ q̄uis sit certitudo per medium q̄ quāto pauciora sunt media tanto incertior est p̄positio. pōt eni certitudo fieri p̄ mediū ⁊ sine medio. p̄ncipioz eniz

nõ est mediũ est tamẽ eoꝝ certissima cognitio: vñ quanto pauciora sunt media tãto magis accedit ad immediationes: ideo quãto pauciora sunt media tãto magis accedit ad cognitionem ⁊ certitudinem.

Instantia autem est propositio propositioni cõtraria. Differt autem a ꝓpositione quoniã instãtiam cõtingit eẽ in parte: ꝓpositio aũt oĩno nõ cõtingit: aut nõ in vniuersalibus sillogismis.

Hic intẽdit de instãtia siue de instãtiuo sillo ꝑ oppõm eius quã habet ad exẽplũ sicut ꝓdeterminatũ est ⁊ diuidit in duas. In ꝑma determinat de instãtia in suo eẽ. in scđa cum dicit. Ꝑspiciendũ est aũt. Ꝑm extrãsumptionẽ nois. ꝑma diuidit in duas. in ꝑma diffinit instãtiã ⁊ dat eius dĩam ad propõm. in scđa cum dicit. Fert aũt instãtia. determinat quõ fiat ⁊ in qbus figuris. In ꝑma sic ꝓcedit. ꝑmo diffinit instãtiã dicẽs q̃ est ꝓpõ propositioni ꝯria. ⁊ intellige per ꝯriã ⁊ ꝯdictoriã ⁊ ꝯrariam ꝓpꝛie dictã ⁊ h̃ est. Est aũt ꝓpõ. Scđo ad h̃ eũidẽtiam dĩam eius dat ad propõm. d. q̃ instãtia põt eẽ vlis vel ꝑticularis. ꝓpõ aut cõtra quã fit instãtia aut oĩno nõ ꝑticularis aũt minus in sillis vlibus nõ est ꝑticularis ⁊ h̃ est. differt autem a põne.

Fert autem instãtia duob⁹ modis ⁊ per duas figuras duobus quidem modis: quoniam aut vniuersalis aut particularis ois instãtia. Ex duabus autẽ figuris qm̃ opposita ferunt ꝓpositioni opposita aũt in prima ⁊ tertia figura cõcludunt solum: quãdo enim ꝓbãt omni inesse: instamus quoniã nulli aut qm̃ alicui nõ inesse: hoꝝ autẽ nulli quidem ex ꝑma figura: alicui autẽ non ex postrema. ut sit. a. vnam eẽ disciplinam in quo. b. ꝯraria ꝓponẽte: ergo vnam eẽ cõtrarioꝝ disciplinã: aut qm̃ oĩno non eandem est oppositoꝝ instãt: ꝯraria autẽ opposita q̃re fit ꝑma figura: aut qm̃ non uel ignoti nõ vna: h̃ aũt tertia. nam ꝑm tertiã notũ ⁊ ignotũ cõtraria quidem esse: uerum vnam aũt eoꝝ disciplinã esse falsũ. Rursum in ꝑuatiua ꝓpositione sil̃r. ꝓbãte enĩ cõtrarioꝝ nõ eẽ vnam disciplinã: aut quoniam oĩum oppositoꝝ: aut qm̃ aliquoꝝ ꝯrarioꝝ est eadem disciplina dicimus: ut egrotatiui ⁊ sanatiui: ergo oĩum quidem ex ꝑma aliquoꝝ ꝟo ex tertia.

Cõsẽter determinat quõ fit instãtia ⁊ in qbus figuris. ⁊ diuidit in ꝑncipale ⁊ incidẽs qđ incipit. Nã ex qb⁹ est sillare. Ꝑ⁹ in duas. in ꝑma determinat quõ ⁊ in quib⁹ figuris fiat instãtia. in secũda cũ dicit. Simpl̃r enim in oĩbus. artẽ gñalẽ instãdi assignat. In ꝑma sic ꝓcedit. ꝑmo determinat quot modis fit instãtia q: dupl̃r. s. vl̃r ⁊ ꝑticulariter ⁊ etiã per duas figuras ⁊ h̃ est. Fert aũt modis. Scđo determinat in qbus figuris ⁊ quõ fiat ⁊ diuidit in duas. q: ꝑmo ostẽdit q̃ solũ fit instãtia in prima ⁊ tertia figura. scđo quõ fiat in illis. ꝑmũ ostẽdit sic. Ois instãtia ferẽ opposite ꝓpõni: sed oppõ ꝓpõnum in qbus instãtia sufficiẽter solũ cõcludit per ꝑmã ⁊ tertiã figuram ꝗ̃ ẽ instãtia ferẽ per has figuras solũ. Huius rõnis ꝑmo ponit ꝯõnem ⁊ h̃ est. Ex duabus aũt. Scđo ma. ⁊ h̃ est. qm̃ opposita. 3⁹ ostẽdit mi. ⁊ h̃ est. opposita aũt. 4⁹ declarat mi. d. q̃ ꝯtra vl̃es affirmatiuas instare cõtingit per vl̃em negatiuã. Sed vl̃is negatiua per primã figurã cõcludiẽ. ꝑticularis aũt per tertiã ⁊ h̃ est. qm̃ enim omni inẽẽ ⁊c. Cõs̃ter ostẽdit quõ ꝯtingit instare ꝓpõm vl̃em affirmatiuã. scđo quõ cõtingit negatiuã dicit ergo q̃ ꝓposito oĩum oppositoꝝ eadẽ fit disciplina instari põt per vl̃em negatiuã ⁊ ꝯcludi in ꝑma figura sic nulloꝝ oppositoꝝ eadẽ est disciplina. oĩa ꝯria sunt opposita: ergo nulloꝝ ꝯrioꝝ eadẽ est disciplina. Adhuc instari põt per ꝑticularẽ negatiuã ꝯclusã in tertia figura sic noti ⁊ ignoti nõ est eadẽ disciplina. notũ ⁊ ignotũ sunt contraria ergo aliquoꝝ ꝯrarioꝝ non est eadẽ disciplina ⁊ h̃ est. ut si. a. Cõs̃ter docet quõ fit instãtia ꝯtra vl̃em negatiuã. d. q̃ cõtingit instare per vl̃em affirmatiuã cõclusam in ꝑma figura ut ꝯtra istã nulloꝝ ꝯrioꝝ est eadẽ disciplina si fit instãtia oĩum oppositoꝝ eadẽ est disciplina oĩa cõtraria sunt opposita ergo oĩum ꝯrarioꝝ eadẽ est disciplina. ⁊ eodẽ mõ instare cõtingit per ꝑticularẽ affirmatiuã ꝯclusã in tertia sic. Sani ⁊ egri eadẽ est disciplina. sanũ ⁊ egrũ sunt cõtraria ergo cõtrarioꝝ aliquoꝝ est eadem disciplina ⁊ h̃ est. Rursum in ꝑma.

Simpl̃r enim in oĩbus uniũer quidem instãtibus necesse est ꝓceden ad vniuersalia ꝓpositoꝝ cõtradictionẽ dicere: ut si non eandem ꝓhibet cõtrarioꝝ oĩum dicere oppositoꝝ vnam. Sic aũt necesse est primam eẽ figurã: mediũ enim fit vniuersale ad h̃ qđ ex ꝑncipio. particulariter autẽ ad h̃ cui est vniuersale de quo dicit ꝓpositio: ut non ⁊ ignoti nõ eãdem: nam cõtraria vniuersaliter ad h̃ ⁊ fit tertia figura. Mediũ enĩ ꝑticulariter sumptũ: ut notũ ⁊ ignotum.

Cõsequẽter dat generalẽ artẽ euidẽter instãdi. d. q̃ qui vult instare vl̃iter debet sumere mediũ ad sillogiçãdum supra scđm ꝓpõnis circa quã faciẽda est instãtia sub ꝯtonis ⁊ tũc fit sills in ꝑma. uerbi grã. qui vult vl̃r instare ꝯtra istã oĩum contrarioꝝ ⁊c. debet sumere opposita pro medio que qdẽ opposita cõtinẽt cõtraria ꝑm q̃ pz in exẽplis ꝑhabitis. qui aũt vult instare ꝑticulariter debet sumere mediũ ad sillãndũ sub scđo ꝓpõnis circa quã faciẽnda est instãtia ⁊ fiet sills in tertia figura. uerbi grã. qui vult instare ad istam oĩum cõtrarioꝝ ⁊c. debet sumere pro medio notũ ⁊ ignotũ que sunt ꝑticularia ꝯtraria ⁊ h̃ est. Simpl̃r autem in oĩbus.

Nam ex quibus est sillogizare cõtrarium ex his ⁊ instãtias conamur dicere: quare ⁊ in his solis figuris ferimus: nam ⁊ in his solum sillogismi oppositi: per media enim non fuit affirmãtem. Amplius autem ⁊ sermone indigeat plurima que est per mediam figurã ut si non cõcedat. a. inesse. b. eo q̃ non sequit̃ huic. c. hec enim per alias ꝓpositiones manifestũ. non oportet autem instãtias ad alia conuerti: sed statim manifestam habere alteram propositionez: quapropter ⁊ signum ex sola hac figura non est.

Deinde sequit̃ pars incidẽs. q: enim iam determina

uel qȝ instãtia fit per p̃mam figurã ꝛ tertiã cum posset ali quis dubitare an fiat per scd̃am. Intẽdit hãc dubitatio nem remouere ꝛ ꝓcedit sic. p̃mo resumit rõnẽ p̃us post tã ad ostẽdẽdũ qȝ solũ fit istãtia per p̃mã ꝛ tertiã figurã. Scd̃o rñdet ad dubitationẽ factã de scd̃o. 3° ꝯcludit cor[m] p̃mo ergo arguit sic per illas figuras fit instantia per q̃s cõtingit sufficiẽter cõcludere opposita ꝓpõnũ uliũ in q bus fit instãtia. s. ħ ꝯtingit solũ per p̃mam ꝛ tertiã figurã In secũda aũt figura nõ cõcludit oppo[m] negatiue ꝓpõ nis ħm affirmationẽ tñ q̃re per solã p̃mã ꝛ tertiã fiunt instãtie. Huius rõnis p̃mo ponit ma. ꝛ ħ est. [nã ex qui bus.] 2° ꝓõnẽ ꝛ ħ est. [q̃re ꝛ in hys.] 3° mi. cũ sua rõe ꝛ hec est. [uã ꝛ in hys solũ.] Cõsiter tãgit dubiũ de se cũda figura ꝛ remouet. diceret enim aliqs qȝ per scd̃am figurã cõtingit instare circa affirmatiuã ut circa istã oẽ b. est. a. sic nullũ. a. est. c. oẽ. b. est. c. ergo nullũ. b. est. a. ꝛ fit sill's per scd̃am figurã ħ remouet. d. qȝ ȝ sic fiat istãtia tũ ipsa idiget cõuersione ma. ma. enim nõ opponit eui dẽter ꝓpõm cõtra quã fit instãtia sed eius cõuersa ȝ opȝ instãtiã siue ꝓpõm euidẽter ꝯdicẽtẽ ꝓpõni ꝓposite acci pe ꝛ hec est intẽtio Arĩ. qȝ fit instãtia sed nõ euidẽs ꝛ ħ est. [amplius aũt.] Cõsiter ex hoc qȝ dicit per scd̃am fi gurã nõ sill'ari affirmatiue cõcludit cor[e] qȝ argumẽtum a signo per hãc scd̃am figurã nunq̃ȝ fit per argumẽtũ a si gno affirmatiue ꝯcludit ꝛ nõ ostẽdit affirmatiue per se cũdã figurã ꝛ ħ est. [quare ꝛ signum.]

ℭ Perspiciẽdũ aũt ꝛ de alijs instantijs ut de his que sunt ex cõtrario: ꝛ siti ħm opini onẽ: ꝛ si particularẽ ex p̃ma uł ꝓuatiua ex media possibile est sumere.

ℭ Hucusq̃ȝ determinauit Arĩ. de euidẽti ꝛ positiua istã tia. hic intẽdit de instãtia ħm extrasũptionẽ. qr nõ solum docuit instare per sill'm ostẽsiuũ ꝛ ħ in p̃ma figura ulr ꝛ in tertia p̃ticulariter ꝛ nõ in scd̃a figura: iã dicit pspiciẽ dũ eẽ utrũ fiat instãtia per sill'm ex ypothesi uel per locũ ab oppositis uel per locũ a sili ꝛ ab auctoritate: ꝛ utrũ p̃ti cularis instãtia fiat per p̃mã figurã ꝛ negatiua per scd̃aȝ ꝛ intẽdit de oibus hys modis ex qbus fit instãtia nõ eui dẽter sicut p̃us ꝛ ħ est. [pspiciẽdũ aũt est ad ea.] Et no ta qȝ per locũ ab oppositis fit instãtia ut siqs dicat qȝ om ne gaudiũ est bonũ ꝛ que facit ex hoc qȝ ois tristitia est mala qđ est manifeste falsum q̃re ꝛ p̃mũ per locũ a sili ꝛ ita fit instãtia ut si dicã qȝ pũctus est ps linee. sic instat si cut se ħt pũctus ad lineã sic se ħt linea ad supficiẽ sed li nea nõ est ps supficiei q̃re nec pũctus linee ex oppõne sic dico qȝ aia fit mortalis. Dicẽdũ qȝ phi dicũt qȝ est im mortalis qr ipsa nõ est mortalis ꝛ fit per instãtia per p̃i mã figurã. sic dico qȝ oiũ ꝯtrarioꝝ fit eadẽ disciplina di cat qȝ nulloꝝ oppositoꝝ eadẽ est disciplina quedã ꝯrioꝝ sunt opposita ergo quorũdã ꝯrioꝝ non est eadẽ discipli na. q̃liter aũt fiat istãtia negatiua per scd̃am figurã patet ex p̃dictis. ℭ Dubitat hic a qbusdã ꝓp hoc qȝ ħ iã deter minat de instãtia. sed rõ huius patet ex p̃dictis. determi nat enim hic de ea ꝓp oppõm quã ħt ad exẽplũ sicut pȝ per p̃dicta ad exẽplũ. ℭ Sed queri põt cũ elench° ꝯtin git ꝯdictionẽ ꝯõnis ꝛ instãtia sit quo differũt. Et dicen dũ qȝ nõ differũt ħo sed solũ rõne. ħ enim idẽ est. qȝ eni respectu rñdẽtis est instãtia respectu opponẽtis aliquan tũ opponẽs sill'at oppo[m] sill'au uel p̃cõcessi a rñdente est elẽch° q̃re ad rñdẽs sill'at oppõm ꝓpositi ab opponente instãtia est. ℭ Deinde dubitabit forte aliqs ad quẽ p̃ti neat instãtia. Et dicẽdũ qȝ p̃tinet tam ad dialecticũ q̃ȝ ad demr̃atorẽ. sed differẽter p̃tinet instãtia ulis ad demon stratorẽ tñ sicut habet in p̃n° poster. Ad dialecticũ autem tam ulis q̃ȝ p̃ticularis sed intellige qȝ cũ demr̃ator ꝓce dit ex necessarys solũ põt instare cauillarie ponẽti falsũ aliqđ. ℭ Cõsiter querit q̃re magis diffinit instãtiã q̃ȝ in stãtiuũ sill'm ꝛ q̃re dicit qȝ instãtia est ꝓpõ cum tñ ꝯuẽter docet facere sill'm per instãtiã. Et põt dici qȝ instãtia di cit dupl'r. vno mõ ꝓpõ instãs absolute considerata. alio mõ rõ ipsa instãtia ut diffinitio ergo sua cois fit instantie utroq̃ȝ mõ dicte nõ diffiniuit istãtiuũ sill'ȝ: ħ i istãtia q est utroq̃ȝ mõ cois. Adhuc cum dicit instãtia est ꝓpõ non est intelligẽdũ qȝ fit ꝓpõ absolute cõsiderata sed etiaȝ qȝ fit ꝓpõ cõclusa ħm eius ordinẽ ad sua p̃ñ° ita qȝ nomen ꝓpõnis importet quodãmõ totã ħam ꝓpõnis rõnis in stãtie ꝛ ita pȝ qȝ bñ diffinit sub hoc noĩe instãtia ꝛ qȝ bñ dicit ꝓpõ sic eam cõprehẽdit instãtiã utroq̃ȝ mõ dictam ħm qȝ est eius intẽtio. ℭ Deinde forte adhuc dubitabit aliqs de hoc qȝ dicit instãtiã eẽ p̃ticulare. dicit enĩ Arĩ. in libro p̃or qȝ eadẽ est ꝓpõ ꝛ instãtia siue ex eisdẽ est sil logismus ꝛ ita sequitur qȝ sill's sicut dicit ibi est ex ulib° so lum. Adhuc ꝓpositio est ulis orõ cum quedã sit p̃ticula ris. Et dicẽdũ ad p̃mũ qȝ loquitur Arĩ. ibi tñ de instãtia que cadit in demõstratiuis ꝛ ħ solũ ulis est. ꝓpositiones enim oẽs ules sunt ħm rẽ ꝛ in demõstratiuis ꝛ ideo in stãtia est ꝓpositio. ℭ Ad aliud qđ dicit ꝓpõnẽ ulem est intẽtio eius de ꝓpõne cui fit instãtia que sola ulis est. ꝛ põt dici qȝ loquitur de ꝓpõne anthonomatice uocãdo solã ꝓpõnem ulem qr pro alio ponit. põt etiã aliud inferre ꝛ ideo dicit qȝ orõ est ꝓpõ ulis. s. anthonomatice dicta. ꝛ addit ꝛ ꝓpõ ulis in sill'o ulis est. ℭ Deinde forte quere tur de hoc qđ dicit qȝ oppõ cõcludunt per scd̃am figurã ꝛ tertiã. hoc enim videt falsum. tñ qr in tertia figura non ꝯcludunt oppõ. tñ qr in secũda fig° cõcludunt affirmati ue ꝓpõnes ꝛ ita per scd̃am figurã est instare. ℭ Adhuc dicẽdũ qȝ Arĩ. loquitur de mõ instãdi euidẽter qui nõ per scd̃am figurã sed solũ per tertiã ꝛ p̃mã. Adhuc nõ sumit oppõ pro ꝓpõnibus oppositis ad inuicẽ cum dicit qȝ op posita cõcludunt per p̃mã ꝛ tertiã figurã sub ꝓpõnibus que opponunt eis qbus põt fieri instãtia ħ est per oppo sita uliũ ꝓpõnũ. Sed sicut p̃ñt opposita cõcludi p terti am dico opposita p̃ticulariter ibi enim cõcludit tã oppo situm ꝓpõnis ulis affirmatiue q̃ȝ negatiue nõ tñ ulr sed p̃ticulariter. ℭ Sed querit q̃re nõ est instãtia euidẽs in scd̃a figura. Et dicẽdũ qȝ hoc soluit Arĩ. dicit enim qȝ in euidẽti instãtia oȝ sumi ꝓpõm que euidẽter repugnat ꝓ positioni cui fit instãtia. sed in secũda figura nõ est ita cõ uersa enim ꝓpõnis assumpte euidẽter ꝯdicit ꝓpõni cui fit instãtia sed nõ ꝓpter ipsam assumpta. Uerbi grã ħ oẽ b. est. a. cõtingit instare per scd̃am figurã sic nullũ. a. est c. oẽ. b. est. c. ergo nullũ. b. est. a. sed p̃ma nõ euidẽter re pugnat ħ oẽ. b. est. a. sed eius cõuersa. s. nullũ. c. est. a. in hac enim ꝛ reliqua idẽ affirmat ꝛ negat. sed in hac nul lum. a. est. c. nõ idem negat in p̃dicato ꝛ affirmat in p̃di cato ħ oẽ. b. est. a. sed sicut cõuersim se habet nullũ. a. est c. ꝛ ideo nõ est euidẽs in scd̃a figura. nõ enim est mani festa termino per eius cõuersam.

Ychos aũt ꝛ signũ nõ est idẽ: ychos qdẽ ꝓpõ est ꝓbabilis. Qđ enim ut in pluribus sciũt sic factũ uel nõ fa ctũ: aut eẽ aut nõ eẽ: hoc est ychos: ut odi re inuidẽtes uel diligere amãtes. Signũ aũt vult eẽ ꝓpõ demõstratiua uel necessa ria uel ꝓbabilis. nã quo existẽte uel quo fa cto p̃us uel posteri° in futuro est res: signũ est uel fuisse uel eẽ uel quoniam erit.

ℭ Postq̃ȝ phs determinauit de inductione ꝛ de alijs grã eius in hac parte intẽdit de enti[e] ꝛ diuiditur in duas. in p̃[a] pte determinat de ea ħm ħam eius. in scd̃a eum dicit. [Naturas autem.] determinat inuẽtionẽ signi qđ est medium in enti[e]. prima in duas. in p̃ma determinat de enti[e] ħm se. in secũda in comparatione cũ dicit. [ergo

si vna rc.]Prima in duas. in prima determinat qd sit. in se/cūda quot modis sit cum dicit. [accipit aūt signum.]In prima primo premittit quedam preambula ad diffinitionem enthimematis. scdo diffinitionem concludit cum dicit. [enthimema ergo.]In prima sic procedit. primo dicit q nō est idem signum qd ycos: q: hec duo intēdit diffinire propter diffinitionem enthimematis habēdam. ideo hic ostēdit diffiniēdo utrūq z ponēdo ycotem z signum. Ycotem autē siue ycon sic diffinit. Ycos est propositio probabilis z h est. [Sed ycos.]secūdo ostēdit hec per diffinitionem probabilis sic q in pluribus scitur sic eē factum uel non factum eē est probabile. sed ycos est propositio que scit sic eē factum rc. ergo ycos est propositio probabilis: tm̄ ponit medium huius rōnis z exēplificat z h est. [qd enim in pluribus.]Et nota q ycos idem est qd imago assimilatur rei ex incertiori figura q̄uis non repsentet ipsam sm figuram interiorem sed probabilem repsentet ipsam sm figuram exteriorem. Cōsequēter diffinit signū sic. Signum est propositio demōstratiua necessaria uel probabilis z pcedit sic. primo ponit cām z h est. [Signum autem.] Secūdo ostēdit eam sic. illud quo existēte existit z quo facto factum est aliud z quo finito finit aliud est propositio necessaria uel probabilis: sed signū est huiusmodi quo existēte existit ex necessitate aliud. z ergo signum est propositio necessaria demōstratiua uel probabilis. huius rōnis ponit solum medium z h est. [istam quo existe.]

Enthimema ergo est sillogismus ex ycotibus aut signis.

Data significatione ycotis z signi ex eis cōcludit diffinitionem enthimematis: sic cum enthimema sit ex propōibus probabilibus uel necessarijs. z patet per diffinitionem ycotis z signi q sunt ex propōibus probabilibus uel necessarijs sequit q enthimema est sillogismus ex ycotibus z a signis z hoc est. [Enthimema ergo est.]

Accipit autem signū tripliciter: quotiēs mediū in figuris aut enim ut in prima: aut ut in media: aut ut in tertia: ut ostēdere quidem peperisse eo q lac habeat ex prima figura: medium enim lac habere in quo. a. parere. b. lac habere/mulier in quo. c. illō autem qd sapiētes studiosi. naz psithacus studiosus per postremaz in quo. a. studiosum: in quo. b. sapiēs: in quo. c. psithacus. uerum ergo z. a. z. b. de. c. pdicari: sed hoc quidem non dicūt eo qd palam sit: illud vero sumūt: pepisse autem quoniaz palida per mediam figuram vult ineē. Quoniā eniz sequit parēs palor. Seqtur autem z hāc ostēsum esse arbitramur qm̄ pepit pallor: in quo. a. parere in quo. b. mulier in quo. c.

Consequēter determinat quot modis fiat enthimema. z pcedit sic. d. q medium in enthimemate tripliciter sumit z in tribus figuris. z per h intellige enthimema fieri in tribus figuris z h est. [Accipit enim signuz.]Scdo h manifestat per exēplum z primo quomō sit in prima figura ubi medium siue signum est conuertibile sic. Ois mulier hns lac pepit: hec mulier habet lac ergo hec mulier pepit z h est [Aut enim nō in prima.]scdo qm̄ sit signum in tertia figura per qd est in minus sic psithacus est studiosus psithacus est sapiēs ergo sciētes sunt studiosi. z intellige q cum in enthimemate arguit in hijs nō exprimūt sed cām subdicit q: manifesta est z h est. [qm̄ autem.]3° ostēdit quo modo sit per signum sumptum in secūda figura qd quidem est in plus sic quecūq pepit palida est h est palida ergo pepit hec. z dicit q illud vult eē per figuram secundam q: cōcedit sillogismum secūde figure appenter sed nō est sic cū sit ex affirmatiuis z h est. [pepisse aūt qm̄.]

Ergo si vna quidem dicat propositio signū fit tm̄. Si autem z altera assumat sillogismus: ut quoniaz psithacus liberalis. nam ambitiosi liberales psithacus autem ambitiosus: aut rursum quoniā sapientes boni: psithacus autem bonus: sed z sapiens. Sic ergo fiūt sillogismi: uerum qui per primam quidem figuram insolubilis. si ueri sit vniuersalis enim est. Qui autem per postremam est solubilis: z si uera sit conclusio eo q non est vniuersalis. In tertia autem q: non est vniuersalis neq ad rem sillogismus: nō enim si psithacus studiosus propter h alios necesse est eē sapiētes. Qui vero per mediam figurā semp z oīno solubilis. nunq̄ enim fit sillogismus sic se habentibus terminis: nō enim siqua peperit palida: palida autem z hic parere necesse est z hāc: ergo uerum quidem in omnibus erit figuris. differētias aūt iā dictas habēt aut sic ergo diuidēdum signum: horū autem medium pdigium dicēdum. nam pdigium dicūt esse qd scire facit. Tale autez maxime medium: aut que quidem ex extremitatibus signa dicēdum. Nō aūt ex medio enim: probabilissimū aūt z maxime uerum est qd est per primam figuram.

Deide determiat de enthimemate in compatiōe. z primo compat enthimema ad sillm. secūdo vnum enthimema ad aliud. tertio vnum signum ad aliud qd signuz est medium in enthimemate. dat ergo primo differētiam enthimematis ad sillogismum. d. q si exprimat tm̄ altera propositio enthimema est si utraq sillus z h explanat per exēplum tam in prima q̄ in tertia figura z h est. [ergo z si vna.]Deinde comparat vnum enthimema ad aliud dicens q enthimema per signum in prima figura si fuerit ex ueris necessitatem habet q pcedit ex uli propōne. enthimema autē per signum in tertia figura q̄uis cōcludit vnum solum tm̄ est q: nō accipit dlis propō sicut patet. z etiam q: nō est sillogismus ad rem. i. cōcludēs vnam extremitatem. de alia ergo assumpta premissis singulariter concludit 2° plr z h patet cum dicit. psithacus est studiosus psithacus est sapiēs ergo sciētes sunt studiosi. nō enim sequit alios sapientes a psithaco eē studiosos. Enthimema autem per signum in scda figura neq necessitatem hēt neq probabilitatem sed solum appentiam. semp enim fallit q: ex affirmatiuis est z ex hijs cōcludit q vniuersaliter in omni figura concludi pōt de enthimemate sed indifferēter sm iam dictuz modū z h est. [uerum qui per primam figuram.]Deinde comparat signa ad inuicem. d. q illud signum qd habet rationem medij. i. signum in prima figura dicit pdigium qd facit scire. est enim pdigium quasi prediginus ostendēs signa vero que habent rationem medij: sed experimentum. signum in secunda z tertia figura. similiter signa

dicunt sed nō ꝓdigia ꝛ hec est.[Sic diuidit signum.] ¶ Dubitabit hic aliqs de pti^a huius partis qꝛ cum enthimema sit ratio cōtracta ad mām ptinet enim ad rhetoricum ꝫm Ariſ. in posterioribus. non debet hic determinari nisi determinet de sillogismo simplr ꝛ in cōmuni ꝛ est ħ. querit cui ptineat enthimema. Et dicēdum ꝙ enthimema ꝑficit medium qd̄ est signum quādo subiicet vna ꝓpositio manifesta sicut intēdit hic Ariſ. de enthimemate. sed signum est duplr. qꝛ aut absolute dictum sicut in secūda ꝛ tertia figura vel signum qd̄ est prodigium. Signū aūt ꝑmo modo dictum ptinet ad rhetoricam ꝑmo ꝛ enthimema ꝫm ipsum ꝛ ħ intendit in primo posterioꝝ. sig^m aūt secūdo modo dictū ꝛ enthimema ꝫ ipsuz ad dialeticum ptinet ꝛ ad demōstratorem ꝛ ita enthimema est cōmune genus arg^{ti} pertinēs ad dialeticū ꝛ demōstratorem ꝛ rhetoricum ꝛ ideo hic determinat ꝛ sic patet quesita. ¶ Deinde forte querit de reductione enthimematis in sill̄m. s. que sit ars generalis reducēdi quodlibet enthimema cuiuslibet figure in sillogismum. Et dicēdum ꝙ cum enthimema tm̄ exprimat vnam propositionem cum ꝯōne ꝛ fit ex tribus terminis tm̄ aut cōmunicabit propō ꝛ ꝯ^o in ꝑdicato aut in sbo: aut subiicit in vna ꝛ predicat in reliqua. si autem cōmunicat in ꝑdicato illud enthimema uel fit in ꝑma figura uel in tertia ex ma. ꝛ ꝯōne quare addita mi. erit sillogismus. vtrum autem reduci debeat in sillogismum ꝑme uel tertie figure patet ex positione terminoꝝ ꝫm ꝙ pōt facere mi. uetam. si autem cōmunicāt in sbo erit enthimema ꝑme figure uel secūde ex mi. ꝛ ꝯōne ꝛ fiat sillogismus per additionem ma. que statim patet quomō addi debet ꝫm possibilitatem terminorum ꝛ inherētiam. si autem subiciatur in vna ꝛ predicet in altera: aut ergo qd̄ subiicit in ꝑmissa predicat in ꝯōne aut ecōuerso. si primo modo erit enthimema in secūda figura ex ma. ꝛ ꝯōne ꝛ fiet sillogismus addēdo ma. si secūdo modo erit enthimema in tertia figura ex mi. ꝛ ꝯōne ꝛ erit sillogismus addendo ma. ¶ Deinde adhuc forte dubitabit aliqs que sit differentia ycotis ꝛ signi. ꝛ similr hic querit de diffinitione signi dicit enim ꝙ signum est ꝓpositio demōstratiua necessaria uel ꝓbabilis cum tamē ꝓbabile non ptineat ad demōstratorem. Et pōt duplr assignari eoruz differentia. Aut enim diffinit signum in tota sua coitate uel signuz antho^{ce} dictum. s. ꝓdigium. Si ꝑmo modo tūc differūt signum ꝛ ycos sicut cōmune ꝛ particulare. signuz in omni figura est ycos aut in secūda uel tertia tm̄. ꝛ accipiendum est ꝓbabile in diffinitione ycotis pro eo ꝙ est uere ꝓbabile. ꝛ pro eo ꝙ apparet esse tale tūc aut intelligēda est diffinitio signi sic. Signuz est ꝓpositio necessaria pro signo qd̄ est in ꝑma figura. s. ꝓdigio. ul' pro eo signo qd̄ est ycos. ꝛ qꝛ neutro istorum modoꝝ est uera propositio demōstratiua. dicit ꝙ signo vult esse ꝛc̄. q. d. pretendit demōstrare ꝗuis non faciat ꝛ accipit in demonstratiua. ¶ Cōsequēter pro eo qd̄ est ostēsiuum signum aut non semp ostēdit ꝗuis videt ostēdere. Si autem diffinitur antho^{ce} dictum. tūc signum solum dicitur ꝓdigiuz ꝛ ycos sicut ꝑus signum in secūda ꝛ tertia figura ꝛ accipiatur cōmuniter demōstrata in diffinitione signum ut dictum est. Sed qꝛ cadit in sillogismo demōstratiuo eū in differētia est qd̄ est necessaria uel ꝓbabilis. vnde hic est sensus diffinitionis. signum est ꝓpositio ostēs alicuius de aliquo in ꝑma figura accepta in sillogismo demōstratiuo uel dialetico. ex hys patēt quesita. ¶ Deinde querit forte de diffinitione enthimematis ꝫm ꝙ dicit eē sillogismus. qd̄ non videt cum sint modi diuersi arguēdi: ꝛ sillogismus exꝑmat duas ꝓpositiones enthimema autem vnam. Et dicēdum ꝙ sbaliter idem est sillogismus ꝛ enthimema ꝗuis nō sit in enthimemate expressus sensus utriusqꝫ ꝓpōnis intelligit ex enthimemate vna: vnde ꝫm rem ꝛ decursum ipsius tōnis due sunt propōnes ibi sicut in sillogismo. ꝛ ħ est modo nō sunt oppositi modi ar^{di} sed vnum in alterū reducibile. ¶ Adhuc si enthimema sit ex ycotibus ꝛ signis tunc in vniuersalibus exigunt plura signa ꝛ plures ycotes. Sꝫ circa omne enthimema pōt fieri ex vno signo uel ycote. Et dicēduz ꝙ nō accipit enthimema pro aliquo particulari enthimemate sed pro enthimemate ꝫm spēm. sic enim habet diffinitionē ꝛ ħ fit aliquādo ex ycote aliquādo ex signo ꝛ ideo dicit ꝙ fit ex ycotibus ꝛc̄. ¶ Hic cōsequēter queri pōt: an ex vno possit sequi aliqd̄ ex necessitate. sed supius dictum est. alia etiam possunt queri circa litteram que patent per eius expositionem.

n Aturas autem rerum cognoscere possibile est sigs cōcedat simul trāsmutare corpus ꝛ animaꝫ quecūqꝫ naturales sunt passiones. Dicēs enim aliquis forsitan musicam trāsmutauit ꝫm qd aiam sed non eorum que naturalr nobis ħ est passio: sed ut ire ꝛ cōcupiscentie ꝛ naturalium motuum. si igit ꝛ hoc det ꝛ vnū vnius speciei signum eē: ꝛ poterimus sumere ꝓpriā vniuscuiusqꝫ generis passionē: ꝛ signū poterimus naturā cognoscē.

¶ Hic docet inuenire signum qd̄ est mediuz in enthimemate. ħ dico tm̄ de signo qd̄ est ꝓdigium. Et diuidit in duas. qꝛ primo docet ipsum inuenire. secūdo intendit ordinare ad demōstrandum passionem de sbo per ipsum cum dicit.[est ergo.] Prima in duas. in ꝑma ponit duas suppōnes sup quas fundat sua ars. In secūda dat artem suam cum dicit.[Si enim est specialiter.] Prima suppōm est ꝙ passio naturalis uel signum habet esse in sbo cuius est. secūda ꝙ vnius passionis sit vnum signū. ¶ Circa ꝑmā sic ꝓcedit. ꝑmo ponit eam dicēs ꝙ si concedamus naturales passiones transire simul corpus ꝛ animam. s. signuz ꝛ uestigium suum in cōposito possibile est nos per illud signum naturales passiones cognoscere ꝛ hoc totum nō est aliud ꝗꝫ ꝙ cōcedēdū est passionem naturalem habere signum in sba ꝛ ħ est.[Naturas autem.] Secūdo explanat eam per exemplum. ꝛ ꝑmo per exēplum in opposito. d. ꝙ qui adiscit musicam ꝫm quid trāsmutat qꝛ ꝫm animam non ꝫm totuz coiūct ꝛ ħ est.[dicens enim.] secūdo ponit exemplum in proposito. d. ꝙ ira ꝛ concupiscētia sunt passiones naturales q̄tenus coniuncti sunt ꝛ ħ est.[sed ut ire.] Cōsequenter ponit secūdam suppōm. s. qꝛ vnius passionis vnuz est signum ꝛ ħ est.[Si igit ꝛ hoc det.]

¶ Si enim est specialiter alicui generi indiuiduo existēs passio: ut leonibus fortitudo necesse est ꝛ signum eē aliqd̄: cōpati enim sibi inuiceꝫ positum est: ꝛ hoc sit magnas sumitates habere qd̄ ꝛ in alijs nō totis generibus non cōtingit. Nam signum sic ꝓprium est quoniā totius generis passio est ꝓpria ꝛ non solius ꝓprium sicut solemus proprium dicere erit ergo ꝛ in alio genere hoc ꝛ erit fortis homo ꝛ ad aliquod animal: habebit ergo signum: vnum enim vnius fuit. Si ergo sunt hec ꝛ poterimus talia signa colligere in his animalib^9 que tātuꝫ vnam passionem habent aliquam

priam. vnumquodq; autē habet signum quoniam vnum habere necesse est: et poterimus naturas cognoscere.

¶ Datis suppōnibus ponit artē suā ad signum inueniēdū et diuidit in duas. In pª docet inuenire signū ubi vnica est passio an 2ª ubi plures cum dicit [Si vō duo.] In prima intēdit talem artem. Si aliq̃ passio insit sbo alicui tot·l·r et alicui non tot·l·r ad inueniēdum signuz eius in sbo cui totaliter inest. verbi gr̃a fortitudo sit leoni vniuersaliter homini aūt et equo pticulariter. ad inueniēdū ergo signum fortitudinis in leone cōsiderādum qd cōsequit fortitudinem in alijs aīalibus fortibus et si h sit habere magnas extremitates tūc erit signum fortitudinis in leone in vādo habere artem. Sic pcedit pmo dicit q si aliqua ppria passio insit alicui sbo specialr ut leoni fortitudo necesse est aliq̃d eius eē signum in sbo: hoc autez dictum est in suppōne pma et h est. [Si enim est specialiter.] scdo adiūgit q hoc pōt esse magnas extremitates habere qd qdem inest alijs oibus aīalibus a leone q̃zuis non ulr et ad remouēdum cauillationem dicit q signuz sic ppriuum dicit et similr eius passio put solet dici ppriū put cōuenit alicui ulr sed nō soli et h est. [Et si hec.] 3º ex hoc cōcludit q hec passio fortitudo alijs inest a leone sicut homini alicui et equo et hēbit ibi signum cum sit passio vna et cum ita sit poterimus passionem de sbo cognoscere et h est. [erit ergo.]

¶ Si sbo duo habet propria totum genus ut leo forte et cōmunicatiuum quomodo cognoscemus utrum uenus signuz sit eorum signorum que specialiter sequuntur. An si alicui non toti alij ambo: et in quibus non totis utrūq; quādo hoc quidem habet illud autem non. si enim fortis quidez liberalis autem non. Habet autē hoc palam quoniam et duoruz in leone fuit hoc signum fortitudinis.

¶ Cōsiter docet inuenire signuz passionis ubi plures sūt passiones et pcedit sic. pmo querit cū aliqd genus sbm hēat duas passiones naturales sicut homo hēt fortitudinem et liberalitatem et hēt eoꝝ signa duo quomō cognoscimus q signum huius passiōis sit et hoc est. [si vō duo habeat.] Scdo sic soluit si duo sint et duo sint signa cōsiderādum est in quo sbo vna passio sepat ab altera ita q eius insit vna passio et nō altera et vide q signoꝝ cōmunicat eque in illo sbo et illud habet poni pro eius sbo primo cui ambe passiones insunt. vbi gr̃a inest fortitudo et liberalitas signum vnum est hēre magnas extremitates reliquum aūt non nōiat hic. cōsiderāduz ergo ad hominem et ad equum et ad huiusmodi. in equo inuenit fortitudo sed non liberalitas et videnit similr habere magnas extremitates cum eoiter ibi in fortitudine que si sit in leone dicēdum est magnas extremitates habere esse signū fortitudinis et h est. [Si alicui sit cōmune.] nisi sit alicui alij. s. a proprio sbo. nō toti ambo. i. non ambo ulr insunt. d. eum negatio cadere sup utrūq; i. sup totū et sup ambo et hoc exponit. d. et p. i. ubi utrūq;. i. utraq; passio. i. diuisim insit qbusdam. i. aliqbus. non totis. i. nō ulr. s. [qn̄ sillm habet h.] i. vnam passionū. illd aūt non. i. nō re. nam ambo sic fortis liberalis aut non habet h aut h. s. signum habere magnas extremitates de numero signorum et h est [palam quoniam etc̃.]

¶ Est ergo naturas cognoscere in prima quidem figura medium prime extremitati conuerti. Tertiam autem transcendere et non conuerti: ut fortitudo sit. a. sumitates magnas in quo. b. c. autem leo: ergo cui. b. c. omni. Sed et in alijs cui autem. b. a. omni et non pluribus: sed conuertitur. Si autem non conuertitur non erit uerum vnum vnius signum.

¶ Cōsequēter docet ostēdere passionem de sbo per signū inuētum in pma figura. d. q medium et pmum cōuertūtur: sed medium est plus in minori extremitate qd patet q: forte et magnam extremitatem habere ꝯuertunt. s. habere magnam extremitatē cōmunius est leone. Si autē aliqs dicat q medium et pmum non cōuertent tūc non erit uerum esse vnum signum vnius passionis qd est cōtra psupposita et patet h pn̄ita per maiorem cōuersaz determinatam supius in illo caº [qn̄ cōuertunt.] Si autē a. dicat de solo. b. et. b. de omni. a. tūc. a. et. b. cōuertunt. et per. a. intelligit [fortē] et per. b. [magnaz extremitatē.] extremitates per. c. leonē et sic patet inuētio medij in pma figura et eius cōuertibilitas cum passione pter dictam pn̄tiam et h est [est ergo nāis.] ¶ Hic forte dubitaret aliqs cum Arz. doceat inuenire mediū silli: et etiaz mediū silr enthimematis q̃re nō docet inuenire mediū in inductione et exēplo. videt enim q dz cum oēs quatuor sunt modi argūis. Et dicēdum q tam exēplum q̃z inductio inferūt per illud qd est pticulare et ultimuz per naturam hiº. aut nō est medium simplr sicut patet in caº de inuētione medij im nō magis hiº sunt nota ad sensum et ideo circa inductionem nō est ars neq; difficultas. medium aūt silli et enthimematis est uere medium et eōe et tō circa h est ars. Adhuc cum doceat inuenire signū qd est mediū in enthimemate: q̃re nō docet iuenire oē sigm̃ s3 solum pdigium. Et dicēdum q hoc est q: tale signū necessitatez habet et facit scire. ¶ Cōsiter forte dubitabit ad quem pertineat huiº signi inuētio uel ad dialeticum uel ad demōstratorē uel ad logicum simplr. Si ad demonstratorem uel dialeticum dicēdum in thopicis ul' in posterioribus determinari. si ad logicum silr. Cōsiter logicus cōsiderat inuētionem reruz et non ipsas naturas nec q res nāles: sed hoc debet cōsiderari in rebus nālibus. Et dici pōt q ad logicum ptinet simplr q: aliqn̄ utit eo demōstrator et aliqn̄ dialeticus. ¶ Et ad obm dicēdū q logicus sub intētione cōmuni pōt cōsiderare res nāles non tn̄ cōsiderat eas sm ueras nās earum nec nālis sm q hiº. sic enim cōsiderat h in rōne cōi de passionibus naturalibus et non sm q nāles sunt siue exn̄tes a pncipijs nālibº. ¶ Sed tūc accidit dubitatio. Cū enim h ars ad logicum ptineat videt q hec sufficientia debeat h determinari. est enim passio duplr. s. cōuertibilis cum sbo ul' non cōuertibilis. sed alijs pticulariter ꝯueniēs et utrūq; signum habet. querit ergo q̃re non docet iuenire signū passionis primo mō dicte. Adhᶜ est passio nālis et rōnalis et moralis et vniuscuiusq; est aliqd signum: nō tn̄ docet sumere signum nisi passionis nālis. Adhᶜ passio nālis pn̄ter dicta uel est meca uel maca. nālis ppe dicta pse aut docet inuenire signum passionis nālis ppe dicte. Adhuc passio nālis ppe dicta aut est alicuius animati aut inaīati. ppe autem solum docet inuenire signū passionis nālis in rebus aīatis sicut patet ex arte sua. igit videt ars sua diminuta eē de inuētione signoꝝ et pdigioꝝ. Et dici pōt q nō est logici cōsiderare signi inuētionem h in rōne cōi et ideo forte nō ptebit huic cōsiderare siue determinare inuētionem signi cuiuslibet passionis specialr et ideo quādaz artem cōem assignat que forte applicabilis est ad inueniēdū mediū cuiuslibet passionis siue signū et alr nō debuit hic de inuētiōe signi determinare.

¶ Ulterius forte dubitabit aliquis de hoc ꝙ supponit naturales passiones trāsmutare animam hoc falsum esse cum enī anima ipassibilis sit τ imaterialis. Et dicendū ꝙ anima transmutaẜ ſm esse sive per accidens sed non ſm substātiam. per passiones enim naturales contingit transmutātes se aliquādo corpus peius τ aliquādo melius. τ anima ſm corpus accipit aliquam dispositionem anima tamen in substātia sua non transmutaẜ. ¶ Adhuc dubitabit cum debeat ostēdere habitum magnaruꝫ extremitatum signum esse fortitudinis hic supponit. Et dicēdum ꝙ illud ostendiẜ esse signum fortitudinis in aliquo aliter cui non inest fortitudo vniuersaliter. sed tunc dubitaẜ qꝛ videẜ ꝙ eadem ratione posset ostendi habitꝰ magnarum extremitatum signum eē fortitudinis in leone qua ratione conuerso modo ostendi pōt. Et dicēduꝫ ꝙ in leone vniuersaliter inest tam fortitudo ꝙ̄ habitus magnarum extremitatum hominiautem non omni inest. τ ideo per differentiam eoruꝫ qui habēt magnas extremitates ad illos qui non habent in eodem genere. arguit potest in leone illud esse signuꝫ fortitudinis sicut aliud nō se habet eꝯ. Adhuc videẜ ꝙ sua ars nulla sit. ostēdit enim ut videẜ idem per seipsum. Et dicēdum ꝙ ostēdit signum per passionem τ econuerso: sed non in eodem genere nec in eodem modo τ ideo non est incōueniens. ostēdit enim signum per passionem in ſbo in ꝓpter quid. ¶ Adhuc diuersimode sit hec ostēsio quare signuꝫ ostendiẜ per assignationem per viam sensus. passio autem per signum per viam silli. τ ita in diuersis τ diuersimode: sed hec ostensio τ illa non est inconueniens.

Laus Deo.

¶ Commentarij perutiles domini Egidij Romani in libros Pꝰorum Analeticorum Aristotelis: ac eiusdem Aristotelis textus expliciūt: Uenetijs impressi (impēsis dñi Andree Torresani de Asula) per Simonē de Luere. xxvij. Septēbris. M.cccclxxxix.

Cum gratia.

Registrum.

a b c d e f g h i k l

Duernus a Quinternus l Ceteri quaterni.

gn.8.c.3